

તેઓશ્રીએ શ્રીઅમૃતવિમલગણિકવિરાજ તથા શ્રીમદ્વિમલગણિક
 કવિરાજ નામે વિદ્યાગુરુની પાસે વિદ્યાભ્યાસ કરી, કાવ્ય, તર્ક, ન્યાય
 શાસ્ત્રાદિ સર્વશાસ્ત્રોમાં અત્યંત નિપુણતા મેળવી. એહવીરીતે
 શ્રીનયવિમલજીની સર્વગુણે યોગ્યતા જોડને, તેમના ગુરુમહારાજનો
 સારો અભિપ્રાય દેખીને, વિક્રમસંવત ૧૭૨૭ વર્ષે મહાસુદી ૧૦ને
 દિવસે મારવાડદેશમાં સાદડી પાસે ઘણોરાવનગરમાં મોટા ઉત્સાહ-
 પૂર્વક શ્રીમત્પાગંચાચાર્ય શ્રીવિજયપ્રભસૂરિમહારાજને “શ્રીનયવિ-
 મલજીને” પંડિત(પંન્યાસ)પદ આપ્યું, ત્યારપછી ચોતાના ગુરુશ્રી
 ધીરવિમલજીગણિકની સાથે પૃથ્વીમાં વિચરી ભવ્યજીવોને ધર્મોપદેશ
 દેહ કૃતાર્થ કરવા લાગ્યા. અનુક્રમે તેઓશ્રીના ગુરુરાજ શ્રીધીરવિ-
 મલગણિકમહારાજ વિક્રમસંવત ૧૭૩૮ વર્ષે સ્વર્ગે પધાર્યા, ત્યારપછી
 તેઓ પંડિતપદે શાસતા, ભવ્યજીવોના મનને મોહતા, જ્ઞાનક્રિયા
 યોગે શુદ્ધધર્મોપદેશે ભવ્યજીવોને સંસારસમુદ્રમાંથી ઉદ્ધરતા, અને
 જે ભવ્યજીવો પ્રતિબોધ પામીને દીક્ષા લેવા ઉજમાલ થાય તેઓને
 લઘુદીક્ષા આપીને ગરુડપતિશ્રીવિજયપ્રભસૂરિની પાસે લાવીને
 નવદીક્ષિત ઘણા શિષ્યોને વડીદીક્ષા અપાવતા હતા. તેવારપછી
 શ્રીવિજયપ્રભસૂરિના આદેશપર કરીને વિક્રમસંવત ૧૭૪૭ વર્ષે
 અણહિલપુરપાટણમાં પધાર્યા. ત્યાં તેહિજ વર્ષે રાગણસુદી પાંચમના
 દિવસે ક્રિષ્ણોદ્ધાર કરીને ગરુડની નિઆયે વિચરવા લાગ્યા. હવે કે-
 લાએક ગરુડવાસી ગીતાર્થપુરુષો ભેગા મળીને વિચાર કરવા લા-
 ગ્યા કે, આજકાલ શ્રીતપાગંચામાં સાધુઓમધ્યે શિથિલાચારનો
 પ્રચાર ઘણો થયો છે, માટે સાધુના શિથિલાચારને દુર કરવા માટે
 કોઈ બીજાને, સૂરિપદને યોગ્ય અને જ્ઞાની અને શુદ્ધક્રિયાવંત હોય
 તેને ગુરુતરીકે સ્થાપન કરીને આપણે તેમની અનુયાયીએ વર્તીએ તો
 સાચું કે જેથી શિથિલાચારનો પ્રચાર દુર થાય. એહવો વિચાર કરીને
 સર્વગીતાર્થોએ એવો નિર્ણય કર્યો કે હાલમાં સંવિજ્ઞાનક્રિયા-
 બૈરાગ્યાદિગુણોએ સંપૂર્ણ અને સૂરિપદને યોગ્ય, શ્રીમત્પંડિતનયવિ-
 મલજીગણિક છે. તેમને શ્રીવિજયપ્રભસૂરિમહારાજ આચાર્યપદ આપે
 તો ઘણું સાચું, ને પછી આપણે તેમની અનુયાયીએ વર્તીએ, એમ
 વિચાર કરીને સર્વગીતાર્થોએ સૂરિપદ લેવાને લાયક શ્રીનયવિમલ-
 ગણિકને સૂરિપદ આપવા વાસ્તે શ્રીવિજયપ્રભસૂરિમહારાજને વિ-
 સ્તિ કરી. તે સાંભળી શ્રીતપાગંચાચાર્ય શ્રીપૂજ્યશ્રીવિજયપ્રભસૂરિ-

રિ પણ અપાર આનંદને પામ્યા, “યોગ્ય ગીતાર્થ શાસનપ્રભાવકને
જોઈ સહુકોઈ સજ્જનો અપારઆનંદને પામે છે,” તેવારપછી તપા-
ગચ્છના આચાર્ય શ્રીપૂજ્યજી પણ અણહિલપુરપાટણથી વિહાર ક-
રીને પાટણની પાસે *સડેસર(સડેર)ગામમાં પધાર્યા. તે ગામમાં
સંઘના ઘણા આગ્રહથી શ્રીઋષભદેવભગવાનના દેરાસરમાં વિક્રમ
સંવત ૧૭૪૮ (કેટલાક અંશમાં ૧૭૪૯ છે) વર્ષે કાગુણમુદી
પાંચમને ગુરવારને દિવસે શુભમુહૂર્તે શ્રીવિજયપ્રભસૂરીધરજીની
આજ્ઞાથી શ્રીમહિમાસાગરસૂરિજીએ આચાર્યપદની ક્રિયા કરાવીને
સૂરિમંત્રયુક્ત આચાર્યપદ શ્રીનયવિમલજગણિને આપ્યું. જ્યારે
શ્રીમત્પંડિતનયવિમલજગણિને આચાર્યપદવી મળી, ત્યારે તેમણે
“શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ ” એહવું નામ સ્થાપન થયું. તે વખતે આ-
ચાર્યપદવી પ્રદાનનોમહોત્સવ કરીને ઘણું ધન ખર્ચીને શ્રેષ્ઠિવર્ધના-
ગણપારેખે પોતાના ધનને કૃતાર્થ કર્યું, અને ઘણા જશ લીધા.

આચાર્યપદ લીધા પછી શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજ ભવ્યજ-
્યોને અમૃતધારાસમાન ઉપદેશ દેતા દેશવિદેશ વિચરવા લાગ્યા,
અને વિક્રમસંવત ૧૭૭૭ વર્ષે શ્રીમત્પાગચ્છાચાર્યશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ
મહારાજના સદુપદેશથી સૂરતખંદરનિવાસિશ્રેષ્ઠિવર્ધશ્રીયુત શ્રેમજ-
પારેખે શ્રીસિદ્ધાચલજીનો સંઘ કાઢ્યો હતો તેણે વર્ણન રાસરૂપે
કવિદીપસાગરગણિના સુશિષ્ય મુખસાગરકવિએ સ્વકૃતપ્રેમવિલાસ
નામના રાસમાં કરેલ છે. તે રાસ નરભવદયાન્તરુપિનયમાલામાં
પ્રસ્તાવના સાથે છાપવામાં આવેલ છે.

તેમનો વિહાર બહુધાપ્રકારે સૂરત, ખંભાત, રાજનગર
(અમદાવાદ), પાટણ, રાધનપુર, સાંકડી, ઘાલેરાવ, શિરોહી, પાલી-
તાણાં, જુનાગઢ, વિગેરે સ્થળે, શુભરાત-મારવાદ-કાઠિયાવાડ પ્રમુખ
દેશોમાં હતો. તથા શ્રીમત્પાગચ્છાચાર્ય “શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીધરજી”
તથા મહોપાધ્યાયશ્રીવિનયવિજયજી તથા મહોપાધ્યાયશ્રીવશોવિ-
જયજી તથા શ્રીમત્પંડિતઋદ્ધિવિમલજગણિ વિગેરે મહાત્માઓ ક્રિયા-
દ્વાર કરી પ્રાયઃ સાથે વિહાર કરવા વાલા હતા.

* આ સડેસરગામ પાટણથી પાંચગાઉ યામ છે ને ત્યાં શ્રીઋષ-
ભદેવભગવાનનું દેરાસર પણ છે, અને પાટણમાં જે સડેસરાકુણથી રહે
છે તેઓની કુંજદેવી પણ તે સડેસરગામમાં છે. સડેસરગામમાંથી પ્રગટ
થયા તેથી સડેસરાકુણથી કહેવાય છે.

આ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિચરણએ ઘણા વખતે શ્રીસિદ્ધાચલ
 તીર્થ વિગેરેની યાત્રાઓ કરી અને અનેકલગ્ન્યોને ધર્મોપદેશ આપીને
 અરિહંતની પ્રતિમાઓની સત્તર(૧૭) પ્રતિકાઓ(અંગનશલાકાઓ)
 કરી. અનુક્રમે સંવત ૧૭૮૨ ની સાક્ષતું ચોમાસું ખંભાતનગરમાં
 આવ્યા તેવામાં આચાર્યશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે શ્રીસિદ્ધાચલ
 તીર્થની યાત્રા કરવાને વાસ્તે વિહાર કરવાની તૈયારી કરી. ૫૨૬
 પરચક્રને હીધેથી યાત્રા સંબંધી અંતરાય થયો તેથી તે ચોમાસું
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ સ્તંભતીર્થ (ખંભાત)માંજ રહ્યા, અને ઘણા
 સાધુઓને વાચકપદ, પશિતપદ આપીને ઘણા ઉપકાર કર્યો અને નિર્ગુણ
 પુરુષોને પણ ગુણવાળા કર્યા એવીરીતે આ પ્રાચીનસ્તવનરવસંત-
 હના કર્તા આ મહાત્માએ અનેકશાસ્ત્રોની રચના કરી અનેકલ-
 વ્યંજનોને પ્રતિભાધ આપીને ઘણા ઉપકારો કરી તથા અનેકસુદૃત્યો
 કરી ૮ વર્ષ શુદ્ધસ્થપર્યાય તથા ૮૧ વર્ષ ચારિત્રપર્યાય એમ સર્વ
 નવ્યાસી (૮૬) વર્ષતું સંપૂર્ણ આયુષ્ય પાળ્યું. આ ચોમાસાની
 અંદર તે આચાર્યશ્રીનું શરીર ગ્જાનીપથું પામ્યું તે અવસરે આ-
 ચાર્યશ્રી વિશેષ સમતારસમાં ઝીલવા લાગ્યા અને તે સમયે હજારો
 ગમે નરને નારીઓ તે આચાર્યશ્રીની આગળ જીવ હોદાવવાને
 માટે બહુદ્રવ્ય ખરચવા અંગીકાર કર્યું અને સંહસ્રોગમે લગ્ન
 આંખિલ, ઉપવાસ, સામાયિક, પૌષધ વિગેરે વ્રત પચ્ચજખાણ અ-
 ગીકાર કરવા લાગ્યા. તે આચાર્યશ્રીની આગળ લાખોગમે નવકારને
 અંગીકાર કરવા લાગ્યા. એવીરીતે આચાર્યશ્રીની આગળ અગ-
 લિતપુણ્ય અંગીકાર કર્યું. ત્યારપછી વિક્રમસંવત ૧૭૮૨ ના આશો-
 વદી ૪ ને શુક્રવારના દિવસે પ્રભાતસમયે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહા-
 રાજ અનશન અંગીકાર કરીને સ્વર્ગે પધાર્યા તે વખતે ખંભાતના
 ઘણા શ્રાવકો લોગ મળીને આચાર્યશ્રીના નવ અંગે પૂજા કરવા
 લાગ્યા અને તેમનું શરીર સ્થાપન કરવાને માટે નવખંડવાળી
 ચારે દિશાએ દેવવિમાનની પેરે દીપતી, સોનાના નવા કલશે
 ચાલતી, તારણ કોટ કાંગરઓવડે કરીને અતિવિશાળ માંડવી તૈ-
 યાર કરી, તે માંડવીના મધ્યખંડમાં શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજના
 શરીરને સ્થાપન કર્યું. એ અવસરે આશરે તેર (૧૩) મણુ પ્રમાણુ
 મુખડી કાઢી હતી, અનુક્રમે મોટા મહોત્સવસહિત સ્તંભતીર્થના
 ઉદ્ધાનભાગમાં આચાર્યશ્રીની માંડવી લાવીને ત્યાં મલયા-

ગર, ચંદનાદિના કાષ્ટવડે કરીને ઔગન્ધ્યપતિનું શરીર અગ્નિવડે કરીને સંસ્કાર કર્યું એવીરીતે સ્વાલતીર્થવાસી શ્રાવકોએ શ્રીજ્ઞાન-વિમલસૂરિશ્રીચરમહારાજનું નિર્વાણગૃહોત્સવ કર્યું. ત્યારપછી જે શ્રાવકોનું ચિત્ત જીવદયા તરફ વધારે ખેંચાયું કે જેથી તે સમયે ખંભાતનગરનાં સર્વશ્રાવકોએ અમારપડહો વળઠાવ્યો અને શ્રીજ્ઞાન-વિમલસૂરિશ્રીના કાલધર્મની તિથિથી માંડીને ચાલીશ દિવસ લગે કોઈપણ માછી દરિયામાં કે તલાવમાં કે કોઈપણ જાણાયમાં જળનાખે નહિ, અને જળના રહામી દૃષ્ટિ પણ કરે નહિ. એવો જીવોના અલયદાનને માટે બૃહદર્ષરત કરાવ્યો અને ગાય, સેંસ, બળદ, વિગેરે ચતુષ્પદ જીવોને પણ હિંસકોની પાસેથી છાલાવીને મહારાજનમાં મૂકાવીને અલયદાન અપાવ્યાં. વળી ખંભાતના મહારાજને શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજના સ્વર્ગવાસસમયે ઘણું દ્રવ્ય આર્પણે માછીજનોને પોતાના સેવક કરીને રાખ્યાં કે જેથી કોઈવખત હિંસા ન કરે, તથા ઘણું ધન આપી ચડીમારલોકો (પારધી વિગેરે) ને સંતોષ્યા કે જેથી કોઈપણ વખત હિંસા ન કરે, તે સમયે જૈનદૃષ્ટિ (સમ્યગ્દૃષ્ટિ) પ્રાણિયો તે ગુરુમહારાજનો જસવાદ જોલે તેમાં તો શું નવાઈ છે, કિન્તુ મિથ્યાદૃષ્ટિલોકો પણ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજના મુક્તકંઠે યથોવાદ જોલવા લાગ્યા. “ ગુણુવંતપુરુષોના ગુણોને સૌ કોઈ સજ્જનો વખાણે છે.” તથા અગ્નિસંસ્કાર કરવાની ચિંતાને (ચયને) સ્થાનકે અધારીરાત્રીએ ચમત્કારિક ઉદ્યોત થયો. તે દેખી સહુ ભવ્યશ્રાવકોનાં મનમાં બહુ આશ્ચર્ય થયું. વળી ઘણા ભવ્યોને રાત્રાએ સ્વપ્નદ્વારા સંકેતને બાને પોતાના આત્માને, આચાર્યશ્રી દેખાડતા હતા. તે ઉપર એમ અનુમાન થાય છે કે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજ મહદ્દિક દેવગતિ પામ્યાં છે તથા તે આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગવાસસમયે ખંભાતના સુશ્રાવકોએ દર્શનાર્થે ખંભાતમાં સમ્રપરામાં સ્તૂપ (પગલાંયુક્ત દરી) કરાવેલ છે. ઇત્યાદિક વિશેષ વિસ્તાર શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ નિર્વાણરાસમાંથી જોઈ લેવો. (આ રાસ પ્રસ્તાવનાની પાછળ છેપેલ છે.) તથા તેમનો જ્ઞાન-સંહાર ખંભાતમાં ખારવાડમાં વિમલને ઉપાશ્રયે વિદ્યમાન છે.

આ મહાત્માના સમકાલીન-લાપાપોષક સાધુઓમાં શ્રીહિંદય-સ્વવાચક તથા મહોપાધ્યાયશ્રીમાનવિજયાદિ હતા.

આ મહાત્માના રચેલા ઘણા ગ્રંથોની પ્રથમાદર્શ (પ્રથમપ્રત)

દીપસાગરકવિના મુશિષ્ય મુખસાગરકવિએ લખેલ છે.

આ પ્રાચીનસ્તવનરવસંપ્રદાય પુસ્તકમાં કૃત્ત શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજનાજ રચેલ સ્તવનનો સમુદાય છે. તેમાં એકેક સ્તવનમાં એવા તો મુગમતરંદિ લાપો ઉતારેલા છે કે વાંચવાવાળા સંજ્ઞાનોના હૃદયમાં અત્યંત આનંદ તથા વર્મશૂદ્ધિ થાય અને જૈનશાસનનો ભૂમિયો થાય.

આ પ્રાચીનસ્તવનરવસંપ્રદાયના રચયિતા શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજની કવિત્વશક્તિને માટે તો બેટલું વર્ણન કરીએ તેટલું થોડું છે. કેમકે તેઓશ્રીની પ્રાકૃતભાષામાં નિષ્કળતા પ્રાકૃતગાથામદ્દ શ્રીનરભવદયાનોપનયમાલામય વાંચવાથી જણાશે. (આ પ્રથમ શ્રીધ્યાવિમલજી જૈનમુખમાલા તરંદી પ્રથમ અંક તરંદિ છપાઇ તૈયાર થયેલ છે) તથા સંસ્કૃતભાષામાં દક્ષતાતો તેઓશ્રીના રચેલ શ્રીપદ્મચાકર-જનમૂલવૃત્તિ: ૧, શ્રીપાલચરિત્રં સંસ્કૃતગદ્યવદ્ ૨, સંસારદાવાન-લસ્તુતિવૃત્તિ: ૩. ઇત્યાદિ સંસ્કૃતપદ્યો લેવાથી માહુમ થશે અને એમ પણ સાંભળાય છે કે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજ સૂરિ-મહાદેવ પાસેથી શ્રીસિદ્ધાચલમહાતીર્થે પધારેલા તે અરસામાં શ્રીમત્પાગંડાચાર્ય શ્રીવિજયપ્રભસૂરિમહારાજ પણ ત્યાં આગળ આવીને શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થનાયકશ્રીઆરીચેરભગવાનના દેરાસરમાં લેવામાં ચૈત્યવંદન કરે છે તેવામાં શ્રીનયવિમલગણિ પણ ત્યાં આવીને તાત્કાલિક નવા કાવ્ય બનાવીને સ્તુતિ કરવા લાગ્યા. તે જોઇ આચાર્યશ્રી ચમત્કાર પ્રાપ્તિને સલામતક્ષ કહેવા લાગ્યા કે અહો ! શ્રીવીરભગવાનના શાસનમાં સરસ્વતીપુત્ર શીલકવીથેર ઇત્યાદિ બિરહોને ધારણ કરતા આધુનિક કાળે એવા કવીથેરો છે, તો પછી જૈનશાસન દીપે તેમાં શું નવાઇ છે. એમ કહીને તરતજ શ્રીનય-વિમલગણિને આપો “જ્ઞાનવિમલસૂરિ” એમ કહી સૂરિપદના નામથી આદરપૂર્વક બોલાવ્યા. તે સાંભળી શ્રીનયવિમલગણિએ પણ વિનય પૂર્વક ભવત્સાદેન એમ કહ્યું. તેવારપછી આચાર્યશ્રીએ પાતાની પાસે બેસાડીને ચૈત્યવંદન કરવા માટે શ્રીનયવિમલગણિને આજ્ઞા દીધી તેવારે બીજા યતિયોને આપોતિ ઉત્પન્ન થયેલી જોઇને આ-ચાર્યશ્રી પ્રત્યે કહ્યું કે ચૈત્યવંદન આપજ કહો કેમકે તે વૃદ્ધની કરણી છે. તે સાંભળી પરસ્પર ખેદ પામતા બીજા યતિઓને શ્રીપૂજ્યજી

કહેતા હવા કે. હે યતિવર્યો ! જો કે પદ્મસ્થતરીકે હું શ્રીપૂજ્ય છું છતાં. નયવિમલગણિની પાસે જેવી જ્ઞાનચક્તતા ને કવિત્વશક્તિ છે તેવી શાતાંશે પણ મહારામાં નથી માટે જ્ઞાનથી વૃદ્ધતાને લાઠને હું તેમને આદર કરું છું માટે, તમહારે પણ જ્ઞાન કે જ્ઞાનિની આશાતના કરવી નહિ, કેમકે જ્ઞાન ને જ્ઞાનિની આશાતના કરવાથી પ્રાણીયે જ્ઞાનાવરણીયાદિકર્મને બાંધે છે માટે તેવા માહા કર્મો દુર ધાય તેવો ઉપાય કરવો જોઈએ. ઇત્યાદિ સમજાવીને બીજા યતિયોને શાંત કર્યા. ત્યારપછી આચાર્યશ્રીની આજ્ઞાથી શ્રીનયવિમલગણિ શ્રીમદ્ગણેશ ભગવાનની આગળ ચૈત્યવંદન કરવા લાગ્યા તે વખતે તાત્કાલિક નવા કાવ્યો બનાવીને ૪૫ કાવ્યવડે ચૈત્યવંદન કર્યું તહેમાં એક પાદ ભક્તામરસ્તોત્રનું લઈ પાદપૂર્તિ તરીકે ત્રણ પાદ નવા બનાવીને તત્કાલજ નવું સ્તોત્ર બનાવ્યું તે જોઈ ઈર્ષ્યાકારક સર્વયતિયો તથા સહુકેઈ પડિતો ચમત્કાર પામ્યા. “જ્ઞાનિપુરુષોના જ્ઞાનાદિ ગુણ જોઈને કોણ સમજન આનંદ ન પામે.” અર્થાત્ પામેજ. ત્યારપછી કેટલોએક સમય ગયા પછી શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યજીએ પાતાનું આપેલું “જ્ઞાનવિમલસૂરિ” એવું નામ કાયમ રાખવા માટેજ હોય કે શું તેમ તે શ્રીનયવિમલગણિને આચાર્યપદ આપ્યું. એ પ્રમાણે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિની સંસ્કૃતભાષામાં નિપુણતા હતી.

અને શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્ય શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિની ગૂર્જરભાષામાં દક્ષતાતો આ “પ્રાચીનસ્તવનરસંગ્રહ ગ્રંથ” વાંચવાથી, સ્તવનો કંઠે કરવાથી, ગાવાથી, મનન કરવાથી સમજીને આબેહુબ જણાશે. પ્રાકૃત કવિતાને માટે તો અન્યદર્શનીયો પણ લખે છે કે- સંસ્કૃતકવિતાયાં કલિકાલસર્વજ્ઞવિદ્યારિશ્રીહેમચન્દ્રસૂરિ; પ્રાકૃતકવિતાયાં તુ શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીયશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિઃ । એ પ્રમાણે જૈનેતર (અન્યદર્શની) પુરૂષો બ્યારે તેમના યશોગાન કરે છે તો પછી જૈનસંજ્ઞનો તેમના યશોવાદ બોલે તેમાં શું નવાઈ છે અને તેવા જૈનશાસનપ્રભાવક પુરૂષોના જેઓ અવર્ણવાદ બોલીને, નિંદા કરીને, પોતાના દુર્ગન્ધિ મુખમાંથી થઈ ઉડાડીને કેવલ જ્ઞાનાવરણીયાદિકર્મ બાંધે છે. તે ઈર્ષ્યાળુ પાખંડીઓને શ્રીજૈનશાસનના પ્રત્યનીક તથા શ્રીતીર્થંકરોની આશાતના કરનારા અને મિથ્યાદષ્ટિ કરતાં પણ અધમ જાણવા અને જેઓ જિનશાસન-

પ્રભાવક પુરુષોની નિંદા કરનારા છે તેઓ પોતે ગાદકર્મ બાંધીને, દુર્લભબોધિપણું ઉપાજિને સંસારરૂપ સમુદ્રમાં પડે છે અને ભોળા લોકોને ભરમાવીને બીજાઓને દુર્ગતિમાં પાડનારા છે. મોટે સજ્જન-પુરુષોને સંસારસમુદ્રનો પાર પાગી અતુલ કલ્યાણકારી મોક્ષસ્થાન મળવવાની ઇચ્છા હોય તો પ્રભાવકપુરુષોની નિંદા કરનારા દુર્જનતાવાળા કુપુરુષોથી દુર રહેવું તેહિજ શ્રેય છે. તથા શ્રીજ્ઞાન-વિમલસૂરીશ્વરમહારાજની બ્યાખ્યાનશૈલી (દેશનાકાળ) તો તેમના રચેલ શ્રીઅધ્યાત્મકદમ્બમખાસાવબોધ અથવા પાદિકસૂત્રખાસાવબોધ વિગેરે ગ્રંથો દષ્ટિપથમાં લાવવાથી (વાંચવાથી) જણાશે, તથા તે આચાર્યશ્રીની વૈરાગ્યભાવનાઓ પણ જણાશે તથા શ્રેષ્ઠ જૈનમાર્ગ જાણવા માટે આ પ્રાચીનસ્તવનરત્નશ્રદ્ધ નામનું પુસ્તક વાંચે તે મનન કરે કે બેથી સજ્જનોના ચિત્તમાં મુલક્ષિતભાવનો તથા વૈરાગ્યરંગનો ઉદ્ભાસ વધે ને શ્રીવીતરાગના ગુણરૂપ સ્તવનોતું ગાયન કરી કલ્યાણની લીલા પામે.

આ પુસ્તકમાં જે જે સ્તવનમાં રચ્યાનો સંવત્ કર્તાએ (શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિશ્રીએ) મૂકેલ છે તે સ્તવનો નીચે મુજબ જાણવા:-

પૃષ્ઠ.	સ્તવનનું નામ.	રચ્યાનો સંવત્.	ગાથા.
૨૨૬	અર્જુનગિરિતીર્થનું	૧૭૨૮	૩૫
૯૩	શ્રીશાંતિનાથનું	૧૭૩૭	૮૧
૨૩૮	જિનપૂજાવિધિનું	૧૭૪૧	૮૧
૧૩૦	ગાંધીપાર્થનાથનું	૧૭૫૫	૧૫
૨૬૦	વીરાસ્થાનકતપોવિધિનું	૧૭૬૬	૮૧
૧૬૬	મહાવીરસ્વામીનું	૧૭૬૬	૧૩

વિશેષ સ્તવનોની સંખ્યા આ પુસ્તકની અતુલમણિકા જોવાથી ખબર થશે તેમાં ઉપર કહેલ એકચારી (૮૧) ગાથાના શાંતિનાથના સ્તવનમાં સીત્તરસો (૧૭૦) શ્લોકમાંથી પંચોતેર બોલ ઉતારેલ છે. તથા અર્જુનગિરિતીર્થના સ્તવનમાં કેટલોક ઇતિહાસ દર્શાવેલ છે. તે પ્રમાણે તારંગાણનું, રાણકપુરનું વિગેરેના સ્તવનો

૧ આ સ્તવન શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહાત્મજે સંવત ૧૭૬૬ વર્ષે આનંદ-ધનંજયતેયોદીશની દયાર્થે કર્યો તે સમયે રચેલું હોવાથી તે સંવત મૂકેલ છે.

ઇતિહાસયુક્ત છે. તથા જિનપૂજાવિધિના સ્તવનમાં આવકોએ કેવી રીતિયે જિનપૂજા કરવી તેની શાસ્ત્રાનુસારવિધિ બતાવેલ છે.

વીશસ્થાનકૃતપોવિધિના સ્તવનમાં તે તપનો આરાધનવિધિ આરાધકના નામ સાથે દેખાડેલ છે. બીજા પણ સ્તવનોમાં ભવ્ય-શુભેને ઉપકાર કરનારી ઘણી બાબતો લાવેલા છે તે તે સ્તવનો વાંચ્યાથી ને મનન કર્યાથી સજ્જનોના હૃદયને દીપાવશે એ ચોક્કસ છે.

શ્રીમત્પાગમ્જીયાર્યશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીચરમહારાજના રચેલ નીચે લખેલ ગ્રંથો લક્ષ્ય છે.

શ્રીનંદવિમલગણિની અવસ્થામાં (સૂરિપદ લીધા પહેલા) રચેલ ગ્રંથો અમને મળેલ ગ્રંથો.

નંબર.	ગ્રંથનું નામ.	શ્લોકસંખ્યા	રચ્યાનોત્સવત.
૧.	નરમવદ્દાન્ટોપનયમાલા.	૫૫૭	૦
૨.	સાધુવંદનારાસ.	૪૬૫	૧૭૨૮
૩.	જમ્બુસ્વામિરાસ.	૦	૧૭૩૭
૪.	નવતત્ત્વબાલાવબોધ.	૫૦૦	૧૭૩૯
૫.	રણસિંહરાજપિરાસ.	(લગભગ)	૧૭૪૦
૬.	શ્રમણસૂત્ર બાલાવબોધ.	૧૦૦૦	૧૭૪૩
૭.	મશ્નદ્વાત્રિશિકાસ્તોત્રં સ્વોપજ્ઞવાલાવબોધયુક્ત.	૩૦૦	
૮.	શ્રીપાલચરિત્રં ગદ્યવદ્ધં (સંસ્કૃત)	૨૦૦૦	૧૭૪૬
૯.	સાહાત્રણસો ગાથાના સ્તવનનો બાલાવબોધ.		
૧૦.	સ્તવનો, સજ્જાઓ, પદો, સ્તુતિ વિગેરે.		
૧૧.	દશ દુષ્ટાંતની સજ્જાય.		

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિની અવસ્થામાં રચેલ ગ્રંથો.

૧૨.	શ્રીમશ્નવ્યાકરણમૂત્રવૃત્તિ:	૭૫૦૦	
૧૩.	સંસારદાવાનલસ્તુતિવૃત્તિ:	૧૨૬	
૧૪.	બારમતમહાજ્ઞરાસ.		૧૭૫૦
૧૫.	રોહિણી અશોકચંદ્રરાસ.		૧૭૫૦
૧૬.	દીવાંગીકંઠબાલાવબોધ.	૧૨૦૦	૧૭૬૩.

૧૭. આનંદધનચક્રવીરીખાલાવખોધ.	૨૩૦૦	૧૭૬૯
૧૮. ત્રણભાષ્યખાલાવખોધ.		
૧૯. અધ્યાત્મકંડપદ્મખાલાવખોધ.	૮૦૦૦	૧૭૭૦
૨૦. શ્રીચંદ્રકેવલીરાસ.	૭૬૦૦	૧૭૭૦
૨૧. પાક્ષિકસૂત્રખાલાવખોધ.	૫૫૦૦	૧૭૭૩
૨૨. યોગદષ્ટિની સજ્જાય ખાલાવખોધ.		
૨૩. પર્યુષણપર્વમહાત્મ્યની સજ્જાય.		

૨૪. સ્તવનો, સજ્જાયો, સ્તુતિ, પદો વિગેરે.

૨૫. શ્રીશાંતિનાથનો તથા પાર્શ્વનાથનો કક્કરા વિગેરે.

એ ઉપરાંત બીજા પણ ઘણા ગ્રંથો, સજ્જાયો, પદો વિગેરે રચેલા છે તથા જિનગુણના સ્તવનો અપાર રચેલા છે. સાંભળવાં પ્રમાણે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે રૂકત એકલા શ્રીસિદ્ધાચલમહાતીર્થનાજી ધ્વજીશં (૩૬૦૦) સ્તવનો રચ્યા છે. તે સિવાય બીજા પણ સ્તવનો ઘણા રચેલ છે. પરંતુ દુષ્કાળના દાયથી અતુલ જેન ધર્મનીમાંહિ દુર્જનતા ને કદામદથી ભરેલા બાહ્યાધ્મરી પાખાંડી કેશુરચોના પ્રચારને લગને કેટલોક કુસંપ થવાથી થોડા સમય પહેલાંજ થયેલ. શ્રીવિનયવિજયોપાધ્યાય શ્રીમધરોવિજયવાચક શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ જેવા મહાત્માપુરોના રચેલા ગ્રંથો ગુપ્ત થતા જાય છે. માંહોમાંહી જે જણ લગતા હોય તે તેમાં ગ્રીમતું કામ થાય છે તેમ, પરસ્પર દ્વિષલાવ થવાથી શ્રીમત્પાગંધમાં, જૈનશાસનની ધ્વજા ચંદાવનાર મંદાપ્રલાવક, પૂર્વપુરોનાની આશાતના થાય છે ને ઉત્તમ મહાપુરોનાની આશાતના બોલતી નથી. પરંતુ બોળીમારે છે. તેથી તેમ ન કરવું જોઈએ. જે ભવલીર સંજ્ઞન માંહોસો પૂર્વચાર્યમહારાજની ને શુદ્ધપરપરાની રીતિયે વર્તશે તે આતું કલ્યાણ થશે. શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિમહારાજે રચેલ ગ્રંથોમાંથી લગભગ પચાસહજાર(૫૦૦૦૦) શ્લોક પ્રમાણ ગ્રંથો અમોને મળેલ છે. ચોવીરી તથા વીરી તથા મૈનેકાદરી, ગણધર-ચૈત્રી-ચોમા-સી-દીવાળીના દેવવંદન પણ તેમનાજ રચેલ છે, તપાંગંધમાં પ્રવર્તેલ શ્રીનવપદ્મની પૂજા પણ શ્રીમત્પાગંધીય શ્રીમધરોવિજયવાચકશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ અને શ્રીદેવચંદ્ર એમ ત્રણ પંડિતાએ મળીને રચી છે તેથી પરસ્પર (માંહોમાંહો) દેવો ગાંધ સંપદો તે જણાય છે.

श्रीभक्तपागम्भाचार्य श्रीज्ञानविमलसूरीश्वरजीनी ॥
पट्टावणी.

(१५८६) श्रीआनन्दविमलसूरि (तपागच्छे पद भी पाठ).

श्रीविजयदानसूरि.	श्रीहर्षविमलगणि.	श्रीहर्षविमलगणि.
श्रीहरीरविजयसूरि.	श्रीनयविमलगणि.	श्रीसोमविमलगणि.
श्रीविजयसेनसूरि.	श्रीशक्तिविमलगणि.	श्रीशक्तिविमलगणि.
श्रीविजयदेवसूरि.	श्रीविनयविमलगणि.	श्रीवीरविमलगणि.
श्रीविजयप्रलसूरि.	श्रीधीरविमलगणि.	श्रीमहोदयविमलगणि.
श्रीविजयरत्नसूरि.	श्रीनयविमलगणि.	श्रीप्रभादविमलगणि.
श्रीविजयक्षमासूरि.	(श्रीज्ञानविमलसूरि.)	श्रीमहिविमलगणि.
श्रीविजयदयासूरि.	(१७८२)	श्रीविद्योतविमलगणि.
श्रीविजयधर्मसूरि.		श्रीज्ञानविमलगणि.
श्रीजितेन्द्रसूरि.		श्रीदयाविमलगणि.
श्रीद्वयेन्द्रसूरि.		श्रीसौभाग्यविमलगणि.
श्रीधरेश्वरेन्द्रसूरि.		

* आ श्रीभक्तपागम्भाचार्य आनन्दविमलसूरिभट्टाचार्य, आवक अ-
ष्टिवर्षकर्मशास्त्रे संवत् १५८७ वर्षे श्रीसिद्धार्थवर्मभट्टानीर्थनो सोलभो उद्धार
कराये। उ. यदुक्तं—श्रीलक्ष्मीभट्टीयशाखायां पंडितश्रीगुणविमलग-
णिशिष्यपंडितश्रीअमर विजयगणिशिष्यपंडितश्रीकमलविजयगणि-
शिष्यपंडितश्रीविद्याविजयगणिशिष्यपंडितश्रीगुणविजयगणिभिः
कल्पसूत्रलघुचौ, श्रीआनन्दविमलसूरीणां इलादुर्ग (इंदर) मुख्य-
सा० मेघारूपगृहे जन्मनि जाते तद्गृहे पर्यकस्य पुरः शासनदेव्या
मुक्ताफलगुहालिका कृता प्रातः सर्वेदृष्टा चमत्कारश्च जातः संवत्
१५७० वर्षे स्तंभतीर्थे सूरिपदं संवत् १५८२ वर्षे क्रियोद्धारः
संवत् १५८७ वर्षे येषां आद्वेन दो० कर्मारूपेन सञ्जयोद्धारः
कृतः धत्तादि.

આ પુસ્તક છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર શ્રેષ્ઠિવર્ય-નરરત્ન-

શ્રીજમનાભાઈ ભગુભાઈની પ્રશસ્તિ.

પૂર્વે પેથાપુરનગરમાં માણિક્યરવની જેમ શ્રેષ્ઠ અને વીશાં-
 પારવાપ્રાપ્તિમાં અગ્રેસર માણિક્યરવ નામે શ્રેષ્ઠિવર્ય થયા તેમના
 પુત્ર પ્રખ્યાતયશવાળા નાનાલાલ નામે શ્રેષ્ઠી થયા. ત્યારથી નાના-
 માણિક્યનો વંશ કહેવાયો. તેમના પુત્ર સૌભાગ્યવંદ્રશ્રેષ્ઠી થયા ને
 તેના પુત્ર વીર્યદ્રશ્રેષ્ઠી થયા. આ સર્વ શ્રેષ્ઠિવર્યો વ્યાપારનિમિત્તે અ-
 મદાવાદ આવ્યા ને ત્યાં રહીને પોતાના ઘર વિગેરે સ્થાપન કર્યા. હવે
 શ્રીવીર્યદ્રશ્રેષ્ઠિના પુત્ર પ્રાણીઓને પ્રેમપાત્ર અને શ્રીતીર્થકરમહા-
 રાજના વચન સાંભળવામાં પ્રેમી શ્રીપ્રમથદ્રશ્રેષ્ઠિવર્ય થયા, તે શ્રેષ્ઠી
 શ્રીમત્પાગંધર્થવિમલશાખીય શ્રીમત્પણિતમણિવિમલગણિશિષ્ય-
 પણિતશ્રીઉદ્યોતવિમલજીમહારાજના ઉપદેશથી વિક્રમસંવત ૧૮૮૭
 વર્ષે શ્રીઅમદાવાદનગરથી શ્રીસિદ્ધાચલમહાતીર્થનો સંઘ કંઠાડ્યો
 હતો અને અનેક યાત્રાળુઓને યાત્રા કરાવી હતી હવે તેમના પુત્ર
 ઘણાલોકોને માનનીય ભદ્રકલાવિમાણસોમાં શિરોમણી અને ધર્મ
 કાર્ય કરવામાં તત્પર શ્રીભગુભાઈ નામે શ્રેષ્ઠિવર્ય થયા તે શ્રેષ્ઠિયે
 આવકવર્ગથી સંપૂર્ણ શ્રીરાજનગર (અમદાવાદ) માં હાજરહેલની
 પોળમાં રામજીમદિરની પોળમાં પોતાના દ્રવ્યથી શ્રીમહાવીરસ્વા-
 મીનું નવું દહેરાસર બંધાવી વિક્રમસંવત ૧૯૦૩ વર્ષે વૈશાખવદી
 સાતમને દિવસે સુવિહિતગુરની પાસે બિંબપ્રવેશાદિકની ક્રિયા
 કરાવી તથા જે ભગુભાઈશ્રેષ્ઠિવર્ય શ્રીમત્પણિતશ્રીઉદ્યોતવિમલગણિ
 મહારાજના સુશિષ્ય શ્રીમત્પણિતદાનવિમલજીમહારાજના ઉપ-
 દેશથી સંવત ૧૯૧૧ વર્ષે શ્રીસિદ્ધાચલજીનો સંઘ કંઠાડીને અનેક
 ભગ્યોને તીર્થયાત્રા કરાવીને પોતાના દ્રવ્યને કૃતાર્થ કીધું અને તે
 ભગુભાઈશ્રેષ્ઠિની ધર્મકાર્યાદિકમાં તત્પર પ્રધાનભાઈ નામે ભાર્યાની
 કુક્ષિરૂપ છીપમાં માતી સમાન બે પુત્રો થયા, તેમાં પ્રથમપુત્ર શ્રે-
 ણિવર્ય મનસુખભાઈ થયા તેમનો જન્મ સંવત ૧૯૧૧ વર્ષે આવણ
 સુદી એકાદશીને દિને થયો હતો. આ શ્રેષ્ઠિયે પોતાના સંપૂર્ણ
 આયુષ્યમાં ધર્મકાર્ય કરવાને હોતે, જીર્ણોદ્ધારને માટે તથા તીર્થસ્થા-

પનાને વાંસ્તે તથા ઘણા ધર્મકાર્યમાં આશરે પંચવીશલક્ષ રૂપેયો (૨૫૦૦૦૦૦) ખરચ્યા. હવે ઐષ્ટિવર્ષીજાગૃણામના બીજા પુત્ર શ્રી જમનાલાલ થયા તેઓનો જન્મ સંવત ૧૯૧૫ વર્ષે પોપ સુદ ૨ તિથીએ થયો હતો, અને આ ઐષ્ટિનો સ્વભાવ અતિશાન્ત છે, અને ધર્મ કરવામાં અન્ય લગ્યને ધર્મકાર્યે જોડવામાં અને અનેક રીતિયે લાખો રૂપીયા પ્રમાણે દ્રવ્ય ખર્ચાને જ્ઞાનનો તથા અરિહં-
તની પ્રતિમાઓનો તથા છર્ણદેરાસરનો અથવા છર્ણુતીર્થનો છર્ણોદ્ધાર કરાવવામાં તથા છવોને અભયદાન આપવામાં તેમનો સ્વભાવ અત્યુચ્ચપદને ધારણ કરનાર છે. આ ઐષ્ટિવર્ષ આધુનિકસમયમાં વિઘ્નમાનપણે પોતાના દ્રવ્યથી અનેકરીતિયે ઉપકાર કરે છે અને તે જૈનપ્રજામાં સ્તલરૂપ છે. પોતાના પ્રાચાર (વીશાપારવાડ) વંશને દીપાવે છે, કેમકે સિંહના પુત્ર તે સિંહજ હોય તેવી રીતિયે આ ઐષ્ટિવર્ષ શ્રીજમનાલાલ લગુણાઘ ઘણા વર્ષોસુધી જૈન શાસનને દીપાવશે ને શાસનની ઉન્નતિ કરશે તેવો સજ્જનવર્ગનો સદા આશીર્વાદ છે. આ ઐષ્ટિવર્ષના વિશેષ અધિકાર જાણવાની ઇચ્છા હોય તો સંસ્કૃતલોકખંડ શ્રીમત્પન્થાસસૌભાગ્યવિમલગણિ ચરિત્રના બીજા સર્ગથી જાણી લેવો અને ઐષ્ટિવર્ષ શ્રીજમનાલાલ લગુણાઘયે પોતાના દ્રવ્યનો સદ્વ્યય કરી આ પ્રાચીનસ્તવનરવસંપ્રદ નામનું પુસ્તક જૈનસમાજને વાંચવા લાગુવા માટે છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું છે.

આ પ્રાચીનસ્તવનરવસંપ્રદ પુસ્તકમાં ઔજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત સ્તવનો મેળવવામાં પ્રયત્ન કરનાર અને જે જે સ્થાનેથી અથવા જેના જેના જ્ઞાનલગ્નરોમાંથી સ્તવનો મળેલ છે, તે ઉદાર મહારાષ્ટ્રોનાં નામ નીચે મુજબ.

૧ અસ્મદ્ગુરુવર્ષશ્રીમત્પન્થાસસૌભાગ્યવિમલગણિમહારાજ. *૫૧

૨ મુનિરાજશ્રીજીવિમલજી તથા મુનિરાજશ્રીસુમતિવિમલ-

જીનો જ્ઞાનલગ્નર—સંવેગિના ઉપાશ્રયે—પાટણપુર. ૨૫

૩ મુનિરાજશ્રીધર્મવિમલજીનો લગ્નર—વીરાનગર. ૧૨૫

૪ મુનિરાજશ્રીહીરવિમલજીનો જ્ઞાનલગ્નર—પાટણ. ૨૫

૫ શ્રીમત્પન્થાસજીહેમવિમલગણિમહારાજનો લગ્નર—વડનગર.

* આ પ્રમાણે સ્તવનોની છે જેમકે અમુક લગ્નરમાંથી આટલા અપ્રસિદ્ધ ને કેટલાએક પ્રસિદ્ધ સ્તવનો મળ્યા છે.

चौशाप्राग्याटवंशभूषण श्रेष्ठिवर्य भगुमाई प्रेमचंद.

स्वर्गवास मेव १९३१ भाद्रपद कृष्ण द्वादशी दिने.

(अमदावाद.)

दानवीर नररत्न श्रेष्ठिवर्य जमनाभाई भगुभाई.

जन्म संवत् १९१५ पौष शुद्ध द्वितीया दिने.

(अमदावाद.)

દીસાધી
દીસાધી

લિખમાલ
ધાનેરા

૨૭
૧૨

સાહવાસાકુલમંદ્યો, કનકમાલ મહાર;
સંવત સોલચોરાણ્યે(૧૬૮૪), જનમ થયો મુવિચાર ॥૩॥
વાસવગોત્ર સોહંકરં, નાથુ નામ ઉદાર;
વૈરાગી ધીરવિમલકવિ, ક્રિયાવંત જયકાર ॥૪॥
તેહ પાસે ઉચ્છાહસ્થં, લીધો સંયમભાર;
સંવત સત્તરખિલોતરે(૧૭૦૨), ધરી વૈરાગ્ય અપાર ॥૫॥

ઢાળ ૧ લી.

(પામી મુચુર પસાય—એ દેશી.)

નયવિમલ કવિ નામ, અવધસે બહુપરે, રામ્રતણા તે નિરાદિનેએ;
જ્ઞાનાવરણીકર્મ, તસ ક્ષય ઉપરામે, બહુરાએ મતિ વિરતરીએ ॥૬॥
અમૃતવિમલકવિરાયરે, વિદ્યાગુરુકી, કાવ્યતર્કન્યાયે નિપુણતાએ ॥૭॥
ધાણુરાનંગરમઝારરે, પડિતપદ દીધં, સંવત સત્તાવીસંવત્સરેએ ॥૮॥
શ્રીવિજયપ્રભસુરિરાજરે, મહાસુદીદશમીએ, ઉચ્છાહં યોગ જાણીનેએ
ધીરવિમલકવિરાયરે, સત્તરઓગણ્યાલે, મુરલોકે તે સંચર્યાએ ॥૯॥
તે નયવિમલકવિરાયરે, શુરપદ શોભતા, ભવિજનના મંનમેહતાએ ॥૧૦॥
જ્ઞાનક્રિયાને યોગરે, વાંચ્યપ્રાણી પ્રતે, ધર્મોપદેશે તારતાએ. ॥૧૨॥
શ્રીવિજયપ્રભસુરિરાજરે, તે શ્રીગુરુપ્રતે, બહુમાને પાસે કવેએ ॥૧૩॥
નવદીક્ષિત બહુ શિષ્યરે, દીક્ષા તેહોને, દેવરાયે ગચ્છપતિ કહેએ ॥૧૪॥
ગચ્છપતિને આદેશેરે, સત્તરસડતાલે, પાટણ પધાર્યા તે કવિએ ॥૧૫॥
ક્રિયાદારતિહાં કીધરે, દ્રાગુણશુદીપચમીએ, ગચ્છનિષ્ઠાએ વિચરતાએ ૧૬
ગચ્છવાસીગીતાર્યરે, કેટલાએક મીલી, સિથિલાચારદખીમુનિતણાએ ॥૧૭॥
અનચિતે સહુતેહરે, યોગ્યએઈ અવરને, જ્ઞાનક્રિયાવંત મુરુ થાપીધંએ ॥૧૮॥
વિચારકરે સહુ તામરે, નયવિમલકવિ, સુરિપદને એ યોગ્યએ ॥૧૯॥

ઢાળ ૨ છં.

(ચોપાઈની દેશી.)

સંવત સત્તર અડતાલી(૧૭૪૮)સાર, દ્રાગુણશુદી પચમી ગુરવાર;
ગમ સોડરં પાટણ પાસ, ઋષભપ્રાસાદે મન ઉદ્ધાસ ॥૨૦॥
મહીસાગરસુરિધી મહું સાર, ઉપસંપદાયો સુરિગત્ર ઉદાર;

જ્ઞાનવિમલસરિ ઇતિ નામ, થાપ્યું શુભયોગે તિલુ કામ. ॥૨૧॥
 તે મહોત્સવે બહુ ધન ખરચીએ, પારિખનાગણું જસં લીએ;
 તે ગુરૂ વિચરે દશવિદેશ, દેતા ભવિજનને ઉપદેશ. ॥૨૨॥
 જિહાં જિહાં વિચરે શ્રીગુરુરાય, તિહાં તિહાં ભવિજન હર્ષ ન માય;
 અમૃતથી મીઠી ગુરુવાણિ, સાંભળતાં ભવિ હોએ ગુણબાણિ ॥૨૩॥
 વારાહી રાધનપુર સુખકાર, પાટણ રાજનગર સુવિચાર;
 સ્થંભતીરથ સૂરતિ મનોહાર, એ ક્ષેત્રે કર્યાં ચોમાસ ઉદાર ॥૨૪॥
 જસ ઉપદેશ સુણી નરનારી, શ્રીજિનાખંબ જિનભક્તિ ઉદાર;
 દહરાસરના બહુ વિસ્તાર, કામિ કામિ જેહથી થયાં સાર ॥૨૫॥
 તપ જપ જેણે કીધાં બહુ, જેણે નિજ કારિજ સાધ્યાં સહુ;
 જ્ઞાન જ્ઞાનતણા દાતાર, મહિમાવંત ગચ્છપતિ શિરદાર ॥૨૬॥
 રાતગમે જાત્રા સેતુજતણી, ખીછ પણ જેણે કીધી ઘણી;
 સત્તર પ્રતિષ્ઠા જેણે કરી, બિખતણી મન ઉસંઘ ધરી. ॥૨૭॥
 જે ગુરૂ સમતારસભૂગાર, બહુને જેણે કીધા ઉપગાર;
 સત્તરખ્યાસીનું ચોમાસ, તે ગુરૂ ચંભાતિ આબ્યા પાસ. ॥૨૮॥

છાળ ૩ છ.

(લાછિલકે માત મહાર—એ દેશી,)

જે ગુરૂ જંગમ તીર્થ, પાઉધાર્યો સ્થંભતીર્થ;
 આજહો તીરથ રે સિદ્ધાયલ જાવા ઉમદાછ. ॥૨૯॥
 પાત્રતણા અંતરાય, થયો પરચકપસાય;
 આજહો તિલુ રે ચોમાસું તિહાંહીજ રહાછ. ॥૩૦॥
 વાચક પડિત સાર, પ્રમુખ પદવી ઉદાર;
 આજહો કીધા રે વળી કીધા નિર્ણને ગુણી રે. ॥૩૧॥
 રાપી સાસન ટેક, સૂરિગુણે કરી છેક;
 આજહો વર્તે રે વર્તાવે સહુને ગચ્છધણીછ. ॥૩૨॥

૧ પરંપરાથી સંભળાય છે કે શ્રીજ્ઞાનવિમલસરિમહારાજે શ્રીરાતુંજય-તીર્થે નવાણું (૯૯) વખત જઈને શ્રીસિદ્ધાયલતીર્થની નવાણું જાત્રા કરી હતી અને નવાણું (૯૯) યાત્રા શિવાય તે તીર્થની ખીછ પણ યાત્રા કરી હોય તો રાતગમે યાત્રા કહી શકાય.

૨ આ રસની લાપાનો ફેરફાર નહિ કરવાથી મૂર્ખની વધારને બદલે ખધાર વાંચવો. નોંધ—ચંભાત હોય ત્યાં ખંભાત સમજવું.

એમ નબ્યાસી વર્ષ, પાપ્યું આયુ પ્રતક્ષ;	
આજહો વાધ્યુ' રે ગુરુદેહે જ્ઞાનપણું તદાથ.	॥૩૩॥
મોહન તે ગણધાર, સમતારસલગર;	
આજહો થાપે રે શુભધ્યાને નિજ ચિત્ત ગુરુ મુદાથ.	॥૩૪॥
સહસ્રોગમે નરનારિ, છવ છોડાંમણિ સાર;	
આજહો માંને' રે ધન બહુલું' શ્રીગુરુ આગળેથ.	॥૩૫॥
વળી આંખિલ ઉપવાસ, સામાયક પોપધ પાસ;	
આજહો માંને' રે સહસ્રોગમે શ્રીગુરુ સાંભલીથ.	॥૩૬॥
અઠ્ઠાઈ મહાપરિં એમ, આગમ સુણતાં પ્રેમ;	
આજહો જિનના રે ગુણ ગાયે' ભાષી પ્રાણીયાથ.	॥૩૭॥
લાયોગમે નવકાર, માનતા પ્રાણી ઉદાર;	
આજહો વ્રતના રે પચ્ચપાણુ કરિં કેઇ ભાવિયાથ.	॥૩૮॥
સત્તરખ્યાસીઈ ઉદાર, અસોવદી ચોથિ ગુરુવાર;	
આજહો પ્રભાતે રે અણસણુરયું સુરગતિ ગુરુ લદાથ.	॥૩૯॥
આવક બહુ મીલી એમ, નવાંગે' સહુ પૂજે પ્રેમ;	
આજહો તાસની રે નવખંડી માંડવી સોહતીથ.	॥૪૦॥
દેવવિમાનપરે' તેહ, દીપતી ચિહ્નુ દીસે' બેહ;	
આજહો સોવનસમ રે નવ કલસે' સહુ મન મોહતીથ	॥૪૧॥
તોરણુ ઝાક ઝમાલ, કોટ કાંગરો વિશાલ;	
આજહો બિંસારે રે મધ્યપડે' શ્રીગુરુરાજને'થ.	॥૪૨॥
મહામહોત્સવ ઇંમ લોક, બહુ નરનારીના ચોક;	
આજહો સુંદર રે સુખડી મણુ તેરને' માઝને'થ.	॥૪૩॥
અગર મલયાગર સાર, વેલી વાલો ચૂઓ ઉદાર;	
આજહો તેણું રે પ્રદગલે' ગુરુ તણુ સંસ્કર્યુંથ.	॥૪૪॥
શ્રીગચ્છપતિનું ઉદાર, નિર્વાણમહોત્સવ સાર;	
આજહો કરીને રે વલી છવદ્યાએ ચિત્ત ધર્યુંથ.	॥૪૫॥

ઢાળ ૪ થી.

(ગિરિઆ રે ગુણુ તુમતણા—એ દેશી.)

ગુણુ ગાયા મે' ગુરુતણા, મોહન ગચ્છપતિ રાયા બે';
શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીસર, સકલસૂરિમાં રાયા બે'.

ગુણુ ગાયા મે' ગુરુતણા. એ આંગવી.

॥૪૬॥

શ્રાવક પંચાતી તદા, મનમાં એમ વિચારે બે;
 અમાર પસાવો નયરમાં, જીવ છોડાવો મુખકારી બે. ॥ગુણ૦૥૪૭॥
 વળી દરીયે માછીજના, જાળ ન માંડે કોઈ બે;
 માજને માસ સવા લગે, ઇમ લાલ બહુ તસ હોય બે ॥ગુણ૦૥૪૮॥
 ઇમ છોડાવે બહુ પરિ, વળી ચા બળદ ને સેસા બે;
 મહાજનમાંહે મુકાવીયા, ઇમ એલયદાન વિશેસા બે ॥ગુણ૦૥૪૯॥
 દ્રવ્ય દઈ સેવક કર્યા, વળી માછીજન કેઈ બે;
 વળી ચડીમાર સંતોષીઆ, દ્રવ્ય બહુ તસ દઈ બે ॥ગુણ૦૥૫૦॥
 જૈન અને મિથ્યામતિ, તે ગુરનો સહુ જસ બોલે બે;
 જ્ઞાનક્રિયા ગુણે કરી, કોઈ નાવે તસ તોલે બે. ॥ગુણ૦૥૫૧॥
 રાય પુણ્યાદય તણીપરે, પ્રતપા બે ગુરરાજ બે;
 સાહસીક સત્વતણે ગુણે, જસ ઉદાસીન્ય ગુણ તાજ બે ॥ગુણ૦૥૫૨॥
 શ્રીગુરની ચયસ્થાનકે, કૃષ્ણનિશાએ ઉલોત બે;
 થાએ તે દષે સહુ, મનમાં અચરીજ હોત બે. ॥ગુણ૦૥૫૩॥
 વક્ષી મુપનથી બહુ પ્રાણીને, સંકેતમિસે રૂપાવે બે;
 તે અનુમાને જાણીધ, શ્રીગુર મુરગતિ પાવે બે. ॥ગુણ૦૥૫૪॥
 ગુણનિધિ શ્રીગુરજીયો, પુણ્યવંત પટોપારી બે;
 મીવિજયપ્રભસૂસ્તિણો, મહિમાવંત મનોહારી બે. ॥ગુણ૦૥૫૫॥

દાળ ૫ મી.

(રાગ ધન્યાશ્રી.)

એણીપરે શ્રીગુરનાયતણા ગુણ, હૃદય-ધરી મેં ગાયા રે;

૧ આ પુણ્યાદયરાજની કથા શ્રીવર્ધમાનસરિમહારાજે સંવત ૧૨૯૬
 ની સાલમાં રચેલ શ્લોકબદ્ધ શ્રીવાસુપૂજ્યચરિતના ૧ લા સર્ગમાં છે
 ને ત્યાં ૬૬ માં શ્લોકથી આ પુણ્યાદયરાજની કથા સર ચાલ છે મથા—
 ચક્તૌ હીનોઽકુલીનોઽયમ-હીનોઽપિ ત્વપુત્રૈઃ । યત્પુણ્યાદ્યનૃપોઽ-
 સેવિ, પુણ્યં તેન પ્રમીયતે ॥ ૬૫ ॥ તયાહિ ॥ ઇત્યાદિ. અને શ્રીપદ્મો-
 ત્તરરાજને પ્રતિબોધતાં વિમલબોધમંત્રીશ્વર આ કથા ૬૧૨ માં શ્લોકમાં
 પૂર્ણ કરે છે મથા—તદેવં દેવ ! જાનીહિ, પદ્મોત્તરનૃપોત્તર ! ।
 પ્રમાણં પ્રાચ્યપુણ્યાનાં, પુણ્યાદ્યસ્ય નિદર્શનાત્ ॥ ૬૧૩ ॥
 ઇત્યાદિ શ્રીવાસુપૂજ્યચરિતમાં છે.

તેદધી વાંછિત સકલસમીહિત, શુભપરે મેં સવિ પાપારે.

શુર જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગાયા. ॥૫૬॥

જેહના નામથપી સવિ સપદ, હોયેં મુજસ સવાયારે;
મહિમાવંતગુણનિધિએ ગચ્છપતિ, અહનિમિધ્યાનેધ્યાયારે ॥શુર૦ ॥૫૭॥
તપગચ્છ અખરમાંહિ પ્રગટયો, તરણીપરેં તેજ સવાયારે;
જે ભવિજન શુરનેં નિતુ સમરેં, તસ સંકટ દૂર પલાયારે ॥શુર૦ ॥૫૮॥
સંયેગી સોભાગી ગચ્છપતિ, જ્ઞાનક્રિયાએ સવાયારે;
જે ભવિપ્રાણીએ શ્રીશુર સેવ્યા, તે સવિ સપદ પાપારે ॥શુર૦ ॥૫૯॥
વાંછિત પૂરણ સંકટ ચૂરણ, ગુણનિધિ શ્રીશુરરાયારે;
કરજોડી નિજ સેવક પલણેં, શુર ગાયેં વાંછિત પાપારે ॥શુર૦ ॥૬૦॥

॥ इति गुरुनिर्वाणः संपूर्णः । दीर्घायुरस्तु ।, आरोग्यमस्तु ॥

॥ भीसरस्वत्यै नमः ॥

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત-

પ્રાચીનસ્તવનરત્નસંગ્રહસ્યાનુક્રમશ્ચિકા.

નંબર.	નામ. ચૈત્યવંદનો.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૧	શ્રીસિદ્ધચક્રનું ચૈત્યવંદન.	૧૫	૧
૨	શ્રીસિદ્ધભગવાનનું	૩	૨
૩	શ્રીઅતીતચૌવીરીજિનનું	૩	૨
૪	શ્રીવર્તમાનચૌવીરીજિનનું	૩	૩
૫	શ્રીઅનાગતચૌવીરીજિનનું	૧૫	૩
૬	વીશવિહરમાનજિનનું	૮	૪
૭	સાધારણજિનનું	૩	૪
૮	શાશ્વતજિનનું	૩	૫
૯	શાશ્વતજિનપ્રતિભાસંખ્યાનું	૩	૫
૧૦	ઉર્ધ્વલોકસ્થશાશ્વતજિનપ્રતિભાનું	૩	૫
૧૧	શાશ્વતજિનનું	૩	૫
૧૨	પંચતીર્થાદિકનું	૩	૬
૧૩	ચૌવીરીજિનગણધરાદિસંખ્યાનું	૩	૬
૧૪	ઉત્કૃષ્ટકાસના કેવલી સાધુઓની સંખ્યાનું	૩	૬
૧૫	અદ્યરદૂષણવર્જનગણિતજિનનું	૩	૬
૧૬	"	૩	૭
૧૭	આઠપ્રતિહાર્યગણિતજિનનું	૩	૭
૧૮	ચોત્રીશઅતિશયગણિતજિનનું	૩	૭
૧૯	પંચપરમેષ્ઠિગુણગણિતજિનનું	૩	૭
૨૦	શરીરવર્ણગણિતજિનનું	૩	૮
૨૧	શરીરપ્રમાણગણિતજિનનું	૩	૮
૨૨	સાંછનગણિતજિનનું	૩	૮
૨૩	ભવગણનાગણિતજિનનું	૩	૮
૨૪	"	૩	૯

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૨૪	દીક્ષાતપગર્ભિતજિનનુ' ચૈત્યવંદન	૩	૯
૨૬	દીક્ષાસ્થાનગર્ભિતજિનનુ'	૩	૯
૨૭	દીક્ષાપરિવારગર્ભિતજિનનુ'	૩	૯
૨૮	મોક્ષગમનપરિવારગર્ભિતજિનનુ'	૬	૧૦
૨૯	શ્રીસીમધરજિનનુ'	૫	૧૦
૩૦	નવપદજીવ'	૩	૧૦
૩૧	મેરૂગિરિ સ્થિતજિનનુ'	૩	૧૧
૩૨	ધાતકીખંડ પુષ્કરજીવ' સ્થિતમેરૂગિરિવ'	૩	૧૧
૩૩	જયોતિશ્ચક્રસ્થિતજિનનુ'	૩	૧૧
૩૪	"	૩	૧૧
૩૫	જન્માભિષેકસ્થાનગર્ભિતજિનનુ'	૩	૧૨
૩૬	બીજતિથિનુ'	૩	૧૨
૩૭	"	૩	૧૨
૩૮	જ્ઞાનપંચમીતિથિનુ'	૩	૧૨
૩૯	અષ્ટમીતિથિનુ'	૩	૧૩
૪૦	"	૩	૧૩
૪૧	અખ્યારશતિથિનુ' .	૩	૧૩
૪૨	"	૩	૧૩
૪૩	ચૌદશતિથિનુ'	૩	૧૪
૪૪	"	૩	૧૪
૪૫	શ્રીચંદ્રેવલીના રાસમાંથી	૩	૧૪
	—❀❀❀—	૮	૧૪

સ્તવનો.

૧	શાશ્વતીજિનપ્રતિમા(સંખ્યામય)સ્તવન (દાળ ૪)૬૮	૧૭
૨	શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિત સાધારણજિનસ્તવન.(દાળ ૫)૨૮	૨૪
૩	" "	૨૭
૪	" "	૨૮
૫	" "	૨૮
૬	ચૌદાશી (૮૪) આશાતનાગર્ભિત "	૨૮
૭	પાંત્રીસ(૩૫) વાણીગુણગર્ભિત "	૨૮
		૩૦

नं०१२,	नाम,	गाथा,	पृष्ठ,
८	जिनपरिवारगर्हित	१३	३२
९	साधारणजिनस्तवन	१३	३३
१०	रमादागर्हित	६	३४
११	साधारणजिनस्तवन	८	३५
१२	"	८	३६
१३	"	८	३७
१४	"	७	३७
१५	"	७	३८
१६	"	७	३९
१७	"	७	३९
१८	"	७	४०
१९	"	७	४०
२०	"	५	४१
२१	"	५	४१
२२	"	५	४२
२३	"	५	४२
२४	"	५	४३
२५	"	५	४३
२६	"	५	४४
२७	"	५	४४
२८	"	६	४५
२९	"	५	४५
३०	"	५	४६
३१	"	५	४६
३२	"	५	४७
३३	"	५	४७
३४	"	५	४८
३५	"	५	४८
३६	"	५	४९
३७	"	४	५०
३८	"	४	५०

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૩૯	સાધારણજિનસ્તવન.	૪	૫૦
૪૦	અરિહંતપદસ્તવન (નવકાર પદાધિકારે)	૭	૫૧
૪૧	સિદ્ધપદસ્તવન (")	૮	૫૧
૪૨	સિદ્ધભગવાનનું સ્તવન	૧૬	૫૨
૪૩	શ્રીસત્તરિસધ(૧૭૦)જિનનું (૪ ઠાલ)	૧૬	૫૪
૪૪	શ્રીચતુર્વિંશતિજિનઅંક	૨૯	૫૮
૪૫	શ્રીચતુર્વિંશતિજિનનું	૫	૬૩

અથ ચઉવીશી.

૪૬	શ્રીઋષભદેવજિનનું	૫	૬૪
૪૭	શ્રીઅજિતનાથજિનનું	૫	૬૪
૪૮	શ્રીસંભવનાથજિનનું	૫	૬૫
૪૯	શ્રીઅભિનંદનજિનનું	૫	૬૫
૫૦	શ્રીસુમતિનાથજિનનું	૫	૬૬
૫૧	શ્રીપદ્મપ્રભજિનનું	૫	૬૬
૫૨	શ્રીસુપાર્થજિનનું	૫	૬૭
૫૩	શ્રીચંદ્રપ્રભજિનનું	૫	૬૭
૫૪	શ્રીસુવિધિનાથજિનનું	૫	૬૮
૫૫	શ્રીશીતલનાથજિનનું	૫	૬૮
૫૬	શ્રીત્રેયાંસજિનનું	૫	૬૯
૫૭	શ્રીવાસુપૂજ્યજિનનું	૫	૬૯
૫૮	શ્રીવિમલનાથજિનનું	૫	૭૦
૫૯	શ્રીઅનંતાનાથજિનનું	૫	૭૧
૬૦	શ્રીધર્મનાથજિનનું	૫	૭૧
૬૧	શ્રીશાંતિનાથજિનનું	૫	૭૨
૬૨	શ્રીકૃત્યુનાથજિનનું	૫	૭૨
૬૩	શ્રીઅરનાથજિનનું	૫	૭૩
૬૪	શ્રીમલ્લિનાથજિનનું	૫	૭૩
૬૫	શ્રીમુનિમુમ્તાજિનનું	૫	૭૪
૬૬	શ્રીનમિનાથજિનનું	૫	૭૪
૬૭	શ્રીનેમિનાથજિનનું	૫	૭૫

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૬૮	શ્રીપાર્થનાથજિનજી	૫	૭૫
૬૯	શ્રીમહાવીરસ્વામીજી	૫	૭૬

શુદ્ધ સ્તવનો.

૭૦	શ્રીમાદીશ્વરજિનસ્તવન.	૧૨	૭૭
૭૧	"	૮	૭૮
૭૨	"	૭	૭૮
૭૩	"	૬	૭૯
૭૪	"	૬	૮૦
૭૫	"	૫	૮૦
૭૬	શ્રીઅજિતનાથજિનજી	૫	૮૧
૭૭	શ્રીસંભવનાથજિનજી	૭	૮૧
૭૮	"	૫	૮૨
૭૯	શ્રીમુમતિનાથજિનજી	૬	૮૩
૮૦	શ્રીચંદ્રમહસ્વામીજી	૮	૮૩
૮૧	શ્રીશીતલનાથજિનજી	૬	૮૪
૮૨	"	૫	૮૫
૮૩	"	૫	૮૫
૮૪	"	૫	૮૫
૮૫	શ્રીત્રેયાંસજિનજી	૬	૮૬
૮૬	શ્રીવિમલનાથજિનજી	૮	૮૭
૮૭	"	૫	૮૭
૮૮	શ્રીઅનંતનાથજિનજી	૧૦	૮૮
૮૯	"	૯	૮૯
૯૦	"	૫	૯૦
૯૧	"	૪	૯૧
૯૨	શ્રીધર્મનાથજિનજી	૧૧	૯૧
૯૩	"	૬	૯૨
૯૪	"	૫	૯૩
૯૫	શ્રીશાંતિનાથજિનજી (૬૭૫)	૮૧	૯૩
૯૬	"	૧૭	૧૦૨

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૯૭	શ્રીશાંતિનાથજિનજી	૧૩	૧૦૩
૯૮	"	૯	૧૦૪
૯૯	"	૮	૧૦૫
૧૦૦	"	૮	૧૦૫
૧૦૧	"	૬	૧૦૬
૧૦૨	"	૬	૧૦૬
૧૦૩	"	૬	૧૦૭
૧૦૪	"	૫	૧૦૮
૧૦૫	શ્રીકૃષ્ણનાથજિનજી	૧૧	૧૦૮
૧૦૬	શ્રીઅરનાથજિનજી	૫	૧૦૯
૧૦૭	"	૫	૧૧૦
૧૦૮	"	૭	૧૧૧
૧૦૯	શ્રીમહિસનાથજિનજી	૫	૧૧૧
૧૧૦	"	૫	૧૧૨
૧૧૧	"	૫	૧૧૨
૧૧૨	શ્રીમુનિસુવ્રતજિનજી	૪	૧૧૩
૧૧૩	શ્રીનમિનાથજિનજી	૫	૧૧૩
૧૧૪	"	૫	૧૧૪
૧૧૫	"	૪	૧૧૪
૧૧૬	"	૩	૧૧૫
૧૧૭	"	૬	૧૧૫
૧૧૮	શ્રીનેમિનાથજિનસ્તવન.	૨૫	૧૧૬
૧૧૯	"	૧૪	૧૧૭
૧૨૦	"	૬	૧૧૮
૧૨૧	"	૯	૧૧૮
૧૨૨	"	૮	૧૧૯
૧૨૩	"	૮	૧૨૦
૧૨૪	"	૬	૧૨૧
૧૨૫	"	૬	૧૨૧
૧૨૬	"	૫	૧૨૨
૧૨૭	"	૩	૧૨૩

નંબર.	નામ.	ગાથા. પૃષ્ઠ.
૧૨૮	"	૩ ૧૨૩
૧૨૯	શ્રીપાર્થનાથજિનનું (અધ્યાત્મસાવગર્ભિત)	૩૧ ૧૨૪
૧૩૦	શ્રીભાભાપાર્થનાથજિનનું (આરાઉલીપુરમંદિર)	૧૫ ૧૨૮
૧૩૧	શ્રીગોડીપાર્થનાથજિનનું	૧૫ ૧૩૦
૧૩૨	શ્રીચિંતામણીપાર્થનાથજિનનું	૧૧ ૧૩૧
૧૩૩	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૧૦ ૧૩૨
૧૩૪	"	૯ ૧૩૩
૧૩૫	"	૯ ૧૩૪
૧૩૬	શ્રીભદ્રેવાપાર્થનાથજિનનું	૯ ૧૩૫
૧૩૭	શ્રીનારગપાર્થનાથજિનનું	૯ ૧૩૫
૧૩૮	શ્રીભાભાપાર્થનાથજિનનું	૯ ૧૩૬
૧૩૯	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૮ ૧૩૭
૧૪૦	"	૮ ૧૩૮
૧૪૧	"	૮ ૧૩૯
૧૪૨	શ્રીગંગવલ્લભપાર્થનાથજિનનું	૮ ૧૪૦
૧૪૩	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૮ ૧૪૧
૧૪૪	"	૮ ૧૪૨
૧૪૫	શ્રીચિંતામણીપાર્થનાથજિનનું	૮ ૧૪૪
૧૪૬	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૮ ૧૪૫
૧૪૭	શ્રીચિંતામણીપાર્થનાથજિનનું	૮ ૧૪૬
૧૪૮	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૮ ૧૪૭
૧૪૯	"	૭ ૧૪૮
૧૫૦	"	૭ ૧૪૮
૧૫૧	"	૭ ૧૪૯
૧૫૨	"	૭ ૧૫૦
૧૫૩	૧૩૫નામગર્ભિત શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૬ ૧૫૦
૧૫૪	શ્રીપાર્થનાથજિન	૬ ૧૫૩
૧૫૫	"	૬ ૧૫૩
૧૫૬	"	૬ ૧૫૪
૧૫૭	શ્રીશ્યામલપાર્થનાથજિનનું	૬ ૧૫૫
૧૫૮	શ્રીરત્નલપાર્થનાથજિનનું	૬ ૧૫૫

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૧૫૬	શ્રીરાખેશ્વરપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૫૬
૧૬૦	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૫૬
૧૬૧	શ્રીપચાસરાપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૫૭
૧૬૨	શ્રીનારંગપુરમંડળપાર્થનાથજિનનું	૬	૧૫૮
૧૬૩	શ્રીસ્તંભનપાર્થનાથજિનનું	૬	૧૫૮
૧૬૪	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૫૮
૧૬૫	”	૫	૧૫૮
૧૬૬	શ્રીકલ્હરાપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૬૦
૧૬૭	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૬૦
૧૬૮	શ્રીરાખેશ્વરપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૬૧
૧૬૯	”	૫	૧૬૨
૧૭૦	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૧૬૨
૧૭૧	”	૪	૧૬૩
૧૭૨	”	૪	૧૬૩
૧૭૩	”	૪	૧૬૪
૧૭૪	શ્રીગાંધીપાર્થનાથજિનનું	૩	૧૬૪
૧૭૫	શ્રીમહાવીરજિનનું (શ્રીકલ્હરવિચારગર્ભિત)	૧૮	૧૬૫
૧૭૬	શ્રીમહાવીરજિનનું	૧૩	૧૬૬
૧૭૭	”	૧૧	૧૬૬
૧૭૮	”	૯	૧૭૦
૧૭૯	”	૬	૧૭૨
૧૮૦	”	૬	૧૭૨
૧૮૧	”	૫	૧૭૩
૧૮૨	”	૫	૧૭૩

શ્રીવીરાધિહરમાનજિનસ્તવનાનિ.

૧૮૩	શ્રીસીમધરજિનનું	૫	૧૭૪
૧૮૪	શ્રીયુગમધરજિનનું	૫	૧૭૪
૧૮૫	શ્રીબાહુજિનનું	૫	૧૭૫
૧૮૬	શ્રીમુખાહુજિનનું	૫	૧૭૬
૧૮૭	શ્રીમુળતજિનનું	૫	૧૭૬

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૧૮૮.	શ્રીસ્વયંભ્રસવામિનું	૫	૧૭૭
૧૮૯	શ્રીઋષભાનનજિનનું	૫	૧૭૮
૧૯૦	શ્રીઅનંતવીર્યજિનનું	૫	૧૭૯
૧૯૧	શ્રીસૂરપ્રભજિનનું	૫	૧૭૯
૧૯૨	શ્રીવિશાલજિનનું	૫	૧૮૦
૧૯૩	શ્રીવજ્રધરજિનનું	૫	૧૮૦
૧૯૪	શ્રીચંદ્રાનનજિનનું	૫	૧૮૧
૧૯૫	શ્રીચંદ્રબાહુજિનનું	૫	૧૮૧
૧૯૬	શ્રીભુજગદેવજિનનું	૫	૧૮૨
૧૯૭	શ્રીધૈરજિનનું	૫	૧૮૩
૧૯૮	શ્રીનેમિપ્રભજિનનું	૫	૧૮૪
૧૯૯	શ્રીવીરસેનજિનનું	૫	૧૮૪
૨૦૦	શ્રીમહાલક્ષ્મજિનનું	૬	૧૮૫
૨૦૧	શ્રીદેવયશાજિનનું	૫	૧૮૬
૨૦૨	શ્રીઅનિતવીર્યજિનનું	૫	૧૮૭
૨૦૩	શ્રીવીશવીહરમાનજિન સંખ્યા ૬૯૨	૫	૧૮૭
૨૦૪	શ્રીઅનંતવીર્યજિનનું	૫	૧૮૮
૨૦૫	શ્રીસૂરપ્રભજિનનું	૫	૧૮૮
૨૦૬	શ્રીવિશાલજિનનું	૫	૧૮૮
૨૦૭	શ્રીવજ્રધરજિનનું	૫	૧૮૯
૨૦૮	શ્રીચંદ્રાનનજિનનું	૫	૧૯૧
૨૦૯	શ્રીચંદ્રબાહુજિનનું	૧૦	૧૯૧
૨૧૦	શ્રીભુજગદેવજિનનું	૫	૧૯૨
૨૧૧	શ્રીધૈરજિનનું	૫	૧૯૩
૨૧૨	શ્રીનેમિપ્રભજિનનું	૧૦	૧૯૩
૨૧૩	શ્રીવીરસેનજિનનું	૫	૧૯૪
૨૧૪	શ્રીમહાલક્ષ્મજિનનું	૫	૧૯૫
૨૧૫	શ્રીદેવયશાજિનનું	૫	૧૯૫
૨૧૬	શ્રીઅનિતવીર્યજિનનું	૫	૧૯૬
૨૧૭	શ્રીસીમધરજિનનું	૩૪	૧૯૭

નોંધર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ
૨૧૮	"	૧૬	૧૯૮
૨૧૯	"	૧૨	૨૦૦
૨૨૦	"	૭	૨૦૧
૨૨૧	"	૫	૨૦૨
૨૨૨	"	૫	૨૦૩
૨૨૩	"	૫	૨૦૩
૨૨૪	"	૫	૨૦૪
૨૨૫	"	૫	૨૦૪
૨૨૬	"	૫	૨૦૫
૨૨૭	શ્રીસિદ્ધચક્રિનયુગ્મ	૭	૨૦૬

શ્રીતીર્થાનાં સ્તવનાનિ.

૨૨૮	શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થરાગયુગ્મ સ્તવન	૨૦	૨૦૭
૨૨૯	શ્રીસિદ્ધાચળયુગ્મ,	૯	૨૦૮
૨૩૦	"	૯	૨૦૮
૨૩૧	"	૮	૨૧૦
૨૩૨,	"	૮	૨૧૦
૨૩૩	"	૮	૨૧૧
૨૩૪	"	૮	૨૧૨
૨૩૫	"	૮	૨૧૩
૨૩૬	"	૭	૨૧૩
૨૩૭	"	૭	૨૧૪
૨૩૮	"	૭	૨૧૫
૨૩૯	"	૭	૨૧૬
૨૪૦	"	૭	૨૧૬
૨૪૧	"	૭	૨૧૭
૨૪૨	"	૭	૨૧૭
૨૪૩	"	૬	૨૧૮
૨૪૪	"	૬	૨૧૮
૨૪૫	"	૬	૨૧૯
૨૪૬	"	૬	૨૧૯

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૨૪૭	"	૬	૨૨૦
૨૪૮	"	૫	૨૨૧
૨૪૯	"	૫	૨૨૧
૨૫૦	"	૫	૨૨૧
૨૫૧	"	૫	૨૨૨
૨૫૨	"	૫	૨૨૩
૨૫૩	"	૫	૨૨૪
૨૫૪	"	૫	૨૨૪
૨૫૫	"	૫	૨૨૪
૨૫૬	"	૫	૨૨૫
૨૫૭	"	૩	૨૨૬
૨૫૮	શ્રીઅષ્ટાધગિરિતીર્થનું સ્તવન.	૮	૨૨૭
૨૫૯	શ્રીસમ્મેતશિખરગિરિતીર્થનું સ્તવન.	૭	૨૨૮
૨૬૦	શ્રીઅબુદ્દ(અબુલ)ગિરિતીર્થનું સ્તવન	૭૫	૨૨૯
૨૬૧	"	૭	૨૩૨
૨૬૨	શ્રીતારંગગિરિતીર્થનું સ્તવન (ઢાળ ૨)	૨૫	૨૩૩
૨૬૩	શ્રીરાણકપુરતીર્થનું સ્તવન (ઢાળ ૩)	૨૮	૨૩૫
૨૬૪	શ્રીજિનપૂજાવિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૭)	૮૧	૨૩૮
૨૬૫	શ્રીજ્ઞાનપદ્યમીતિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૩)	૧૭	૨૪૮
૨૬૬	શ્રીપદ્યમીતિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૬)	૫૬	૨૫૦
૨૬૭	શ્રીનૈકાદશીતિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૫);	૪૨	૨૫૬
૨૬૮	શ્રીવીરાસ્થાનકતપોવિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૬)	૮૧	૨૬૦
અથ પરચુરણસ્તવનો.			
૨૬૯	શ્રીસાધારણજિનસ્તવન	૧૦	૨૬૯
૨૭૦	" (રમયાનાગર્ભિત)	૯	૨૬૯
૨૭૧	"	૧૦	૨૭૦
૨૭૨	"	૬	૨૭૦
૨૭૩	"	૮	૨૭૧
૨૭૪	"	૫	૨૭૧
૨૭૫	"	૫	૨૭૨

નોંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ
૨૧૮	"	૧૬	૨૯૮
૨૧૯	"	૧૨	૨૦૦
૨૨૦	"	૭	૨૦૧
૨૨૧	"	૫	૨૦૨
૨૨૨	"	૫	૨૦૩
૨૨૩	"	૫	૨૦૩
૨૨૪	"	૫	૨૦૪
૨૨૫	"	૫	૨૦૪
૨૨૬	"	૫	૨૦૫
૨૨૭	શ્રીસિદ્ધચક્રિનમ્	૭	૨૦૬
શ્રીતીર્થનાં સ્તવનાનિ.			
૨૨૮	શ્રીસિદ્ધચલતીર્થરાજમ્ સ્તવન	૨૦	૨૦૭
૨૨૯	શ્રીસિદ્ધચળમ્,	૯	૨૦૮
૨૩૦	"	૯	૨૦૮
૨૩૧	"	૮	૨૧૦
૨૩૨	"	૮	૨૧૦
૨૩૩	"	૮	૨૧૧
૨૩૪	"	૮	૨૧૨
૨૩૫	"	૮	૨૧૩
૨૩૬	"	૭	૨૧૩
૨૩૭	"	૭	૨૧૪
૨૩૮	"	૭	૨૧૫
૨૩૯	"	૭	૨૧૬
૨૪૦	"	૭	૨૧૬
૨૪૧	"	૭	૨૧૭
૨૪૨	"	૭	૨૧૭
૨૪૩	"	૬	૨૧૮
૨૪૪	"	૬	૨૧૮
૨૪૫	"	૬	૨૧૯
૨૪૬	"	૬	૨૧૯

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ:
૨૪૭	"	૬	૨૨૦
૨૪૮	"	૫	૨૨૧
૨૪૯	"	૫	૨૨૧
૨૫૦	"	૫	૨૨૧
૨૫૧	"	૫	૨૨૨
૨૫૨	"	૫	૨૨૩
૨૫૩	"	૫	૨૨૪
૨૫૪	"	૫	૨૨૪
૨૫૫	"	૫	૨૨૫
૨૫૬	"	૫	૨૨૫
૨૫૭	"	૩	૨૨૬
૨૫૮	શ્રીઅષ્ટાપદગિરિતીર્થનું સ્તવન.	૮	૨૨૭
૨૫૯	શ્રીસમ્મેતશિખરગિરિતીર્થનું સ્તવન	૭	૨૨૮
૨૬૦	શ્રીઅષ્ટદશ(આષ્ટભુજ)ગિરિતીર્થનું સ્તવન	૩૫	૨૨૯
૨૬૧	"	૭	૨૩૨
૨૬૨	શ્રીતારંગગિરિતીર્થનું સ્તવન (ઢાળ ૨)	૨૫	૨૩૩
૨૬૩	શ્રીરાણકપુરતીર્થનું સ્તવન (ઢાળ ૩)	૨૮	૨૩૫
૨૬૪	શ્રીજિનપૂજાવિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૭)	૮૧	૨૩૮
૨૬૫	શ્રીજ્ઞાનપદ્યમીતિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૩)	૧૭	૨૪૮
૨૬૬	શ્રીપદ્યમીતિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૬)	૫૬	૨૫૦
૨૬૭	મૈત્રેયકાશીતિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૫);	૪૨	૨૫૬
૨૬૮	શ્રીવીશસ્થાનકતપોવિધિનું સ્તવન (ઢાળ ૬)	૮૧	૨૬૦
અથ પરચુરણસ્તવનો.			
૨૬૯	શ્રીસાધારણજિનસ્તવન	૧૦	૨૬૬
૨૭૦	" (રમયાત્રાગર્ભિત)	૮	૨૬૮
૨૭૧	"	૧૦	૨૭૦
૨૭૨	"	૬	૨૭૦
૨૭૩	"	૮	૨૭૧
૨૭૪	"	૫	૨૭૧
૨૭૫	"	૫	૨૭૨

સંખ્યા.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૨૭૬	શ્રીઆદીધરજિનસ્તવન.	૭	૨૭૨
૨૭૭	શ્રીઆદીધરજિનસ્તવન	૬	૨૭૩
૨૭૮	શ્રીસંભવનાથજિનનું	૮	૨૭૩
૨૭૯	શ્રીનમિનાથજિનનું	૩	૨૭૪
૨૮૦	શ્રીનેમિનાથજિનસ્તવન.	૧૬	૨૭૪
૨૮૧	"	૫	૨૭૫
૨૮૨	"	૬	૨૭૬
૨૮૩	શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિનનું	૮	૨૭૬
૨૮૪	શ્રીમહાવીરજિનનું	૭	૨૭૭
૨૮૫	"	૪	૨૭૭
૨૮૬	" (રસવેલી)	૬	૨૭૭
૨૮૭	શ્રીસિદ્ધાચલમહાતીર્થનું	૬	૨૭૮
૨૮૮	"	૫	૨૮૦

અથ સ્તુતિયો (થોથો).

૨૮૯	પદ્મરતિધિની થોથો (૧૭)	૬૮	૨૮૧
૨૯૦	બીજતિધિની થોથ	૪	૨૮૨
૨૯૧	પદ્મમીતિધિની થોથ	૪	૨૮૨
૨૯૨	અષ્ટમીતિધિની થોથ	૪	૨૮૩
૨૯૩	અકાદશીતિધિની થોથ	૪	૨૮૪
૨૯૪	ત્રૈલોક્યકાદશીતિધિની થોથ	૪	૨૮૪
૨૯૫	ચૌદશીતિધિની થોથ	૪	૨૮૬
૨૯૬	શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથની થોથ	૪	૨૮૬
૨૯૭	શ્રીસીમધરજિનની થોથ	૧	૨૮૭
૨૯૮	શ્રીસિદ્ધચક્રની થોથ	૪	૨૮૭
૨૯૯	"	૪	૨૯૮
૩૦૦	શ્રીઅંબાદેવની થોથ	૪	૨૯૮
૩૦૧	શ્રીપર્યુષણપર્વની થોથ	૪	૨૯૮
૩૦૨	"	૪	૩૦૦

અથ શ્રીપરિશિષ્ટસ્તવનો.

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૩૦૩	શ્રીસાધારણજિનસ્તવન (૧૫)	૯૨	૩૦૧
૩૧૮	શ્રીઆદિનાથજિનસ્તવન	૯	૩૦૬
૩૧૯	"	૭	૩૧૦
૩૨૦	"	૬	૩૧૦
૩૨૧	શ્રીસંભવનાથજિનનું	૬	૩૧૧
૩૨૨	શ્રીગ્રીતત્ત્વનાથજિનનું	૭	૩૧૧
૩૨૩	શ્રીઅનંતનાથજિનનું	૫	૩૧૨
૩૨૪	શ્રીશાંતિનાથજિનનું	૯	૩૧૨
૩૨૫	"	૬	૩૧૪
૩૨૬	"	૭	૩૧૪
૩૨૭	"	૭	૩૧૬
૩૨૮	"	૫	૩૧૬
૩૨૯	શ્રીમુનિશુક્લતજિનનું	૭	૩૧૭
૩૩૦	શ્રીનેમિનાથજિનનું	૧૦	૩૧૭
૩૩૧	"	૮	૩૧૮
૩૩૨	"	૭	૩૧૮
૩૩૩	"	૬	૩૧૯
૩૩૪	શ્રીમનમોહનપાર્થનાથજિનસ્તવન	૧૦	૩૨૦
૩૩૫	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૯	૩૨૦
૩૩૬	"	૭	૩૨૧
૩૩૭	"	૫	૩૨૧
૩૩૮	શ્રીમનમોહનપાર્થનાથનું	૭	૩૨૨
૩૩૯	શ્રીપંચાસરાપાર્થનાથજિનનું	૯	૩૨૩
૩૪૦	"	૫	૩૨૪
૩૪૧	શ્રીસ્તંભનપાર્થનાથજિનનું	૯	૩૨૪
૩૪૨	શ્રીશ્યામલપાર્થનાથજિનનું	૭	૩૨૬
૩૪૩	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૩૨૬
૩૪૪	"	૭	૩૨૭
૩૪૫	"	૬	૩૨૮

નંબર.	નામ.	ગાથા.	પૃષ્ઠ.
૩૪૬	"	૬	૩૨૮
૩૪૭	શ્રીશંખેશ્વરપાર્થનાથજિનનું	૬	૩૨૮
૩૪૮	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૩૩૦
૩૪૯	શ્રીશંખેશ્વરપાર્થનાથજિનનું	૭	૩૩૦
૩૫૦	"	૫	૩૩૧
૩૫૧	શ્રીભાભાપાર્થનાથજિનનું	૭	૩૩૧
૩૫૨	"	૬	૩૩૨
૩૫૩	"	૬	૩૩૩
૩૫૪	"	૪	૩૩૩
૩૫૫	શ્રીપાર્થનાથજિનનું	૫	૩૩૪
૩૫૬	શ્રીગાડીપાર્થનાથજિનનું	૫	૩૩૪
૩૫૭	"	૫	૩૩૫
૩૫૮	"	૩	૩૩૫
૩૫૯	શ્રીદીવાલીપર્યનું સ્તવન	૫	૩૩૬
૩૬૦	શ્રીપદ્મનાભજિનસ્તવન	૯	૩૩૬
૩૬૧	શ્રીપેદાલજિનસ્તવન	૮	૩૩૭
૩૬૨	શ્રીઅમમનાથજિનસ્તવન	૮	૩૩૭
૩૬૩	શ્રીસિદ્ધાચલજીનું સ્તવન	૫	૩૩૮
૩૬૪	"	૫	૩૩૯
૩૬૫	"	૯	૩૪૦
૩૬૬	શ્રીસીમંવરજિનનું સ્તવન	૫	૩૪૧
૩૬૭	શ્રીશાંતિનાથજિનકલશ (લાજ ૪)		૩૪૨
૩૬૮	શ્રીપાર્થનાથજિનકલશ (લાજ ૪)		૩૪૮
૩૬૯	શ્રીચતુર્વિંશતિજિન ચૈત્યવંદન શુદ્ધિપત્રક	૧૪	૩૫૨

શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીશ્રીજ્ઞાનવિમલદ્વારીશ્વરેભ્યો નમઃ

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત.

ચૈત્યવંદનસંગ્રહ.

અથ શ્રીસિદ્ધચક્રેનું ચૈત્યવંદન.

- શ્રીસિદ્ધચક્ર આરાધતાં, સુખસંપત્તિ લહીએ;
સુરતરૂ સુરરમણી થકી, અધિકજ મહિમા કહીએ. ॥ ૧ ॥
- અપ્રકર્મ હાણી કરી, શિવમંદિર રહીએ;
વિધિશુ નવપદ ધ્યાનથી, પાતિક સર્વ દહીએ. ॥ ૨ ॥
- સિદ્ધચક્ર જે સેવશે, એક મના નરનાર;
મનચાંછિત ફળ પામશે, તે સર્વ જીવન મજાર. ॥ ૩ ॥
- અંગદેશ અપાપુરી, તસ કેરો ભુપાલ;
મયણા સાથે તપતપે, તે કુંવર શ્રીપાલ. ॥ ૪ ॥
- સિદ્ધચક્રના નમણથી, જસ નાઠા રોગ;
તતક્ષણ ત્યાંથી તે લહે, શિવસુખ સંજોગ. ॥ ૫ ॥
- સાતસે કોઠિયાહતા, હુવા નિરોગી જેહ;
સોવનવાને જલહલે, જેહની નિરૂપમ દેહ. ॥ ૬ ॥
- તેણે કારણ તમે ભવિ જનો, પ્રહ ઉઠી ભક્તે;
આશો માસ ચૈતર થકી, આરાધો જીગતે. ॥ ૭ ॥
- સિદ્ધચક્ર ત્રણ કાલના, વંદો વળી દેવ;
પરિક્રમણું કરી ઉભયકાલ, જિનવર મુનિ સેવ. ॥ ૮ ॥

નવપદ ધ્યાન હૃદે ધરી, પ્રતિપાલો ભવિ શીલ; ૥ ૮ ॥
 નવપદ આંખિસં તપતપો, જેમ હોય લીલમ લીલ. ૥ ૯ ॥
 પહેલું પદ અરિહંતનું, નિત્ય કીલે ધ્યાન;
 બીજું પદ વળી સિદ્ધનું, કરીએ ગુણગ્રામ. ૥ ૧૦ ॥
 આચારજ ત્રીજે પદે, જપતાં જય જયકાર;
 ચોથું પદ ઉવગ્રાચનું, ગુણ ગાઉં ઉદાર. ૥ ૧૧ ॥
 સર્વ સાધુ વંદું સહી, અઢીઢીપમાં બેહ;
 પંચમપદમાં તે સહી, ધરજો ધરી સનેહ. ૥ ૧૨ ॥
 છઠું પદે દર્શન નમું, દર્શન અમજાણું;
 જ્ઞાનપદ નમું સાતમેં, તેમ પાપ પખાણું. ૥ ૧૩ ॥
 આઠમું પદ રૂડે જપું, ચારિત્ર મુસંગ;
 નવમેપદ બહુ તપ તપો, જિમ ફલ લહો અલંગ. ૥ ૧૪ ॥
 એહી નવપદ ધ્યાનથી, જપતાં નાઠે કાઠ.
 પંદરિત ધીરવિમલ તણો, નવવદે કરજો. ૥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધલગવાંતનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધ સકલ સમર્થ સદા, અવિચલ અવિનાશી; થાશ્યે છે વળી
 થાય છે, થયા આકર્ષે વિનાશી ॥ ૧ ॥ લોકલોકપ્રકાશ તાસ,
 કહેવા કોણ રૂરો; સિદ્ધ બુદ્ધ પર પારગત, ગુણધી નહિ અધૂરો
 ॥ ૨ ॥ અનંત સિદ્ધ એણીપેરે નમું એ, વલી અનંત અરિહંત;
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ સંપદા. પામ્યા તે લગવંત ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઅતીતચૌવીશીજિનચૈત્યવંદન.

અતીતચૌવીશી પ્રથમ દેવ, જિન કેવલજ્ઞાની; નિર્વાણી સાગર
 મહા-જસ વિમલ અલિધાની ॥ ૧ ॥ સર્વગુણુત્તિ શ્રીધર સુદત્ત,
 ૪ ૫ ૬ ૭ ૮

૧ નયવિમલગણિ અને જ્ઞાનવિમલસરિ એ એકજ નામ છે, કેમકે
 દીક્ષા અવરથામાં શ્રીનયવિમલગણિ નામ હતું ને આચાર્યપદેશ્રીજ્ઞાનવિમલ-
 સરિ નામ હતું.

૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪
 દામોદર સુતેજ, સ્વામી સુમત સુમતિ ને, શિવગતી મુહેજ ॥ ૨ ॥
 ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧
 અસ્તાધ નેમીધર અનિલ, યશોધર કૃતાર્થ . જિજ્ઞેશ; શુદ્ધમતિ ને
 ૨૨ ૨૩ ૨૪
 શિવકરો, સ્વદન સમ્રતિ કહેશ ॥ ૩ ॥ ધતિ ॥

અથ શ્રીવર્તમાનચૌવીશીજિનચૈત્યવંદન.

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬
 પ્રપલ અજિત સલવ અલિ-નંદન, આરાધુ મુમતિ; પદ્મપ્રભ
 ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧
 ને સુપાસ ચંદ્ર-પ્રભ ધ્યાઈ સુવિધિ ॥ ૧ ॥ શીતલ શ્રેયાંસ વાસુ-
 ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯
 પૂજ્ય, વિમલનાથ અનંત; ધર્મ શાંતિ ને કુચુનાથ, અર મહિ, ભગ-
 ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪
 વંત ॥ ૨ ॥ મુનિસુમત નમિ નેમજી, પાર્થ વીર ચૌવીશ; ધીર-
 વિમલપંડિત તણે, કહે જ્ઞાનવિમલસુરીશ ॥ ૩ ॥ ધતિ ॥

અથ શ્રીઅનાગતચૌવીશીજિનચૈત્યવંદન.

પદ્મનાભ પહેલા જિણંદ, શ્રેણિક નૃપતિ જીવ; મુરદેવ બીજ
 નમું, સુપાસ આવક જીવ ॥ ૧ ॥ શ્રીસુપાસ ત્રીજા. વલી, જીવ
 કૌણિક ઉદાર્થ; સ્વયંપ્રભ ચોથા જિણંદ, પોદિલમુનિ ભાઈ ॥ ૨ ॥
 સર્વપુણ્ય જિન પાંચમા, દૃઢાયુઆવક બાણ; દેવશ્રુત છઠા જિણંદ,
 કાર્તિકશેઠ વખાણ ॥ ૩ ॥ શ્રીકિંદ્યજિન સાતમા, રાખ આવક જીવ;
 શ્રીપેલાલ જિન આઠમા, આનંદમુનિ જીવ ॥ ૪ ॥ પોદિલ નવમા વદિએ,
 જીવ જેહ સુનંદ; શતકીર્તિ દશમા જિણંદ, શતકઆવક આણંદ ॥ ૫ ॥
 સુમતજિન અગીયારમા, દેવકીરાણી બાણ, અમમજિનવર બારમા
 શ્રીકેશવ ગુણ ખાણ ॥ ૬ ॥ નિષ્કયાય જિન તેરમા, સત્યકીવિદ્યાધર;
 નિષ્પુલાક જિન ચૌદમા, બલભદ્ર સોહકર ॥ ૭ ॥ શ્રીનિર્મમ જિન પંદરમા,
 જીવ સુલસા આવિકા; ચિત્રગુપ્ત જિન સોલસમા, રોહિણી જીવ ભાવિકા
 ॥ ૮ ॥ શ્રીસમાધિ જિન સત્તરમા, રેવતી આવિકા બાણ; શ્રીસંવર

જિન અદારમા, જીવ સતાસી વખાણુ ॥ ૯ ॥ શ્રીયશોધર ઓગણી-
શમા, જીવકૃષ્ણદ્વીપાયન; વિજયનામ જિન વીશમા, જીવકર્ણ
સહાયણુ ॥ ૧૦ ॥ એકવીસમા શ્રીમદ્વિનાથ, કૃષ્ણ નારદ કહીએ;
અખંડ શ્રાવક જીવ દેવ, ખાવીસમા લહીએ ॥ ૧૧ ॥ અનંતવીર્ય
તેવીશમા, જીવ અમરનો જેહ; શ્રીભદ્ર જિન ચૌવીશમા, સ્વાતિ-
ભુદ્ધ ગુણગૌહ ॥ ૧૨ ॥ એ ચૌવીશે જિણવરા, હોશે આવતે કાલે;
ભાવ સહિત તે વંદિએ, કરજેડી ભાલે ॥ ૧૩ ॥ લંછન વર્ણ પ્રમાણ
આણુ, અંતર સવિ સરિખા; સપ્રતિ જિન ચૌવીશી પરે, ચાલે
સવિ નિરખા ॥ ૧૪ ॥ પંચ કલ્યાણક તેહના એ, હોશે એહીજ
દિવસે; ધીરવિમલસૂરીશ કહે, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીવીશવિહરમાનજિનચૈત્યવંદન.

પહેલા જિનવર વિહરમાન, શ્રીસીમંધર સ્વામી; યુગમંધર
ખીજ નમું, મુજ અંતરજામી ॥ ૧ ॥ ત્રીજા ખાહુ જિનેસર,
પ્રણમું ભગવંત; ચોથા જિન શ્રીસુખાહુ, વંદુ વડી ભુગતે ॥ ૨ ॥
શ્રીસુભત પંચમ જિન એ, છઠ્ઠા સ્વયંપ્રભ સ્વામી; ઋષભાનન જિન
સાતમા, હું પ્રણમું શિરનામી ॥ ૩ ॥ અનંતવીર્ય જિન આઠમા,
સૂરપ્રભ છે નવમા; શ્રીવિશાલ દસમા જિણુંદ, જસ મોટા મહિમા
॥ ૪ ॥ શ્રી વજ્રધર અગીયારમાં, ખારમા ચંદ્રાનન; ચંદ્રખાહુ જિન તેરમા,
જસવણું કંચન ॥ ૫ ॥ ભુજંગસ્વામી જિન ચૌદમા, વંદુ ઉલ્લસ
આણી; શ્રીકૃષ્ણ જિન પંદરમા, નમીએ નિત્ય મુવિહાણુ ॥ ૬ ॥
નેમિપ્રભ જિન સોલમા, સુખદાયક જેહ; સત્તરમા શ્રીચીરસેન, વંદુ
ધરી નેહ ॥ ૭ ॥ મહાભદ્ર અઠ્ઠરમા, દેવજરા ઓગણીસ; અગ્નિત
વીર્યજિન વીશમા, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિનચૈત્યવંદન.

ચઉજિન જંબુદ્વીપમાં, અઘાતકી ખડે; પુષ્કર અર્ધે આઠ
જાણુ, એમ વિશેષ અખડ ॥ ૧ ॥ અડપણવીસ ચઉવીસ નવમ,
વિજયે વિચરંતા; ખાલ તરણ તપ પદ પછે, વડી અપર અરિહંતા

॥ ૨ ॥ સિત્તેરસો 'દિલ્લપ્પી' એ, લરહેરવય પ્રમાણ; જ્ઞાનવિમલ
જિનરાજની, શિર ધરીયે શુભ આણુ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીશાશ્વતજિનચૈત્યવંદન.

લાખ બહોતેર કોડી સાંત, અધો લોક પ્રાસાદ; તિહાં પ્રતિમા
વળી વંદિએ, મનમાં ધરી આલ્હાદ ॥ ૧ ॥ તેરસેકોડિ નબ્યાશી
કોડ, સાઠ લાખ સોહાવી; વ્યંતર બ્યોતિધીમાં પ્રાસાદ, તસ સંખ્યા
લાવી ॥ ૨ ॥ લવનપ્રતિમાં એ કહ્યાં એ, સાસય જિનવર ગેહ;
જ્ઞાનવિમલધી જાણીએ, આગમ નિઃસદ્દહ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીશાશ્વતજિનપ્રતિમાસંખ્યાચૈત્યવંદન.

તિર્થાલોકે ત્રણ સહસ્ર, બેસય ઓગણસાઠ; જિનધર એ છે
શાશ્વતાં, તિહાં બિંબ ઉચ્છિદ્ર ॥ ૧ ॥ સહસ્ર એકાણું લાખ ત્રણ,
ત્રણસય ને ત્રેવીશ; પ્રણમું અવર અશાશ્વતા, બહુલાં જે દીશે
॥ ૨ ॥ અધોલોકે સગકર મિતિએ, ધનુષ પંચશત માન; તિર્થા
લોકે વંદિએ, જ્ઞાનવિમલ ચિત્ત આણુ. ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઉર્ધ્વલોકસ્થિતશાશ્વતજિનચૈત્યવંદન.

ઉર્ધ્વલોકે સૌધર્મ આદિ, અનુત્તર જારેહ; સહસ્રસતાણું શુભશી,
લાખ તેવીસ જિનગેહ ॥ ૧ ॥ એકસોકોડ બાવનકોડિ, વહી
ચોરાણું લાખ; સહસ્ર ચુ'માલીસ સાતસેં, ઉપર સર્વિ લાખ ॥ ૨ ॥
સગકરમાણે અન્યુત લગે, એકરાતએશી જિન બિંબ; એક
રાતવીસ અનુત્તર લગે, જ્ઞાનધ્યાન અવિલખ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીશાશ્વતજિન ચૈત્યવંદન.

લાખ સતાવન કોડિને, અકુસય બ્યાશી નિત્ય; ચૈત્ય જુહાર
શાશ્વતાં, પ્રતિમાની લકતે ॥ ૧ ॥ કોડિપત્રસય ઉપરે, બે'તાલીસ
કોડિ; અકુાવનસહસ્ર બત્રીસ, ઉપરે એદી બેડિ ॥ ૨ ॥ એમ

ત્રિભુવનમાં શાંધતા એ, ચૈત્યબિંબ જિનરાય; ભાવ ધરીને પ્રણમતાં,
જ્ઞાનવિમલ મુખ થાય ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપંચતીર્થાદિ ચૈત્યવંદન.

શકુંભય દૈવતગિરિ સમેત, અર્ઘુદ અપ્રાપ્ત; પાવા ચંપા રાજ-
ગેહ, મથુરાદિક જિનપદ ॥ ૧ ॥ જિહાં જિન પંચ કલ્યાણક, સ્થાનક,
સુવિશેષ; લઘુ અંગુઠ પ્રમાણ બિંબ, જિનના જિહાં લેખે ॥ ૨ ॥
નામ સ્થાપના દ્રવ્યથીએ, ભાવ નિરૂપે સાર; તે સવિઓને વંદના,
જ્ઞાનવિમલ જ્યાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીચૌવીશજિનગણધરાદિસંખ્યામય ચૈત્યવંદન.

એકસહસ્રને ચારસેં, બાવન વગી જાણે; સવિજિનના પુંડરીક
આદિ, અતિ ગૌતમ આણે ॥ ૧ ॥ અડવીશજિન અડ્યાલસહસ,
મુનિ જિનકર દીક્ષા; લખચુમાંસીસ સહસહિયાલ, ચરિસય પદ
શિખ્યા ॥ ૨ ॥ એ સાહુણી જિનવર તણી, એ સવિહુંતી જાણ;
શુદ્ધસંયમ આરાધતાં, જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઉત્કૃષ્ટકાલના કેવલિસાધુઓની સંખ્યામય ચૈત્યવંદન.

ઉત્કૃષ્ટ કાલે હુવે, કેવલી નવ કોડ; સાધુ વસી નવસહસકોડ,
સમતિ નવિ ખોડ ॥ ૧ ॥ બેકોડિ કેવલધરા, મુનિ દાય કોડિ
સહસ; સંયમ ગુણમણિ જ્ઞાન ધ્યાન, જે હુવા ને હોશે ॥ ૨ ॥
તે સવિઉં ને વંદના એ, જ્ઞાનવિમલ કરિ ભાવ; ગુણિજન મુનિજન
વંદના, ભવજલ તરવા નાવ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅઢારદૂપણવર્જનગર્ભિત જિનચૈત્યવંદન.

દાન લાભ ભોગોપભોગ, બલ પણ અંતરાય; હારય અરતિ
રતિ ભય દુર્ગંધ, શોક પદ કહેવાય ॥ ૧ ॥ કામ મિથ્યાત અજ્ઞાન

નિદ્રા, અવિરતિ એ પાંચ; રાગ દ્વેષ દોષ દોષ, એહ અહારસ સંનિ
 ॥ ૨ ॥ એ જેણે દૂરે કર્યા એ, તેને કહીયે દેવ, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ
 ચરણની, કીલે અહનિશ સેવ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅહારદોષવર્જનગર્ભિત જિનચૈત્યવંદન.

કોઈ માન મદ લોભ માયા, અજ્ઞાન અરતિ રતિ; હિંસાદિક
 અનંગ તે, મત્સર અપ્રીતિ ॥ ૧ ॥ શોક લી તણે પ્રીતિ રતિ, કીડા
 પ્રસંગ; દોષ અહાર પ્રકટ નિકટ, નહિ જેણે અંગ ॥ ૨ ॥ દેવ સયે
 શિર સેહરો એ, તે કહિએ નિરધાર; જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ભુવનનો, પુ-
 ન્ય તણા ભંહાર. ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઆઠપ્રાતિહાર્યગર્ભિતજિન ચૈત્યવંદન.

ખાર ગુણો તનુધી અશોક, દેવ હુંહુલી વાંળે; ચામર વિઝે
 ચિહ્નું ફિશે, ખાર છવિ રાળે. ॥ ૧ ॥ સિંહાસન સપાદપીઠ, ભા-
 મંડલ દીપે; દિવ્યધ્વનિ મીઠાસધી, અગૃતરસ છપે ॥ ૨ ॥ કુસુમ
 વૃષ્ટિ પંચવરણનીએ, પ્રાતિહાર્યઅડ એહ; જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધમ કહે,
 છે તેહશું મુજ નેહ. ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઅતિશયગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

અતિશય ચાર અતિ ભક્ત, હોય જન્મથી સાથે; રોગ શોગ
 મલ ખેદ રહિત, જસ અંગ સનાથ ॥ ૧ ॥ પંકજ પરિમલ સાસો
 ધ્યાસ, ગાખીર સરિખા; રૂઢિર માંસ આહારનિહાર, નહિ કેણે નિ-
 રખો ॥ ૨ ॥ ઘાતિકર્મક્ષયથી હુવે એ, અતિશય વડી અગીયાર;
 ઝોગણીસ સુરકૃત ધમ ચોત્રીસ, અતિશય જ્ઞાન ભંહાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીપંચપરમેષ્ઠિગુણગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

ખાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રભુમી જે ભાવે; સિંદ્ધ આઠ ગુણ
 સમરતાં, દુખ દોહડાગ જાવે ॥ ૧ ॥ આચારજ ગુણ છત્રીસ, પંચવીસ

ઉવજગ્રાથ; સત્તાવીસ ગુણ સાધુના, જપતાં મુખ ધ્યાય ॥૨॥અઘોત્તર
સય ગુણમલી એ, ઈમ સમરો નવકાર; ધીરવિમલગુરુનો કહે, જ્ઞાન
વિમલ મુખકાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીશરીરવર્ણગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

પદ્મપ્રભને વામુપૂજ્ય, દાય રાતાકહીયે; ચંદ્રપ્રભને મુવિધિનાથ,
દાય ઉજવલ લહીયે ॥ ૧ ॥ મહિનાથને પાર્થનાથ, દાય નીલાનિ-
રખ્યા; મુનિમુદ્રતને નેમનાથ, દા અંજન સરિખા ॥ ૨ ॥ સોલે
જિન કંચન સમા એ, એહવા જિન ચઉવીસ; ધીરવિમલ ગુરુરાજનો,
કહે જ્ઞાનવિમલસૂરીશ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીશરીરપ્રમાણુગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

પંચસયા ધનુમાન જાણુ, શ્રીપ્રથમજિણુંદ; પંચાસ ઉણા કરો,
સાત મુવિધ જિણુંદ ॥ ૧ ॥ દશ ઉણા કરતાં હુવે, જા અનંત પં-
ચાસ; પંચોણું દશ ધનુષ તેમ, નવ કર છે શ્રીપાસ ॥ ૨ ॥ સાત
હાથ તનુ વીરજ એ, એહવા જિન ચૌવીસ; સાવ ધરીને વંદના,
કરે જ્ઞાનવિમલસૂરીશ. ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીલાંછનગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

લૂપલ ગજ હુય કપિ કૈંચ, કમલ સ્વસ્તિક શશિ મચ્છ;
શ્રીવચ્છ ખર્જી છપ મહિપ, સૂયર તિમ અચ્છ ॥ ૧ ॥ સેણ વજ્ર
મૃગ છાગલો જાતિ નંદાવર્ત; કુંભ કચ્છપ નીલું કમલ, શંખ ફેલિ
સિંહ અદંત ॥ ૨ ॥ રૂપલાલિક જિનવર તણાએ, એહવા જિન ચ-
ઉવીસ; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સેવતાં, મુખ લહે વિદ્યાવીસ ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીલવગણનાગર્ભિત જિન ચૈત્યવંદન.

પ્રથમ જિણુંદ તણા ભક્તા, ભવ તેર કહીજે; શાંતિ તા

૧. ધીરવિમલ પદિત તણો. નય પ્રણમે નિત્ય સાર. ઇતિ પાદાંતર.

ભવ ખાર સાર; નવ ભવ નેમ લહીજે ॥ ૧ ॥ દશ ભવ પાસ
જિજ્ઞાસના, સત્તાવીશ શ્રીવીર; શેષતીર્થકર ત્રિહુ ભવે, પામ્યા ભ-
વજલતીર ॥ ૨ ॥ જિહાંથી સમકિત ફરસીયું એ, તિહાંથી ગણી-
એ એહ, ધીરવિમલ પડિત તણા, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગેહ ॥૩॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીભવગણનાગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

સત્તરિસય ઠાંણે કહ્યા, એ ભવ જિનવરના; ણીજે ત્રયે દાખિ-
યા, નવ મુનિમુગ્ધતના ॥ ૧ ॥ ચંદ્રપ્રભના આઠ ભવ, નવ ભવ
મુવિધિજિજ્ઞાંદ, ઋષભ તેર ને શાંતિ ખાર, નવભવ નેમિજિજ્ઞાંદ
॥ ૨ ॥ દશ પાસ શેષ ને ત્રિહુ; વીર તણા સગવીશ; જ્ઞાનવિમલ-
સૂરિ એમ કહે, વઢા જિન ચહવીશ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીદીક્ષાતપગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

મુમતિનાથ એકાસણું, કરી સંયમ લીધ; મહિલ પાસ જિનરાય
દાય, અકુમે સુપ્રસિદ્ધ ॥ ૧ ॥ છઠ્ઠ ભક્તે કરી અવર સર્વ, લીધે
સંયમ ભાર; વાસુપૂજ્ય કરી ચોથ ભક્ત, થયા શ્રીઅણુગાર ॥૨॥
વર્ષ અંતે પારણું કરે એ, ઇશુ રસે રિસહેશ; પરમાન્ને ણીજે દિને,
પારણું અવર જિનેશ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીદીક્ષાસ્થાનગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

વિનીતા નગરીએ લીધે, દીક્ષા પ્રથમજિજ્ઞાંદ; દ્વારામતીએ નેમિ-
નાથ, સહસ્રાવન વૃંદ ॥ ૧ ॥ શેષતીર્થકર જન્મભૂમિ, લીધે સંયમ
ભાર; અણુપરણ્યા શ્રીમદ્વિનાથ, તેમજ નેમિકુમાર ॥ ૨ ॥ વાસુ-
પૂજ્ય પાસ વીરજીએ, ભૂપ થયા નવિ એહ; અવર સમ્યક્ભોગવી
થયા, જ્ઞાનવિમલ ગુણગેહ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીદીક્ષાપરિવારગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન.

ચાર સહસ્ત્રથી ઋષભદેવ; શ્રીવીર એકાકી; ત્રણ શત સાથે
મોક્ષ પાસ, સહસ્ત્ર સાથે ખાકી ॥૧॥ પંદ્રશત સાથે વાસુપૂજ્ય, લીધે

સયમ ભાર; મણપન્નવ જિહ્વા ઉપજે, સવિને મુખકાર ॥ ૨ ॥
એમ મહિવીશે જિનવરાએ, સંભારે મુખ થાય; જ્ઞાનવિમલસુરિ એમ
કહે, હોજે જિનમુપસાય ॥ ૩ ॥ ઇતિ, ॥

અથ શ્રીમોક્ષગમનપરિવારગાલિતજિનચૈત્યવંદન.

એકાકી શ્રીવીર પાસ, તેત્રીશ મુનિ સાથે; પચ્ચશયા છત્રીશ
નેમિ નવશત શુ' શાંતિ ॥ ૧ ॥ પણસય શુ' મંદિ મુપાસ, અસય
શુ' વર્મ; પદશત મુનિ શુ' વાસુપૂજ્ય, લઘ્યાં જે શિવ મર્મ ॥ ૨ ॥
અનંતાનાથજિન સહસ્તશુ' એ, ઋષભ ને દશ હજાર; પદ્મપ્રભને
આઠશે, ઉપર ત્રણ ઉદાર ॥ ૩ ॥ વિમલનાથ પદસહસ્તશુ', સિદ્ધ
મુખકાર; ઋષભદેવ અષ્ટાપદે, નેમીધર ગિરનાર ॥ ૪ ॥ ચપાવા-
મુપૂજ્ય વીર-પાવાપુરી સાર; અષ્ટકર્મનો ક્ષય કરી, પામ્યા ભવજલ
પાર ॥ ૫ ॥ શેષ વીશ સંમેત ગિરિએ, શિવમુખ લઘ્યાં ઉદાર;
જ્ઞાનવિમલ મુખ સપદા, જેને અચલ અપાર ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિનચૈત્યવંદન.

પહેલા પ્રણમું વિહરમાન, શ્રીસીમંધર દેવ; પૂર્વ દિશે ઈરાન
કુલે, વંદુ હું નિત્યમેવ ॥ ૧ ॥ પુખ્તવર્ધવિજ્યા તિહાં, પુઠરીકિણી
નયરી; શ્રીશ્રેયાંસ રાજ ભલો, છત્યા સવિ વયરી ॥ ૨ ॥ દેહમાન ધનુષ્ય
પાંચશે, માતા સત્યકી નંદ; રૂક્મિણી રાણી નાહલો, વૃષભ લંછન
જિનચંદ ॥ ૩ ॥ ચૌરાશીલાખપૂરવ આય, સોવનવરણીકાય; વીશ
લાખપૂરવ કુમાર વાસિ, તેમ તેસઠ રાય ॥ ૪ ॥ ગણધર ચૌરાશી
કદા એ, મુનિવર એકસો કોટિ; પંક્તિધીરવિમલ તણો, જ્ઞાનવિમલ
દહે કરજોડી ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીનવપદનું ચૈત્યવંદન.

દર્શન જ્ઞાનચરિત્ર ભેદે, પણ પણ પણ પંદર; તપ સગ પણ
બાવીશ એ, શત એક અઠુ અવર ॥ ૧ ॥ તેરસહસ્ત ગુણુ' ગણી,

નવપદ આરાધો; લઘ્વિ સિદ્ધિ વિદ્યા નિધાન, સહેજે શિવપદ સાધો ॥૨॥
ખાંધો એમ ભવકર્મને, પામો સિદ્ધપર્યાય; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે,
શુદ્ધદ્રવ્ય હોઈ જાય ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીમેરુગિરિચૈત્યવંદન.

જંબુ પૂર્વ કુરુક્ષેત્ર માંહિ, વડા મેરુ સુદર્શન; લાખજેયણ ઉ-
ત્તત! પ્રમાણે, શત સઘળો વનિર કંચન ॥ ૧ ॥ ભદ્રશાસન વંદનવને,
સુમનસ પાંડક નામ; ચાર ચાર જિનગેહ ત્યાં, ચૂલાએ એક ધામ
॥ ૨ ॥ સત્તર પ્રાસાદ એમ શાશ્વતાએ, પાંચે મેરુ મજાર; જ્ઞાન-
વિમલસૂરિ એમ કહે, તે વંદા નિરધાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીધાતકીખંડપુષ્કરાદ્વગતમેરુગિરિચૈત્યવંદન.

ધાતકીખંડ મેરુ દાય, એક વિજય પીળે અથલ; પુષ્કરાદ્વે
પણ દાય મેરુ, મંદર વિદ્યુતપ્રભ ॥ ૧ ॥ સહસ્ત્ર ચોરાશી જોયણ-
માન, મેરુ સઘળા જાણું, સત્તર પ્રાસાદ છે એમ મક્કી, પંચાશી
વખાણું ॥ ૨ ॥ કંચનવર્ણુએ શાશ્વતા એ, જીવાભિગમવિચાર;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે, ધન્ય જે કરે દીદાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીજ્યોતિશ્ચક્રસ્થિતજિનચૈત્યવંદન.

સમભૂતસંધી ઉપરે, જ્યોતિશ્ચક્ર કહીએ; આઠ પ્રદેશનો મેરુનો,
મધ્યસમભાગલહીજે ॥ ૧ ॥ સગસયનવતિ (૭૬૦) જો-
યણે, ઉંચા છે તારા; આઠસયે પુરા થયા, રવિમંડલ સારા ॥૨॥ એ'શી
જોયણ ઉપરે એ, શશિ ઋષ્ય ધ્રુવ ગુરુ મંદ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ
કહે, એ જ્યોતિશ્ચક્ર અમંદ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીજ્યોતિશ્ચક્રસ્થિતશાશ્વતજિનચૈત્યવંદન.

નવસે જોયણ જ્યોતિશ્ચક્ર, પુષ્કરાદ્વે લહીયે; પુષ્કરાદ્વેથી જ્યોતિ
શ્ચક્ર, સ્થિરભાવે કહીએ ॥૨॥ અસંખ્યદ્વીપ અને સમુદ્ર, શાશ્વતી

જિનપ્રતિમા; જીવાલિંગમે એ વિચાર, મોટો જસ મહિમા ॥ ૨ ॥
નામાકારદ્રવ્યભાવથીએ સવિ ક્ષેત્રે સર્વકાલ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે,
જિનવિષ્ણુ એ સવિ આલ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીજન્માલિષેકસ્થાનગર્ભિતજિનચૈત્યવંદન,

પાંડુકંબલ ચારે શિલા, એક દક્ષિણ ઉત્તર; દાય શિલા વલી
જાણીયે, એક પૂર્વ એક અપર ॥ ૧ ॥ પૂર્વ પશ્ચિમ દાય દાય,
સિંહાસન હોય; દક્ષિણ ઉત્તર એક એક, સિંહાસન જોય ॥ ૨ ॥
જન્મ સમય દશવીશનો એ, એકણુ સમયે જન્મ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ
એમ કહે, તે વંદુ શુભસમ્ર ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીબીજતિથિનું ચૈત્યવંદન.

દુવિધ ધર્મ આરાધવા, ભવિજન બીજ આરાધો; જેમ અંતર
પરમાતમા, સંપ્રાપ્તિ ફલ સાધો ॥ ૧ ॥ અભિનંદન જિન સુમતિ-
નાથ, વલી શીતલસ્વામી; ઇત્યાદિક બહુજિનવરે, રેકેવલસિરિ
પામી ॥ ૨ ॥ જન્મ દિવસ પણ કેઈકનાએ, કેઈક લહ્યા નિર્વાણ;
જ્ઞાનવિમલગુણથી વધે, જો કીજે તપ મંડાણ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીબીજતિથિનું ચૈત્યવંદન.

દુવિધબંધનને ઠાલીએ, જે વલી રાગને દેખ; આર્તરોદ દાય
અશુભ ધ્યાન, નવિ કરો લવલેશ ॥ ૧ ॥ બીજદિને વલી બોધિ
બીજ, ચિત્ત હાંણે વાવો; જેમ દુઃખ દુર્ગતિ નવિ લાહો, જગમાં જશ
ચાવો ॥ ૨ ॥ ભાવો ફરી ભાવના એ, વાધો શુભ શુભકાણ; જ્ઞાન-
વિમલ તપતેજથી, હોય કેઈકિધ્યાણ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીજ્ઞાનપંચમીતિથિનું ચૈત્યવંદન.

શામલવાને સોહામણા, શ્રીનેમિજિણેસર; સમવસરણ બેઠા

કહે, ઉપદેશ સોહંકર ॥ ૧ ॥ પંચમી તપ આરાધતાં, લહે પંચમ
નાણુ; પાંચ વરસ સાઠા તથા, એ છે તપપરિમાણુ ॥ ૨ ॥ જેમ
વરદત્રયુણમંજરીએ, આરાધ્યો તપ એહ; જ્ઞાનવિમલગુરુ એમ
કહે, ધન્ય ધન્ય જગમાં તેહ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઅષ્ટમીતિથિનું ચૈત્યવંદન.

*આઠત્રિગુણ જિનવર તણી, નિત્ય કીજે સેવા; વહાલી મુજ
મન અતિથણી, જિમ ગજ મન રેવા ॥ ૧ ॥ પ્રાતિહારજ આઠ
શુ, હકુરાઈ ઇજે; આઠે મંગલ આગલે, બેહુને વહી રાજે ॥ ૨ ॥
ભાંજે લાય આઠ મોઢકાંએ, આઠ કરમ કરે દૂર; આઠમદિન આ-
રાધતાં, જ્ઞાનવિમલ ભરપૂર ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઅષ્ટમીતિથિનું ચૈત્યવંદન.

રાયસિદ્ધારથ કુલતિલો, ત્રિશક્ષાદે માત; હરિલ'છન? કંચનવાને,
સાત હાથ સોહાત ॥ ૧ ॥ આયુ બહોંતેર વરસ માન, સકલારથ
સાધી, શિવપદ પામ્યા ધરીય ધ્યાન, સંજમ આરાધી ॥ ૨ ॥ આઠે
મદ છંડી કરીએ, પ્રણામ વીરજિજ્ઞંસ; જ્ઞાનવિમલપ્રણુ સેવતાં, નિત્ય
નિત્ય આનંદ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઅગ્યારશતિથિનું ચૈત્યવંદન.

અંગ અગ્યાર આરાધીએ, એકાદશીદિવસે; એકાદશપ્રતિમા
પહો, સમકિત ગુણ વિકસે ॥ ૧ ॥ એકાદશી દિવસે થયા, કી-
શાને નાણુ; જન્મ લહ્યા કેઇ જિનવરા, આગમ પરિમાણુ ॥ ૨ ॥
જ્ઞાનવિમલ ગુણ વાધતાં એ, સકલકલ્પાર્ણદાર; અગ્યારશ આરાધતાં,
લહીયે ભવજલપાર ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીઅગ્યારશતિથિનું ચૈત્યવંદન.

આજ આચ્છવ થયા મુજ ઘરે, એકાદશી મંડાણુ; શ્રીજિનનાં
પ્રણશે' લક્ષા, કલ્યાણક ઘર જાણુ ॥ ૧ ॥ સુરતર સુરમણિ સુરધર,
કલ્પવૈલી ફલી માહરે; એકાદશી આરાધતાં, બેધિબીજ ઘણું
ચિત્ત ઠરે ॥ ૨ ॥ શ્રીનેમિનિષ્ણેસર પૂજતાંએ, પહોંચે મનના કોઈ;
જ્ઞાનવિમળગુણથી લહો, પ્રણામો બે કરબેડી ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીચૌદશતિથિનું ચૈત્યવંદન.

ચઉદ્ધમુપન લહે માવડી, સવિ જિનવર કેરી; તે જિન નમતાં
ચૌદરાજ-લોકે ન હોય રેરી ॥ ૧ ॥ ચૌદરત્ન પતિ બેઠનાં, પ્રણમે
પદ આવી; ચૌદવિધાના થયા જાણુ, સંજમસિરિ આવી ॥ ૨ ॥
ચૌદરાજશિર ઉપરે, સિદ્ધ સકલગુણાણુ; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુધ્યાનથી,
હોય અચલ અહિઠાણુ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીચૌદશતિથિનું ચૈત્યવંદન.

ચૌદભુવન વરાકારણે, વિધાવર્દ્ધમાન, વર્દ્ધમાન મુખ આપવા,
એહ પરમનિધાન ॥ ૧ ॥ વધમાનજિનરાજનો, કરો લવિકા
ધ્યાન; ચૌદપૂરવ લેહ છવના, એ ચતના પ્રધાન ॥ ૨ ॥ ચૌદ
પૂરવનો સાર છે એ, ચૌદશીએ જિનરાજ; જ્ઞાનવિમલથી જાણીએ,
એના સકલદીવાજ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીચંદ્રકેવલિના રાસમાંથી ચૈત્યવંદન.

શ્રીરાજેણુ ગીયતે.

અરિહંત નમો લગવંત નમો, પરમેસર શ્રીજિનરાજ નમો; પ્રથમ
જિનેસર એમે પેખત, સિદ્ધાં સઘણાં કાજ નમો ॥ અરિહંત ॥ ૧ ॥
પ્રભુ પારંગત પરમમહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો; અજર અ-
મર અદ્ભુત અતિશયનિધિ, પ્રવચનજલધિમયક નમો ॥ અરિહંત ॥

॥ ૨ ॥ તિહુયણુ લવિયણુ જંભુમણુ વંછિય-ડૂપૂરણુ દેવરસાલ નમો;
 લલિલલિ પાય નમુ' હું' લાલે-કરળેડીને ત્રિકાલ નમો ॥ અરિહંત ૦ ૩ ॥
 સિદ્ધ યુદ્ધ તું' જગજન સર્જન-નયનાનંદન દેવ નમો; સકલસુરા-
 મુરનરવરનાયક, સારે અહનિશ સેવ - નમો ॥ અરિહંત ૦ ॥ ૪ ॥
 તું' તીર્થંકર મુખકર સાહિબ, તું' નિષ્કારણ બંધુ નમો; શરણાગત
 જીવને હિતવત્સલ, તું'હિ કૃપારસસિંધુ નમો ॥ અરિહંત ૦ ॥ ૫ ॥
 કેવલજ્ઞાનાદર્શો દર્શિત, લોકાલોક સ્વભાવ નમો; નાશિતસકળકલંક
 કલુષગણુ, દુરિત ઉપદ્રવ ભાવ નમો ॥ અરિહંત ૦ ॥ ૬ ॥ જગ
 ત્રિતામણિ જગગુરુ જગહિત-કારક જગજનનાથ નમો; ધોર અપાર
 ભયોદધિ તારણ, તું' શિવપુરનો સાથ નમો ॥ અરિહંત ૦ ॥ ૭ ॥
 અશરણુ શરણુ નિરાગી નિરંજન, નિરૂપાધિક જગદીશ નમો; બ્રોધિ
 દીપો અતુપમ દાનેસર, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ નમો ॥ અરિહંત ૦ ॥ ૮ ॥

શ્રીસરસ્વત્યૈ નમઃ

ધતિ શ્રીચૈત્યવંદનસંગ્રહઃ

સમાસઃ

શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીયશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરેશ્વરો નમઃ

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત.

સ્તવનસંગ્રહઃ

અથ શ્રીશાશ્વતીજિનપ્રતિમાસ્તવન.

વિદુમંડલ પદે નિર્મલ્લી, શ્રુતદેવી ગુણખાણુ;	
પ્રણમી જે આગમ ધુરે, ખલીલીપિ જિનવાણુ.	॥ ૧ ॥
તે આગમમાં સાખીયા, ત્રિહુ' લોકે મુખદાય;	
જિનપદિમા જિનઘર વળી, સાસયલાવ ઠહાય.	॥ ૨ ॥
ઉર્ધ્વલોક માહે ચૈત્ય છે, નિર્મલ અંક કે રાખ;	
ત્રિહુ' દ્વારે કરી સોહીએ, સવિ વિમાનના સખ.	॥ ૩ ॥

ઠાલ ૧ લી.

રાગ-સામેરી જયો જયોની દેશી.

સૌધર્મદેવલોક પહેલું જાણુ, ખત્રીશાસખ વિમાન ચેઈ જાણુ;	
તિહાં પ્રતિમા પરિમાણુ તો, સવિક વદા ઉત્તર આણુ ॥ આંચલી૦ ॥	
કોડિ સત્તાવનને સાહસાખ, ઇશાને અઠાવીશાસખ;	
ચૈત્ય વિમાનની શખતો,	॥ સવિ૦ ॥ ૪ ॥
પચાસકોડિ ચાલીશાસખ પ્રતિમા, શ્રીજિનવરની સોહે મુખમાં;	
સુરવરકૃતમહુમહિમાતો	॥ સવિ૦ ॥ ૫ ॥
ચાલસાખ ચેઈ સનતકુમારે, એકવીશકોડિ સાહસાખ ઉદાર;	
જિનપ્રતિમા મુખકારતો,	॥ સવિ૦ ॥ ૬ ॥

- માહેદ્રે ચેઈય આઠલાખ, બિંબ ચઉદકોડી ચાલીશલાખ;
 વંછિત મુરતરૂપાખતો, ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥
- ચારલાખ ચેઈય બ્રહ્મદેવલોકે, સાતકોડિ વીશલાખ વિવેકે;
 પ્રતિમા વંદુ છેકતો, ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥
- સહસપચાશ લાંતકે જિનભવન, નેત્રુલાખ પડિમા ગુણસદન;
 દેખી હરખિન વદનતો, ॥ ભવિં ॥ ૯ ॥
- શુકે ચાલીશસહસ્સ જિનગૃહ, બહેતેરલાખ પ્રતિમા નમું નેહું;
 સામયભાવે જેહતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૦ ॥
- ચૈત્ય સહસ્સપદ છે સહસારે, એંશીસહસ દશલાખ ઉદાર;
 પ્રતિમાને કરું જુહારતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૧ ॥
- આનત પ્રાણુત દા દેવલોક દીશે, દા દા શત ચેઈ જિનબિંબ દીશે;
 છત્રીશ છત્રીશ સહસ્સતો ॥ ભવિં ॥ ૧૨ ॥
- દાહશો દાહશો આરણ અચ્યુતે, ચેઈબિંબ સગત્રીશસહસ્સ યુત;
 દીશે અતિ અદ્ભુતતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૩ ॥
- બારદેવલોકે એકસોએંશી, બિંબ ચૈત્યપ્રતે છે મુળગીશી;
 ઉપરે એકશોવીશતો ॥ ભવિં ॥ ૧૪ ॥
- પ્રથમ ઐવેયકત્રિકે ચૈત્યસાર, એકશોઅચ્યાર તિહું બિંબ ઉદાર;
 ત્રણશોવીશ તેરહજારતો (૧૩૩૨૦) ॥ ભવિં ॥ ૧૫ ॥
- મધ્યત્રિકે ચૈત્ય એકશોસાત, બારસહસ્સ અઠ્ઠશત વિખ્યાત;
 ચાલીશ અધિક બિંબ જાતતો ॥ ભવિં ॥ ૧૬ ॥
- એકશત ચૈત્ય ઉપર ત્રિકે આણ, બારસહસ્સ તિહું બિંબ પ્રમાણ;
 ઐવેયકે હમ જાણતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૭ ॥
- પંચાનુતરે પાંચ પ્રાસાદ, છસય બિંબ પ્રણમું આદલાદ;
 નમતાં યજે વિપવાદતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૮ ॥
- લાખચોરાશી સહસસતાણું, ત્રેવીશ ઉપરે ચૈત્ય પ્રમાણ;
 ઉર્દૂલોક માંહે જાણતો, ॥ ભવિં ॥ ૧૯ ॥
- એકશોબાવનકોડિ લાખચોરાણું, સહસ્સચુ'માલીશ ઉપરે આણું;
 સાતસેંસાઠ બિંબ જાણું તો, ॥ ભવિં ॥ ૨૦ ॥
- ઉર્દૂલોકે એ સંખ્યા લહીએ, તેહ તણી આણા શિરવહીએ;
 પ્રણમી ભવભયગમીએતો, ॥ ભવિં ॥ ૨૧ ॥

ઉચ્ચા બહોંતરયોગનં બેહ, લાંબા શત વિસ્તારે તેહ;
 પચાસયોગન જિનગેહતો ॥ ભવિં ॥ ૨૨ ॥
 સયિ વૈમાનિક જિનવર ગેહિ, પ્રતિમા સંગકર માને દેહિ;
 અધ પણસય ધનુષિ તેહતો ॥ ભવિં ॥ ૨૩ ॥
 રાયપસેળી પ્રમુખ સૂત્ર સાંખી, જિનપ્રતિમા જિનસરીખી દાખી;
 જ્ઞાની ગણધરે ભાખી તો ॥ ભવિં ॥ ૨૪ ॥

હાલ ૨ જી.

ઉગાડાની દેશી. આધ એકવીશો.

તિર્યંગલોકેરે સાસપજિનવર જિનવર,
 તસ સંખ્યારે ભાખું મુણમે મુખકર;
 પંચમેરેરે પંચારી પ્રાસાદ છે, ॥ ૨૫ ॥
 દશસહસ્ત્રમેરે બસે અધિક પ્રતિમા રૂચે.
 ગજદંતારે વિષે વીશ પ્રાસાદ છે,
 ચોવીશશયરે બિંબ નમે (બેમ) અવછેદ છે;
 વખારગિરિરે એંશીપ્રાસાદ સોહામણા,
 છત્રસયરે બિંબ નમી લઉં ભામણાં ॥ ૨૬ ॥
 યમકાચંદ્રેરે દશ પ્રાસાદ કહ્યા તિહાં,
 જિનપડિમારે બારશે વંદી જે તિહાં;
 વર્ષધરગિરિરે ત્રીશ ચૈત્ય બિંબ છત્રીસશે,
 ચિત્રવિચિત્રેરે પણ પણ ચેઈ બિંબ છશે છશે ॥ ૨૭ ॥
 કુરુક્ષેત્રેરે દશચેઈ પ્રતિમા બારશે,
 ઇંદુકારેરે અઠ ચેઈ બિંબ એંશી ચારશે;
 વૃત્તવૈતાહ્યેરે વીશપ્રાસાદ નમીજીએ,
 જિનપડિમારે ચોવીશશે વળી લીજીએ ॥ ૨૮ ॥
 દીર્ઘવૈતાહ્યેરે ચૈત્ય એકશોસત્તરિ કહ્યા,
 વીશસહસ્ત્રારે ચારશે બિંબ જિનનાં કહ્યાં;
 ચૈત્ય ચાલીશરે દિગ્ગજકૂટે બાણીએ,
 ચારસહસ્ત્રારે આઠશે બિંબ વખાણીએ ॥ ૨૯ ॥

દશતરે જખૂપ્રમુખ જે શાવતા.

અઘ્યારશે'સતરિરે પ્રાસાદ તિહાં મનભાવતા;

તિહાં પ્રતિમારે એકલખ ચાલીશસહસ્સરે,

ચારશે' ઉપરેરે પ્રજ્ઞમીને મુજગીશરે.

॥ ૩૦ ॥

કંચનગિરિરે સહસ્સએક છે દેહરાં,

તિહાં એકલખરે વીશસહસ્સ વળી જિનવરાં;

ત્રણશે'એ'શીરે કુંડ તણા પ્રાસાદ છે,

પણ્યાલીશરે સહસ્સછસય જિનખિંખ છે

॥ ૩૧ ॥

દ્રહ્ એ'શીરે જિનધર મુદર સોહીએ,

તિહાં પ્રતિમારે છન્નુસય મનમોહીએ;

મહાનદીએરે સતરિ (૭૦) જિનધર દાખીએ,

તિહાં પ્રતિમારે સહસ્સ ચોરાશી લાખીએ

॥ ૩૨ ॥

સરવાળેરે મનુષ્યલોકે ચેહહરાં,

એકત્રીશશતરે ઓગળ્યાશી ઉપરે વરાં;

તિહાં પ્રતિમારે ત્રણલખ એકાશીહજારે,

ચારશે'એ'શીરે ઉપરે હોધ મુખકારે

॥ ૩૩ ॥

ચાર પ્રાસાદરે માનુષોત્તરગિરિ બાણીયે,

તિહાં પ્રતિમારે ચારશે' એ'શી વખાણીયે;

ચારકુંડલેરે ચારશે' છન્નુ ખિંખરે,

ચાર ક્યકેરે ચારશે'છન્નુ અવિલંખરે.

॥ ૩૪ ॥

નંદીયેરેરે દીપે ખાવન જિનહરાં,

ચોસઃસયરે ખિંખ અડતાલીશ મનોહરાં;

રાજધાનીરે સોલ પ્રાસાદ છે કુદરાં,

ખિંખ એકસહસ્સરે નવશતવીશ ઉપરે વરાં

॥ ૩૫ ॥

નંદીયેરેરે આઠ હમ જિજ્ઞાસરે કહ્યાં,

આઠસહસ્સારે ત્રણશત અડસઠિ ખિંખ લહ્યાં;

સરવાળેરે જિજ્ઞાસરે કહ્યાં તિર્ઠલોકનાં,

ખત્રીશાયરે ઓગળ્યાસાઠ સવિ રતનનાં

॥ ૩૬ ॥

તિહાં પ્રતિમારે ત્રણલખ સહસએકાણ્યા,

ત્રણશત વળીરે વીશ ઉપરે પરમાણ્યા;

હુવે રચકેરે કુંડલનંદીસરં જિનઘરા,
ચઉખારારે સાઠે એ અવર ત્રિખારે વરા ॥ ૩૭ ॥

ત્રિખારેરે એકશોવીશ પ્રતિમા કહી,
ખારે દ્વાદશરે એકશતઆઠ માંહે લહી;
એકસો ચોવીશરે સોલ હુવે ચાર ખારણે,
અઘોત્તરશોરે મધ્યસિદ્ધસિંહાસણે. ॥ ૩૮ ॥

તિર્થોલોકેરે પાંચશે ધનુષ-પ્રતિમા હુવે,
ધન્ય તે જનરે પૂજે પ્રણમેને જીવે;
ગજદંતારે વજ્રખારા કુરૂ મેરૂવને,
ધક્ષિણકેરે માનુષોત્તરે જિનભક્તનને. ॥ ૩૯ ॥

પચાસજેયણરે દીર્ઘ વિસ્તારે પચવીશ છે,
છત્રીશ જોયણરે ઉચ્ચા સવિ ભવિમને રચે;
એમ અસુરનીરે બેહ નિકાચે જિનઘરા,
સવિ જાણારે એહ પ્રમાણે ભવિવરા. ॥ ૪૦ ॥

મેરૂચૂડારે યમક કંચન નદી કુંડ દ્રહે,
દોઢ વૈતાલથેરે દિગ્ગજકૂટ તરવર જહે,
કોશદીહારે અર્ધકોશ વિસ્તાર છે,
ચૌદશેચાલીશરે ધનુ-ઉચ્ચા સવિ ચેદઅ છે. ॥ ૪૧ ॥

કદ્યાણકરે શ્રીજિનના મુરવર કરે,
અઘાઘમહોત્સવરે નંદીધર હર્યભરે;
ઇંદ્રાણીરે રાજધાનીએ આવી મહી,
કરે નાદકરે ભાવના ભાવે મંનરૂલી. ॥ ૪૨ ॥

શાંદતચૈત્યેરે પદ્ધાનક હુવે અતિભલા,
રંગમંડપરે મુખમંડપમણિપીઠ ભલા;
થૂલ અશોકતરે વાપી નિર્મલજલ ભરી,
ચૈત્યધ્વજરે પ્રતિચૈત્યે હોઠએ ખરી. ॥ ૪૩ ॥

એમ મહિમારે વિસ્તારે આંગમે ઘણા,
જીવાલિગમેરે જંજુપત્તીપ્રમુખે મુખ્યા;
ખહુ દેવારે દેવી ભક્તિ કરે ઘણી,
હિત મુખ નિવૃત્તિરે ધર્મકાંઠે સંમક્તિધણી. ॥ ૪૪ ॥

હાલ. ૩ જી.

દેશી લલનાની.

અયોલોકે જિનલવન જે, લવનપતિમાં સાર લલના;

ચેષ્ટ ચાસઠસાખ છે, અમુરનિકાય મઝાર લલના.

॥ શાશ્વતા જિનવર વંદીએ ॥ ૪૫ ॥

એકશોપદરકોડિ ઉપરે, બિંબ અછે વીરાસાખ લલના.

ચુલશીલખ નાગકુમારમાં, ચૈત્ય એ પ્રવચનસાખ લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૪૬ ॥

બિંબ તિહાં વર્ણી બાણીયે, એકશોએકાવનકોડી લલના.

વીરાસાખ વર્ણી સાધકા, પ્રણમીજે કરજોડિ લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૪૭ ॥

બહોંતેરસાખ સુવર્ણકાયમાં, જિનઘરચેઈ પ્રમાણુ લલના.

એકશોએગણત્રીશકોડિ છે, સાઠસાખ ઉપરે બજુ લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૪૮ ॥

વિદ્યુત અગ્નિ દ્વીપ ઉદધિમાં, દ્વિશિ ધણીયકુમાર લલના.

એ પદ અમુરનિકાયમાં, સરીખા ચેઈ જુહાર લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૪૯ ॥

બહોંતેરસાખ જિનઘર લસા, પ્રત્યેકે સુખકાર લલના.

એકશોછત્રીશકોડિ બિંબ લસા, એંશીસાખ મનોહાર લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૦ ॥

છન્નુસાખ જિનઘર લસા, વાયુકુમારનિકાય લલના.

એકશોબહોંતેરકોડિ બિંબ છે, એંશીસાખ સુખદાય લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૧ ॥

સાતકોડિબિહું તરિલખ્યા, સવિચેઈ અહોલોક લલના

તેરશેનવ્યાસીકોડિ છે, સાઠસાખબિંબનો ધોક લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૨ ॥

ચૈત્ય ચૈત્ય પ્રતિબિંબ છે, એકશોએંશી પ્રમાણુ લલના.

સાતહાથ ઉંચા ઉત્સેધાંગુલે, વંદીજે સુવિહાણુ લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૩ ॥

નવનિકાય નાગાદિકે ચેષ્ટ, પચવીશ યોજનદીહ લલના.

સાઠાખાર પહુલપણે, અદ્દસ ઉંચા લીહ લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૪ ॥

તાસ અર્ધમાને* કહ્યા, વ્યંતરમાં જિનગેહ લલના.

અસંખ્યાત તે બાણીયે, પ્રણમું આણી નેહ લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૫ ॥

અસંખ્યાત જિનઘર અછે, જ્યોતિષીમાં ગુણધામ લલના.

માન તેહનું નવિ કહ્યું, પૂરવ અથ પ્રમાણુ લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૬ ॥

વ્યંતર જ્યોતિષી લવનમાં, શાશ્વત ચૈત્યે હોય લલના.

એંશીઅધિકએકશતવસી, બિંબ સભા મિલી જોય લં ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૭ ॥

ઉત્પાદ અભિષેક અસંકૃતે, વ્યવસાય મુધર્મા નામ લલના.
 સભા પાંચ ત્રિપારણે, ચઉ ચઉ પ્રતિભામાન લૅ ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૮ ॥
 સાક્ષિખ સભા પાંચના, એકશોવીશ પ્રાસાદ લલના.
 એમ મહી એકશોએશી હુવે, પ્રણમું મન આદહાદ લગા ॥ ૨૧૦ ॥ ૫૯ ॥
 વૈમાનિક જિનઘર પરે, દીર્ઘપૃથુ ઉચ્ચમાણુ લલના.
 રચકુડલનંદીસરે, ચૈત્યંતણા પરિમાણુ લૅ ॥ ૨૧૦ ॥ ૬૦ ॥
 ઋષભચંદ્રાનન નામથી, વારિવેણુ વર્દ્ધમાન લલના.
 પદ્મવ્યતણી યેરે શાંતી, જિનપ્રતિમા પરિમાણુ લૅ ॥ ૨૧૦ ॥ ૬૧ ॥

ઢાલ ૪ થી.

રાગ-માઈ ધન સુપનાંતરે એ રશી.

હુવે સઘડા શાસય ચૈત્ય સંખ્યા કહું સાર,
 ત્રિભુવનમાં જે છે દીઠે જયજયકાર;
 આઠકોડિસતાવનસાખિસયને ખ્યાસી,
 વંદે વળી પૂજે જે હોઠ સમકિતવાસી ॥ ૬૨ ॥
 પત્તરસયકોડિ જેતાંલીસ વહી કોઠ,
 તેમ લાખઅઘાવન છત્રીશસહસ્ત તેમ બોલિ;
 એશી વહી સાધિક પ્રતિમા ત્રિભુવનમાંહિ,
 એ શાસયભાવે પ્રણમું મન ઉચ્છાંહિ. ॥ ૬૩ ॥
 એહથી વહી આધકા કુંડ નદી તરે રૈસે,
 પ્રમુખ વહી સંભવ વૃદ્ધ કહે ધરી લીસ;
 તિહાં હુવે નહીં કોઈ બહુશ્રુતવચનપ્રમાણુ,
 પંજ ગાથાસંખ્યા એ સવિ સ્થાનકે જાણુ ॥ ૬૪ ॥
 વહી સમહિમ તીરથ અવરજિકે કેળું નામી,
 શત્રુંજય અષ્ટાપદ સમેત અર્ધુદગિરિ નામ;
 જિહાં જિનકલ્યાણક ચંપા પાવા નામ,
 સાવત્રી ગજપુર રાજગૃહે અલિરામ ॥ ૬૫ ॥
 પુરપદ્મ ગામે નામે વિવિધપ્રકારે,
 ભક્તિ (૧) મંગલ (૨) નિઆકૃત (૩) અનિઆકૃત (૪) ચાર;
 ત્રિભુવનમાં વળી છે જિનેવરનાં આકાર,
 તસ વંદન કરતાં જોધિખીજે વિસ્તાર ॥ ૬૬ ॥

સમક્ષિતશુદ્ધ કરવા મોટા એહ ઉપાય,
 શુભયોગ નિમિત્તે જિનપૂજા શિવદાય;
 નિર્દોષા ચારે જિનના એકપિરૂપ,
 ધ્યાતા ભવિ હોયે નિરાવરણ નિજ રૂપ ॥ ૬૭ ॥
 વીતરાગની બુદ્ધિ વીતરાગતા આણી,
 જિનપ્રતિમા બાણે જિનસરીખી ભવિપ્રાણી;
 શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ પ્રભુમે લે જનવૃંદ,
 તમ ઉદય અનોપમ અનુભવ પરમાણુંદ ॥ ૬૮ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—કમલની દલજલ ભરી જળ આયા એ દરી.

શ્રીજિનવર જળ ધ્યાનમે આયા, અશુભકર્મ તળ દૂરે ચડાયા;
 ॥ આંકણીં ॥

મેરે સાંકરે દિન સંકળ થયો, સમક્ષિતદિનકર પ્રગટ ભયો ॥ મેં ॥ ૧ ॥
 પ્રણિધાનાદિક પંચપ્રકારે, શુભ આશય હોય તુમ ઉપગારે ॥ મેં ॥ ૨ ॥
 પ્રણિધિ^૧ પ્રવૃત્તિ^૨ વિઘનજથ્થ^૩ અને સિદ્ધિ^૪, વિનિયોગ^૫ પંચએ કરણની બુદ્ધિ ॥ ૩ ॥
 પ્રણિધિ તે અવ્યસિતભાવે રહેવું, કરણાણુગત સવિ જંતુવું પહેવું ॥ મેં ॥ ૪ ॥
 નિર્ગુણ ઉપરે દ્વેષ નવિ ધરવો, નિરવધ વસ્તુનો પ્રયત્ન કરવો ॥ મેં ॥ ૫ ॥
 પરઉપગાર કરણ કરી સાર, પ્રથમ પ્રણિધિનો એહ વિચાર ॥ મેં ॥ ૬ ॥
 પ્રણિધિ અપૂર્વ ધ્યાનિ વિલેહ, જ્ઞાનવિમલગુણથી એમ વેદ ॥ મેં ॥ ૭ ॥

ઢાલ ૨ જી.

રાગ—રામ સીતાને ધીજ કરાવે એ દરી.

હવે પ્રવૃત્તિ ગુણ કહીયેરે, શુભ આશય બીજો લહીયે;
 તિહાં ધર્મસ્થાન પ્રવૃત્તિરે, ક્રિયારૂપે ચિત્તનિવૃત્તિ ॥ ૮ ॥
 મુક્ત સાર નિપુણતા યોગેરે, અતિ યત્નશું નિજ અભિયોગે;
 ઉત્મુક્તા રહિત વિવેકેરે, અભિજ્ઞાન તણે અતિરેકે ॥ ૯ ॥

અધિકૃત જે ધર્મલું કામરે, સ્થિરતાદિક ગુણ અલિરામ;
 નિદ્રાસન આસનને વિકથારે, જય કીજે તો નવિ વિતથા ॥ ૧૦ ॥
 નવિ કીજે અસર્જનસંગરે, ગુણવાધે સર્જનસંગે;
 જ્ઞાનવિમળ તણા ગુણ પ્રકટેરે, તો પ્રણિધિપ્રવૃત્તિ નવિ ધરો ॥ ૧૧ ॥

ઢાળ ૩ છ.

દેશી લલનાની.

ત્રિવિધ વિધનજય ત્રીજો લહીયે, શુભ આશય ગુણધામ લલના;
 જયન્ય મધ્યમ ઉત્કૃષ્ટ કહીજે, વિધન તે ધર્મથી વામ લલના ॥૧૨॥
 પ્રભુ આગમ મેરે ચિત્ત વરચો હો, અહો મેરે લલના;
 ઉદ્ધરયો સહજ સ્વભાવ પ્રભુ ॥ આંકણી. ॥
 કંઠકવરદિહ્-મોહ સરિખો, ત્રિવિધ વિધન જેમ હોય લલના;
 જેમ પંથી વાંછિત પુરગમને, ત્રિહું જયે કામિત હોય લો ॥ પ્ર૦ ૧૩ ॥
 ભવ્યપથિક કામિકપુર લહેવા, કંઠક સમ પ્રતિકૂલ લલના;
 શીતાદિક બહુ પરીસહ જવરસમ, વિવિધરોગાદિ અનુકૂલ લો ॥ પ્ર૦ ૧૩ ॥
 મિથ્યાત્યાદિજનિત મન વિભ્રમ, તે દિહ્-મોહસમાન લલના;
 એકએકથી અધિક કહીજે, તસ જયે ધર્મ ચિરકામ લો ॥ પ્ર૦ ૧૪ ॥
 ધર્મસ્થાનપ્રવૃત્તિતણું ફેલ, ત્રિવિધ જયે કરી થાય લલના;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામ કૃપાથી, સમકિત ગુણ કહરાય લો ॥ પ્ર૦ ૧૬ ॥

ઢાલ ૪ થી.

દેશી લલનાની.

સિદ્ધિ મુંભાશય છે ચોથો, જેહ અહિંસકભાવ લલના;
 તાત્પર્યથી જે ધર્મમાં, ચલ મુખે ચિત્ત રમેલાવ લલના
 ॥ તુજ શાસન મુજ મન રચે ॥ ૧૭ ॥
 તીર્થકુદ્દપગુણ અધિક જે, પ્રવચનવેદી જેહ લલના;
 તે ગુર્વાદિકને વિષે, ભક્તિ વિનય બહું નેહ લલના ॥ તુ૦ ૧૮ ॥
 સ્વપ્રતિપત્તધર્માદિકે, નિર્ગુણ અથવા હીન લલના;
 તેવાને દુઃખિત દયા, ગુણ કરવા નહી દીન લલના ॥ તુ૦ ૧૯ ॥
 પાપનિવર્તન નીપજે, તેહ પ્રવર્તન હોય લલના;

એહ અહિંસા તાત્ત્વથી, અવર અતાત્ત્વથી જોય લલના ॥ ૨૦ ॥
 જ્ઞાનવિભલ ભાવે કરી, જે વર્તે નિજભાવ લલના;
 સિદ્ધિસ્વરૂપ ગુણ તે ભજે, જાણે સર્વિ પરભાવ લલના ॥ ૨૧ ॥

ઢાલ પ મી.

હિંડાલનાની દેશી.

વિનિયોગનામે જે શુભાશય પાંચમો મુણે તેહ,
 સિદ્ધિઉત્તર કાલભાવી ખહુવાર ન હોય જેહ;
 વ્યંધ્ય ન હોઈ જસ ક્રિયાગુણ અમૃતપરે અનુધાન,
 જનમ સંકંભણે કદાચિત ફલત અનુસંધાન.

॥ મનમોહના ભવિ ધારીએ મુધો ધર્મ ॥ ૨૨ ॥

નિજ તુલ્ય ફલપર કરણ હેતે આપ કૃતવ્યાપાર;
 વિનિયોગ તેહયો હૃદયભાવે કૃતકર્મનો ઉપગાર;
 નિજ ઉપાદાને આપ પામે પરમત્યે ગુણકાર;
 અન્યોન્ય ઉભય નિમિત્તભાવે એહ શુભગુણ સાર ॥ મન૦ ૨૩ ॥

એ પંચવિધ શુભ આશયેથી સદૃલ કિરિયાવૃત્તિ,
 એહ વિના જે દ્રવ્યકિરિયા, તુઝ કેકિ^૧ તૃત્ય;
 જેમ જેમ વધે એકાગ્રભાવે, તેમ તેમ વધે ગુણશ્રેણિ,
 શુભાશુભ અનુબંધ છાડી, સિદ્ધિફલ અચિરેણ ॥ મન૦ ૨૪ ॥
 અનુબંધથી જો હોય કદાચિત અંતરાભાવ ક્રોધ,
 તોહિ પણ તસ ભવમુખોધે, મગ્નતાને હોય;
 અમૃતરસ આસ્વાદ જાણ્યો તેહ કુલક્રા^૨ ન ખાય,
 કર્મવશો જો ખાયતો પણ મન નવિ લપધાય ॥ મન૦ ૨૫ ॥

ચિત્તજનિત મુધર્મશુભકૃત અશુભઉપચયહાણિ,
 પરમાત્મા મન એકરૂપે ધર્મતત્ત્વ પ્રમાણ;
 પુષ્ટિ તુષ્ટિ અનુબંધ ન હોય પુષ્ટપાપવિનાશ,
 હુવે અચલઅજર નિકલકે ભાવે સદા તત્ત્વપ્રકાશ ॥ મન૦ ૨૬ ॥
 એહભાવ યોગશકે પ્રકાશ્યા તૃતીયચોક્કશમાંહિ,
 ગુરૂપારતંત્રે એહ સમજે ધરો છુદ્ધિ મનમાંહિ;
 સમકિત અમૃતાસ્વાદ પામી જ્ઞાનવિભલપ્રતીત,
 કરી અર્ધ વિચાર ભાવો એહ સર્જનરીતિ ॥ મન૦ ૨૭ ॥

કૃષ્ણશી.

એ પાંચ હાલે પાંચશુદ્ધિ કરી આતમંભાવતાં,
 જિનરાજભક્તિરસાલમંજરી ગ્રહોં ભવિજન પાવના;
 જિમ જ્ઞાનવિમલપ્રભાવમહિમા ઉદય દિનદિન અતિઘણો,
 જગમાંહે ન ઘટે સુજસ પ્રગટે પ્રભુતણા ગુણ એમ ભણો. ॥ ૨૮ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—કાફી.

આઘા આમ પધારો પૂજ્ય અમઘેર વહોરણ વેલા—એ દેશી,
 મેરા સાહિય સુગુણ સૌભાગી, સમતાકે ઘરે આયા;
 રંગ વિવેકી સુજ્ઞાનતણે ગુણ, લાલ જલેયા લાયા.
 ॥ ૧ ॥ દુર્મતિ દૂર ખડીરે, મમતા દૂરપડીરે ॥ આંકણી ૦ ॥ ૧ ॥
 જમ સમતાકા ગુણ ન હું જાણ્યા, તખ તું લાગત નીકી;
 પ્રીતિ જડી જમ સુદર સેતી, અખ તું લાગત દીકી ॥ ૨ ॥
 કોમલ સદગુરુ એસા મિલીયા, સમતાકા સહકારી;
 મર્મદાપ તુમચા સખ પાયા, તખ સંગતિ દૂરે નિવારી ॥ ૩ ॥
 નાહી ધોધ ગાત્રે સમારી, પરશુ રમલિ કરંતી;
 તનકે તનકે પરસપદકી, મનમાં આશા ધરંતી ॥ ૪ ॥
 તૃષ્ણાદાસી દુષ્ટ દાભાગિણી, તે પણ તેરી સંગે;
 દ્વેષ દુષ્ટ સુત લારે ન છડે, જલ જનકે પરસંગે ॥ ૫ ॥
 સુમતિ સાહેલી સહેજ સૌભાગિણી, સા રાગિણી રમતાકી;
 કારભાર તિનકે શિર દીના, કુમતિ રહી તખ થાકી ॥ ૬ ॥
 સુગુણસપૂત વિવેકકલાનિધી, તાત ગાદમે ખેલે;
 અનુભવ દક્ષ ધર્યો શિર ઉપર, આરતિ-આતપ ઠેલે ॥ ૭ ॥
 એમ આતમ પ્રીતમ રસરંગે, લીલો સમતા સાથે;
 નવલનેહ કાંઈ એસો પ્રગયો, અવિચલપદ લહે માથે ॥ ૮ ॥
 પરમાનંદ વિલાસી આતમ, નાથ નામ ગુણ પાયા;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ અવિચલ લીલા, સુજસગુણ તવ આયા ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—કેદારો.

જાવા ન દઉં નાથ સાથ ન છોડું—એ દેશી.

ચરણ ન છોડું મોહલને મોહું પ્રભુજી વિનતડી અવધારો;
દીલમાં છે તે કહીયે દુષ્કર્મસમયે સમક્ષિત મનમાં હું તુમ આધાર રહીયેરે.
॥ ચરણ ૦ ॥ ૧ ॥

આગમ ગુરુગમ અતિ અપરેપર પૂરણ ભાવ ન લહીયેરે;
આપને આ ભવે સેવીયે મારગ કેમ સદહીયેરે ॥ ચ૦ ॥ ૨ ॥
શઠ હઠ છોડી સરલ જે દાખે તે વિરલા જગે પડ્યેરે;
દુરતિથી શક્તિ તવ નિશાંકિત તે દાહિલા જગે લહીયેરે ॥ ચરણ ૦ ॥ ૩ ॥
તુમ દરિસણ એમ દરિસણ પ્રતીતે તુમ આણા શિર વહીયેરે;
અહુનિશ ધ્યાનતાન મુજ એહી, જ્ઞાનવિમલગુણ કહીયેરે ॥ ચરણ ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—આશાહીરી.

દુર્ભિતિ વીતિનેરે અમ ઘરે આવ્યા, વાહલા તે વાડ કીધુંરે;
અવિરતિ વિરહવિછાદ્યા ભાગા, કાજ અમારું સીધુંરે ॥ ૬૦ ૧ ॥
દુષ્ટિરાગની ધુમતા દીસે, મદમધુપાનજ કીધુંરે;
એમ પરઘરે પેસંતા દખી, મુનિચોક્યે મેણું દીધુંરે ॥ ૬૦ ૨ ॥
જયું પીયું કહે મુણી મુમતિ મુંદરું, મુજ હિયડું હેલે વિહુધુંરે
જ્ઞાનવિમલગુણ ભૂયણ આપી, અક્ષય અહવા તન દીધુંરે ॥ ૬૦ ૩ ॥

અથ શ્રીચોરાશીઆશાતનાગર્ભિતસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—દીયે દીયે દરિસણ આપણુંરે—એ દેશી.

શ્રીજિનવરને વંદન કરો, આણી ભક્તિ અપારજી;
રાજો સચલ આશાતના, વિધિથી હુંવે ભવપારજી ॥ ૧ ॥

તુલક.

ભવપાર પાવે સિદ્ધ થાવે અનાશાતન વિધિ ગુણે,
જિનરાજ ધ્યાવે ઐક્યભાવે અશુભકર્મ સવે હણે

ખેડ શ્લેષ્મકેલિ જૂવટિ પ્રમુખ ક્રીડા કલિ સહી,
કલા શસ્ત્રાદિકતણી તેમ કુલગણા ૧ ભરગા નહી ॥ ૨ ॥

તખેડ તસ ઉઠગાલ, ગાલિ વમન દંતપાતળ;
કંગુલી લઘુવડીનીતિ, જે રોદનવિકથા વાતળ ॥ ૩ ॥

ટૂટક.

તેમ ઘાતપરનો અંગધાવન, ખાધ સુખડી ભક્ષણ,
નખકેશોભનત્વચત્રણાદિ દામન ૨ હયગજતણ;
નખગંડનાસાનયનશ્રુતિ શિર તણું મલ પરિહારપણ,
તેમ અગ્નિસેવન પગપસારણ નાણાદિપરિપણ ॥ ૪ ॥

છગણવસ્ત્ર પાપક વડી, દાલિ શાકાદિક ધાનળ;
તેહ તણું શોધન કરે, પિત્ત ઝધિરની હાનિળ ॥ ૫ ॥

ટૂટક.

અભિમાનથી તેમ છત્ર આમર રાસ વાહન નવિ ત્યજે;
વ્યવહાર લેખું રાજદેવું મનએકાગ્રતા નવિ ભજે,
ગૌ વૃષભ પશુ શિશુ તિહાં થાપે અંગ ઉગરણું કરે,
ગેડીદડ તેમ હોડિ બહુધા બેહારાદિક આચરે. ॥ ૬ ॥

ભોજન મૈથુન રાચન જે, વૈધક વાણિજ્ય જુગળ;
પંક રજાદિક પગતણી, નાંખે કેશ અબુજળ. ॥ ૭ ॥

ટૂટક.

સુઝવિણું યુકાદિક નાંખે ભાંડવેષાદિક કરે,
એકસાડિઉતરાસંગ ન કરે ગુહ્યકામ ન સંવરે;
સચિતાદિક ત્યાગ ન કરે અચિત્તભૂષણ પરિહરે,
વળી મુકુટ શેખર કસુમનો અથ કર્ણ પેચ શિરે ધરે ॥ ૮ ॥

જિન દીઠ નવિ અંજલી (જોડે) વળી પલાંડી તાણેળ;
પુડપુડી દાનવિસામણા, દિધરેકાર ૨ અયાણળ ॥ ૯ ॥

ટૂટક.

અયાણ થઇને કરે ધરણું દય લભ્ય વિલાગથી,
ભૂતાદિનિગ્રહ મંત્ર મહાજન મલી વિચારે લાગથી;
ભંડાર એ થાપે આપ ધનનો નાશવું ભયથી કરે,
વલી રાસઘણ ઉનેર ઘણું તેમ નિસિહિઆદી નવિ કરે ॥ ૧૦ ॥

આખડીઊં વાણુહા નવિ ત્યજે, તેમ મર્જન જલપાનહ;
વળી જલપ્રહણવર્ષાદિકે, એમ ચૌરાશી પ્રમાણહ. ॥ ૧૧ ॥

ચૂક.

ભવિ જાણુ એમ ઉત્કૃષ્ટ બોલે નવિ કરે આશાતના,
ત'બોલ પાનને રાચન સોજન શુક મૈથુનકામના;
જૂવડું વાણુહ લઘુ વડી નીતિ વાત નિર્ગમાદિક તણી
જઘન્યધી તતુવસ્ત્રમેક્ષા દશઆગાતન એ ભણી ॥ ૧૨ ॥
દુગચાલીશ(૪૨) આશાતના, મધ્યધી યાલે તેહહ;
અવિનયી અવરતણ વાદીશુ, ન ધરે તેહશુ નેહહ ॥ ૧૩ ॥

ચૂક.

વળી નેહ ન ધરે પ્રત્યનીકશુ દેવદ્રવ્ય વિનાશક,
ઠણિપરે બહુવિધ ભક્તિજિનની સિદ્ધમુખની આશિકા;
જિનરાજસરીખી જૈનપ્રતિમા નિશકિત મને લે ધરે,
શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભાવ મહિમા અધિક તસ જગે વિસ્તરે ॥ ૧૪ ॥

અથ શ્રીપાંત્રીશવાણીગુણગર્ભિતસાધારણજિન સ્તવન.

દેશી—નાયકાની.

જિનવાણી પ્રાણી સુણોરે લાલ, આણી મન ઉલ્લાસ હિતઆણીરે;
એહ સમાણી કો નહીરે લાલ, અધરિત સવિ મીઠાસ ગુણઆણીરે.
॥ જિ૦ ॥ ૧ ॥

પાર ન એહનો પામીયેરે લાલ, જસ ગુણના 'સમુદાય ભવિપ્રાણીરે;
સોહ પણ પાંત્રીશધીરે લાલ, વચનાતિશય કહાય ભવિ૦
॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥

સંસ્કૃતવંત અર્ધમાગધીરે લાલ, ભાપાના સંસ્કાર ભવિ૦
સ્વર ઉદાત્તપણે હુવેરે લાલ, મિથિત સવિ ઉપચાર ભવિ૦
॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥

મેથગ'લીરપરે ધ્વનિરે લાલ, ખડિઈંદા અતિ હોય ભવિ૦
દક્ષિણ સરસપણે ઘણુરે લાલ, રાગ સકલ રસ જોય ભવિ૦
॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥

સૂત્રે અંદપે અર્થે બંદુરે લાલ, પૂર્વાપર ન વિરોધ ભવિં
વચનમદેહ ગિહાં નહીરે લાલ, વિવિધઅર્થના બોધ ભવિં

॥ જિં ॥ ૫ ॥

વાદિ દૂપણુ દેધ નવિ શકેરે લાલ, શ્રોતા હુવે નિઃસદેહ ભવિં
ચિત્ત અન્યથા ન શ્રોત્રનેરે લાલ, દચિત પ્રમુખ શુંણુગેહ ભવિં

॥ જિં ॥ ૬ ॥

અતિ વિસ્તરપણુ સર્વદારે લાલ, મિલતું જેહ ત્રિકાલ ભવિં
પંદ સાપેક્ષપણુ હુવેરે લાલ, સમજે બાલગોપાલ ભવિં

॥ જિં ॥ ૭ ॥

નયગમભંગપ્રમાણુથીરેલાલ, પદ્મવ્યાદિ વિશુદ્ધ ભવિં;
મર્મ ન ભાષે કેહનોરે લાલ, ધર્મારથ^૧ પ્રતિષ્ઠુદ્ધ ભવિં

॥ જિં ॥ ૮ ॥

નિજથુતિ પરનિંદા નહીરે લાલ, કારકપ્રમુખે શુદ્ધ ભવિં
ભ્રમ નહી સહુ સ્લાધા કરેરે લાલ, શ્રોતા અચરિજહુદ્ધ ભવિં

॥ જિં ॥ ૯ ॥

અતિવિલંબ ઉત્સુક નહીરે લાલ, અંતર વિચમાં ન હોઈ ભવિં
શ્રોતાના દુઃખ સવિ ટળેરે લાલ, વસ્તુ વિશેષે હોઈ ભવિં;

॥ જિં ॥ ૧૦ ॥

અક્ષરપદની ચારૂતારે લાલ, નહિ ગ્રામીણવચન ભવિં;
માલવકેશિક રાગમેરે લાલ, શ્રોતા મન સુપ્રસન્ન ભવિં

॥ જિં ॥ ૧૧ ॥

સરિખી યોજન તાં મુણેરે લાલ, ફેલવિચ્છેદ ન બાણુ ભવિં;
મેઘવૃષ્ટિપરે પરિણમેરે લાલ, નિજ નિજ વચન પ્રમાણુ ભવિં

॥ જિં ॥ ૧૨ ॥

સૂત્રતણા ગુણુ સાતછેરે લાલ, અવર તે અર્થમગાર ભવિં;
એહવા જિન જેણે આક્રબ્યારે લાલ, ધન તેહનો અવતાર ભવિં;

॥ જિં ॥ ૧૩ ॥

લખિંધ અક્ષીણમહાલયેરે લાલ, મુરનરતિરિકેડાકેડિ ભવિં;
માવે આવે ભાવધીરે લાલ, પ્રણમે બેકરજોડિ ભવિં

॥ જિં ॥ ૧૪ ॥

શ્રીજ્ઞાનવિમલગુણધી ઘણારે લાલ, કરતા જગ ઉપકાર ભવિઃ;
તસ આણાધી વિસ્તરેરે લાલ, હદિ સમકિત સહકાર ભવિઃ.

॥ જિઃ ॥ ૧૫ ॥

અથ શ્રીજિનપરિવારગર્ભિતસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કાફી. અલખેલાની દશી.

ભવિયણ ભાવે વંદીયેરે લાલ, સવિ જિનનો પરિવારે સૌભાગી લાલ;
અઉઃસયાખાવન (૧૪૫૨) ભક્તારે લાલ, ગણધર ગુણભંડારે સૌઃ
॥ ભવિઃ ॥ ૧ ॥

લાભઅદ્વાવીશ ઉપરેરે લાલ, અઘતાલીશહજારે (૨૮૪૮૦૦૦) સૌઃ;
ચોવિશે જિનવર તણારે લાલ, હસ્તદીક્ષિત અણુગારે સૌઃ;
॥ ભવિઃ ॥ ૨ ॥

એકલાખએકશતઆગલારે લાલ, બિહોત્તરિસહસ્ત(૧૭૨૧૦૦)ઉદારે સૌઃ;
ચોવિશજિનના કેવળીરે લાલ, નાણતણા ભંડારે સૌઃ;
॥ ભવિઃ ॥ ૩ ॥

એકલાખ ઉપરે જાણીયેરે લાલ, સહસ્ત ભલા પણ્યાલરે (૧૪૫૦૦૦) સૌઃ
પણસયએકાણુ (૫૬૧) સાધકુરે લાલ, મનઃપર્યવ અણુગારે સૌઃ;
॥ ભવિઃ ॥ ૪ ॥

એકલાખતેત્રીશસહસ્તસછેરે લાલ, ચારસય(૧૩૩૪૦૦)આધક્રમુખકારે સૌઃ
અવધિનાણી એ જાણીએરે લાલ, હવે ચૈદ્યપૂરવધરસારે સૌઃ
॥ ભવિઃ ॥ ૫ ॥

નવસયઅઠાણુઆગલારે લાલ, તેમતેત્રીશહજારે (૩૩૮૮૮) સૌઃ
કોયલખ સહસ્તપણ્યાલશુરેલાલ, બિસયઆઠ(૨૪૫૨૦૮)વૈકિયધારે સૌઃ
॥ ભવિઃ ॥ ૬ ॥

એકલખસહસ્તસછવીશરથુરેલાલ, બિશય(૧૨૬૨૦૦)વાદીમ્રુતધારે; સૌઃ
જિનમતથાપન પરવકારે લાલ, ન લહે ખેદ લગારે સૌઃ
॥ ભવિઃ ॥ ૭ ॥

આગણીશતખંડ્યાશીસહસ્તસરથુરે લાલ, અધિકા એકાવન
(૧૬૮૬૦૫૧) જોયરે સૌઃ
સવિ જિનવરના જાણીયેરે લાલ, એ સામાન્ય મુનિ હોયરે સૌઃ;
॥ ભવિઃ ॥ ૮ ॥

૧લાખચુભાલીશ ઉપરેરે લાલ, છેતાલીશહજરે સૌ૦

ચારસયાપદઉપરેરે લાલ, સાધ્વીનો પરિવારે સૌ૦

॥ ભવિ૦ ॥ ૯ ॥

૨લાખપચાપન બાણીયેરેલાલ, અડતાલીશહજરે સૌ૦;

આવક સમક્તિધારકુરેલાલ, જિનમુખથી મુખકારે સૌ૦

॥ ભવિ૦ ॥ ૧૦ ॥

૩એકકોઠિ પાંચલાખ ઉપરેરે લાલ, અડતીશસહસ્ત્ર પ્રમાણરે સૌ૦;

આવિકા પુણ્યપ્રભાવિકારે લાલ, સવિજિનનો સંઘ બાણરે સૌ૦

॥ ભવિ૦ ॥ ૧૧ ॥

શિખ્ય પરપર તેહનીરે લાલ, કહેતાં નાવે પારે સૌ૦;

થયા અછે વળી થાઈયેરે લાલ, પ્રવચનભક્ત ઉદારે સૌ૦

॥ ભવિ૦ ॥ ૧૨ ॥

એહ મુસાધુ મુસાધ્વીરે લાલ, આવકઆવિકા જેહરે સૌ૦;

જ્ઞાનવિમલસરિ વાંઘારે લાલ, વાધે ધર્મસનેહરે સૌ૦

॥ ભવિ૦ ॥ ૧૩ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ.—ધનાશ્રી.

આજ સદૃશ દિન મુઝ તણોએ, દીઠા શ્રીભગવંત,

અનંત ગુણાકરે એ

॥ ૧ ॥

હરખે નયનચકોરણ એ, નિરખી પ્રભુ મુખચંદ,

કલાગુણ પરિવર્ધુ એ

॥ ૨ ॥

દીઠા દેવ ઘણા ઘણા એ, પણ તે નાવે ચિત્ત,

તો પ્રીતિ કિહાં યને એ

॥ ૩ ॥

જે હીરાને છું પારખે એ, તે કિમ કાચે સાચ,

ધરીને સંબ્રહે એ

॥ ૪ ॥

તુજ મુખમુદ્રા ભાવતા એ, વિચરતા જિનરાજ,

પરે તે સાંભરે એ

॥ ૫ ॥

જિણ પરે દશના દેવતાએ, સમરૂં મનમાં તેહ,
 પ્રભો ! તુમહ દરિસને એ ॥ ૬ ॥
 તુમહ દરિસણવિણ હું ભમ્યો એ, કાલ અનંત અનંત,
 કૃપા હવે કીજીએ એ ॥ ૭ ॥
 તુમહ દરિસણથી ઉજડું એ, સમકિત વિદ્યાવીર,
 લહું મેં કલીયુગે એ ॥ ૮ ॥
 શતયુગથી કલિયુગ લલો એ, લહું સમકિત મંગણ,
 જિહાં તું આસખ્યો એ ॥ ૯ ॥
 મરૂં થકી મરૂંધર લલો એ, જિહાં મુરતરૂની ધંચ,
 લહી જે મુખકરૂ એ ॥ ૧૦ ॥
 સકળ પદારથ પામીયા એ, દીઠે તુમહ દીઠર,
 *ભુલામલ ન્યોતિમાં એ ॥ ૧૧ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સેવતાં એ, અવિચલમુખ નિતુ હોય.
 કરો નિત્ય વંદના એ ॥ ૧૨ ॥

અથ શ્રીસ્વાદ્વાદગર્ભિતસાંધારણજિનસ્તવન.

રાગ.—ધન્યાશ્રી તથા આશાઊરીમધ્યે તથા કડખાની.

સાર શુભધાર મુખકાર જિન પૂજના,
 પોતસમ એહ લવજસધિ તરવા;
 ધાર તરવારપરે તેહ વિંધધી હુવે,
 કર્મભર મર્મનો છેડ કરવા; ॥ સાં ॥ ૧ ॥
 બહુજના બહુધના કરત જિનપૂજના,
 કુલતણી મુઝ બહુ ભ્રાંતિ મેળી;
 છુઝ અનુલવતણા ભવિજના શુભમના,
 રીઝ નવિ ઉપજે તેહ રૂખી ॥ સાં ॥ ૨ ॥
 પદ્મગુણે સંકલી સાતે શુદ્ધિ મલી,
 પંચ વરૂભિકાને પ્રકારો;
 અઠિવિધે ચાર નિક્ષેપ સમ ભાવતાં;
 ચાર ગતિ દુઃખને તે નિકારો, ॥ સાં ॥ ૩ ॥

સક્ષમયભાગિ ગુણચંગીથી એકતા.

ચક્રપ્રભાણે કરી બેઠે થાપી;

ગુણિક ગુણઠાણ સોપાન ચઢવે કરી,

પાવના ભાવના અમૃત વાપી

॥ સા૦ ॥ ૪ ॥

દ્રવ્યભાવે દુભેદે કહી મૂલથી,

દ્રવ્ય બહુધા કહી ધન વિશેષ;

ભાવના ભેદ બહુ છે પરં એકતા,

ફક્ત અનેકાંત જો સકલ ધેષે

॥ સા૦ ॥ ૫ ॥

પૂજ્ય પૂજક વળી; પૂજના એક ગુણ,

તો હુએ જો અનુષ્ઠાન હેતે;

પૂર્વત્રિક અપહરે દાય અંગી કરે,

નવિ હુએ તેહ મિથ્યાત ખેતે

॥ સા૦ ॥ ૬ ॥

જિહાં અહિંસાનુબંધી એ આતમા;

તુષ્ટિને પુષ્ટિ સવિ શુદ્ધિ પાવે,

રાગદોષાદિ સવિ સહજ ભાવે કરી,

સમપણે છતિની રીતિ પાવે

॥ સા૦ ॥ ૭ ॥

અવાધનિરપેક્ષ વ્યવહારભૂપણવતી,

અંગ નવતત્ત્વસાવજ્ય વિવેકે;

શુદ્ધશ્રદ્ધાનની ચેતના સુંદરી,

આત્મકંઠ લહે આપ દેકે

॥ સા૦ ॥ ૮ ॥

જિનતણી શાસના એહથી વાસના,

સંગથી ઉદય દિનદિન સવાઈ;

જ્ઞાનવિમલાદિગુણસકલપ્રભુતા હુવે,

અક્ષય સમકિતતણી એ વર્ણ.

॥ સા૦ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—રામગિરી.

સકલ સમતા સુરસતાનો, ઉહિ અનોપમ કંદરે;

તું કૃપારસ કનક કુંભો, તું જિજ્ઞાસુ મુણીંદરે

॥ ૧ ॥

૧. નિઘમ પૂજના સખિ વિવેક. ઇત્યપિ.

તુંહી તુંહી (૨) તુંહી કરતા, ધ્યાનરે;	॥ ૬૦ ॥ ૨
તુજ સરૂપી જે થયા તે, લલ્યા તાહરે ધ્યાનરે	॥ ૬૦ ॥ ૩ ॥
તુંહિ અલગો લવચકી પણ, ભવિક તાહરે નામરે;	॥ ૬૦ ॥ ૪ ॥
પાર ભવનો તેહ પામે, એહિ અચિરજ માનરે	॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥
જનમ પાવન આજ મહારો, નિરખે તુજ તૂરરે;	॥ ૬૦ ॥ ૬ ॥
ભવભવે અતુમોદના જે, થયો તુજ હજૂરરે	॥ ૬૦ ॥ ૭ ॥
એહ મારો અક્ષયઆતમ. અસંખ્યાત પ્રદેશરે;	॥ ૬૦ ॥ ૮ ॥
તાહરા ગુણ છે અનંતા, કિમ કરે તાસ નિવેશરે	॥ ૬૦ ॥ ૯ ॥
એક એક પ્રદેરો તારા, ગુણ અનંત નિવાસરે;	॥ ૬૦ ॥ ૧૦ ॥
એમ કરી તુજ સહજ મિલતા, હોય જ્ઞાન પ્રકાશરે	॥ ૬૦ ॥ ૧૧ ॥
ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય એકી, ભાવ હોયે એમરે;	॥ ૬૦ ॥ ૧૨ ॥
એમ કરતા મેવ્યસેવક, ભાવ હોયે કેમરે	॥ ૬૦ ॥ ૧૩ ॥
એક સેવા તાહરી જો, હોય અચળ સ્વભાવરે;	॥ ૬૦ ॥ ૧૪ ॥
જ્ઞાનવિમલસૂરીદ પ્રભુતા, હોય મુજસ જમાવરે	॥ ૬૦ ॥ ૧૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—રમતાં રાસ વિલાસરે ગાવાલીડા,

મિંધીલાનયરી મોહામણી મેરે લાલ—એ દેશી.

ભમતાં આ સંસારરે અરે પ્રાણીયડા,	॥ આંચલી૦ ॥
દીઠા પ્રભુ દીદારરે મેરે લાલ	॥ દીઠા૦ ॥ ૧ ॥
ઉપશમરસ મુધાકુંડ છેરે મેરે લાલ,	॥ દીઠા૦ ॥ ૨ ॥
નયનકમલ જસ જાણરે અરે પ્રાણીયડા	॥ દીઠા૦ ॥ ૩ ॥
વદનકમલ પણ જેહતુરે મેરે લાલ,	॥ દીઠા૦ ॥ ૪ ॥
પ્રસન્ન સકલગુણ ખાણરે અરે પ્રાણીયડા	॥ દીઠા૦ ॥ ૫ ॥
જસહિજન કામિનીરે મેરે લાલ,	॥ દીઠા૦ ॥ ૬ ॥
અંગ અનંગ ન સંગરે અરે પ્રાણીય	॥ દીઠા૦ ॥ ૭ ॥
કરુણ ન ધરે રાગતોરે મેરે લાલ,	॥ દીઠા૦ ॥ ૮ ॥
હિંસકદાવ પ્રસંગરે અરે પ્રાણીયડા	॥ દીઠા૦ ॥ ૯ ॥
પક્ષીપથુ પ્રમુખાસનરે મેરે લાલ,	॥ દીઠા૦ ॥ ૧૦ ॥
વાહને સ્થિતિ ન વિશેષરે અરે પ્રાણીયડા	॥ દીઠા૦ ॥ ૧૧ ॥

નેત્રપદ્મ ગાત્રદિકેરે મેરે લાલ,
 વિકૃતવિકાર વરેપરે અરે પ્રાણીયડા ॥ દીકાં ॥ ૬ ॥
 કોપપ્રસાદ ન દેખીયેરે મેરે લાલ,
 નદિત નહિ અવદાતરે અરે પ્રાણીયડા ॥ દીકાં ॥ ૭ ॥
 જ્ઞાનવિમલચરિતે કરીરે મેરે લાલ,
 દેવાધિદેવ વિખ્યાતરે અરે પ્રાણીયડા ॥ દીકાં ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

જિનરાજેરે જિનરાજેરે, ત્રિભુવન ઠકુરામ ઇન્દ્રેરે;
 વરદુદુલિ ગુહિરી વાજેરે, તસ નાદે અખર ગુણેરે ॥ જિં ૧ ॥
 તિહાં જાતિ વેર સવિ ભાજેરે, પરમતમઠમાની લાજેરે;
 પ્રભુ ત્રિગુણેસા સોહરે, ભવિજનના મનમાં મોહરે ॥ જિં ૨ ॥
 જિન ! તોરા નયનતણી બલિહારીરે, તોરે મુખડ ચંદ્ર આવારીરે;
 જિન ! તોરી સરસસુધારસવાણીરે, મુજ લાગે અભિય સમાણીરે ॥ જિં ૩ ॥
 દુઃખતિલપીલણુને ઘાણીરે, જેણે ભવિકે મનમાં આણીરે;
 એતો સમક્ષિતની સહિનાણીરે, આગમને પાઠે બધાણીરે ॥ જિં ૪ ॥
 ભામડલ ભાઉસવાધરે, પ્રભુ પુઠે રહ્યું લયલાધરે;
 સુરકૃત સમવૃષ્ટિ ઉવાધરે, પ્રાતિહારજ શોભા બનાધરે ॥ જિં ૫ ॥
 મુજ નેક નગરશુ નિહાળોરે, તારકનું બિરૂદ સંભાળોરે;
 શરણાગતને પ્રતિપાળોરે, મિથ્યામતવાસના ધાળોરે ॥ જિં ૬ ॥
 સમક્ષિતસુંબલડી દીજેરે, એતો કેડિ પસાય કરીજેરે;
 જેમ સહજ શક્તિ મુજ દીપેરે, તો આપખલે અરિ છપેરે ॥ જિં ૭ ॥
 મહારા કરમમરમ સવિ જાયેરે, તુજ નામતણે સુપસાયેરે;
 તો જે જ્ઞાનવિમલગુણ વાધેરે, આતમ પરમારથ સાધેરે ॥ જિં ૮ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

સોરે લયો લયો લયો જાગીરે, ઉડી જિનરાજ કે ધ્યાને લય લાગીરે;
 ॥ સો ૧ ॥
 ગ્રાહકી નિંદમે સોયો બહુ કાલરે,
 દુક્ષ્ણનરે જનમ પાઈ ખોયો તે આલરે ॥ સો ૨ ॥

જો તું બુદ્ધો થયો તોહિ પણ ખાતરે, અજાદુ નહુ પાશ્વર્યો વિરતીનો દાસરે	॥ ભોમ ॥ ૩ ॥
શુભો તું જાતિકૃત અપની સંભાસરે, નરકનિગોદમે કેઈ વદ્યો કાસરે	॥ ભોમ ॥ ૪ ॥
અંજાલજલપરે આયુ વિસરાસરે, તો સાજહી બાંધે પ્રથમ સરપાસરે	॥ ભોમ ॥ ૫ ॥
આણ જિનદેવકી જો ધરે ભાસરે, શુદ્ધ સમકિત લાહેતો હોધ નિહાસરે	॥ ભોમ ॥ ૬ ॥
કહતે નરે નેહશુ' ધર્મધુરિ દાસરે, જયુ' લહે સંત્ર મુખમંગલ ખાસરે	॥ ભોમ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

નિસ્નેહી શુ' નેહલો, કાંઈ કીધો કેણીધેરે જાય હે મિત્ત; એક પખો એમ કીજતે, કાંઈ જનમાં હાંસી થાય હે ચિત્ત	॥ ૧ ॥
કાંઈ જાણુ' કયું બની આવહિ કાંઈ ત્રિભુવન જનનો નાથ હે ચિત્ત; કાંઈ મુગતિપુરીનો સાથ હે મિત્ત ॥ કાંઈ જાણુ' ॥ આંકણી ॥	
લોકિકગુણ ગણજો હોવે, તો રસનાએ કહ્યા જાય હે ચિત્ત; પણ લોકોત્તર ગુણવંત છે, કિમ તે વર્ણન થાય હે મિત્ત	॥ કાંઈ ૨ ॥
તરીયે લયુનદી બાંધશુ', કાંઈ સ્વયંભૂરમણ ન તરાય હે ચિત્ત; લયુ નંગ હોયતો તોળીએ, કાંઈ મેર ન તોલ્યો જાય હે મિત્ત	॥ કાંઈ ૩ ॥
યદપિ મુરની સાનિધે, કાંઈ તે પણ સોહિલુ' થાય હે ચિત્ત; પણ પ્રભુગુણ અનંત અનંત છે, કાંઈ તે કેમ બોલ્યા જાય હે મિત્ત	॥ કાંઈ ૪ ॥
જ્ઞાનકળા તેહવી નહિ, કાંઈ સંયમ શુદ્ધ ન થાય હે ચિત્ત; સંઘયણાદિક દાપનો, કાંઈ અંતર બહુ એમ થાય હે મિત્ત	॥ કાંઈ ૫ ॥
પણ તુજ ભક્તિ રીઝશે, કાંઈ મુક્તિ ખેંચીને તેણ હે ચિત્ત;	

ચમક ઉપત્ત જિમ લોહને, કાંઈ કુમુદને ચંદ મહેણ હે મિત

॥ કાંઈં ॥ ૬ ॥

એવું જાણી બની આવેલોને, નેક નજરશુ નિરખતાં, કાંઈં તુમશુ
લાગે દામ હે ચિત;

જ્ઞાનવિમલ ચઢતી કળા, કાંઈં વાધે જગે જશ મામ હે મિત

॥ કાંઈં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—વિહંગડા.

અવધે આવજોરે નાથ—એ દેશી.

મનમાં આવજોરે નાથ, હું થયો આજ સનાથ; મન૦

જય જિનેશ નિરંજનો, ભંજનો ભવદુઃખસાથિ;

રંજનો સવિ ભવિચિત્તનો, મંજણે પાપનો પાસ મન૦ ॥ ૧ ॥

આદિ બ્રહ્મ અતુષ્ઠ મન, અબ્રહ્મ કીધો દૂર;

ભવિભર્મ સવિ ભાણ ગયા, તુંહિ ચિદાનંદ સતૂર મન૦ ॥ ૨ ॥

યદ્યપિ તુમે અતુલીબલી, યશવાદ એમ કહેવાય;

પણકબજે આવ્યા મુજ મને, તે સહજથી ન જવાય મન૦ ॥ ૩ ॥

વીતરાગ ભાવ ન આવહી, જિહાં લગી મુજને દેવ;

તિહાંલગે તુમ પદ્મમલની, સેવના રહો એ દેવ મન૦ ॥ ૪ ॥

મન મનાવ્યા વિહુ માહરો, કેમ બંધનથી છુટાય;

મનવંછિત દેતાં થકાં કોઇ, પાલવડા ન ઝંસાય મન૦ ॥ ૫ ॥

હક બાલનો હોઇ આકરો, તે લહો જો જિનરાજ;

ઝાઝું કહાવ્યે શું હોવે, ગિરઆ ગરીબનિવાજ મન૦ ॥ ૬ ॥

જ્ઞાનવિમલગુણથી લહો, સવિ ભવિકં મનનો ભાવ;

તો અક્ષયમુખ લીલા દિયો, જિમ હોવે મુજસ જમાવ મન૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—મેં થાંરો ચેલો મારા સાહિબ મેં થાંરો ચેલો—એ દેશી.

કરંમ કરસાસામાંહિ દિલ મેરો કિમહિ ન ભોંજે,

તુમે મારે મન આવ્યોરે સાહિબા મેરો ॥ ૧ ॥

આ ભવ પરભવ માંહિ દિલ મેરો તુહિશ્યું રીઝે,
 સેવક અપનો કરી લાગ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૨ ॥
 ચરણકમલની છાંદો વધુ મુજ એહિજ સંઝે,
 કરમદાની લાજ વહાયોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૩ ॥
 પ્રભુ તુમ ધ્યાનસુધારસે વિપયાનલ ન ખૂલે,
 દાસદોષ ન લાગ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૪ ॥
 એહિ વિભુવન માંહે તુમ સમ કોઈ ન દીસે,
 પાવન બિરૂદ ધરાગ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૫ ॥
 મહિમા મોઢમ એમ રહિજે નિજપર ન ગણીલે,
 મુહુ દેખી તિલક બનાગ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૬ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ગુણ કોડિ પસાય કરી જે,
 હમ સહજે બાલ મનાગ્યોરે ॥ સાહિબાં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—ભીમ પંજાસી,

તુષ્ણા લાગે ન અંગેરે, પૂરણ આશ લાઝ અબ મેરી
 અનુભવ કેરે સંગેરે ॥ ૧ ॥
 રોમ રોમ ઉલ્લસત હે શિવમુખ લાગ્યો રંગ અલગેરે ॥ ૨ ॥
 સોતો નાંહિ મિઠાયો મેઠે બધું પરવાલી નંગેરે ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનદશાધે ક્રિયા નહી નિષ્ફલ બધું ધર આર્દ્ર ધનસંગેરે ॥ ૪ ॥
 મોહમિથ્યાતલસરમ સવિ નિકર્યો મન જાવે નો મંગેરે ॥ ૫ ॥
 રાગદ્વેષ અરિ દૂરે હડીયે બધું દુશ્મન ઘેરી તુફંગેરે ॥ ૬ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આતમ નિરગલ જેસે ગંગાતરંગેરે ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કલ્યાણ.

ગાગરે કેસે તરે કનુડા તારી ગાગરે કેસે તરે;
 યમુનાછોકો ઘાટ દોહલડો, ધીરે ધીરે પાઉં ધરે ॥ એ દેશી ॥
 વિનતી કેસે કરે સાંધ મોરા વિનતી કેસે કરે
 લાજીકો માર્ગ છે દોહલડો, કિમ મન ઠોર ધરે ॥ સાંધો ॥ ૧ ॥

કાલ અનાદિ વહો મેં રે, તુમ વિણુ લવંવન માંહે ફિરે ॥ સાંઈ ॥ ૨ ॥
 અખતો ત્રિભુવનનાયક પેખ્યો, હરખે પાય પડે ॥ સાંઈ ॥ ૩ ॥
 કુંકરી નાપો તેહતું બતાવો, અવળો ગ્રહી ઝગડે ॥ સાંઈ ॥ ૪ ॥
 દરિસન પીઠે ચરન તુવનકો, પરિચય તાસ કરે ॥ સાંઈ ॥ ૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણગણે મોતનકો, કંઠસે હાર કરે ॥ સાંઈ ॥ ૬ ॥
 તેણસે અનુલવચરણ વહાણસે, લવજલરાશિ તડે ॥ સાંઈ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કલ્યાણ.

મેરો મન હરખે પ્રભુ પેખી મેરો મન હરખે,
 છુંદિ વિના હું આર ન ધાવત રસના તુમ ગુણ ફરસે ॥ મેં ૧ ॥
 તોરો હિ રણ રારણ કરી જાનત કિમ તહારા વિણુ સરસે ॥ મેં ૨ ॥
 પતિતપાવન પ્રભુ જગતઉદ્ધારણ બિરદ કહો કેમ વરસે ॥ મેં ૩ ॥
 બે ઉપકાર કરણકું જ્યા તે ઉપકારને કરસે ॥ મેં ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સહજ કૃપાથી કેવળકમલા વરસે ॥ મેં ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—ધન્યાશ્રી તથા દેવગધાર.

પ્રભુ તેરો મોહન હે મુખ મટકો, નિરખી નિરખી અતિ હરખિત હોવે;
 અનુલવ મેરે ઘટકો પ્રભુ તેરો મોહન હે મુખમટકો ॥ ૧ ॥

દુપદ.

સહજ મુલગતા સમતા કેરી, એહિજ ચરણકો ચટકો;
 દરિસણ જ્ઞાન અક્ષય ગુણનિધિ તુમ, દિયો પ્રેમે તસ કટકો ॥ પ્રં ૨ ॥
 શુદ્ધસુવાસનમુરલિસમીરે, મિથ્યામત રજ ઝટકો;
 દલપ્રપંચ જોર જિમ ન હોય, પટકટકે મોહ નટકો ॥ પ્રં ૩ ॥
 ધર્મસંન્યાસ યાગશિરપાગે, બંધત પણ જ્ય પટકો;
 દર્શનચક્રે કર્મનૃપતિશુ, કરતસદા રણુરટકો ॥ પ્રં ૪ ॥
 વીતરાગતા દિલમે ઉલ્લસત, નહીં અવરખત ખટકો;
 પૂરવસચિત પાતક જાતક, અમધી દૂરે સટકો ॥ પ્રં ૫ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાનપસાયે, ભવે ભવે ભવિ નવિ ભટકે;
આઈ મિલે જ્યુ' એકી ભાવે, શિવમુ'દરકિ લાકે ॥ ૩૦ ૬ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

જિનરાજ હમારે દીલ વશ્યા, કેમ વશ્યા કેમ વશ્યા કેમ વશ્યા; ॥ જિન૦ ॥
જ્યુ' ઘનભોરચકોરકિશોરને, ચંદ્રકલા જિમ મન વશ્યા જિ૦ ॥ ૧ ॥
વીતરાગ તુમ મુદ્રા આગે, અવરદેવ કહિયે કિશ્યા; જિ૦
રાગી દાપી કામી કોધી જે હોય તેઓની રી દિશા; જિ૦ ॥ ૨ ॥
આધિ વ્યાધિ ભવની ભ્રમણા, અમથી તે સઘળા નશ્યા; જિ૦
બેણે તુમ સેવ લહીને છોડી, તેણે મધુમખપરે કર ઘશ્યા જિ૦ ॥ ૩ ॥
મોહાદિકે અરિયણ ગયા દુરે, આપ ભયથી તે ખશ્યા; જિ૦
તાળીદઈ સયણા સદાગમ, પ્રમુખા તે સવિ મન વશ્યા જિ૦ ॥ ૪ ॥
પ્રભુ તુમ શાસન આગે અવરના, મતભાષિત કિકા નિશ્યા જિ૦
આજ અમારે એહ શરીરે, હરખરોમાંચિત ઉલ્લસ્યાં જિ૦ ॥ ૫ ॥
મિથ્યામત રહરગે ખહુ પ્રાણી, જે હઠ વિપ ક્રેસે ડસ્યાં; જિ૦
તે હવે જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પામી, સરસમુધારસ મે' લસ્યાં જિ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—ભાંગડી ધુતારી છે જો—એ.દેશી.

અરિહંતને આદરો માહરા લાલ, અરિહંત શિવદાઇ છે જો;
જિનવરને આદરો માહરા લાલ, જિનવર નિરમાઈ છે જો ॥ ૧ ॥
ભગવંતને પૂજજ્યો માહરા લાલ, ભગવંત ભવ તાર છે જો;
ગુણવંતના ગુણ ગાજ્યો માહરા લાલ, ગુણવંત ગુણકાર છે જો ॥ ૨ ॥
જિનઆણા શિરે ધરો માહરા લાલ, આણા સુરવેલી છે જો;
સમતા રયું સંગતિ કરો માહરા લાલ, સમતા શિવ બેલી છે જો ॥ ૩ ॥
સેવાથી મુખ લહીયે માહરા લાલ, સેવા કામ ગવી છે જો;
સમકિત પણ નિર્મલ હોવે માહરા લાલ, સમકિત જ્ઞાનછવી છે જો; ॥ ૪ ॥

અરજ અમેલ અવિનાશી માહરા લાલ, જિનવર પરમપુરુષ છે જો
અકલઅરૂપી અલખસરૂપી માહરા લાલ, જિનજ્યોતિસરૂપી છે જો ॥ ૫ ॥
જ્ઞાનવિમલ તુમહ ગુણલણતાં માહરા લાલ, નવનિધિનકદિ પામી છે જો;
બોધિબીજ શુદ્ધયાસના દીપો માહરા લાલ, ભવેભવે તું સ્વામિ છે જો ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ.—ધન્યાશ્રી.

આજ મહારા પ્રભુજી સ્હામું જુઓ, સેવક કહીને બોલાવો;
એટલે મેં મનગમતું પામ્યો, રક્ષા બાલ મનાવો મહારા સાંધરે ॥૧॥
પતિતપાવન શરણાગતવચ્છલ, એ જરા જગમાં ચાવો
મન મનાવ્યાં વિષ નવિ મુકું, એહજ મહારે દાવો માં ॥ આં ૨ ॥
કમલે આંબ્યાં તે નહિ મુકું જ્યાં લંગે તુમ સમ થાવો;
જો તુમ ધ્યાન વિના શિવ લેહીયે, તો તે દાવ બતાવો માં ॥ આં ૩ ॥
મહાગોપને મહાનિર્ધામંક, ધણિયેરે બિરૂદ ધરાવે;
તો શુ' આશ્રિતને ઉદ્ધરતાં, બહુ બહુ શુ' કહાવો માં ॥ આં ૪ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામ મહાનિધિ, મંગલ એહિ વધાવો;
અચલ અલેખપણે અવલંબી, આહુનિશ એહિ દિલ આવો માં ॥ આં ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ.—કેદારો કાફી.

મુજરો છેજ છેજ છેજ છેજ છેજ મુજરો છેજ;
જગખંધન સાહિબ મુજરો છેજ,
જગજીવન સાહિબ મુજરો છેજ, ॥ આંકણી ॥
આપ અરૂપી અકલ સરૂપી, અલખકિણે નવિ પાયા;
પિંડસ્થાદિક રૂપગુણેમેં ધ્યાનભુવનમાં લ્યાયા ॥ મુજ ૦ ॥ ૧ ॥
સકલલોક શિર ઉપરે બેઠા, બાહિર નયન ન બાળ્યા;
જ્ઞાન ધ્યાન ગુણશુ' આકર્ષી એમ મન લીતરે આપ્યા ॥ મુજ ૦ ॥ ૨ ॥
સકલવસ્તુ ભાષિત તુમ આતમ, અગણિત જસ પ્રભુતાધ;
લધુ અમ મનમાં તે સવિ માયું અમચી એહ વડાધ ॥ મુજ ૦ ॥ ૩ ॥

નિરાગીને રાગભુવનમાં, ધરણું અચરિત એહિ;
 તેપણુ સાહજસભાવ પ્રસન્ને, સાહિબ મુગુણ મનેહિ ॥ મુગ્ધ ॥ ૪ ॥
 પ્રીતિ અંતર નહિ એ સાચો, કીધો લોક ઉખાણો;
 જ્ઞાનવિમલગુણ હોઈ અલેખ, તિલેપરે એ વિાધ આણો ॥ મુગ્ધ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—સામેરી.

રાગ પીઠિા ગાગરડીના ઝોલા તે મુને લાગે છે.—એ દેશી.
 પીઠિા મદમતવાસા ઝોલા મુને લાગે છે;
 અજ્ઞાન પદ્યકે પીઠિા પોહ્યો, કુમતિ પાડાસણુ જાગે ॥ પીં ૧ ॥
 તણુ ધરમે પંચરક્ષક કીના ચોર થઈ તે લાગ્યો;
 ચોવડીયા જે ચોહુદિ ચારે. લાંચ ખસકની માગે ॥ પીં ॥
 તૃષ્ણાદાસી સેતી લાગી, જિહાં તિહાં થાયે આગે; ॥ પીં ૨ ॥
 મુમતિ મુનારી પિંડિયું પ્યારી, અરજ કરે પતિ આગે ॥ પીં ॥
 શ્રીજિનદરિસણુ વંછિતપૂરણુ, મિલીઓ આપણે લાગે ॥ પીં ૩ ॥
 એકતાન થઈ એહિજ સેવો, વિપય પ્રમાદને ત્યાગે ॥ પીં ॥
 સહજાનંદ સ્વરૂપ સકલગુણ, પ્રગટતાં વાર ન લાગે ॥ પીં ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણુ આપ સવાઈ, તો દુરમન દુરે લાગે ॥ પીં ॥
 જે જે શબ્દ હોય જગમાંહિ, જસ પાડો જિમવાલે ॥ પીં ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

મારા સાહિબા હો રાજ વીનતડી અવધાર, સેવક આધાર,
 પરમપુરૂષ પરમેસર, પૂરણુભાવ પ્રસન્ન,
 મૂરતિમુદ્રા મોહિયારે, કાંઈ ત્રણુભુવનના મત્ર ॥ મારા સાહિબાં ૧ ॥
 જનમ કૃતારથ માહરો કાંઈ, દિવસ ઘડી ધન્ય એહ;
 દરિસણુથી દરિસણુ લહું, કાંઈ જેહ સકલ ગુણુજેહ ॥ માં ॥ ૨ ॥
 એહ સંસાર અસારમાં કાંઈ, જાણો એહીજ સાર;
 આતમભાષે સાધતાં કાંઈ, જ્ઞાનક્રિયા વ્યવહાર ॥ માં ॥ ૩ ॥
 તુહિ ત્રાતા તુહિ પાતા, તુહિ આતમરામ;
 કરૂણાસિંધુ તુહિ બંધુ, તુહિ નયણુ નિદાન ॥ માં ॥ ૪ ॥

જ્ઞાનવિમલગુણથી લલ્યાં, કાંઈ આપે આપમરૂપ;
ગતિ મતિ છતિ યિતિ માહરે, પાવન પરમ અનૂપ ॥ મા૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

અજબ બની છે આંગી પ્રભુ રહે,	
સોહો એકંગી હો શ્રીજિન પૂજેછ	॥ ૧ ॥
તુહિ અવલુ અસગ ભવિ ભક્તિ કરે,	
બહુભંગી હો શ્રીજિન પૂજેછ	॥ ૨ ॥
કનકરજત કૃતરંગી અતિ જડિત,	
જડાવશુ' ચંગી હોય શ્રીજિન પૂજેછ	॥ ૩ ॥
બહુધાં પરિમલ મહકે ભૂપણ મણિગણ,	
લહલહકે હો શ્રીજિન પૂજેછ	॥ ૪ ॥
મુરલિ કુમુદ પંચવર્ણી રૂપે માસાએ	
ભવિકરણી હો શ્રીજિન પૂજેછ	॥ ૫ ॥
ઉપચારિક ભક્તિનિમિત્તે શુભયોગે હોમ,	
શુભ ચિત્તે હો શ્રીજિન પૂજેછ	॥ ૬ ॥
સવિ ભક્તિધરી પ્રભુ ન્યારો ધ્યાયક,	
બહુ ભેદે ધારો હો શ્રીજિન પૂજેછ	॥ ૭ ॥
જ્ઞાનવિમલગુણ આણી પાવન પૂજા કરો,	
ભવિપ્રાણી હો શ્રીજિન પૂજેછ	॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિનસ્તવન.

રાગ—મુખને મઠકલક—એ દશી.

મુંદર મૂરતિ તેરીછ જાઉં બસીહારીછ, નિરખિ હરખીત દગ મેરીછ
છે તે જયકારીછ ઉલ્લસત અતિ છાતીયાં મેરીછ;
તાથેંદુરગમ ભવરેરીછ. જિ૦ ॥ ૧ ॥
આણાનસિ કાંઈ હેરીછ જાત તવનિરખી નિવૃત્તિ સેરીછ—જિં
આશદ્વી સવિ મેરીછ જાત વાચ્યાં મગલ સેરીછ—જિ૦ ॥ ૨ ॥

અધ્યાતમની કુરુમણ જાં ધર્મ ચોક ચતુરમણ-જિં
 આપગુણે પ્રભુતામણ જાં તુમે પામી એહ વડામણ-જિં ॥ ૩ ॥
 હૃદય સદયમુખદામણ જાં તિહાં જગે કરુણ સખામણ-જિં
 જસનયન દયારસ ભારીજ જાં જગજંતુને જે ઉપગારીજ-જિં ॥ ૪ ॥
 મુજ અંતરજામી સ્વામિજી જાંતસ ચરણ નમુઃશિરનામીજ જિં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કનકકમલ પગલા ઠવેએ—એ દેશી.

શ્રીજિનવરને વંદના એ; કરતાં લાલ અનંત તો;
 સ્વામિ સોહામણ એ, ભવભયનાં દુઃખ ભાજવા એ.

સમરથ તુમે ગુણવંતતો સ્વામિ ॥ ૧ ॥

તારક તુમ સમ કોઈ ન દીઠા ભૂતલે એ ॥ એ આંકણી ॥

તુમે ઉપગાર ઘણા કર્યા એ, કહેતાં નાવે પાર તો—સ્વામિ

આ મંસાર બિહામણ એ, ઉતારો તસ પાર તો—સ્વામિ ॥ ૨ ॥

જાણુ કને શુંયાથીએ એ, જે જાણે વિષુ કહે વાત તો—સ્વામિ

પણુએમકહે માખ્યાવિનાએ, નવિ પીરસે નિજ માતતો—સ્વામિ ॥ ૩ ॥

તે મારે હું વિનવું એ, આપો તુમ પદ સેવતો—સ્વામિ

દીલ કિશી કરો એવડી એ, દાયક છે સ્વયમેવ તો—સ્વામિ ॥ ૪ ॥

જ્ઞાનવિમલ મુખ સંપદાએ, શુભ અતુળધી જાણતો—સ્વામિ

અધિક હુવેહુવે આજથીએ, પ્રભુ તુમ વચન પ્રમાણતો—સ્વામિ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—નાનવાઝ કન્યા ન લૂટે તંબોલીકે પાન—એ દેશી.

એતા લાલ લીજીએ જિન ભક્તિકે લોકાં ॥ આંકણી. ॥

સાચયાચ જયંત ભંભા ઉદારતા નિશાન;

ભવ્યયોગમંદુ સિંધુર રંગ, શુભ ગુણવાણ;

વે જિન ભક્તકે લોકા,

સાહિબ સેવા કીજીએ મન મસ્તકે લોકા ॥ આંચલી. ॥

ઉછાહરાહ મહારથ અણુદીણતા તુરંગ;

ગાય સર્જનભદ્ર વજ્ર પ્રીતિ પાયક સંગ ॥ વે જિન ॥ ૨ ॥

મિધ્યાત કે રીદિ તે લૂટી કપાયકે મેદોન;
 મોહરાયકી સેના લૂટી, 'અરિકું' કીચે હેરાન ॥ વે જિનઠા ૩ ॥
 વિવિધ નાદધારસે, જ્યથ'ભકે આરોપ;
 જ્ઞાન ધ્યાન વિધિવિધાન આદિ કંકુકટોપ ॥ વે જિનઠ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પ્રસન્ન, હોત દેત દાન છે;
 અક્ષયક્ષાયિકભાવ પામી, નિત્ય એ નિધાન છે ॥ વે જિનઠ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—ગાડી માર.

દોષ લલાઇ નરલપ પાવે, જોડું સુકૃત ન થાઉંલા;
 મેરા સાહિબા દિલ માન્યા મન માન્યા મેરા ૦
 કાલ અનાદિ પ્રમાદ પ્રસંગ; શ્રીજિન સેવા પાઉંલા—મેરા ૦ ॥ ૧ ॥
 ગાદ બિછાઉ ભક્તિ બનાઉં, વિનતી વયણ મુણાઉંલા—મેરા ૦
 મનુજજન્મફલ એહીજળણો, શુદ્ધસમકિત દિલ લાઉંલા—મેરા ૦ ॥ ૨ ॥
 યોગ્યક્રિયા ફલવંચકસેતી, કષ્ટક્રિયા ન હું ધ્યાઉંલા—મેરા ૦
 ચરિમાવર્તે ચરિમ કરણથી, અવંચક ફલ પાઉંલા—મેરા ૦ ॥ ૩ ॥
 રાગદ્વેષ દુશ્મન દુર થેપિઉં, આપે આપસ બાહુ'લા—મેરા ૦
 તો જસવાદ લહો જગમાંહે, મહિમ મહોદય પાઉંલા—મેરા ૦ ॥ ૪ ॥
 કાયા કામિની કંત પ્રત્યે એમ, હિતશિક્ષા સમજાઉંલા—મેરા ૦
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા શુણ્મગદ્યે, છત્તનિશાન બજાઉંલા—મેરા ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

જિણુંદા વહે દિન કયું ન સંભારે,
 સાહિબ તુમ્હે અમ્હે સમય અનંતા, એકઠા હણે સંસારે ॥ જિ૦ ॥ ૧ ॥
 આપ અજર અમર હોઇ બેઠે, સેવક કરીય કિનારે;
 મોટા બેઠ કરે તે છાજે, તિહાં કણ તુમ્હેને વારે? ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥
 ત્રિભુવન કુરાર્થ અખ પાર્થ, કહો તુમ્હે હો કણ સારે;
 આપ ઉદાસ ભાવમે આપે, દાસકું કયું ન સુધારે ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥

તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ, તુંહિ જે ચિત્તધારે;
 યાહિ હેતુ જે આપસ બાહે, લવજલ પાર હિતારે ॥ જિં ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ પરમાનંદે, સકલ સમીહિત સારે;
 બાદ્ય અવ્યંતર ઇતિ^૧ઉપદ્રવ, અરિયણ દૂર નિવારે ॥ જિં ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—વેલાલિસ.

જમ્ જિનરાજ કૃપા હોવે, તમ શિવમુખ પાવે;
 અક્ષય અનોપમ સંપદા, નવનિધી ઘરે આવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૧ ॥
 એસી વરતુ ન જગતમાં, જિનસમતા આવે;
 મુરતરૂં રવિ શરી પ્રમુખ જે, જિનતેજે છિપાવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૨ ॥
 જન્મજરામરણ તણા, દુખદુરિત સમાવે;
 મનવનમાં જિનધ્યાનનો, જલધર વરસાવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૩ ॥
 ચિંતામણિ રચણે કરી, કોણ કાગ ઉગાવે;
 મુરખ કોણ જિન છોડીને, જે અવર કું ધ્યાવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૪ ॥
 ઈલી ભમરી સંગથી, ભમરી પદ પાવે;
 *જ્ઞાન કહે તિમ પ્રભુધ્યાનથી, જિન આપમ આવે ॥ જમ્ ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કેદારો.

ભહુ^૧ કીધુરે માહરાનાથ મુજ મન આધ્યારે,
 મિલીયો શિવપુર સાથ સવિ મુખપાવ્યા રે;
 મુખસત્ત થઈને આજ દરિસન દીધુરે,
 આ માનવના અવતાર તણું ફલ લીધુરે ॥ ૧ ॥
 તુજ શાસન પરતી તે મેં હિત બણીરે,
 છે યદિ અગમ અથાહ પણ ચિત આણીરે;

૧ સાત પ્રકારની ઇતિ—અતિશૃષ્ટિ (ઘણો વરસાદ) અનાવૃષ્ટિ (વર-
 સાદ ન થાયતે) ઉદર, તીક, પોપટ, સ્વયંક (પોતાના રાજના સૈન્યનો)
 ભય તથા પરચક (ખીજ રાજના સૈન્યનો) ભય એ સાત પ્રકારની
 ઇતિ બણીરી.

* જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાનથી. જિન સમતા આવે ઇત્યપિ,

અનેકાંતનયરૂપ- જે તુમ વાણીરે,
ભાવક અવર ન કોઇ અનોપમ નાણીરે ॥ ૨ ॥

કરણાવંત કૃપાલ કૃપા હવે કીજેરે,
ભવ ભવ એહિજ રંગ અભગે દીજેરે;
શ્રીજિનવર મહારાજ સહિજ સુણીયેરે,
ભાવ મને 'મન બાણી ઘડું' શું ભણીયેરે ? ॥ ૩ ॥

શું બહુ ભાખ્યે હોઈ સેવક ગણીયેરે,
દૃષ્ટી દોષ અનેક એ નવિ અવગણીયેરે;
સેવકની સવિ ભાજ રવામી વધારેરે,
ભક્તિઆતુરતા ભાવ એ વ્યવહારેરે. ॥ ૪ ॥

આપસરૂપ ન કોઇ કેને આપેરે,
પણ સહાયને હેત ધ્યાને થાપેરે;
જેમ રવિથી પકેજવાસખન વિઘટેરે,
તેમ જ્ઞાનવિભક્તગુણવૃદ્ધિ પ્રભુથી પ્રગટેરે ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવનં. (પ્રાભાતિક).

રાગ—વેલાહિસ.

જન્મલગ સમકિત રતનકું, પાયા નહિ પ્રાણી;
તખલગે નિજગુણ નવિ વધે, તરૂ વિણ જિમ પ્રાણી ॥ ૧ ॥

તપ સંયમ કિરિયા કરો, ચિત રાખો ધ્રમ;
દર્શન વિણ નિર્મલ હોવે, જેમ વ્યામ ચિત્રામ ॥ ૨ ॥

સમકિત વિરહિત જીવને, શિવમુખ હોય કેમ;
વિણ હેતે કાર્ય ન નીપજે મૃદવિણ ઘર જેમ ॥ ૩ ॥

પરપર કારણ મોક્ષકો, એ છે સમકિતમૂલ;
ત્રેણિકપ્રમુખતાણિ પેરે, હોએ સિદ્ધિ અનુકૂલ ॥ ૪ ॥

ચારઅનંતાનુબોધયા, ત્રિક^૩ દર્શન મોહ;
જ્ઞાન કહે જે ક્ષય કરે, વંદુ તે જન^૪ કોહ ॥ ૫ ॥

૧. મતિ હત્યપિ. ૨. માટી વિના ઘડો.

૩. અનંતાનુબંધિ કયાયની ચોકડી અને સમ્યક્ત્વમોહનીય, મિશ્રમોહનીય અને મિથ્યાત્વમોહનીય એ સાતપ્રકૃતિનો ક્ષય થવાથી ક્ષાયિકસમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત થાય છે. ૪. જનસમૂહ (ક્ષાયિકસમકિનવાલો).

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—આશ્વિ.

પ્રભુ તેરી ભક્તિ સદા મુખદાઈ;
 અવિધિ આશાતના દૂર કરીને, બે કરે મન નિરમાઈ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥
 ઘર આંગણપર સ્વર્ગતેણા મુખ, નરમુખ લહત અપાઈ;
 સૌભાગ્યાદિક સહજ મુલગતા, સહચર પર ચતુરાઈ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 દુસ્તર લવજલનિધિ સુખે તરીયે, દૂરે અરતિખલાઈ;
 'મનવચતતુકરી ભવે ભવે આહુ', એહિજ મુકૂત કમાઈ ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ પ્રભુતા પામી, શેવસુદરી મિલી ધાઈ;
 સમકિતપદ જિનપદ ગુણસંભવ એ ગુણ કરણ વડાઈ ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—નર તથા સારંગ.

બાંદા મહો પ્રભુ બાંદા મહો, સાહિબ મોકું બાંદા મહો;
 આ સંસાર અધાગસમુદ્રમે, તરણ ઉપાય કહો ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥
 રગુનહ કીઓ અજ્ઞાનપણે મેં, સૌ અબ સખહિ મહો;
 ભવિજનપાવન બિરૂદ તમારૂં, સૌ પ્રભું સચે વહો ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 પ્રભુ સેવક તારંતા અપનો, જગમે મુજસે લહો;
 લોચનહીના લલકે તુમારે, દુરિત મિથ્યાત દહો ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 જન્મજરામરણાદિક ભ્રમણા, બહોપિ બહોરિ મહો;
 જ્ઞાનવિમલ કહે શ્રીજિનચરણે, અવિચલ ચિત્ત રહો ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—જય જયવંતીએ દેશી.

સમવસરણ રાજે, જગત ઠકુરાઈ બાજે;
 દેવદુંદુભિ ગાજે, ઘનાઘન ધોરરી ॥ સમવ૦ ॥ ૧ ॥
 પુઠે ભામંડલ રાજે, તેજે દિનકર લાજે;
 વેર વિરોધ ભાજે, ભુજંગમ મોરરી ॥ સમવ૦ ॥ ૨ ॥

પંચવરણકુસુમમાન, અધિક યોજન પ્રમાણ
 રથે સુરવરણ, દ્વીયણ પ્રમાણરી ॥ સમવ૦ ॥ ૩ ॥
 તિહાં ખેસે જિનભાણ, કરત^૧ નય નિતુ વખાણ
 જ્યજ્યવંતી આણ, શિર ધરે મુખણરી ॥ સમવ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીનવકારપદાધિકારે પ્રથમ અરિહંતપદ સ્તવન.

રાગ—નણદલની દશી.

વારી જાઉં હું અરિહંતની; બેહના ગુણ છે ખાર^૨ મોહન;
 પ્રતિહારજા આઠ છે, મૂલ અતિશય છે ચાર મોહન ॥ વા૦ ॥ ૧ ॥
 વૃક્ષઅશોક સુરકુસુમની વૃષ્ટિ, દિવ્યધ્વનિવાણ મોહન;
 આમર સિંહાસન હુંડલિ, લામંડલ છત્ર વખાણ મોહન ॥ વા૦ ॥ ૨ ॥
 પૂજાતિશય છે ભલો, ત્રિભુવનજનને માન્ય મોહન;
 વચનાતિશય યોજનમાને, સમજે ભવિ અસામાન્ય મોહન. ॥ વા૦ ૩ ॥
 જ્ઞાનાતિશયે અનુત્તરસુરતણા, સંશય છેદનહાર મોહન;
 લોકાલોકપ્રકાશતા, કેવલજ્ઞાનભંધાર મોહન ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥
 રાગાદિક^૩ અંતર રિપુ, તેહના કીધા અંત મોહન;
 જિહાં વિચરે જગદીયરૂ, તિહાં સાત^૪ ઇતિ સમંત^૫ મોહન ॥ વા૦ ॥ ૫ ॥
 એહ અપાયાપગમનો, અતિશય અતિ અદ્ભૂત મોહન;
 અહનિશ સેવા સારતા, કાઠિંગમે રૂપરૂપ મોહન; ॥ વા૦ ॥ ૬ ॥
 મારગ શ્રીઅરિહંતનો, આદરીયે ધરી નેહ મોહન;
 ચાર^૬ નિરૂપે વંદીયે, જ્ઞાનવિમલગુણગેહ મોહન ॥ વા૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીનવકારપદાધિકારે દ્વિતીયસિદ્ધપદસ્તવન.

રાગ—અસખેતાની દશી.

‘નમો સિદ્ધાણ’ ખીલે પદરે લાલ,
 બેહના ગુણ છે આપરે હું વારી લાલ;

૧. શ્રીનવવિમલગણિ (જ્ઞાનવિમલસૂરિ).

૨. ૫૪ ૪૮ ની કુટનોટ ૧ માં જણાવેલ છે. ૩. ઉપરામે એટલે

ન દોષ. ૪ ઉદ્ધો. ૫ નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવ એ ચાર નિરૂપા.

શુદ્ધધ્યાનઅનલે? કરીરે લાલ,
બાહ્યાં કર્મકુકારેરે હું વારી લાલ ॥ નમોઃ ॥ ૧ ॥

જ્ઞાનાવરણક્ષયથી લજ્જારે લાલ, કેવલજ્ઞાન અનંતરે હું
દર્શનાવરણક્ષયથી લજ્જારે લાલ, કેવલદર્શન કંતરે હું
॥ નમોઃ ॥ ૨ ॥

અક્ષયઅનંત મુખ સહજધીરે લાલ, વેદનીયકર્મને નાશરે હું
બ્રાહ્મનીયક્ષયે નિર્મલુરે લાલ, ક્ષાયિકસમક્ષિત વાસરે હું
॥ નમોઃ ॥ ૩ ॥

અક્ષયસ્થિતિગુણ ઉપ-ચારે લાલ, આયુષ્કર્મ અભાવરે હું
નામકર્મક્ષયે નિપ-ચારે લાલ, રૂપાદિક ગતભાવરે હું
॥ નમોઃ ॥ ૪ ॥

અગુરૂલધુગુણ ઉપ-ચારે લાલ, ન રજ્જો ક્રેઈ વિભાવરે હું
ગોત્રકર્મના નાશથીરે લાલ, નિજપર્યાયસભાવરે હું
॥ નમોઃ ॥ ૫ ॥

અનંતવીર્ય આતમતણુરે લાલ, પ્રગટ્યો અંતરાય નાશરે હું
આકર્મનો ક્ષય થયેરે લાલ, અનંત અક્ષયગુણવાસરે હું
॥ નમોઃ ॥ ૬ ॥

લેહ પત્તર ઉપચારથીરે લાલ, અનંતર પરપર લેહરે હું
નિશ્વયથી વીતરગતારે લાલ, ત્રિકરણ કર્મઉચ્છરે હું
॥ નમોઃ ॥ ૭ ॥

જ્ઞાનવિમલની જ્યોતિર્મારે લાલ, ભાસિતલોકાલોકરે હું
તેહના ધ્યાન થકી હુપેરે લાલ, મુખીયા સઘળા લોકરે હું
॥ નમોઃ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધલગવાનનું સ્તવન.

શ્રીગૌતમસ્વામી પૃચ્છા કરે, વિનયકરી શીશ નમાય હો પ્રભુજી
અપિચલસ્થાનક મેં સુખ્યો, કૃપા કરી જોય બતાય હો પ્રભુજી
શિવપુરનગર સોહામણો. ॥ ૧ ॥

૧. અગ્નિવડે. ૨. કાષ્ટ-લાકડા.

૩. કેટલાએક પૂર્વપુરુષો આ સિદ્ધપદના સ્તવનને સંક્રાવરે પશુ
માને છે, તે આ સ્તવનને સંજ્ઞાને સ્થાને કરેલું હોય તે પશુ કદી સંક્રાવ છે

આઠકરમ અલગા કરી, સાર્યા આતમકામ હો પ્ર૦
હુલા સંસારના દુઃખ થકી, રહેવાનું કીધું કામ હો પ્ર૦

॥ શિ૦ ॥ ૨ ॥

વીર કહે ઉર્દૂલોકમાં, સિદ્ધશિલાતણા કામ હો ગૌતમ
સ્વર્ગપુરીને ઉપરે, તેહના બારે નામ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૩ ॥
લાખપિસ્તાલીશ યોજના, લાંબી પહોલી જાય હો ગૌ૦
આઠજોગન જાડી વચ્ચે, છેડે માંખપાંખ જાય હો ગૌ૦

॥ શિ૦ ॥ ૪ ॥

ઉત્પલહાર માતીતણા, ગાદુંચ શાખપ્રમાણ હો ગૌ૦
તથકી ઉજલી અંતિઘણી, ઉલટ છત્ર સંઠાણ હો ગૌ૦ શિ૦ ॥ ૫ ॥
અર્જુન સુવર્ણ સમ દીપતી, ગઢારી મઢારી જાય હો ગૌ૦
ફરકરતલકી નિર્મલી, સુવાળી અત્યંત વખાણ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૬ ॥

સિદ્ધશિલા આસંધી ગયા, અધર રહ્યા સિદ્ધરાજ હો ગૌ૦
અલોકશુ નાઈ અડયા, સાર્યા આતમ કાજ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૭ ॥
જન્મ નહિ મરણ નહિ, નહિ જરા નહિ રોગ હો ગૌ૦
વૈરી નહિ મિત્ર નહિ, નહિ સંજોગ વિજોગ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૮ ॥
ભૂંખ નહીં તૃપા નહીં, નહિ હરખ નહીં સોગ હો ગૌ૦
કર્મ નહીં કાયા નહિ, નાહ વિપયારસનો જોગ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૯ ॥
શબદરૂપરસગંધ નહિ, નહિ ફરસ નહિ વેદ હો ગૌ૦
બોલે નહિ ચાલે નહિ, જોનપણ નહિ બેદ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૦ ॥
ગામ નગર એ કો નહિ, નહિ વસ્તિ ઉજડ હો ગૌ૦

કાલ તિહાં વરતે નહિ, નહિ રાતદિવસ તિથિ વારહો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૧ ॥
રાજા નહિ પ્રજા નહિ, નહિ ઠાકુર નહિ દાસ હો ગૌ૦
સુખિમાં ગુરૂચેલો નહિ, નહિ લખુ વઝાઈ વાસ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૨ ॥
અનંતા સુખમાં કીલી રહ્યા, અરૂંપી જ્યોતિ પ્રકાશ હો ગૌ૦
સહુ કોઝને સુખસારિખા, સઘગાને અવિચલરાજ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૩ ॥
અનંતા શિદ્ધ મુગતે ગયા, વળી અનંતા જાય હો ગૌ૦
અવર જગ્યા રૂંધે નહિ, જ્યોતિમાં જ્યોતિ સમાય હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૪ ॥
કેવલજ્ઞાનસહિત છે, કેવલદર્શન ખાણ હો ગૌ૦
કાયકસમકિત દીપતા, કદી નહિ હોવે ઉઘસ હો ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૫ ॥

સિદ્ધરૂપ જે આગળે, આણી મન વૈરાગ્ય હો જો
શિવરમણી વેગે વરે, નય કહે મુખ અધાગ હો જો ॥શિગા॥૧૬॥

અથ શ્રીસત્તરિસય(૧૭૦)જિન સ્તવન.

રાગ—ગાડી.

ઢાલ ૧ લી.

જમ્બૂદ્વીપ વિદેહમાં, એકેકી વિજયે;
અત્રીશ જિનવર વિચરતા, ઉત્કૃષ્ટ સમયે ॥ ૧ ॥
ત્રેમ ધરીને પ્રભુમીએ, ॥ આંચલી૦ ॥

શ્રીજયદેવ^૧ કર્ણસદૃશ^૨, લક્ષ્મીપતિ અનંત^૩
વિશાલ ગંગાધર^૪ પ્રિયંકર^૫ અમરદત્ત^૬ ॥ ત્રેમ૦ ॥ ૨ ॥

કૃષ્ણનાથ ગુણગુણે^૭ પદ્મનાભ જલધાર;
યુગાદિત્ય વરદત્ત^૮ ચંદ્રકેતુ મહાકાય સાર ॥ ત્રેમ૦ ॥ ૩ ॥

અરણ્યવાસ હરિહર નમુ^૯ અમરકેતુ રમેન્દ્ર^{૧૦}
શાંતિદેવ અનંતકૃત ગર્જન્દ્રમણ સાગરચંદ્ર ॥ ત્રેમ૦ ॥ ૪ ॥

લક્ષ્મીચંદ્ર મહેધર ઋષભજી સોમકાંતિ નેમિભદ્ર;
અજિતભદ્ર મહિમાધર શ્રીરાજેધરચંદ્ર ॥ ત્રેમ૦ ॥ ૫ ॥

અજિતનાથ ઇલાં ભરતમાં, ઐરવતે સુચંદ્ર;
ચોત્રીશ જમ્બૂદ્વીપના, જિન જ્ઞાનદિયુંદ ॥ ત્રેમ૦ ॥ ૬ ॥

ઢાલ ૨ જી.

રાગ—વીરજિણેસર ચરણકમલ—એ દેશી.

પ્રથમવિદેહે ધાતકીખડે જિન કહીએ,

૧. શ્રીનયનિમલગણિ.

વિચરતા એ જિનવરા પ્રણુમી શિવ લહીએ;

^૧વીરસેનને ^૨વચ્ચસેન ^૩નીલકાંતિક લહીએ,

^૪મુંજકેશી ^૫રૂકિમકનાથ ^૬દેવમંકર લહીએ.

^૭શ્રીમૃગાંક ^૮મુનિમૂર્તિ ^૯વિમલ ^{૧૦}આગમિક ^{૧૧}કુષ્ઠતલ્લર;

^{૧૨}વમુધાધિપ ^{૧૩}મહાદેવ ^{૧૪}બલમિત્ર ^{૧૫}મુહુકર

॥ ૧ ॥

^{૧૬}અમૃતવાહન ^{૧૭}પૂર્ણિમેન્દુ ^{૧૮}રેવાંકિત ^{૧૯}કદમરાખ

^{૨૦}નલિણીદત્ત ^{૨૧}વિદ્યાપતિ ^{૨૨}મુપાર્થ ^{૨૩}લાલુનાથ વિશેષ;

^{૨૪}વિશિષ્ટ ^{૨૫}પ્રભાંજન ^{૨૬}જલપ્રભ ^{૨૭}મુનિચંદ્ર ^{૨૮}ઋષિપાત્ર

^{૨૯}કુલંગ ^{૩૦}મહાવીર ^{૩૧}ભૂતાનંદ ^{૩૨}તીર્થેશ ^{૩૩}રસાલ

॥ ૨ ॥

^{૩૪}બીજે વિદહે ^{૩૫}ધાતકીખડ ^{૩૬}જિનખત્રીશ,

^{૩૭}ધર્મદત્ત ^{૩૮}ભૂમિપતી ^{૩૯}મરદત્ત ^{૪૦}મુનીશ,

^{૪૧}મુમિત્ર ^{૪૨}નંદીપેણ ^{૪૩}પ્રભાનંદ ^{૪૪}પદ્માકર નામે,

^{૪૫}મહાધોપ ^{૪૬}ચંદ્રપ્રભ ^{૪૭}ભૂમિપાત્ર ^{૪૮}પ્રણામ

॥ ૩ ॥

^{૪૯}મુમતિસેન ^{૫૦}અચ્યુતદેવ ^{૫૧}તીર્થભૂત ^{૫૨}લલિતાંગ;

^{૫૩}અમરચંદ્ર ^{૫૪}સમાધિદેવ ^{૫૫}મુનિચંદ્ર ^{૫૬}એકાંગ,

^{૫૭}શ્રીમહેન્દ્રને ^{૫૮}શરણંક ^{૫૯}જગદીશ્વર ^{૬૦}દેવેન્દ્ર,

^{૬૧}શ્રીગુણનાથ ^{૬૨}નારાયણેન્દ્ર ^{૬૩}ઉચ્ચોત્તજિનેન્દ્ર

॥ ૪ ॥

^{૬૪}શ્રીકપિલ ^{૬૫}પ્રભાકર ^{૬૬}અનંદીદિત ^{૬૭}સકલ,

^{૬૮}શ્રીશિતારજિન ^{૬૯}વજ્રધાર ^{૭૦}સહસ્રાક્ષ ^{૭૧}જિન અમલ;

^{૬૪} અશોકાખ્ય ખત્રીશામા એ ત્રીંટવિજયે જાળો,

^{૬૫} કર્પદનાથ ^{૬૬} શિદ્ધાંતનાથ ભરતે દાઘ આણી

॥ ૫ ॥

^{૬૭} શ્રીજયનાથને ^{૬૮} પુષ્પદંત એરવતે દાય કહીએ,

એમ અહસુજિનવરા ધાનકીમાંહે લહીએ.

પ્રહસમે પ્રેમે પ્રભુમતાં દોાય સમક્ષિત શુદ્ધ;

સાને શુભ સહેજે મળે જ્ઞાનવિમલનીવૃદ્ધિ.

॥ ૬ ॥

દાસ ૩ જી.

રાગ—સૈરવી.

^૧ મેઘવાહન ^૨ જીવરક્ષકસ્વામિરે,

^૩ શ્રીમહાપુરુષને ^૪ પાપહર નામરે;

^૫ શ્રીમૃગાંક સરિસિંહ જગત્પૂજ્ય વંદીરે,

^૬ મુખતિ મહામહેદ્રને ^૭ અમરભૂતિ વંદીરે

॥ ૭ ॥

^{૧૧} કુમારચંદ્ર ^{૧૨} વીરચેષુ ^{૧૩} શ્રીરમણનાથરે,

^{૧૪} સ્વયંભૂ ^{૧૫} અચળ ^{૧૬} મકરંદેતુ ^{૧૭} શિદ્ધાર્થરે.

^{૧૮} શ્રીસદ્ગત વિજયદેવ ^{૧૯} નરસિંહ ^{૨૦} રાતાનંદરે,

^{૨૨} પૃથ્વરક ^{૨૩} ચંદ્રાતપ ^{૨૪} ચિત્રગુપ્ત વંદીરે

॥ ૮ ॥

^{૨૫} દુહરથ ^{૨૬} મહાયશ ^{૨૭} ઉર્માંક ^{૨૮} પ્રધુમ્નનાથરે,

^{૨૯} મહાતેજ ^{૩૦} પુષ્પકેતુ ^{૩૧} કામદેવ સનાથરે

^{૩૨} સમરંદેતુ એ પુષ્કરવરઆદેરે,

પ્રથમ વિદેહે કરે ધર્મની વૃદ્ધિરે

॥ ૯ ॥

૩૩ ૩૪ ૩૫
શ્રીપ્રસન્નચંદ્ર મહાસેન વજ્રનાભરે,

૩૬ ૩૭ ૩૮
સુવર્ણબાહુ કુશવંદ વીર્યનાભરે

૩૯ ૪૦ ૪૧
વિમલચંદ્ર યશોધર મહાબલ સારરે,

૪૨ ૪૩ ૪૪
વયરસેન વિમલબોધ લીમનાથ તારંગે

॥ ૧૦ ॥

૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮
મેરૂપલ ભદ્રગુપ્ત દુદ્ધસિંહ સુમત ધારરે,

૪૯ ૫૦ ૫૧
હરિચંદ્ર અતિગ્રેય પ્રતિભાધર ધારરે

૫૨ ૫૩ ૫૪
કનકકેતુ અનિતવીર કુદ્યુમિત્ર જાણીરે,

૫૫ ૫૬ ૫૭
બ્રહ્મદત્ત હિતાકર વરુણદત્ત આણીરે;

॥ ૧૧ ॥

૫૮ ૫૯ ૬૦
જસદીપ્તિ નાગેંદ્ર શ્રીમહિમધરદેવરે,

૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪
કૃતાબ્રહ્મ મહેંદ્ર પર્દમાન સુરેંદ્રદત્ત સેવીરે

બીજે વિદેહે પુષ્કરે બનીશદેવરે,

૬૫ ૬૬
પ્રભાસ પ્રભાવક દાય ભરતમાં સેવરે

॥ ૧૨ ॥

૬૭ ૬૮
શ્રીઅબ્રાહિ બલભદ્રજિન દાયરે,

ઐરવતે દાય એમ અડસઠિ હોયરે
અકસોસતરી (૧૭૦) જિનવરા એમરે,

સમય ઉત્કૃષ્ટમાં વંદીયે ક્ષેમરે

॥ ૧૩ ॥

હાલ ૪ થી.

કડખાની દેશી.

પ્રહસમે જિનતણાં નામ સંભારીયે, વારીએ કર્મની કાઠિ હેલા;
વિપ્રસંઘાત સવિ દુશ્મન દરે સવિ, દૂર જેમ પવનથી અર્ધતૂલા;

॥ ૫૦ ॥ ૧૪ ॥

*અકસોસિતેર તીર્થકર (૧૭૦) જિતુષ્ટકાલે એકાવખતે હોયછે. ૧ આકાશ ૨.

જિનતણા નામનો યંત્રવિધિ પૂજતા, શુદ્ધ સમકિત હોઈ મુયરા વાધે;
સંકટ નિકટ આવે નહિ તેહને, જ્ઞાનચારિત્રના યોગ સાધે

॥ ૩૦ ॥ ૧૫ ॥

જ્ઞાનવિમલાદિગુણુર્યણુર્યણાયરા, મુગુરૂપસાયથી એહ પામી;
ભાવના પાવના કરે તુમે ભવિજના, સિદ્ધિમુદરીતણા થાઓ રવામી

॥ ૩૦ ॥ ૧૬ ॥

અથ શ્રીચતુર્વિંશતિજિન ચંદ્રંદ.

બ્રહ્મસુતા વાણી ગીર્વાણી, મુમતિવિમલ* આપો બ્રહ્માણી;
કમલકમંડલુ પુરતકપાણી, હું પ્રણમું જોડી મુગપાણી. ॥ ૧ ॥
દૂહો.

ચોવિશે જિનવરતણા, છંદ રચું ચોસાલ;
ભણતાં શિવ મુખ સંપન્ને, મુણતાં મંગલમાલ ॥ ૨ ॥

છંદ જાતિસચેયા.

આદિજિણુંદ નમે નરંદં મુનિમચંદસમાનમુખ*,
શામામૃતકંદ દાલે ભવજંદ મહેવીનંદ કરત મુખ*;
લગે જસ પાય મુરિંદનિકાય ભક્તી ગુણગાય ભવિકજન*,
કંચનકાય નહિ જસ માય નમે મુખ થાય શ્રીઆદિજિન* ॥ ૩ ॥
અજિતજિણુંદ દયાગ મયાલ કૃપાલ વિશાલનયનયુગ*,
અનોપમગાલ મહામૃગચાલ મુલાલ મુળતુ બાહુયુગ*;
મનુષ્યમેલીહ મુનીસરસિંહ અખીહ નિરાગ ગયે મુગતે,
કહે નય* ચિત ધરી બહુભક્તિ નમે જિનનાથ ભક્તી યુગતે ॥ ૪ ॥
અહો સંભવનાથ અનાથકા નાથ મુક્તિકો સાથ મિદ્યો પ્રભુ મેરો,
ભવોદ્ધિપાજ* ગરીબનિવાજ સવિશિસ્તાજ નિવારિતરેરો;
જિતારીકામલ મુસેનામાત નમે નરજાત મિલિ બહુધેરો,
કહે નય શુદ્ધ ધરી બહુબુદ્ધિ જિનાચનિનાથ* હું સેવક તેરો ॥ ૫ ॥
અભિનંદનરવામિ* લીધે જસ નામ સરે સવિ કામ ભવિકતણા,
વનિતાગામ નિવાસકો હમ કરે ગુણગામ નરિંદ ઘણા;

૧ પવિત્ર સારી શુદ્ધિ.

૨ જન્મે હાય.

૩ નયવિમલગણી.

૪ સસારરૂપી સમુદ્રની પાવ.

૫ અભિનંદનરવામ ઈત્યપિ પાઠ:

મુનીસરંભૂપ અનોપમંરૂપ અકલસરૂપ જિનેંદ્રતણે,
કહે નય ચિત્તધરી બહુભક્તિ^૧ નમે નર થાવત સુખ ઘણે ॥ ૬ ॥
મેઘનરિંદમભારવિરાજિત સોવનવાનસમાન તણુ,
ચંદ્રસુચંદવદન મુહાવતરૂપવિનિર્જિતકામર તણુ,
કરમકી કોઠિ સયે દુઃખ છોડી નમે નય જોડી કરી ભગતિ,
વંશાધ્યાગવિભૂષણ સાહિબ મુમતિજિજ્ઞાસ ગયે મુગતિ ॥ ૭ ॥

* હંસપાદતુલ્યરંગ રતિઅંકુરારંગ,
અદીશયધનુષ્ય ચંગદેહ કેરો માન હે;
ઉગતો દિણેશરંગ* લાલ કેમુકુલરંગ,
રૂપ હે અનંગભંગ અંગ કેરો વાન હે.
ગંગકો તરંગરંગ દેવનાથ હે અભંગ,
જ્ઞાનકો વિલાસરંગ શુદ્ધ ભકો ધ્યાન હે;
નિવારીયે કિલેસસંગ પદ્મપ્રભાસ્વામિ ધીંગ,
લીલાએ મુમતિસંગ પદ્મ કેરો જાન હે ॥ ૮ ॥

જિજ્ઞાસુપાર્થતણા શુભરાસ ગાવે ભવિ ભાવ આણુંદ ઘણે;
ગમે* ભવપાસ મહિમનિવાસ* પૂરે સવિ આશા કુમતિ હણે,
ચિહ્નદિશિવાસ મુગધસુવાસઉસાસનિસાસ જિનેંદ્રતણે.
કહે નય ખાસ જિનેંદ્ર મુપાર્થતણા જસવાદ સદૈવ ભણે ॥ ૯ ॥

ચંદ્રચંદ્રિકાસમાન રૂપશૈલસે સમાન,
દોહશોધનુષ્યમાન દેહકો પ્રમાણ હે;
ચંદ્રપ્રભાસ્વામિ નામ લીલાએ પ્રભાતનામ,
પામીએ સુખ ઠામ ઠામ ગામ જસનામ હે.
મહાસેન અંગજાત સવિજગજતુ તાત,
લક્ષ્મણાભિધાનમાત ચંદ્રસમ કાંતિ હે;
કહે નય છોડીવાત ધ્યાનએ જો દિનરાત,
પામીએ જો સુખશાત દુઃખકોડી જાત હે. ॥ ૧૦ ॥

૧. ભક્તિ. ૨. જીત્યાછે કામદેવ.

* હંસપાદ હિંગલો. * દેહકો પ્રમાણહે ધૃત્યપિ. * સર્વોદય.

* નાશ કરે. * મહિમાના નિવાસ. નજમધત્યપિત્યાં જામ એટલે પહોર.

૧. મહાસેન અંગજાત લક્ષ્મણાભિધાનમાત, નજમમાં મુવાસવાત ચિંહુદિશો
વાત હે ધૃત્યપિ.

દધ 'સિ'ધુરેનપિંડ ઉજલો કપૂરખંડ,
 ધેતુખીર કેમુમંડ સ્વેત પદમખંડ;
 ગંગાકો પ્રવાહપિંડ સંભુરોલશુદ્ધદંડ;
 અમૃતસરસકુંડ શુદ્ધ જાકો રતુંડ હૈ.
 સુવિધિનિષ્કુંડ સંત કીજીયે દુષ્કર્મ અંત,
 શુભમુક્તિ જાસ દંત સ્વેત જાકો વાન હૈ;
 કહે નય મુણો સંત પૂજીયે જો પુષ્પદંત,
 પામીએ જો મુખસંત શુદ્ધજાકો ધ્યાન હૈ. ॥ ૧૧ ॥

શીતલશીતલ વાણી ઘનાઘન આહુતું હૈ ભવિ જકોકકિસોરા,
 કોક દિણુંદ પ્રજા મુનરિંદ વળી જેમ આહુત અંદ અકોરા;
 વિંધ્ય ગયંદ શયીસુરિંદ સતી નિજકંતશુ મેઘ મયૂરા,
 કહે નય નેહ ધરી ગુણગેહ તથા હું ધ્યાવત સાહિબ મેરા ॥૧૨॥

વિષ્ણુભૂપકો મદહાર જગજંતુ મુખકાર,
 વંશકો રંગારહાર રૂપકો આગાર હૈ;
 છાદિ સર્વિ ચિત્તકાર માનગ્રાહકો વિકાર,
 કામક્રોધકો સંચાર સર્વિ વૈરિવાર હૈ;
 આદ્યો સંયમભાર પાંચમહાવ્રત સાર,
 ઉતારે સંસારપાર જ્ઞાનકો ભંગાર હૈ;
 ઈશ્વારમો નિષ્કુંદસાર ખૂણીજીવ ચિન્હધાર,
 કહે નય વારોવાર મોક્ષકો દાતાર હૈ. ॥ ૧૩ ॥

લાલ કેશકુલ લાલ રતીઅર્ધરંગ લાલ,
 ઉગતો દિણુંદ લાલ લાલચોળ રંગ હૈ
 કેશરીકીજીહ પલાર કેશરકો ઘોલ લાલ,
 ચુડીકો રંગ લાલ લાલ પાનરંગ હૈ;
 લાલકીર અંચૂલાલ હિંગલો પ્રવાલ લાલ,
 ક્રોધિનાકી દ્રષ્ટિલાલ લાલ ધર્મરંગ હૈ.
 કહે નય તેમ લાલ ખારમો નિષ્કુંદ લાલ,
 જપાદેવી માત લાલ લાલ જાકો અંગ હૈ ॥ ૧૪ ॥

૧ સમુદ્રેન. ૨ મુખ.

૩ પુષ્પદંત એટલે સુવિધિનાથ. ૪ કોક અકવાક પક્ષી.

૫ કેશરીસિંહની જીભ. ૬ પોપટની આંચ.

કૃતવર્તનરિંદ તણે એહ નંદ નમંતસુરિંદ પ્રમોદ ધરી,
ગમે દુખ દંદ દીયે સુખવૃંદ જાકે પદ સોહત ચિત્ત કરી;
વિમલજિણંદ પ્રસન્ન વદન જાકે શુભમન સુગંગપરી,
એક મત્ર કહે નય દન્ય નમો જિનરાજ જિણંદશુ પ્રીત ધરી ॥ ૧૫ ॥

અનંતજિણંદદેવ દેવમાં દેવાધિદેવ,
પૂજે ભવિ નિત્યમેવ ધરી બહુભાવના;
સુરનર સારેસેવ સુખકીઓ સ્વામિ હેવ,
તુજ પાખે ઐર દેવ ન કરું હું સેવના.

સિંહસેનઅંગજાત સુજસાલિધાન માત,
જગમાં સુજસખ્યાત ચિહ્ન દિશિ બ્યાપતો;
કહે નય તાસ વાત કીજીયે જો મુખસાત,
નિત્ય હોય સુખસાત કીર્તિકોડિ બ્યાપતો ॥ ૧૬ ॥

જાકે પ્રતાપપરાજિતનિર્મલભૂત થઈ ભમે ભાતુ આકાશે,
સૌમ્યવદન વિનિર્જિતઅંતરયામશશી નિવિ હોત પ્રકાશે;
ભાતુમહીપતિવંશે 'કુશેશય બોધન દીપત ભાતુ સકાશે,
*નમે નય નેહ નિતુ સાહિબએહ ધર્મજિણંદત્રિજગપ્રકાશી ॥ ૧૭ ॥

સોલમા જિણંદનામે શાંતિ હોઈ ઠામ ઠામે
સિદ્ધિહોઈ સર્વકામ નામકે પ્રભાવથે;
કંચનસમાનવાનાઆલીશધનુચ્ચમાન,
ચક્રવર્તિકાલિધાન દીપ્તો તે સ્ફૂરથે;
ચૌદરયણુમાન દીપતા નવનિધાન,
કરત સુરિંદગાન પુણ્યકે પ્રભાવથે
કહે નય જોડીહાથ અખ હું થયો સનાથ,
પાઠ્યો સુમતિસાથ શાંતિનાથકે દીદારથે ॥ ૧૮ ॥

અહો કુંથુજિણંદમયાલ દયાનિધિ સેવકની અરદાસ સુણો,
ભવભીમમહાહર્ણવપૂર અગાહ અથાહ ઉપાધિસુનીર ઘણો;
બહુ જન્મજરામરણાદિ વિભાવન મીનગણાદિ કિલેસ ઘણો,
અવતારિક તાર કૃપાપર સાહિબ સેવક જાણી અછે અપણો ॥ ૧૯ ॥
અરદેવશુ દેવ કરે નર સેવ સવિ દુઃખદોહડા દૂર કરે,
ઉપદેશ ધનાધનનીર ભરે ભવિમાનસમાનસ ભૂરી ભરે;

મુદર્શનનામ નરેસર અંગજ લવ્યમને પ્રભુ જાસ વસે,
તસ સંકટશોક વિયોગ કુયોગ દરિદ્ર કુસંગતિ નાવત પાસે ॥ ૨૦ ॥

નીલ કીરખખનીલ નાગવલ્લિપત્રનીલ,
તરૂંચરરાજનીલ નીલનીલકાખ હે;
કાચકો સુગોલ નીલ પાતીકોમુ રંગ નીલ,
દંદ્રનીલરત્ન નીલ પત્ર નીલ આપ હે.
ચમૂનાપ્રવાહનીલ ભંગરાજખખી નીલ,
જેવો અશોકવૃક્ષ નીલ નીલ નીલરંગ હે;
કહે નય તેમ નીલરાગથે અતીવનીલ,
માણનાથ દેવ નીલ નીલ જાકો અંગ હે ॥ ૨૧ ॥

મુનિત્રનરિંદતણો વરનંદ સુચંદવદન સોહાવત હે,
૨મંદરધીર સયે નરહીર શુ શ્યામશરીર વિરાજિત હે;
કન્નકલવાન મુકુટપદ્યાન કરે શુભગાન નરિંદ ઘણો,
મુનિસુવ્રતસ્વામિતણે અલિધાન લહે ૩નય માન આનંદ ઘણો ॥ ૨૨ ॥
અરિહંતસરૂપ અનોપમરૂપકે સેવક દુઃખને દૂર કરે,
નિજવાણીસુધારસમેઘજલે ૪લવિમાનસમાનસભૂરિ ભરે;
નમિનાથકો દર્શનસાર લહી કુણ વિપ્લુ મહેશ ઘરે જમુંદરે,
અખ માનવ મૂક લહી કુણ સક્કર છોડ કે કક્કર હાથ ધરે ॥ ૨૩ ॥
યાદવવંશવિભૂષણ સાહિબ નેમિજિણંદ મહાનંદકારી,
સમુદ્રવિજયનરિંદ તણો સુત દિગ્વલ્લરાખસુલક્ષણધારી;
રાજુલનારી મુકી નિરંધાર ગયો ગિરનાર કલેશ નિવારી;
કર્જલકાય શિવાદેવીમાય નમે નય પાય મહામતધારી ॥ ૨૪ ॥
પારસનાથ અનાથકો નાથ સનાથ ભયો ૫પ્રસૂદેખતથે,
સવિ રોગવિયોગ કુળેગ ગહાદુઃખ દૂરે ગયો પ્રભુઃધ્યાવતથે
અર્થસેનનરેશસપૂનવિરાજિત ઘનાઘન ૬વાનસમાનતણે,
નય સેવકવંછિતપૂરણ સાહિબ અલિનવ કામ કરી રમતું ॥ ૨૫ ॥
કુકમઠ કુલંક ઉલંક હઠીહકુલંજણ જાસપ્રભા ૭વિરાજે,
અંદનવાણિ સુવામાનંદન પુરિસાદાણીબિરૂદ જસ છાજે;

૧ ભમરો. ૨ મેરૂપર્વત. ૩ શ્રીનયવિમલગણી. ૪ લવિતું મન રૂપ
માનસરોવર. ૫ પ્રભુ ઇત્યાપિ. ૬ મેધસમાન. ૭ આપ પ્રતાપ ઇત્યાપિ.

જસ નામકે ધ્યાન થકી સવિ દોહડગ દુઃખ દરિદ્ર મહાભય ભાજે,
 નય સેવકવંછિત પૂરણ સાહિબ અષ્ટમહાસિદ્ધિ નિત્યનિવાજે ॥ ૨૬ ॥
 સિદ્ધારંથભૂપતણે પ્રતિરૂપ નમે નરભૂપ આનંદધરી,
 અચિંતસરૂપ અનોપમરૂપકે લાંછન સોહત^૧ જસ હરિ;^૨
 ત્રિશલાનદ સમદ્રુમકંદ લઘુપણે કપિતમેરૂગિરિ,
 નમે નય ચંદવદનવિરાજિત વીરજિણદંશુ^૩ પ્રીતધરી ॥ ૨૭ ॥
 ચોવીરજિણદંતણા એહ છંદ ભણે ભવિષ્ટદ જે ભાવધરી,
 તસ રોગવિયોગ કુયોગ કુલોગ સાવ દુઃખદોહડગ જાએ ટળી;
 તસ અંગણખાર ન લાણે પાર સુમતિ તોખાર હેખાર કરે,
 કહે નય સાર સુમંગલચાર ઘરે તસ સંપદ ભૂરી ભરે ॥ ૨૮ ॥
 સંયેગીસાધુ વિભૂષણ વંશ વિરાજિત શ્રીવિનયવિમલ જ્ઞાનદંકારી,
 તસ સેવક સંયમધીરમુધીરકે ધીરવિમલગણિ જ્યકારી;
 તાસ પદાંબુજ ભૂંગસમાન હે નયવિમલ મહાવ્રતધારી,
 કહે એ છંદ મુણે ભવિષ્ટદે ભાવધરીને ભણે નરનારી ॥ ૨૯ ॥

અથ શ્રીચતુર્વિંશતિજિન સ્તવન.

પ્રહસમે ભાવ ધરી ઘણે, પ્રણમું મન આણુંદા;
 ધન્યવેલા ધન્ય તે ઘડી, નિરખું જિનમુખચંદા ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥
 ઋપલ અજિત સંભવજીને, અલિનંદન વદા;
 સુમતિ પદ્મપ્રભ જિનવર, શ્રીસુપાર્થજિનચંદા ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 અંદ્રપ્રભ સુવિધી નમું, શીતલ એયાંસ;
 વામુપૂજ્ય વિમલપ્રભુ; અનંત ધર્મજિનેશ ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 શાંતિ કુંથુ અર જિનવર, ત્રણે ચક્રી કહીજે;
 મહા મુનિસુંવ્રત પ્રભુ, નમી નેમિ નમીજે ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 પાર્થ વીર નિતુ વંદીએ, જિનવર ચહીવીશ
 શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ પ્રણમતાં, નિતુ હોત જગીશા ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

॥ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત ચતુર્વિંશતિકા. ॥

અથ શ્રીઋપભદ્રેવજિન સ્તવન.

લલનાની દેશી.

આદિકરણ અરિહંતજી, આલગડી અવધાર લલના;
 પ્રથમજિનેધર પ્રણમીયે, વાંછિતફલદાતારે લલના ॥ આંક ૧ ॥
 ઉપગારી અવનિતલે, ગુણ અનંત ભગવાન લલના;
 અવિનાશી અક્ષયકલા, વર્તે અતિશયનિધાન લલના ॥ આંક ૨ ॥
 ગૃહવાસે પણ જેહને, અમૃતફલ આહાર લલના;
 તે અમૃતફલને લહે, એ ગુણતું નિરધાર લલના ॥ આંક ૩ ॥
 વંશઋષ્યાગ તે જેહનો, અહતો રસ સુવિશેષ લલના;
 ભરતાદિક થયા કેવલી, અનુભવરસફલ દેખ લલના ॥ આંક ૪ ॥
 નાભિરાયા કુલમંરણો, મહાદેવીસરહંસ લલના;
 ઋપભદ્રેવ નિતુ વંદીયે, જ્ઞાનવિમલ અવતંસ લલના ॥ આંક ૫ ॥

અથ શ્રીઅજિતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—પુણ્ય પ્રશંસીયે—એ દેશી.

અજિતજિણુંદ કયા કરો, આણી અધિકપ્રભોદ;
 જાણી સેવક આપનો, સુણીયે વચનવિનોદરે ॥ ૧ ॥
 જિનજી સેવના ભવ ભવત્હારી હોજોરે એ મનકામના ॥ આંક ૧૦ ॥
 કર્મશત્રુ ઇમે જિતીઆ, તેમ મુજને જિતાડ;
 અજિત થાઉં દુશ્મન થકી, એ મુજ પુરો રક્ષાડરે ॥ જિં ૨ ॥
 જિતશત્રુનૃપનંદનો, જિતે વયરી જેહ;
 અચરિત છહાં કછે કેા નહિ, પરિણામે ગુણમેહરે ॥ જિં ૩ ॥
 સકલપદારથ પામીયે, દીઠે તુમહ દીદાર;
 સૌભાગી મહિમાનીલો, વિજયામાત મહારે ॥ જિં ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલ સુપ્રકાશથી, ભાસિતલોકાલોક;
 શિવસુદરીના વાલહા, પ્રણમે ભવિજન થોકરે ॥ જિં ૫ ॥

અથ શ્રીશંભવનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કપૂર હોવે અતિઉજ્જ્વલે—એ દશી.

શંભવાજેનવર ખુબ બન્ધોરે, અવિહંક ધર્મસનેહ;
 દિન દિન તે વધતો અછેરે, કમહી ન હોવે છેહ ॥ ૧ ॥
 સૌભાગીજિન મુજમન તુહિ મુહાપ;
 એતો બીજ નાવે દાય, હુતો લલી લલી લાગુ પાય ॥ સૌગાઆંચલી. ॥
 દૂધમાંહે જેમ ઘૂત વશ્યોરે, વસ્તુ માંહે સામર્થ્ય;
 તંતુ માંહે જેમ પટ વશ્યોરે, સૂત્રમાંહે જેમ અર્થ ॥ સૌગ ॥ ૨ ॥
 કંચન પારસપાપણમાંરે, ચંદનમાં જેમ વાસ;
 પૃથ્વીમાંહે જેમ ઔપધીરે, કાર્યે કારણવાસ ॥ સૌગ ॥ ૩ ॥
 જેમ સ્યાદ્રાદે નય મિલેરે, જેમ ગુણમાં પંથાય;
 અરણીમાં પાવક વશ્યોરે, જેમ લોકે પટકાય ॥ સૌગ ॥ ૪ ॥
 તેહીપેરે તું મુજ ચિત વશ્યોરે, સેનામાત મહહાર;
 જો અલેખ્યુદિ મલેરે, શ્રીજ્ઞાનવિમલ મુખધાર ॥ સૌગ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅભિનંદનજિન સ્તવન.

રાગ—રામચંદ્રકે બાગ ચપો મોહી રહ્યોરી—એ દશી.

અભિનંદનજિનરાજ આણી ભાવ સુણોરી,
 પ્રભુમું તુમચા પાય સેવક કરી અપણોરી;
 ભવભયસાગર તારે સાહેબ. સૌહારમણોરી,
 મુરતરે જાસ પ્રસન્ન કેમ હોયે તે દુમણોરી ॥ ૧ ॥
 ભક્તવન્ધવ જિનરાજ અવલે જેહ સુધોરી,
 તેહશુ ધર્મસનેહ સહજસ્વભાવ બન્ધોરી;
 ઉપશમવંતે અથાહ તોહી મોહ હણોરી,
 રતિપતિરે દુર્ધર જેહ દુશ્મન તે ન ગણ્યોરી ॥ ૨ ॥
 સંવરનૃપનો જાત સંવર જેહ ધરેરી,
 અચરિજ શુ તેહમાંહે કૃત આચાર કરેરી;

કીર્તિકન્યા જસ ત્રિભુવનમાંહે ફેરેરી,
પરવાદિમતમાન તામુ તેહ હરેરી ॥ ૩ ॥

અક્ષયલહે ફલ તેહ જેહશું જેજ વાહેરી,
દોહગદુરગતિ દુઃખ દુશ્મનસીતિં દહેરી;
ભવભવસંચિત પાપ ક્ષણમાં તેહ હરેરી,
એમ મહિમા *મહિમાંહિ સર્વથી કેમ કહેરી; ॥ ૪ ॥

સાયર ભગીઉં મિંદુ હોયે અક્ષયપણેરી,
તેમ વિનતિ મુખમાણુ સાહિબ જેહ મુખેરી;
અનુભવભવને નિવાસ આપો જેજ વણેરી,
જ્ઞાનવિમલમુખકાશ પ્રભુગુણરાસ યુખેરી ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુમતિનાથજિન સ્તવન.

દેશી બીંદલીની.

રાગ—સીતા સતી અતિ રૂઝડી—એ દેશી.

સાહિબા સુમતિજિણુંદા, યલો ભવ ભવ મુજ કંદા શ્રીજિનસેવોબે;
તુજ દરિસાણુ અતિ આનંદા, તું સમતારસખાકંદા—શ્રીં ॥ ૧ ॥
સુમતિ સુમતિ જખ આપે, તવ કુમતિનો દાવ ન ફાવે—શ્રીં
તુજ સ્વરૂપ જખ ધ્યાવે, તમ આતમ અનુભવ પાવે—શ્રીં ॥ ૨ ॥
તુંહિજ છે આપ અરૂપી, ધ્યાયકમહુસેદ રૂપી—શ્રીં
સહજે વક્ષી સિદ્ધસ્વરૂપી, એમ જેતાં તું બહુરૂપી—શ્રીં ॥ ૩ ॥
એમ અલગોવિલગો હોવે, કેમ મૂઝમતિ તું જોવે—શ્રીં
જો અનુભવ રૂપે જોવે, તો મોહતિભિરને જોવે—શ્રીં ॥ ૪ ॥
મુખંગલા જેહની માતા, તું પંચમીગતિનો દાતા—શ્રીં
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ જ્ઞાતા, તું માતા વાતા આતા—શ્રીં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપદ્મપ્રભજિન સ્તવન.

વાહહેસરની દેશી.

પદ્મપ્રભજિનરાયણરે લાલ, ગુણ અનંત ભગવાનરે વાહહેસર મોરાર;
અતિશયવંત છે તાહરીરે લાલ, રક્તકમલસમ વાનરે વાં

॥ ૫૦ ॥ ૧ ॥

ગંગાને માથે કોણ અંગુલેરે લાલ, કોણ તોલે કરે^૧ એરે વાળ;
સર્વનદીસિકતાકણારે લાલ, કોણ ગ્રહે મુંડી સમીરે^૨ વાળ

॥ ૫૦ ॥ ૨ ॥

કોણ તારે બાંહે કરીરે લાલ, ચંદ્રમજલધી લહે તીરે વાળ
સંવિ જલકામના બિંદુઆરે લાલ, તારાગણિતગંભીરે વાળ

॥ ૫૦ ॥ ૩ ॥

એહ અસંખ માંહે રહ્યારે લાલ, પ્રભુ તુમ ગુણ છે અનંતરે વાળ;
સમરથ કેમ ગણવા હોઈરે લાલ, યદ્યપિ મોહનો અંતરે વાળ;

॥ ૫૦ ॥ ૪ ॥

તેજપ્રતાપે આગસારે લાલ, ગિરિઆને ગુણવંતરે વાળ;
શ્રીજ્ઞાનવિમલભાવે કરીરે લાલ, તું શિવસુંદરીકંતરે વાળ

॥ ૫૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સુણ, બેની પીછડા પરદેશી—એ રાગ.

સાહિબ સ્વામિ સુપાર્શ્વજિણંદા, મુનજર કરીને નિરખારે;
હિતહિયડે હેમકુ હરખે, સેવક સુપરે પરખારે ॥ સાં ॥ ૧ ॥

એ કાયા જાય પરલવમાં, વાર અનંતી વિલસીરે;
તુજ ભગતિ જોડી નહિં ભાવે, તો થઈ અવકર સરસીરે ॥ સાંગારાં ॥

ભક્તિતણા અનુભવ પ્રભાવે, જે થઈ ઉજમાળીરે;
અશ્વય થયે અવગાહના રૂપે, તેહજ તુજ ગુણ ભાસીરે ॥ સાંગાડાં ॥

તેણે હેતે કરી આપ સમાની, એ સંબંધે જાણીરે;
એહનો ગુણ ખહુ લેખે લાગો, જો તુમ ધ્યાને આણીરે ॥ સાંગાડાં ॥

જોડ્યો નેહ ન તોડે કબહી, એહ ઉત્તમની વાતોરે.
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાન પસાયે, કાલ ન જાણ્યો જતોરે ॥ સાંગાડાં ॥

અથ શ્રીચંદ્રપ્રભજિન સ્તવન.

રાગ—ધરણા ઢાલા—એ દેશી.

શ્રીચંદ્રપ્રભ સાહિબારે, ચંદ્રકિરણસમદેહ મનરામાન્યા;

નિત્યહિય નિષ્કલંક તુરે, અનોપમ અચરિત એહ મનઃ ॥ ૧ ॥
 આયો આયો હો મુનિજી, કેતાં કીલે હો વખાણ;
 તુતો ત્રિભુવનભાસનભાણ. મનરાં ॥ આંકણી ॥
 તુમ સમ ગણના કારણેરે, લે રેખા પ્રથમ મુચંગ મનઃ
 તે આકશે નિપતીરે, ત્રિભુવન પાવન ગંગ મનઃ; ॥ ૨ ॥
 અવર ન કો તુમ સારિખોરે, છાંચો ખરિકાખંડ મનઃ;
 ને કલાસરૂપાસમોરે, મહિયલ માંહે અખંડ મનઃ ॥ ૩ ॥
 તહારા ગુણ તુમમાં રહ્યારે, એહ ગુણ નહિ પરપાસ મનઃ;
 તેણે હેતે કરી જાણીયેરે, ત્રિભુવન તાહરો દાસ મનઃ ॥ ૪ ॥
 દાપાકર તુમ પદ રઘોરે, સેવા સારે ખાસ મનઃ;
 દાપરહિત તતુ તાહરે, જ્ઞાનવિમલમુપકાર મનઃ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુવિધિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—રાય કહે રાણો પ્રત્યે—એ દેશી.

સુવિધિજિણંદ સોહામણા અરિહંતાજી, મુવિધિતણા ભંડાર ભગવંતાજી
 પ્રેમધરીયે પ્રાહુણા અરિં, મનમંદિર પાહિં ધાર ભગઃ ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાનદીપક તે ઝંજલલે અરિં, સમકિતતોરણમાલ ભગઃ;
 ચારિત્રચંદ્રોદય લેલો અરિં, ગુણમુક્તા આકલમાલ ભગઃ ॥ ૨ ॥
 મૈત્રીભાવસિંહાસને અરિં, તકિયાપરમુખપદ ભગઃ;
 મુદિતા પરમખિજાવણા અરિં, ઇત્યાદિકગુણલક્ષ ભગઃ ॥ ૩ ॥
 ઈહાં આવીને-એસીયે અરિં, તુમ ચરીત્રના ગીત ભગઃ
 ગાયે મુજ તતુકામિની અરિં, આણી અવિદ્ધ પ્રીત ભગઃ ॥ ૪ ॥
 અરજ મુણીને આવીયા અરિં, સાહિબ મનઘરમાંહિ ભગઃ
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી અરિં, પ્રગટે આધક ઉચ્છાંહિ ભગઃ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

જીહોની દેશી.

જિહો શીતલજિન જગનો ઘણી, જિહો શીતલદર્શન જાસ;
 જિહો શીતલ ચંદનનાં પેરે, જિહો પસર્યો મુજસ મુવાસ ॥ ૧ ॥

૧ શરીર. ૨ ચારિત્રચંદ્રોદય અતિ લેલો અરિહંતાજી ઇત્યાદિક પાઠ:

મુગુણનર સેવો શીતલનાથ, એતો અવિચલશિવમુખ સાથ, : : : :
 મુગુણ ॥ આંકણી ૦ ॥
 જિહો વિપયદાવાનસ આહુયે, જિહો ધ્યાનજો લવલેશ;
 જિહો ગારવરજ તે ઉપશમે, જિહો દૂરે દુરિતકલેશ ॥ મું ૨ ॥
 જિહો મલયાચલ શુભવાસથી, જિહો કંઠક હોયે મુગંધ;
 જિહો સબળન સહુ પણ આદરી, જિહો એ ઉત્તમ અનુબંધ ॥ મું ૩ ॥
 જિહો રોમરોમ તનુ ઉઘ્રસે, જિહો આનંદ અધિક અથાહ;
 જિહો શીતલવાણીસુધારસે, જિહો સિંચો બેપરવાહ ॥ મું ૪ ॥
 જિહો શીતલતાને ઠારણે, જિહો આણે સમતાભાવ;
 જિહો જ્ઞાનવિમલમુખસંપદા, જિહો હોયે અધિક જમાવા ॥ મું ૫ ॥

અથ શ્રીશ્રેયાંસજિન સ્તવન.

નિંદરડીની દેશી.

શ્રીશ્રેયાંસજિનેસર, સેવકની હો કરજે સંભાલતો;
 રખે વિસારી મુક્તા, હોય માટા હો જો દીનદયાળતો ॥ શ્રીં ૧ ॥
 મુજ સરિખા છે તાહરે, સેવકની હો બહુ કેડાકેડતો;
 પણ જે મુનંજરે નિરખીઆ, કેમ દીજે હો પ્રભુ તેહને છેડતો ॥ શ્રીં ૨ ॥

મુજને હેજ છે અતિઘણું, પ્રભુ તુમથી હો જાણું નિરધારતો;
 તું નિષ્કપટ નિરાગીઆ, હું રાગી હો એ વચન વિચારતો ॥ શ્રીં ૩ ॥
 વળી નહાતું મન માહરું, હુંતો રાખું હો તુમને તે માંહિતો;
 હું રાગી પ્રભુ તાહરે, એકાંગી હો પ્રહરીયે પ્રભુ ખાંહિતો ॥ શ્રીં ૪ ॥
 નિગુણા નવિ ઉવેખીએ, પોતાવટ હો એમ ન હોય સ્વામિતો;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુશું કરે, વિહું અંતર હો સેવક એકતાન તો ॥ શ્રીં ૫ ॥

અથ શ્રીવાસુપૂજ્યજિન સ્તવન.

રાગ—ગિરઆગુણવીરજી ગાંધશું ત્રિભુવનદેવ એ દેશી.

શ્રીવસુપૂજ્યનરિંદનોજી, નંદન ગુણમણિધામ;
 વાસુપૂજ્યજિનરાજીયોજી, અતિશયરત્નનિધાન ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ ચિત્તધરીને અવધારે મુજ વાત ॥ એ આંકણી ૦ ॥

દોષ સયલ મુજમાં સહોણ, સ્વામિ! કરી મુપસાય;
 તુમ ચરણે હું આવીયોણ, મહેર કરે મહારાય ! ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 કુમતિ કુસંગતિ સંપ્રાપ્તીણ, અવિધિને અસદાચાર;
 તે મુજને આવી મહ્યાણ, અનંતઅનંતીવાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 જળ્ય મેં તુમને નિરખીયાણ, તવ તે નાહા દૂર;
 પુણ્યે પ્રગટે શુભદિશાણ, આવ્યો તુમ હજારે ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ જાણનેણ, શું કહેવું બહુવાર;
 દાસઆશ પૂરણ કરેણ, આપો સમક્તિ સાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીવિમલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—બે બે મુનિ વહોરણ પાંગર્યાણ એ દેશી

વિધિશું વંદતાં વિમલજિનેસરેણ,
 વાઘે વલી વાર ધર્મસનેહરે;
 આતમઅનુભવજ્ઞાન માંહે મિલેણ,
 હોયે અવિનાશી અક્ષય અછેહરે ॥ વિ૦ ॥ ૧ ॥
 પણ જેમ સહજે વિપ દૂરે કરેણ,
 મત્રે વારયું હોયે અગૃતરૂપરે;
 તેમ તુમ ધ્યાને એહ અલેધીણ,
 ધ્યાયો હોયે આતમસિદ્ધસરૂપરે ॥ વિ૦ ॥ ૨ ॥
 જેમ તિલ ઉજવલશુભકુમુમે કરીણ,
 વાશ્યાં બહુમૂલાં હોય તેલરે;
 તેમ સિતપદ્મી તુમ ગુણવાસથીણ,
 હોયે અતિશયગુણપરિમલમેલરે ॥ વિ૦ ॥ ૩ ॥
 આપસરીજો સેવકને કરીણ,
 સાહિબ સેવ્યો તે સુપ્રમાણરે;
 મોઘ સેવ્યાનો તો રથો પટંતરોણ ?,
 સમજે થોડે કહે જે હોયે જાણરે ॥ વિ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલમુપકાશ થકી લહોણ,
 ત્રિભુવનજન મન કરે ભાવરે;
 તો શી બુઝોછો સેવક વિનતિણ ?
 આપો તુમ સેવા ભવજલનાવરે ॥ વિ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

દશી—નાંચકાની.

રાગ—એ કુંગરવાડ એ દશી.

અનંતજિણેસર આપણો હો લાલ, અંતર્યામી એહરે એજિનજીવાડ;
નેહ નિવિડ નિશ્ચય થયો હો લાલ, જેમ પત્થરની રેહરે એં

॥ અં ॥ ૧ ॥

અંત કો તં કર્મનો હો લાલ, પામી ક્ષાયિકલાવરે એં;
ગુણઅનંત તેહથી લઘ્યારે લાલ, પ્રગટ્યો સહજસ્વલાવરે એં

॥ અં ॥ ૨ ॥

એકો અનંતે પાંચમે હો લાલ, આઠ અનંત કરી હાથરે એં;
નાથ ! નહિં કે તાહરેરે લાલ, લણીયે ત્રિભુવનનાથરે એં

॥ અં ॥ ૩ ॥

એતા દિન નવિ જાણીયું હો લાલ, તાહડં અનંતસ્વરૂપરે એં;
મુયશામાતા બેહનીરે લાલ, તાતસિંહસેનભૂપરે ॥ અં ॥ ૪ ॥

કાલઅનંતે મેં પામીયો હો લાલ, હવે કેમ છાડ્યો જાયરે એં;
જ્ઞાનવિમલમુખ પોપવારે લાલ, અવિચલ તુહિ સહાયરે એં

॥ અં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મેઝાડપર મેહ ઝરખે વિજલી હો લાલ ઝં એ દશી.

ધર્મજિનેસર ધર્મધુરંધર ભેટીએ હો લાલ ધું,
અવિધિ અધર્મ અનીતિ અસજ્જન મેટીએ હો લાલ અં;

સંભાડં નિરાદિન કરી ગુણ એકઠા હો લાલ કં,
પણ દેવાની વેલ દીસો છો મનમેઠા હો લાલ દીં ॥ ૧ ॥

આજલગે કોઈ કામ કર્યો હોયે દાસવા હો લાલ કં,
તે દાખો લેઈ નામ હોયે જો આસના હો લાલ હોં;

નિરાગીશું પ્રીત ધરે તે થાડીલા હો લાલ ધં,
મોજ ન પામે કંઈ ભાનુનૃપ લાડિલા હો લાલ ભાં ॥ ૨ ॥

એમ કરતાં કહો સ્વામિ ! દેતાદિન ચાલશે હો લાલ કેં,
મોટા કહે તે પ્રમાણ કહો કોણ પાલશે હો લાલ કં;

પડીયપડાલે ભાત તે કદી* નવિયજે; હો લાલ તેઠ,
 જે તુમશું ખન્યું તાન તે અવરશું નવિ મલે હો લાલ અઠ ॥ ૩ ॥
 તાહરાગુણનો પાર ન પામે કોઈ ગુણી હો લાલ નઠ,
 કીર્તિ ત્રિભુવનમાંહે તમારી મેં મુણી હો લાલ તઠ;
 બહુ કહેતાં આસંગ હોયે આશાતના હો લાલ હોઠ,
 એમ બિહાવ્યા નવિજન્ય હોયે તે આપના હો લાલ હોઠ ॥ ૪ ॥
 આપપીયાઈ કોઈ ન દીસે તાહરે હો લાલ નઠ,
 એ કહેવાની રીત ભગન ન તાહરે હો લાલ ભઠ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આણવહે જે તુમતણી હો લાલ વઠ,
 ત્રિભુવનતિલકસમાન હોયે ત્રિભુવનધણી હો લાલ હોઠ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—વીંછીયાની દશી.

શુભે શાંતિજિનેસર સાહિબા, સુખકર કરુણાસિંધુરે;
 પ્રભુ! તુમ સમ કો દાતા નહિં, નિઝારણ ત્રિભુવન ખંધુરે ॥ મુઠ ૧ ॥
 જસ નામે અક્ષય સંપદ હોયે, વલી આધી તણી હોયે શાંતિરે;
 દુઃખ દુરિત ઉપદ્રવ સવિ મિટે, ભાંજે મિથ્યામતિભ્રાંતિરે ॥ મુઠ ૨ ॥
 પું રાગરહિત પણ રીઝવે, સવિ સજ્જન કરેં ચિત્તરે;
 નિરદ્રવ્ય અને પરમેયક, વિષ્ણુ ને હેતુ જગમિત્તરે ॥ મુઠ ૩ ॥
 પું ચક્રી પણ ભવચક્રનો, સંખંધ ન કોઈ કીધરે;
 પુંતો ભોગી ભોગી દાખીયા, સહજે સમતારસ સિદ્ધરે ॥ મુઠ ૪ ॥
 વિષ્ણુ તેડો નિત્ય સહાય છે, પૂજ લોકોત્તર આચારરે;
 કહે જ્ઞાનવિમલ ગુણ તાહરા, લહીયે ગણવે કેમ પારરે! ॥ મુઠ ૫ ॥

અથ શ્રીકુંથુનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ભોલીગની દશી.

કુંથુજિજ્ઞાંદ સદા મન વશીયા, પુંતો દૂર જઈ પ્રભુ વશીયા.
 સાહિબા રંગીલા હમારા મોહના શિવસંગી,

છઠ્ઠો ચક્રી પદ્મ'ક સાધે, અભ્યંતર જેમ પરિધુ બાંધે ॥ સાં ૧ ॥
 ત્રિપદીડું ત્રિપથ ગંગાઉપકંઠે, નવનિધિ ઋદ્ધિસિદ્ધિ ઉત્કંઠે સાં;
 કોઈ અજ્ઞેય† રહ્યો નહિં દેશ, તેમ કોઈ ન રહ્યા કર્મનિવેશ સાં ॥૨॥
 ધર્મચક્રવર્તિપદવી પામી, એ પ્રભુ મહારો અંતરગમી સાં;
 સત્તરભેદ શું સંયમ પાલી, સત્તરમે જિન મુગતિ સંભાલી સાં ॥૩॥
 તેહને ધ્યાને જો નિતુ રહીયે, જો તેહની આજ્ઞા નિરવહીયે સાં;
 તો ક્ષાણિકલાયે ગુણઆવે, સાહિબ સેવક ભેદ ન પાવે સાં ॥૪॥
 વારંવાર મુપુરુષને કહેવું? તે તો ભરીયા ઉપર વહેવું સાં;
 જ્ઞાનવિમલભાવે કરી જોવે, તો સેવક મનવંધિત હોવે સાં ॥૫॥

અથ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કિસકે ચેલે કિસકે પૂત એ દેશી.

શ્રીઅરજિનપર દીનદયાળ, સેવા જેહની છે મુરસાલ સાહિબ સેવીયે;
 દુધમસમયમહાવિષ્ણુલ, તેહમાં સેવકને સંભાલ સાં ॥ ૧ ॥
 ત્રેશ્વકી મરૂભિ મુહાય, ન્યામપ્રગટી મુરતરવરણાય સાં;
 જિહાં તુમ શાસનનીંપરતીત, તેહજ જાણો સમકિત રીત સાં ॥ ૨ ॥
 અગ્નિધકી જેમ અગરનો ગંધ, પ્રગટે દહદિશી પરિમલ'બંધ સાં;
 કપપાપાણે કનકસ્વભાવ, પરખીજે પરીક્ષકને ભાવ સાં ॥ ૩ ॥
 તેમ કલિયુગ છે ગુણને હેત, જો તુજ શાસન શુદ્ધસંકેત સાં;
 જેમ નિશિ દીપક રજલધિમાં દ્રીપ, જેમ મરૂમાં રેવાજલનીપ સાં ॥૪॥
 તેમ કલિમાં તુમ પદ્મજસેવ, દુર્લભ પામી પુણ્યે હેવ સાં;
 જ્ઞાનવિમલ તેજેંકરી જોય, ગંજીન શકે દુર્જન કોય સાં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમલ્લિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ઈહર આંખા આંખલીરે એ દેશી.

મલ્લિજિનેસર વંદીયેરે, પ્રહરિગમતે મરૂ;
 મલ્લિકુમુમપરે વિસ્તર્યોરે, માહુમા અતિમહમુર ॥ ૧ ॥
 ચતુરનર સેવો શ્રીજિનરાય કુમરીરૂપે થાય ચં ॥ એ આંકણીં ॥

ડું ઉત્પાદ, વ્યય અને કુંવ. † નહિં જતાયેલ.

૧ રાત્રિમાં જેમ દીવો. ૨ સમુદ્રમાં જેટ. ૩ મારવાડમાં.

કુંભચક્રી જે ઉપન્યેરે, જે મુનિવર કહેવાય;
 તે ભવજલનિધિ શાપવેરે, અચન્નિ એહ કહાય ॥ ૨૦ ॥ ૨ ॥
 લ'છનમિસે સેવે સદારે, ચૂર્ણકલશ તુમ પાય;
 તે તારકગુણ કુંભમારે, આજ લગે કહેવાય ॥ ૨૦ ॥ ૩ ॥
 મંગલીક્રમાં તે ભણીરે, થાયે કલશમંગલ;
 શ્રીજિનસેવાથી હોયરે, આપતિ દોડીકદ્યાણ ॥ ૨૦ ॥ ૪ ॥
 પરમાત્મ સુખસાગરે, આગર ગુણનો એહ;
 જગ જયવંતા બાણીયેરે, જ્ઞાનવિમલ કહે તેહ ॥ ૨૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમુનિસુવ્રતજિન સ્તવન.

રાગ—આજ ન હેન્ને—એ દેગી.

શ્રીમુનિસુવ્રતજિન વીરામા, વિરામીયા મનમાંહિલ;
 દોષકે શુભમૂહુરતે આવી વરયા, વીરાવસા ઉચ્છાહિલ શ્રીં ॥૨૧॥
 અનુભવ જાગ્યો જ્ઞાનદિશાતણે, પરપરિણતિ ગદ્ય દૂરલ;
 રવિપસમ વિપયતણા ફેલ બાણીયા, શ્રદ્ધાપરિમલપૂરલ શ્રીં ॥૨૨॥
 ઈત્યાદિકગુણ પ્રગટે પ્રભુ થકી, અવર ન આવે દાયલ
 અપક્તરૂતે જે રતિ પામ્યા, ખાહિલ વતસ ન મુહાયલ શ્રીં ॥૨૩॥
 જે મુશુણુ મનડં વેંધુ, તે ન કરે નિર્ગુણસંગલ;
 હંસા હીસરસર નવિ આદરે, છોડી ગંગાતરંગલ શ્રીં ॥૨૪॥
 જણ જણ સાધે પ્રીત કરે, ઘણી, તે કોઈ નાવે દાયલ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પામ્યાથી હોવે, સેવકવંછિત થાયલ શ્રીં ॥૨૫॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—રંગી લે આતમા એ દેગી.

નેહ કે! નમિનાથસુ, જે છે ચતુરસુજણ સુરંગાસાહિબા;
 અર્થસરે શા તેહથી? નિર્ગુણ નહિ ગુણમળ મું ॥ ૧ ॥
 રાગી દાપી દેવતા, તે કેમ આવે જોડ મું;
 એતો દેવનો દેવ છે, વીતરાગ ગુણકોડ મું ॥ ૨ ॥

કિહાં સાયર કિહાં છીલરં, કિહાં દિનકરં ખવોત સુ૦
 કિહાં ધૃતપૂરને કુસકા, કિહાં મૃગપતિ મૃગપોત સુ૦ ॥ ૩ ॥
 કિહાં તારપતિ તારિકા, કિહાં ચિંતામણિ કાચ સુ૦
 કિહાં ચંદન કિહાં આકરો, કિહાં કકર કિહાં પાચ સુ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણસંપદા, સચુત એ ભગવાન સુ૦
 અવર કહો કેમ દેવતા, આવે એહ ઉપમાન સુ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આઘા આમ પધારો પૂજ્ય એ દેશી.

નેમિ નિરંજન નાથ હમારો, અંજનવર્ણ શરીર;
 પણ અજ્ઞાનતિમિરને દાલે, જીત્યો મન્મથ^૧ વીર ॥ ૧ ॥
 પ્રણમો પ્રેમ ધરીને પાચ, પામો પરમાનંદા;
 યદુકુલચંદ્ર રાચ, માતશિવાદે નંદા ॥ એ આંકણી૦ ॥
 રાજિનતીશુ^૨ પૂરવણવની, પ્રીત લક્ષી ધેરે ખાલી;
 પાણીપ્રહણ સકેતે આવી, તોરણથી રથવાલી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
 અખણ સાથે નેહ ન જોડ્યો, તે પણ ધન્ય કહાણી;
 એક રસે પિહુ પ્રીત થઇ તો, કીર્તિ કોડ ગવાણી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 ચંદનપરિમલ જેમ જેમ ખીરે, ધૃત એકરૂપ નવિ અલગાં;
 એમ જે પ્રીત નિવાસે અહનિશ, તે ધનગુણશુ^૩ વિલગા ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 એમ એકંગી જે નર કરશે, તે ભવસાયર તરશે;
 જ્ઞાનવિમલક્ષીલા તે ધરશે, શિવસુ^૪દરી તસ વરશે ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ત્રિભુવનતારણતીરથ પાંસ ચિંતામણીરે કે એ દેશી.

પુરિસાદાણી પાસ કે આસ સક્ષણ કરોરે કે આસં,
 દાસતણી અરદાસ સદા દિલમે ધરો રે કે સદાન;
 ખપધ્યો જેમ જલધર વિષુ^૧ જાયે નહિ^૨ રે કે વિષુ૦,
 તેમ તુમ વિષુ હું આર ન જાયું એ સહિ રે કે જાયું ॥ ૧ ॥
 તુમ ઉપર એક તારી કરીને હું રહ્યો રે કે કરીને૦,

૧ સૂર્યને ખજવા. ૨ ધેનર. ૩ સિંહને મૃગખાંજક. ૪ રત્ન. ૫ કામદેવ.

સોહાબ તુમ મુજ એક મેં અવર ન સંમથો રે કે અવરો;
 સેવાની પણ ચૂક કદા પડતી નથી રે કે કદા,
 મદ્દિઅનંત ખજાને ખોટ પણ કો નધી રે કે ખોટો ॥ ૨ ॥
 ભવિતવ્યતા પણ ભવ્ય અછે પ્રભુ માહરી રે કે અછે,
 તે જાણ્યું નિરંધાર કૃપા લહી તાહરી રે કે કૃપાલો;
 ભવસ્થિતિનો પરિપાક વિલખ વિચે કરે રે કે વિલખો
 સંઘયણાદિકદોષ તણો અંતર ધરે રે કે તણો ॥ ૩ ॥
 પણ તે નાચે કામ એ વાત નિવાત છે રે કે વાતો,
 સેવક કેમ હોયે દૂર જે ખાના જાતિ છે રે કે ખાના;
 ભોલવિયા નવિ જાય કે જે તુમ શિખવ્યા રે કે જે,
 પહેલા હેજ કબાડી જેહને હેલવ્યારે કે જેહને ॥ ૪ ॥
 તે અલગા કેમ જાય નજર ધરે નેહની રે કે નજરો,
 વહિત આપી આસ સફળ કરે તેહની રે કે સફળ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચરણસેવા નિતુ દીછયેરે કે સેવા,
 મહજે ઉદય બહુમાન અધિક હવે કીછયે રે કે અધિક ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમહાવીરસ્વામિજિન સ્તવન.

રાગ—આદર છવ ! ક્ષમાગુણ આદર એ દશી.

વર્દમાન જિનવરને ધ્યાને, વર્દમાનસમ થાયેછ;
 વર્દમાનવિદ્યામુપસાયે, વર્દમાન મુખ પાયેછ, ॥ ૧૦ ॥ ૧ ॥
 છું ગતિ મતિ છતિ ધિતિ છે માહરો, છવનપ્રાણ આધારછ;
 જયવંતુ જગમાં જસ શાસન, કરવું બહુઉપગારછ ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥
 જે અજ્ઞાની તુમ મતસરિજો, પરમતને કરી જાણેછ;
 કહો કોણ અમૃતને વિપસરીખું, મંદમતી વિપ જાણેછ ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥
 જે તુમ આગમ સરસ મુધારમે, સીંચ્યો શીતલ થાયછ;
 તાસ જન્મ સુકૃતારથ જાણો, સુરનર તસ ગુણ ગાયછ ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥
 સાહિબ તુમ પદપંકજ સેવા, નિતુ નિતુ એહજ યાયુછ;
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વર લાખે; પ્રભુને ધ્યાને માયુછ ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત ચક્રીશી સંપૂર્ણ. ॥

૧ અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવને.

રાગ—મનહં અપ્રાપદં મોહું માહરં એ દેશી.

આદિકરણ શ્રીઆદિજિનજી, ઓલગડી અવધારજી;
 ધર્મમહીરહ^૧ સીચવાજી, નવંપુષ્કરજલધારજી ॥ આ૦ ૧ ॥
 મરૂદેવીકુખસરોવરેજી, રૂપડા તું રાજહંસજી;
 નાલિનરેસરનંદનોજી, વૃષલક્ષ્મીન અવતંસજી ॥ આ૦ ૨ ॥
 આપે દેખાડી જગસ્થિતિજી, જગસ્થિતિથી રહ્યા દૂરજી;
 એહ કલા કોઈ તાહરીજી, લોકોત્તર જસ નૂરજી ॥ આ૦ ૩ ॥
 યુગલધર્મ આપે ધર્યોજી, કીધાં સઘળાં થોકજી;
 યુગલાધર્મનિવારણોજી, ખિરૂદ કહે તુમ લોકજી ॥ આ૦ ૪ ॥
 ગંજબેઘાને આપીયુંજી, માતને કેવલજ્ઞાનજી;
 બાહુબલીને સામું મોકલ્યુંજી, જેહ અનમી અભિમાનીજી ॥ આ૦ ૫ ॥
 ચંકી સુખીઓ જણીનેજી, રખે દુઃખ લાગે લગારજી,
 એમ હેતે કેવળ આપીયુંજી, દર્પણને અગારજી ॥ આ૦ ૬ ॥
 અઠાણું નિજપુત્રનેજી, જેહ પાસે રાખે પ્રેમજી.
 કેવલજ્ઞાની તે કંધાજી, નીરાગી કહો કેમજી ॥ આ૦ ૭ ॥
 એક અયાચી કીજયેજી એક ન પામે કાંધજી;
 તે દાતાર ન બોલીયેજી, સચરાચરજગમાંહિજી ॥ આ૦ ૮ ॥
 દાતા ઈશ ખડે નહીંજી, પામી સંપત્તિયોગજી;
 જો કોઈ માગે તો દિઓજી, હીનતણા ઉપયોગજી ॥ આ૦ ૯ ॥
 લખિંધ સકલ તુજ હાથમાંજી, તો શો કાલવિલંબજી;
 દાતા દેતાં ન દુખજોજી, જિમ કોકિલ ને અંબજી ॥ આ૦ ૧૦ ॥
 વંશદ્વાકુમાં ઉપન્યાજી, તસ ચહતો રસ હોયજી;
 તે માટે નિજદાસનેજી, નેક નજરજી જોયજી ॥ આ૦ ૧૧ ॥
 મહેરધરી એમ વીનતીજી, માનીજે જિનરાજજી;
 જ્ઞાનવિમલસૂરિતણાંજી, સારો વંછિતકાજજી ॥ આ૦ ૧૨ ॥

૧. હવે અહિંથી છુટક છુટક ચોવીશતીર્થકરોના સ્તવનો ક્રમવાર
 શરૂ થાય છે. ૨ વૃક્ષ. ૩ બલદ. ૪ બાહુબલીનું વિશેષણ.
 ૫ આરિશાબુવનમાં. ૬ અયાચી એટલે ફરિને યાચના ન કરે તેવો ધનવાન.
 ૭ ગરીબ.

અથ શ્રીઆદીશ્વરજન સ્તવનં.

રાગ— જિનવર જયકારી એ દશી.

આદીસર અવધારિયે મહારા નાથજીરે,

દાસતણી અરદાસ કે શિવપુરસાથજીરે;

એટલાદિન ભવમાં ભમ્યો મહારાં, છોડી હવે દુખપાશ કે શિવં ॥૧॥

તુમવિણ કુણ મુજ પૂરશે મહારાં, મનવંછિત અલિલાય કે શિવં

મીઠું તુજ દરિસણ ઘણું મહારાં, સાખસુધા માતું દ્રાખ કે શિવં ॥૨॥

ખાંદામદ્યા કેમ છોડીયે મહારાં, તેહને કવણ આધાર કે શિવં

નેહ નજર શું નિરખતાં મહારાં, આનંદ આધિક અપારકેકે શિવં ॥૩॥

આવી વિલગા પાઉલે મહારાં, તે મેલીએ કેમ કે શિવં;

મહેર કરીને મનાવીયે મહારાં, યોગક્ષેમ કરી પ્રેમ કે શિવં ॥૪॥

ચુનહી તોહી આપણો મહારાં, લેખવીયે મહારાજ કે શિવં;

તુમ વિણ અવર ન આલણું મહારાં, વહીયે સેવકલાજ કે શિવં ॥૫॥

મનમધુકર તુમ અપદકળે મહારાં, લીના ગુણમકરંદ કે શિવં;

તે અલગો ન રહે કદા મહારાં, સુણી મરૂદેવીના નંદ કે શિવં ॥૬॥

લેખવશે જો આપણો મહારાં, તો માનીશ કોડિપસાય કે શિવં;

દશેા તો તુમહી લસા મહારાં, અવર ન આવે દાય કે શિવં ॥૭॥

ઘણું ઘણું શું વીનવું મહારાં, તાહરો એક આધાર કે શિવં;

જ્ઞાનવિમલ સુખસંપદા મહારાં, લહીયે તુમ દીદાર કે શિવં ॥૮॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજન સ્તવનં.

પ્યારો લાગે સારો લાગે, આછો લાગે રાજ,

રૂપભજિણુંદ મને પ્યારો લાગે રાજ,

પ્યારો લાગે સારો લાગે નીકો લાગે રાજ રૂપભજિણુંદ—

મરૂદેવાના જયારે મને પ્યારો લાગે રાજ; ॥ એ આંકણી. ॥

નાભિરાયાકુલચંદ રૂપભજિણુંદ,

દીપે દીપે દુનિયામાં જિરૂયારે દિણુંદ ॥ મને પ્યારો ॥ ૧ ॥

ટાહ્યો ટાહ્યો મિથ્યાત કિયારે ઝિયોત,

જાગી જાગી ભવિજન અંતરંગ જ્યોત; ॥ મને પ્યારો ॥ ૨ ॥

૧ ન મલેલી વસ્તુને મેળવવી તે યોગ અને મલેલી વસ્તુનું રક્ષણ કરવું તે શ્રેય. ૨ અપરાધી. ૩ ચરણકમલ.

પામ્યો પામ્યો હવે તુજ ચરણનિવાસ,
 અધિક અધિક પ્રભુ ! પૂરો માહરી આરા ॥ મને પ્યારો ॥ ૩ ॥
 ધર્મ ચતુર્વિધ કીયારે પ્રકાશ,
 આપે આપે અનુભવજ્ઞાનઉત્ત્રાસ; ॥ મને પ્યારો ॥ ૪ ॥
 ભમ્યો ભમ્યો હુંતો એતા દિવસ અઝાણ,
 મુણી નહિં શુભચિત્ત પ્રભુમુખવાણ; ॥ મને પ્યારો ॥ ૫ ॥
 આપો આપો હવે મુજ જ્ઞાનપ્રકાશ,
 જ્ઞાનવિભક્તપ્રભુવચનવિલાસ ॥ મને પ્યારો ॥ ૬ ॥
 માંગું માંગું મહાનંદપદ મોરા દેવ,
 સાચે ચિત્તે દેખે સાહિબા ચરણની સેવ ॥ મને પ્યારો ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

રાગ—અલિ અલિ કે કદિ આવેગા એ દેશી.

આજ આધિકઆનંદશું, મેં ભેટ્યા આદિજિણું હો,
 નાલિનરેસરકુલતિલો, મરૂદેવી કરો નંદ હો ॥ આ૦ ॥ ૧ ॥
 પુરવપુણ્યપસાહિલે, પામ્યો મેં તુજ દીઘર હો;
 જેમ નિરંધન નિધી પામે, મરૂમાંહિ જિમ સહકારહો ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥
 લવસત્તમ સુરવરતણાં, મનસંશયમેટનહાર હો;
 અલગપણે તે હુકડા, તેં રાખ્યા ચિત્તમઝાર હો ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥
 તો મુજને કેમ અવગણો, સેવક ધારો પ્રભુ ચિત્ત હો;
 સરસમુધારસનયણુડે, નિરખો સાહિબ જગમિત હો ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥
 વૃપલંછન કચનવને, પ્રભુ શરણાગતપ્રતિપાલ હો;
 નિષ્કારણ ઉપગારીઓ, તુજ નામે મંગલમાલ હો ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥
 શ્રીરસહેસર સચુળ્યો, મુઝ સિધ્યાં સઘળાં કમળ હો
 ધીરવિભક્તકવિરાજનો, નય પ્રભુમે શ્રીજિનરાજ હો ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

રાગ- જિનવર જયકારી એ દેશી.

આદીસર અવધારિયે મહારા નાથજીરે,

દાસતણી અરદાસ કે શિવપુરસાથજીરે;

એટલાદિન ભવમાં ભમ્યો મહારાં, છોડી હવે દુખપાશ કે શિવં ॥૧॥

તુમવિણ કૃણ મુજ પૂરશે મહારાં, મનવંછિત અભિલાષ કે શિવં

મીઠું તુજ દરિસણ ઘણું મહારાં, સાખમુધા માનું દ્રાખ કે શિવં ॥૨॥

ખાંદામદ્યા કેમ છોડીયે મહારાં, તેહને કવણ આધાર કે શિવં

નેહ નજર શું નિરખનાં મહારાં, આનંદ અધિક અપારકેકે શિવં ॥૩॥

આવી વિલગા પાઉલે મહારાં, તે મેલીએ કેમ કે શિવં;

મહેર કરીને મનાવીયે મહારાં, યોગક્ષેમ કરી ગ્રેમ કે શિવં ॥૪॥

રગુનહી તોહી આપણો મહારાં, લેખવીયે મહારાજ કે શિવં;

તુમ વિણ અવર ન આલગું મહારાં, વહીયે સેવકલાજ કે શિવં ॥૫॥

મનમધુકર તુમ અપદ્મજે મહારાં, લીના ગુણમકરંદ કે શિવં;

તે અલગો ન રહે કદા મહારાં, સુણી મરૂદેવીનો નંદ કે શિવં ॥૬॥

લેખવશે જે આપણો મહારાં, તો માનીશ કોડિપસાય કે શિવં;

દેશો તો તુમહી ભલા મહારાં, અવર ન આવે દાય કે શિવં ॥૭॥

ઘણું ઘણું શું વીનવું મહારાં, તાહરો એક આધાર કે શિવં;

જ્ઞાનવિમલ સુખસપદા મહારાં, લાહીયે તુમ દીદાર કે શિવં ॥૮॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

પ્યારો લાગે સારો લાગે, આછો લાગે રાજ,

રૂપભજિણુંદ મને પ્યારો લાગે રાજ,

પ્યારો લાગે સારો લાગે નીકો લાગે રાજ રૂપભજિણુંદ—

મરૂદેવાના જયારે મને પ્યારો લાગે રાજ; ॥ એ આંકણી ॥

નાભિરાયાકુલચંદ રૂપભજિણુંદ,

દીપે દીપે દુનિયામાં જિસ્મેરે દિણુંદ ॥ મને પ્યારો ॥ ૧ ॥

રાહ્યો રાહ્યો મિથ્યાત કિયારે ઊઘોત,

જાગી જાગી ભવિજન અંતરંગ જ્યોત; ॥ મને પ્યારો ॥ ૨ ॥

૧ ન મલેલી વસ્તુને મેળવવી તે યોગ અને મલેલી વસ્તુનું રક્ષણ કરવું તે શ્રેમ. ૨ અપરાધી. ૩ ચરણકમલ.

પામ્યો પામ્યો હવે તુજ ચરણનિવાસ,
 અધિક અધિક પ્રભુ ! પૂરો માહરી આશ ॥ મને પ્યારો ॥ ૩ ॥
 ધર્મ ચતુર્વિધ કીયોરે પ્રકાશ,
 આપે આપે અનુભવજ્ઞાનઉજાસ; ॥ મને પ્યારો ॥ ૪ ॥
 લમ્યો લમ્યો હુતો એતા દિવસ અમણ,
 મુણી નહિં શુભચિત્ત પ્રભુમુખવાણ; ॥ મને પ્યારો ॥ ૫ ॥
 આપો આપો હવે મુજ જ્ઞાનપ્રકાશ,
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુવચનવિલાસ ॥ મને પ્યારો ॥ ૬ ॥
 માંગું માંગું મહાનંદપદ મોરા દેવ,
 સાચે ચિત્તે દેજો સાહિબા ચરણની રોવ ॥ મને પ્યારો ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

રાગ—અસિ અસિ કે' કદિ આપેગા એ દશી.

આજ આધક્યાનદશું, મેં ભેટ્યા આદિજિણંદ હો,
 નાભિનરેસરકુલતિલો, મરદેવી કેરો નંદ હો ॥ આં ॥ ૧ ॥
 પુરવપુણ્યપસાઉલે, પામ્યો મેં તુજ દીકાર હો;
 જેમનિરંધન નિધી પામે, મરમાંદિ જિમ સહકારહો ॥ આં ॥ ૨ ॥
 રલવસત્તમ મુરવરતણાં, મનસંશયમેઢનહાર હો;
 અલગપણે તે દુકલ, તેં રાખ્યા ચિત્તમજાર હો ॥ આં ॥ ૩ ॥
 તો મુજને કેમ અવગણો, સેવક ધારો પ્રભુ ચિત્ત હો;
 સરસમુધારસનયણે, નિરખો સાહિબ જગમિત્ત હો ॥ આં ॥ ૪ ॥
 વૃષલંઘન કંચનવને, પ્રભુ શરણાગતપ્રતિપાલ હો;
 નિષ્કારણ ઉપગારીઓ, તુજ નામે મંગલમાલ હો ॥ આં ॥ ૫ ॥
 શ્રીરિસહસર સચુણ્યો, મુજ સિધ્યાં સવળાં કાજ હો
 ધીરવિમલકવિરાજનો મન્ય પ્રભુમે શ્રીજિનરાજ હો ॥ આં ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

રાગ—હાલરડાના ગીતની દેશી.

આદીસરઅરિહંતરે જગજીવન સામી, હાંરે મનમોહન સામી;
 મારા અંતરયામી મે પુણ્યે પામી સાચી સેવારે જિનજી તાહરીરે,
 તું પરમકૃપાળરે જગજી, ભાગ્યદેશરે જાગી માહરીરે ॥ ૧ ॥

ભોળજી તુજ ભગવંતરે જગજી, દીવસઘણાનો મને અલગથોરે;
 મહિમા તુજ મહુમંતરે, નિરખી હોઝેરે પાવન હું થયોરે ॥ ૨ ॥

મહદેવીનો નંદરે જગજી, મનકં મોહુરે મૂરતિ પેખીનેરે;
 તુંહિજ સુરતરૂકંદરે જગજી, મહેરકરોરે સેવકદેખીનેરે ॥ ૩ ॥

આખો તુજ દરબારરે જગજી, બાંધામહીને સેવક તારીયેરે
 તુંહિજ પૂરણ આશરે જગજી, દુખડાં સઘલાંરે આજ નિવારીયેરે ॥ ૪ ॥

સુણીયે પરતો પૂરે જગજી, ઉલટધરીને આવે ઉમદારે
 દશદિશ તાહરી યાત્રરે જગજી, સંઘસઘલાંરે સાહિબ સામદારે ॥ ૫ ॥

આપનો સેવક જાણીનેરે જગજી, મહેર કરોરે હિયડાહેજશુરે;
 જ્ઞાનવિમલ કહે નિત્યરે જગજી, સુખડાં સઘલાંરે તાહરા તેજશુરે ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

રાગ—રામકલી.

તુમ દરિસણ ભલે પાચો પ્રથમજિન તુમજી
 નાલીનરેસરનંદન નિરૂપમ, માતામાહદેવીજાયો ॥ પ્ર૦ ૧ ॥

આજ અમીયરસજલધરવૂઠયો, માગું ગંગાજલનાહો;
 મુરતરૂ મુરમણીપ્રમુખ અનોપમ, તે સવિ આજ મે પાચો ॥ પ્ર૦ ૨ ॥

જીગલાધર્મનિવારણ તારણ, જગજીને મંડપ વાહો;
 પ્રભુ તુજ શાસનવાસનશક્તે, અંતરવૈરિ હરાયો ॥ પ્ર૦ ૩ ॥

કુગુરૂકૃદેવકુંધર્મકૃવાસન, કાલઅનંત વહાયો;
 મે પ્રભુ આજથી નિશ્ચયકીનો, સો મિથ્યાત ગમાયો ॥ પ્ર૦ ૪ ॥

બેરબેર વિનતી કરું ઈતની, તુમ સેવારસ પાચો;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સાહિબ મુનજરે, સમકિતપૂરણ સવાયો ॥ પ્ર૦ ૫ ॥

અથ શ્રીઅજિતનાથજિન સ્તવન.

અજિતજિન તુમશું પ્રીતિ બધાણી ॥ તુમશું ૦ ॥
 અજિતજિન તુમશું પ્રીતિ બધાણી ॥ આંકણી ૦ ॥
 જિતશત્રુનૃપનંદન, નંદન, ચંદનશીતલવાણી; ॥અંગ ૧ ॥
 માતઉદરવસતે પ્રભુ તુમચી, અચરિજ એહ કહાણી;
 સોગઠપાશે રમતે છત્યો, પ્રીતમ વિજયારાણી ॥અંગ ૨ ॥
 તુંહિ નિરંજન રંજન જગજન, તુંહિ અનંતગુણખાણી;
 પરમાનંદ પરમપદદાતા, તુજ સમ કો નહિ નાણી ॥અંગ ૩ ॥
 ગજલંબન કંચનવનઓપમ, માતુ સોવનપિંગાણી;
 તુજ વદન પ્રતિબિંબિતચોલિત, વંદત સુરઈદ્રાણી ॥અંગ ૪ ॥
 અજિતજિનેન્દર. કેસરચરચિત, કોમલ કમલસમ રૂપાણી;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુગુણગણભણતાં, શિવસુખરચણની ખાણી ॥અંગ ૫ ॥

અથ શ્રીશંભવનાથજિન સ્તવન.

સાહિબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ અમારી;
 ભયોભવ હું ભમ્યો રે, ન લહિ સેવા તુમારી.
 નરકનિગોઢમાં રે તિહાં હું બહુભવભ્રમીયો;
 તુમવિના દુઃખ સહ્યાં રે, અહોનિશ કોધે ધમધમિયો ॥સાંગ ૧ ॥
 ઇંદ્રિયવશ પડ્યો રે, પાશ્યાં વ્રત નવિ સૂસે;
 વ્રસ પણ નવિ ગણ્યો રે, હણીયા ધાવરે હુંસે.
 વ્રત ચિત્ત નવી ધર્યાં રે, બીજું સાચું ન બોલ્યું;
 પાપની ગોઠી રે, તિહાં મેં હઈહું બોલ્યું. ॥સાંગ ૨ ॥
 ચોરી મેં કરી રે, ચઢિવિહઅદત ન ટાલ્યું;
 શ્રીજિનઆણ્યું રે, મેં નવિ સંજમ પાલ્યું;
 રમણકરતણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યો;
 રસનાસાસચે રે, નોરસ પિંડ ઉવેખ્યો ॥સાંગ ૩ ॥
 નરભવ દાહિલો રે, પામી મોહવશ પડિયો;
 પરસ્રીઠખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિયો.

કામ ન કો સચ્યાં રે, પાપે પીડ મેં ભરીઓ;
 શુદ્ધિ બુદ્ધિ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તરીઓ ॥સાગા ૪ ॥
 લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુદીનતા દાખી;
 તોપણ નવી મલી રે, મલી તો નવિ રહી રાખી.
 બે જન અલિલચે રે, તે તો તેહથી નાથે;
 તણસમ બે ગણે રે, તેહની નિત રહે પાસે ॥સાગા ૫ ॥
 ધન ધન તે નરા રે, એહનો ગ્રાહ વિછાડી;
 વિપયનિવારીને રે, જેહને ધર્મમાં જોડી.
 અભક્ષ તે મેં લાખ્યાંરે, રાત્રિસોજન કીધાં;
 વ્રત નવિ પાળીયાં રે, જેહવાં મુખથી લાધાં ॥સાગા ૬ ॥
 અનંત ભવ હું ભગ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મક્કીયો;
 તુમવિના કોણ દિયે રે, બોધિરયણ મુજ બક્ષિયો.
 સંભવ આપજો રે, ચરણકમલ તુમ સેવા;
 નય એમ વિનવે રે, મુણજો દેવાધિદેવા ॥સાગા ૭ ॥

અથ શ્રીસંભવનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સહજ સંયોગી સુંદર આતમા એ દેશી.

સંભવ 'સંભવ સહજસુમતિતણે, ભવભવભજણહારે;
 નિરૂપમસમતાસુંદરસુંદરી, હૃદયે મુગતાહારે. ॥ સંભવ ૧ ॥
 તુમ મુખમુદ્રા મનમાં ભાવતે, દીઠા મેં પરતખખલ;
 પુણ્યદિશા પ્રગટી મુજ પરગટી, જન્મ સંજળ થયો લખખલ;
 ॥ સંભવ ૨ ॥
 કોઈક અનુભવ એહવો પ્રગટ્યો, વચને તે ન કહાયલ;
 રમગે ગોલગદ્યા અનુભવ પરે, તે જાણે જિનરાયલ ॥સંભવ ૩ ॥
 પડિત વીરે રે 'દૈવત ઉચ્ચર્યુ', તેહથી પ્રસન્ન નેહલ;
 અંદકિરણથીરે રચણાયરે વધે, નવિ હોયે તસ છેહલ.
 ॥ સંભવ ૪ ॥

૧ જીત્વજરનાર. ૨ જેમ મૂગો માણસ ગોવ ખાય અને ગોલની
 મીઠાસ પોતે જાણતો છતો બીજાએને જણાવવા માટે અશક્ત છે તેમ
 અહિ દેવવિમહારાજનું પણ જાણવું. ૩ અમુદ

સકલસમીહિત^૧ પૂરણસુરતરૂ^૨, સેનાનંદન વંદાણ;
જ્ઞાનવિમલગુણરંજનો આગર, સોહગસુરતરૂકંદાણ

॥ સંલય૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુમતિનાથજિન સ્તવન.

તુમહો બહુઉપગારી સુમતિજિન તુમહો બહુઉપગારી;
મેઘનૃપનંદન આનંદન, મંગલા માત તુમારી ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥
પંચમજિન પંચમીગતિદાતા પંચમહાપ્રતધારી;
પંચવિપયવિકારરહિત જિન, પંચમનાણવિચારી ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥
પ્રભુ તુમ દરિસણ નિશ્ચયકીનો, સેવું સેવા તુમારી;
સુમતિસુવાસ વસી મનલીતર, કપા કરે કુમતી બિચારી ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥
જ્યું ઘૂત દુધ સુવાસ કુસુમમે, પ્રીતિ બની એકતારી;
દિલ ભરી દિલ દેખી સાહિબકો, વિરથે કોણ વિચારી ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥
સુરતરૂસુરમણિધી તુમ આણા, અધિક લગી મોહે પ્યારી.
જિણધી દૂરે ગમ ભવભવકી દુરગતિ અસરે અગારી ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥
તીનભુવનમનમોહનસાહિબ સેવે સુરનરનારી;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુચરણશરણકી જાઉં મેં બસિહારી ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીચંદ્રમલજિન સ્તવન.

રાગ—મુજરો નયણરો એ દેશી.

શ્રીચંદ્રમલજિનરાજણ ચંદ્રપુરી જસ વાસ,
મુજરો ॥ મહારો સુણ જિનરાજ, સવિ શિરતાજ, સવિ મુજકાજ;
સીધલા આજ ॥ મુજરો ॥ ૧ ॥
ચંદ્રકિરણધી ઉજલોરે, કાંઈ પ્રસયો જમે જશવાસ ॥ મુ૦ ૧ ॥
ચંદ્રલંઘન ચંદ્રચિ વાને, કાંઈ ચંદ્રશીતલ દીધર; ॥ મુ૦
સૂરતિ સુંદર સોહિએરે, ત્રિભુવનમોહનગાર ॥ મુ૦ ૨ ॥
જિણદિનધી તુમને શિરધર્યારે, કાંઈ તિણદીનધી જ્યકાર ॥ મુ૦
કંપતરૂ ઘરઆંગણુરે, કાંઈ તિહાં નહિ દુઃખસચાર ॥ મુ૦ ૩ ॥

૧ જલે 'કાનને રહે કેશરીરે, કાંઈ તિહાં નહિ દુષ્ટ પ્રચાર ॥ મુ૦
 ૨ જિહાં 'દિનકરકર વિસ્તરેરે, કાંઈ તિહાં નાહ' ઋતિમિરવિકાર ॥ મુ૦ ૪ ॥
 ૩ મુજગપરાલવ તિહાં નહિરે, કાંઈ જિહાં કરે માર 'કિંગાર ॥ મુ૦
 ૪ તિહાં 'દુર્ભિક્ષ ન વિસ્તરેરે, કાંઈ જિહાં 'પુષ્કરજલધાર ॥ મુ૦ ૫ ॥
 ૫ તિણપરે પ્રભુ તુમહે ચિત્તવશેરે, કાંઈ ન રહે પાપસંગાર ॥ મુ૦
 ૬ મહસેનનૃપકુલચંદલોરે, કાંઈ લક્ષમણામાતમહ્લાર ॥ મુ૦ ૬ ॥
 ૭ અમૃતમયંદ્ર સચિ સુખકરેરે, કાંઈ અચારજ એહ ઉદાર ॥ મુ૦
 ૮ નયનચકોરા ઉલ્લસ્યારે, કાંઈ નિરખી તુમ દીધાર ॥ મુ૦ ૭ ॥
 ૯ જ્ઞાનવિમલચદતીકગારે, કાંઈ તાહરી અક્ષય અપાર ॥ મુ૦
 ૧૦ અનુભવસુખ સહજે મિલેરે, કાંઈ એહ પ્રભુઉપગાર ॥ મુ૦ ૮ ॥

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

શીતલજિન સોહામણે માહરા બાહુડા
 હુલસાયે નંદા માય, માહરા નાનડીયા.
 રત્નસમોવહિ તું અછે મા૦ દીઠિ અમ સુખ થાય મા૦ ॥ ૧ ॥
 મુખડે ચંદ હરાવિયો માહરા બાહુડા, તેજે સૂરજ કોડી—મા૦
 રૂપ અનોપમ તાહરું મા૦, અવર ન તાહરી ભેડી—મા૦ ॥ ૨ ॥
 આંખડી કમલની પાંખડી મા૦, ચાલે હાર્યા હંસ—મા૦
 તુજથી અમ સોભાગીયા મા૦, પવિત્ર કર્યો અમ વંશ—મા૦ ॥ ૩ ॥
 જે ભાયે તે મુખડી મા૦, લિખો આપું ધરી નેહ—મા૦
 ખોલામાંહી બેસીયે મા૦, તું અમ મનોરથ એહ—મા૦ ॥ ૪ ॥
 ૧ અમીયસમાજે બોલડે મા૦, બોલો ચતુરસુભણ—મા૦
 લામણુડે હું તાહરે મા૦, તું અમ જીવનપ્રાણ—મા૦ ॥ ૫ ॥
 ખમાખમા મુખે દિવરે મા૦, જીવો કોડિવરીસ—મા૦
 જ્ઞાનવિમલજિનને માવડી મા૦, દિયે એમનિત આશીષ—મા૦ ॥ ૬ ॥

૧ વનમાં. ૨ સૂર્ય. ૩ અધાર. ૪ સર્પ. ૫ મોરનો શબ્દ. ૬ દુકાલ.
 ૭ પુષ્કરાવતંમેષ. ૮ જ્યોતિઃશાસ્ત્રમાં માણુમોને આડમો ચંદ્ર દુખકારી
 કહેલ છે પણ અહિં આદમા ચંદ્રપ્રભરવાળી મુખકારી છે એ આશ્ચર્ય.
 અહિં બીમો બીમમેન એ આપથી. ચંદ્રશબ્દવડે ચંદ્રપ્રભરવામીનું પણ
 મહણ કરાય છે. ૯ મેષ. ૧૦ અમૃતસમાને.

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—વેણાઈલ.

મુગુણ સોભાગી સાહિબા, શીતલજિનરત્યા;
 પ્રહસમે પ્રેમે પેખતાં, સવિ વાંછિત પાયા ॥ મુ૦ ॥ ૧ ॥
 મુરઘટ મુરમણી મુરગપીં સહલે, કેરી આપ;
 નામ તુરહાર ધ્યાવતે, મિધ્યાત ગમાયા ॥ મુ૦ ॥ ૨ ॥
 વંદનપૂજનગુણધુણે, ધમ પાવન કાયા;
 દુરંથનૃપકુલદિનમણી, નંદામાતાજ્યા ॥ મુ૦ ॥ ૩ ॥
 એહિજ સિદ્ધનું ખીજ છે એ સમકિં જાયા;
 તુમ આણારથિ વર્તવું નહી રંદણને માયા; ॥ મુ૦ ॥ ૪ ॥
 શ્રીવત્સલાંછન સોહીયે, કંચનવનકાયા,
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુગુણધણા, ભવિ ભાવે ગાયા; ॥ મુ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ભૂપાલી.

શ્રીશીતલજિનતું ધર ધ્યાન, ત્રિકરણ*શુદ્ધે આતમરામ;
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥
 જિમ હુયે શીતલવિપંચકાયા, ન ચલે દુરંભનકેરા દાય;
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥
 વીતરાગતા જિજ્ઞા પડે થાય, અકલ અરૂપનો એહ ઉપાય
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥
 પાવનઆરાય ભવભય જાય, પૂજા રાખ અર્ધે ન થાય;
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુઆણપંસાય, શિવમુદરી મિલિ આવે ધાય
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ભૈરવ,

શ્રીશીતલજિનતણા, ચરણકજ સેવરે,

પ્રહસમે પ્રેમશુ' પૂજે નિતમેવરે	॥ શીતલ ॥ ૧ ॥
માતગર્ભે છતે ચક્રચરસલાવરે,	
જનકતનુથી ગયો દાહજવરતાવરે	॥ શીતલ ॥ ૨ ॥
એહવો ગર્ભમાં દેખી અનુભાવરે,	
દ્રવ્યથી શીતલનામ સદા ભાવરે	॥ શીતલ ॥ ૩ ॥
ભાવથી ભવદ્વતાપની શાંતિરે,	
સકલજિનવર હોય નહીં તિહાં આંતિરે	॥ શીતલ ॥ ૪ ॥
અઊવિધે શીતલતા એમ ધારરે,	
જ્ઞાનવિમલાદિગુણસુજસવિસ્તારરે	॥ શીતલ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશ્રેયાંસનાથજિન સ્તવન.

રાગ—નીલગીવેરણહુધરહી એ રશી.

શ્રીશ્રેયાંશજિણ'દત્ત', મે' નિરખ્યુ' હો અપૂરવમુખ્ય'દતો,
નયનચકોરા ઉદ્ધરયા, સુખપામ્યા હો જિમ સુરતરૂક'દતો
॥ શ્રીં ॥ ૧ ॥

જખિહુપખે પૂરણ સર્વદા, ત્રિભુવનમાં હો એ પ્રગટ પ્રકાશતો;
ઉદયકરણ અહનિશ અછે, વળી કરતો હો ભવિકુમુદવિકાશતો,
॥ શ્રીં ॥ ૨ ॥

દાપાકરકદીએ નહિ', નિકલછી હો નહિ જલાંધપ્રસંગતો
ખમિત્રઉદયકરે અતિઘણો, પક્ષપાતી હો નહિ જેહ અસંગતો;
॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥

તેજથકી સવિ ક્રમ હરે, નવિ રૂંધે હો વાદલ જસ છાયતો;
શુર્યધન સેવે સદા, શુભકારે હો ધરે તાસ સહાયતો.
॥ શ્રીં ॥ ૪ ॥

અનુભવજલનિધિઉદ્ધિસે, આનંદિત હો હોમ ભવિજનકોકતો.
સરસમુધારસવયણથી, વળી નારો હો મિથ્યામતશોકતો;
॥ શ્રીં ॥ ૫ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી, જસ નામે હો હોઈ આધક આણંદતો;
 વિષ્ણુનૃપતિકુલદિગમણી,^૧ અગીઆરમો હો વંદુ જિનચંદ્રતો.
 ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીવિમલનાથજિન સ્તવન.

૬૨ી—મોતીચંની.

વિમલજિનેશ્વર જગતને પ્યારો,
 જીવનપ્રાણઆધાર હુમારો,
 સાહિબા મોહે વિમલજિજ્ઞંસ;
 મોહના રામસુરતરૂકંઠા ॥ સાહિબા૦ ॥ ૧ ॥
 સાતરાજ અલગો જઈ વસીયો,
 પણ મુજ ભક્તિતણે છે રસીયો; ॥ સાહિબા૦ ॥ ૨ ॥
 મુજ ચિત્તઅંતર કચું કરિ જાસી,
 સેવક સુખીએ પ્રભુશાખાસી ॥ સાહિબા૦ ॥ ૩ ॥
 આલસ કરશે નો મુખદેવા,
 તો કુણ કરશે તુમચી સેવા ॥ સાહિબા૦ ॥ ૪ ॥
 મોહાદિકહલથી ઉગારો,
 જન્મજરાના દુઃખનિવારો ॥ સાહિબા૦ ॥ ૫ ॥
 સેવકદુઃખને સ્વામી ન ભંજે,
 પૂરવપાતિક નહી મુજ મંજે ॥ સાહિબા૦ ॥ ૬ ॥
 તો કુણ બીજો આશા પૂરે,
 સાહિબ કાંઈ ઈચ્છિત પૂરે ॥ સાહિબા૦ ॥ ૭ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ જિનગુણ ગાયે,
 સહેજે સમકિતગુણ બહુ પાયે ॥ સાહિબા૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીવિમલનાથજિન સ્તવન.

મેરો તુહિ રંધની હો વિમલજિન તુમચું પ્રીતિ બની;
 જન્મ જન્મ આખ નિશ્ચયકીનો, મેરો તુહિ ધની ॥ હો વિ૦ ૧ ॥

થા દિનથે' મે દરિગણ પાથો, તાથે કુમતી હણી;
 અદેપમતિ મે' તુમ ગુણગણતાં, કહેતાં ન જાથે ઘણી ॥ હો વિં ૨ ॥
 સહસલોકમે સંગત કરતી, તોરી કીરતિક^૧ની;
 ન્યુ' મુરપતિ^૨મંદરગિરિપૂજતે, તેસેં શોભ અની ॥ હો વિં ૩ ॥
 હરિહરઅક્ષપુરંદરકું કહે, મૂરખ દેવદની;
 રાગદ્વેષમદ્મોહો દેખ્યા, (ના) કુમતિકલાકંદની ॥ હો વિં ૪ ॥
 વારે વારે વીનતિકરું ઇતની, પ્રભુ પદવી દો અપની
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નિત ગુણગાયે, સમકિતરચણ^૩અની ॥ હો વિં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—પ્રભાતી.

આયોરે અનંતજિન ભેટવા જઈએ.
 પ્રહસમે જિનમુખનિરખી પાવન થઈએ ॥ ૧ ॥
 નિર્મલજલભરીકલશ ને દ્યાવો;
 પ્રભુજીને નહાયણ કરંતા નીરજભાવો ॥ આયો ॥ ૨ ॥
 ખાવનાચંદને પૂજી જિનવર અંગે,
 વિષયકપાયતાપ રાખી રીતસંગે ॥ આયો ॥ ૩ ॥
 ભક્તિ વિવિધ કરી ભાવના ભાવો,
 દાહગદુરગતિ દેસાં દુઃખ દૂરે ગમાવો ॥ આયો ॥ ૪ ॥
 પંચવરણકુમુમની માલા
 કંઠે આરોપો શુભગંધવિશાલા ॥ આયો ॥ ૫ ॥
 સરસમેવા વણી પકવાનની વતિ,
 નૈવેદ્યપૂજકરો નવનવ ભાતે ॥ આયો ॥ ૬ ॥
 સુકુટકુલમહુલ્લખા થાથો,
 વિનતી કરી કહું બોધિણીજ આંખો ॥ આયો ॥ ૭ ॥
 ભવેભવે આહું હું તુમ તણી સેવા,
 વાહલી જિમ્મ મયગલને મને રેવા ॥ આયો ॥ ૮ ॥
 મોજ મહિરાણ છે એ સાહિબ મહારો,
 બાંહમહાને એ ભવજલપાર ઉતારો ॥ આયો ॥ ૯ ॥

૧ તમારી કીર્તિરૂપ કન્યા. ૨ મંદરગિરિ મેરૂપર્વત. ૩ રૂપની છત્રપિ.
 ૪ મયગલ એટલે હાથી તેના મને જોગ રેવાનહી.

દાસ અરદાસ કરે સાહેબસેતી,

જ્ઞાનવિમળમૂરીધર અવધારો વીનતિ એતી ॥ આવેા ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ત્રિભુવનતારણ તીરથ પાસચિંતામણીરે કે પાસ—એ દેશી.

શ્રીઅનંત ભગવંત મહંત ગુણકરે કે મહંત,
અવિનાશી અરિહંત કૃપારસસાગરે કે કૃપાં;
દાય અનંતનો અંતકરી તુમે ગુણલહારે કે કરીં,
અક્ષયક્ષાયિકભાવ અનંતપણે થયારે કે અનંત ॥ ૧ ॥

અલખઅગાયરચરિત્ર પવિત્ર છે તાહરે કે પવિત્ર
કલ્પનાકોગિવિચિત્રચરિત્રચિત્ર માહરે કે અં;
કિમ કરી વર્ણવું બધ ૧અમાયિપણે કહુંરે કે અમાં,
પણ તુઝ ભક્તિવિશેષ થકી કાંઈક લહુંરે કે થકીં ॥ ૨ ॥

ભક્તિ ભક્તિ સહુકોઈ કરે કરે એમ કહેરે કે કરેં,
પણ તે ભક્તિસ્વરૂપ કેઈ વિરલા લહેરે કે કેઈં;
ભક્તિ અખંધકરૂપઅછે પરમાતમારે કે અછેં,
નિર્વંકકલ્પનિજભાવ તિહાં, નહી કોઈતમારે કે તિં ॥ ૩ ॥

ભવસ્થિતિઅંતે તેહ અનંતપણે હુકરે કે અનંત,
ભિન્નભિન્ન કરે ભાવ કરે તે જૂઝૂકરે કે કરે તેં,
તુજ આણા પરમાણુ જે આગમઅભ્યાસેરે જે આં,
તેહિજ ભક્તિવિશેષ જિહાં મન ઉદ્વેસેરે કે જિહાં ॥ ૪ ॥

અભિલાષી અભિલાષ ધરીને દુર્દશારે કે ધરીં,
જે દેખાડે ભક્તિ ત્રિ પાસે ગરજ સારેરે કે તેડપાસેં,
વિવિધ પ્રકારે ભક્તિ કરે મુખે ધમિ વહેરે કે કરેં,
દ્રવ્યસ્તવ ઉપચાર અમુખ ધરતા હલેરે કે અમું, ॥ ૫ ॥

ભક્તિ અછે એકાંગે એ કારણ તેહનારે કે કારં;
પૂજ્યપૂજક એકહેતુ ત્રિહું પરમાંગનારે કે ત્રિં,
પણ પરમારથ એહ લહેજો તુજ કૃપારે કે લહે એં
બાધિબીજશુદ્ધવાસમુધારસની પ્રથારે કે મુધાં ॥ ૬ ॥

કર્મમર્મના ભેદ ખેદ અવિધિને રે કે ખેદ૦,
 વેદ તુળ ગુણરૂપ લાભે નિજસાધિને રે કે લાભે૦;
 ભક્તિતણે એ અર્થ સમર્થપણે ધરે રે કે સમ૦,
 તે પરમારથ લાજે કરી લવજલતરેરે કે કરી૦ ॥ ૭ ॥
 દ્રવ્યે હિંસા હોય પ્રથમ કેઈ એમ લવેરે કે પ્રથ૦.
 કૂપતણે દ્રષ્ટાંત કહીને ઈમ મવે રે કે કહી૦;
 પણ પરમારથ તાસ લહે નવિ પાધરો રે કે લહે૦,
 ગુણદાણે વ્યવહાર ક્રિયા ઈમ ચિત્તધરોરે કે ક્રિયા૦ ॥ ૮ ॥
 સિંહસેનનૃપવંશમહોદધિ ચંદ્રમા રે કે મહો૦,
 મુજસામાતા રોનલંછન જિન ચૌદમા રે કે લંછન૦;
 જ્ઞાનવિમલસુપ્રકાશ દુરિતતમ છપતા રે કે દુરિ૦,
 દ્વિદેશુવન જિનરાજ અધિકગુણ દીપતા રે કે અધિ૦ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—જિનરશ્મિવડારે એ દેશી.

અનંતજિણુદેશુ રે કીધો અવિહંગ નેહ,
 ખિણખિણ સાંભળે રે જિમ આતકમન મેહ;
 તેતો સ્વારથી રે આ પરમારથ હોય,
 અનુભવલીલમાં રે લીણ્યો ભેદ ન હોય. ॥ અ૦ ॥ ૧ ॥
 સહજસ્વભાવથી રે સહુના છે રે આધાર,
 કિમ કરી પામીયે રે મોહાદિલતણે પાર;
 પણ એક આશરો રે પાળ્યો છે નિરધાર,
 મુનજરે જોયતાં રે કીધા બહુ ઉપગાર. ॥ અ૦ ॥ ૨ ॥
 જિન ગુણ તાહરારે લખીયા કિમહિ ન જાય,
 લવને લવાંતરે રે પાડે પણ ન કહાય;
 આતમર્ષણે રે પ્રતિષ્ઠિયા સવિ તેહ,
 ભક્તિપ્રભાવથી રે અચરિજ મોહુ છે એહ. ॥ અ૦ ॥ ૩ ॥
 કે કોઈ હાણિ છે રે કે કોઈ જોસો છે દામ,
 એક ગુણ તાહરો રે દેતાં કહું કિથું સ્વામિ;
 ખોટ ન તાહરે રે ધારો સેવકકામ,
 યશ તુમ વાંચરયે રે એક ક્રિયા દોષ કામ. ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥

અરજમુણી કરી રે સુપ્રસન્નથઈ હવે સ્વામિ,
એક ગુણ આપીઆ રે નિર્મલ તત્વશ્રદ્ધાન;
શક્તિસ્વભાવથી રે નાહા દુરમન દુરિ,
વાંછિત નીપન્યારે ધ્રુમ કહો જ્ઞાનવિમલસૂરિ. ॥ અં. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મહાર.

અક્ષય અનંત સુખદાઈ અનંતજિન અક્ષયઅનંત સુખદાઈ;
સિંહસેનનૃપવંશવિભૂષણ સુચસારાણી માધ. ॥ અનંતઃ ૧ ॥
કાલ અનાદિઅનંત કિરતયે, તુમ સેવા અખ પાધ;
નિરાગીશુ રાગ અકૃત્રિમ, એહિજ દાસ વહાધ. ॥ અં. ૨ ॥
તપજપ ધ્યાનપાન મુજ એહી, યાહીજ મુક્તકમાધ;
અવણ મનન નત ત્રિકરણથી શિરે, મેં તુહ આણા વહાધ. ॥ અં. ૩ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ અક્ષય અનંતગુણ, તું અકપાઈ અમાઈ;
સેવક આપસમાન કરે બે, તેહિજ સ્વામિભલાઈ. ॥ અં. ૪ ॥

અથ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ફાગ.

ધર્મજિનેશ્વર ધર્મનો ધોરી, ગોરી કીરતિ જાસ;
ભોરી પ્રીતિ પ્રભુ તુમહ સેતી; છોરી ન જાવત પાસ.
પ્રભુ સાહિબ મેરે મનવર્યો હો, જિમ વર્યો આતમરામ. ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૧ ॥
સાહિબ તુમયે ધ્યાને રાચું, માચું મનમાં એમ;
અહુનિશ તુમ ગુણગણના વાંચું, સાચો છે સેવકપ્રેમ ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
સાહિબ દરિસણ પુણ્યે પાચો, આચો તુમહ હંભૂર;
રજપો આજ થયો હું લેખે, ગાયો જળતુમહ ગુણપૂર ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
લોકલાજથી ચિત્ત ન ચોરું, તોરું લેતો નામ;
બે તુમહ આણા લેખે તે સવિ, તપજપજ્ઞાનને ધ્યાન ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥

પામરજાતિ ન જાણે કળાહી, નાગરજનની વાત;
 જે તુમ્હ પ્રવચન અનુભવકો રસ, નવિ લહે જે મિથ્યાત ॥ ૩૦ ॥ ૫ ॥
 છાંદિ છાંદિ છાંદિ છાંદિ, શુદ્ધિ કરત એકતાન;
 લોકપતિ જણુ આરહીપેખણ, લક્ષ્મીસલાવ અનિદાન ॥ ૩૦ ॥ ૬ ॥
 પ્રભુ તુમ ચરણકમલની સેવા, એ કહેવો ઉપચાર;
 માંઝ્યા વિણ પણ માત ન પીરસે, એહવો લોકવ્યવહાર ॥ ૩૦ ॥ ૭ ॥
 લોક નહી આતમપરમાતમ, સેવ્ય સેવક કુણુ ભાવ;
 સહજસલાવ વિભાવનો કરતા, સિદ્ધ સંસારિકભાવ ॥ ૩૦ ॥ ૮ ॥
 આપખલે અરિદૂરે નિકંદુ, જે તુમ્હ નામસહાય;
 મોહનમૂરતિ શુદ્ધરસુરતિ, નિરખતા આનંદથાપ ॥ ૩૦ ॥ ૯ ॥
 બોધિબીજકો મૂલહે એહી, તુમ્હ શાસન પરતીત;
 ત્રિવિધઅવચક્રયોગે ભાવે, નિશ્ચયવ્યવહારકી નીત ॥ ૩૦ ॥ ૧૦ ॥
 વાંછિતદાયક ત્રિભુવનનાયક, ભાનુનરેસર નંદ;
 જ્ઞાનવિમલશુભાગુભણિરોહણ, સેવે સવિ સુરનરવૃંદ ॥ ૩૦ ॥ ૧૧ ॥

અથ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

રાગ રામગિરિ.

ધર્મજિનવરદરિસણ પાપો, પ્રખલપુણ્યે આજ રે;
 માતુ' ભવજલરાશિનરતાં, જલથુ' જંગી જહાજરે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૧ ॥
 સુકૃતસુરતરે સહેજે કૃણીયો, દુરિત દહ્યો વેગરે
 જીવનપાવનરવામી મિદ્યો, દાહ્યો સકલ ઉદ્વેગરે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૨ ॥
 નામસમરે રાતદિહા, પવિત્ર જિહાં હોમ રે;
 ફરીફરી મુજ એહ નિહા, નેહ નયણે જોધ રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૩ ॥
 છાંદિ માતા છાંદિ ત્રાતા, છાંદિ ભ્રાતા સયણરે;
 છાંદિ સુરતરે છાંદિ સદ્ગુર, નિમુણી સેવકવયણરે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૪ ॥
 આપે વિલસો મુખઅનંતા, રહ્યા દુખથી દૂર રે;
 ધણિપરે કિમ શોભલેશો, કરો દાસહજુર રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૫ ॥
 એમ વિચારી ચરણસેવા, દાસને ઘો દેવ રે;
 જ્ઞાનવિમલજિણુદધ્યાને, લહે મુખ નિત્યમેવ રે ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

રાગ—દેવગંધાર.

દેખો માઠં અજ્ઞાનરૂપહો તેરો, નેહ નયનરોં નિહ નિરખતાં;
 જનમ સફલ ભયો મેરો, ॥ દેખો ॥ ૧ ॥
 ધર્મજિનેયર ધર્મનો ધોરી, ત્રિભુવનમાંહે વડેરો;
 તારકદેવ ન દેખ્યો ભૂતલે, તુમથી કોઈ અનેરો ॥ દેખો ॥ ૨ ॥
 જિન તુમકું છાડી ચોરકું ધ્યાવત, કુન પકડત તસ છેરો;
 નયું 'કુર્કુરે રોહણગિરી છાડી, શોધિત દે ઉંકરો ॥ દેખો ॥ ૩ ॥
 પ્રભુસેવાથી ક્ષાયિક્ષમહિત, સંગલહો અખ્ય તેરો;
 જન્મજરામરણાદિક્ષમ્રમણા, વારત ભવભયદેરો ॥ દેખો ॥ ૪ ॥
 ભાનુભૂપકુલકમલવિખોધન, તરણિપ્રતાપ ઘણેરો;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુચરણકમલકી, સેવા હોત સવેરો ॥ દેખો ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

દૂહા.

ચંદ્રકિરણ પરે ઉજલી, શ્રીજિનવરની વાણી;
 તે સમરી મતિ શારદા, લહીયે અવિરલવાણી ॥ ૧ ॥
 બારભવ ભેદે કરી, સ્તવશુ' શાંતિજિણુંદ,
 પરિધલ ધનકણસપજે, પામે પરમાણુંદ ॥ ૨ ॥

ઠાલ ૧ લી.

જંબુદ્વીપભરતમાં રત્નપુર અલિસામ, સર્વગુણ સંપૂર્ણ શ્રીવજ્રરાજ નામ;
 કન્યાને કાલે નિજમુત યુદ્ધ કરંત, દેખી પ્રતિભૂચયો એ સંસાર દુરંત.

ત્રુક.

એ સંસાર દુરંત વિચારી મુઘે તિહાં વિષકમલ;
 શુભધ્યાને ણીજે ભયે પહોત્યો દેવકુરુતમ યુગલ;
 દરાવિધ કદપટ્ટક તિહાં આપે મનવંછિત (કામ) ફલસાર.
 તિહાંથી ત્રીજે ભયે સૌધર્મ દેવ તણે અવતાર ॥ ૩ ॥

ચોથે ભવે ભરતે ગિરિવૈતાલ્યસમીપ,
રથનૂપુરનયરી અર્કકીર્તિ તિહાં ભૂપ;
તસ રાણી જ્યોતિર્માલા નામ ઉદાર,
તસ નંદન નામે અમિતતેજકુમાર.

સૂચક.

અમિતતેજ નૃપપદ પામીને લે દીક્ષા તિહાં સાર,
છવીસદિન અણસણ પાળીને પ્રાણતસુર અવતાર;
હવે છઠ્ઠે ભવે રમણીવિજયે શુભાપુરી અભિરામા,
રિતમિતસાગર નામે તિહાં રાજા વસુધરા તસ રામા ॥ ૪ ॥

તસ સુત અપરાજિત નામે કન્યનકાય,
ચોરાશીપૂરવલાખવરસનું આય;
બળદેવ થઇને સોલસહસનૃપ સાથે,
હીયે સંયમ વિધિશુ સુંદરસુરિને હોથે.

સૂચક.

હોથે સંયમ પાલી સૂયો સાતમે ભવે થયા ઈદે,
બારસમે દેવલોકે પામ્યા પૂરણ પરમાણુંદ;
આઠમે ભવે મંગલાવતીવિજયે રત્નસંચયા નગરી,
દ્વેમંકરતીર્થંકર રાજા રત્નમાલા તસ મેઘરણી ॥ ૫ ॥

તસ અંગજ સોહે શ્રીવજ્રયુધ નામ,
અનુક્રમે ચક્રિપદ તિહાં પામ્યા અભિરામ,
મત લેઈ અણસણ પાદપોપગમ કરેઈ,
નવમે ભવે ત્રીજે પ્રેવેયકે સુર હોઈ.

સૂચક.

સુરહોઠ દશમે ભવે વિજયે પુષ્કલાવતીમાં સોહે,
પુંડરીકીણીનગરી અતિરૂડી સુરનરના મન મોહે;
ઘનરથતીર્થંકર તિહાં રાજા પ્રિયમતી તસ રામા,
તસ સુત સુંદર સહજસૌભાગી મેઘરથ ધતિ નામા. ॥ ૬ ॥

એકાદન પરશસે સૌધર્માધિપ ઈદે,
મેઘરથ સમ બીજે નહિ કાઠઅવર નરિંદ;

દાની ઉપગારી ભરતક્ષેત્ર મજારે,
ઈમ વયણમુણી સુર કરે પંરીક્ષા સાર.

ત્રૃક.

સારપરીક્ષાને સુરદાઈ રૂપ કરે અતિઠોડાં,
પારેવા ૧હોલાયા કરાં વયરધરે તિહાં મોડાં;
તિહાં નિજ તનુ સાટે પારેવો ઉગારી જશ લીધો,
દાનીમાંહિ શિરોમણિ થઈને નિજભવ સફલ કીધો. ॥ ૭ ॥

એંશીલાખપૂરવ પાળી રાજ અભંગ,
એકલાખપૂરવની પાળી દીક્ષા અંગ;
અણસણ આરાધી શુભભાવે વિચરંત,
સર્વાર્થસિદ્ધે સુરમુખ લહ્યા અનંત.

ત્રૃક.

અનંત મુખલહ્યા ઈચારસમે ભવે પામ્યા શાંતિનિષુંદ,
હવે પારસમે ભવ ભવિ નીમુલો નિમ હોય પરમાણુંદ.
જ'ણુદ્વીપભરતકુરુદેશે, હૃતિણુઉર પુર સાર,
વિશ્વસેનરાજ તસ રાણી અચિરા નામ ઉદાર. ॥ ૮ ॥

તસકુખે સરોવરે ૨રાજમરાલ સમાન,
આવી ઉપન્યા નિષુવર જગતપ્રધાન;
૩ભાદ્રપદ્મદિશાતમ તીથિ ભરણીનક્ષત્ર,
મેધરાશિવહતે મધ્યરાત્રિને અંતે.

ત્રૃક.

મધ્યરાત્રિને અંતે દેખે ચઉદમુપન મનોહાર,
મને હરખી પરખી નિજચિત્તે કીધો કંથ જુહાર;
સામી અનોપમ ચઉદ વૃષભાદિક અતિસાર,
મુપન લહ્યા મેં તેહ તણે ફલ કહોને અર્ધવિચાર. ॥ ૯ ॥

વળતું તવ જોલે મધુરવયણ મહારાજ,
મુત હોરો મુંદર ચક્રી કે જિનરાજ;
કુલદીપક છપક મોહાદિકરિયુ જેહ,
શુભલક્ષણલક્ષિત અતિ નિર્મળ જસ દેહ.

સૂચક.

અતિ નિર્મળ દેહી ગુણગ્રેહી નેહ ઉત્તમ સાધ,
એહવો સુત હોશે આપણને ઇમ બોલે 'નરનાથ;
એહવાં વયણ સુણીને રાણી હૈયડે હર્ષ ભરાણી,
ગહગહતી પાહતી નિજ ઠામે જય જય કહેતી વાણી. ॥૧૦॥

જય જિનવર ગણેં આવ્યા દેરા મઝારે,
અતિહતિઉપદ્રવ ટળીઆ તેણી વારે;
તવ બોલે રાજા સુતનો હોશે જન્મ,
તવ શાંતિકુમર ઇતિ થાપશું નામ મુધત્ર.

સૂચક.

દેશું નામ કહે ઇમ વાણી શુભ દોહલા લહે રાણી,
જ દિન અધિક માસ નવ ઉપરે તેરસતિથિ શુભખાણી;
જ્યેષ્ઠશુક્લપક્ષે રરિખભરાણી મેપરાશિ થયો અંક,
અર્ધરાત્રે જન્મ્યા જય જિનવર ત્રિભુવન થયો આણુંક. ॥૧૧॥

હુહા.

જિન જન્મ્યા જાણી કરી, આવે જનની પાસ;
છપ્પત્ર દિગુમરી તિહાં, પ્રણમે ધરી ઉદ્ધાસ. ॥ ૧૨ ॥
સૂતકર્મમહોત્સવ કરી, નિજ નિજ ઠામે જાય;
હવે ઇંદ્ર ઘંટ વજાવીને, મેલ્યો સુરસમુદાય. ॥ ૧૩ ॥

હાલ ૨ છ.

આજહોની દેશી.

શ્રીજિનજનની પાસ આવે ઇંદ્ર ઉદ્ધાસ,
આજ હો ભાવેરે લઈજાવે પ્રભુ પ્રણમી કરીછ ॥ ૧૪ ॥
સુરનરકોગ્રોહિ, પ્રણમે બેઉ કરજેડી;
આજહો હરખેરે નિરખે પ્રભુસસતિ ભાવશુંછ ॥ ૧૫ ॥
સોવનગિરિને શંગ સનાત્ર કરે મન રંગ,
આજહો ભરીરે ક્ષીરોદધિનીરે કલસલાછ ॥ ૧૬ ॥
માદલના ધોંકાર ઘૂઘરના ઘમકાર,
આજહો ભેરીરે નેરેરી સરણાઈ સરેછ ॥ ૧૭ ॥

વાળે તાલ કંસાલ, શ્રીમંડળ કડાલ,
 આજહો તાનેરે બહુમાને ગાવે ભાવશુભ ॥ ૧૮ ॥
 નિરખી જિનમુખનર, ભાવભગતિ ભરપૂર,
 આજહો નાચેરે મનસાચે સઘળાસુરપતિ, ॥ ૧૯ ॥
 તાર તાર પ્રભુ તાર, મુખે કહે ચૈકાર
 આજહો રશચીરે રશચીપતિ ઈમ ભાવે ભાવના ॥ ૨૦ ॥
 આવાગમન નિવાર, તું પ્રભુ જગદાધાર,
 આજહો મહારે મનમોહું તુજચરણે સદા ॥ ૨૧ ॥
 તું શુભચરણ નિવાસ, તું ઠાકર હું ઠાસ,
 આજહો આબ્યોરેહું રારણે ચરણે તાહરે ॥ ૨૨ ॥
 ઇણિપરે સકલસુરેશ, કરી આશ્ચર્ય સવિશેષ
 આજહો પોહુતારે ગહગહતા નિજનિજ થાનકે ॥ ૨૩ ॥

૬૬.

જન્મમહોત્સવ હવે કરે, વિધિસેનજૂપાળ;
 તણિઆતોરણ બારણે, ઘરે ઘરે સોવજથાલ ॥ ૨૪ ॥
 કુંકુમ કેસરના છય, ઠામ ઠામ રંગેસાલ;
 સવિ નરવર હર્ષિત થયા, આનંદ અધિક કદલોલ ॥ ૨૫ ॥
 સવિ પરિજન પૂછી કરી, સ્વપ્નતણે અનુસાર;
 નામરૂપાપના નૃપ કરે, શાંતિકુમરે જયકાર ॥ ૨૬ ॥

ઢાલ ૩ છ.

રંગ—ફાગ.

દિનદિન વાધે જિનવરે, બીજ તણા જિમ ચંદ;
 મેરૂમહીધરે જિમ વધેરે, કદ્યતરવર તણા કંદ.
 સોભાળી જિનજી જનમીઆહોદ ॥ ૨૭ ॥
 દક્ષાકુવંશચૂડામણિરે, કારયપગોત્રદિષ્ટ;
 મૃગલંછન જિન સોહતોરે, પ્રણમત સુરનરવંદ ॥ સો ॥ ૨૮ ॥
 વદન શારદનો ચંદલોરે, ચંદનશીતલ વાણિ;
 નાસિકા દીપે શિખાજિસીરે, કમલકોમલજસ પાણિ ॥ સો ॥ ૨૯ ॥
 આંખડી કમલની પાંખડી, ભાલ યઅરધવિધુમાન;

રસના અમૃતતાલાવડીરે, ભુયુગ ધનુષ્યને માન ॥ સોા ૩૦ ॥
 ત્રણશાને પ્રભુ સોહતોરે, મોહતો ત્રિભુવનમત્ર;
 જન્મથકી અતિશય લસારે, નિર્મલ ચ્યાર મુતત્ર ॥ સોા ૩૧ ॥
 રૂપ બસ જિનજીતલો રે, કહેતાં નાવે પાર;
 જિન અંગે લક્ષણ ભાતા રે, આઠ અધિક એકહજાર ॥સોા॥ ૩૨ ॥
 ચાલીશધનુષ્ય સોહામણો રે, ઉત્સેધાંગુલમાન;
 એકસોવીસ આત્માંગુલે રે, જસ તતુ સોવનવાન ॥સોા॥ ૩૩ ॥
 કુમરપણે જિનજી રહ્યા રે, વરસ સહસ પચવીસ; (૨૫૦૦૦)
 શ્રીવિધિસેનનૃપતિ તિહાં રે, નિજપદ દીએ મુજગીશ ॥સોા॥ ૩૪ ॥
 વિધિસેન અચિરા ખેહુ રે, લિયે સયમ યોગ;
 મુરલોકે ત્રીજે લહ્યા રે, અનોપમ સુરતણા લોગ ॥સોા॥ ૩૫ ॥

દૂહા.

હવે જિનવર નૃપતી થયા, તેજ પ્રતાપ પ્રચંદ;
 પુણ્યખલે તે સાધીયા, ભરતતણા પદ્મ'ંડ. ॥ ૩૬ ॥
 ચકવર્તિપદવીતણો, ઈંદ્ર કરે અલિપેક;
 ચક્રવ આશુધ ઘરે, આબુ' ધરી વિવેક. ॥ ૩૭ ॥

ઢાલ ૪ થી.

લલનાની રશી.

હવે ચકવર્તિપદવીતણો, ઋદ્ધિ કરૂં વિસ્તાર લલના;
 ભવિજન ભાવે સાંભળો, આણી હૃદ્ય અપાર લલના.
 ॥ શાંતિકરણ જિનશાંતિજી ॥ ૩૮ ॥
 નવનિધિ ચઉદરયણ ભાતા, લાખચોરાશી નિશાન લલના;
 હય ગય રથ તિમ જાણે, લાખચોરાશી પ્રમાણ લલના. ॥શાંા॥૩૯॥
 ચોસઠસહસ 'આ'તેઉરી, રૂપે રતિ અનુકાર લલના;
 વારાંગના ખમણી મિત્રા, એકલાખમાહજાર લલના. ॥શાંા॥૪૦॥
 કોહિઅદાર 'રુર'ંગમ ભાતા, 'પાય' છન્નકોહિ લલના,
 'પંચરંગ' ઉંચી લડી, અલખ ધજા દશકોહિ લલના. ॥શાંા॥૪૧॥
 છન્નકોહિ ગામજ ભાતા, પુરવર ખહોંતેરસહસ લલના;
 જલથલપથ પાટણ ભાતા, અજ્ઞાલીશસહસ લલના. ॥શાંા॥૪૨॥

કેડિએક ગોકુલ પોતે, છત્રીસ સહસ સૂધાર લલના;
 'પંચલક્ષ' દીવીધરા, આયુધધર ખેહજાર લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૩॥
 સેવા સારે નિત પ્રતે, સોલસહસ મહાપક્ષ લલના;
 પિંચવિલાસ સોહેલલા, નિજવરંમાં ત્રણલક્ષ લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૪॥
 સોવનરવતણા લલા, 'આગર વીરાહજાર લલના;
 પાંત્રઅદ્વનાટક કહ્યા, તિમ - બત્રીસહજાર લલના ॥ શાં૦ ॥ ૪૫ ॥
 કર્ણમંડપ તિમ લલા, ચોવીસસહસ વખાણિ લલના;
 ત્રણકોડિ હલ જાણીએ, તિમ મંત્રીસર જાણિ લલના. ॥શાં૦॥૪૬॥
 અંગમદંક ભૂપણધરા, સારથી તિમ વળી ખાસ લલના;
 છત્રીસ કોડિ કહ્યા લલા, વાહન ચઉદસહસ લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૭॥
 ત્રણલાખ વાજિંત્રધરા, છપ્પત્રસહસ જલધાટ લલના;
 ચોસહસહસ નિતુ ઓલગે, બંદીજનના ઘાર લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૮॥
 દૂથદુકાલ અ ભંજણા, દેશ સહસ બત્રીસ લલના;
 કોટ સહસઅઢાર વળી, દેખી રિપુ ધરે રીસ લલના. ॥ શાં૦ ॥૪૯॥
 બત્રીસસહસ સેવા કરે, મુકુટબદ્ધરાજન લલના;
 ઇણિપરે જિન મુખ ભોગવે, પરિઘલપુણ્ય પ્રમાણુ લલના. ॥શાં૦॥૫૦॥
 ચક્રવર્તિપદ ભોગવે, વરસ સહસપચવીસ લલના;
 લોકાંતિકમુર તવ કહે, યુઝ યુઝ જગદીરા લલના. ॥શાં૦ ॥ ૫૧ ॥
 દાન સંવતસરી જિન દીધે ત્રણસયકોડિની શાખ લલના;
 કોડિ અઠ્યાશી તિમ વળી, ઉપર એંશીલાખ લલના. ॥શાં૦॥૫૨ ॥
 મુરનર કોડિ મિલી તિહાં, પુરે સહુની આશ લલના;
 'જયેષ્ઠબહુલચઉદશદિને, ભરણીરિખ મેવરાસ લલના. ॥શાં૦॥૫૩ ॥
 સર્વારથ નામે પાલખી, રાણુગારે મુરરાજ લલના;
 'સહસાવનમાંહે પ્રભુ, આવે પ્રતને કાજ લલના. ॥ શાં૦ ॥ ૫૪ ॥
 અશોકતટ તળે જિનવર, સાથે સહસકુમાર લલના;
 પંચમુષ્ટિ લોચન કરે, છઠ્ઠલક્ષ કરે સાર લલના. ॥ શાં૦ ॥ ૫૫ ॥
 ચાર જ્ઞાન પ્રભુ અલંકર્યો, પરિવર્યો નિજપરિવાર લલના;
 છઠ્ઠલક્ષને પારણે, કરે અન્યત્ર વિહાર લલના. ॥ શાં૦ ॥ ૫૬ ॥

૧ ખાણના ગામ. ૨ જોડવદ ચઉદશ. ૩ સહસાવનન એઠલે
 જે વનમાં એકહજાર આંખા હોય ને તે ઉપરાંત બીજી વનરપતિ.

મંદિરપુરમાંહે વિહરતા સુમિત્રતણે શહે જાય લલના;
પરમાત્મે પારજી થયું, પંચદીવ્ય તિહાં થાય લલના. ॥ શાં ॥ ૫૭ ॥

હહા.

સાતમાસ હમરથલગે, વિચરે શ્રીજિનભાણ;
પાપમુદિનવમીદિને, ભરણીનક્ષત્ર જાણ ॥ ૫૮ ॥
હરિયાહરિપુર આવીયા, સહસાવન ઉધાન;
નંદીવૃક્ષહેઠલ પ્રભુ, ધ્યાવે ધર્મનું ધ્યાન ॥ ૫૯ ॥
હઠતપે તિહાં ઉપન્યું, અનોપમ કેવળજ્ઞાન;
સમવસરણુ વિરથે તિહાં, ચોસઠ ઇંદ્ર સુભાણ ॥ ૬૦ ॥

હાલ ૫ મી.

ભરતનૃપ ભાવશું એ—એ દર્શી.

ભવિજનને હિતકારણેએ, તારણુ ભવજળરાશિ;
પ્રભુ દરાના દિયેએ ॥ ૬૧ ॥
અકાયુધ આદિ કરીએ, ગણધર છત્રીશ જાણ;
આસઠસહસ (૬૨૦૦૦) મુનિવરએ ॥ ૬૨ ॥
આરસહસ (૪૦૦૦) મનપર્યવિ એ, અવધિજ્ઞાની ત્રણસહસ;
પૂરવધર આઠસે (૮૦૦) એ ॥ ૬૩ ॥
હસહસ (૬૦૦૦) વૈદિક્યલખિધરાએ, દાયસહસ શતચાર; (૨૪૦૦)
વાદી જિનવરતણાએ ॥ ૬૪ ॥
તેંતાલીસસય (૪૩૦૦) કેવલીએ, છસેં અધિક એકસઠ-
સહસ (૬૧૬૦૦) કહી સાધવીએ ॥ ૬૫ ॥
આવક શુદ્ધસમકિતધરાએ, નેત્રુસહસદાયલાખ;
(૨૯૦૦૦૦) અનોપમ ગુણભયોએ ॥ ૬૬ ॥
ત્રણલાખત્રણસહસ (૩૯૩૦૦૦) કહીએ, શ્રાવિકાનો પરિવાર;
ચઉવિહ સંવ થાપિએએ ॥ ૬૭ ॥
સાતમાસ ઉણાં થયાએ, વરસ ૧સહસપચીસ (૨૫૦૦૦),
જિનેંદ્રને વિચરતાએ ॥ ૬૮ ॥

૧શાંતિનાથલા વાનને કુમારપણામાં ૧, મંડલીકરાજપણામાં ૨, ચક્ર-
વર્તિપણામાં ૩, અને દીક્ષાપરમાં ૪, એમ દરેક પચવીશ પચવીશ
દળર વરસ જાણવાં એમ સંપૂર્ણ એકલાખ વર્ષનું આયુષ્ય જાણવું.

- પુરી પૂરણ આદિષુ' એ, એકલાખ (૧૦૦૦૦૦) વરસને માન;
સકલકર્મ ક્ષય કરીએ ॥ ૬૯ ॥
- જ્યેષ્ઠશુકલ પંચમીતિથિએ, લરણિ ને મેષરાશિ,
સમેતશિખરગિરિએ ॥ ૭૦ ॥
- માસભક્ત પ્રભુજી કરેએ, મુનિવર નવસય (૯૦૦) સાથે;
મુક્તિરમણી વરેએ ॥ ૭૧ ॥
- ધર્મથકી શ્રીશાંતિજીએ, પંચોણપદ્યોપમ ત્રણ;
સાગરગએ શિવલહો એ ॥ ૭૨ ॥
- ગરૂડયજ્ઞ સેવા કરે એ, નિર્વાણી તસ નારી;
શાસનરખવાલિકા એ ॥ ૭૩ ॥
- પંચોત્તેર બોલે કરીએ, શુણીઓ શાંતિનિષ્ઠદ;
બહુભક્તિ કરીએ ॥ ૭૪ ॥
- તુજ દરિસણે સુખસંપદાએ, દુઃખદોહડગ ગયા દૂર;
અનોપમ સુખ લહોએ ॥ ૭૫ ॥
- મુજબાંગણ સુરતરૂં દેવો એ, તું' મદ્યો જિનરાજ;
વદ્યો દિન આજનો એ ॥ ૭૬ ॥
- દહિઓદરપુરમંદિરોએ, જ્ય જ્ય અંધિરાનંદ;
શ્રીશાંતિજિનેશ્વરએ ॥ ૭૭ ॥
- તપગચ્છે તરણિસમાવડેએ, શ્રીવિજયપ્રભસરિ-
રાજે જિન ગાઠ્યોએ ॥ ૭૮ ॥
- સંવત્ સંયમ ભેદશુ' એ, મુનિગુણ (૧૭૩૭) વરસતુ'માન,
લહો ધણ ભેદશુ' એ ॥ ૭૯ ॥
- માસ આપાદતણી કહીએ, વદિ નવમી રત્નગુપ્ત;
વારે જિન સંપ્રણયોએ ॥ ૮૦ ॥

કલસ.

જગજીવુતારણ કામદારણ મોહવારણ જિનવરો,
દુઃખકોહડાસણ સુખકારણ વાંછિતપૂરણ સુરતરો;
શ્રીવિનયવિમલકવિરાજસેવક ધીરવિમલપંડિતવરો,
તસશિષ્ય પ્રણમે શાંતિજિનવર નયવિમલ જયજય કરો ॥૮૧॥

૧ આ દહિઓદરપુર તે રાધનપુત્રી આસરે ૧૫ ગાઉ થાય છે ને
સાં શ્રીશાંતિનાયકભગવાનનું અર્ચનદાસર છે. ૨ શુકવારે.

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—પ્રથમ ગોવાસતથે લવેલ.—એ ડેરી.

શાંતિજિનેસર સાહિબાલ, કેશરચરચિન કાય;
 સક્લ મુરમુરનરવરાલ, આવી પ્રણમે પાય.
 સોભાગીજિન તું મુજ હીયઝાહાર, હું સંભાર નિરધાર ॥ ૧ ॥
 સોભાગીજિન એકસામ્રમાંહિ સોવાર ॥ સો૦ તું૦ ॥ આંચલી૦ ॥
 મુરતરૂં ફલિયો આંગણેલ, દુધે વૃક્ષા ગ્રેહ;
 તુમ દરિસણથી પામિયોલ, આનંદ અધિક અછેહ ॥ સો૦ ॥ ૨ ॥
 મુંહમાંચા પાસા દહ્યાલ, ફાંલયો અંબ અકાલ;
 મુકૂત સવિ પ્રગટાવીયાંલ, પાતિકપંક પખાલ ॥ સો૦ ॥ ૩ ॥
 દેવભરત દુધમસમેલ, તિહાં વળી દક્ષિણભાગ;
 ભરમમ્રહું હુંડી મિદ્યોલ, અતિશયવંત ન લાગ ॥ સો૦ ॥ ૪ ॥
 એહવામાં તુજ સેવનાલ, પામી તે સહી ભાગ;
 જાણ્યું તિણ અનુમાનથીલ, એ મુજ પુણ્ય અધાગ ॥ સો૦ ॥ ૫ ॥
 મરૂંમંડલ મુરતરૂં પડેલ, જિમ છુખ્યાં ધૃતપૂર;
 કામકલશ આવી મિદ્યોલ, મુરમણિ હાથ હજૂર ॥ સો૦ ॥ ૬ ॥
 લવણોદધી મીઠી ફૂંધલ, તરસ્યા અમૃતપાન;
 ઘનઅંધારીરાતમાંલ, દીપકજ્યોતિ પ્રમાણ ॥ સો૦ ॥ ૭ ॥
 રૂપીય સમુદ્ર અગાધમાંલ, જિમ ખૂટ્યાં જહાજ;
 નિધિ જિમ દુર્ગતિને ઘડેલ, હિમ પીડયે દિનરાજ ॥ સો૦ ॥ ૮ ॥
 દિવ્યનયણ જિમ અંધનેલ, પામરને મુરજ્ઞાન;
 પગલઅટવીમાં પાડેલ, જિમ મુખપાલ વિમાન ॥ સો૦ ॥ ૯ ॥
 કલ્પલતા ઘરઆંગણેલ, ફુલી સદલ સન્ધાય;
 નામે નરનાથ સંપન્નેલ, અમ્રમહાસિદ્ધિ થાય ॥ સો૦ ॥ ૧૦ ॥
 દુઃખ નાઠાં લવલવતણાંલ, ભાગી ભાવઠ આજ;
 વાડી રોપી ધર્મનીલ, પામી ભવજલપાજ ॥ સો૦ ॥ ૧૧ ॥
 મીઠી મૂરતિ તાહરીલ, દીઠી ત્રે ભલે નર;
 નાદો ગંગાનીરમાંલ, વાઘો પુણ્ય અંકુર ॥ સો૦ ॥ ૧૨ ॥
 ધન્ય દિનવેલા ધન્યઘડીલ, આજ ભણું સુવિહાણ;
 નેહનજરશું નિરખ્યાલ, વિધેસેનવૃષકલભાણ ॥ સો૦ ॥ ૧૩ ॥

જિમ પારેવા ઉપરેણ, કેરણ આણી સ્વામ;
 તિમ ચરણે મુજ રાખીયેણ, સાહિબની એ મામ ॥ સોા ॥૧૪ ॥
 મૃગલાંછન કચનવનેણ, અચિરાનંદન દેવ;
 પ્રગટી આજ લક્ષી દિશાણ, બેધિસહિત તુમસેવ ॥ સોા ॥૧૫ ॥
 અધિક ઉદય હવે આજયીણ, નામ દુરમન દૂર;
 સમકિતસહજ સુવાસનાણ, આખ્યા આજ હજૂર ॥ સોા ॥૧૬ ॥
 અનુભવમંગલમાલિકાણ, આનંદ, આધક જગીસ;
 જ્ઞાનવિભલપ્રભુતા ઘણીણ, વાધી વિસવાવીસ ॥ સોા ॥૧૭ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—એક દિન પુંડરીકગણુધર રે લાલ.~એ દેશી.

શ્રીસરસ્વતી સમરી સદારે લાલ, પ્રણમી સદ્ગુરુપાય ચિતઆણી રે;
 ગાઉં ભાવધરી ઘણેરે લાલ, સોલસમેા જિનરાય ગુણુઆણીરે ॥૧॥
 શાંતિકરણ જિનશાંતિણરે લાલ ॥ એ આંકણી૦ ॥
 જસ ધ્યાને શિવમુખસપદારે લાલ, મનવહિતમુખ થાય અતિવારીરે;
 અરતિ ધતિ ઉપદ્રવારે લાલ, ભયભાવઠ સવિ જાય નિરધારીરે ॥૨ાં૦॥૨॥
 જ્ઞાનેસરચૂડમણિરે લાલ, સર્વજગજંતુ 'દયાલ હિતકારી રે;
 શરણે રાખ્યો પારેવડારે લાલ, કીધી જીવદયા સંભાલ દિલકારીરે ॥૨ાં૦॥૩॥
 તું જગજનમનરંજણેરે લાલ, ભંજણે પાતિકેઠ નિરધારી રે;
 કેવલકમલાવાલહોરે લાલ, તારી સેવ કરે કર્ણેઠ નરનારીરે ॥૨ાં૦॥૪॥
 એકભયે દાય પદવી લહીરે લાલ, સોવનવાન જસકય મુખકારીરે;
 નિર્મલજ્ઞાન અલંકરીરે લાલ, મૃગલાંછન જસ પાય મનોહારીરે ॥૨ાં૦॥૫॥
 હૃદયિણુઉરપુર રાજ્યોરેલાલ, વિદ્યેસેનનરરાય જયકારી રે;
 તસ વનીતા અચિરાસતીરે લાલ, રૂપે રંભકહાય અતિસારીરે ॥૨ાં૦॥૬॥
 તસ કુખે જિન ઉપન્યારે લાલ, શાંતિ હુઈ ઠામોઠામ ભયવારીરે;
 તેણે કારણ દીધું ભણુંરે લાલ, શાંતિકુમર શાંતંગમ મનોહારીરે ॥૨ાં૦॥૭॥
 અનુકંમે જિનજી સાધીયારે લાલ, ભરતતણા પટખંડ રિપુધારીરે;
 ચઉદરયણ નવનિધિ કરીરે લાલ, પાળે રાજ્ય અખંડ નયધારીરે ॥૨ાં૦॥૮॥
 વરસીદાન દેઠ કરીરે લાલ, લે દીક્ષા જિનરાજ ગુણુધારીરે;
 કર્મકઠિન જીતી કરીરે લાલ, પોહતા મુક્તિમોઝાર રતમવારીરે ॥૨ાં૦॥૯॥

ત્રિષ્ટુપનમાંહે જાગતોરે લાલ, ટુજ પરતો અતિપૂર જિમ સૂરે;
 ધન્યદિવસ મુજ આજનોરે લાલ, દીઠા ટુજ મુખનૂર લરપૂરે ॥શાં૦॥૧૦
 ટુજસાથે મુજ પ્રીતડીરે લાલ, જિમ ચક્રવા દિનસૂર ઘન મારે;
 ટુજ દીઠે નાઠા સવેરે લાલ, પાપખડલના પૂર દિન ચોર રે ॥શાં૦॥૧૧
 ટુજચરણે લગીલગી નમુ'રે લાલ, તારી ઓલંગડીઅરિહુંત અતિપ્યારીરે
 મુરતરૂમુરમણી મુરગવીરે લાલ, તેહથી અધિક ટુજસેવ અતિસારીરે ॥શાં૦
 ધીરવિમલપડિતલણેરે લાલ, નયવિમલ કહે શિષ્ય કરજોડીરે;
 શાંતિજિનેસર સેવતાં રે લાલ, દિનદિન અધિક જગીસ મુખકોડીરે ॥શાં૦

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

ભક્તિ કરે સ્થિર હોઈ હોઈ હોઈ, પ્રભુનીં ॥ આંચલીં ॥ -
 ચુન ચુન કલિયા મેં માલ બનાઈ, માલે બહુ ગુણ હોઈ;
 હોઈ હોઈ હોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ શુ' ત્રિકરણ યોગ નમાઈ, એ યોગે પાતિક બોઈ;
 બોઈ બોઈ બોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૨ ॥
 શાંતિજિનેસર પૂજ રચાઈ, પૂજયે પાતિક ધોઈ;
 ધોઈ ધોઈ ધોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૩ ॥
 પ્રભુ શુ' તારો વારે મેઝાઈ, તારક અવર ન કોઈ;
 કોઈ કોઈ કોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૪ ॥
 ગુણરાગે કરી ગુણી ગુણ ગાઈ, એ ગુણ પાર ન હોઈ;
 હોઈ હોઈ હોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૫ ॥
 ગુણ મોતી અનુભવગુણશુ' તે, મેં હાર બનાઈ ધોઈ;
 ધોઈ ધોઈ ધોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૬ ॥
 એ વિષ્ણુ કષ્ટક્રિયા સવિ નીરસ, રસ વિષ્ણુ નીર વલોઈ;
 લોઈ લોઈ લોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૭ ॥
 અચિરામાત મહદ્દાર જિનેસર, જિન સેવો ભવિ લોઈ;
 લોઈ લોઈ લોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૮ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ સદા જો, નેકનયણ મોહો જોઈ;
 જોઈ જોઈ જોઈ રે મેં પ્રભુનીં ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—દ્રાગ

કામિતકદ્વલતાનવજલધર, સુખકર શાંતિજિણ્દ;
મનોહર નયણાનંદન ચંદન, શીતલ જસ મુખચંદ.
સુખદાયક સાહિબ સેવીયે હો, અહો મેરે લલના;

દ્વાયિક સમકિતવંત ॥ સુખ૦ ॥ ૧ ॥

સહજાનંદ વિલાસ વસંતે, વાસિત વસુધારામ;
અધ્યાત્મપરિભક્ત પ્રગયયો, દશદિશે અતિઅલિરામ ॥સુખ૦॥ ૨॥
મૈત્રી પ્રમોદ કંઈલાદિક ભાવના, ચતુર સાહેલી જસ;
પાસ ન છોડે પ્રીતિ ન તોડે, અચરિજ તોહિ ઉદાસ ॥ સુખ૦ ॥ ૩॥
ઉચિત માનસે માદલ ગુંજે, શુદ્ધ સકલ વ્યવહાર;
તાલ તાન વિધકો નહુ ચૂકે, વાજા નય વિવિધ પ્રકાર ॥સુખ૦॥ ૪॥
શુદ્ધ ઉપદેશ કથન શુભ ભાલા, રંભા કિરિયા નાથ;
સાચવાચનિષ્ઠલંકરમુખ ગુણ, અખીર ગુલાલ નામાય ॥સુખ૦॥ ૫॥
ધર્મ શાંતિ પરિભક્ત બહુ મુખા, સહજ સતોષ શુ' તેલ;
ગુણપર્યવ વીણા ઝીણા રસ, લીણા ભવિક લહે મેલ ॥સુખ૦॥ ૬॥
વિન્ધસેન અચિરાનો અગજ, સાહિબ સુગુણિધાન;
મુદિત થઈ મનમોજે આપે, દ્વાયિકસમકિતધાન ॥સુખ૦॥ ૭॥
સાહિબશુ' નજરે નજહોજે, જ્ઞાનવિભક્તગુણનૂર;
વાધે સિદ્ધે અપ્ર મહાસિદ્ધિ, નવનિધિ હોય હજૂર ॥સુખ૦॥ ૮॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ધૈયાશ્રી કડખો.

તાર મુજ તાર તાર તાર જિનરાજ તું આજ મેં તોહિ દીદાર પાવો;
સકલસંપત્તિ મિલ્યો આજ શુભ દિન વલ્યો,

મુરમણિ આજ અણુચિંત આયો ॥ તા૦ ॥ ૧ ॥

તાહરી આણ હું શેષપરે શિરવહું નિરાતો સદા હું રહું ચિત શુદ્ધિ,
ભમતાં ભવકાનને મુરતરૂનીપરે, તું પ્રભુ આજખ્યો દેવબુદ્ધિ ॥તા૦॥
આધરસંસારમાં સાર તુજ સેવના દેવનાદેવ તુજસેવ સારે;
શત્રુને મિત્ર સમભાવિ બેહુ ગણે ભક્તવત્સલ સદા બિરદ ધારે ॥તા૦॥

તાહરા ચિત્તમાં દાસપુત્રિ સદા હું વશું એહવી વાત દૂરે;
 પણ મુજચિત્તમાં તુંહિ જો નિત વસે તો કિયું કીજયે ? મોહચૂરે ॥તાગા॥
 તું રૂપાકુલ ગતદલ ભગવાન તું સકલવિલોકને સિદ્ધિદાતા;
 ત્રણ મુજપ્રણ મુજશરણ આધાર તું તું સખા માતને તાત બ્રાતા ॥તાગા॥
 આતમારામ અભિરામ અભિધાન તુજ સમરતાં જન્મના દુરિત જાણે;
 તુજવદન ચંદ્રમા નિશાદિન પેખતાં નયનચકોર આનંદ પાવે ॥તાગા॥
 શ્રીવિન્દ્યસેનકુળકમલદિનકર જિજ્ઞાસુ મનવરયો માતઅચિરા મહાહાથો;
 શાંતિજિનરાજ શિરતાજ દાતારમાં અભયદાની શિરે જસગવાયો ॥તાગા॥
 લાજ જિનરાજ અખ દાસની તો શિરે અવસરે મોહરયું લાજ પાવે;
 પડિતરાય કવિધીરવિમલતણે સીસે, ગુણ જ્ઞાનવિમલાદિ ગાવે ॥તાગા॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

દેશી—મોતીઘની.

સકલસમીહિતમુરતરૂકંદા, શાંતિકરણ શ્રીશાંતિજિણુંદા;
 સાહિબા જિનરાજ હમારા, મોહના જિનરાજ હમારા,
 ત્રિકરણશુદ્ધે ચરણ તુમ વિલગો, પલકમાત્ર નરહું હવે અલગો ॥સાગા॥
 વિલગા તે અલગા કેમ જાશે, જંઠયે પણ તુમહું નવિ હુંદાશે ॥સાગા॥
 પ્રભુ તુમે દોહરયું નેહ ન દયાવે, વીતરાગ કહી સવિ સમજવો ॥સાગા॥
 બીજા અવર કહો ઇમ સમજે, પણ રંછોડ દીધાથી રીઝે ॥સાગા॥
 બાળકના હાંશયું નવિ ચાલે, જે માગે તે માવિત્ર ચાલે ॥સાગા॥
 ભગતિ ખેંચી મનમાં આળ્યા, સહજસ્વભાવપણે મેં જાળ્યા ॥સાગા॥
 મોહરે એહ પ્રતિજ્ઞા સાચી, તુમપદની સેવા એક જાચી ॥સાગા॥
 કમલે આળ્યા તો છુટીજે, જે મુહ માગે તેહિજ દીજે ॥સાગા॥
 અભેદપણે જો મનમેં મિલશ્યો, કમલેથકીતો પ્રભુ નીકલશે ॥સાગા॥
 અપ્પયભાવનિધી તુમ પાસ, આપી દાસની પૂરો આશ ॥સાગા॥
 જ્ઞાનવિમલ સમકિતપ્રભુતાઇ, દીધી સાહિબ એહ વાઝ ॥સાગા॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

લાયો લાવોને રાજ, મુઘાં મૂઝાં મોતી—એ દેશી.

શાંતિજિનેન્દર સાહિબ મહારો, મિલીઓ જગનો તાર;

'લીમલયોદધિ તરવા કારણ, જિનપદ પ્રવહણુ પાર.
 સાહિબ નિરખો આજ સેવક નહ ધરીને,
 માનતે માનો આજ મનમાં મહેરકરીને ॥ આંકણી ॥ ૧ ॥
 અચિરાકુખે જળ પ્રભુ આયા, તમ સવિ દુરિત સમાણા;
 ઘરેઘરે મંગલમાલા પ્રગટી, દુઃખદાહગ કુમલાણા ॥સાહિબગા ૨ ॥
 મૃગલ'ધન' મનહરણી મૂર્તિ, સૂરતિ સુદર દીસે;
 ચંદ્ર ચક્રેરતાણીપરે નિરખી, તન મન હૈયક' હીસે ॥સાહિબગા ૩ ॥
 જેમ પારેવા પંખી ઉપરે, કીધી કડણુ સ્વામી;
 તેમ જો સેવકને સંભારો, તો સાચો અંતરયામી ॥સાહિબગા ૪ ॥
 વિધિસેનતપનયણાનંદન, ચંદનશીતલવાણી;
 શક્તિ તુમારી જગજનતારક, જાણી વિધુધવખાણી ॥સાહિબગા ૫ ॥
 યોધિખીજ તુમ પદકજ સેવા, આપો એહિજ માણુ;
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ કહે ઇમ અહનિરા, લગીલગી તુમપાય લાણુ ॥સાગા ૬ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સીયાલો રસીયાને પ્યારો મેં નાયક હુંજી રાજી—એ દેશી.
 મૃદંગ બજાયો માંકા પિહિયાજી મેરાજી
 ધુજી રાજિ જિનજી છે માને મુખો પ્યારો
 જિનજીની પાસે ઉભી અરજ કરુંજી માહરા પિહિયાજી
 મે રાજી ધુજી રાજી ॥ રેક ॥
 કહેતી મદાદરી રાવણપ્રતીગુ', જિનજીપૂજીને તનમનછતિશુ ॥મેગા ૧ ॥
 શાંતિજિણુ'દની જાડે બંડીહારિ, મોહનગારી મૂરતિ પ્યારી ॥મેગા ૨ ॥
 નારક કરુંજી હીયે હરખ ધરુંજી, મોતીના મંગલ ભરુંજી ॥મેગા ૩ ॥
 તાંતિ સમારી કરું મનહારી, જીણીવીણા વાઓ દિલધારી ॥મેગા ૪ ॥
 જન્મ જન્મના દુરિત હરુંજી, ભવજલધિ હેલે તરુંજી ॥મેગા ૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આણુધરુંજી, શિવમુદરી સહજે વરુંજી ॥મેગા ૬ ॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—હાનો નાહલો.—એ દશી.

શાંતિકરણ જિનશાંતિજી, સુખદાય દીદાર ॥ એ પ્રભુ માહરોરે ॥
 કરણાવંત કૃપાળ છેરે, જગજનને હિતકાર ॥ એ પ્રભુ માહરોરે ॥૧॥
 ભાવ શાંતિ ગુણ તાહરોરે, અધ્યાતમ અનુભાવિ ॥ એ પ્રભુ ॥
 ગર્ભધરી પણ લોકને રે, સાત ઠતિ સમાવિ ॥ એ પ્રભુ ॥૨॥
 ચંદ્ર સભાવ ન તાહરો રે, વીર ધીર વ્રત ગુઘ ॥ એ પ્રભુ ॥
 કુટિલકર્મરિપુ કાઢીયારે, શાંતિ હેતુ માની ગુજ ॥ એ પ્રભુ ॥૩॥
 વિદ્યસેનવૃષ્ટિકુલે રે, ભાસન ભાનુસમાન ॥ એ પ્રભુ ॥
 અચિરાનંદન ગુણનિલો રે, આલીશધનુ તનુ માન ॥ એ પ્રભુ ॥૪॥
 મૃગસંજન કંચનવાને રે, જ્ઞાનવિભલ ગુણસિંધુ ॥ એ પ્રભુ ॥
 જગમૂલમણિ જગધણી રે, જગગુરુ જગનો બંધુ ॥ એ પ્રભુ ॥૫॥

અથ શ્રીકુંથુનાથજિન સ્તવન.

રાગ—હાનો દશી.

હોહો કુંથુજિજીવં દયા કરી, હોહો દાસતણી અરદાસ;
 હોહો મુણીયે મુપ્રસન્ન હેજધી, હોહો વિગતે વચનવિલાસ ॥૧॥
 કૃપાનિધિ સહિય કુંથુજિજીવં, હોહો તું રામસુરતરૂંદ.

॥ કૃપા ॥ આંકણી ॥

હોહો સુરતણા કુલે ઉપન્યો, હોહો જીતે દુરમનવર્ગ;
 હોહો તેહમાં અચરિજ કો નહિ, હોહો પામ્યા જે અપવર્ગ ॥૬૦॥૨॥
 હોહો શ્રીનંદનપણે રૂપનો, હોહો પાર ન પામેકોય;
 હોહો મધ્યર સવિ સેવા કરે, હોહો એહિજ અચરિજ જોય ॥૬૦॥૩॥
 હોહો સંગ કરે સવિ ભાવનો, હોહો તોહો તું નિરસંગ;

૧ સપ. ૨ સુરતણ એવું કુંથુનાથભગવાનના પિતાનું નામ છે અને પક્ષે (દેવ) અને માતાનું શ્રીદેવી નામ હતું. ૩ શ્રીનંદન (શ્રી-દેવીના પુત્ર) પક્ષે શ્રીનંદન (કામદેવ). ૪ લૌકિકપ્રસિદ્ધધર (મહાદેવ) કામદેવનો પિતાગ ક્યો એહવી કહેવત છે પણ અહિં તો કુંથુનાથભગવાન શ્રીપુત્ર (શ્રીદેવી ૧ પુત્ર) પક્ષે (કામદેવ) છતાં ધર (ધનાદ્યો અથવા મહર્લિક દેવો) આવી આવીને સેવા કરે છે એ આશ્ચર્ય છે.

જહો અક્ષય અરૂપી તું સદા, જહો આતમભાવ અસંગ ॥૬૦॥૪॥
 જહો અણુધોતામલશીલ છે, જહો અણુતેડયો સુસહાય;
 જહો ભવવિણુ તુંહિ મહેરા છે, જહો અશરણુ શરણુ કહાય ॥૬૦॥૫॥
 જહો અણુચિંતિત ચિંતામણિ, જહો કરતો આધક પસાય;
 જહો સક્લમુરામુર તાહરા, જહો પ્રણમે પ્રેમે પાય ॥૬૦॥૬॥
 જહો સમતાચક્રે સાધિયા, જહો અતરથઃ અરિવર્ગ;
 જહો પરિસહ સેના નિર્દલી, જહો એહ સભાવ નિર્સર્ગ ॥૬૦॥૭॥
 જહો છંદો ચક્રી જે અછે, જહો સતરંગો જિનરાય;
 જહો અક્લ સરૂપ છે તાહર, જહો કીર્ણહિ ન કદ્યું જાય ॥૬૦॥૮॥
 જહો ધ્યાયક્રમેદયકી લહે, જહો તુમચો સદંજ સભાવ;
 જહો ધ્યાનાદિકહેતે કરી, જહો પ્રગટે એકીભાવ ॥૬૦॥૯॥
 જહો અમજલંબન કંચનવને, જહો ગજપુરનયરી જસ;
 જહો એકભવે પદ બિહુંતણા, જહો પામ્યા ભોંગવિલાસ ॥૬૦॥૧૦॥
 જહો જ્ઞાનવિમલ જિનરાજની, જહો સેવા સુરતરૂ છાય;
 જહો જે સેવે ભાવે સદા, જહો દર્શનકેલ તસ થાય ॥૬૦॥૧૧॥

અથ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન.

રાગ—તુજસાથે નહી બોલું ઋષભજી, તેં મુજને વિસારીછ.
 એ દેરી.

શ્રીઅરનાથ સનાથ કોને મુજ જાણે સેવકભાવેછ,
 ભાવભવ સંચિત બહુ પાતિકાં, જિમ તે અલગાં જાણેછ;
 કાલ અનાદિ અનંત વંદો એમ, તુમ સેવા નવિ થાવેછ,
 કેમકે કર્મવિવરમુપસાથે, શુભ રૂચિગુણ પ્રગટાવેછ ॥ ૧ ॥
 તુમ ગુણ અનુભવ ધવલ નિહંગમ. લીલા કરતો આવેછ;
 મુજ આત્મસાત્તસરઆંહિ, જે મુખહી રતિ ખાવેછ,
 વાણીચંચુતલે મુપસાથે, તત્ત્વખીર પ્રગટાવેછ,
 નીરપરે જે અલગાં દાખે, દંભસ્વભાવ વિભાવેછ ॥ ૨ ॥

૧ કમ, ક્રોધ, લોભ, માન, દર્પ, મદ એ છ અભ્યંતરશત્રુ

૨ છતી. ૩ અજ=અકરો. ૪ ધોજોપક્ષી તે દંસ.

૫ દંસની ચાંચમાં ખટાસ હોવાથી ભેળું કરેલ દુધ ને પાણીમાં
 દુધના કુચા મધ ભુદ પડી જાય છે તે ઉપનય અદિ દખાડેલ છે.

દર્શન પ્રીતિ ગુગુલુ મુકાદ્દસ, કંઠિ હાર બનાવેલ,
 સહજ સંતોષ લહે તવ સમતા, ઘૂઘરિનાદ બજાવેલ;
 શુભમતિ પરિણતિ હંસીસાથે, રિક્તી કરી રતિ પાવેલ,
 શુદ્ધ હંસ સંતતિનિર્માપણ, કારણ ગુણ ઉપજાવેલ ॥ ૩ ॥
 કુમતિકમલિણીકંઠ ઉખેડે, શુદ્ધ સુલૂભિ જગાવેલ,
 નિશ્ચયનયવ્યવહારે બિહું પખ, શોભા સમુદય થાવેલ;
 કલુપકુશાસનજલ નવિ સેવે, ધરતો સમતા ભાવેલ,
 જિનશાસનમાં રાજહંસ સમ, આતમનામ ધરાવેલ ॥ ૪ ॥
 એવો અનુભવ હંસ છે પરખે, જે પ્રભુ ધ્યાને ધ્યાવેલ,
 બાહ્યાચરણ છકાદિક સરિખાં, તેહને દાયન આવેલ;
 ગુણિજન સેવા ને તુમ આણા, હેલે રસ ચિત લ્યાવેલ,
 જ્ઞાનવિમલનું નૂર મહોદય, દિન દિન અધિકો થાવેલ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવનઃ

રાગ—આબુશિખરે દેવતા—એ દશી.

અરજિનને આરાધતાં સખી દુરિત ઉપદ્રવ જાય,
 આરો ભવજલરાશિનો સખી, એ દિવે અવિચલકાય ॥૧॥
 મનમોહન સાહિબ ચિત્ત વશ્યો, એ સખી ચિત્ત વશ્યો (૨)
 સીતાને જિમ રામ ॥ મનઃ ॥ એ આંકણી ॥
 સિદ્ધશિલાસિંહાસને સખી ખેડો અલગા એહ;
 પણ પેડો મુજ ચિત્તમાં, સખી વેગજો ન હોય તેહ ॥ મનઃ ॥૨॥
 કેશરી વનમાં ગુંજતે સખી, ન કરે કોઈ તસ ભગ;
 તિમ મુજ મનમાં પ્રભુ છતે સખી, નવિહોઈ કર્મ પ્રસંગ ॥મનઃ॥૩॥
 રતરણિકિરણના તેજથી સખી, ન રહે ઘોર અધાર;
 ગરૂડાણા સંક્રમ જિહાં સખી, તિહાં નહિ ભુજંગપ્રચાર ॥મનઃ॥૪॥
 તિમ સાહિબના ધ્યાનથી સખી, નાશે કર્મવિકાર;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતાતણે સખી, એહ છે અક્ષયભંડાર ॥મનઃ॥૫॥

અથ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આદર છવ ! ક્ષમાગુણ આદર—એ દેરી.

આદર કરીને અહર્નિશ સેવો, શ્રીઅરનાથજિણુંદણુ;
 અનુપમદંડ દીએ દરિસણુ જેહનું, ^૧કેવલનાણુદિણુંદણુ ॥આગા૧॥
 પાપરથાન અદાર નિવારી, રથશીલાંગને ધારીણુ;
 કિરિયા વિધિયોગે દેખાડે, અંહવા સહસ્ત્ર અદારણુ ॥આગા૨॥
 ગજપુરે રાયસુદર્શનભૂપતિ, દેવીરાણીનંદાણુ;
 રેવતીઋષ્ ભાગશિરશુદિદશમી, દિને ^૨જાયા મુખકંદાણુ ॥આગા૩॥
 અનુક્રમે ચઢી થઈ ભાગશિરશુદિ—એકાદશીદિને દીક્ષાણુ;
^૩વિજયાશિખિકા સહસ્ત્રસનર છકૃતપ; પાછલે પહોરે ^૪શિક્ષાણુ ॥આગા૪॥
 મીનરાશિ નંદાવર્તલંછન, ત્રીશધનુપતણુ ^૫કણુગાણુ;
 આયુ ચોરાશીસહસ્ત્ર(૮૪૦૦૦) વરસનું, કેવલ લહી શિવસંગાણુ;
 ॥આગા૫॥

તેત્રીશ ગણ ગણધરે જસ જાણો, મુનિવર સહસ્ત્રપચાસણુ(૫૦૦૦૦);
 સાહસહસ્ત્ર(૬૦૦૦૦) મુખદાઢ સાહુણી, પુરે વહિત આશણુ ॥આગા૬॥
 જેહ અખંભ અદાર ^૭નિવારી, દાખે શિવપદ પધાણુ;
 જ્ઞાનવિમલગુણ પામે અહર્નિશ, જે નિશ્ચય નિર્ઘન્યાણુ ॥આગા૭॥

અથ શ્રીમદ્દિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—લાઇલકે માતમદ્દહાર—એ દેરી.

મદ્દિનાથનેસરદેવ, સારે મુરનરસેવ;
 આજહો જેહનો રે મહિમા ^૧મહિમાંહે ગાજતોણુ ॥ ૧ ॥
 નીલવરણુ જસ છાય, પણુવીશ ધનુષ્યની કાય;
 આજહો આયુ રે પચાવન વરસ સહસ્ત્રસનુંણુ ॥ ૨ ॥
 કુંભનરેસર તાત, પ્રભાવતી જસ માત;
 આજહો દીઠે રે આનંદિત હોયે ત્રિશુવત્ જનાણુ ॥ ૩ ॥
 લંછન મિચે રહ્યો કુંભ, તારક ગુણધી અદંભ;

૧ કેવળજ્ઞાનરૂપી મૂર્તિ. ૨ જન્મ્યા. ૩ પાવખા.

૪ પ્રદરે દલિપિ પાઠઃ ૫ શરીર, તનુ ઈત્યયિ પાઠઃ ૬ શુવર્ણસદશ.

૭ અદાર પ્રકારે અવગમ્યર્થ. ૮ પૃત્વીમાં.

આજહો એહવા રે ગુણ વસીયા આવી તેહમાંછ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ નર, વાધે અતિમહાપૂર;
 આજહો પાવે રે મનવંછિત પ્રભુના નામધીછ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમદ્દિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—રાગુજય ઋષભ સમાસર્ધા.—એ દેશી.

મૃગશિર મુદ્ધિ એકાદશી દિને જાયા રે;
 ત્રિભુવન લયો રે ઉઘોત, સેવે મુર આયા રે ॥ ૧ ॥
 મુખીયા ધાવર નારકી, શુભ છાયા રે;
 પવન થયા અનુકૂળ, મુખાલા વાયા રે ॥ ૨ ॥
 અનુક્રમે જોવન પોમીયા, મુણી આયારે;
 પૂરવના પદ્મિન, કહી સમજાયા રે ॥ ૩ ॥
 શુદ્ધિ એકાદશી દિને, પ્રત પાયા રે;
 તેણે દિન કેવંજનાણુ, લહે જિનેરાયા રે ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલ મહિમાયકી, મુજસ સવાયા રે
 મદિતજિનેસર ધ્યાને, નવનિધિ પાયા રે ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમદ્દિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ઋષભ સમરા ઉદ્ધાર—એ દેશી.

શ્રીમદ્દિનાથજિનસાર, અઠવીશ ગણ ગણધાર;
 સહસ્ત્રસચ્ચાકીશ(૪૦૦૦) અણુગાર, પંચાવનસહસ્ત્રસ(૫૫૦૦)
 સાહુણી સાર ॥ ૧ ॥
 એકસાખસહસ્ત્રસચ્ચાકીશી(૧૮૪૦૦), આવક સમકિતવાસી;
 ત્રણસાખપાંસઠસહસ્ત્રસ(૩૬૫૦૦), આવિકા એહ જગીશ ॥ ૨ ॥
 પણવીશધનુ તનુમાન, અણપરણ્યા પ્રત ધ્યાન;
 સહસ્ત્રપંચાવન(૫૫૦૦) પવરીસ, આનુ સકલ ધરીશ ॥ ૩ ॥

૧ મહમુર ઈત્યપિ. ૨ પાછળ ૧૧૧ નાં પૃષ્ઠમાં છાપેલ અરના.

ચતુ સ્તવન અને આ શ્રીમદ્દિનાથના ત્રણ સ્તવન એ ચારે સ્તવનો
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત મૌનૈકાદશી દેવવંદનમાંહેવા છે. ૩ જન્મ્યા.

‘કુબેર’ શાસનદેવ, વૈરોદ્યા કરે સેવ;
 માસસંલેખણ કીધ, કઠિનસગ્ગે થયા સિદ્ધ ॥ ૪ ॥
 જે જિનવરને આરાધે, જ્ઞાનવિભક્ત મુખ સાધે;
 એળીપરે દેવ વાંદીજે, માનવભવ ક્ષણ લીજે ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમુનિસુવ્રતજિન સ્તવન.

મુનિસુવ્રતજિનવર વીરાભા, ^૧ભક્ત્યુદયદર ગુણમણિમંદિર;
 ભવિજન ચિત્તે વિસમ્યા, મુનિસુવ્રત જિનવર વીરાભા ॥૧॥
^૨જિનમુદ્રા જિનવરને સરિખી, અવર નહિ કોઈ ઉપમા;
 શામલવરણ શરણ ત્રિહું જગને, એહ સુલગતા મનોરમા ॥મુગાર॥
 કૃમતિ કૃસંગતિ કૃમલ છુદ્ધિ, જેણે વૃમ્ભપદ નવિ નમ્યા;
 કાલ અનાદિ અનંત લગે તે, નરકનિગોદમાંહિ ભમ્યા ॥મુનિગા૩॥
 તે ધન્ય તે કૃતપુણ્ય ભવિકર્મન, જસ ચિત્તે પ્રભુગુણ રમ્યા;
 જ્ઞાનવિભક્ત ગુણ નવનિધિ સંપદા, જેણે દુરમન સર્વિદમ્યા ॥મુનિગા૪॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

^૨રાગ—આજ સખી સખેસરો.—એ દશી.

નમિએ શ્રીનમિનાથને જે શિવમુખદાતા,
 નેહ ધરીને અહનિશે જે ભવભયનાતા;
 વિજયભૂષનો ખેટડા વપ્રાનો જાયો,
 નીલકમલદલસંજનો, મુરનરપતિ ગાયો. ॥ ૧ ॥
 મન મોહું.છે મોહરું વૃક્ષ મૂરતિ દેખી,
 મુદરી એહવી કોનહિ વૃક્ષ સૂરતી સરખી;
 ઉપશમરસનો કુંડ છે નિરૂપમ વૃક્ષ નયણાં,
 જગજનને હિતકારિયા જેહનાં છે વયણાં. ॥ ૨ ॥
 વદનપ્રસન્નતા અતિઘણી નિર્ભયતા રાજે,
^૩નિત્યવિરોધિજીવનાં વયરાદિક ભાજે;

૧ ભક્ત્યુદયદર. ૨ જિનપ્રતિમા. ૩ વેવાલિલરાગ એટલે સો-
 ના રૂપાના મોગડે સખ્યા ખેવત આજ એ રાગ જાણવો. ૪ સદા
 વિરોધવાળા જીવોના.

શસ્ત્રાદિક જેહને નહિ નહિ કામવિકાર,
 પાહન પ્રમુખ ન જેહને નહિ દોષ અઠાર. ॥ ૩ ॥
 પદ્માસન ખેડાથકાં. ભવિયણ પડિબોહો,
 અનુપમ ગુણ કોઈ એહવો સવિ જગજન મોહો,
 પીતરાગભાવે મિલ્યા રૂધિરાદિક અંગે,
 દુધધારપરે ઉજલા નિર્મોહ પ્રસંગે. ॥ ૪ ॥
 મુરલિગધ સવિ અંગના અવયવ મલ જેનાં,
 કમળતણા પરિમલપરે ધાસાદિક તેહનાં;
 લોકોત્તરગુણથી લહો લોકોત્તર દેવ,
 જ્ઞાનવિમલગુણનો ધણી જે તુમને સેવે. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આશાગોલી.

છહાં તું અતિસુગુણ સનેહા, એહિજ ધન્ય અમહ દીહાં,
 તે પ્રભુગુણ સમરણની છે ઇહા, રક્તકમલસમ દેહા. ॥ છહાં ॥ ૧ ॥
 પરદાવે મત કરજે ઇહા, ન ધરે કુણશું ખેહા^૧;
 સયનનયનનંદનવન સેયન મધુરવયણની મેહા. ॥ છહાં ॥ ૨ ॥
 પ્રભુ તુમહ નામધ્યાનપ્રભાવે, હોઈ ભવભયછેહા^૨;
 લાગો નેહ મિટે નહિ કમહી, જ્યું પતથરપર રેહા. ॥ છહાં ॥ ૩ ॥
 શ્રીનમિનાથનિરંજન આગે, કહો હરિહરશ્યામા કેહા;
 જ્યું દિનકરકરતેજથી હીણા, ખમુઆ દીપક દેહા. ॥ છહાં ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણરયણનો આગર, નાગરપૂજિત દેહા;
 તું ત્રિકાલ પ્રણમ્યે સવિ પ્રણમ્યા, ભરતૈરવતવિદેહા. ॥ છહાં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

પ્રભુ તેરી શક્તિ અકલ અનંત.

ભાવિકલાવુક નિકર કાનન, ફેલ ન વિદિત સંત ॥ પ્રભુ ॥ ૧ ॥
 માતવપ્રાઉદરે વસતે, સર્વરિપુ પ્રણમંત;
 તેણે યથાર્થ નામ દીધો, નમિનાથ ભદંત ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥

એ નામનો અનુભવ જાણી, ચિત્ત ધર્મા ભગવંત;
 એહ નિશ્ચય બાહ્યસ્વંતરે, દુષ્ટ દુરમન અંત ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ તરણિ નિરખત, હૃદયકજ વિકસત;
 તુમ વિના નવિ ઓર ધ્યાઉ, એહ મારે તંત ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

મુજ મુજ પ્રાણી બે, નમિજિનવરના ચરણકમલ પ્રજ્ઞમીબે;
 જસ વાણી બે, સરસમુધારસ કર્ણકચોલે પીબે. ॥મુજગા૧॥
 પીબે ગુણ ગાહે, ધરિ ઉચ્છાંહિ તેણે નરભવજ્ઞલીના;
 યા ભવજલમાંહિ અગમઅથાહે ગ્રહિ બાંહે તારણ કીના ॥મુજગા૨॥
 બહુ માયાએ લોક પ્રવાહે, વિપયકથાયે ન હુ રીણા;
 જ્ઞાનવિમલકૃપાયે સેવેશિરથાધ્ય અનુભવરસ જાહેરહે, લીણા ॥મુજગા૩॥

અથ રશ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કાફી.

નમિયે શ્રીનમિનાથને રે લાલ, વિજયનરેસરનંદ મેરે પ્યારે રે;
 અપરાજિતથી આવીયારે લાલ, વિજયઉરે અરવિંદ મેરે ॥નગા૧॥
 મૃગશિરશુદિ એકાદશીરે લાલ, નક્ષત્ર આધની સાર મેરે,
 પ્રથમ પ્રહર અક્રમ તપેરે લાલ, બકુલ તરતલે સાર મેરે ॥નગા૨॥
 ધાતિકર્મ ક્ષયે કેવલી રે લાલ, સત્તર ગણધર જસ મેરે,
 વીશસહસ્ત્ર(૨૦૦૦૦) મુનિ સાધવીરે લાલ, સહસ્ત્ર-

એકતાલીશ(૪૧૦૦૦) ખાસ મેરે ॥નગા૩॥

આવક એકલક્ષ ઉપરેરે લાલ, સત્તરી(૭૦)સહસ્ત્ર ઉદાર મેરે,
 ત્રણલાખ વરઆવિકા રે લાલ, અઝતાલીશબર મેરે ॥નગા૪॥
 પત્રરંધનુષ તનુ જેહનુ રે લાલ, દશસહસ્ત્ર(૧૦૦૦૦)

વરસનું આપ મેરે,

નીલકમલકંઠન લાડુ રે લાલ, સમેતગિરિ સિદ્ધ થાય મેરે ॥નગા૫॥

એકવીશમે જિન જાણીયેરે લાલ, પ્રભુમતાં પાતિક જાય મેરે,
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સાનિધેરે લાલ, નામે નવનિધિ થાય મેરે ॥નગા૬॥

અથ ૧શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

ચપકવર્ણી ચુંદડી હો સાહિબા, જઠ રઘ્વા ગદગિરનાર રે
 કેસરીયા નેમજી આવજો, મંદિર માહરે હો નેમજી આ૦
 કેલે દીની કેલે મુલવી હો સા૦ કેલેસે ખરચ્યો દ્રવ્યરે કે૦ ॥ ૧॥
 કૃષ્ણ દીની વાસુદેવે મુલવી હો સા૦, નેમજીએ ખરચ્યો દ્રવ્યરે કે૦ ॥ ૨॥
 નેમજી તોરણ આવીયા હો સા૦, પશુડે કીધો પોહાર રે કે૦ ॥ ૩॥
 રાજુલની રસહિરોમાંહિ હો સા૦, અહો શ્રીરાજુલને કાળો ભરતાર કે૦ ॥ ૪॥
 કાળા તે જ્ઞમર હાથિઆ હો સા૦, કાળા વરસે મેહુ રે કે૦ ॥ ૫॥
 કાળી કરતુરી કમકમે હો સા૦, કાળી કાજળ રેખ રે કે૦ ॥ ૬॥
 નેમજી તે સાલાને પુછીઓ હો સા૦, માંડવે આવડો શો સોરરે કે૦ ॥ ૭॥
 રાતે તે રાજુલખેની પરણશે હો સા૦, પ્રભાતે ગૌરવ દેશે રે કે૦ ॥ ૮॥
 પક્ષત્યયડો એ પરતુ હો સા૦, સલવડો સંસાર રે કે૦ ॥ ૯॥
 નેમજીને કહે ક્યારડા હો સા૦, કંપ્યા પશુઆ આતા બંધરે કે૦ ॥ ૧૦॥
 ખડખાઓ પાણી પીઓ હો સા૦, જંગલ કરો તુમે વાસ રે કે૦ ॥ ૧૧॥
 નેમજીએ રથ તિહાંધી ફેરવ્યો હો સા૦, જઠરિયા ગદગિરનારરે કે૦ ॥ ૧૨॥
 તાપે તેવેલુ તમતમે હો સા૦, રાજુલ વિલાપ કરતી જાયરે કે૦ ॥ ૧૩॥
 વળીવળી રાજુલ બીહતી હો સા૦, કંપ્યા કાંહો નેમજી ભલો ભરતાર કે૦ ॥
 આ ભવ પરભવ આખડી હો સા૦, આ ભવ એ ભરતાર કે૦ ॥ ૧૫॥
 રાક્ષ માસુરીકુંમુ હો સા૦, તીહના સેરિસવાદ રે કે૦ ॥ ૧૬॥
 જમા મામુ જમશુ હો સા૦, તીહમાં કીસો સત્કાર રે કે૦ ॥ ૧૭॥
 નેમજી તમા રાજુલમાં હો સા૦, સાખાસ ને રૂરવીર રે કે૦ ॥ ૧૮॥
 રાજુલ તમારા કાપડા હો સા૦, શિવા આહિત મંગળવાર રે કે૦ ॥ ૧૯॥
 નથી પહેર્યાં નથી પહેરશુ હો સા૦, યંકા તો પાવાર રે કે૦ ॥ ૨૦॥
 કુંગર ઉપર કુંગરીઓ હો સા૦, સોની વસે લખચાર રે કે૦ ॥ ૨૧॥
 ઘડા નેમજીના બે રાખ્યા હો સા૦, ઘડા રાજુલના હારરે કે૦ ॥ ૨૨॥
 કુંગર ઉપર કુંગરી હો સા૦, રંગરેચ વસે લખચાર રે કે૦ ॥ ૨૩॥
 તે નેમજીના મૂલવ્યા હો સા૦, રંચ્યા રાજુલના ઘાટ હો કે૦ ॥ ૨૪॥
 રાજુલ મુગતે પધારીયા હો સા૦, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાયેરે કે૦ ॥ ૨૫॥

૧ આ સ્તવનમાં દેટલાએક શબ્દો વિલક્ષણ છે. ૨ રાખીઓ. .

૩ ખયંતર ઈતિપિ. ૪ કાર-સોરખાર. ૫ પશુવાડો. . . પો

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

દશી કુંભખાની.

જન મનરંજન ભેટીએરે, લયલંજન ભગવાન; યાદવરાય સાંભળો.
 નેમિનિરંજન સાહિબારે, અંજન નિર્મળવાન. યાદવરાય સાંભળો ॥૧॥
 સાંભળીએ અરદાસ, મહેલી મન આમળો ॥ આંચળીં ॥
 રાગુલ કહે હું તાહરી રે, નવભવની એક નારી ॥ યાદવં ॥
 પ્રેમ દેખાડી કિર ગયો રે, આવી તોરણખારી ॥ યાદવં ॥ ૨ ॥
 'હિંચી દેખી મોહીયા રે, અણદીઠે શી પ્રીતિ ॥ યાદવં ॥
 આસંગાયતિ અવગણી રે, એ નહિ સગજનરીતિ ॥ યાદવં ॥ ૩ ॥
 એહના ગુણ નથી જાણતારે, એ અકુલિણી નારી ॥ યાદવં ॥
 ગુરૂ અનંતે ભોગવીરે, એહનો અગમ આચાર ॥ યાદવં ॥ ૪ ॥
 રમકર્મિને આદરે રે, નહિ સંતતિપરિવાર ॥ યાદવં ॥
 રાય રાંક આણે ઘરે રે, નહિ ય કિરયો વ્યવહાર ॥ યાદવં ॥ ૫ ॥
 ઊતિ નહિ હિંચનીચની રે, રાખે સહુને સમાન ॥ યાદવં ॥
 આદર નાપે તેહમાં રે, તે દાખો મુવિવેક ॥ યાદવં ॥ ૬ ॥
 તેહના ગુણ તુજમાં નહિ રે, નહિ તસ ચપલ દવભાવ ॥

॥ રાગુલસતી સાંભળો ॥

જ્ઞાનાદિક ગુણ તસ ઘરે રે, ચિરતાયે ક્ષાયિકભાવ ॥

॥ રાગુલસતી સાંભળો ॥ ૭ ॥

૪મધરો સોકિમ ભાવ કરો મન નિર્મલો ॥ આંકણીં ॥
 ઉત્તમગુરૂ આદરી રે, તે વાહે સહુકો ॥ રાગુલં ॥
 જન્મમરણગદાદિકધડી રે, નિર્ભયતા જિહાં હોય ॥ રાગુલં ॥ ૮ ॥
 વાર અનંતી પામીયેરે, તુજ સરિખી જગમાંહિ ॥ રાગુલં ॥
 નીચા એહને નવિ મહ્યારે, હિંચી તે સવિત્યાંહિ ॥ રાગુલં ॥ ૯ ॥
 મૂલ્યદાન માગે નહિ રે, થાળે પ્રીતિ અખંડ ॥ રાગુલં ॥
 અંત નહિ જસ પ્રેમનોરે, નહિ જિહાં દુશ્મન હંડ ॥ રાગુલં ॥ ૧૦ ॥
 સમતા સખી છે તેહની રે, તેહને કીજે હાથ ॥ રાગુલં ॥
 તો આપણે બિહું એકધારે, ઇમ બોલે યદુનાથ ॥ રાગુલં ॥ ૧૧ ॥

૧ મુકિતરૂપિ સ્ત્રીને માટે કહે છે. ૨ સિદ્ધ અને પદ્મે કામચરનો.

૩ હવે શ્રીનેમિનાથ રાજમતીને ઉત્તર આપે છે. ૪ સપન્ની (શોક્ય)

નો ભાવ મધરો.

રાજુલ તેડી આણીયાં રે, સર્વવિરતિ ઘરમાંહિ ॥ રાજુલ૦ ॥
 રસરંગે ખિલુ મિલ્યાં રે, સમતાં જિહાં વચિમાંહિ ॥ રાજુલ૦ ॥૧૨ ॥
 નામ પહેલી તિહાં ગધરે, રાજુલ જોવા કાજ ॥ રાજુલ૦ ॥
 બેહનો પિયુ રાગી થયોરે, મોટી તેહની લાજ ॥ રાજુલ૦ ॥૧૩ ॥
 શિવસુંદરી પરણી તિહાં રે, શિવાદેવીમાત મદહાર ॥ યાદવ૦ ॥
 જ્ઞાનવિમલસરિ ઈમ ભણેરે, ધન્ય ધન્ય નેમિકુમાર ॥ યાદવ૦ ॥૧૪ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રહો રહોરે યાદવરાય દો ઘડીયાં, દો ઘડીયાં દો ચાર ઘડીયાં;
 રહો૦ ॥ એ આંકણી૦ ॥
 મોજ મહિરાણુ શિવાદેવીજયા, તુમે છો આધાર આડવડીયાં રહો૦ ॥૧ ॥
 'નાહ ! વિવાહ આહ કરીએ, ક્યું જાવત ફિર રથ ચડીયાં રહો૦
 પશુપ પાડાર સુણીય કિય કરણા, છોડીદીયે પશુપંખી ચડીયાં રહો૦ ॥૨ ॥
 ગોઢ ખિછાઉં મેં વારીરે જાઉં, કરૂં વિનતિ ચરણે પડીયા રહો૦
 ખીચુવિણુ ઈદીહાતે વરિસસમોવડ, ન ગમે સેનને સેજડીયા રહો૦ ॥૩ ॥
 વિરહ દિવાની વિલપતિ જોવન, વાડી વન ઘર સેરડીયાં રહો૦
 અષ્ટ ભવાંતર વેહ નિવાહત, નવમે ભવ તે પવિછડીયાં રહો૦ ॥૪ ॥
 સહસાવનમાંહે સ્વામિ સુણીને, રાજુલ દ્રૈવતગિરિ ચડિયા રહો૦
 ખીચુકરે નિજશિરે હાથ દેવાવત, ચાખે ચારિત્રશેલડીયાં રહો૦ ॥૫ ॥
 યાદવવંશ વિસૂયણુ નેમજી, રાજુલ મીડી વેલડીયા રહો૦
 જ્ઞાનવિમલ ગુણેષપતિ નિરખત, હરખત હોત મેરી આંખડીયા રહો૦ ॥૬ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કેદારો.

રાગ—પ્રાણુ માહરા હરી હો હરી તુમહ સુણ્યો ભાઈ પ્રાણુ
 માહરા હરી—એ દેશી.

પ્રણુમાડી નેમિ હો નેમિ તુમહ સુણ્યો ભાઈ પ્રણુમાડી નેમિ

॥ આંકણી૦ ॥

૧ નાય । ૨ બલી ઇત્યપિ પાઠઃ ૩ દિવસ. ૪ નિભા-
 વ્યો, રાખ્યો. ૫ સ્નેહને દૂર કર્યો. ૬ ગિરનારપર્વત. ૭ શોભાવનાર.

મુઝ પારખુકું આપે પશુપદે, ધાહુ ઈ હો ઈ ॥૧૭૦૦૧॥
 દીનાનાથ પશુસે કરૂણા હમ વરિયાં તે કાહુ ગઈહો ગઈ ॥૧૭૦૦૨॥
 માણસ છોડિ કૃપા તુણ અરશે તોમહે તે ક્યું નભઈ હો ભય ॥૧૭૦૦૩॥
 સંત અનંત ભયે જે રીતિ તિમશ્યું એ રીતિ નહ હો નહ ॥૧૭૦૦૪॥
 આયમિલો સખી સયન સહીરો માત તાત ઉરે કરમ રઈ ॥૧૭૦૦૫॥
 કરી મનોહર મનાય લેઈ આપો શું મુનિ હો તરઈ હો રઈ ॥૧૭૦૦૬॥
 અન્નપાન ભાવે નહિ મોકું શુદ્ધિ બુદ્ધિ ભુલીગઈ હો ગઈ ॥૧૭૦૦૭॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ કીર્તિ શિષ્યા ત્રિકરણશુદ્ધે લઈ હો લઈ ॥૧૭૦૦૮॥
 રાજુલ જ્યોતિ ઝગમગ પતિશું તવ એકમેક થઈ હો થઈ ॥૧૭૦૦૯॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આજહોની દેરી.

શ્રીયાદવકુલચંદ્ર નેમીસર જિનચંદ્ર,
 આજહો સોહો રે જિન સામસવાન સોહામણાળ ॥ ૧ ॥
 મુણી પશુઆં પોકાર છાંડી રાજુલનાર,
 આજહો જાણી રે મન આણી કરૂણા ગુણ ઘણાળ ॥ ૨ ॥
 અચરિજ એહ અનૂપ જેહનું અકલ સ્વરૂપ
 આજહો આપે રે નિરાગી રાગી સવિ કરેળ ॥ ૩ ॥
 જન્મથકી બ્રહ્મચારી નહી મને કામવિકાર
 આજહો તોહો રે રાજુલપતિનામ સત્ર ધરેળ ॥ ૪ ॥
 સમુદ્રવિજય નૃપ માત શિવાદેવી જસ માત,
 આજહો દીપે રે અતિ છપે સ્થલ સવિ મોહનુ'ળ ॥ ૫ ॥
 આશ્રિત ગદગિરનાર, પામ્યા ભવનો પાર,
 આજહો મોહું રે અચરિજ દીસે એ સ્વામિનુ'ળ ॥ ૬ ॥
 તું નિરંજન નિરનેહ માહરે તુઝશ્યું નેહ,
 આજહો રાચું રે ઇચ્છે ધ્યાને સ્વામિ સોહામણાળ ॥ ૭ ॥
 ધીરવિમલકવિ શિષ્ય, વંદે નય નિશદિશ,
 આજહો કીજે દિસ ભરી નિતુ પ્રભુનાં ભામણાળ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

શાગ—ત્રિભુવનતારણ તીરથ પાસચિંતામણી રે કે પાસઁ—એ દેશી.

નેમિનિરંજન દેવકે સેવ સદા કરે રે કે સેવ સદાઁ
અહુનિશ તાહરે ધ્યાન કે દિલમાંહિ ધરે રે કે દિલઁ

શંખલંછન ગુણખાણ કે અંજન વાનિ છે રે કે અંજનઁ ॥૧॥

રાજમતીના કંત કે પરણ્યાવિણ અછે રે કે પરણ્યાઁ

તુલિજ જીવનપ્રાણ કે આતમરામ છે રે કે આતમઁ

માહરે પરમાધાર કે તાહરે નામ છે રે કે તાહરેઁ

સમુદ્રવિજયના નંદન નિતુ નિતુ વંદના રે કે નિતુઁ

કીલે કરૂણાવંત કે કર્મ નિકંદના રે કે કર્મનિકંદનાઁ ॥૨॥

જીત્યો મન્મથરાજ રહી ગઠ ઉપરે રે કે રહીઁ

પહેરી શીલસનાહ ઉદાસ રસસીધરે રે કે ઉદાસઁ

સવિ જિનવરમાં સ્વામિ તુમે અધિકુ કર્યું રે કે તુમેઁ

કુમરપણે ધરી ધીર મહાવ્રત ઉચર્યાં રે કે મહાવ્રતઁ ॥૩॥

આઠ ભવાંતર નેહ જે તેહ ઉવેખીને રે કે તેહઁ

કરૂણા કીધી કેવલ પશુમાં કેખીને રે કે પશુમાંઁ

પુરણ પાળી પ્રીતિ વળી નિજ નારીને રે કે વળીઁ

આપી સંયમભાર પહોચાડી અપારને રે કે પહોઁ ॥૪॥

જણ જણશું જે પ્રીતિ કરે તે જણ ઘણા રે કે કરેઁ

નિરવાહે ધરી નેહકે તે વિરલા સુખ્યા રે કે તેઁ

રાજિમતીના નેહ વખાણે કવિજના રે કે વખાણેઁ

તુમે તો દીધો છહ તેહનો ધિરમના રે કે તેહઁ ॥૫॥

યાદવનાથ સનાથ કરો મુજને સદારે કે કરોઁ

દિયો મુજ શિરપર હાથ હોવે જેમ સંપદારે કે હોવેઁ

જલિ જલિ મરે પતંગ દીવાને મન નહિં રે કે દીવાઁ

નાણે મન અસવાર ઘોડા દાડે સહી રે કે ઘોડાઁ ॥૬॥

સખલા સાથે પ્રીતિ નિર્બલને નવિ કહી રે કે નિર્બલઁ

પણ લાગ્યા જે કેડે કિહાં જાયે વહી રે કે કિહાંઁ

તે સજ્જનશું હોય જે ભીડ ન ભાજ્યે રે કે ભીડઁ

પોતાનો જે હોય સદા દિલ રંજ્યે રે કે સદાઁ ॥૭॥

તુમચી સુનજર હોય તો કર્મને મ'ણ્યે રે કે કર્મ
તો દુશ્મન હોય દર કુણે નહિ ગ'ણ્યે રે કે કુણે
પ્રાણાધાર પવિત્ર કે દરિસણ દીણ્યે રે કે દરિસણ
જ્ઞાનવિમલ સુખપૂર મિસીને કીણ્યે રે કે મિસી

॥૮॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

દેશી ગદ્યગતી.

રાજિમતી રંગે કહે કાંઈ પ્રીતમણ અવધાર ॥ મુજરો છે માહરો ॥
સુણી આધાર, મોહનગાર, જગે મુખકાર, તુઝ દીદાર,
કર મુઝ સાર, મુજરો છે માહરો. ॥ ૧ ॥
અણદિઠે શુ' મોહીયા, કાંઈ તેતો 'નવસી નાર ॥ મુઝ ॥ ૧ ॥
પ્રીતિ કરતાં સોહિસી, કાંઈ નિરવહતાં જ'નગ ॥ મુઝ ॥
જિમ રવિપવ્યાસ ખેલાવતાં, કાંઈ વિષમ અગ્નિજાળ ॥ મુઝ ॥ ૨ ॥
વિણ પરણે પણ જગે કહે, કાંઈ હું તુમચી નિરધાર ॥ મુઝ ॥
નયણે દખાડીને વદ્યા, કાંઈ આવી તોરણ બાર ॥ મુઝ ॥ ૩ ॥
અવર ન હો તુઝ સારિખો, કાંઈ 'પુરપરણ સંસાર ॥ મુઝ ॥
તેહલણિ નિરવાહિએ, કાંઈ મુણ મુજ હીયગહાર ॥ મુઝ ॥ ૪ ॥
હાથમેલાવો નવિ ક્યો, કાંઈ શિર ઉપર કરો હાથ ॥ મુઝ ॥
ધન્ય શિવમુંદરી બહેનડી, કાંઈ જિણે મોહ્યા પ્રાણનાથ ॥ મુઝ ॥ ૫ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી, કાંઈ જ્યોતિ અંતમલ તેજ ॥ મુઝ ॥
અચલ અલેહ બિહુ મિલ્યાં, કાંઈ હજિમળી હીયગહેજા મુઝ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સામેરી.

ગઠગિરનારે જઈ રહ્યો રે, યાદવ નેમિકુમાર;
વિરહવચન બોલે ઈસ્યાં રે, રાજિમતી તવ નાર.
મુણે મુણે સહીઓ રે વયણા,
પગલાં પિઉના પેળી અઝિઝિ લાગી રે નયણાં;

મારે તીખાં 'તીર ઝાપટી લાગી રે મયખાં ॥એ આંકણીગા ॥૧॥
 તોરણ આયે નેમજી રે, પાછા વળીયા કેમ;
 કપર કર્યું 'પરણ્યાતણું' રે, એ બાજીગરપરે લેમ ॥ મુણેા ॥૨॥
 કરણા કીધી પ'ખીયા રે, નવિ કીધી મુજ સાર;
 પણ હું સાચી પતિવ્રતા રે, તોહિ તાહરી નાર ॥ મુણેા ॥૩॥
 અષ્ટભવાંતર નેહલો રે, નવમે ભવે દીયો છેહ;
 કેડા ન છોડ' તાહરો રે, જિમ જાયા ને કેહ ॥ મુણેા ॥૪॥
 ઈમ કહેતી પહોતી પ્રિયા રે, પિયુ પાસે લીયે દીક્ષ;
 રહનેમિ પણ બુઝાચો રે, રૂઢ હિતની રીખ ॥ મુણેા ॥૫॥
 યાદવકુલચૂડામણિ રે, ધન ધન રાણુલ નેમ;
 જ્ઞાનવિમલ કહે એહના રે, સાચા પૂરજપ્રેમ ॥ મુણેા ॥૬॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સારંગ મહદ્વાર.

રાણુલ તેરો પશુયાં કરત પોકાર.
 સખ મિલીકરી પ્રભુજીકે આગે, નિમુણત નેમિકુમાર ॥રાણુલગા ॥૧॥
 પિક શુક મોર જૂંગ મૂંગ ખંજન, હરિ ગજ ચક્રવા હંસ;
 કંઠ નાસિકા કેશ ભમુ લોચન, કદી ગતિ થણજિત અંસ ॥રાગારા ॥૨॥
 અરજ મુણી પશુચરકી નેમિ, છોડી ચાહ્યો નિરધાર;
 દહે રાણુલ સોગંધકી પ્રભુ, વિણ કરે ન આર ભરતાર ॥રાગા ॥૩॥
 ખીઉ ખીઉ કરત ચલત તવ પાણી, ચઢી ગઠ ગિરનાર;
 ખીઉ પ્રેમે કરી દીયો શિરપરે, કીનો સફલ અવતાર ॥રાણુલગા ॥૪॥
 અવિચલ પદ પાયે તિહાં દંપતી, યાદવકુલરાણુગાર;
 જ્ઞાનવિમલ મનમોહન સારંગ, રસિકશિવાદે મહદ્વાર ॥રાણુલગા ॥૫॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—માલવી ગાડી.

રહેા રહેા રે યાદવ રીતિ મથી, કંઈ એહવી ચાલ ન કીજેરે;
જેમ કહુશયો તેમ તેમ કરશુ, પણ રથ પાછો ન વાળીજે રે.

॥ રહેા ૦ ॥ ૧ ॥

તોરણ આપ ગયો ફિર કોઇ, તે વાહલા મુઝ દાવો રે;
વિષુ અવગુણ છોડીને જાઓ, રયો મન આપલો રોપોરે ॥ રહેા ૦ ॥ ૨ ॥
કહે રાણુલ મેં સંગ ન છાડું, નિરાશિન પીયુ ગુણ ગાઉં રે;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ પામ્યા દેહાઉં, એ દુષ્ટિને રવારી ભાઉરે ॥ રહેા ૦ ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મારૂં કાફી.

નેમિણ નિરખો નાહલિયા, સામલિયો મુજ સાહિબો રે;
એહશુ નેહ અપાર.

જાવા દીઓ મુજ તાતણ, માહરો નાથ જાયે ગિરનારે ॥ નેમિ ૦ ॥ ૧ ॥
દયા ધરી રથ રેરીયો રે, સુણી મરુઆં પોકાર;
પતિપ્રતા પ્રતતો રહે જો, લિઓ સંજમભાર રે ॥ નેમિ ૦ ॥ ૨ ॥
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુને મિલી, પામી ભવનો પાર;
દુષ્ટી એકપણે રદ્યા, રસરંગે નહી જસ પાર રે ॥ નેમિ ૦ ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મભાવગર્ભિત પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

કાવ્ય—પ્રહસમે પ્રણમીએ પ્રેમ આણી,
પાર્શ્વપ્રણુ પદ કમળ જ્ઞાન ખાણી;
મુકૂતતતિવદ્ધી ધણથી મચાણી,
તેહને ધ્યાને શ્રેણિ રખાણી. ॥ ૧ ॥

ફાગ—પાસ પ્રણુને પ્રણમે મુરનરવર સવિ પ્રાણી,
આણા શિરધરે આગળે ઉભા જોડી પાણી;
અર્ધસેનનૃપનંદન નંદનવનસમ કાય,
મણિધરકુણધરલંછન વામાદેવી માય. ॥ ૨ ॥

કાવ્ય—સકલ મંગલતણું હેતુ જાણો,
જિનતણી ભક્તિ દિલમાંહિ આણો;
અથલ શુભયોગ અનુપંગ જોડે,
દુરિત મિથ્યાત અનુબંધ છોડે. ॥ ૩ ॥

ફાગ - નિઃશંકિતવરસમકિતશુણ્યુત ચિત્ત સમભાવિ,
ભાવિતવાસન શાસન કીજે એકીભાવ;
અંતરંગપરમાત્મ જિનપતિસાથે અભેદ,
દ્રવ્યભાવશું પૂજા સાધીજે બહુભેદ. ॥ ૪ ॥

કાવ્ય—સત્યચંદ્ર દંતપાવન ધરીજે,
પ્રણુગુણ જલમુખે શુદ્ધિ લીજે;
હલિ પ્રમાદતા દુરે રાખો,
અંગથી અવિધિ અલગી ઉચ્છાળો. ॥ ૫ ॥

ફાગ—પૂજાને અભિમુખતા તે પૂરવદિશ જાણિ,
વિધિપરનાલિકા યજ્ઞાજઠ સંવરજલશુચિ ન્હાણ;
યતનાદિક ઉગરણે કાઢો મતમિથ્યાત,
અંશુછો અઘશોષણ દૂષણવિષ્ણુ અવદાત. ॥ ૬ ॥

કાવ્ય—દેવધર તેહ શુચિ અંગ જાણો,
અમલ મન પગર્ભધરમાંહિ આણો;
ચોગધિરતા પબ્ધાસણ બનાવો,
નિશ્ચયદષ્ટિ નિરખી સુહાવો. ॥ ૭ ॥

કાગ—નિર્મલતા જે ચિત્તતણી તે ક્ષીરોદક વન્ન,
 શુભલેશ્યાપદ ઓહણ ઉત્તરસંગ પવિત્ર;
 ૧શુશ્રૂપાદિક અઙ્ગુણ બુદ્ધિતણા નિર્દોષ,
 દર્શનાચાર વિશુદ્ધિ તે આઠપડા મુખકેશ. ॥ ૮ ॥

કાવ્ય—ભક્તિ કેશરતણા રંગ વાર,
 ચંદન શુદ્ધઅદ્વાન ધાર;
 શક્તિ કયોલ શુભધ્યાન ઘોલા,
 શીલજત્વ સત્ય ધનસાર રોલા. ॥ ૯ ॥

કાગ—ઓરસીઓ એકામતા પૂરણકલસ સંતોષ,
 જે નિરમાલ્ય ઉતારવાં તેહ વિભાવનો દાષ;
 ચિત્ત ઉપાધિ નિવારીયે આભરણા ઉતારી,
 અંગ પખાલે ચિંતયે ચિત્તસમાધિ અપાર. ॥૧૦ ॥

કાવ્ય—૧પંચ આચાર ૨વિવહાર પાંચ,
 તે જિનદેવ આણા પ્રપંચ;
 તિલક નિલવટે કરે ભાવ આણી,
 સહજગુણ મુદ્રિકા તે વખાણી. ॥૧૧ ॥

કાગ—જિનગુણ ઘોષણ ચિંતાન પ્રભુગુણ તુમિ ૨અલોભ,
 ચાર તિલક કરે પૂજક ગલિકૃ હંદે ઉંદર અક્ષોભ;
 અંગહુહણાં દોઢ ધર્મના સહજ સભાવ તે અંગ,
 જે ભૂષણ પહેરાવીયે અધ્યાતમગુણ ચંગ. ॥૧૨ ॥

કાવ્ય—અંગ નવધ્રુવની વાડિ ભણીએ,
 અશુભ નવ જેહ નિયાણ હણીયે;
 સમક્તિ ભૂષણવર વિવિધ યુગતે,
 પંચવરણે કરે ૩કુસુમ ભક્તિ. ॥૧૩ ॥

કાગ—શુભ ઉપયોગ વિવેકે ધર્મધ્યાનપ્રકાશ,
 કર્મદહન કૃષ્ણાગર તનુયોગે કૃતવાસ;

૧ શુશ્રૂપા (સાંભળવાની ધૃતિ) ૧, અવણ ૨, ગ્રહણ ૩, ધારણ
 ૪, ઊહ=તર્ક ૫, ઓહ=વિતર્ક ૬, અર્થ વિજ્ઞાન ૭, તત્ત્વવિજ્ઞાન ૮, એ
 આઠ બુદ્ધિના ગુણ જણવા.

૨ પંચાચારનું વર્ણન શ્રીરત્નશેખરસંસ્કૃત આચારપ્રદીપમંથમાં છે.

૩ પંચવરહારનું સ્વરૂપ શ્રીજીતકદમ્બવચનસારોદ્ધારાદિકમંથમાં છે.

૪ અલોચ ઇત્યાદિ.

૫ પંચવર્ણિકૃત.

ભાવના વાસના મહામહે ધૂપઘટી પ્રગટાવે,
ત્રિક અનુષ્ઠાને સચિત કુન્દ્રૂત દુરે દિગવે.

॥૧૪॥

કાવ્ય—તત્ત્વના પાત્રમાં ઘૃત મુહાવે,
સકલનય ચિંતના ભાવ દ્યાવે;
જ્ઞાનદીપકતણું તેજ દીપે,
ભ્રાંતિ ખવનાદિકે તે ન જીપે.

॥૧૫॥

કાગ—આમદથાનકવર્જના તેહિજ મંગલ આહ,
જે નેવેઘ નિવેદીયે તેમને નિશ્ચલ પાહ;
લવણ ઉતારીયે કૃત્રિમધર્મતણા જે ત્યાગ,
મંગલદીવો જાણીયે શુદ્ધધર્મ ગુણરાગ.

॥૧૬॥

કાવ્ય—સહજ મદ્ભુત ગુણ મુરજ ભાવે,
તે અવસ્થાત્રિક તાન ભાવે;
આયતિશુદ્ધતા તાલ ફાવે,
ગીત ને નૃત્ય અભિનય દેખાવે.

॥૧૭॥

કાગ—અવિધિ અધર્મ અનીતિધી વિતથ થઈ જે ભક્તિ,
તે આરતિ ઉતારે ઇણિપરે ભાવનાવ્યક્તિ;
દષ્ટિરાગ ઉવેખણા ઘટ વળવો સાર,
અનાશસતા સાત્ત્વિક ઝંઘરીના ઝણકાર.

॥ ૧૮ ॥

કાવ્ય—દ્રવ્યપૂજનધડી હોય હિંસા,
એમ કહી ભક્તિની ફરે રખિંસા;
તેહ નવિ સમયની વાત જાણે,
જે નિસિદ્ધિપદે સામ્ય આણે.

॥૧૯॥

કાગ—અધ્યાહત તત્ત્વનાહે અનાહત કુંદુલિ તેહ.
મુદિતા કરણ રચના નાટિકનર્તકી જેહ;
જિનઆણાને અનુસરી જેહ સકલ વ્યવહાર,
આચરતે ચિત્ત વરતે તેહજ એક પ્રકાર.

॥૨૦॥

કાવ્ય—દ્રવ્યભાવે કરી દુવિધ કહીયે,
ત્રિવિધ અવચકે ત્રિવિધ લહીયે;
ભક્તિ બહુમાન અણાસાય ઉચિતે,
ચરવિધ પૂજની એહ સુગતિ.

॥૨૧॥

જ્ઞાન—શ્રદ્ધા જ્ઞાનને કહણુ ને ફરસન થય ચુકી પંચ,
 પદ્મવ્યાદિક ભાવનિ 'સગ નય સકલ પ્રપંચ;
 ચિંતન કીર્તન સેવન વદન નિદન ધ્યાન,
 સમતા એકતા હતિ અડપૂજા વિધિ અનિદાન. ॥૨૨॥

કાવ્ય—એમ અધ્યાતમ ગુણુ વિવિધ ભેદ,
 અનુભવ જ્ઞાનશુ" જેહ વેદ;
 પરમ આનંદ લહે તેહ પ્રાણી,
 શુદ્ધ સમકિતતણી એ નિરાની. ॥૨૩॥

જ્ઞાન—જિનસરળી જિનપ્રતિમા એ ગણુધરની વાણી,
 નિરખે હરખે પ્રાણી તેહને શુભગુણુમણુ;
 સિદ્ધસરૂપી મુદ્રા મુદ્રિત દાપ અશેષ,
 દ્રવ્યપૂજા ઉપચારે લહીયે સકલ વિશેષ. ॥૨૪॥

કાવ્ય—ધ્યેયના ધ્યાનને હેતિ ધ્યાતા,
 સકલ કરણી કરે ભવિક જ્ઞાતા;
 કર્મના ભર્મથી ભિન્ન થાયે,
 અક્ષય અનુપમ મહાલીલ પાવે. ॥૨૫॥

જ્ઞાન—નીરજતા નિર્ભગતા શીતગતા સંખંધ,
 શુભઅનુખંધ મુગંધતા અડવિધ કુસુમપ્રખંધ;
 ચઊવિધ સત્ય ક્યા પરદતને ખંભ અસંગ,
 તપ અનિદાન સુજ્ઞાન સુશીલ સુસમજનસંગ. ॥૨૬॥

કાવ્ય—યોગત્રિક કરણત્રિક જેહ શુદ્ધ,
 અક્ષતે તેહ જ્ઞાનાદિ ભુદ્ધ;
 અપુનર્ભવ એ ફલ વિશેષ,
 નિર્મલ બોધ તેદીપરેખ. ॥૨૭॥

જ્ઞાન—પરમ મુહિતરસ અત્યયિત તે નૈવેદ્ય કહાય,
 હમ અષ્ટાંગ સુયોગે જિનપૂજા સુખદાય;
 સર્વવિદ્ય ઉપશામક દ્રવ્યભાવ ગુણુષોધ,
 પ્રથમ સંવર પ્રારંભી યાવત કર્મનો મોક્ષ. ॥ ૨૮ ॥

કાવ્ય—છણિપરે જેહ જિનરાજ પૂજે,
 તેહથી મોહમિથ્યાત્વ ધૂજે;

‘દ્રવ્યભાવાધિકારી અગારી,

ભાવમુખ સાધુ ઉપદેશકારી;

॥ ૨૯ ॥

રાગ—સુરતમંદલ સાહિબ પાર્શ્વ પરમગુણપૂર,

સુરતરૂ સમધિક દીઠા ધ્યાનને ભવન હમ્મરૂ;

‘સંગ્રામિ દરિસણ દીજે કીજે સદ્ગત અવતાર,

તત્ત્વમુદારસ પાયો ધ્યાયો તુમ ઉપગાર.

॥ ૩૦ ॥

કાવ્ય—સુરિશ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રણીતા,

પાસજિનપૂજના ભાવ ગીતા;

એહુના અથે જો ચિત્ત ભાવે,

તેહ ત્રિભુવનશિરદાર થાવે.

॥ ૩૧ ॥

અથ (આશાઉડીપુરમંદલ) શ્રીભાભાપાર્શ્વનાથજિન
સ્તવન.

રાગ—ત્રિભુવનતારણ તીરથ પાસચિંતામણી રે—એ દર્શી.

ત્રિભુવન મુકુટસમાન વિમાનપતિ સ્તવ્યો રે કે વિં

મહિમા જસ જગમાંહિ વિષ્ણુધર્મન વર્ણવ્યો રે કે વિષ્ણુ

આશાઉડીપુરમંદલ ભાભાપાસજી રે કે ભાં

સુરતરૂપરે જિનરાજકે પુરે મન આશાજીરે કે પુરે ॥ ૧ ॥

પરતા પૂરણહાર કે સંકટ સૂરણો રે કે સં

વિધન કરે વિસરાલ અરિભય ભંજનો રે કે અરિં

આદિ અનાદિ અનંત અછે ગુણ તાહરો રે કે અં

કામિતદ્વલદાતાર મનોરથ માહરો રે કે મનો ॥ ૨ ॥

ભવની કોણકોણ હુરિત જે સંચીઉરે કે હુ

તે હોય તતક્ષણમાંહિ વિનાશે ખંચીઉરે કે વિનાશે

દિનકરકિરણજી તેજ જલામલ દીપતો રે કે જં

દૃષ્ટીને અધકાર ન હોય કિહાં છતુ રે કે ન હોય ॥ ૩ ॥

૧ મુકુટરથો દ્રવ્યપૂજા ને ભાવપૂજના અધિકારી છે અને સાદુઓ
મેકલી ભાવપૂજના અધિકારી છે પણ દ્રવ્યપૂજનો ઉપદેશ આપે.

૨ સુરતમંદર.

૩ હમણા.

૪ દેવો અથવા પંડિતો.

૫ અધકાર.

૬ વિનાશ.

૭ પાપ.

પવન પ્રયત્ન મેઘધરા જિમ વીખરે રે કે ઘટાં
 તિમ તુમ ધ્યાનસમીરે મિથ્યાહસ હરે રે કે મિં
 તિમ ઈંધણસંભાર રચનસ ખિણમાં દહે રે કે અં
 તિમ તુમ નામપ્રતાપથકી સંકટ ટળે રે કે સંકટ ॥ ૪ ॥
 વરસી જિમ જલધાર કરે ચ્ધર આર્દ્રતારે કે કરે
 જિનશાસનશ્રદ્ધાન ધરે ચિત્તવૃત્તિતારે કે ધરે
 વિધયકપાય દાવાનસતાપ સુમાવતો રે કે તાપ
 પ્રભુ તુમ સંગતિ મેઘ પસાયે પાવતો રે કે પસાયે ॥ ૫ ॥
 નાહનો પણ ગુણવંત હોય ગુણીસંગથી રે કે હોય
 વાહલીયા પણ પાવન ગુણે થયા ગંગથી રે કે ગુણે
 પાણી થયું ધૃતરૂપકે દુધે જો મિદ્યુ રે કે દુધે
 મણિમાતીને સંગ અમુલિક થઇ ભગ્ય રે કે અં ॥ ૬ ॥
 શશલો પણ વિધુસંગ શંકરે આદ્યો રે કે શંકરે
 લોકે વંદો તેહ પ્રવાહે આચર્યો રે કે પ્રવાહે
 પંકજ પણ ગુણીસંગથી શીસે સહુ ધરે રે કે શીસે
 મંદરગિરિને સંગ તૃણ કંચનપરે રે કે તૃણ ॥ ૭ ॥
 શેહુલુલૂપ્રસંગ ઉપસ પણ રચણાં રે કે ઉપસ
 મંત્રે વાસિત નીર અમીરસ પાવણાં રે કે અમીરસ
 કુસુમતણે સહવાસથી તેલ બહુમૂલ્યાં રે કે તેલ
 શીસ ધરે સહુ કાંધ ધરે કરસયણાં રે કે ધરે ॥ ૮ ॥
 પારસપત્થર સંગે હોઈ લોહ કંચન રે કે હોઈ
 તીરથને અનુભાવે હોઈ જલપાવને રે કે હોઈ
 મલયાચલને પાસ રહ્યાં જે રૂપાં રે કે રહ્યાં
 તે પરિમલને વાસ ચંદનમલયાંગરાં રે કે ચંદન ॥ ૯ ॥
 રામચંદ્રને તેજે કે પત્થરપણ તર્યા રે કે પત્થર
 તિમ તુજ કરુણાહિન દુઃખીજન ઉદ્ધર્યાં રે કે દુઃખી
 માટી તાહરી ટેક અછે જગમાં ખરી રે કે અછે
 કળિયુગ તેજ પ્રતાપ સુકીર્તિ વિસ્તરી રે કે સુ ॥ ૧૦ ॥

૧ ધ્યાનરૂપ પવન. ૨ અમિ. ૩ પર્વતની અથવા પૃથ્વીની.

૪ અમૂલ્ય. ૫ ચંદ્રમા. ૬ માથે. ૭ રોહણાચલપર્વત.

૮ પત્થર. ૯ રહેા.

નહાનો પણ પોતાનો આવી આશ્રયો રે કે આવી૦
 ઉપેખ્યો નવિ જાય સેવા કરતે થયો રે કે સેવા૦
 સાહિબની એ શોભ મુખી સેવક સદા રે કે મુખી૦
 દીનદયાળ કૃપાળુ કૃપા કરીએ મદાએ કે કૃપા૦ ॥૧૧॥
 આણા ઈમ દિલમાંહિ મુણીજે વિનતિ રે કે મુણી૦
 નવિ ગણિયે દિલમાંહિ કોમ કારણ ૧ ભવાથતિ રે કે કોમ૦
 જો કરશે મુખસાય તો અરજ શો એવડા રે કે અરજ૦
 સગળન પરમુખકાર હોયે જિમ કેવડા રે કે હોયે૦ ॥૧૨॥
 શરણાગત ૧ પવિપંજર ચરણુ તુમારડા રે કે ચરણુ૦
 શરણુ કર્યા મેં રવામિ મુધારમના ઘડા રે કે મુધા૦
 કલિપરભાવે તાહરે તેજ ન ઝંખીયે રે કે તે૦
 ખલુઆ તેજપદર ન મુરજ લોપીયે રે કે નમુ૦ ॥૧૩॥
 વામાનંદન અંદન શીતલ તાહરું રે કે શીતલ૦
 દેખી દર્શન આજ વધ્યું મન માહરું રે કે વધ્યું૦
 અંતર દુશ્મન જોર ચલે નહિ આજથી રે કે ચલે૦
 મુજસમહોદય હોત સદા જિનરાજથી રે કે સદા૦ ॥૧૪॥
 પ્રવહણુપરે તું તારણ ત્રિભુવનનો ધણી રે કે ત્રિ૦
 વંછિતદાયક લાયક તું છે મુરમણી રે કે તું છે૦
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિંદ સુસાધુશિરોમણિ રે કે સુસાધુ૦
 રહી નવેવાસ ચોમાસે થુણ્યો જિનદિનમખી રે કે થુ૦ ॥૧૫॥

અથ શ્રીગોડીપાર્વનાથજિન સ્તવન.

ગિર્યા ગોડીપાંસજી હોલાલ, દીલે દીલે દરિસણ આજ; સાહિબજી
 વ્યદુદિનનો ઉમાદલો હોલાલ, સદળ થયો જિનરાજ સાગ ॥ગિ૦૧૧॥
 આશાધરીને આવતો હોલાલ, દશદિશ માનવવૃંદ સાગ
 પરતા પૂરણ પરગડા હોલાલ, ૧ કાલ કદપદ્મકંદ સાગ ॥ગિ૦૧૨॥
 સાચોચરણ વિચે આકરો હોલાલ, વિપમાથલના ઘાટ સાગ
 તે સવિ મનમાં અવગણી હોલાલ, આવે આવે ભવિ-

જન થાટ સાગ ॥ગિ૦૧૩॥

ઇહલોકે ફલચિંતવી હોલાલ, આવે આવે આશાખદ સાં
 પણ કેવલભગતિ ઉદ્ધર્યા હોલાલ, તે પ્રભુ તુમ ગુણુ લુદ્ધ સાં ॥ગિ૦૧૪॥
 સવિ અંતર્યામી અછો હોલાલ, જણો પાર્યાયલાવ સાં
 તો શી સેવક તારવા હોલાલ, લીલ કરો જિનરાય સાં ॥ગિ૦૧૫॥
 ઇહભવ પરભવ તાહરા હોલાલ, ચરણુ શરણુ જગમાંહિ સાં
 જલથલપિપમે થાનકે હોલાલ, તુંહિ અહે નિજ ખાંધે સાં ॥ગિ૦૧૬॥
 તુઝ નામે દુરે હુએ હોલાલ, પાતિક મોહ મિથ્યાત સાં
 વંશદ્વિયાકુ ચૂગમણિ હોલાલ, અધેસેનનૃપ તાત સાં ॥ગિ૦૧૭॥
 ન ગણે કાંડા કાંકરા હોલાલ, કોઇ અસ્તુથ ઉજા સાં
 ભરકુજરક કાંટી ઘણી હોલાલ, એકતુમ દરિસણુ રહ્યા સાં ॥ગિ૦૧૮॥
 સ્વારથીઆ ન ગણે સહી હોલાલ, આશા ને અવલંબ સાં
 પ્રારથીયા પહિલે દિગે હોલાલ, જિમ કોકિલ ને અંબ સાં ॥ગિ૦૧૯॥
 દરિસણુનો અલજો ઘણો હોલાલ, ઘો દરિસણુ દીવાણુ સાં
 નયણે નિરખંતા હોવે હોલાલ, છવિત જન્મ પ્રમાણુ સાં ॥ગિ૦૨૦॥
 નામ અનેકે તું અછો હોલાલ, નયર નિવેશને કામ સાં
 ત્રિભુવનમાંહિ તાહરો હોલાલ, દીપેછે બહુ ધામ સાં ॥ગિ૦૨૧॥
 કેઇ આવેછે દાહતા હોલાલ, કેઇ બેઠા ધ્યાવંત સાં
 તે બેહુમાં અંતર ઘણો હોલાલ, ભક્તિતણી એકાંત સાં ॥ગિ૦૨૨॥
 થયે કામે બે ઉલત્રે હોલાલ, અવરને અહનિરા ધ્યાન સાં
 વિણુસ્વારથ બિહુ સાચવે હોલાલ, તે તો પુરુષપ્રધાન સાં ॥ગિ૦૨૩॥
 વિનતિવચન મુણાંકરી હોલાલ, દીધું દીધું દરિસણુ આજ સાં
 સતરપંચાવન ફાગુણે હોલાલ, વદી દશમી સિધ્યાં કાજ સાં ॥ગિ૦૨૪॥
 જ્ઞાનવિમલગુણથી લહ્યા હોલાલ, શિવમુદરી મુખસંગ સાં
 તિમ મુજને પ્રભુ દીછયે હોલાલ, અવિચલ અનુભવરંગ સાં ॥ગિ૦૨૫॥

અથ શ્રીચિંતામણીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મહારી સહી રે સમાણી—એ દેશી.

શ્રીચિંતામણિ પાસજિનેસર, અલવેસર ભગવંતા રે
 ॥ મુણો વિનતિ મોરી ॥

ત્રિશુવનનાયક પાંચિતદાયક, અવિનાશી અરિહંતા રે

॥ સુણેા વિનતિ મારી ॥૧॥

અરજ મુણીજે નહ ધરીજે, દાસને ખાંધે ગ્રહીજે રે ॥સુ૦॥
 આશ્રિત આપ સમોવહિ ઝીજે, એ મોટો જસ દીજે રે ॥સુ૦॥૨॥
 ક્ષાયિકદર્શન જ્ઞાનાદિક ગુણ, તેહનો અનંત ખજાનો રે ॥સુ૦॥
 જગ જાણે ને હું પણ જાણું, શું કહીયે તે છાનો રે ॥સુ૦॥૩॥
 તેમાંહિ એક ગુણ દેખાં, ખોટ કહો કિસી થાય રે ॥સુ૦॥
 પ્રસન્ન થઇને જેહને રે આપ્યા, કહીયે તેહ ઉપાય રે ॥સુ૦॥૪॥
 ૧૨ચણાયર એક ગુણ દીધંતે, હાનિ નહિ તસ થાય રે ॥સુ૦॥
 લોકતણી તેણે આપદ નારો, પ્રજુનો મુયસ ગવાય રે ॥સુ૦॥૫॥
 તરણીતેજે ચકવા હરખે, વિદ્યુઅમૃતથી ચકારા રે ॥સુ૦॥
 ચંદનપરિમલથી વનવાસે, રધનગર્જિતથી મારા રે ॥સુ૦॥૬॥
 મધુકર માચે પંકજ પામી, કહો કિસી તસ ખામી રે ॥સુ૦॥
 દશેા તો દુઝડને છે શોભા, પણ અવર ન યાચું સ્વામીરે ॥સુ૦॥૭॥
 આતક વૃપિત રહે પણ રધનવિણ, અવર ન આશ ધરીયેરે ॥સુ૦॥
 આસંગાયતિ કોહિ પ્રકારે, કહેતાં લય ન હોયે રે ॥સુ૦॥૮॥
 ભેદરહિત દુઝડ સેવા રસીયો, પ્રજુ દિલમાંહે વસીયો રે ॥સુ૦॥
 નિયતિ પ્રમુખ અવલંબન દ્યાયો, ધમકરી ખાલ મનાયોરે ॥સુ૦॥૯॥
 જે ઘરના તે ધમ નવિ સમજે, દીધાથી દીલ રીઝે રે ॥સુ૦॥
 એ અવિનય કહેવાનો લાગે, ભક્તિતણે રસ જાગે રે ॥સુ૦॥૧૦॥
 પુણ્યજયેગે થયા એ મેલા, વિલંબતણી નહિ વેળા રે ॥સુ૦॥
 દીજે જ્ઞાનવિમલપ્રજુતાધ, સાહિબ એહ વચાઈ રે ॥સુ૦॥૧૧॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ સામેરી.

ખમાન્હે તો જિનજી વાજા રે સાહિબા, લોખા લોકા

કહાંખં મહે સમગાય ॥મહાને૦॥આંકણી૦॥

કોડીદંકારી ભાવનારે સાહિબા, લાખ મહોરની

સેવ રે ॥મહાને૦॥૧॥

ધાને વહાલી શિવગતિ રે સાગ, મહાને વાહા રાજ રે ॥મહાનેગારા॥
 અરજ કરૂં પાએ પડું રે સાગ, કોડિ કરૂં મનોહારી રે ॥મહાનેગારા॥
 ધ્યાન છુમારૂં ચિત્ત ધરૂં રે, સાગ, મનકું કરૂં કુરંગાનરે ॥મહાનેગારા॥
 પુરિસાદાણી પાસજી રે સાગ, પૂરે વંછિત આશ રે ॥મહાનેગારા॥
 પ્રાર્થીયા પલટે નહિ રે સાગ, જે સાચા પ્રભુ વેસાસરે ॥મહાનેગારા॥
 માહરે તું એક નાથ છે રે સાગ, ધાં રે રોવક લાખરે ॥મહાનેગારા॥
 કોકિલને મન વાહાહી રે સાગ, જિણપરે આંખા સાખરે ॥મહાનેગારા॥
 ખિરક કહીજે તાહરૂં રે સાગ, ગિરઆ ગરીબ નિવાજરે ॥મહાનેગારા॥
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ નામથી રે સાગ, સિધ્યાં સઘળાં કાજરે ॥મહાનેગારા॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ કાફી.

માહરા પાસજિનદેવ આજ તાહરે ધ્યાન,
 માહરે આનંદ થયો. ॥ એ આંકણી ॥
 કામકુંભ કામધેનુ આવી માહરે રખાર,
 તાહરે જિણુંદ આજ હીડા મીડા જખ હીઠાર ॥માહરાગારા॥
 અષ્ટસિદ્ધિ નવનિધિ આજ તાહરે નામ,
 તેજે છતી પાખો જોર યાદવ કાફી ॥માહરાગારા॥
 માતા વામાદેવીનંદ મુખ ધુનિમચંદ,
 અંધસેનભૂપવંશ દીપતો દિણુંદ ॥માહરાગારા॥
 સેવ સારે ચિત્ત ધારે લેહ નર ને નારી,
 બાંધ પ્રહી . તેણને તું તારે એ સંસાર ॥માહરાગારા॥
 દેવ દાનવ ઉંદ્ર માનવ જખ્ખ રખખસ કોડિ
 પાપ નામી સેવ સારે હંભા બે કરજોડિ ॥માહરાગારા॥
 ઘણા દિન ચાહતાં એ હીડા તું જિણુંદ,
 રોમે રોમે મુઝ જાગ્યો એમ પરમાણુંદ ॥માહરાગારા॥
 સ્વામી અંતર્યામી આજ પાખો એ એકાંત,
 હાસ ગણીએ વધણ મુળીયે વિનનિ વૃતાંત ॥માહરાગારા॥

૧ નિમરાજ દત્તિપિ. ૨ જારલો. ૩ કૃષ્ણવાસુદેવ છત્યા.

૪ દેવ, દાનવ, ઉંદ્ર, મનુષ્ય, યક્ષ, રાક્ષસ તે મોડામો.

આઠ કર્મ ચારા રાજો ગાજો સઘળાં પાપ,
 ૧ જાપ તાહરે રોગ સોગ નાઠા સવિ સતાપ ॥માહરાગાટા॥
 છાંદિ છઠ્યો ૨ અમીય વુઠ્યો મેહ માહરે આજ,
 જ્ઞાનવિમલસ્વામિ માહરાં સીધ્યાં સઘળાં કાજ ॥માહરાગાટા॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—અલિ અલિ કે' કદિ આવેગા—એ દશી.

વે દિન મોહે કદી આવેગા, મનમંદિરમે' જિનરાજ હો;
 પ્રેમ ધરી પાઉ ધારને, સરસે મુજ વંછિત કાજ હો ॥વે દિનગા૧॥
 મુમતિ શુભ સહકારના, ૩ દલ તોરણ બાંધ્યા બાર હો;
 પીઠસુખદ લાવન ભલી, કરણારસ છાંટણવારિ હો ॥વે દિનગા૨॥
 ચંદ્રોદય ચારિત્ર ઝલહળે તિહાં, જ્ઞાનદીપક બહુતેજ હો;
 દરિસણ જાજિમ શોભતી,તિહાં બેસે પ્રભુ બહુહેજ હો ॥વે દિનગા૩॥
 મન મોહું છે પ્રભુ તાહરું, પ્રતિબિમિત લોકાલોક હો;
 લગુ મનમાં પણ છું વશ્યો, એહિજ મુજ મોટી રેકહો ॥વે દિનગા૪॥
 જિહાં લગે હું છુમ્મ મિત્તમાં, ન વસું યદિ રોવકલાવ હો;
 તપસગે તપજપ સવિ વૃથા, જિમ જલમાં કાણીનાવહો ॥વે દિનગા૫॥
 વામાનંદન વંદના, અવધારે શ્રીઅરિહંત હો;
 પુરિસાદાણી પાસણ, પ્રભુ કેવલકમલાકંત ૪ હો ॥વે દિનગા૬॥
 ભ્રમે ૫ દ્વિજિર્ણ ૬ મુમનસ ક્યો, પચતો ૭ પાવક ૮ કાચાર હો;
 તેમ ૯ ભવજલણથી રાખીયે, અજરામર કીજે દાસહો ॥વે દિનગા૭॥
 અંતરગમી જનતણો, જણો સવિ જગની વાત હો,
 શું કહેવું સુપરીક્ષને, નિષ્કારણ ૧૦ જનતાતાત હો ॥વે દિનગા૮॥
 વિનતી ઈમ ચિત્ત ધરી, મનમાં વસિયા જગણણ હો;
 આજધડી જ્ઞાનવિમલ પ્રભુને, ધ્યાને કોઠિ કહ્યાણ હો ॥વે દિનગા૯॥

૧ તમારા જાણે. ૨ અમૃત. ૩ પાનડા. ૪ કેવલતાન-
 ૫ લક્ષ્મીના સ્વામી. ૫ સર્પ. ૬ દેવ (ધરણેન્દ્ર). ૭ અગ્નિ.
 ૮ કમકંતું મુળનામ કંઠ છે. ૯ અગ્નિ. ૧૦ જનતા જનસમૂહ.

અથ શ્રીભદ્રેવાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—શ્રીચિંતામણી પાસજી—એ દશી.

શ્રીભદ્રેવા પાસજી રે, લોટ થઈ મુજ આજે રે;
એતો તરવા લવજલ જહાજ છે, મહારાં સિધ્યાં વાંછિતકાળેરે.

॥શ્રીગા॥૧॥

રાજ સકલ વેદી અગરે, પણ આપે અરૂપ અવેદી રે;
કાંઈ અચરિજ મોટું એહ છે, સેવકના સવિ દુઃખ છેદીરે ॥શ્રીગા॥૨॥
માતા પણ માગ્યાવિના રે, નાપે એ લોકઉખાણો રે;
પણ લોકોતર લે સંતછે, તેહને તો ઈમ નવિ જાણો રે ॥શ્રીગા॥૩॥
ચિતિત 'મિતમાં શુ' દીધે રે, એતો દાતાને છે ખામી રે;
મુખ દેખી દીલાં કરે રે, વળી વિલવ અનોપમ પામીરે ॥શ્રીગા॥૪॥
રદિનકર શશધર જલધરા રે, એતો દાતા કલિમાં મોચા રે;
પણ તે તુમ ગુણ દેશ છે, પ્રભુ આગળ તે સવિ છાદરે ॥શ્રીગા॥૫॥
પ્રાર્થના સ્વારથે કરે રે, નિજ કામ સર્વે વળી ઉલટે રે;
એહવા પણ વાચક ઘણા, કણક્ષણમાંહિ રંગ પસરે રે ॥શ્રીગા॥૬॥
પણ પ્રભુ આણુ આગળ કરેરે, વિવિધ સેવા કમહી ન થૂકે રે;
તે સેવક બહુમૂલ્ય છે, સાહિમ પણ હિત નવી મુકે રે ॥શ્રીગા॥૭॥
મહારે પ્રભુસમ કો દાતા નહિરે, મુજસમ બહુ તાહરે દીસેરે;
વસ્તુ ખોટ પણ કાંઈ નથી, દેતાં પણ દામ ન બેસે રે ॥શ્રીગા॥૮॥
હુંતો ઘરનો શુ' તસ માગણું રે, એતો સહજલાવ અનુભવેરે;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ હેજથી, વિનતિયે ઈમ ચિતવાસો રે ॥શ્રીગા॥૯॥

અથ શ્રીનારંગપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

આંગી અજબ બની છે આજ, દિવસ થયો છે દેહુ
ધન્ય તે નર જે શ્રીજિનવરણું, વદનકમલ નિરુદ્ધિ
સરસ મુધારસ નયનકચોળાં, આંખડીયાં અર્ધ
નેહ નયણ નિરખતા લવિને, માણું કમળપદ
કુચન ઘડીઓ રચણે જડિયા, નીલ કપાડ
ત્રિભુવનકુસુમો સૂચક, મુકુટનથુ એ

૧ થોડામાં. ૨ મર્ષ ચંદ્રમા અને સુન્દર

રવિશશિમંગળ શુભક કુંડલ યુગલ મનોહર જલકે;
 પુમપરે અહોનિશ ઉદિત કરો પ્રભુ, ઈમ કહતાં ગુણમહકે ॥આંગીઠા૩॥
 વદ્યસ્થાનમાંહિ લહલહતો, કરુણારસનો દરિયો;
 હારકાંતિ મિસ તેજ વિરાજે, માનું ખાહિર નીચરીઓ ॥આંગીઠા૪॥
 પ્રભુ તારી મુખમુદ્રા જોતાં, સમવસરણ ચિત્ત આપે;
 પૂજારમ્યાના વિવિધ પ્રકારે, 'અમર ભગતિ ગુણ ગાયે ॥આંગીઠા૫॥
 કામધેનુ ઠંપક્રમ સુરમણિ, મિલીયા આજ અમહારે;
 જન્મજન્મ સચિત દુઃખદોહગ, 'આરતિ અરતિ નિવારે ॥આંગીઠા૬॥
 રજત હેમ કેશર કપૂરે, જે આંગી આ લેખે;
 પ્રભુ દોહ શિવમુદરી વરવા, તેહને કાગળ લેખે ॥આંગીઠા૭॥
 નારંગપુરવર પાસ નિહાળી, જોધિળીજ થયું શુદ્ધ;
 ભવે ભવે સેવા તુમહ અપયકેરી, માનું અહિજ બુદ્ધિ ॥આંગીઠા૮॥
 ભાવસહિત પ્રભુ દરિસણ કરતાં, લીમભવોદધિ તરીએ;
 જ્ઞાનવિમલ કહે શ્રીજિનનામે, મંગલકમળા વરીએ ॥આંગીઠા૯॥

અથ શ્રીભાભાપાર્વનાથજિન સ્તવન.

સુકૃતસમીહિતસુરજતા, સેચન 'જલદ અમુવરે; મેરો મન માન્યો.
 ચિત્તસાગ્યો તુજ પદકમે, મધુકર માલતી ફુલરે. મેરો મન માન્યો ॥૧॥
 રંગ લાગ્યો જયુ' ચોક્ક રે મેઠ જિમ કેશરનો ઘોસ રે મેરોઠ
 એહીજ છાકમ છોસ રે મેઠ અનુભવરસ કહલોલ રે મેરોઠ
 અંબનિતળે આવે નહિ કોઇ, તાહરી ઉપમાન રે મેરોઠ
 ભવભય ભાગે જેહથી તુહિજ પુરૂષપ્રધાન રે મેરોઠ ॥ ૨ ॥
 ભૂચળમણિગણ લહલહે મહકે કુસુમમુવાસ રે મેરોઠ
 ગહગહે તન સવિ ભવિતણાં 'નાશી પાતકરાશિ રે મેરોઠ ॥ ૩ ॥
 મન સુરતર ફુલ્યો ફુલ્યો દેવા સમકિતદાન રે મેરોઠ
 રોહણગિરીસમ રાજતો ગુચિગુણરચણનિધાન રે મેરોઠ ॥ ૪ ॥
 તૃણગુણ કમનગુણ કરે તે મંદરગિરિ ધીર રે મેરોઠ
 નિર્ગુણ નિજગુણસમધરે તિમ તું જિનકોટીર રે મેરોઠ ॥ ૫ ॥
 દુર્લભગજ 'અજસારિજો સીહ ન લોપે લીહ રે મેરોઠ

જલ થલ જલણ તે જલ હુઈ ચોર જોર ન બીહુ રે મેરો ॥ ૬ ॥
 ૧ વ્યાલ કુસુમભાલા હુવે રઝરિયણ સયણ સમાન રે મેરો
 ૨ નીરધિ નીકપરે હુવે વિપ તે અમૃત સમાન રે મેરો ॥ ૭ ॥
 ૩ ત્યાલિક ભય ભય લહી ન રહે તેહને પાસ રે મેરો
 ૪ સપહરે ભાભાપાસથ તુજનામે મુખવાસ રે મેરો ॥ ૮ ॥
 ૫ જ્ઞાનવિમલ ગુણ સપદા અધિક અધિક તસ થાય રે મેરો
 ૬ શિવમુંદરી આવી મિલે નામતણે મુપસાય રે મેરો ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—થાંરે માથે પંચરંગી ધાગ સોનેરી છાગલો આરણ—એ દશી.

તુજ દરિસણ નિરખ્યું અમૃત સરિખું સાર રે સાહિબણ
 ઉમાહે ચાહું તુમ ગુણનો નહિ પાર રે સાહિબણ
 તું અતિશયવંતો કેવલકમળાકંત રે સાં
 તું મહિમાવંતો અવિનાશી અરિહંત રે સાં ॥ ૧ ॥
 તું અક્ષયઅરૂંપી સહજસરૂંપી સંત રે સાં
 નિરાગી ત્યાગી પૂરે સવિ મન ખંતી રે સાં
 તુઝ સમ કુણ થાવે મુદ્રા ખાવે તુમતણી સાં
 જે રાગી દાષી દેવ અનેશ નિર્ગુણી સાં ॥ ૨ ॥
 કુણ સક્કર છોડી કંકર લેવે હાથે રે સાં,
 ત્યજી મુરતર છાયા કુણ દિયે બાહિલ બાથ રે સાં
 લહી દ્રાક્ષનિકોલી કુણ લીંબોલી ખાય રે સાં
 પામી મીઠા મેવા કુણ ખલ ખાવા બાય રે સાં ॥ ૩ ॥
 ૧ સુરચીવર મૂકી કુણ પહિરે લેઈ ગાણ રે સાં
 ૨ સુરગજને વેચી રાસલ સચે કોણ રે સાં
 સુરમણિને મૂકી કહો કુણ સેવે કાય રે સાં
 જે બાહિરઅંતર બોતાં ન દિએ સાચ રે સાં ॥ ૪ ॥
 દેવ નામ ધરાવે ભક્તિ કરાવે પ્રેમ રે સાં

૧ કુદસર્પ તે પુષ્પમાલા ધાય. ૨ અરિ(શત્રુ)જન તે સ્વજન ધાય.

૩ સમુદ્ર. ૪ દ્રાખની કળા. ૫ દેવતાના વસ્ત્રો મળીને ફાટેલ વસ્ત્રો

કોણ પહેરે. ૬ ઐરાવત્કુદાથીને વેચીને મધેડાને કોણ ગ્રહણ કરે.

જે આપ ન તરીયા 'પર તારે કહો કેમ રે સાં
 દુઃખ દુરિત અપાસન શાસન તાહરે' મેં લહું સાં
 સંસાર અનાદિ ભમતા સમકિત સંમહું સાં ॥ ૫ ॥
 તું મોહનગારો ભવિમનપ્યારો અતિઘણું સાં
 સેવક દિલધારો વાનવધારો એ ભણું સાં
 તું ત્રિભુવનસામી અંતરયામી માહરો સાં
 નહિ દિલમાં કાચો સેવક સાચો તાહરો સાં ॥ ૬ ॥
 અર્થસેનનરિંદા તસ છે તુમે નંદા રાંકરા સાં
 તુઝ રૂપઅરવિંદા સુરનરવૃંદા કિંકરા સાં
 ભવે ભવે મેં ભમતાં તુમપદ સેવા મેં લહી સાં
 જેમ ગગનમને રેવા ભૂખ્યાં મેવા વાલહી સાં ॥ ૭ ॥
 પ્રભુલોચનલીલાલહેર મુધારસ સીંચીયે સાં
 જિમ તુમ શુણ રચના દોલા દોરે હીંચીયે સાં
 જ્ઞાનવિમલપ્રકાશી સહજવિલાસી તું સદા સાં
 સેવક મુખવાસી કીજે અવિચલ સંપદા સાં ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મહારી સહી રે સમાણી—એ દેશી.

શ્રીમુખસાગર પાર્થજિનેશ્વર, મુખકર સાહિબ નિરખ્યો રે,
 પ્રભુ મુરતરૂસરિખો;
 હૈયકં હેજ ધરીને હરખ્યું, સેવક સાચો પરિખો રે,
 મુજનેહે નિરખો ॥ ૧ ॥
 અનુભવ મુરતરૂ સહજે કલિયો, દુરિતમિથ્યામત ધલિયો રે,
 જખ તું પ્રભુ મલિયો;
 બાહ્ય અભ્યંતર ભય સવિ ધલિયો, તુઝ શાસનમાંહિ ભલિયોરે,
 થયો સૌથી બલિયો ॥ ૨ ॥
 સૂરતિ સુદર સહજે સારી, ભવિમન મોહનગારી રે;
 ત્રિભુવન ઉપગારી;
 અક્ષયઅનંતકળાગુણધારી, અનોપમ ઉપમાધારી રે,
 નહિ દોષવિકારી ॥ ૩ ॥

રૂપાતીત અરૂપ વિશ્વાસે, વસ્તુસ્વરૂપ પ્રકાશે રે,
 સર્વિ વિષય નિરાશે;
 જસ ચરણે ત્રિભુવનજન દાસ, અહનિશ તોહિ ઉદાસરે,
 એ અચરિત ભાસે ॥ ૪ ॥
 મુકુટ મુઘટ મુર હીરે 'જડીઓ, માતું' જે મોહને નડિઓ રે,
 તસ ધજ ગુણ ચઢીઓ;
 કેવળદર્શન જ્ઞાનઉચોતે, અધરિતરવિશશિજ્યોતે રે,
 રચકુચુગલ સમેતે ॥ ૫ ॥
 ક્ષાયકદર્શનસંયમ હીપે, માતું કુંડલમિસે છીપે રે,
 જોતાં નયણ ન છીપે;
 અંતરશમરસ જલનિધિ ખલકે, હાર રચણને ચલકેરે,
 માતું બાહિર મંત્રકે ॥ ૬ ॥
 દુરમન દૂર કર્યા સર્વિ ધીમા, જે એકી નાતના કોમા રે,
 પ્રભુ તેહમાં બેઠા;
 ઇશુવિધ બાહિર ભૂખણ શોભા, દુષ્ટી હોય અચંભા રે,
 પ્રભુ તું 'ગતદંભા ॥ ૭ ॥
 વાજે જસ ગુણકીર્તિ ભંભા, ત્રિભુવનમાં સ્થિર થંભારે,
 ગાયે મુરનરરંભા;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ જો દિલ ધ્યાવે, બોધિરચણને પાવે રે,
 ઈમ ભાવના ભાવે ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કંઠબો.

વિમલસવર 'સકલગુણરચણરચણાયરૂ, પાસ મુખસાગર દરિસ પાયો;
 સહજ આનંદ મુખકંઠ અતિઉચિત્સ્યો, ઐન જિનવચન મુખ
 ચહેન આયો ॥ વિમલ૦ ॥ ૧ ॥
 શુદ્ધ અનિદાન તુલ્ય ધ્યાન ગુણ જ્ઞાનથી, મુઝ ઉપાદાન પ્રભુતા પ્રકાશી;
 વિકલ્પમિથ્યાત્વની ભ્રાંતિ નિકટે નહિ, દૂર રહી લૌક્યતા દીનદાસી.
 ॥ વિમલ૦ ॥ ૨ ॥

૧ ધડિયો ઈસપિ. ૨ જે નેત્રા. ૩ નિષ્કપટી. ૪ સમસ્ત-

ગુણરૂપરત્નને રત્નાકર(સમુદ્ર)તુલ્ય

છેક સુવિવેક પ્રભુ નેક નજરે કરી, નિરખતાં દાસના દુરિત જાણે;
તરણિકિરણે કરી કમલ વિકસિત થઈ, ૧બહુલ પરિમલ યથા

પ્રગટ થાવે ॥ વિમલ ૦ ॥ ૩ ॥

એક મુજ રેક અતિરેક ગુણ ઉદ્વેસી, તુજવિના અવર નવિ ચિત્ત ચાહું;
એહ પરતીત વિધિ નીતિ ત્રિકરણધરી, દેવ તુમહ સેવ ભવે ભવે

આરાહું ॥ વિમલ ૦ ॥ ૪ ॥

રહીપ નિશિ દ્વીપ રણવસિંધુમાં છુટાં, કદપતર જેમ થલે અનલરીતે;
તપતિ તરરયો મુધાપાન જિભ ઉદ્વેસે, તેહથી અધિક તુમહ દરિસન

પ્રીતે ॥ વિમલ ૦ ॥ ૫ ॥

સિદ્ધ મુખઆશિકા ભ્રાંતિ નિઃકાશિકા, જિહ્વાંથકી શિરધરી આણુતોરી;
અપરપરિણુતિ ગઈ આપ પરિણુતિ ભઈ, જ્ઞાનઅનુભવ ક્રિયા

દાર જોરી ॥ વિમલ ૦ ॥ ૬ ॥

સહજ ભક્તિ કરી મુગતિ હોય કર્મેની, તેહનો હેતુ પ્રભુપાસસામી;
કુંવર અર્ધસેનવૃષ માતવામાતણો, પરમ આનંદકામી અકામી.

॥ વિમલ ૦ ॥ ૭ ॥

ચિત્તમાં રાખીયે યોગ્યતા ગુણધરી, દાસને આપનો લેખવીજે;
જ્ઞાનવિમલાદિગુણ મુજસમહોદય હુવે, ભેદના ભેદ એકતાન કીજે.

॥ વિમલ ૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીજગવલ્લભપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ઈરે આંખા આંખલી રે—એ દેશી.

જય જય શ્રીગુણગણનિધારે શ્રીજગંવલ્લભ પાસ;

૧મુગમદપરે મહુકે સદા રે મહિમા મુજસ જસ વાસ ॥૧॥ જિણંદરાય.

નિરખ્યે અતિમુખ થાય, જે વચનગુણે ન કહાય. જિણંદરાય.

નિરખ્યે અતિમુખ થાય ॥ એ આંકણી ॥

૫નમિત અમિત રાચીપતિતણા રે, મુકુટરત્નરૂપી નીર;

ધોતપદાંબુજ જેહનાં રે, ભોંજ્યા ભવજંભુર ॥ જિણંદરાય ૦ ॥ ૨ ॥

સફલ જન્મ દિન આજનો રે, પસરી મંગલમાળ;

૧ ધણો.

૨ રાત્રિમાં જેમ દોવો.

૩ સંસારરૂપસંમુદ્રમાં.

૪ દેશીની જેમ.

૫ નમેલા ધણા હિંદ.

નેત્ર-પવિત્ર નિરખી થયાં રે, 'ગાય નમત ઉગ્રમાસ ॥જિણ્'દ૦॥૩॥
 આજ મિથ્યામતતમ હણ્યો રે, પ્રગટેચો અનુભવ રસર
 કર્મકપાયબલક્ષય થયા રે, જળ્યું તું ધ્યાનહંમૂર ॥જિણ્'દ૦॥૪॥
 તુમ આણગંગાજળે રે, નાહ્યો ધરી ઉગ્રાહઃ
 અશુચિ ઉપાધિ-સવિ મિથ્યારે, વિરમ્યો વિપયાદાહ ॥જિણ્'દ૦॥૫॥
 જ્ઞાનક્રિયા ભેદ ભૂમિકા રે, કિરિયા સંગ સરૂપ;
 પ્રગટે ધર્મ સંન્યાસથી રે, એ સવિ વૃદ્ધિ અનૂપ ॥જિણ્'દ૦॥૬॥
 શ્રીઅશ્વસેનવૃષભાગિલો રે, વામાન'દન દેવ;
 નિર્વિકલ્પ તુમ સેવના રે, ઘો મુજ એહવી દેવ ॥જિણ્'દ૦॥૭॥
 જ્ઞાનવિમલગુણથી લહ્યારે, લોકલોકપ્રકાશ;
 પ્રભુમહિમાથી . શાશ્વતો રે, અનુભવઉદયવિલાસ ॥જિણ્'દ૦॥૮॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ધારે માધે, પંચરંગી પાગ સોનાનો ઢાગલો—એ દેશી.
 પ્રભુ પાસજિનેસર જીવનદિનેસર શંકરો સાહિબજી,
 લીલાં અલખેસર ધીરમાં મંદરભૂધરો સાહિબજી;
 તું અગમ અગોચર કૃતશુચિ સુંદર સંવરો સાં
 રૂપદનમિતપુરંદર તનુકબિ નિર્મળ જળધરો સાં ॥ ૧ ॥
 તું અક્ષય અરૂપી બ્રહ્મસરૂપી ધ્યાનમાં સાં
 ધ્યાયે જે યોગી તુમં ગુણભોગી જ્ઞાનમાં સાં
 વ્યવહાર પ્રકાશી નિશ્ચયવાસી નિજમતે સાં
 નિજ આતમ દર્શી અમલ અલેશી નયમતે સાં ॥ ૨ ॥
 પદ દર્શન ભાસે યુક્તિ નિરાસે શાસને સાં
 સ્વાદ્યાદિવિલાસે સહજસમાજે લાવને સાં
 તું જ્ઞાનને જ્ઞાની આતમધ્યાની આતમા સાં
 પરમાગમવેદી ભેદ અભેદી નહી તમા સાં ॥ ૩ ॥
 તું એક અનંકે બહુત વિવેકે દેખીએ સાં
 આતમ તતકામી અગુણ અક્ષમી લેખીએ સાં
 સવિ ગુણ આરામી છે બહુનામી ધ્યાનમાં સાં

આપે ગતનામી અંતરયામી જ્ઞાનમાં સા૦ ॥ ૪ ॥
 તું અનિપતચારી નિપતિ વિચારી યોગમે સા૦
 અધ્યાતમશૈલી ધમ બહુ ફેલી આગમે સા૦
 તું ધર્મસંન્યાસી સહજવિલાસી સમગુણે સા૦
 મોહારિ વિનાશી તું જિતકાશી કવિ ભણે સા૦ ॥ ૫ ॥
 જ્ઞાનદર્શન ક્ષાયક ગુણમણિ લાયક નાથ છે સા૦
 દુર્ગતિ દુઃખધાયક ગુણનિવિદાયક હાથ છે સા૦
 જિત મનમથસાયક ત્રિભુવનનાયક રંજણે સા૦
 અનેકાંત એકાંતી તું વેદાંતી અગંજણે સા૦ ॥ ૬ ॥
 ધ્યાનાનલયોગે પુદ્ગલભોગે તે દહ્યા સા૦
 અંતરરિપુ હણીઆ મૂળથી ખણિયા નવિ રહ્યા સા૦
 તોહો તું સમિઓ સુરવર નમીઓ સહુ કહે સા૦
 એ જગથી ન્યારૂં ચરિત્ર તુમારૂં કુણ લહે સા૦ ॥ ૭ ॥
 ધમ તુમ ગુણ ધુણીએ કર્મને હણીએ પલકમાં સા૦
 પણ નવિ અવગણે સેવકગણિયે લલકમાં સા૦
 વામાદેનંદા ત્રિભુવનઈદા સંયુગે સા૦
 જ્ઞાનવિમલસૂરિંદા તુમ પયવંદા ગુણ ભણે સા૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

૧રાગ—વાદલ દશે દિશાએ નમ્યો—એ દેશી.

પરમ પુરૂષ પરમેસર, પ્રભુ પુરિસાદાણી પાસ;
 વાસવપ્રમુખ સુરા સવે, પ્રભુ ચરણકમળના દાસ રે.
 પ્રગટ્યો દશદિશે જસવાસ રે, જિમ ચંદનને ધરાસરે;
 પહોંએ સવિષાંછિત આશરે, તુમનામનો પરમવેસાસ રે.
 પ્રભુપાસછ મેરે મન વરયો ॥૧॥
 વામાકુક્ષિ સરોજિની, પ્રભુ રાજમરાલસમાન,
 અશ્વસેનવંશમલમાચલે, પ્રભુ ચંદનતરૂ ઉપમાન રે;

૧ મોહરૂપ શત્રુ. ૨ કામદેવના બાણ. ૩ અંતરશત્રુ.

૪ આ સ્તવનની સહજાનંદિ રે આતમાં એ સજ્જાયની દેશી બાજુરી.

૫ પરમવિશ્વાસ છે. ૬ કમલિણી.

જસ નામે જીવો ૧કાન્દરે, રહ્યું પ્રતિહરિઆગે માનરે,
જસ દીધું જીવિતદાનરે, જસ લાંછન નાગપ્રધાન રે ॥પ્રભુગારા॥
મણિકંચન સિંહાસન માવું, મંદરગિરિ ઉપમાન,
તિહાં બેઠા પ્રભુજી સોહો, નયજલધરે જ્યું અસિરામરે;
ઉણસે શુભધ્યાન રે, ગરલે દુંદુહી ધનમાન રે,
રબે પરમત શરણવું માનરે, ઉણસે વરવિરતિનિદાનરે ॥પ્રભુગારા॥
પુષ્કરજલધરની પરે, વરસે પ્રભુદેરાના ધાર,
પત્તિનીતટ પુરિત ભાવના, પસરે પરિભૂતિ વિસ્તાર રે;
ઝાંખી રજદુરિતસંભારરે, રાખ્યા વિષયકયાપ આગાર રે,
દુર્ધ્યાન નિકટ નહિ ચાર રે, દુરિયત દાદુર ઝંકાર રે ॥પ્રભુગારા॥
હૃદયુંક હૃદયુંક શુનિજના, વાવે બોધિણીજ અપાર,
શુભતિશુભશિવાયથી, હલ નિશ્ચય ને વ્યવહાર રે;
પદ દ્રવ્ય વિવિધ કણસારરે, શિક્ષાદિક દીઝે સંસારરે,
મિથ્યાતદુષ્કામપ્રચારરે, ન રહ્યો તિહાં કિંપિ લગારરે ॥પ્રભુગારા॥
શુવરણ માનસસરે ભરે, હરિંત હુવા ભવિક સાર,
વિવેકઅચલ નિર્ઝર ઝરે, અભયાદિકદાન તરંગ રે;
ફેલી ૧૦ત્રિપદીશુભગંગરે, ઉચિતાદિક મંગલ જંગ રે,
અમરીમપૂરી કરે રંગરે, પ્રસાર્યા જિનજીને સંગ રે ॥પ્રભુગારા॥
દેશવિરતિ વરારણ, અંદુલિત ધર્મ ઉજમાલ,
શુભશિ મહિર્ષી ૧૧કાદંબની, શ્રદ્ધાપૂરણ મુવિરાગ રે;
પુણ્યોદયમુ ધરો મુગાલ રે, રાગદ્વેષસદૃશ મુકુમાલરે,
લીના અનુભવસરપાગરે, વિકસિત શીલકેતકમલરે ॥પ્રભુગારા॥
પરવર્તિમદ્દ હાકયા, વળી શોધિત કૃમતિ ૧૨જવાલ,
વાપનીનિ ૧૩નિપ હણુસ્થા, નિદાં મુખનિ ૧૪મુખીજવિલાસરે;

૧ કુંજ. ૨ પ્રતિચાસુરેવ (જગસંધગળ.) ૩ રાગે ૪-
તપિ વરસાના જર્મરવની જેમ દુંદુહિયો રાગે છે. ૪ અજ્ઞાત
ગનરર. ૫ નીતટ. ૬ દરવાગા. ૭ પમોલિનાવરિ ૮
દગ તેરપ પાન્વ. ૯ કાંઈજ. ૧૦ વિવેકપૂર્વત. ૧૧ ઉ.
ત્યાદ ૧, નવ ૨, મુવ ૩ એ ત્રિપદી. ૧૨ કપદંબની. ૧૩ ન.
વાસાનું યાદ. ૧૪ નિપ=નિવનું યાદ. ૧૫ શીજ.

ચિરંજીવો શ્રીજિનપાસરે, પ્રભું જ્ઞાનવિમલ આવાસ રે,
ગાઉં નિત તુમ ગુણ રાશિરે, કરો દુરમનકરો નારા રે,
હોય સહજસ્વભાવ પ્રકાશરે, દીયો અક્ષય અનંતગુણ વાસરે.

॥ પ્રભુ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીચિંતામણીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ધ્રુવ આંખા. આંખલી રે—એ દરશી.

જોગનાની દરશી.

પ્રભુમું પાસ ચિંતામણી રે, ૧દિનમણિ અધિક પ્રતાપ;
૨મુરમણિ અધિક વાંછિત દીયેરે, જાણે દુઃખસંતાપ. ॥૧॥
જિજ્ઞાસા દીઠો તુમ દીનાર, સદ્ગુણ થયો અવતાર ॥ જિ૦ ॥
આજે જાગી લક્ષી દિશા રે, પ્રગટ્યું આજ નિધાન;
ભાવક ભવભવતાં છુટા રે, જાણ્યાં પુણ્યનિધાન ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥
અનુભવમુરતરૂ પ્રગટીયો રે, પ્રસર્યો સદસસહાય;
પાપતાપ સર્વિ ઉપશમ્યા રે, દુરિતવિષયકપાય ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥
મંગલમાળા અમ ઘરે રે, કેલી કરો નિરાદીશ;
વાડી કુલી ધર્મની રે, દિન દિન અધિક જગીશ ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
૧કામગવી ઘર આંગણે રે, આવી કરતી કેલી;
વચન આણા ૧પય સોચતીરે, માનું મુરતરૂની વેલી ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥
સુખ સઘળા સહજે થયા રે, પ્રગટ્યા પુણ્યઅંકુર;
૧રમાનંદ કાંઈ ઉલ્લસ્યો રે, અધિક અધિક જસ નૂર ॥ જિ૦ ॥ ૬ ॥
વામાનંદન પાસજી રે, અધ્યસેનકુલભાણ;
નીલવરણ નવંકુર તનુ રે, પ્રસાવતીનો પ્રાણ ॥ જિ૦ ॥ ૭ ॥
આઠ મહાસિદ્ધિ નવનિધિ રે, આવી કરતલમાંહિ;
જ્ઞાનવિમલ મહિમા ઘણા રે, તુમધ્યાને જગમાંહિ ॥ જિ૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

શાગ—કરણી કરણી તુજ વિહુ સાચો કોઇ ન દખ્યો જોગીરે
એ દેશી.

૧ પાસપ્રભુ પ્રભુ શિરનામી, આતમગુણ અભિરામી રે;
પરમાનંદપ્રભુતા પામી, કામિતદાય અકામી રે ॥ પાસ ૦ ॥૧॥
ચૌવિશીમાં થે તેવીશા, દૂરે કર્યા તેવીશા રે;
ટાળ્યા જેણે ગતિથિતિ ચૌવીશા, આયુ ચતુષ્કપણવીશારે ॥ પાસ ૦ ૨ ॥
લોહકુધાતુ કરે જે કંચન, તે પારસપાપાણે રે,
નિર્વિવેક પણ તુલ્યે નામે, એ મહિમા સુખમાણે રે ॥ પાસ ૦ ૩ ॥
લાવે ભાવનિદેષે મિલતાં, લેહ રહે કેમ જાણે રે;
તાને તાન મિલે રથે અંતરે, એહવો લોક ઉખાણારે ॥ પાસ ૦ ૪ ॥

* આ સ્તવન આનંદધનજીવિત ચૌવિશીમહિલું છે. એકે શ્રીઆનંદ-
ધનજીના રચેલ શ્રીનેમિનાથસુધી રર સ્તવનો છે તેઓનો અર્થ (ટપ્પાર્થ)
શ્રીજ્ઞાનવિમલસરિનહારાને કરેલ છે અને બાકીના પુટતા બે (પાર્શ્વનાથનું
ને મહાવીરસ્વામીનું) સ્તવનો નવા રચી રર સ્તવનમાં ઉમેરીને ચૌવિશી
પરિપૂર્ણ કરી છે અને આ બે સ્તવનો શિવાય બીજા પણ ફક્ત આનંદ-
ધનજીના નામયુક્ત બે સ્તવનો શ્રીજ્ઞાનવિમલસરિના નવા રચેલ છે પણ તેમાં
પોતાનું નામ સ્પષ્ટ નથી, તેમાં ફક્ત આનંદધનજીનું નામજ સ્પષ્ટ છે.

૧ શ્રીપાર્શ્વનાથપ્રભુને ત્રિકરણ (મન-વચન-ક્રિયાના) થોડે શિરનામીને
(પ્રણામ કરીને), હવે પાર્શ્વનાથપ્રભુ કેવા છે ? આતમગુણે કરી અભિ-
રામ-મનોહર છે, પરમાનંદ-મોક્ષની પ્રભુતા પામ્યા છે, અનંતસુખમય છે,
વળી કેવા છે ? વાંછિતને આપનારા છે અને પોતે અકામી છે, અપ્રાર્થક છે. ૧

૨ વર્તમાનચૌવીશીમાં તમે ત્રેવીશમા છો, વળી ત્રેવીશસાષ્ટાદિક વિ-
ષય તેને દૂર કર્યા છે, વળી ચૌવીસગતિ-સ્થિતિ દંડકરૂપ તે ટાળ્યા છે જેણે
અને જેનું આયુષ્ય પચવીસચોડું (૧૦૦) એટલે એકરાતવર્ષનું છે. ૨

૩ કુધાતુ જે લોહ તેને કંચન (સુવર્ણ) કરે તે પાપાણુ યદ્યપિ જડ
છે તોપણુ તમારે નામ પારસ કહેવાય છે એ નામનો ફલ નામનિદેષાનો
મહિમા છે. ૩

૪ ભાવનિદેષાને ભાવે મિલતાં-આત્મભાવે એકપણે મિલતાં એટલે તે
કેમ રહે ? એએકપણે યાચ, ' તાનેતાન મથે ત્યાં અંતર ન રહે ' એ લો-
કના ઉખાણાનો ન્યાય છે. ૪

પરમસરૂપી પારસરસશું, અનુભવપ્રીતિ લગાઇ રે;
 દોષ દળે હોય દૃષ્ટિ મુનિર્મળ, અનુપમ એહ ભલાકરે ॥પાસઝાપા॥
 રકુમ્ભતિઉપાધિકુધાતુને તણ્યે, નિરૂપાધિક ગુણ ભણ્યેરે;
 સોપાધિક સુખ દુઃખ પરમારથ, તેહ લહે નવિ રળિયેરે ॥પાસઝાપા॥
 જો પારસથી કંચન જંચું, તેહ કુધાતુ ન હોયે રે;
 તેમ અનુભવરસ ભાવે ભેદું, શુદ્ધસ્વરૂપે જોવે રે ॥ પાસઃ ॥૭॥
 રવામાનંદન ચંદનશીતલ, દર્શન જસ વિલાસે રે;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ગુણ વાધે, પરમાનંદ વિલાસે રે ॥ પાસઃ ॥૮॥

અથ ત્રીચિંતામણીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ગરબાની દશી.

પ્રણમું પાસ ચિંતામણીરે લોલ, કંઠ વાંછિત પૂરણ સુરમણીરે લોલ;
 હીઠું દ્વિસણ તાહરે લોલ, ભાગ્ય ફળ્યું આજે માહરે લોલ ॥૧॥
 તાહરે ચરણે આવિયો રે લોલ, તુલિજ મુજ મન ભાવિઓરે લોલ;

૧ પરમસ્વરૂપી પાર્શ્વપરમેશ્વરના ધ્યાનરૂપસ્તથી અનુભવપ્રીતિ ત્યારે
 લાગે ત્યારે એકમય થાય, તેવારે દોષ-મિથ્યાત્વાદિ સંસારી દોષ સર્વે દળે
 અને દૃષ્ટિદર્શન ખૂલે-નિર્મળ થાય, અનોપમ-અદ્ભુત-પ્રધાન એવા લાભની
 ભલાઈ થમે. ૫

૨ તે માટે કુમ્ભતિઉપાધિરૂપ કુધાતુ મળીને ધાતુ વિભાવ-સ્વભાવને
 તળે, નિરૂપાધિક પૌદ્ગલિકભાવરહિત તે ગુણ જ્ઞાનાદિકને બળે-સેવે છે અને
 સોપાધિક સુખ-પ્રુષ્પ પ્રકૃતિ જનિત સુખ તે પરમાર્થે દુઃખ જણ્યું, તે
 પામ્યાથી મનમાં રાગીયે-હર્ષ પામીયે નહિ. ૬

૩ જે પારસથી લોહજાત કંચન થયું તે ફરીથી કુધાતુ ન થાય,
 તેમ જે પરમાત્મધ્યાનપારસથી જે અનુભવ કંચન થયું તે તત્ત્વજ્ઞાને ફરી
 શુદ્ધસ્વરૂપે જોવે-નિરખે. ૭

૪ હે શ્રીવામાનંદન ! વાચાગણીન! પુત્ર ! ચંદન શીતલ દર્શન આકાર
 તથા દર્શન-શુદ્ધ સમકિત જેનું વિશેષે ભાસે છે અને તેહથી જ્ઞાનેકરી
 વિમલગુણની પ્રભુતા વાધે છે (આ સ્તવનના કર્તાએ પોતાનું 'જ્ઞાનવિમલ'
 એ પ્રમાણે નામ પશુ સચ્યું છે) અને પરમાનંદ-મોહવિલાસની લીલાને
 પામે છે. ૮

માહરે તાહરે આશરે રે લોલ, સેવક કરી દિલમાં ધરેરે લોલ ॥૨॥
 મૂરતિ તાહરી દીઠી રે લોલ, લાગે મુજ મન મીઠી રે લોલ;
 હરખિત થઈ માહરી આંખડીરે લોલ, પ્રહસમે જિમ ૧કજખાંખડીરે
 લોલ ॥૩॥

ચરણ પ્રદ્યા મેં તાહરારે લોલ, કાજ સર્પ આજ માહરારે લોલ;
 નેક નયણશુ બેઠ્યેરે લોલ, કાંઈ પાતિકાં સવિ ધોધયેરે લોલ ॥૪॥
 મેં કીધી તુમ શુ માહનીરે લોલ, હવે પરવા નથી કોઠનીરે લોલ;
 ખાંદ્યપ્રદ્યાની લાજ છેરે લોલ, તું ભવજલ તરવા પાજછેરે લોલ ॥૫॥
 તુજ લોકોતરવાતડી રે લોલ, ભાગ્યધકી મુજને જડી રે લોલ;
 ધન ધન માહરી જાતડીરે લોલ, લેખણું ધન દિન તે ઘડીરે લોલ ॥૬॥
 વામાનૈન વંદનારે લોલ, તાહરાં વયણ મુધારસચંદનારે લોલ;
 તાહરી આણા શિરધરે લોલ, કાંઈ અવર ન કેવપણે કરે લોલ ॥૭॥
 સંપૂરણ મુખ આપીયેરે લોલ, કાંઈ ચિરતા ભાવે થાપીયેરે લોલ;
 મુખસત્ર મન હુયો હેજથીરે લોલ, કાંઈ જ્ઞાનવિમલચુલ તેજથીરે
 લોલ ॥૮॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

દીનાનાથકો દયારસ વિસ્તર્યો રે ॥ એ આંકણી ॥
 પંચ અગ્નિ ઝાલ પ્રખળ અનલથી બલતો ૨ઉરમ બેલે ઉદર્યો રે
 ॥ દીનાનાથ ॥ ૧ ॥
 ૪આપનિયોગી કાથતપરમેષ્ઠી, મંત્ર પવિત્ર કર્ણ ધર્યો રે ॥ દી૦ ॥૨॥
 દર્શન સાંતમુધારસશીતલ, પેખતથે સવિ તાપ ઠંધારે ॥ દી૦ ॥૩॥
 પુરિસાદાણી પાસ કૃપાથી, સો ધરણે દ્રવવી વર્યો રે ॥ દી૦ ॥૪॥
 ૪ચરણધર્મ ધરિ વક્તવે કાઉસગ, રવણીએ પ્રભુધ્યાન ધર્યોરે ॥દી૦॥૫॥
 હોર ૫ધનાઘનગાજ સાજસે, પવન પ્રચંડ રજે ગગને ભર્યોરે ॥દી૦॥૬॥
 નિજદણ્ડમંદિત છત્ર પવિત્ર ધરે, કમઠ કુલઠને દુરે કર્યોરે ॥દી૦॥૭॥
 જ્ઞાનવિમલ લહે પરમપ્રભોદ, સોહિ સાહિબ મેં શરણ કર્યોરે ॥દી૦॥૮॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કંત ! તમાકુ પરિહરો—એ દેશી.

આજ મનમંદિર આવશે, પૂરશે મનની આશ; માંકાલાલ
અરજ સુણશે દાસની, શ્રીચિંતામણિપાસ. માંકાલાલ ॥આજ૦૦૧॥
સુગુણ સુજાની સાહિબો, અવિચલ લીલવિલાસ. માંકાલાલ
પૂરણ પ્રેમે પેખીયે, જેહનો જગે જસ વાસ. માંકાલાલ ॥આજ૦૦૨॥
ચિંતામણિ ચિંતિત દીયે, તે પણ ભાગ્ય પ્રમાણ; માંકાલાલ
પ્રભુતો અચિંતિત ફેલ દીયે, અતુલને અનોપમ જણ. માંકાલાલ
॥ આજ૦ ॥૩॥

સફળ દિવસ આજ માહરો, સુકૃત અરથ જમવાર; માંકાલાલ
દુઃખ દુર્ગતિ દૂરે ગયા, દીઠે તુમ દીદાર માંકાલાલ ॥આજ૦૦૪॥
રશિવલવ હેતુ એક તાહરી, આણા અતુલ અમૂલ; માંકાલાલ
આરાધન વિરાધના, આણીને અનુકૂળ માંકાલાલ ॥આજ૦૦૫॥
ધર્મ અધર્મ પણ એહ છે, સમકિત ને મિથ્યાત માંકાલાલ
આણા અનુબંધે લહે, અનુલવકેરી વાત માંકાલાલ ॥આજ૦૦૬॥
શ્રીઅર્ધસેનસુત સુદર, વામામાત મહાર માંકાલાલ
જ્ઞાનવિમલગુણધી ઘણા, કરતા જગદુપકાર માંકાલાલ ॥આજ૦૦૭॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—આશાહરી.

પાસ જિનેસર તું મુજ સાહિબ, અવર ન ચિત્તમાં આવેરી;
તુહિ તુહિ તુહિ તુહિ, અહનિશ દિલમાં ધ્યાવેરી ॥ પાસ૦ ॥૧॥
અર્ધસેનનૃપતિનો નંદન, નંદનવન તનુ ફાવેરી;
પુરિસાદાણી તું પરમેસર, તુમ આપમ કુણ આવેરી ॥પાસ૦૨॥
અગમ અગોચર અકલ સરૂપી, કહો કુણ કલના પાવેરી;
ચોગી અચોગી ભોગી અભોગી, નાથ અનાથ કહાવેરી ॥પાસ૦૩॥
અલખરૂપ મુજ ચિત્તમાં લિખીઓ, અલગો પલક ન થાવેરી;

૧ મનોવાજિત. ૨ તમારી આજ્ઞાની આરાધના મોક્ષની હેતુ
છે અને વિરાધના તે સંસારવૃદ્ધિનું હેતુ છે. ૩ નંદનવનસરિખી લીલો
કાયા છે.

આસંગાયતિવિષ્ણુ કહો એહવી, અરજકરણ કિમ પાવેરી ॥પાસ૦ા૮॥
 મોહાદિકદલે સેવક ઘેરો, દેખી મહેર ન આવેરી;
 સાહિબની સુનજરથી કહીએ, દુશ્મન દાવ ન ફાવેરી ॥પાસ૦ા૧૫॥
 લોચનલીલાલહરિ સુધારસ, સીંચે દાસ સુહાવેરી;
 કર્શનચક્ર જે દીઓ સેવકને, તે છત્તનિશાન વળાવેરી ॥પાસ૦ા૧૬॥
 આજ જન્મ સુકૃતારથ ^૧વાસર, જિણે તુમગુણગણ ગાવેરી;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ^૨પાસપસાયે, ત્રિભુવન મુજસ જગાવેરી ॥પાસ૦ા૧૭॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—તોરક છંદ.

જિનરાજ નમો જિનરાજ નમો, અહનિશ પ્રભુભાવે ચિત્તરમો;
 દુઃખદોહગદુરિતામથ્યાત ગમો, ચક્રિગતિ ભવવતમાં જિમ ન લમો.
 ॥ જિન૦ ॥ ૧ ॥

પ્રભુ પાસજિનેસર વંદા રે, ભવસંચિત દુરિત નિકદા રે;
 પ્રભુ અતુલવજ્ઞાનદિષ્ટદા રે, સમતાવનિતા સવિ ઇંદા રે.
 ॥ જિન૦ ॥ ૨ ॥

પ્રભુ મેં કાળ અનંત ગમાયો રે, તુમ હરિસાજુ સાર ન પાયો રે;
 જે પાયો તો ન મુહાયો રે, ત્રિકરણશુદ્ધે નવિ ધ્યાયો રે.
 ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥

મુઝને મોહમહીયે રમાડ્યો રે, ભવનાટકમાંહિ લમાડ્યો રે;
 વળી કુગુરકુદયે નમાડ્યો રે, યુંહી અવતાર ગમાડ્યો રે.
 ॥ જિન૦ ॥ ૪ ॥

શુદ્ધબોધનૃપતિસુપ્રસાદે રે, લહું સમકિત પરમઆર્જ્જુન રે;
 ટાંચું પરમમિથ્યાત અનાદિરે, થયો સહજરવણાવ સવાદે રે.
 ॥ જિન૦ ॥ ૫ ॥

જળ આપે આપ વિચાર્યું રે, તળ નિશ્ચય એહિજ ધાર્યું રે;
 ઉપગાર ગુણે ન વિસાર્યો રે, જળ વિપયકપાય નિવાર્યો રે.
 ॥ જિન૦ ॥ ૬ ॥

એ મહિમા સર્વ તુમારો રે, તુમ મુઝ વચ્ચે અંતર પારો રે;

જિમ સફલ હોવે અવતારો રે, જ્ઞાનવિમલગુણ દિલધારો રે.

॥ જિન૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

દેશી આજહોની.

શ્રીસુખસાગર પાસ, જોહના સુરનર દાસ,
આજહો નેહો રે ગુણગોહી નયણે નિરખિયાલ. ॥ ૧ ॥

કઠિન કર્મજાલ, તેહ થયાં વિસરાલ,
આજહો મુઠ્યા રે સવિ દુર્મતિ દુઃખનાં વારણાલ. ॥ ૨ ॥

આજ સુકૃત સવિ સાજ, પામ્યો ભવજલપાજ;
આજહો તરીયોરે ભવદરિઓ ગોપદની પરેલ. ॥ ૩ ॥

પાવન મન વચ કાય, સફલ જન્મત્રય ધાય;
આજહો ફાંલયો રે સમસુરતર મુજ ચિત્ત આંગણેલ ॥ ૪ ॥

અર્થસેનનૃપ તાત, વામાદેવી માત;
આજહો સોહો રે તત્તુ નીલચણુધવિની પરેલ. ॥ ૫ ॥

તું મણિધર જિનરાય, કૃષ્ણિધર લાંછિત પાય;
આજહો પૂરે રે રમનકામિત અતિ પદાવતીલ. ॥ ૬ ॥

જ્ઞાનવિમલગુણનર, વાધ્યાં અતિમહમુર;
આજહો ધ્યાને રે બહુમાને શ્રીજિન ગાહઓલ. ॥ ૭ ॥

અથ શ્રી૧૩૫નામગર્ભિત પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

દાસ એકવીસાની.

પ્રભુ પ્રભુમું^૧ રે સુખદાયક શાંખેયરો,^૨ ગોડિમઠજુરે^૩ ચાલવિહાર પંચાસરો;^૪

કરચોરીરે^૫ લાસો તિમ અજાહરો,^૬ છરાહિલોરે^૭ ફલવધિને^૮ અમીઝરો.^૯

૧ ગોપદ એટલે ગાયનો પણ પેસે તેટલા પ્રમાણનું આબોચિયુ.

૨ મનોવાંછિત. ૩ લાકડો ધત્તપિ.

ત્રુક.

૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫
કુકુડેસરો કલિકુડ શામલ અંતરીક ને થંભલો,

૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦
નવખંડ મહુયરી પાસસેરુંબે કુકુડેસર બંભલો;

૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪
નાગદ્રહો નવપણવો તિમ અવતિ ચિંતામણિ,

૨૫ ૨૬ ૨૭
નારિંગપુર કરેહો દહો પાર્થજિન ત્રિભુવનધણી. ॥ ૧ ॥

૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧
નમ્ર મગસીરે ગાડરીઓ રાધનપુરે, પોસીલોરે નવલખખો દીવખદિરે;

૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬
ચોરવાડે ચોરવાડિ ઈરગડે, બહેલબેરે બરડા તિમ જુનેગડે.

ત્રુક.

૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦
તેમ ગઠ પાવાપુર વિલોડે ખેરાણ કાલાવડે,

૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪
ધોલકે ગંધારિ ગાળે થંભતીરથ કોરડે;

૪૫ ૪૬ ૪૭
નાડૂલ ને નાગોલાઈ નયરે આણુચાણુખ ચિતહરો,

૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧
દિગવાદી પાંડવધાટ સોહાવે સહસરંભો સોવનગિરો. ॥ ૨ ॥

૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫
ભલે ભાવેરે ભટ્ટેવો જોળપુરે, કાપરડા રે સાઢીયે સંપસરો;

૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦
વરકાણો રે ઉમેણી વાણારસી, સિત્તમાલો રે વેગેવે બેઠા હસી.

ત્રુક.

૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪
તિમ વશી કુંભલબેર કુંતીનયરે જોધપુરે જયો,

૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮
નાગોરિ ઝંઝવાડિ સ્મરત મેડતે જિનવરકયો;

૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨
વડનગરે આરાસણ સોહાવે નવેનગરે ઉદયાગિરે,

^{૧૭૩} કાચેલિ ^{૭૪} મગલોર ^{૭૫} ચપાપુરે ^{૭૬} તિમ રાણિકપુરે.

॥ ૩ ॥

^{૭૭} ઘંઘાણીરે ^{૭૮} પીપાડે ^{૭૯} રાજગૃહી, ^{૮૦} ચિત્તોડે ^{૮૧} જેસલમેર માંહિ સહી;

^{૮૨} નીકોડારે ^{૮૩} સિદ્ધપુરે ^{૮૪} વિઝાપુરે, ^{૮૫} બિલાડે ^{૮૬} રે કમ્પડવાડિ ^{૮૭} પુરખંદરે.

સૂક.

^{૮૮} મનહરે ^{૮૯} માણિકસામિ ^{૯૦} વાડી ^{૯૧} લીડલંજણ અતિભલો,

^{૯૨} મુલતાન ^{૯૩} દેવકપદ્મલે ^{૯૪} તિમ નાંદીએ પ્રભુ નિરમલો;

^{૯૫} સીરોડીએ ^{૯૬} સમેતશિખરે ^{૯૭} શિરોહી ^{૯૮} ગાપાયલે,

^{૯૯} ધંધુકોગામે ^{૧૦૦} દિલ્લીનયરે ^{૧૦૧} રાવણો મહિમડલે.

॥ ૪ ॥

^{૧૦૨} મહિશાસુરે ^{૧૦૩} ધૃતકલ્લોલ ^{૧૦૪} વડાલિઓ, ^{૧૦૫} તિમ કેટકોરે ^{૧૦૬} તિવરી ^{૧૦૭} લોડણ ^{૧૦૮} ભાલિઓ;

^{૧૦૯} તિમ મેડરે ^{૧૧૦} બાહડમેર ^{૧૧૧} જુહારીયે, ^{૧૧૨} જુહારીરે ^{૧૧૩} વિકાનેર ^{૧૧૪} જુહારીયે.

સૂક.

^{૧૧૩} જોહારીયે ^{૧૧૪} પ્રભુ ^{૧૧૫} રામસેણે ^{૧૧૬} માંડલે ^{૧૧૭} અચલેપુરે,

^{૧૧૮} અલિહલિગામે ^{૧૧૯} ભલે ^{૧૨૦} કામે ^{૧૨૧} તિમ વળી ^{૧૨૨} તાપસપુરે;

^{૧૨૩} વટપદ્રમંડળ ^{૧૨૪} નાગપુરવરે ^{૧૨૫} સમીઆણે ^{૧૨૬} બીબીપુરે,

^{૧૨૭} જાખેલ ^{૧૨૮} કુંકુમરોલ ^{૧૨૯} સલખસાપુરે ^{૧૩૦} તિમ કૃતેપુરે ॥ ૫ ॥

^{૧૩૧} ચાંપેરે ^{૧૩૨} મહિમલવાદી ^{૧૩૩} હમીરપુરે, ^{૧૩૪} સાંગાનેરે ^{૧૩૫} માલપુરે ^{૧૩૬} મથુરાપુરે;

^{૧૩૭} જગવલ્લભરે ^{૧૩૮} મુખસાગર ^{૧૩૯} ચિત્તધારીયે, ^{૧૪૦} ઝાટિગારે ^{૧૪૧} લીલડીઓ ^{૧૪૨} સંભારીયે.

મૂઠક.

પાંત્રીશ અધિકા નામ એકશત(૧૩૫) નિત્યપ્રતિ સમરે સદા,
 મુગતિમુખસંયોગ સઘળા પામીયે બહુસંપદા;
 પાસપ્રભુના નામ ધ્યાવે શુદ્ધ સમક્ષિત તે લહે,
 કવિરાજશ્રીધીરવિમલશિષ્ય નયવિમલકવિ ઇમ કહે ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કોઇ ક્યાવોરે પીયુકી વત્તિયાં મુલ્ય કવિરાજા બે—એ દેશી.
 મુલ્લો સાહિબા મનકી વત્તિયાં.
 તુમહો મુળણા બે જિણકે શિરપર તુમહો સાહિબ,
 તિણકી સોલન છતીયાં. ॥તુમગા૧॥
 એસો સયણ ન કો મન મેલુ જિણકે કર દઉં પત્તિયાં;
 અવસર આજ અમુલિક આયો, સ્વયમુખ કરે વીનતિયાં ॥તુમગા૨॥
 તુમવિણ અહિંલગ એ સવિ ભવભવ વયરણિ દીનઘડી રત્તિયાં;
 મેં તુમ ચાકર તું મુજ ઠાકર તું વિણ અવર ન ગતિયાં ॥તુમગા૩॥
 પ્રભુ તુમ બોધમુયોધપસાયે, દુરે દુઃખદુરગતિયાં;
 સહજ સ્વભાવ કે પરમાનંદે, પાવત મુખસંપત્તિયાં ॥તુમગા૪॥
 સોઇ ધ્યાની સોઇ જ્ઞાની સોઇ યોગી ચતિયાં;
 નિરાશંસ આદરે અનુભવશુ, બે કરે તુમ પદ રત્તિયાં ॥તુમગા૫॥
 ધ્યાનમુખાસનવાસન તુંદી, મેરે ગતિથિતિ મતિયાં;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ પાસજિનેસર, પ્રભુમત સવિભૂપતિયાં ॥તુમગા૬॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

દેશી વિંછીયાની.

પ્રભુ પાસજિનેસર સેવીયે, પુરિસાદાણી ભગવંત રે;
 જિનનાયક કામિતદાયક, અહિયલમાં મહામંતરે. ॥પ્રભુગા૧॥
 જસ નયણમુધારસ સોંચો, દવદાયો આધો મૂર્છાંદ રે;
 તે પસુમનસગુણને પામીયો, તતક્ષણ માંહે ધરણીંદ રે ॥પ્રભુગા૨॥

અર્થસેનનરેસર કુલતિલો, પ્રભુ વામામાતમદ્દાર રે;
 કરુણારસદેરો કૃપલો, સમતાવનિતાકિરે હાર રે ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૩ ॥
 અતિ અકલસરૂપ છે તાહરું, કલના નવિ કીલે કેણ રે;
 સવિભાવ લાહો જગતતાણ, કિમ ન લાહો મુર્ચ્ચિત્ત તેણરે ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૪ ॥
 જિમ 'કસવટિ સોવન પરખીએ, જિમદાતા અકળક દાનરે;
 તિમ ભવભયભંગણ કરણે, કરણગુણ તાહરું ધ્યાનરે ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૫ ॥
 સુખદાયક નાયક ભુવનનો, રસવિસેવિતચરણસરોજરે;
 જ્ઞાનવિમલ કહે હવે દીલે, સમકિતની માટી મોજ રે ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ ગાદી.

શ્રીજિનપાર્શ્વ વડે ધર્મચક્રી વે, તાકે દરિગણુ જાઉંલા;
 સુગુણ સાહિબકી સેવ કરી ને, મોજ પ્રભુકી પાઉંલા ॥ શ્રીજિન ૦ ॥ ૧ ॥
 કપટકોટ દહવટ કરણકું, મેં સયમ હાથી લ્યાઉંલા;
 ઉપશમરૂપ કુલિ હિતશિક્ષા અંકુશ, વિવેક અંબાડી બતાઉંલા.
 ॥ શ્રીજિન ૦ ॥ ૨ ॥

પાખર શીલ બંધુક તપ તીખે, સુમતિ કમાણુ ચલાઉંલા;
 પશુચિ પાંસરી ક્રિયા કરણી, ધરમ તીર ધરાઉંલા ॥ શ્રીજિન ૦ ॥ ૩ ॥
 ભાયગભોગ લિખિન અતિ ઉદમ, ધુધરિઘાટ બંધાઉંલા;
 સહજસંતોષ સખલ જંબુરે, ગોલાજ્ઞાન ચલાઉંલા ॥ શ્રીજિન ૦ ॥ ૪ ॥
 આગમગુણ રણતૂર બળવું, માયાકપાટ ગિરાઉંલા;
 શ્રીજિનઆણુ 'ખડગ કરાહીન; મોહસેનકું હલાઉંલા ॥ શ્રીજિન ૦ ॥ ૫ ॥
 વિષય કયાય સખલ 'દાઉ દુરમન, 'જકરિ પકરિ બંધ લ્યાઉંલા;
 શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ પાસપસાયે, છત્તનિશાન બજાઉંલા ॥ શ્રીજિન ૦ ॥ ૬ ॥

૧ કસોટીના પાપાણે. ૨ ભવ્યથી સેવાયેલ છે ચરણકમલ જેના.

૩ જિનઆણુરૂપ તરવાર હાથમાં લઇને. ૪ ખે. ૫ જકકપકક બાંધીને.

અથ શ્રીશ્યામલપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ વેલાહિસ.

મેરે સાહેબ પાસછ, પ્રભુ વામાનંદા;
 ખીજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા. ॥ મેરેં ॥ ૧ ॥
 સેવા સારે 'વામુકી, લાંછન મિસે ઇંદા;
 તુમ ઉપગારમુધારસે, થયો તે ધરણિંદા. ॥ મેરેં ॥ ૨ ॥
 અનુભવ તેજ પ્રકાશધી, જિત કોડીદિશુંદા;
 નિજદાને દાસી કર્યા, રમુરમણિહરિચંદા. ॥ મેરેં ॥ ૩ ॥
 શામલપાસ સોહંકર, સમમેરગિરિંદા;
 સાહિબસુનગરધી હોયે, નિતુ પરમાનંદા ॥ મેરેં ॥ ૪ ॥
 અવર દેવ તુમ અંતરો, જિમ મહિય ગઈંદા;
 દેવ દેવધિપણે કરી, 'પિયુમંદ માકંદા. ॥ મેરેં ॥ ૫ ॥
 ત્રિભુવનભવને વિસ્તર્યા, જસ ગુણમકરંદા;
 જ્ઞાનવિમલ સેવા કરે, પ્રભુપદ અરવિંદા ॥ મેરેં ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીસ્તંભનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—રામગિરી પરછઓ.

સદા આણંદ નયન મેરે, ભેટીયા ભગવાન રે;
 પાસથંભણ ભુવનમંડળ, તીર્થતિલક સમાનરે ॥ સદાં ॥ ૧ ॥
 સસેદુભણિ મુકુટમંડિત, તેજ આકાશમાલ રે;
 કાંતિ મરકતરતનસરિખી, મુર્તિ અતિમુકુમાલ રે ॥ સદાં ॥ ૨ ॥
 પદ્મપણ પાણ મોહિતિમિર યાળે, એહિ અચરિજ ઠાણ રે;
 વીતરાગ છે તોહિ જનનો, ચિતરંજન જાણ રે ॥ સદાં ॥ ૩ ॥
 અંધસેનનરિંદનંદન, જસ વામામાત રે;
 પરમજ્યોતિસ્વરૂપ પ્રગટ, ગુણ અનંત વિખ્યાતરે ॥ સદાં ॥ ૪ ॥
 તું અવર્ણી વર્ણી સવિને, ધ્યાનભેદે હોય રે;

૧ સર્પરાજ. ૨ ચિંતામણી છંદ—ચંદ્ર. ૩ પાડાને હાપીમાં.

૪ લીંબકામાં અને આંગામાં. ૫ ભગવાનની મૂર્તિ કૃષ્ણ (સ્વામ) છે
 છતાં મોહરૂપ અધારનો નાશ કરે છે એ આશ્ચર્ય કેમકે કાળીવસ્તુ કાળી
 વસ્તુને કેમ હડાવે એજ

હુંહિ અગુણધામરામી, લહે અવર ન દોય રે ॥ સદાં ॥ ૫ ॥
 પરમપુરુષ 'પુરુહૂત પ્રણમતા, પ્રણળ પુણ્યપ્રસાવરે;
 જ્ઞાનવિમલ જિજ્ઞાસેવા, ભવજલે લહી નાવરે ॥ સદાં ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન.સ્તવન.

દરિસણુ ઘોણ ઘોણ ઘોણ ઘોણ, સંખેશ્વર સાહિબ દરિસણુ ઘોણ,
 ત્રિભુવનના નાયક દરિસણુ ઘોણ, રહેછાં તુમપદના પાયક. દરિં
 જિમ પ્રગટે સમક્ષિ કાયક ॥ દરિં ॥ એ આંકણીં ॥
 આશ કરી ઉમાદા ધરીને, અલગાંધી અમે આવ્યા;
 મહેર ધરી જે દરિસણુ આપો, તો અમે સવિમુખ પાયા.
 ॥ દરિં ॥ ૧ ॥

એકજુ ચિત્તે શુભ વિધિરીતે, અવિચલ પ્રીતિ ધ્યાતા;
 ગતિ મતિ ધિતિ છતી હુંહિ હુંહિ, ઇમ બહુવિધ શુભજ્ઞાતા.
 ॥ દરિં ॥ ૨ ॥

લોચન લીલે અનુભવ શીલે, ખસકે 'પલકમે' તારી;
 તો એવડી શી લીલ કરોછો, આલે અમારી વારી ॥ દરિં ॥ ૩ ॥
 દરિસણુથી દર્શન હુએ નિર્મળ, દર્શનગુણ પણ આવે;
 દર્શનમુદ્રા તેહીજ શુદ્ધિ, ત્રિકરણુ તુમ શુણુ ગાવે ॥ દરિં ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલલીલાએ જાણે, વાત અમારી સ્વામિ;
 તુમ આણુ અનુસારે સાચું, એ પ્રતીત મેં પામી ॥ દરિં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

દેશી ગરબાની.

પૂજાજો રે પાસજિણુંદ જે પરમેસર પરગડા રે,
 વાંદજો રે (વળી) વળીય વિશેષ સવિ દેવનમાં જે વડા રે;
 દીઠડા રે આજ જિણુંદ અર્ધસેનકુલચંદ્રલો રે,
 મીઠડા રે જાસ દીદાર વામાનદન જગતિલો રે. ॥ ૧ ॥

૧ ઇદ્ર.

૨ અમે છીએ.

૩ સુધી ઇત્યપિ.

૪ નાયકા

રે તુમે છો અતુરસુખણુ તુમે આલ્યા ગદઆગરે રે એ દેશી જાણુવી.

રમીએ રે તાહરે ધ્યાન જિમ તરીયે લવસાગર રે,
 સેવીયે રે એહિજ દેવ જ્ઞાનચણનો આગર રે;
 ડીછયે રે નિર્ભયકાય સમકિતદીપક થાપીયે રે,
 સૌંચીયે રે તાહરે ધ્યાન તેલ સુગંધી આપીયે રે. ॥ ૨ ॥
 મેલીયે રે સમકિતવંત સામી સામિછી બે સખી રે,
 ગાઘ્યે રે પ્રભુગુણ જ્ઞાન શ્રીજિનવરને પારખી રે;
 જગમાં રે દીઠી ન કોઈ સૂરતી તાહરા સારિખી રે,
 તરીયા રે તે નરનાર બે વિલગા પ્રભુ પાલખી રે. ॥ ૩ ॥
 આપનોરે શેવક જાણી 'કરુણાકરીને તારજો રે,
 ધીઠા રે વિપયકધાય દુશ્મન દૂર નિવારજો રે;
 સાંભળી રે એ જગમાંહિ ઓઠી ટેક એ તાહરી રે,
 તું કરે રે આપસમાન આશપુરે પ્રભુ માહરી રે. ॥ ૪ ॥
 આજનો રે દિવસ વિશેષ સદ્ગુણ જન્મ થયો માહરો રે,
 આંગણે રે વ્રુઠડો મેહ દીઠો દરિસણ તાહરો રે;
 માંગીયે રે એક પસાય દીલે દિલ ભરી સેવના રે.
 ગાઘ્યે રે નયવિમલેન ઇંછીપરે ગુણગણ જિનદેવના રે ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપંચાસરપાશ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—લાહલકે માત મહાર—એ દેશી.

શ્રીપંચાસરપાસ, મહિમા મહિમનિવાસ,
 આજહો પસર્યો રે પરિમલ જસ ચંદનની પરેલ. ॥ ૧ ॥
 રવિધી અધિક પ્રકાશ, લોકલોક વિકાશ;
 આજહો કરતો રે નિજ જ્ઞાને ક્ષાયકભાવથીલ. ॥ ૨ ॥
 શાંતસુધારસ વૃષ્ટિ, મુદ્રા મનોહર સૃષ્ટિ;
 આજહો એહવી રે નવિ દીસે બીભ દેવનેલ. ॥ ૩ ॥
 અતિશયવંત મહંત, ગુણ અનંત ભગવંત;
 આજહો દીકું રે અતિમીકું દરિસણ તાહરંલ. ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ વૃદ્ધિ, તેહથી દર્શનસિદ્ધિ;
 આજહો વાધે રે, સુખ સાધે સહજવિલાસથીલ. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીનારંગપુરમંડનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—મહારી સહી રે સમાણી—એ દેશી.

નારંગપુરવર પાસ નિહાળો, ભવભવના ભય યાજો રે.

॥ સખી એ પ્રભુ વારૂ ॥૧॥

પૂરવસંચિત પાપ ખખાળો, કર્મકયાયને ગાળો રે ॥ સખી૦ ॥૨॥

સહજાનંદ સ્વરૂપ સાંભળો, આતમને અશ્રુવાળો રે ॥ સખી૦ ॥૩॥

અંગધી અવિધી અધર્મ ઉગ્રાળો, અક્ષયઅનંતગુણ આલોરે.

॥ સખી૦ ॥૪॥

ધર્મસનેહી દાસ નિહાળો, ખાંદ્યપ્રહી પ્રતિપાળો રે ॥ સખી૦ ॥૫॥

જ્ઞાનવિમલગુણરણ સંભાળો, જેમ હોય મંગલમાલોરે ॥ સખી૦ ॥૬॥

અથ શ્રીસ્તંભનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ કાફી.

માળીકેરે બાગમેં દાઢ નારિંગ પહેલો—એ દેશી.

સકલમુક્તવિધી સૃષ્ટિકરણ તું ઇખંભલો અહો તું

ત્રિભુવનભાસનભાણ ભવિકમનરંજણ અહો ભવિક૦ ॥૧॥

મોહાદિક રચરિ દુર્દર બળ તસ ભંજણ અહો બળ૦

પરતા પૂરણ પાસ જિનેસર થંભણ અહો ॥૨॥

શરણાગત ચપિપંજર વરપદ તાહરાં અહો વર૦

તે પામ્યા મેં આજ દેખ્યાં શુભ માહરાં અહો શુભ૦ ॥૩॥

મોહતિમિરભર નાશન તું છે દિનમણી અહો તું છે

તુજથી અધિક ન કોય કહીજે જગે ગુણી અહો કહી૦ ॥૪॥

ધર્મ શાંતિ જસ પાસ સદા તિલે સોહીએ અહો સદા

ત્રિભુવનતિલકસમાન અનોપમ મોહીએ અહો ॥૫॥

તાહરે તેજે પ્રતાપ પ્રભાવ સદા તપે અહો પ્રભાવ૦

જ્ઞાનવિમલ ગુણરાશિ તુમારા સહુ જપે અહો ॥૬॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ—કાફી.—શાંતિકુમર એ દેશી.

વામાદેનંદને હુમારી વંદના હજો, હુમારે દુખડાં જજો;
 હુમારે વંછિત થજો ॥ આંચલી૦ ॥

શાંતસુધારસકુંઠ હે ખંજન મંજુલ નયન,
 નંદનચંદનથી ઘણું શીતલ મુંદર વયલ ॥ વામા૦ ॥ ૧ ॥

નીરાગતા નિહાળીને માનું અનુભવ રચયન,
 કહો કોણ ગણી શકે યાકે ગુણમણિચલ ॥ વામા૦ ॥ ૨ ॥

તુંહિ માતા તુંહિ ત્રાતા તુંહિ બંધવ સયલ,
 યાકી કીરતિ કૌમુદી દુધસિંધુદેન ॥ વામા૦ ॥ ૩ ॥

કમઠ માન ગાલીચો માનું પાવક માંસ,
 ષિત્તમધુકર માહરો નિત્ય તુજ પદ લીન ॥ વામા૦ ॥ ૪ ॥

બોધિબીજ વાસના હોત હે તે મુખચયન,
 જ્ઞાનવિમલસ્વામિ સેવે જેહ યા વાજેન ॥ વામા૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ ધન્યાશ્રી.

તે તરીયા ભાઈ તે તરીયા—એ દેશી.

પાર્શ્વજિનેશ્વર શિવગતિ ગામી, પ્રભુ મુજ અંતરયામીલ;
 પુણ્યપસાચે સેવા પામી, હું પ્રણમું શિરનામીલ ॥ પાસ૦ ॥ ૧ ॥

અહનિશ તુમધ્યાને હું ધામી, દુરિત દુર્લગતા વામીલ;
 આતમરામી તું જિનનામી, ગતનામી નિઃકામીલ ॥ પાસ૦ ॥ ૨ ॥

દેવ જગતમાં બહુલા દીસે, પણ તેહને બહુ પામીલ;
 કોઈ રાગી કોઈ દોષી સોસી, કોઈ કોઈ કોઈ કામીલ ॥ પાસ૦ ॥ ૩ ॥

પૂજકભાવે તેહ અપામી, ન લહે મૂલવિ દામીલ;
 ધિરભાવે સમતા તુજ જામી, અનુભવગુણ અલિરામીલા ॥ પાસ૦ ॥ ૪ ॥

૧ વચન. ૨ માર્ગ. ૩ જેના. ૪ સ્વજન.

૫ ક્ષીરસમુદ્રના ફેણ જેવી. ૬ અગ્નિ જેમ માંસ ગાળે તેમ.

૭ મનરૂપ ભમરો. ૮ મૂલગી બદામ.

અંતર દુશ્મન દુષ્ટ હરામી, દુરે તે ગતબ્રામીછ;
જ્ઞાનવિમલગુણની પ્રભુતાર્ક, સહજસ્વભાવે પામીછ ॥ પાસ૦ ॥૫॥

અથ શ્રીકલ્હારાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ સામેરી.

પ્રભુમો પાસજિહ્વકનેરે સાહિબા, જિમ લહે જગે જશવાદ રે;
॥ વાહલા મોરા ॥
૧તન મન વચ નિર્ભંગ કરી રે સાહિબા, દુર કરી ૨પરમાદરે.
॥ વહાલા મોરા ॥ પ્ર૦ ॥૧॥
નયન સદ્ગ ધયાં માહુરારે સા૦, દેખી પ્રભુદીદારે વાહ૦
૩જિહ્વા સદ્ગ તુઝ ૪ગુણધુતિરે સા૦, ગુણઅવલે ૫શ્રુતિ સારે વા૦
॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥
૬શિર પ્રભુપ્રભુમ્યાથકા રે સા૦, ઉત્તમાંગ થયું નામ રે વા૦
૭કરચુગ પ્રભુપૂજયકી રે સા૦, પાવન થયું અભિરામરે વા૦
॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
પાસ કલ્હારા ધ્યાનથીરે સા૦, પામે કોડી કલ્યાણ રે વા૦
અધસેનવામાતણા રે સા૦, નંદન ગુણમણિખાણ રે વા૦
॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
તુઝ ૮ભક્તિ ઉજમાલથી રે સા૦, એ કાયા ગુણવંત રે વા૦
જ્ઞાનવિમલગુણ આશ્રયી રે સા૦, અતિશય એહ મહંત રે વા૦
॥ પ્ર૦, ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

લાળ કાગની.

પરમપુરૂષ તું પુરિસાદાણી, ગુણખાણી ભગવંત;
સંતઅનંતસુસેવિત સુંદર, મંદિર ગુણમણિકંત. ॥ ૧ ॥
પ્રભુપાસછ મેરે મન વરયો હો અહો મેરે લલના,
મન હૃયો પ્રભુ નિરખંત ॥ પ્રભુ૦ ॥ આંકણી ॥

૧ શરીર મન ને વચન. ૨ પ્રમાદ. ૩ જીલ. ૪ ગુણ
સ્તવનથી. ૫ કાન. ૬ મારું. ૭ બે હાથ. ૮ ભગતે ધત્યપિ.

હું પરમાત્મ આત્મરામી, પામી મેં તુજ સેવ;
 ભવે ભવે એહ સદા આરાહુ, આહુ ન અવર એ દેવ ॥ પ્રભુ ૦ ૧ ॥
 તુમ આંણા 'શિર ઉપર ધારિ, સારી એ મનકોડિ;
 હેઠાહોડે સુરનરનાયક, રાખકપરે કરજોડિ ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૩ ॥
 નાથ નિરંજન ભવભયભંજન ગંજન મોહમિથ્યાત;
 'સજ્જનનયનસુધારસ સીંચન, કંચનવન જસ ગ્લાત ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૪ ॥
 સાત ધાત મુખ સહજ વિભાસે, ભાસિતભુવન ઉદ્યોત;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ દરિસણ પામ્યો, કમિતકલ સવિ હોત ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ વાહુસરની ઢશી.

પાસશંખેશ્વર ભેટીયેરે લોલ, મેટીયે વિપ્રવિકારે વાહુસર,
 અહુતકીર્તિ કળિયુગે રે લોલ, ભવિજનને આધાર રે વા ૦
 ॥ પાસ ૦ ॥ ૧ ॥
 દેશદેશના જન ઘણા રે લોલ, યાત્રારે કરવા કાજ રે વા ૦
 આવે અતિઉલ્લાસ્યારે લોલ, લેધ લેધ પૂજસમાજ રે વા ૦
 ॥ પાસ ૦ ॥ ૨ ॥
 નવરંગી આંગી રચેરે લોલ, ભવિઃઅંગે ધરી ભાવરે વા ૦
 એહિજ ભાવના ભાવતારે લોલ, ભવજલતરવા નારે વા ૦
 ॥ પાસ ૦ ॥ ૩ ॥
 કમઠહીહઠભંજણે લોલ, રંજણે જગજનચિત્તરે વા ૦
 સાથ મિથ્યો હવે તાહરેરે લોલ, કીધો જન્મ પવિત્તરે વા ૦
 ॥ પાસ ૦ ॥ ૪ ॥
 વામાનંદન વાલહારે લોલ, પ્રભાવતીના નાથ રે વા ૦
 જ્ઞાનવિમલગુણ ખાંધથીરે લોલ, મહીને કરો સનાથ રે વા ૦
 ॥ પાસ ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ વાહુસરની ઢેરી.

પ્રભુજી પાસ શંખેશ્વરે લોલ, લેટયે લવલય જાયરે; જિણુંદરાય
દીનદયાકર દાકુરારે લોલ, નિરખ્યે હરખિત થાય રે. જિણુંદરાય

॥ પ્રભુ૦ ॥ ૧ ॥

મહીયલમાં મહિમા ઘણેરે લોલ, તાહરે અગમ અપારે જિણુંદરાય
વચનગુણે કહેવાયકીરે લોલ, કૃણુ પામે તસ પાર રે. જિણુંદરાય

॥ પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥

નયનિધિ ઋદ્ધિ સિદ્ધિસંપદારે લોલ, આવી માહરે હાથરે જિણુંદરાય
અંતર અનુલવ જે લહોરે લોલ, તેહ મુખનો કૃણુ સાથરે. જિણુંદરાય

॥ પ્રભુ૦ ॥ ૩ ॥

તાહરે માહરે પ્રીતકીરે લોલ, લોકિકીરીતિ ન હોયરે; જિણુંદરાય
જેહુ અભેદપણે રહે રે લોલ, અવર ન એ સમ કોયરે. જિણુંદરાય

॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥

અશ્વમેનનૃપકૃગજસધિમાંરે લોલ, રવિધુસમ વામાનંદરે; જિણુંદરાય
જ્ઞાનવિમલગુણવાધતા રે લોલ, હોવે પરમાનંદરે. જિણુંદરાય

॥ પ્રભુ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ મહાર.

મનમંદિરમે આયે જિણુંદરાય, મનમંદિરમે આયે;
તવ મેં વિવિધ જુગતિ સમકિતગુણ, કુલપગર વિરચાયે ॥ જિણુંદરાય ॥ ૧ ॥
પ્રીતિ અધ્યાતમ થાલ ભરીને, ધીગુણ મોતી વધાયે;
આરિત્રગુણ અદ્રોહ્ય મુદર, આકાશમાલ અનામે ॥ જિણુંદરાય ॥ ૨ ॥
મુરલિ પવનસે અશુભ દુરિતરજ, દશદિશે દુર ઉઝાયે;
નિર્વિકલ્પસંકલ્પસુ ખારે, મૃદુતા પાટ મિઠાયે ॥ જિણુંદરાય ॥ ૩ ॥
ઉચિતવિવેકસિંહાસન ઉપરે, પાવન પાસ બેસાયે;

૧ પૃતીતવમાં.

૨ અશ્વમેનરાજના કુળરૂપ સમુદ્રમાં ચક્રસમાન.

૩ ચંદ્રવેશ.

૪ મુગધી.

૫ પાર્શ્વનાથ.

વિધિ અનાશાતનં ચામર વિજિત, છત્ર સુધ્યાન ધરાએ ॥જણું'૬૦॥૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ હરખિત હુએ તવ, દેવતામાં જસવાએ;
 શુદ્ધ સુખોધ અશ્વયનિધિ જિનથે, સહજે સકલગુણ થાએ ॥જણું'૬૦॥૫॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ રામકલી.

૧અખીયાં હરખણ લાગી હમારી, અખિયાં હરખણ લાગી;
 હરિસણ દેખત પાસજિણું'કો, ભાગ્યદશા અખ જાગી ॥હમારી૦॥૧॥
 અકલ અરૂપ અને અવિનાશી, જગથે' તુ'હિ નિરાગી;
 સૂરતિ સુ'દર અચરિત્ર એહિ, જગજનને કરે રાગી ॥હમારી૦॥૨॥
 શરણાગત પ્રભુ તુમપદપંકજ, સેવન મુજ મતિ જાગી;
 લીલાલહેરે દે નિજ પદવી, તુમસમ કો નહીં રત્યાગી ॥હમારી૦॥૩॥
 વામાન'દન ચંદનની પેરે, રીતજી તુ' સોલાગી;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ધ્યાન ધરતાં, લવલયભાવક લાગી ॥હમારી૦॥૪॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ વેલાહિત.

૧સેવો પાસજિણું'દા, સેવો પાસજિણું'દા;
 જસ મુખચંદ અગમગ દેખત, નિત નિત હોત આણું'દા ॥સેવો૦॥૧॥
 ઉદયવંત અહોનિશ હોવત, અસ્ત નહિ' રવિંધુતુંદા;
 ૫ખેહુપક્ષ શુદ્ધ સદા નિષ્કલંકી, સેવત બુધજનવૃંદા ॥ સેવો૦ ॥ ૨॥
 પિખત સુરાસુરમાનવમધુકરે, જસ પદકજ મકરંદા;
 અર્થસેનકુળકમલવિકારાન, ધન્ય ધન્ય વામાન'દા ॥ સેવો૦ ॥ ૩ ॥
 ૭હાલહો પણ તુજ વચન સુણતાં, તે મુમનસ ધરણિંદા;
 જ્ઞાનવિમલ ધનવેળા ઝોલગ, કરતાં સુરતરૂંકંદા ॥ સેવો૦ ॥ ૪ ॥

૧ જે ચક્ષુઓ હરખવા લાગી. ૨ દાતારી. ૩ આ સ્તવનમાં
 અપૂર્વચંદ્રમાની ઉપમા દેખાડી છે. ૪ રાહુ. ૫ ચંદ્રપક્ષે કૃષ્ણપક્ષ
 ને શુક્લપક્ષ અને ભગવાનના પક્ષે માતાપિતાનો પક્ષ. ૬ ચક્ષુકમળ.
 ૭ દિગ્વિદ્ સર્પ.

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

રાગ સારંગ.

પ્રભુપાસચરણનખ કાંતિ હૈ, આહો નખકાંતિ હૈ;
 પદ્મરાગસમ જગત પવિત્રકર, લાસિતભુવન ઉદોત હૈ ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૧ ॥
 માતું મહાતપૃકરિકુંભસ્થળ, સરસસિંદુરકો પુરૂ હૈ;
 અભિનવમુખ સુરતરૂકો સુંદર, પદ્મવક્રો નૂર હૈ ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥
 વિષયકપાય ઋષિપિત દહનકું, માતું દાવાનલજ્યોતિ હૈ;
 શિવવનિતા ઋવદનધુતિદીપન, કુંકુમરસહી જ્યોતિ હૈ ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનદિવસ પદ્મરૂપોદયકી અધિ, નારો પ્રથમ અજ્ઞાન હૈ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ, પાસચરણકી, સેવાથે જસ માન હૈ ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

લય લાગી રે લય લાગી રે, ગોડીપાસજિણુદશુ લય લાગી;
 આતમઅરૂપી ને અકલસરૂપી, લોકલોકપ્રકાશી રે ॥ ગોડી૦ ॥ ૧ ॥
 આસઠંદ્રિ કરે તોરી સેવા, ઇદ્રાણી લળીલળી પાયલાગી રે.
 ॥ ગોડી૦ ॥ ૨ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ એણીથેરે બોલે, પ્રભુ આવાગમણુ નિવારે રે.
 ॥ ગોડી૦ ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીદંડકવિચાગર્ભિત શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ વેલાઉલ.

શ્રીજિનવરના પદ નમીએ, દંડકમુવિચાર;
 જિણુવિધ છવે ફરસીયા, ગતિ ચાર મળાર. ॥ ૧ ॥
 નારક સાતણું મિલીય એક(૧), દશ(૧૦) ભવણા દેવા;
 ૧૫ણુ થાવર(૫) વિગલીંદિ તીન(૩), નરતિરી દુગ લેવા. ॥૨॥
 જ્યોતિષી(૧) વ્યંતર(૧) વૈમાનિક(૧), એ ચોવીશ(૨૪) કહીએ;
 આતમ નિજગુણ હીન હોવે, તે દંડક કહીએ. ॥ ૩ ॥
 નરતિરિથી હોય નારકી, જાવે પણ એહમાં;
 તિરિ નર નિરર્થ દેવ હોઈ, રમુર જાવે ૧૫ણુમાં. ॥ ૪ ॥
 ભૂ(૧) દગ(૨) વણુ(૩) પર્થાસા, ગર્ભજ તીરિ નર ૫ણુ(૫);
 જાવે નર સવિ દંડકે, થાવે ૨૮ઉ વાઉ વિણુ. ॥ ૫ ॥
 તિરિ ને વળી (૨૪)સઘળા કહ્યા, હવે દશ(૧૦) પુઠવાદિક;
 થાવર(૫) વિગલ(૩) ને તિરિ(૧), નર(૧) દશને ગત્યાદિક. ॥૬॥
 માંહોમાંહે એહ હોય, તેઉ વાઉ વિણુ નર;
 હવે એહના વળી કહું વિશેષ, પણ દંડક ચઉમુર. ॥ ૭ ॥
 તે ઇશાનસગે કહ્યા, સહસારજાં તિરિયા;
 અને તેથી ૧૨૦૫૬ જાવ, મણુઆ અવતરિયા. ॥ ૮ ॥
 અસન્નિ તાર ભવણવાણુ, પુઠવી વળી પહેલા;
 ૧૬૫ગપરિ બીજસગે, ૫૫બી ત્રીજ હેલા. ॥ ૯ ॥
 ચોથીએ સિંહ ચઉપદા, ૫૫બીએ ઉરપરિ;
 છઠીએ સ્ત્રી નરમન્દ્યતિરિ, સગ પુઠવીએ વિવરી. ॥૧૦ ॥
 અસન્નિ નર ચૌદ, માણે ઉપત્રાં બેહ;
 અસંખ્યાયુ તિરિનર ૫વણુ, અગિ મુરનર નય એહ ॥૧૧ ॥
 એમ દંડકમાંહે વારવાર, ફેરા વારીબે;
 સમાકત ને વળી વિરતિ, દષ્ટ ઉપગાર કરીબે. ॥૧૨ ॥

૭૫૮ પિત એસ અને ઉચ્ચાર, મૂત્ર વીર્ય ને માંસ;

૧ પાંચ થાવર. ૨ દેવ. ૩ પાંચમાં. ૪ તેઉકામવાયુકામવિના
 ૨૨ દંડક જાવ. ૫ સર્વાર્થસિદ્ધિમાન. ૬ મુખપરિસ્પર્ષ. ૭ ૫મન.

ધીનરયોગે અને રૂધિર, રનિદ્રમણ સર્વાંશ.	॥૧૩॥
શુક વીર્ય પરિગ્રાહ જહ્નુ, કલેવર ગતશ્ચવ;	
સર્વ અશુચિનાં ઘણુ જેહ, ચૌદસમુ અતીવ.	॥૧૪॥
૪તેરે સુરમાં વેદ દાય, ધીનર નર તિત્રી;	
ચાવર વિગલ ને નારડી નપું, તિમ તિરિ તિત્રી.	॥૧૫॥
દુગ્ધ આણાવિણ રૂરસીયાં, એહ ઠાણુ અનંત;	
પુદ્ગલપરાવર્તન કર્યા, પણ નાવ્યો અંત.	॥૧૬॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ શાસને, લવભ્રમણ નિવારે;	
ધ્યાનારૂઢે ક્ષપકશ્રેણિ, આપોણું તારે.	॥ ૧૭ ॥
જ્ઞાનદિયા આધાર લેઈ, જિનમત અનુસરતે;	
વીરજિનેસર ધ્યાને, લવ્ય જયવંતા વર્તે.	॥ ૧૮ ॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ—મારણી—ધન્યાશ્રી.

ગિરિમાંહે ગિરિઓ મેરગિરિ વડા રે—એ દેશી.

કરુણાકરપલતા શ્રીમહાવીરની રે, ત્રિભુવનમંડપમાંહે પસરી રે;
મીસરી રે પરે મીઠી અમયે કરી રે. ॥ ૧ ॥

૧ શ્રીપુરૂષ સંયોગે. ૨ ખાલ, ૩ મેલ. ૪ દેવતાના ૧૩ દંડકર્મા. પં આ શ્રીમહાવીરસ્વામિનું સ્તવન શ્રીઆનંદધનજીકૃતચૌવીશીમાંહેલું છે ખાકીની હકીકત જાણવા માટે ૧૪૫ માં પૃષ્ઠમાંની પુટનોટ જુઓ તથા શ્રીજ્ઞાનવિમલસુરિમહારાજ શ્રીઆનંદધનજીકૃત ચૌવીશીના (ટપાર્થની) પાછળ લખે છે, (કલશ) ચૌવીશ જિનવર વિશ્વહિતકર, ગતિચૌવીશ નિવારતાં, ચૌવીશદેવનિકાયવંદિત (ચૌવીશીમાં તારતા) સંપ્રતિકાએ વર્તતા; આનંદધન ખાવીશીમાંહિ દોષ સ્તવન પૂરણુ બણી, શ્રીજ્ઞાનવિમલજિથુંદ ગાતા, અક્ષ-યસંપદ અતિધણી ॥૧॥ સંવન્નિધિરસસપ્તેંદુ (૧૭૬૯) માસે ઉર્જે (ક્રાંતિક) સિતે તથા; સંતખીનિશાનયે અ, સિખિતા સંજયતને (સંજયગરે) ॥૨॥ આ પ્રમાણે આનંદધનજીકૃત ચૌવીશીના ટપાર્થની પાછળ શ્રીજ્ઞાનવિમલસુરિજીનો લખેલું લેખ છે.

૬ શ્રીમહાવીરસ્વામિની દુઃખટાળવારૂપ જે કરુણારૂપ દુઃખલતા—દુઃખ-વેલડી તે ત્રિભુવન (સ્વર્ગ-મર્ત્ય-પાતાલ) માંડવીને વિષે પ્રસરી-વિસ્તરી છે, તે કૈવી છે ? જેમ સાદરપ્રેમુખમિદ્રવ્યથી પણ અધિકમીઠી અભયદાનરસે કરીને છે. ૧

૧ શ્રીજિનઆણા ગુણદાણે આરોપતાં રે, વિરતિતણે પરિણામ પવને રે;
અવનિ રે અતિહિ અમાય સભાવથી રે. ॥ ૨ ॥

૨ સર્વસંવર ફલેદ્વિગતી મળતી અનુભવેરે, શુદ્ધઅનેકાંત પ્રમાણે ભળતીરે
કલતી રે સંશયભ્રમના ત.પને રે. ॥ ૩ ॥

૩ ત્રિવિધવીરતા જેણે મહાવીરે આઢરીરે, દાનયુદ્ધ તપ રૂપ અભિનવરે;
ભવે ભવે રે દ્રવ્યભાવથી ભાષીયેરે. ॥ ૪ ॥

૪ હાઠક કોડિ દેઈ દારિદ્ર નસાડીયોરે, ભાવે અભયનું દાન દેઈ રે;
કેઈ રે લોકને સુખીયા થયા રે. ॥ ૫ ॥

૫ રાગાદિક અરિ મૂળથકી ઉખેડીયારે, લહી સંયમ રણરંગ રોપીરે;
ઓપી રે જિણે આપ કળા નિરાવરણની રે. ॥ ૬ ॥

૧ તે કશ્ચારનરૂપ અમૃતવેળી તે જિનાયાને ગુણદાણે શ્રદ્ધાનગુણ-
દાણું તે સમ્યક્વરૂપસ્થાને આરોપે, વિરતિના પરિણામ શુભપવને કરી
નમાવે તે વેલડીનું રક્ષણ થી રીતે થાય ? નિષ્કપટરૂપ જે સહજ સ્વભાવ-
વડે કરીને. ૨

૨ તે (કશ્ચારરૂપ) વેલડી સર્વ સંવરરૂપ ફળે કરી દળતી છે, અ-
નુભવરસમાં મળતી છે, શુદ્ધનિર્દોષણ અનેકાંત સ્વાદ્વાદ પ્રત્યક્ષ-પરોક્ષપ્રમાણા-
દિમાં ભળતી છે, વળી કેવી છે ? સંશયરૂપ ભ્રમ-તાપ તેહને દળતી
દાળે છે. ૩

૩ જિન-ભગવંત શ્રીમહાવીરસ્વામીએ ત્રણ પ્રકારની વીરતા આઢરી
છે, તે કઈ ? દાનવીરતા ૧, યુદ્ધવીરતા ૨, તપવીરતા ૩, ભવોભવથી અ-
ભિનવ-નવી એ દ્રવ્યાનુભાવથી કહી છે. ૪

૪ દ્રવ્યથી દાનવીરપણું તો સુવર્ણની કોડિગમે 'વગ્ધ વરો વરઘ વરો'
એમ ઉદ્દેષોપણા કરી જગત્રયમાંથી દારિદ્ર્ય નામ નસાડયું એ દ્રવ્યથી દાન
વીરતા અને ભાવથી દાનવીરતા સર્વ જગ-જીવને સાધુપણાને પ્રિયે અભયદાન
દીધું, એવું દાન લઈને કઈ અનેક પ્રાણી સુખીયા થયા. ૫

૫ હવે યુદ્ધ(ગ્રં)વીરતા કહે છે—દ્રવ્યથી પરીસદ્ધ મહન અને ભાવથી
રાગદ્વેષાદિક અરિ-દાનુ મૂળથી ઉખેડી નાંખ્યા. સંયમરૂપ રણરંગમૂર્તિમાં
આરોપીને વૈરીને નિષ્કંદન-નાગ કીધા, જે ભગવાને પોતાની નિરાવરણની
કળી ઓળી એટલે નિર્ગળ કરી. ૬

નિરાશંશ વળી શિવમુખહેતુ ક્ષમાગુણેરે, તપતર્પીયા જિજ્ઞેષ્યેભ આપેરે;
આપે રે વરપંડિતવીર્યવિનોદથી રે. ॥ ૭ ॥

૨ દર્શનજ્ઞાનચારિત્ર ત્રિવિધની વીરતારે, મહાપદ શોભિતભાવિ ભાસેરે;
વાસે રે ત્રિભુવનજનમન ભાવણે રે. ॥ ૮ ॥

૩ વીરધીરકોટીર કૃપારસનો નિધિરે, પરમાનંદ પયોદ વ્યાપે રે;
આપે રે નિજસંપદ ફલ યોગ્યતા રે. ॥ ૯ ॥

૪ બંધઉદય સત્તાદિક ભાવાભાવથીરે, ત્રિવિધ વીરતા જસ જાણી રે;
બ્યાણી રે ત્રિપદીરૂપે ગણુધરે રે. ॥ ૧૦ ॥

૫ કાણુગ જાણુગ (ગુણ) ગુણુકાણુક તિહુ વિધેરે, કાઢ્યા જિજ્ઞેષ્ય ત્રિદાપ પોચારે;
શોચો રે રોપ તોપ કીધા તુમ્હે રે. ॥ ૧૧ ॥

૧ દ્રવ્યથી એવિહારતપ, ભાવથી નિરાશંસ-નિરતુબંધ વળી શિવમુખ
મોક્ષનો હેતુ ક્ષમાપ્રધાન ગુણે કરી “તવેણ વોદાણફલે” ઈલાગમ-
વચનાત્, જેમ ભગવાન પોતે એવો તપ તપ્યા તે તપવીરતા, એ પ્રધાન
પંડિતવીર્યના વિનોદથી વીરતા સાધો “વિરોધપણે રાજે શોભે તે વીર”
અથવા “વિદારયતિ યત્કર્મ તપસા ચ ચિરાજતે । તપોવીર્યેણ યુ-
ક્તશ્ચ તસ્માદ્વીર इति स्मृतः ॥ ૧ ॥” ૭

૨ જ્ઞાનદર્શનચારિત્રની ત્રિવિધ વીરતા કહે છે—મહાપદે કરી શોભિત
મહાજ્ઞાનદર્શનચારિત્ર તેહની શોભા ભાવથી ભાસે છે ‘મહા’ શબ્દ પ્રધાન
કહીયે અથવા એ ત્રણ તત્ત્વની વાસનાયે કરી ભવિજન મનરૂપ જે ભાજન
તે જેણે વાસ્યા છે. ૮

૩ વીરમાં ધીર અથવા કર્મ વિદારવાને વીર લોકાલોકપ્રકાશે ધીર
‘ઘૃતિર્ધૈર્ય’ તે ધૈર્યકર તેમાં “કોટીર” મુકુટસમાન વળી કૃપારસનો
નિધાન, પરમાનંદરૂપ પયોદ—મેધ તેણે કરી વ્યાપતો—પ્રસરતો કશ્ચાવેશિને
સિંચે છે. વળી આપે તો પોતાની સંપદા એટલે સ્વરૂપે એક એતનસ્વભાવ
માટે—નિમિત્તે તદાવરણ ટળવારૂપે ૯

૪ બંધઉદય સત્તાભાવે કરી કર્મના અભાવ કીધા છે, ત્રણ પ્રકારે
એવી વીરતા પ્રગટપણે જેહની જાણી એવીજ ગણુધરે ત્રિપદીરૂપે આજી છે
હૃદયમાં જ્ઞાનદર્શનચારિત્રભાવે કરી. ૧૦

૫ સ્થાનક મિથ્યાત્વાદિ, સાયક સ્થાનક અવિરતાદિ, ગુણસ્થાનક
ગુણુદાણું પ્રમત્તાદિ અથવા અવિરતિ, પ્રમત્ત-ક્ષીણુમોહાદિ ત્રિવિધ ગુણુદાણું
ત્રિદાપ કાઢ્યા, અથવા પ્રમત્ત, ક્ષીણુમોહ, અયોગિ દત્યાદિ સ્થાનકે અજ્ઞાન,

સહજસ્વાયમુધારસ સેચનવૃષ્ટિથીરે, ત્રિવિધતાપનો નાશ હોવે રે;
જોવે રે ત્રિભુવન ભાવ સભાવથી રે. ॥૧૨॥

જ્ઞાનવિમલગુણગણમણિરોહણ ભૂધરારે, જ્યજ્ય તુ' ભગવાન! નાયકરે;
દાયક રે અક્ષય અનંતમુખનો સદા રે. ॥૧૩॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ—હત્યો હત્યો રે ટાડરમણ હત્યો—એ દેશી.

અપચ્છર સવિ ગાવે મિલી રે, ધન્ય ધન્ય ત્રિરાસાનો નંદ.

મહાવીરજિન હત્યો.

જિજ્ઞે હત્યો મોહનરિંદ.

મહાવીરજિન હત્યો.

ટળ્યા ટળ્યા દુરભનદંદ.

મહાવીરજિન હત્યો.

કીધા કુમતિનિકંદ.

મહાવીરજિન હત્યો.

પામ્યા પામ્યા પરમાણંદ, મહાવીરજિન હત્યો ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥

અપ્રમત્તગુણ મુજર ચઢી રે, ધર્મ ધરી સમસેર મહાં

ચારે અનંતાનુબંધીયા રે, પહેલાં કીધાં જેર મહાં ॥ ૨ ॥

ત્રિકરૂપે મિથ્યા હણ્યોરે, માર્યો માર્યો સખલ મહવાસ મહાં

અસંયમ, અસિદ્ધ એ ત્રિદોષનો શોષ—નાશ કીધો, વળી રોષ તોષનો શોષ
જોણે કીધો પાપપુષ્ટિ, પુણ્યપુષ્ટિ ઉભયનાશ ધ્યાદિ ત્રિવિધ વીરતા છે. ૧૧

૧ સહજસ્વાય પરમમૈત્રી પરમકરુણારૂપ મુધારસવૃષ્ટિ—અમૃતને
વર્ષણ—સીંચવે કરી ત્રિવિધલોકનો—ત્રિવિધતાપનો નાશ થાય, મિથ્યાત્વ અ-
વિરતિ કયાય તાપ અથવા જન્મ જરા મરણ તાપ તેહનો નાશ થાય,
વળી સ્વર્ગ—મર્ત્ય—પાતાળના એકેક ભાવ પદાર્થને સહજસ્વાયથી ઉન્માદ
નાશ દ્રવ્યપણે જોવે. ૧૨

૨ વિમલ એવા જ્ઞાનગુણના ગણ—મુદાય તદ્દપ જે મણિરત્ન તે-
હના બુધર—પરિત રોહણાયગ સમાન હો. (આ સ્તવનકર્તાએ પોતાનું નામ
'જ્ઞાનવિમલ' એ પ્રમાણે મુચ્ચું છે.) એવા ભગવાન શ્રીમહાવીરસ્વામિ!
જગતનામક! શાસનનાયક! જ્ઞાનવંત જ્યવંતા વર્તો હો, એવા શ્રીવીરપ્રભુ!
દેણુદાર દાયક હો, અશ્વપ્તાધિકારાવે યયા જે અનંતમુખ સકલકર્મનાસંધી,
તેહના સદા નિરંતર આપસ્વરૂપે બોક્તા હો. એવા શ્રીવીરપ્રભુ! નિનાયક
વર્તો. ૧૩

૩ હાપી.

નરક તિરિ થાવરતણી રે, ભાંજી ભાંજી ચોટી ઝંસ મહાં ॥ ૩ ॥
અપચ્ચખાણુ પચ્ચખાણીચેરે, દીધી દીધી તસ

શિર દોઢ મહાં

હાસ્યપટક ખખતચી રે, કીધી કીધી સમગી ચોટ મહાં ॥ ૪ ॥

સંજલણા ઉચ્છેદીયા રે, ધ્યાન ધરી તરવાર મહાં

નિદ્રા દોઈ સાધારણી રે, કાઢી કાઢી ઘરથી બહાર મહાં ॥ ૫ ॥

જ્ઞાનાવરણાદિક અછે રે, મોહતણાં લે ખંધુ મહાં

હુણીયા દશદિશ નાશિયારે, તું પ્રભુ સમતાસિંધુ મહાં ॥ ૬ ॥

ભાવ ઉદાસચિંહાસને રે, બેસા સહજસ્વભાવ મહાં

અપલસ્વભાવ વિભાવનોરે, ન રહ્યો તેહનો ભાવ મહાં ॥ ૭ ॥

પદ અંતરરિપુ વશ કર્યારે, સાધ્યા તિમ પટખંડ મહાં

જંગે જસવાદ થયો ઘણો રે, વરતી આણુ અખંડ મહાં ॥ ૮ ॥

આપ તર્કા તિમ તારજો રે, સેવકને ગ્રહી હાથ મહાં

છત્યા તિમ જિતાડજો રે, અમને શ્રીજગનાથ મહાં ॥ ૯ ॥

મૂકાણા ભવપાશથી રે, તિમ મૂકાયો દાસ મહાં

કામિતકલ તુમે પામીયા રે, તિમ પૂરો અમ આશ મહાં ॥૧૦ ॥

તું સમરથ સન્નિ વાતનો રે, તાડરી જો હોય હીર મહાં

શ્રીજ્ઞાનવિમલ પૂરે ઘણારે, તો લહીયે ભવજલ તીર મહાં ॥૧૧ ॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

મોહન મુરતિ શ્રીમહાવીરની રે,

જયવંતુ જસ શાસન રાજે આજ મહારા નાથ રે;

ત્રિવિધ પ્રકારે વીરપણું ધર્મું રે,

વાળે જસ પાહો જગમાં જિમ જલધર ગાળે માં ॥મો૦૧૧ ॥

બેહુને લે વાંછિત વર તે વરો સદા રે,

રકુચનકોડી વરસી વરસીદાન માં

વરણુ ધરણીથી ઇમ હિંચોપણા રે,

‘કાંઈ નીહાંડયું’ તિહાં દાલિદ દુઃખનું દામ માં ॥ મો૦ ॥ ૨ ॥

ત્રિવિધ અવચક્રયોગે સાત્તિક તપ તપી રે,

ગુણખાણી ૧ ગુણખાણી ર વિભાણી અનિદાન માં
 વીરપણું ૬મ ૬મ તપ બહુપરે લહી રે,
 ધ્યાએ ધૃતિ ધરીને ધર્મ શુકલ બેહુ ધ્યાન માં ॥ મોં ॥ ૩ ॥
 અપ્રમત્તાદિકગુણકવરઐરાવણ ચઢી રે,
 ગળાંતીમદ્વઅજ્ઞવ મુક્તિ ચત્વરિયે ૬ માં
 સોલકપાયા દુરિત પલાયા બેહુધી રે,
 વિવિધઉત્તરગુણપ્રદુરણ મૂકી કીધો છે ૬ માં ॥ મોં ॥ ૪ ॥
 તીખી તરનારનારે પહિતવીર્યની રે,
 લેગે તપતેજે બલવીરજનો પક્ષ માં
 આતમભાવ સુદર્શન દર્શનચક્રથી રે,
 હણિયા અંતરરિપુ ન રહ્યા પરતક્ષ માં ॥ મોં ॥ ૫ ॥
 જ્ઞાને અજ્ઞાન પનિરાસ્યું તે ગયું રે,
 અદ્વાયરણે કરી કાઠયો મોહતણો સમુદાય માં
 ગુણમેણિ ગુણસંક્રમણે અવર નિરામીયા રે,
 કાંટે કાંડો કાઢીજે એવો લોકતણો છે ન્યાય માં ॥ મોં ॥ ૬ ॥
 સદુજ ઉદભસભાવસેનાની મુખ્યતા રે,
 તિણશું રતિ અરતિ પ્રપુખ કરી અરિ બેર માં
 બંદોદયદીરણસત્તાભાવ અનાદિધી રે,
 ક્ષેપવીયા ક્ષયભાવે કર્મભણા સવિ શેર માં ॥ મોં ॥ ૭ ॥
 બાહ્ય અભિંતર દુરમન દુરે દેર થયા રે,
 પ્રગટયો પરમાર્થ અનુભવ લીલવિલાસ માં
 આતમ પરમાતમરૂપી અમંગગુણે કરી રે,
 નવનવધી ન્યારો પ્યારો બેહુ પ્રકાર માં ॥ મોં ॥ ૮ ॥
 ભાવે ઇમ ચરિત્ર અવિતથા.ભાવધી રે,
 ધાર્યો મહાવીરપણાનો યોધ સ્વભાવ માં
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ ચક્રતી કળા રે,
 દીપે દિન દિન અવિદો જગમાં મુજસ જમાવ માં ॥ મોં ॥ ૯ ॥

૧ શુભધ્યાની ૨ ચત્વરિદાસ્યાગપણે ને નિપાણારહિત
 ૩ ક્ષમા (કોષરહિતતા) ૧, માનત્યાગ ૨, કપટરહિતપણું ૩, મુક્તિ (નિર્દોષ) ૪.
 ૪ ક્રોધ, માન, માયા ને લોભ એ ચાર કષાય ને અનતાનુષધિયાદિ ચાર
 કષાય સાથે મેળવનાં ચારયોગ સેળ બેઠ કષાયના સાથ. ૫ કદાચ.

નરક તિરિ
અપચ્ચા

હાર્યપરક
સંજલણ
નિદા દો
માનાવર
હુણીયા
ભાવ
અપલર
પર અ
જગે
આપ
છત્યા
મુકાણા
કમિત
ઉં સમ
શ્રીજાન

મોહન
જયપર
ત્રિવિદ
વાલે જ
બેહને
રુચ્યતર
વરણ દ
કાંધે ની
ત્રિવિધ .

ગુણ અનંત ભગવંત વિરાજે, વદ્ધે માનજિનરાયાજી;
ધીરવિમલકવિસેવક નય કહે, શુદ્ધસમકિતગુણ દાયાજી ॥૧૮૧॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ ધન્યાશ્રી.

દીઠા દીઠા હો, ત્રિશક્તકો નંદન દીઠા;
૧થરપુરમંડળ વીરજિનેસર, નિરખત અમીય ષઢોરે ॥ત્રિશક્તગા૧॥
શૂનપાણિસુર સમતા ધાર્યો, તેં ચમરો ઉગાર્યો;
ઐશ્વર્યને નિજપદવી દીધી, ચંડકોશિયો તાર્યો રે ॥ ત્રિશક્તગા ॥૨॥
ઇદ્રભૂતિ અભિમાન ઉતારી, કીધો નિજપદ ધારી;
અઠ્ઠતણા બાકુલા લેઈ, ચંદનબાળા તારી રે ॥ ત્રિશક્તગા ॥૩॥
મેઘકુમરમુનિ તેં થિર કીનો, સંયમ શમરસ લીનો;
રોહિણીયો હણીયો નહિ અલયે, સ્તે તુજ વયલે લીનારે ॥ત્રિશક્તગા૪॥
શિવસુખકારક દુઃખનિવારક, તારક છું પ્રભુ ત્રિલોચી;
જ્ઞાનવિમલ કહે વીરજિનેસર, દરિસણ સુરતરૂં કૃપીયારે ॥ત્રિશક્તગા૫॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ સારંગ.

વંળી જાઉં શ્રીમહાવીરકી ॥ આંકણી ॥
જિણ થે ચિત્ત પ્રતીતિ જાની, ૧લીતિ મટી ભવપીરકી ॥વળીગા૧॥
શાસનસાયક સવિગુણ લાયક, ૨શુભમા સ્વર્ણશરીરકી;
તેજ ઝંજામલ જખજમ ઝમકે, ભૂપણ માણિક હીરકી ॥વળીગા૨॥
૩નાસિક ઉત્તતલાવે છતી, દીપશિખા ૪ચંચૂ કીરકી;
મેરમહીધર ચરણ અંગુઠે, કંપિત લહીર જ્યું નીરકી ॥વળીગા૩॥
ગાંલીરિમગુણ અધરિત અતિઘન, ૫ચરમજલધિગત નીરકી;
વચનમધુરિમા વિજિતમુધારસ, મધુસર્પિષેથુ ખીરકી ॥વળીગા૪॥
અપ્રમતતા અપ્રતિબંધે સખિ તાસ રસ સમીરકી;
જ્ઞાનવિમલગુણ અક્ષય દીધો, પ્રભુ ભવજલતીર મુધીરકી ॥વળીગા૫॥

અથ શ્રીવીશવિહરમાનજિનસ્તવનાનિ.

અથ શ્રીસીમધરજિન સ્તવન. (૧)

ગગ કાફી—મનમોહનાં લાલ—એ દેશી.

શ્રીસીમધર સાહિબા જનરંજના લાલ,
અતિશયવંત ઉદાર હો દુઃખલંબના લાલ;
મુણીયે સેવક વિનતિ મનમોહના લાલ,
સત્યકીમાન મદહાર હો જગસોહના લાલ. ॥ ૧ ॥

જ્યુ' આતક જલધરવિના મંડ અવર ન યાચે કોય હો જગ
તુમ વિણ અવર ન પ્રારથું, ગુણરોહણા લાલ,
૬ પ્રતીત મુજ એહ હો લવિબોહના લાલ. ॥ ૨ ॥

એક તારી કરી જે રહે મંડ, તે કિમ કીલે દુરે હો જગ
ધમ શોભા નવિ સંપન્ને મંડ, સેવક ઇચ્છિત પૂરે હો જગ ॥ ૩ ॥

શ્રીશ્રેયાંસનૃપકુલતિલો મંડ, સજ્જનનયણાનંદ હો જગ
રૂપમણીરાણી નાહલો મંડ, વૃષલસાંછન મુખકંદ હો જગ ॥ ૪ ॥

પૂર્વવિદેહે પુખ્તલવધ મંડ, નયરીઅયોધ્યાભૂષ હો જગ
વિજયામાંહિ વિરાજતા મંડ, જ્ઞાનવિમલગુણ રૂપ હો જગ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીયુગમંધરજિન સ્તવન. (૨)

રાગ—રામચંદ્રકે બાગ ચંપા મોહી રહ્યોરી—એ દેશી.

શ્રીસ્વામિ યુગમંધરદેવ મોરે ચિત વરયોરી,
સાસમાંહિ સોવાર સાંભરે અતિ ઉલસ્યોરી;
તુમશું લાગ્યો રંગ ચોલમથક પરેરી,
હોય ન તેહ પતંગ કુરંગ ન તેહ ધરેરી. ॥ ૧ ॥

ભવે ભવે તુમચી આણ શિરધર સેસપરેરી,
પ્રભુ તુમ પદની આણ જે એ વાત ફરેરી;
સજ્જનકેરી વાત અમૃતવાત જસીરી,

અવલ સભાવે હોઈ જિમ 'કાગલ ને મસીરી. ॥ ૨ ॥

જિમ અંદનને ગંધ રંગેલ અનાદિથકીરી,
તિમ મુજ સહજસ્વભાવ પ્રીત કરી તમકીરી;
રસવેધિત જે ધાતુ કંચનગુણ પ્રગટેરી,
તે ફરી અવર ન થાય કંચનગુણ ન મટેરી. ॥ ૩ ॥

મુદરાયકુલચંદ્ર પ્રિયમંગલનો ઘણીરી,
માતા મુતારાનંદ વિજયાનયરીનો ઘણીરી;
ગજલાંછન ભગવાન અતિરાય દિવસમણીરી,
ચપ્રવિજય મુખકાર વિચરે કર્મે હણીરી. ॥ ૪ ॥

પુરો દાશની આશ વાર મ લાગ્યો ઘણીરી,
આવી લાગ્યા પાય તે કિમ જાયે ગણીરી;
મનવહિત દીઓ મોજ દુરમન ફોજ હણીરી;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુકાંતિ વાઘે જિમ ખમણીરી. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીબાહુજિન સ્તવન. (૩)

પરાગ—વાલેસર મોરા—એ દેશી.

બાહુજિનેસર સાહિબારે લાલ, વિનતકી અવધારે વાલેસર મોરા;
દુરે જઈ વસીયા તુમેરે લાલ, કીમ પામું દીનરે વાલેસર મોરા.

॥ બાહુ ॥ ૧ ॥

મંભારી તુમ શુણ ઘણારે લાલ, પામું પરમાણંદરે; વાં
વીસાર્યો નવિ વીસરેરે લાલ, મધુકરમન માકંદરે. વાં ॥ બાહુ ૦૨ ॥
લોકલોક પ્રકાશતોરે લાલ, તાહરો સહજસ્વભાવરે; વાં
કહ્યે રયું અધિકું અછેરે લાલ, જાણો સેવકભાવરે. વાં ॥ બાહુ ૦૩ ॥
ચપ્રવિજય મુસીમાપુરીરે લાલ, મુખીવરુપકુલહંસરે; વાં
વિજયામુત મૃગજંઘનોરે લાલ, જોહિની ચિત્ત અવતંસરે વાં

॥ બાહુ ॥ ૪ ॥

જ્ઞાનવિમલગુણ તાહરારે લાલ, કહેતાં નાવે પારે વાં
સવસય પાર ઉગરીયેરે લાલ, દુરમન દુરે નિવારે વાં ॥ બાહુ ૦૫ ॥

૧ કાગળ ને સાહી.

૨ મેળાપ.

૩ પ્રેતકીર્તિ છાંદો

ક્રિત્યપિ.

૪ દિવસમણિ સૂર્ય.

૫ અથવા પ્રાણો પર્વત પંથોરે

ભોવ—એ દેશી.

૬ લોક ઇસગિ.

૭ મોહિનીનામની મ્તી.

અથ શ્રીસુખાહુજિન સ્તવન. (૪)

રાગ—ત્રિભુવન તારણ તીરથ પાસચિંતામણીરે કે પાસઁ—એ દેશી.

સ્વામિ સુખાહુજિણંદકે અહુનિશિ વંદીયેરે કે અહુઁ
 દોહુગ દુરિત મિથ્યાત કે દુરે નિકંદીયેરે કે દુરેઁ
 નિપદનરેસરનંદ કે અંદનની પરેરે કે અંદઁ
 સુખદાઁ દીદાર કે રીતસના ધરેરે કે (ભવદ્ય અપહરે) શીઁ ॥૧॥
 તુમ પાખે દિનરાત અહિલ સવિ નિગમ્યા રે કે અઁ
 દીઠા અવર અનેક તે ચિત્તે નવિ રમ્યા રે કે ચિઁ
 કિંપુર્યાભરતાર મુણે મુજ વિનતિ રે કે મુણેઁ
 જો મિત્રીયે એકવાર કહીજે સવિ છતી રે કે કહીઁ ॥ ૨ ॥
 અણુજાણે અહુકાગ વહો તે નવિ લજો રે કે વજોઁ
 પાણી ન ખમે આહિ કે ન્યાય જન કજો રે કે ન્યાઁ
 ભૂનંદાનો નંદ કે નિજ દરિસણ દીઓ રે કે નિઁ
 તો જાણુ' દિલમાંહિ સદા મુખીયા કિયો રે કે સદાઁ ॥ ૩ ॥
 પ્રભુશુ' બાંધુ' મન તે અવર ન આદરે રે કે અવઁ
 જણુ જણુ સાથે પ્રીતિ તે સંત ન દે કરે રે કે સંઁ
 પામે જનમાં લાજ તે કાજ કે શુ' કરે રે કે કાજઁ
 લોકતણી પરવા ન ચિત્તે તે ધરે રે કે ચિત્તેઁ ॥ ૪ ॥
 કપિલંછન લગવાન કે વિજયનલિનાવતી રે કે વિઁ
 નયરીઅયોધ્યામાંહિ કે વિચરે જિનપતિ રે કે વિઁ
 શિવસુ'દરીનો નાથ સનાથ કરો હવે રે કે સઁ
 જ્ઞાનવિમલગુણરાશિ મુરમુર સંસ્તવે રે કે સુઁ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસુજાતજિન સ્તવન. (૫)

રાગ—થાંરી મેડી ઉપર મેહુ ઝરમે વિજળી હો લાલ—એ દેશી.

સ્વામિ સુજાતજિણંદ દિણંદપરે તપે હો લાલ દિઁ
 મોહમહાતમ પૂર નિરંતર જે ખપે હો લાલ નિઁ
 ભવિકહલ્યકજ બોધ વિબોધન તે કરે હો લાલ વિઁ
 નિજ વચ કિરણસંભાર શુભરે સુવિસ્તરે હો લાલ સુઁ ॥૧॥

કુમતિ કલાપદ ૧૬૦૨િક કુલમલીની કરે હો લાલ કુ
 ૧ પરવાદી અહ તેજ પ્રભાવ ન તે સ્ફુરે હો લાલ પ્ર
 નિજનિજધર્મ મુલાવ સદા હોય પરગણે હો લાલ સ
 જડતા હિમપટલાદિ ન હુવે વાંકડો હો લાલ ન
 ૨ ॥ ચક્રવા શાન સુચંગ કે. ચક્રવી ચેતના હો લાલ ચક્રવી
 હો/ તાસ સંયોગ ધરી ખહુ ભાવના હો લાલ ધરી
 આતમ અમલ ઉદોત પ્રતાપ દિશાદિશી હો લાલ પ્ર
 દુષ્ટકર્મના મર્મ કે ચોર સવિ તસે હો લાલ ચોર
 ૩ ॥ ધાતકીખંડ મજાર પૂરવ અર્ધે જયો હો લાલ પૂરવ
 નયરીપુંડરકીણિ સાર પુખ્તલવલ વિજયે થયો હો લાલ પુ
 દેવસેનનૃપ દેવસેનાનો નંદનો હો લાલ સેના
 ૪ ॥ જયસેનાનો કંત તરણા છે લંછને હો લાલ ત
 ૫ ॥ તુમે મતજલો દૂર વરયાથી વિસર્થા હો લાલ વ
 જે હુવે ચિત્ત હનુરને નયણ આગળ ફરે હો લાલ ન
 જ્યુ' ધન મોરકિશોરે ચક્રારને ચંદ્રમા હો લાલ ચ
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચિત્ત વરયા જિન પાંચમા હો લાલ વ
 ૫ ॥

અથ શ્રીસ્વયંપ્રભસ્વામિજિન સ્તવન. [૬]

રાગ—મુખ્ય મેરી સજની રજની ન જાવે રે—એ દેરી.

સ્વામી સ્વયંપ્રભ સુલો જિન વાતરે, હરિસખ ચાર્હું હું કિનરાતરે;
 એકઘડી પણ ન રહું અસગારે, એકપણી એમ પ્રીતે વળગો રે.

॥ સ્વામી ॥ ૧ ॥

એ આશા અવલંબન સાધી રે, એકસલાવે પ્રીતિ મેં બાંધી રે;
 ભાવઅનંતા તુમે પ્રભુ જાણોરે, તો શ્યે દ્વિભાં સેવક નાણો રે.

॥ સ્વામી ॥ ૨ ॥

જણસણી શુ' ઝાઝુ' કહીયેરે, બાંધિપ્રધાને એમ નિરવહીયે રે;
 એલો અસળે અમ પાવન દેહા રે, ઉત્તમનેહા સ્પર્શરે રેહા રે.

॥ સ્વામી ॥ ૩ ॥

મિત્રનૃપતિકુળકમલકિણુંદા રે, વિજયવિપ્ર વિજયાપુરીચંદા રે;

માત મુમંગલા લાંછન ચંદ્ર રે, પ્રભુમે સકલ સુરામુર વૃંદ રે.

॥ સ્વામી૦ ॥ ૪ ॥

પ્રિયમંગલારાણીનો કંત રે, ધાતકીખડ પ્રભુ વિચરંત રે;
છવિત સદ્ગ થયું સુવિહારુ રે, જ્ઞાનવિમલપ્રભુગુણ ગુણજાણુ રે.

॥ સ્વામી૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઋપભાનનજિન સ્તવન. [૭]

રાગ—નંદનવનમાં આવીયે મહારા નાથજી રે—એ દેશી.

ઋપભાનનજિન સાંભળો મહારા નાથજી રે,
સેવકની અરદાસ કે શિવપુરઆથજી રે;
તુમવિષ્ણુ અવર ન દાર ધરૂં માહુરાં ન કરૂં પરતી આશકે શિવજી
॥ ૧ ॥

કોઈ કપડ કોઈ દાખવે માહુરાં પ્રભુવિષ્ણુ રાચું નાહિ કે શિવજી;
કોઈકે શુભમૂહુર્તે ચિતવયાં માહુરાં દિન દિન અધિક
ઉચ્છાહ કે શિવજી ॥૨॥
આભવ પરભવ ભવે ભવે માહુરાં અવર ન કોઈ આધાર કે શિવજી;
તે સવિ તુમે જાણો અજો માહુરાં કહેવાનો વ્યવહાર કે શિવજી ॥૩॥
ઉચ્છકલક્ષણ એહ છે માહુરાં ન રહી રોકે ઘણુ નેહ કે શિવજી;
કીર્તિનૃપતિકુલચંદ્રો માહુરાં સિંહલાંછન ગુણગેહકે શિવજી ॥૪॥
નંદન પીરસેનાતણો માહુરાં વિજયાવતીનો કંત કે શિવજી;
વચ્છવિજય મુસીમાંપુરી માહુરાં જ્ઞાનવિમલ ગુણવંતકે શિવજી ॥૫॥

અથ શ્રીઅનંતવીર્યજિન સ્તવન. [૮]

રાગ—લાઈતદે માત મહાર—એ દેશી.

અનંતવીર્ય જિનરાજ, સારે વાંછિત કાજ,
આજહો નેહરે સય દેહો સાહિબ જો મિલેજી;
તો જાણું જિનરાજ, સાચો ગરીબનિવાજ,
આજહો સેવકની પિનાતિના વયણાં સાંભળેજી.
હું તો પતિતગુણહામ, પતિત પાવન તુજ નામ,

॥ ૧ ॥

આજહો એહધુ' રે બાપીને સેવક ઉદરોછ;
 જે ગિરઆ ગુણવંત, તારવા તેહ અનંત,
 આજહો તેહમાં રે રુ' તાઁકુબિરૂપણું' ધરોછ. ॥ ૨ ॥
 નિઝારણ ઉપગાર, કરતાં જિમ જલધાર;
 આજહો ન ગણે રે જિમ સમ વિસમધર (જલધર) વરસતાંછ;
 ન ગણે નિજપરભાષ, સદુને તારે નાવ,
 આજહો દીસે રે રૂવિગારે જિમ જગપરકારતાછ. ॥ ૩ ॥
 તુજ ગુણનો લવલેશ, તેહમાં નહિ વિશેષ,
 આજહો તોહ રે નિજગુણથી ઉપકારી કદાછ;
 ત્રિભુવન અધિક તું દેવ, તારે એહિજ દેવ,
 આજહો પૂરવપુણ્યથી સાહિબ તું મળ્યોછ. ॥ ૪ ॥
 એઘનૃપતિ તુજ તાત, મંગલાવતી જસ માત,
 આજહો સેવે રે લાંછનમિસે રુ'જર જસ પદેછ;
 વિજયાવતીના કંત, નલિનાવતી વિચરંત,
 આજહો બેહના રે ગુણ લવિજન જ્ઞાનધરી વદેછ. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમુરપ્રભજિન સ્તવન. [૬]

દેશી નણદસના ગીતની.

શ્રીમુરપ્રભ જિન સાંભળો, નિજ ખાગકની વાતહો સાહિબ;
 હુમ હરિસણધી માહરી, મુખીણી સાતે ધાતહો સાહિબ ॥શ્રીગાથા
 ખીજમતમાં ખામી નથી, છે સાચી પરતીતહો સાહિબ;
 ખોટ ખજાને પણ નથી, સેવક પણ સુવિનીતહો સાહિબ ॥શ્રીગાથા
 ભામ્યદસા પણ અતિભદ્રી, બાણુ'નું નિરધારહો સાહિબ;
 ધ્યાનભુવનમાં આવીયા, તો રથે દવે વિચારહો સાહિબ ॥શ્રીગાથા
 કાસાદિક અવલંબના, બેશો બે ગુણદાપ હો સાહિબ;
 ઈમ કરતાં તો નહિ બને, કિમ થાયે મનપાપહો સાહિબ ॥શ્રીગાથા
 તાતવિજય વિજયાવતી, માતા લાંછન ચંદ હો સાહિબ;
 મનદસેનાપતિ વંદીએ, જ્ઞાનવિભક્તગુણ વૃંદ હો સાહિબ ॥શ્રીગાથા

અથ શ્રીવિશાલજિન સ્તવન. [૧૦]

રાગ—રાય કહે રાણી પ્રત્યે—એ દેશી.

વિનય કરીને વંદીએ અરિહંતાણ, સ્વામી વિશાલજિણુંદ ભગવંતાણ;
 લાંછન મિસે સેવા કરે અરિં, તેજે જિત્યો દિણુંદ ભગવંતાણ ॥૧॥
 મુજ મનમધુકરે મોહીઓ અરિં, તુમ પદ્મજમકરંદ ભગં;
 તે અલગો થાયે નહિ અરિં, જિમ ગુણી ગુણના વૃંદ ભગં ॥૨॥
 જે અનુભવમુખ તુમથમી અરિં, તે અવરથમી નવિ થાય ભગં;
 મુપનમાંહિ પણ ભવે ભવે અરિં, અવર ન આવે દાય ભગં ॥૩॥
 તુમ દેવરૂપ જાણ્યા પછી અરિં, જાણ્યો સકલ વિભાવ ભગં;
 જોર નહિ મોહ્યોરનો અરિં, પ્રગટ્યો સહજસભાવ ભગં ॥૪॥
 નાગરાજભદ્રાતણો અરિં, નંદન વિમલાકંત ભગવંતાણ;
 વપ્રવિજયમાં વિચરતા અરિં, જ્ઞાનવિમલ ભગવંત ભગં ॥૫॥

અથ શ્રીવજ્રધરજિન સ્તવન. [૧૧]

રાગ—થાંરે માથે પંચરંગ પાગ સોનેરી છાગલો માણે—એ દેશી.

વજ્રધરજિન વંદા દુરિત નિકંદા ભવતણા સાહિબણ,
 પદ્મરથનૃપનંદા મુરતરૂકંદા ગુણ ઘણા સાહિબણ;
 પ્રભુ નયણ નિહાણું પાપ પખાણું આપણા સાં ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ મુખ મહાકાણું સહજ મુંદાણું નહિ મણા સાં
 તુંહિજ નિરાગી હું બહુરાગી તુમતણે સાં
 તુમશું ભય લાગી શુભરૂચિ જાગી હિત ઘણે સાં
 નિજ સેવક જાણે દિલમે આણે નતિ સાં
 મિલીયો એ ટાણે હૃદય ભરાણે કરે વિનાન સાં ॥ ૨ ॥
 તુમે સંશયભેદી ત્રિભુવનવેદી બહુપરે સાં
 ભવિ હૃદયઉમેદી તુમપથ વંદી ભવતરે સાં
 તું ધર્મ સંન્યાસી બ્રહ્મ અભ્યાસી અહનિશે સાં
 તુમે સહજવિલાસી ત્રિજગપ્રકાશી સમરણે સાં ॥ ૩ ॥
 તુમેછો અવિનાશી ભુવન ઉદાસી મુખકરે સાં
 મુજ હૃદયનિવાસી ફરે મ જાસી ભયહરે સાં

તુમશું ઈકેલાસી થઈ ચુવિલાસી અતિથણી સાં
 મુજે એહ સામાશી સુગુણ પ્રકાશી શિરધણી સાં ॥ ૪ ॥
 જસ સરસ્વતીમાતા ભુવનવિખ્યાતા મુંદર સાં
 વિજયાવતીકંતા અતિશયવંતા જયકર સાં
 શમ્ભુલાંછન સોહે વચ્છવિજયમાં વિચરતા સાં
 જ્ઞાનવિભલ વિરાઢે તેજહિવાઢે દીપતા સાં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીચંદ્રાનનજિન સ્તવન. [૧૨]
 દેશી રસીયાની.

ચાહ કરીને ચાહું ચાકરી, શ્રીચંદ્રાનનદેવ તુમહારી;
 અહનિયે આતમભાવ વિમલ કરી, તુમપદ સેતુજી જડે બહીહારી.
 ॥ ચાહું ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ મુજ નયનચકોરા ઉઠસે, જોવા તુમ મુખચંદ સૌભાગી;
 તેહિજ દિન અમલે થઈ આવશે, પ્રભુમીરા પદ અરવિંદ સાહિબજી.
 ॥ ચાહું ॥ ૨ ॥
 રસના તુમ ગુણ ભરવા લાલચી, હૃદય પવિત્ર તુમ ધ્યાન સદૃશા;
 પાવન કર્યુ થયા તુમ ગુણ સુણી, મન પણ કે એક તાન સદૃશા.
 ॥ ચાહું ॥ ૩ ॥
 ધાતકીખડે વિજયે વિચરતા, નૃપવાદમીક [જસ તાત સૌભાગી;
 રવૃષલંછન કાંચનવને સોહે, પદાવતી તુમહુ માત સૌભાગી.
 ॥ ચાહું ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિભલ પ્રભુતા ગુણ પરિવર્યા, લીલાવતીભરતાર જિજ્ઞેસર;
 ચંદ્રકાનિર્મળ જસ જેહને, પ્રસર્યો ભુવન મઝાર સૌભાગી.
 ॥ ચાહું ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીચંદ્રબાહુજિન સ્તવન. [૧૩]

રાગ—ભૈરાવ સાહિબ હો શ્રીશીતલનાથ કે વિનતિ મુણે એક
 મારડી—એ દેશી.

ચોખે ચિત્તે હો છંદી ચપલસ્વભાવકે ચંદ્રબાહુ જિનરાજજી,
 આણા શિરે હો ધાર નિશાદીરા કે ધન વેળા મુજ આજની;

મિથ્યામત હો ભ્રમ ભાગ્યો દૂરકે કર્મનૃપતિમુપકાપથી,
 હવે અલગો હો ન રહું ક્ષણમાત્રકે પ્રભુ તુમકેરા પાપથી ॥૧॥
 તુમ શાસન હો જાણ્યાથી જોડ કે પરમાનંદ સદા લદ્યો,
 કોઇ અનુભવ હો પ્રગટ્યો મુવિલાસકે વયલે ન જાઇ તે કદ્યો;
 હવે નાવે હો મુખને ચિત્તમાંહિ કે રાગી દાપી દેવ બે,
 શિખવીયો હો મનને હવે એમ કે ધિર કરી એહને સેવજે ॥૨॥
 વળી જાણ્યા હો પરદ્રવ્ય સ્વભાવ કે આપપણે રૂપે રદ્યા;
 જડચેતન હો વળી ભિન્ન અભિન્નકે ભાવવિભાવપણે લદ્યા;
 તિલે હેતે હો તુમશું એકતાન કે તે હવે યજ્ઞવાલું નહિ,
 રસવેશિત હો થયું કંચન બેહ કે તે કંચન જત્યું સહિ. ॥૩॥
 સ્યાદ્વાદે હો જે સમકિંન શુદ્ધ કે તેહવું કારણ તું પ્રભુ,
 હોઈ બેહને હો એ અમૃતનિધાન કે તે હોઈ ત્રિભુવનમાં વિષ્ણુ;
 તસ દુરમન હો દુરે દહવટકે બાહ્ય અવ્યંતર જાણીયે,
 મુખસંપદ હો હોવે ગહગદ્ધકે તેહનો જન્મ વખાણીયે. ॥૪॥
 'દેવાનંદ' હો નરપતિકુલચંદ કે રેણુકારાણીનંદનો,
 મુગંધા હો રાણીનો કંત કે, કમલસાંછન કંચનવનો;
 પુષ્કરવર હો દ્વીપઅર્ધ મચાર કે પૂર્વવિદહે સોહિએ,
 વન્ધવિજયે હો વિચરંતા સ્વામિકે જ્ઞાનવિમલગુણે મોહિએ ॥૫॥

અથ શ્રીભુજંગદેવજિન સ્તવન. [૧૪]

રાગ—ક્રમખજાની દેશી.

રેભુજંગદેવ ભાવે નમો રે, ભવભયભંજણહાર સલણે સોહિઓ;
 સોમપ્રકૃતિ સોહામણે રે, ત્રિભુવનમાં શિરદાર સં ॥ ૧ ॥
 વયલે અમૃતરસ ઝરે રે, શ્વક ન ગતિ આચાર સં
 વયરવિરોધધરે નહિ રે, અચરિજ એહ ઉદાર સં ॥ ૨ ॥
 ઉપગારી અવનીતજે રે, એ સમ અવર ન કોઇ સં
 મુમનસ સવિ જસંપદ નમે રે, આશીવિધ નવિ હોઈ સં ॥૩ ॥
 વપ્રવિજય વિજયાપુરી રે, મહાખલરાય મહાર સં

૧ દેવાનંદરાજના પુત્ર. ૨ અહિ ભુજંગદેવભગવાનનું નામ છે તેનો ખીન્ને અર્થ સર્પરાજ પણ થાય છે. તો આ સ્તવનમાં અપૂર્વ સર્પરાજપણાની ઉપમા ધરાવી છે ૩ વાંકી.

નંદન મહિમાદેવીનો રે, ગંધસેનાભરતાર સઠ ॥ ૪ ॥
 કમલસાંછન જિન વિચરતાં રે, પુષ્કરપૂર્વવિદેહ સઠ
 અતિશય સકલ અલંકર્યા રે, જ્ઞાનવિમલ ગુણગેહ સઠ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીધૃશ્વરજિન સ્તવન. [૧૫]

૧રાગ—પિયુ ચલે પરદેશ સવે ગુણ લે ચલે—એ દેશી.

શ્રીગસર જગદીસર કેસર ચરચીએ,
 અસંયેસર અસ્તિહંત મુસામુર ચરચીયે;
 પરમેસર પરમાતમ પ્રાણાધાર છે,
 ત્રિભુવનમિત્ર પવિત્ર ન કર્મવિકાર છે. ॥ ૧ ॥

પાવન પરમ કૃપાળુ ભુવનમનરંજણો,
 મહિમાવંત મયાસ મયણદલ ભંજણો;
 તું પરમાતમ સાતિમ સાત્વિક ભાવથી,
 વચન અગોચર રૂપનું શુણ્ઠિ કાનથી. ॥ ૨ ॥

ભવથી અસંગો આપભવિકંવસંગો રહે,
 પ્રતિવિપયિકસભાવ વિપય સઘળા લહે;
 લઘુપણે તર્યો ભવસિંધુ સહુજન ગુરૂ કહે,
 અકલ સરૂપ અરૂપ કહીને કુણુ કહે. ॥ ૩ ॥

જગજીવન જગનાથ જગતજન વચ્ચલો,
 તુંહિ નિરંજન સજ્જન લોચન ચંદ્રલો;
 તુંહિ શશાંકસદંક જયોદાનંદનો,
 ભદ્રાવતીપતિ કંતકે કચનભૂપનો. ॥ ૪ ॥

ગંધસેન નૃપકુળરોહણગૈલચિતામણિ,
 ઈશ્વર પણ નહિ લીમ અસીમ કૃપા ઘણી;
 વચ્છવિજય અવતંસ મુસીમારાણ્યો,
 જ્ઞાનવિમલ જસ પગલ ભુવનમાં ગાજીઓ. ॥ ૫ ॥

૧ નદીયમુના કે તીર ઉડે દોય પખાયા—એ દેશી જાણી.

૨ મુખવાળા. ૩ ચંદ્રમાનુ સારૂ છે અક (લાજન) જેનું.

૪ મુનન રાગીર

દહધીરતાસત્તાહ સજગ કરી ક્ષાયિકાંશ્રેણિ. ॥ ૧ ॥
 મનમોહના પ્રભુ લેટીએ શ્રીભગવાન ॥ આંકણી ॥
 શમસહજસભાવભાવ સંગતે કીયા દુશ્મન બેર,
 મદ મોહ જોહ પ્રેરોહ તેહના પ્રગટ નહી ઉકેર;
 સંસારસાગર આનિ દુરતર તેહ તરીયો હેલી,
 શિવસુદરી રસરંગ લીલા કરે અહનિશિ રેલિ ॥ મ૦ ॥ ૨ ॥
 રસહસવદને સહસરસના મુરગુરુપરે વાચાલ,
 હોય કમળી તોપણ સકલ શુભ ગણત નહીં મુકુમાળ;
 સહસનયણે રૂપ તુમચુ નિરખતાં નહીં પાર,
 હાંરે ભક્તિ સંખ્યાતીતસુરવર કરત વારંવાર ॥ મ૦ ॥ ૩ ॥
 જો પદ્યસાગરમિતજીવિત વિમલકેવલજ્ઞાન,
 ઉપચારભાવે અમિત અદ્ભુત હોય જો ઉપમાન;
 જગજગતુવાંછિત કદપતરવર તેહ તુમ એક અંશ,
 શમભાવ નાવે સર્વભાવે જગતજન અવતંસ ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥
 વિજય પુખ્તલ પુઝરીકિણી નયરીનો રાણગાર,
 ભૂમિપાલરાજા ભાનુમતી મુત વૃષભસાંછન સાર;
 રાજસેનાનાથ પુષ્કરદ્વીપ અર્ધ મઝાર,
 શ્રીજ્ઞાનવિમલમૂર્તિ કહે પ્રભુ એહ પ્રાણાધાર. ॥ મ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીમહાભદ્રજિન સ્તવન. [૧૮]

દેશી યોગનાની.

ધર આંખા આંખલી રે—એ દેશી.

શ્રીમહાભદ્રજિણેસર રે, ધ્યાઈ નિર્મળ ધ્યાન;
 પરમાત્મભાવે કરી રે, કિમ કીજે ઉપમાન. ॥ ૧ ॥
 જિણુંદરાય તાહરે અકલ સરૂપ, પ્રણમે સુરનરભૂપ;
 અતિશયવંત અનૂપ ॥ જિણુંદરાય૦ ॥ એ આંકણી ॥
 પ્રથમ પિંડરથે જાણીયે રે, છન્નસ્થાદિ વિભાગ;
 જન્મ રાન્ય મુનિ ભેદશુ રે, એહ અવસ્થા ભાગ ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥
 બીજી અવસ્થા પદસ્થની રે, ઘાતિકર્મને ઘાતિ;

પ્રાતિહાર્ય ગુણે રાજતા રે, દેવજ્ઞાન વિખ્યાત ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥
 રૂપાતીત ત્રીજી કહી રે, સિદ્ધ અરૂપ સલાવ;
 એ અવલખનથી હોયે રે, તુજ મુજ એકીલાવ ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
 વપ્રવિજયમાં વિચરતા રે, વિજયાનયરી મઝાર.
 અહુનિશિ અતિઘણું સાંભરે રે, સાસમાંહે સોવાર ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥
 દેવનૃપતિ ઉમયાતણે રે, મુત ગજલાંછન સ્વામી;
 મુરકાંતાને 'નાહલો રે, જ્ઞાનવિમલગુણધામ ॥ જિ૦ ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીદેવયશાજિન સ્તવન. [૧૯]

કહ્યાની દેશી.

દેવજસદેવનાદેવપદસેવના, પાવના ભાવના અધિક ચાહું;
 તુજવિના બેહુ ફણ તેહ ભવબ્રમણ સવિ, દરિસ તુજ રયણપરે
 નિનુ આરાહું ॥ ૬૦ ॥ ૧ ॥
 મુમન પણ દુમન હોઈ બેહુ તુજ દરિસણે, અતિશય દેખી જે હરખ નાણે;
 કેવલીવિણુ તે કે અમન સવિ બાણે, પ્રથમ ભગે લલ્યા પ્રથમ
 ધણે ॥ ૬૦ ॥ ૨ ॥
 તુમ બળે પાર સંસારનો નવિ લહે, ભવિકજન જે તરે આપઆપે;
 ભક્તિથી સહજગુણ શક્તિ સવિ નીપજે, હેતુથી તારકનામ થાપે.
 ॥ ૬૦ ॥ ૩ ॥
 એહ જસવાદ મહિમા ભણે તાહરો ભક્તજન ચિતપરમોદૃષ્ટદે;
 વાત દોહિલી લહે શુદ્ધસેવાતણી, જેહથી સેવ્ય સેવક અભેદ.
 ॥ ૬૦ ॥ ૪ ॥
 પુત્ર વસુભૂતિનૃપ માત ગંગાતણે કંત પદ્માવતી અંકે ચંદા;
 વન્ધવિજયે મુસીમાપુરી વિચરતો, જ્ઞાનવિમલાદિગુણવૃંદ પચંદા.
 ॥ ૬૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીઅજિતવીર્યજિન સ્તવન. [૨૦]

રાગ—વંદો ભવિયાં વિમલ જિનેસર—એ દેશી.

અજિતવીર્યજિન ઓલગ કરતાં, ઉદ્ધુસે ધર્મસનેહાલ,
અનુભવ અંકુર અભિનવ પ્રગટે, જિમ ઘર આદર મેહાલ ॥અઞ્જી૧॥
જિમ ચંદન નિજપાસે વાસ્યા, નિકટે પાદપ વસીઆલ;
તસપરે તેહનો પરિમલ પ્રસર્યો, રાજાદિક તસ રસીયાલ ॥અઞ્જી૨॥
તેણિપરે અભિધાન પ્રભાવે, શક્તિ અનંતી ધાવેલ;
પંડિતવીર્ય અનંતો પ્રગટે, પ્રભુ તુમ એક સભાવેલ ॥અઞ્જી૩॥
ગંગાપ્રવાહે જેહવા મિલીયા, મિલીયા તે ધયા ગંગાલ;
તેમ તુમ ભક્તિરસે સીંચાણા, પાવન તે ગુણચંગાલ ॥અઞ્જી૪॥
સ્થસ્તિકલાંછન રત્નમાલાપતિ, રાજપાલનૃપનંદલ;
માતા કનીનિકા નલિનાવિજયે, વિચરે જ્ઞાનદિણંદલ ॥અઞ્જી૫॥

અથ શ્રીવીશવિહરમાનજિનસ્તવન સંખંધી.

(કલશ.)

ધૃમ ધુણીયા જગદીશ, વિચરંતા જિન ધરા;
દોષવિદેહ મજાર, કરતા ભવિ ઉપગાર. ॥ ૧ ॥
જલુદ્ધીપે એ ચાર, ધાતકીએ અસાર;
અડ પુષ્કરવર અર્ધ, કરતા ધર્મની વૃદ્ધિ. ॥ ૨ ॥
આહમીવિજયે સીમંધર, પુજખલવધ નામે મુંદર;
વપ્રવિજય પચવીસ, બીજા મુગમંધર ધરા. ॥ ૩ ॥
નવમીવિજયાએ વચ્છ, ત્રિજા બાહુજિન અચ્છ;
નલિનાવિજયે ચોવીસ, મુખાહુજિન ધરા. ॥ ૪ ॥
કેઈ કુમર કેઈ રાજા, અપરવિદેહમાં તાજા;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ધ્યાયા, દિન દિન મુજસ સવાયા ॥ ૫ ॥
દતિ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃતા વીશી સમ્પૂર્ણી.

*અથ શ્રીઅનંતવીર્યજિન સ્તવન. [૮]

રાગ—અલખેલાની દેશી.

અનંતવીર્યજિન આઠમા રે લાલ, આઠકરમ કર્યાં દુર લયવારી રે;
આઠઅનંત લહ્યાં તેહથી રે લાલ, અષ્ટમહાસિદ્ધિપૂર મુખકારી રે.

॥ અનંત ॥ ૧ ॥

આઠસ્વરૂપે આતમા રે લાલ, લેલલેલવિવેક નિરધારી રે;
પ્રવચનલેલને દાખવેરે લાલ, અડદષ્ટિ કરે છેક નયધારી રે ॥અગારા
આઠ મહાલય લાજ્યા રે લાલ, આઠકરસ નહિ અંગ અવિકારી રે;
યોગ અષ્ટાંગથકી લહ્યા રે લાલ, અઠમંગલ જસ સંગ નિરધારી રે.

॥ અઠ ॥ ૩ ॥

* આ વીશી પણ શ્રીજ્ઞાનવિમલસ્રિમહારાજે બીજી રચી જણાવ છે પણ ઉપર જાપેલ સંપૂર્ણ વીશી લખેલીપ્રત ઉપરથી પ્રતપ્રમાણેજ અહિં જાપેલ છે, અને આ વીશીમાં આઠમા શ્રીઅનંતવીર્યજિન સ્તવનથી વીશમા શ્રીઅજિતવીર્યજિન સ્તવન સુધી, જાપેલ ચૌવીશી તથા વીશીસંગ્રહના પુસ્તકમાંહિથી મળેલ છે, જોકે તે પુસ્તકમાં વીશવિહરમાનના વીશ સ્તવનો સંપૂર્ણ જાપેલાં છે જતાં શ્રીસીમંધરવામીથી આરંભીને સાત સ્તવનો તો ઉપર જાપાઈ ગએલ વીશીમાંહિના છે ને આઠમાથી વીશમાસુધી તેર સ્તવનો લખેલીપ્રતમાં અને પ્રથમ જાપેલ ચૌવીશી તથા વીશીસંગ્રહના પુસ્તકમાં જુદાજ મળી આવે છે તો આ ઉપરથી એમ સામિત થાય છે કે પ્રથમ જાપેલ ચૌવીશી વીશી સંગ્રહના પુસ્તકમાં જરોજર વીશ સ્તવનો નહિ મળવાથી આ જે વીશીના સ્તવનોમાંથી ભેગસંભેળ કરી અથવા છુટકછુટક સ્તવનો ભેગા કરીને વીશી પૂર્ણ કરીને જાપાએલ હોય તેમ જણાય છે. અમેએ તો જરોજર લખેલીપ્રત પ્રમાણેજ પ્રેસકાપી કરાવીને ઉપરની વીશી (સંપૂર્ણ) જાપાવેલ છે અને બીજી વીશીમાં પ્રથમના સાત સ્તવન નહિ મળવાથી આઠમા સ્તવનથી જાપાવેલ છે એટલે આઠમા અંકથી ચાલુ છે, માટે કોઈના જ્ઞાનભંડારમાં અગર જે સાધુ સાધ્વી-આવક-આવિકોની પાસે બાકીના સાત સ્તવનો હોય, ને અમારા ઉપર મોકલાવશે તો અમે બીજી આવૃત્તિમાં દાખલ કરાવીશું પણ એટલું ધ્યાનમાં રાખવાનું કે ઉપરની વીશીમાં આવી ગએલ સ્તવનો ફરી આવવા ન જોઈએ તો આ બીજી વીશી પણ સંપૂર્ણ થાય તો નવું બનાવવા કરતાં અર્ધપુસ્તકોના ઉદ્ધારમાં આઠ ગણું પુણ્ય ખંડાય છે એજ.

અનંતવીર્ય જસ ઉદ્ધરે રે લાલ, નામે તે પરિણામ તમવારી રે;
તેહ અસંખ્યરિયુ જયકરે રે લાલ, શુ અચરિજનુ ધામ મનોહારીરે.
॥ અં ॥ ૪ ॥

મેઘનૃપતિકુલચંદ્રો રે લાલ, લાસન લાનુસમાન ગુણુભારી રે;
મંગલાવતીસુત ચિરંજયો રે લાલ, જ્ઞાનવિમલગુણુ ધામ અતિ-
વારી રે ॥ અં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસૂરપ્રભજિન સ્તવન. [૯]

રાગ—આસણરા યોગી—એ દશી.

શ્રીસૂરપ્રભજિનવર વદા, લવડુખ પાપ નિકંદારે; મારા અંતરજામી.
દેવ અવર મેં મહીયલ દીઠા, પણ તેતો ક્રોધી કામીરે મારાં ॥૧॥
સૂરપ્રભા તો વાદલ ચપે, રાહુઅસનથી કપે રે મારાં
નિત્યોદય ને અસ્ત નિરંતરં, વળી રજ અબ્રાહ્મિક છપેરે મારાં ॥૨॥
ભંભણશીલ તાપે જન પીડે, પરિમિત ક્ષેત્ર પ્રકાશે કે મારાં
તું નિત્ય ઉદય ત્રિભુવનમુખકારી, વળી લોકાલોકવિલાસી રે
મારાં ॥૩॥

મહા ન કપે ન વાદલજાયા, નિરાવરણ ગતદોષા રે મારાં
ગોવિલાસથી લવિકવિયુધજન, હૃદયકમલ કૃતતોષા રે મારાં ॥૪॥
વિજયરાજકુલકમલદિણંદા, વિજયાવતીના નંદા રે મારાં
જ્ઞાનવિમલગુણમધુકરવૃંદા, સ્ત્રીણા મધ્યઅરવિંદા રે મારાં ॥૫॥

અથ શ્રીવિશાલજિન સ્તવન. [૧૦]

સાહેલડીયાંની દશી.

શ્રીવિશાલજિન વીનતી સાહેલડીયાં,
કીલે ધરીય આસંગ ગુણુવેલ્લ્યાં;
લાગ્યો રંગ લે મચોડનો સાં હોય ન તેહ દુરંગ ગુણ ॥ ૧ ॥

૧ સૂરપ્રભભગવાનનું નામ અને પદ્યે સ્પર્શકાંતિ.	૨ તીર્થકરના
પદ્યે વાણીનો વિવાસ અને સ્પર્શના પદ્યે કિરણવિવાસ.	૩ આસક્ત.
૪ ચરણકમલ	૫ યોગમજ્જનો.

અથ શ્રીઅનંતવીર્યજિન સ્તવન. [૮]

રાગ—અલખેલાની દેશી.

અનંતવીર્યજિન આઠમા રે લાલ, આઠકરમ કયાં દુર લયવારી રે;
આઠઅનંત લહ્યાં તેહથી રે લાલ, અષ્ટમહાસિદ્ધિપૂર મુખકારી રે.
॥ અનંત ॥ ૧ ॥

આઠસ્વરૂપે આતમા રે લાલ, ભેદભેદવિવેક નિરધારી રે;
પ્રવચનભેદને દાખવેરે લાલ, અહદિષ્ટિ કરે છેક નયધારી રે ॥અઠારા॥
આઠે મદભય ભંજ્યા રે લાલ, આઠ્ઠરસ નહિ અંગ અવિકારી રે;
યોગ અષ્ટાંગથકી લહ્યા રે લાલ, અઠમંગલ જસ સંગ નિરધારી રે.
॥ અઠ ॥ ૩ ॥

* આ વીશી પશુ શ્રીજ્ઞાનવિમલચરિત્રદારાજે બીજી રચી જણાવે છે. પશુ ઉપર જાપેલ સંપૂર્ણ વીશી લખેલીપ્રત ઉપરથી પ્રતપ્રમાણેજ અહિં જાપેલ છે, અને આ વીશીમાં આઠમા શ્રીઅનંતવીર્યજિન સ્તવનથી વીશમા શ્રીઅજિતવીર્યજિન સ્તવન સુધી, જાપેલ ચૌવીશી તથા વીશીસંગ્રહના પુસ્તકમાંહિથી મળેલ છે, બેકે તે પુસ્તકમાં વીશવિહરમાનના વીશ સ્તવનો સંપૂર્ણ જાપેલ છે છતાં શ્રીસીમંધરસ્વામીથી આરંભીને સાત સ્તવનો તો ઉપર જાપાઈ ગએલ વીશીમાંહિના છે ને આઠમાથી વીશમાસુધી તેર સ્તવનો લખેલીપ્રતમાં અને પ્રથમ જાપેલ ચૌવીશી તથા વીશીસંગ્રહના પુસ્તકમાં જુદાજ મળી આવે છે તો આ ઉપરથી એમ સાબિત થાય છે કે પ્રથમ જાપેલ ચૌવીશી વીશી સંગ્રહના પુસ્તકમાં બરોબર વીશ સ્તવનો નહિ મળવાથી આ જે વીશીના સ્તવનોમાથી ભેગસંભેળ કરી અથવા છુટકછુટક સ્તવનો ભેગા કરીને વીશી પૂર્ણ કરીને જાપાએલ હોય તેમ જણાય છે. એમોએ તો બરોબર લખેલીપ્રત પ્રમાણેજ પ્રેસકોપી કરાવીને ઉપરની વીશી (સંપૂર્ણ) જાપેલ છે અને બીજી વીશીમાં પ્રથમના સાત સ્તવન નહિ મળવાથી આઠમા સ્તવનથી જાપેલ છે એટલે આઠમા અંકથી ચાલુ છે, માટે કોઈના જ્ઞાનજંડરમાં અગર જે સાધુ સાધ્વી-આવક-આવિકાની પાસે બાકીના સાત સ્તવનો હોય ને અમારા ઉપર મોકલ્યાવશે તો એમો બીજી આવૃત્તિમાં દાખલ કરાવશું પશુ એટલું ધ્યાનમાં રાખવાનું કે ઉપરની વીશીમાં આવી ગએલ સ્તવનો ફરી આવવા ન બેઠયે તો આ બીજી વીશી પશુ સંપૂર્ણ થાય તો નવું બનાવવા કરતાં છૂર્ણપુસ્તકોના ઉદ્ધારમાં આઠ ગણ પુરુષ બંધાય છે એજ.

અનંતવીર્ય જન્મ ઉદ્ધરે એ લાલ, નામે તે પરિણામ તમવારી એ;
તેહ અસંખ્યરિપુ જ્યકરે એ લાલ, શુ અચરિતજનું કામ મનોહારીરે.
॥ અં ॥ ૪ ॥

મેઘનૃપતિકુલચંદ્રો એ લાલ, ભાસન ભાનુસમાન ગુણભારી એ;
મંગલાવતીમુત ચિરંજયો એ લાલ, જ્ઞાનવિમલગુણ ધામ અતિ-
વારી એ ॥ અં ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસૂરપ્રભજિન સ્તવન. [૯]

રાગ—આસણુરા યોગી—એ દશી.

શ્રીસૂરપ્રભજિનવર વદા, ભવદુઃખ પાપ નિકંદરે; મારા અંતરજામી.
દેવ અવર મેં મહીયલ દીકા, પણ તેતો ક્રોધી કામીરે મારાં ॥૧॥
સૂરપ્રભા તો વાદલ ચંપે, રાહુઅસનથી કંપે એ મારાં
નિત્યોદય ને અસ્ત નિરંતર, વળી રજ અબ્રાદિક છપેરે મારાં ॥૨॥
ભ્રમણશીલ તાપે જન પીડ, પરિમિત ક્ષેત્ર પ્રકાશે કે મારાં
તું નિત્ય ઉદય ત્રિભુવનસુખકારી, વળી લોકલોકવિભાસી એ
મારાં ॥૩॥

અહં ન કંપ ન વાદલજાયા, નિરાવરણ ગતદાયા એ મારાં
રંગાવિલાસઘી ભવિકવિભુધજન, હૃદયકમલ કૃતતોયા એ મારાં ॥૪॥
વિજયરાજકુલકમલદિગ્દા, વિજયાવતીના નંદા એ મારાં
જ્ઞાનવિમલગુણમધુકરવૃદ્ધ, વક્ષીણા મધ્યઅરવિંદા એ મારાં ॥૫॥

અથ શ્રીવિશાલજિન સ્તવન. [૧૦]

સાહેલડીયાંની દશી.

શ્રીવિશાલજિન વીનતી સાહેલડીયાં,
કીલે ધરીય આસંગ ગુણુવેલડિયાં;
લાગ્યો રંગ લે મયોક્તનો સાઠ હોય ન તેહ દુરંગ ગુણુ ॥ ૧ ॥

૧ સૂરપ્રભજિનના નામ અને પદો સ્પર્શકાંતિ	૨ તીર્થકરના
પદો વાણીનો નિનામ અને સ્પર્શના પદો કિરણવિયામ.	૩ આમમ્ત.
૪ ચરણકમલ	૫ મોયમજીનો

દીનોદ્ધારધર સાં 'પતિતપાવન' તુજ નામ ગુણ
 નિર્ગુણને પણ ગુણ કરે સાં સમલાવે ગુણધામ ગુણ ॥ ૨ ॥
 દીનપતિત નિર્ગુણ અણુ સાં નહિ વિનય વિવેક ગુણ
 ચરણ શરણ એક તાહરા સાં એહીજ મોટી ટેક ગુણ ॥ ૩ ॥
 સ્વામિ ખિરૂં રાખણ લાણી સાં સેવક જે ઉજમાસ ગુણ
 સ્વામિભગત તેહિજ ગણે સાં કીજે તસ સંભાસ ગુણ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ અતિઘણા સાં દેઈ કરે આપસમાન ગુણ
 પાઠ ન કોઈ તિહાં અછે સાં જે રાખે નિજમાન ગુણ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીવજ્રધરજિન સ્તવન. [૧૧]

દેશી કાખાની.

વજ્રધરજિનતણા પાપ વંદી ઘણા, 'વજ્રધરકોડિ કરકમલ ભોગિ;
 વજ્રપરે સાર થયો મોહગિરી ભેદવા, તાસ અનુભવસ્થિતિ દાર તોડી.

॥ ૧૦ ॥ ૧ ॥

વજ્રભેદક તુમ્હમ્હૃતિ કેખી કરી, આપ લપથી અરી દુર ભાગા;
 હારિયા વારિયા ચિત્ત નવિ ધારીયા, જિમ હરી રસ-મુખ ન હુયે
 નાગા ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥

પ્રકૃતિ સુકુમારતા સહજનીવારતા, વજ્રપરે કઠિનતા કર્મમાંહિ;
 અનુભવે ખીનતા લવ ઉદાસીનતા, નિપુણતા એ સવિ તુજમાંહિ.

॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥

એહ ગુણ તાહરા તુજમાંહિ રહ્યા, અવર નવિ લહ્યો એક કોઈ;
 દિવ્યનયણે કરી જોવતા સકલ ગુણ, સાર આધાર એક છંદિ હોઈ.

॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥

સરસ્વતીમાત નૃપપદ્મરથતાત જસ, જ્ઞાનવિમલે કરી ભવિક બોહે;
 મહેર કરી મુજ દિયો અખયગુણનિધિ સદા, દરિસણે તાહરે ત્રિજગ
 મોહે ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીચંદ્રાનનજિન સ્તવન. [૧૨]

દેશી રાગની.

‘ચંદ્રાનનજિન ચંદ્ર અપૂર્વ, નિત્ય ઉદય નિષ્કલંક લલના;
 રૂપકપાતથી નથી ન્યૂનતા, નવિ ધરે સ્તમથી શંક. ॥ ૧ ॥
 મુખદાયક સાહિબ સેવિયે હો અહો મેરે લલના
 પૂરણભાવ ‘નિપંક ॥ મુખ ૦ ॥ એ આંકણી ॥
 વચનમુધારસ અહનિશ પીવે, સજ્જનનયનચકોર લલના;
 મિત્ર ઉદય હોઈ જસ પ્રસંગે, વાધે અનુભવ મોર ॥ મુખ ૦ ॥ ૨ ॥
 દોષાકરશોષક ગુણપોષક, ઇશ્વર પ્રણમે પાય લલના;
 નમ્રપીણતા હોઈ ન ભાસે, વૃદ્ધિ કલા પ્રગણય ॥ મુખ ૦ ॥ ૩ ॥
 ઈત્યાદિકગુણ લૌકિક ચંદ્ર, જોતાં નહિ લવલેશ લલના;
 લોકાલોક પ્રકાશક પ્રણુજ, જેણે જીત્યો દ્રવ્ય અરોપ ॥ મુખ ૦ ॥ ૪ ॥
 મુજ ‘મનઅંબર એ વિધુ ઉગ્યો, કરતો બોધપ્રકાશ લલના;
 જ્ઞાનવિમલ ઉદયે ધિર થાયે, ત્રિભુવનસીલવિલાસ ॥ મુખ ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીચંદ્રબાહુજિન સ્તવન. [૧૩]

રાગ—હુબે હુબે વરસેલો મેહ—એ દેશી.

સાહેલાંહે શ્રીચંદ્રબાહુજિન બાંહિ, કાયાયે આવી આમયો હો લાલ;
 સાં લવલવ વિષય કપાય, તાપદવાનલ ॥ ગયો હો લાલ ॥૧॥
 સાં સમતાશીતલભાવ, વરગુણ કુસુમે મહુમહે હો લાલ;
 સાં અનુભવઅનોપમ માન, ફલ હુબે કરી લહકતી હો લાલ ॥૨॥
 સાં જસ છાયા ધરભાવ, કબહી રંગ ન પાસરે હો લાલ;
 સાં તિહારયુ મિલિયે ધ્યાઈ, મનમાને જિહાં લટપટે હો લાલ ॥૩॥
 સાં તેહશુ મિલે હો ખલાય, જે ઘરઘરના પ્રાહુણા હો લાલ;
 સાં તેહ ન દેવ કહાય, રાગી દોષી દુમણા હો લાલ ॥૪॥
 સાં આપતણા અરિ છેહ, કીધા તેણે અરિહંત કહે હો લાલ;
 સાં પણ પરના અરિ છેહ, વિણ કીધે કેમ જસ રહે હો લાલ ॥૫॥

૧ આ સ્તવનમા અપૂર્વ ચંદ્રમાની ઉપમા છે ૨ બેદુપક્ષમાં
 સરખા. ૩ તમ પાપ તથા રૂઢ. ૪ કાદવવિનાના. ૫ મુજ
 મનરૂપ આકાશમાં આ જિનરૂપ ચંદ્રમા ઉગ્યો છે.

સાં આપનું થઈ કોય, દાતા બિરૂદ ન ધારીયે હો લાલ;
 સાં ભાણ્યે જો 'પરબ્રુખ, તો દાતા નામ ધરાવીયે હો લાલ ॥૬॥
 સાં કરે નિવાસજ કાંઈ, બિરૂદતો 'ગરીબનિવાજ' નો હો લાલ;
 સાં જિમ જગમાં થિર થાય, વાધે મોટો માજનો હો લાલ ॥૭॥
 સાં મેં તો જાણ્યું એમ, બાંહિ અહ્યા છોડ નહિ હો લાલ;
 સાં નિરખી નયણે નેહ, જોડે તે તોડ નહિ હો લાલ ॥૮॥
 સાં નેહગાહેલા હોય, જિમ તિમ કરી દાખવે હો લાલ;
 સાં વળી તિહાં ભગતિ વિશેષ, દેખી સમક્તિ દાખવે હો લાલ ॥૯॥
 સાં જ્ઞાનવિમલગુણવાસ, દામ્ર ગણિજે આપણો હો લાલ;
 સાં પૂરે વાંછિત આશ, તે સાહિબનાં ભામણાં હો લાલ ॥૧૦॥

અથ શ્રીભુજંગદેવજિન સ્તવન. [૧૪]

રાગ—પાંડવ વાંદતાં મનમોહે રે—એ દશી.

'શ્રીભુજંગજિન વંદીયે, ચિરનંદીયે જેમ જગમાંહિ રે;
 મનમાંહિ આનંદિયે, દુઃખ કંદીયે ધરી ઉઞ્છાંહિ રે. =૧ ॥
 ઉઞ્છાંહિ સાહિબ આજ જગદ્ગુરુ નિરખીયા મુખકંદ રે;
 મુખકંદ અમંદ આનંદ ચિદાનંદ ભેટીયે જિનચંદ્રે ॥ એ આંકણી ॥
 જે માહરં મુજમાં અછે, પ્રગટે તે અક્ષયભાવ રે;
 જેહ અનાદિસંયોજિના, કર્માદિકપુદ્ગલવૃંદ રે ॥ મુ૦ ॥ ૨ ॥
 આયતિ તો વિસંયોજિના, રૂપે ભવી યોગ્ય અતંદ્ર રે;
 ભવી યોગ્ય અતંદ્રસભાવના, સદશગુણયોગ્યતામકરંદ રે ॥ મુ૦ ॥ ૩ ॥
 મકારજે કારણ મુખ્યતા, એ દીસે સર્વસમાન રે;
 આપખજે અરિ છતવા, તિહાં આણુ તુમહ પરધાન રે.
 તિહાં આણુ તુમહ પરધાન, સંયેગરસ ભવિયા મુખકંદ રે ॥ મુ૦ ॥ ૪ ॥
 પવનપ્રભાવે ચર્મની, તરતી દીસે ઋતિ લોક રે;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાનથી, ભવજલધિ તરે ભવિલોક રે.
 ભવિલોક લહે મુખ થોકરે, નમિ તુજ ચરણના અરિવૃંદરે ॥ મુ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીધૃશ્વરજિન સ્તવન. [૧૫]

રાગ—ગ્રાહાગણિ બાણી—એ દેશી.

ધૃષ્ટેર જગદીશ્વર, કેશર ચરચિત કાય;
 લીલા અલયેસર, 'મુરપતિ સેવિત પાય. ॥ ૧ ॥
 અકલંક નિરીહા, રદીહા ધન મુજ આજ;
 આજ ધન એ 'જીહા, નિજગુણ સંયુતિ' કાજ. ॥ ૨ ॥
 નિરાગી ત્યાગી વૈરાગી, સૌભાગી શિરદાર;
 વડભાગી પ્રભુ તુજ રચું, લય લાગી એક તાર. ॥ ૩ ॥
 નિર્દૂપણ ભૂપિત, શોપિત ભવજલસિંધુ;
 પસવિ ઉપકૃતિકરક, નિષ્કારણ જગમંધુ. ॥ ૪ ॥
 જસ જ્ઞાનવિભલગુણ, 'ગુહરી વાણી ગાજે;
 ઉદાસીનસ્વભાવે, જગતકુરાધ રાજે. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીનેમિપ્રભજિન સ્તવન. [૧૬]

રાગ—વસંત.

નેમિપ્રભજિન નમીયે દુઃખનિગમીયે, ભવભવ નવિ ભમીયે પ્રાહે;
 શ્રીજિનચરણ 'સરોવે રમીયે, 'અલિ જિમ ધરી ઉચ્છાહિ ॥ નેગા ૧ ॥
 સમકિતસ્થાનક ને ગુણસ્થાનકે, એહીજ છે જગમાંહે;
 જાણુગ કાણુગ એ વિણ દુજે, નહીં જસ અહિયે બાંહે ॥ નેગારા ॥
 દુષ્ટિરાગે રાતા ને માતા, તાતા કોધ હુતાશે;
 નિજગુણ ગાતા પરઅવગુણને, ધ્યાતા કરતા હાસે ॥ ને ૦ ॥ ૩ ॥
 જે પરઆશા પાશે 'પારથા, વારથા વિપયકથાય;
 દંભ દેખાડે 'મુખ્યને પાડે, બાલે કરી તમાય ॥ ને ૦ ॥ ૪ ॥
 અંતરકાતિ જેહની છાતિ, તુજ આણા પ્રતિકૂલ;
 નિજગુણ તિલસમ મેરસમાણા, પરગુણ કહે વણપૂલ ॥ ને ૦ ॥ ૫ ॥
 હંસ ધવલતા સદજ ન બાણે, મુખ્યતણે બગ હંસ;
 તિણપરે તેહની બાંહે લાગ્યા, જેહને હુયે અતિભંસ ॥ ને ૦ ॥ ૬ ॥

૧ દેવતાઓનો ઇલ.

૨ દિવસ

૩ જીભ

૪ સ્તુતિ.

૫ સર્વ પ્રાણી ઉપર ઉપકાર કરનારા.

૬ ગૃહાર્યવાણી.

૭ કમલ.

૮ ભમર.

૯ બંધાયા, ફસાયા.

૧૦ મુખ, બોળો.

પણ પ્રભુ જેણે તુમ શાસન બાંધ્યું, આપ્યું વરદક્ષિણ;
 તે બહુમૂલે કિણપરે ભૂલે, જસ તુમહથું એકતાન ॥ ને૦ ॥ ૭ ॥
 વિપયપિપાસાશાયકમનિ પણ, રતિ ન લહે તસ ચિત્ત;
 કર્મવશે જે યદ્યપિ રેવે, પણ વિધિ ધર્મપવિત્ત ॥ ને૦ ॥ ૮ ॥
 લોકપ્રવાહે તેહ ન ણીહે, હ્રદયે એકીભાવ;
 એહિજ ભાવે ધનમલ્લ જાવે, થાવે શુદ્ધ સ્વભાવ ॥ ને૦ ॥ ૯ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણથી તે પાવે, શિવમુંદરી રસરંગ;
 જે પ્રભુનામ રત્નતીતપણાથી, દક્ષિણે રંગી અંગ ॥ ને૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રીવીરસેનજિન સ્તવન. [૧૭]

દેશી—ક્રમખાની.

વીરસેનજિન વાંદતાં રે, ભવભવ પાપ પડાય* ॥ જિનેસર તું વડા ॥
 આશા કરી આવે જિંદે રે, વાંછિતફલ તસ થાય ॥ જિ૦ ॥ ૧ ॥
 ચંદ્રવિહ મુરનર લોક, તે તુજ પદે ખડા,
 સાહિબ અમથો એહ, મુધારસનો ઘડા ॥ એ આંકણી૦ ॥
 મુગુણા સહજસભાવથી રે, તે તાર્યા તારકભાવ ॥ જિ૦ ॥
 પણ સવિહુને તારવે રે, તે જિમ તારે નાય ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥
 રવિ શશી હુતિ* ઢાળે નહિ* રે, ઉંચ નીચ ઘર દેશ ॥ જિ૦ ॥
 જલધર તાપ સમાવવા રે, વરસે ભૂમિ અસેસ ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥
 રાગી એણિપરે હાખવે રે, પણ સ્વામી સમચિત્ત ॥ જિ૦ ॥
 ભક્તિવિશેષે ફલ અછે રે, આવે આપ નિમિત્ત ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ ધ્યાનએ રે, તો હોયે એક સ્વભાવ ॥ જિ૦ ॥
 કહેવાનો વ્યવહાર છે રે, એ પણ સ્વામિપ્રભાવ ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥

૧ નિકાચિતકર્મરૂપી મલ. ૨ વિશ્વાસ, શ્રદ્ધા.

૩ મનોહર.

૪ નારાયણે. ૫ મર્મચંદ્રની કાતિ.

અથ શ્રીમહાભદ્રજિન સ્તવન. [૧૮]

રાગ—ગાડી.^૧

શ્રીમહાભદ્ર મનોરથ પૂરણે, તાકી સેવા સાડ લાલ;
 મોહમહીપતિ છતી કરણ તસ, આણાદોષ શિરધાર લાલ ॥શ્રીગા||૧||
 અપ્રમત્તતા શક્તિ સુતક્તિ, મતપ્રમત્ત વિદાર લાલ;
 શુદ્ધસુદર્શનચક્ર અમોઘે, વિતથભાવ દુર ઠાર લાલ ॥શ્રીગા||૨||
 ચરણચારતા ત્રિવિધ અવંચે, કુટિલ કપાય વિદાર લાલ;
 પ્રભુકી મોજ શોજ બહુ સાથે, અક્ષય ખમનો વધાર લાલ ॥શ્રીગા||૩||
 શૌર્યસેનાહે ધૈર્યઉછાહે, લોકપ્રવાહ વહાણુ લાલ;
 યાહિ સેવા સેવકભાવે, સાહિબ શોભા વધાર લાલ ॥શ્રીગા||૪||
 જ્ઞાનવિમલગુણ સુજસ મહોદય, એણિવિધિ કિમહિ ન હાર લાલ;
 અહુનિશ ધ્યાન તાન મુજ એહિ, દિલમે અવર ન ધાર લાલ ॥શ્રીગા||૫||

અથ શ્રીદેવયશાજિન સ્તવન. [૧૯]

રાગ—વીરે વખાણી રાણી ચેલણાણ—એ દેશી.

દેવજસાજિન મુજ વિનતિણ, સાંભળો ધર્મધુરીણ;
 જણ પ્રવીણ તેહવા વિનાણ, ચિત્ત હુયે અતિઘણુ ખીણ ॥દેગા||૧||
 પરધરભજન ખસ ઘણાણ, વાસ તેહમાં અછે નિત્ય;
 રાંકા પણ તેહની બહુ રહેણ, કિમ મળું આપિ રજગમિત ॥દેગા||૨||
 કાગળ પણ તેહની ચપેણ, અમમુખે લેઈ સમાચાર;
 ઉલયભાવે કરી એકનાણ, તિહાંથી નવિ આવણુહાર ॥દેગા||૩||
 પણ મને તુંહીજ વાલહોણ, અવર સવિ આકરેડ;
 પરસવિ ગણુ પરભાવનેણ, એક તુજ આણુ અખડ ॥દેગા||૪||
 જ્ઞાનવિમલ કરી સવિ લહોણ, બેહ અમદ વિતકવાત;
 એ હરખશુ નિરખીયે હેજધીણ, તો હોયે શિશુતણી ધાત ॥દેગા||૫||

અથ શ્રીઅજિતવીર્યજિન સ્તવન. [૨૦]

રાગ—પ્રથમ ગાવાળતણે ભવેજી—એ રેશી.

અજિતવીર્ય મુજ વીર્યનીજી, કર્હુ કેતી કરતૂત;
ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી ઉચરતાંજી, ભાગ્યાં ત્રત અદ્ભુત. ॥૧॥
જિનેસર વિનતડી અવધાર ॥ એ આંકણીં ॥

ઇન્દ્રિયાર્થને કારણેજી, દાખ્યા આગમ બોલ;
ગુણિગન ભક્તિ ન સાંસહીજી, નિર્દય નિગુણનીટાલ ॥જિ૦॥૨॥
આપ આલોચણ આપનેજી, કરતા અવરને શુદ્ધ;
વચ્ચકલાવે ઉપદિશ્યાજી, વાસી બહુ દુર્બુદ્ધિ ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥
‘છઠ્ઠા ગુણઠાણાતણુંજી, રાખ્યું દાખ્યું’ રે સંચ;
પણ ન ગયો મનમાં થકીજી, બહુવિધ દંભપ્રપંચ ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥
પણ એક તુમ પરતીતનોજી, મોટો છે આધાર;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ માહરાજી, કીજે દાસ ઉદ્ધાર ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—પ્રથમ ગાનાગતણે ભવેજી—એ દશી.

મુણ સીમંધર સાહિબાજી, શરણાગત પ્રતિપાળ;
 સમરથ જગજન તારવાજી, કર માહરી સંભાળ. ॥ ૧ ॥
 કૃપાનિધિ મુણ મોરી અરદાસ, હું ભવે ભવે તુમચો દાસ; કૃં
 તાહરો છ વિદ્યાસ, કૃં પૂરો અમારી આશ. કૃં ॥ આંચલીંગા
 હું અવગુણનો રાશિ હુંજી, 'તિલ તુસ નહિ ગુણલેશ;
 ગુણિની હોડી કર' સદાજી, એહિજ સખલ કિલેશ ॥ કૃં ॥ ૨ ॥
 મન્હરભયકે લાલચેજી, કરતાં કિરિયા લેશ;
 તે પણ પરજનરંજવાજી, ભલો ભવાક્યો વેશ ॥ કૃં ॥ ૩ ॥
 છઠ્ઠા ગુણઠાણાધણીજી, નામ ધરાવું રે સ્વામ !
 આગમવયણે જોયતાંજી, ન ગયો કયાય ને કામ ॥ કૃં ॥ ૪ ॥
 રસના રામા ને રમાજી, એ ત્રણ પાતકમૂલ;
 તેહની અહનિશ ચિંતનાજી, કરતાં ભવ થયા ધૂલ ॥ કૃં ॥ ૫ ॥
 વ્રત મુખપાઠે ઉચ્ચરીજી, દિવસમાંહે બહુવાર;
 તેહ તુરત વિરાધતાજી, નાણી શંક લગાર ॥ કૃં ॥ ૬ ॥
 ધૂળતણા દેઉંલ કરેજી, જિમ વપાવસમાં રે બાળ;
 ખોભૂંલા મુખે એમ વદેજી, તિમ વ્રતમે' કર્યા આળ ॥ કૃં ॥ ૭ ॥
 આપ અશુદ્ધ પરને કર્યાજી, દેઈ આલોચણ શુદ્ધ;
 માસાહસપંખી પરેજી, પાડ' દે'દે મુદ્ધ ॥ કૃં ॥ ૮ ॥
 અઝતાગુણ નિમુણી મનેજી, હરખું અતિમુવિશેષ;
 દોષ છતાં પણ સાંભળીજી, તસ ઉપરે ધર' દેવ ॥ કૃં ॥ ૯ ॥
 પરિભવ પરપરિવાહનાજી, પરેપરે ભાખું રે આપ;
 નિજ ઉતર્ક કર' ઘણોજી, એહિજ મુજ સંતાપ ॥ કૃં ॥ ૧૦ ॥
 નિશ્ચયપથ ન જાણીયોજી, વિવહારીઓ વ્યવહાર;
 મદનમસ્તે નિઃશંકધીજી, ધામ્યો અસદાધાર ॥ કૃં ॥ ૧૧ ॥
 સમય સંઘયણાદિ દોષધીજી, નાવે શુદ્ધધ્યાન;
 મુહુણે પણ નવિ આવિયોજી, નિરાશસ કર્મધ્યાન ॥ કૃં ॥ ૧૨ ॥

૧ ફાતરાની જેમ. ૨ જીમ અને શ્રી તથા લક્ષ્મી એ ત્રણ
 પાપનું મૂળ. ૩ પાવસમારે એટલે પગ નાખે.

આર્તરોદ્ર બેઠું અહનિચેલ, સેવાકાર ખવાસ;
 મિથ્યારાગ જિહાં હોઈલ, તૃણલોભવિજાસ ॥ ૬૦ ॥૧૩ ॥
 જિનમત વિતથપ્રરૂપણાલ, કીધી સ્વારથ બુદ્ધિ;
 બજ્યપણના બેરવીલ, ન રડી કોઈ શુદ્ધ ॥ ૬૦ ॥૧૪ ॥
 રહિંસાક્ષીક અદ્વત્તપુલ, સેવ્યા ત્રિવિધ કુશીલ,
 મમતા પરિબ્રહ્મ મેગવીલ, કીધી ભવની લીલ ॥ ૬૦ ॥૧૫ ॥
 અક્રિય સાથે જે ક્રિયાલ, તે નાથે તલમાય;
 મદ અજ્ઞાન ટળે બેહવીલ, તે નહી નાણની વાત ॥ ૬૦ ॥૧૬ ॥
 દર્શન પણ ફરસ્યાં ઘણાલ, ઉદરભરવાને કામ;
 પણ તુમ તત્ત્વપ્રતીતશુલ, ન ધરં દર્શન નામ ॥ ૬૦ ॥૧૭ ॥
 મુવિહિતગુરુબુદ્ધિ લોકનેલ, હું વંદાત્રું રે આપ;
 આચરણા નહિ તેહવીલ, એ મોટા સંતાપ ॥ ૬૦ ॥૧૮ ॥
 મિથ્યાદેવ પ્રશંસીયાલ, કીધી તેહની રે સેવ;
 અહાલંદાના વયણનીલ, ન ઠળી મુજને દેવ ॥ ૬૦ ॥૧૯ ॥
 કોરે ચિત્ત ચૂનાપરેલ, ધર્મકથા મેં કીધ;
 આપ વંચી પરવંચીયાલ, એકો કાજ ન સિદ્ધ ॥ ૬૦ ॥૨૦ ॥
 રાતો રમણી દેખીનેલ, જિમ અણનાથો રે સાંદ;
 ભાંડભવાધ્યાની પરેલ, ધર્મ દેખાડું માંડ ॥ ૬૦ ॥૨૧ ॥
 કોધ દાવાનલ પ્રબળધીલ, ઉગે ન સમતાવેલ;
 માન પમહીધર આગળેલ, ન ચળે ગુણનદીવેલ ॥ ૬૦ ॥૨૨ ॥
 માયાસાપણ પાપણીલ, મનખિલ મુકે રે નાહિ;
 કોમલગુણને તે ડસેલ, લોભવિજાસ અથાહ ॥ ૬૦ ॥૨૩ ॥
 ધર્મતણે દલે ક્યાલ, પૂર્યા અર્થ ને કામ;
 તેહવી તણ ભવ હારિયાલ, બોધ હોવે વળી વામ ॥ ૬૦ ॥૨૪ ॥
 વસ્ત્રપાત્રજનપુસ્તકેલ, તૃણા કીધ અનંત;
 અંત ન આવે લોભનોલ, કહું કેતો વૃત્તાંત ॥ ૬૦ ॥૨૫ ॥
 કદપાકદપ વિચારણાલ, રાખી કાંઈ ન શક;
 અનપણીય પરિભોગધીલ, રળ્યો યોગતિ જિમ રંક ॥૬૦॥૨૬ ॥

૧ અસત્યપ્રરૂપણા. ૨ હિંસા અને અલીક એટલે લુહાવચન.

૩ બૌદ્ધાદિ મિથ્યાદર્શનો. ૪ યથાચંદ્ર કુમાર્ગે રવેન્દ્રાચારીપણે વર્તનાર કુચર. ૫ પર્વત. ૬ અશુદ્ધઆહાર.

હવે તુમ ધ્યાન સનાથતાણ, આડો વાળ્યો રે આંક;
 કરુણા કરીને નિરખીયેણ, મત ગણજો મુજ વાંક ॥ કૃ૦ ॥૨૭ ॥
 મુજને કહેતા નાવડેણ, નાણે જે તુઝ દીઠ;
 હું અપરાધી તાહંગેણ, ખમજો અવિનય ધીઠ ॥ કૃ૦ ॥૨૮ ॥
 તુમ જિમ જાણો તિમ કરોણ, હું નવિ જાણું રે કંપ;
 દ્રવ્યભાવ સવિ રોગનાણ, જાણો સર્વ ઉપાય ॥ કૃ૦ ॥૨૯ ॥
 હું એક જાણું તાહરું છ, નામ માત્ર નિરધાર;
 આસંખ્યન મેં તે કર્યુંછ, તિણથી લહું ભવપાર ॥ કૃ૦ ॥૩૦ ॥
 માતાસત્યકીનંદનોણ, રૂક્મણીરાણી કંત;
 તાત શ્રેયાંસનરેશરૂણ, વિચરંતા ભગવંત ॥ કૃ૦ ॥૩૧ ॥
 ચિત્તમાંહે અવધારશેણ, તો એ કેતીક વાત;
 લહી સહાય તુમહારકંછ, પ્રગટે શુભઅવદાત ॥ કૃ૦ ॥૩૨ ॥
 પરમપુરૂષ પરમેસરૂણ, પ્રાણધાર પવિત્ર;
 પુરૂષોત્તમ હિતકરકુણ, ત્રિભુવનજનના મિત્ર ॥ કૃ૦ ॥૩૩ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણથી લહોણ, માહરા મનની રે હુંસ;
 પૂરી શિશુ મુખીઓ કરોણ, મુજ માનસસરહંસ ॥ કૃ૦ ॥૩૪ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

દેશી વિંછીયાની.

મનમદિર મોરે આવીયે, શ્રીસીમંધર ભગવંત રે;
 કરુણાકર કાકુર માહરા, ભયભંજન તું ભગવંત રે ॥મનગા ૧॥
 અકલ અરૂંધી જિનવર, અવિનાશી તું અરિહંત રે;
 ચોગીધરંધાને ધ્યાહઓ, પ્રભુ મોરો મહિમાવંત રે;
 ઉપગારી તું મહાસંત રે ॥મનગા ૨॥
 મનમદિર છે પ્રભુ માહરં, તાહરે વસવાને લાગ રે;
 તું દીનદયાળ દયાકર, વાલ્યાગી તું નીરાગ રે ॥મનગા ૩॥
 નિજ આશાય ધરતી શુક કરી, મિથ્યામત કાઢ્યો સાલ રે;
 તિમ માયાકંઠક કાઢીયા, શુભ રૂચિઘર બંધ વિશાલ રે ॥મનગા ૪॥
 કાઢ્યો કચરો દુર્ધ્યાનનો, તામસ રજ કીધો દૂર રે;

શુભધ્યાનશુ' લીંપણ લીંપીઆ, છાંયેા શમરસશુભનીરે ॥મન૦૥૫॥
 તિહાં સમકિત થ'ભા હિભાવિયા, અપ્રમત્તપણાની હીતિ રે;
 હિંચ'ધ કપટરહિતપણું, છાહુ પુણ્યપ્રકૃતિની 'હીતિ રે ॥મન૦૥ ૬॥
 સુવિવેક ચંદનનો ઓરડો, તિહાં સંતોષસિંહાસનસાર રે;
 તિહાં ધૂપઘટી પ્રગટી ઘણું, જિનશાસનશ્રદ્ધા ધાર રે ॥મન૦૥ ૭॥
 ચંદ્રોદયચારિત્ર ચિહ્નુ દિશિ, સંયમશુણુ ગ્રાતીમાસ રે;
 શુભજ્ઞાનદીપક દીપે ભસા, તોરણ બહુ વિનય રસાલરે ॥મન૦૥ ૮॥
 હરણાજલ પગધાવણ ભણી, પુખ્યાંજલિ સમતા જણ રે;
 છુમ શુણુથુતિ મુંદર મુખડી, આગમનયવયણ પ્રમાણ રે ॥મન૦૥ ૯॥
 ભણું સોજન મૈત્રીભાવ જે, તિહાં સત્યવચન ત'બોલ રે;
 તિહાં વાજ સમકિત શુણુતણા, શુભકિરિયા કેશરઘોલ રે ॥મન૦૥૧૦॥
 એમ ભગતિ શુગતિ કરશે ઘણી, મુજ તતુમાનિની મનોહાર રે;
 મુજ અંગજ વિનય સોહામણો, ધરશે શિરછત્ર ઉદારરે ॥મન૦૥૧૧॥
 પ્રભુ મહેર કરી મનમંદિરે, સીમંધરજિન રૂપાધાર રે;
 મુજ ભાવભગતિ દેખી ઘણું, જઈ શક્યો કેમ કિરતારરે ॥મન૦૥૧૨॥
 ગિરમા આદર ભાવના, રસીયા હોય સહજ સુભાવ રે;
 નિજસેવક ભગતિ દેખી કરી, સુવિશેષે શ્રીજિનભાવ રે ॥મન૦૥૧૩॥
 સીમંધરજિનવર આવીયા, મનમંદિર મારે આજ રે;
 સહજે સુખ સઘળાં સંપન્ન્યાં, મનવંછિત સીધ્યાં કાજરે ॥મન૦૥૧૪॥
 જિન અમૃતપરે ઘણું વાલહો, પ્રભુ મેરમહીધર ધીરરે;
 એમાંસનરેસર કુલતિલો, રાણી રૂપમણી હીયડા હાર રે ॥મન૦૥૧૫॥
 ધૃપભલાંજન કંચનસમતતુ, શ્રીસત્યકીરાણી નંદ રે;
 શુર ધીરવિમલકવિરાજનો, નય વંદે નિતુ શ્રીજિનચંદરે ॥મન૦૥૧૬॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—સાહેબા અજિતજિણુંદ જુહારીયે—એ દેશી.

સાહેબ શ્રીસીમંધર સાહિબા, સાહેબ છુમ પ્રભુ દેવાધિદેવ;
 સ-મુખ જુઓને મહારા સાહિબા, સાહેબ મનશુદ્ધે કરું છુમ સેવ.
 એકવાર મળોને મહારા સાહિબા ॥૧॥

સાં સુખદુઃખ વાતો મહારે અતિઘણી, સાં કોણ આગળ કહું નાંથ;
 સાં કેવલજ્ઞાનીપ્રભુ જો મળે, સાં તો થાઉં હું રે સનાથ ॥એકં||૨॥
 સાં ભરતક્ષેત્રમાં હું અવતર્યો, સાં ઝોણું ઝોટું પુણ્ય;
 સાં જ્ઞાનવિરહ પડ્યો આકરે, સાં જ્ઞાન રહ્યો અતિ-નૂન ॥એકં||૩॥
 સાં દશ દ્રવ્યંતે દાહિલો, સાહેબ ઉત્તમકુળ સોભાગ;
 સાં પામ્યો પણ હારી ગયો, સાં જેમ રત્ને ઉઘાડ્યો કાગ ॥એકં||૪॥
 સાં પરસ ભોજન બહુ કર્યું, સાં તુમિ ન પામ્યો લગાર;
 સાં હું રે અનાદિ ભૂતમાં, સાં રજાયો ઘણો સંસાર ॥એકં||૫॥
 સાં સ્વજન કુટુંબ મળ્યા ઘણા, સાં તેહને દુઃખે દુઃખી થાય;
 સાં જીવ એકને કર્મ જૂજૂઆં, સાં તેહથી દુર્ગતિ જાય ॥એકં||૬॥
 સાં ધન મેળવવા હું ધસમર્યો, સાં તૃષ્ણાનો નાખ્યો પાર;
 સાં લોભે લટપટ બહુ કરી, સાં ન જોયો (પુણ્ય ને) પાપ વ્યાપાર.
 ॥એકં||૭॥

સાં જેમ શુદ્ધશુદ્ધ વસ્તુ છે, સાં રવિ કરે તેહ પ્રકાશ;
 સાં તેમ રે જ્ઞાની મળેથકે, સાં તેતો આપે સમકિતવાસ ॥એકં||૮॥
 સાં મેઘ વરસે છે વાડમાં, સાં વરસે છે ગામોગામ;
 સાં ઠામકુઠામ જુએ નહિં, સાં એવા મહોદાના કામ ॥એકં||૯॥
 સાં હું વર્યો ભરતને છેડે, સાં તુમે વર્યા મહાવિદેહ ભાગર;
 સાં દુરંદહી કરે વંદના, સાં ભવસમુદ્ર ઉતારો પાર ॥એકં||૧૦॥
 સાં તુમ પાસે દેવ ઘણ વસે, સાં એક મોકલજો મહારાજ;
 સાં સુખનો સંદેશો સાંભળો, સાં તો સાહેબે સરે મુજ કાજ.
 ॥એકં||૧૧॥

સાં હું તુમ પગની મોજડી, સાં હું તુમ દાસનો દાસ;
 સાં જ્ઞાનવિમલસરિ એમ ભલે, સાં મને રાખો તમારી પાસ.
 ॥એકં||૧૨॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

‘રાગ—તુ’ મનમોહો રે વીરજી—એ દશી.

શ્રીસીમંધર સાહિબા, ધરજો-ધરમસનેહ;

૧ તુમે બહુમંત્રો રે સાહિબા, અથવા કર્મ ન છુટે રે પ્રાણિયા—એ દશી જાણવી.

સેવક રસિયો સેવાતણો, હું છું તુમ પદ ખેલ ॥ શ્રીસીં ॥ ૧ ॥
 વહાલા તુમે વરયા વેગળા, છે અમલ હિયડા હંજૂર;
 તિણથી પીતિમિર દુરે ગયા, હિયો અનુપમ સ્વર ॥ શ્રીસીં ॥ ૨ ॥
 નયણે પ્રીતિ જે દાખવે, તે સંયોગસંબંધ;
 અંતરઅંતરવિણુ જિકે, મિલીયા પરમ તે બંધુ ॥ શ્રીસીં ॥ ૩ ॥
 પુખ્તવર્ધ વિજયા જિહાં, નયરી પુઠરીકિણીમાંહિ;
 વિચરે તિહાં સહુ ઈમ કહે, પણ તે નિયતિ ન પ્રાપ્તિ ॥ શ્રીસીં ॥ ૪ ॥
 વિજયા મુજ શુદ્ધ ચેતના, ભક્તિ નયરી નિરૂપાધિ;
 તિહાં વિચરે મુજ સાહિબો, જિહાં મુખસહજ સમાધિ ॥ શ્રીસીં ॥ ૫ ॥
 એક તારી તોહિ ઉપરે, મેં તો કીધા રે સ્વામિ;
 લોકપ્રવાહથી જે ખીલે, તેહનાં ન સરે રે કામ ॥ શ્રીસીં ॥ ૬ ॥
 જિણહિનથી તુમહે ચિત્ત વરયા, નાવે અવર કો દાય;
 જ્ઞાનવિમલ મુખ સંપદા, અધિક અધિક હવે યાય ॥ શ્રીસીં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—આંખડીયા ન મારી હાંરે મત મારી હાંરે મત મારી;
 જાલીમ નયણી મૂલ તમારી હાંરે મત મારી—એ દેશી.
 વીનતડી અવધાર હાંરે અવધાર, સાહિબ મુગુણી ચિત્ત સંભારી;
 હાંરે સંભારી ॥ આંચલી ॥
 ભાવિકલોક સદા તુમ ચરણે રે, કરી સેવા હાંરે નિરધાર; સાં
 દુર્ગમસમયે ભરતભાવિકને રે, શ્યે ન કરો હાંરે ઉપગાર;
 તુહિજ છે પરમાધાર. સાં ॥ ૧ ॥
 મોજા મહિરાણ મહેર ધરીને રે, શ્યે ન કરો ઉપગાર; સાં
 સમવિષમધરતી નવિ જોવે રે, વરસતે જિમ જલધાર. સાં ॥ ૨ ॥
 ઉચનીચધર જ્યોતિ ન યાજે રે, જિમ રાશધર હાંરે
 જિમ દિનકાર; સાં
 ચામઅવાસ વાસ કસે કરી સરિખા રે, કુસુમ મુગધ હાંરે
 પરકાર. સાં ॥ ૩ ॥
 શ્રીસીમંધર તેણિપરે સાહિબ રે, પૂરવવિદેહ હાંરે શિણગાર; સાં

કેવલક્રમસાકંત અનંતગુણ રે, સત્યકીર્તિ મહાર. સાં ॥૪૦॥
જ્ઞાનવિમલગુણગણની ગણના રે, કહેતાં ન પામે પાર; સાં
અહનિશ ચરણશરણ પ્રભુ તુમચાં રે, એહીછે શુદ્ધાચાર સાં ॥૫૦॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—કેદારો.

પ્રભુ મેરા પુણ્યકે નહીં પાર. ॥ એ આંકણી ॥
ભૂરિભાવે બ્રાંતિ વિષ્ણુ તુમહ, લહ્યું શાસનસાર ॥ પ્રભુ ॥ ૧ ॥
અધિક સુરતરૂ મુરંગવીથી, મરૂસ્થળે મંદાર;
ભ્રમદૂપિત ભરતભાંડિ, થયો તુમહ દીદાર ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥
અદ્વાન જ્ઞાનને કથન કરણે, સિદ્ધ ચાર પ્રકાર;
શુરંગમે તે વિરલ દીસે, જે દીપાવન હાર ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥
એહવામાં શ્રીસીમંધર, તુજ કૃપાજલધાર;
રસરતમાનસ શમિત ભવભવ, દુરિતરજ સંસાર ॥ પ્રભુ ॥ ૪ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રકાશ પ્રકટત, સહજગુણ ઘનસાર;
બેભિસુરતરૂ સદસ પ્રસર્યો, એહ તુમહ ઉપગાર ॥ પ્રભુ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—વેલાદિલ.

શ્રીસીમંધર વિનતી, મુણ સાહિબ મેરા;
અહનિશ તુમ ધ્યાને રહ્યું, મેં કરજન તેરા ॥ શ્રીસીં ॥ ૧ ॥
ભાવભક્તિશુ વંદના, કરું ઉઠી સવેરા;
ભવદુઃખસાગર તારીએ, જિમ હોય તુમ નેરા ॥ શ્રીસીં ॥ ૨ ॥
અંતરરતિ જળ પ્રગટીઆ, પ્રભુ તુમ ગુણકેરા;
તવ હમ મન નિર્મળ ભાયા, મિથ્યા મોહ અધેરા ॥ શ્રીસીં ॥ ૩ ॥
તારક તુમ વિષ્ણુ અવરકે, કહો કવણ ભાવેરા;
તે પ્રભુ હમકું દાખવો, કરું તાસ નિહોરા ॥ શ્રીસીં ॥ ૪ ॥

૧ મંદાર એટલે કટપદ્ધત. ૨ ભરિત માનસ ધત્વપિ ત્યાં માનસ
તે માનસરોવર અને પદ્મે ભવ્યોના મન. ૩ સંસાર ધત્વપિ.

નય નિતુ નહે નિરખીયે, પ્રભુ અખડી વેરા;
ખોધિખીજ મોહો દીછયે, કહું કહા બહુ તેરા ॥ શ્રીસીંઠા ૫ ॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—ધારી આંખડીયે ઘર ઘાલ્યો, ગહેલા ગિરધરિયા—એ દેશી.
તારી મુદ્રાએ મન મોહું રે, મનના મોહનિયા;
તારી રમૂરતિએ જગ સોહું રે, જગના છવનીયા ॥ આંચળી ॥
તુમ જોતાં સવિ દુર્ભતિ વિસરી, દિન રાતડી નવિ જાણી;
પ્રભુ ગુણગણસાંકળરયું બાંધું, ચંચળ મનકું તાણી રે ॥મન૦૧॥
પહેલાંતો એક દેવલ હરખે, હેજળુ થઈ હળિઓ;
ગુણ જાણીને રૂપે મિલીઓ, અવ્યંતર જઈ ભાગિયો રે ॥મન૦૨॥
વીતરાગ ધમ જસ નિસુણીને, રાગી રાગ કરે રે;
આપે અરૂપી રાગનિમિત્તે, દાસ અરૂપ ધરે રે ॥મન૦૩॥
શ્રીસીમંધર તું જગખંડુ, સુંદર તાહરી વાણી;
મંદરભૂધર અધિક ધીરજધર, વડે તે ધન્ય આણી રે ॥મન૦૪॥
શ્રીશ્રેયાંસનરેસરનંદન, ચંદનશીતલ વાણી;
સત્યકીમાતા વૃષલસાંજન પ્રભુ, જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણી રે ॥મન૦૫॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—નિંદલડી વૈરણ હુઈ રહી—એ દેશી.

શ્રીસીમંધર સાહિબા, વિનતડી હો મુણીયે કિરતાર કે;
તે દિન લેખે લાગશે, જિણુ દિવસે હો લહીયું દીધાર કે ॥શ્રી૦૧॥
હેજળુ હૈયુ ઉઘ્રસે, પણ નયણે હો નિરખ્યે સુખ થાય કે;
જે જડપાનાપપાસીઓ, તસ દુઃખે હો કરી તૃપ્તિ ન થાય કે.
॥શ્રી૦૨॥

જણો છો પ્રભુ બહુપરે, માહરા મનની હો વીતકની વાત કે;
તો શું તાણોછો ઘણું, આવી મિલો હો મુજ થઈ સાક્ષાત કે.

॥શ્રી૦૩॥

હું ઉચ્છ્રિત બહુપરે કહું, પણ ન ગણું હો કાંઈ રીઝ અરીઝ કે;
 એ લક્ષણ રાગીતણું, તિણે ભાખ્યું હો સઘળું 'મનગુઝકે ॥શ્રીગા||૪॥
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ આપણે, જાણીને હો કીલે ઉચ્છ્રિત કે;
 ઉત્તમ આપ અધિક કરે, આવી મળ્યા હો અલ્લાલે બાંધકે ॥શ્રીગા||૫॥

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન.

રાગ—કેદારો.

૨૫'થડા નિહાગતી રે, જોતી વૃંદાવનની વાર—એ દેશી.

શ્રીસીમંધર રે, મારા પ્રાણતણા આંસાર,
 જિનવર જથકર રે, બેહના ઝાઝા છે ઉપગાર;
 ક્ષણક્ષણ સાંભરે રે, એક આસમાંહિ સોવાડ,
 કિમહિ ન વિસરે રે, જે વસીયા છે હૃદયમોઝાર ॥શ્રીસીગા ૧ ॥
 હુંસી હિયલે રે, જિમ હોય મુક્તાફલનો હાર,
 તે તો જાણીયે રે, એ સવિ બાહિરનો રાણગાર;
 પ્રભુ તો અલ્પતરે રે, અલગા ન રહે લગાર.
 અહનિશ વંદણા રે, કરીયે છીયે તે અવધાર ॥ શ્રીસીગા ૨ ॥
 નયન મેલાવડે રે, નિરખી સેવકને સંભાળ,
 તો હું લેખણું રે, મહારો સફળ સફળ અવતાર;
 નહિ કાંઈ તેહયો રે, વિદ્યાલગ્નિધનો ઉપાય,
 આવીને મળું રે, ચરણ અહું હું વળી ધાય ॥ શ્રીસીગા ૩ ॥
 મળણું જાહિલું રે, તેહયું નેહતણા જે લાગ,
 કરતાં સોહિલું રે, પણ પછે વિરહનો વિલાગ;
 અંદ અંકારને રે, કે અકવા દિનકર તે હોઈ જેમ,
 દુરે રહ્યાથડી રે, પણ તસ વધતા છે ગ્રેમ ॥ શ્રીસીગા ૪ ॥
 પણ તિહાં એક છે રે, કારણ નજરનો 'સંબંધ,
 વિરહ તે નહીં રે, એ અલ મેલ્યા છે રે ધંધ;
 પણ એક આશરો રે, મુગુણગું જે રે એકતાન,
 તેહધી વાધયો રે, જ્ઞાનવિમલ ગુણનો જસમાન ॥ શ્રીસીગા ૫ ॥

૧ મનની ગુણવાત.

૨ સાહિબ સાંભળો રે સંભવ અરજ અ-

મારી—એ દેશી.

અથ શ્રીસિદ્ધચક્રજીવું સ્તવન.

રાગ—નિઃદરડી વૈરણ હ્રુઈ રહી—એ દશી.

શ્રીસિદ્ધચક્ર આરાધીએ, જિમ પામો હો ભવિ કોઈ કહ્યાણ કે;
 શ્રીપાલતણીપરે, સુખ પામો હો લહો નિર્મળનાણ કે ॥શ્રીસિંગા૧॥
 નવપદ્ધ્યાનધરો સદા, ચોખે ચિત્તે હો આણી બહુભાવ કે;
 વિધિ આરાધન સાચવો, જિમ જગમાં હો હોય જસનો જમાવ કે.
 ॥શ્રીસિંગા૨॥

કેશર ચંદન કુસુમશુન્ધ, પૂજળે હો ઉખેલી ધૂપ કે;
 કુંદર અગર ને અરગજ, તપદિન તાં હો કીજે ધૃતદીપકે ॥શ્રીસિંગા૩॥
 આસો ચૈત્ર શુક્લપક્ષે, નવ દિવસે હો તપ કીજે એહ કે;
 સહજસોભાગી સુસંપદા, સોવનસમ હો ઝલકે તસ દેહકે ॥શ્રીસિંગા૪॥
 ભવજીવ શકને કરો, જિમ પામો હો નિવૃત્ત નવલો ભોગ કે;
 આરવરસસાઠાં તથા, જિનરાસન હો એ મોટો ચોગ કે ॥શ્રીસિંગા૫॥
 વિમલદેવ સાનિધ્ય કરે, ચક્ષેસરી હો હોય તાસ સહાય કે;
 શ્રીજિનરાસન સોહીએ, એહ કરતાં હો અવિચલ સુખ થાયકે.
 ॥શ્રીસિંગા૬॥

મંત્ર તંત્ર મણિ આપધી, વશકરવા હો શિવરમણીકાજ કે;
 ત્રિજુવનતિલક સમોવહિ, હોય તે નર હો કહે નયકવિરાજ કે.
 ॥શ્રીસિંગા૭॥

અથ શ્રીતીર્થાનાં સ્તવનાનિ.

અથ શ્રીસિદ્ધાચળતીર્થરાજનું સ્તવન.

રાગ—પંથીયાની દેશી.

શેત્રુંજીશિખર સોહામણું રે લાલ, જિહાં શ્રીઋષભજિનરાય;
 રૂડા પંથીયા.
 ભાવે ભવિયજી ભેટતાં રે લાલ, પાતિક દુરે પલાય. રૂડા પંથીયા.
 ॥ શેત્રુંજી ॥ ૧ ॥
 નયણે નિરખ્યો દૂરથી રે લાલ, શ્રીસિદ્ધાચળ સાર; રૂડા
 આંગી આણું ઉજ્જવ્યો રે લાલ, સદ્ગ થયો અવતાર. રૂડા
 ॥ શેત્રુંજી ॥ ૨ ॥
 પાલીતાણાશહેર સોહામણું રે લાલ, જિહાં શ્રીઆદિત્રાસાદ; રૂડા
 ખડેલાં પૂજી તેહને રે લાલ, દુર કરી પ્રભાદ. રૂડા ॥ શે ॥ ૩ ॥
 રક્ષિતાસર લહેરા લિયે રે લાલ, રીતલ તરવર ધ્યંય; રૂડા
 શેત્રુંજીગિરિ ચઢવા ભણી રે લાલ, હિયડું હરખિત થાય. રૂડા
 ॥ શે ॥ ૪ ॥
 પાલે ચઢતાં પાછલાં રે લાલ, પાતિકાં સવિ જાય; રૂડા
 પરમે પરમે પાદુકા રે લાલ, પેખતાં ભવદુઃખ જાય. રૂડા ॥ શે ॥ ૫ ॥
 દરવાજે વાઘણતણે રે લાલ, પેશી કીધ પ્રણામ; રૂડા
 ચવરી નેમિજિજ્ઞંહની રે લાલ, સ્વર્ગખારીને દામ. રૂડા ॥ શે ॥ ૬ ॥
 પ્રકલિણા દીજે તિહાં રે લાલ, પુડરીકગણધાર; રૂડા
 મસહસજિનેસર બિખનો રે લાલ, જિહાં સહસ્રકૂટ મનોહાર.
 રૂડા ॥ શે ॥ ૭ ॥
 દરાયણતળે પ્રભુપાદુકા રે લાલ, પ્રભુમતાં પાવન મન; રૂડા
 ગણધરપગલાં પૂજતાં રે લાલ, ચઉદસસે ને આવન. રૂડા ॥ શે ॥ ૮ ॥
 મૂલગણારે આવીયો રે લાલ, ગજ ચઝ્યાં મરદેવીમાય રૂડા

- ૧ શ્રીઆદીશ્વરભગવાનનું દેરાસર. ૨ લલિતાસરનામે તળાવ.
 ૩ પાછલા એટલે પૂર્વકૃત પાપ. ૪ નેમિનાથની ચહેરી.
 ૫ એકહજાર ને ચૌવીસ જિનપ્રતિમાસહિત. ૬ શ્રીઋષભદેવભગવાનનો પગલો

મૂર્તિ ભરતસૂપાલની રે લાલ, નિરખંતા મુખ થાય. ૩૬૦ ॥શેઠાશૈઠા
 ૧શીરિસહેસર વંદીયા રે લાલ, કીજે સફળ અવતાર; ૩૬૦
 ભવભયભાવઠ મેટીયા રે લાલ, દીઠે પ્રભુદીકાર. ૩૬૦॥શેઠાશૈઠા
 ગામુખદેવીચક્રેસરી રે લાલ, કવચક્ષ અહિંસાણુ; ૩૬૦
 રાત્રુજય સાનિધકારકું રે લાલ, એ મૂળપ્રાસાદ મંગલ. ૩૬૦॥શેઠાશૈઠા
 પ્રોઢી પ્રતિમા વંદીયે રે લાલ, અદ્યુદ આદિજિણુંદ; ૩૬૦
 ઢુંક મરદેવીમાયનો રે લાલ, દેહરૂં શાંતિ ને અજિતજિણુંદ.

૩૬૦॥શેઠાશૈઠા

પાંચપાંડવની દેહરી રે લાલ, ચૈામુખે આદિજિણુંદ; ૩૬૦
 તિહાં ગણધરની પાદુકા રે લાલ, પ્રભુમતાં આધક આણુંદ. ૩૬૦
 ॥શેઠાશૈઠા

અનુક્રમે સૂરજંકુંડથી રે લાલ, પ્રદક્ષિણા દેવાય; ૩૬૦
 નિર્મલ અંદનતણાવડી રે લાલ, જિહાં સીધ્યાં ઋષિરાય ૩૬૦॥શેઠાશૈઠા
 રચણુમય પ્રતિમા મૂલગી રે લાલ, પાંચસેં ધનુષ પ્રમાણુ; ૩૬૦
 નમણુ ઠહીજે તેહનું રે લાલ, ઉલખાઓલિ તસ નામ ૩૬૦॥શેઠાશૈઠા
 સિદ્ધવડાળે પગલાં નમી રે લાલ, ચઢીય આદિપુર પાજ; ૩૬૦
 ફરીને ઋષભજિન ભેટતાં રે લાલ, મારા સીધ્યાં સઘળાં કાજ.

૩૬૦ ॥શેઠાશૈઠા

એણિપરે દઈ પ્રદક્ષિણા રે લાલ, ફરસે વિમલગારિ બેહ; ૩૬૦
 નરકતિરિયગતિ નિરદલેરે લાલ, શુભગતિ પામે તેહ. ૩૬૦॥શેઠાશૈઠા
 સિદ્ધ અનંતા ઇહાં થયા રે લાલ, પામ્યા ભવનો પાર; ૩૬૦
 પ્રથમજિણુંદ સમાસર્થા રે લાલ, પૂરવનવાણું વાર. ૩૬૦॥શેઠાશૈઠા
 ધન્ય દિન વેળા તે ઘડી રે લાલ, સફળ ગણું અવતાર; ૩૬૦
 નયણુ નિરખ્યાં નેહશું રે લાલ, જિહાં નાલિનરિંદમદ્દાર;

૩૬૦॥શેઠાશૈઠા

નિતુ નિતુ કીજીયે વંદના રે લાલ, પ્રહસમે મનહ જગીસ; ૩૬૦
 ધીરવિમલકવિરાજનો રે લાલ, કહે નયવિમલ મુસિધ્ય. ૩૬૦॥શેઠાશૈઠા

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—સીતારામકો પરમ જસ ગાવના રે—એ દેશી.

વંદના વંદના વંદના રે, ગિરિરાજકું સદા મેરી વંદના રે;
 વંદના તે પાપ નિકંદના રે, આદિનાથકું સદા મેરી વંદના રે.
 જિનકો દરિસણ દુર્લભ દેખી, કીધી તે કર્મનિકંદના રે ॥ગિરિ૦૧॥
 વિષયકપાયતાપ ઉપરામીયે, જિમ મજે બાવનવંદના રે ॥ગિરિ૦૨॥
 ધનધન તે દિન કબાહી હોયે, થાયે તુમ મુખ દર્શનારે ॥ગિરિ૦૩॥
 તિહાં વિશાળ લાવ પણ હોયે, જિહાં પ્રભુ રૂપદેવ દર્શનારે ॥ગિરિ૦૪॥
 ચિત્તમાંહેથી કબાહુ ન વિસારું, પ્રભુ ગુણગણની ધ્યાવનારે ॥ગિરિ૦૫॥
 વળીવળી દરિસણ વહેલું લહીયે, એહવી રહે નિત્ય લાવનારે
 ॥ગિરિ૦૬॥

લયોલવ એહિજ ચિત્તમાં ચાહું, મેરે આર નહિ વિચારણા રે
 ॥ગિરિ૦૭॥

ચિત્રગયંદના મહાવતનીપેરે, રેર ન હોય હિતારના રે ॥ગિરિ૦૮॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પૂર્ણકૃપાથી, મુક્ત મુખોષ મુવાસના રે ॥ગિરિ૦૯॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—રામગિરિ.

વિમલગિરિવર શિખર મુંદર, સકલતીરથ સાર રે;
 નાલિનંદન ત્રિજગવંદન, ત્રયલજિન મુખકાર રે ॥ વિમલ૦૧॥
 ચૈત્યતરૂવર રૂપરાયણ, તજે અતિમનોહાર રે;
 નાલિનંદનતણા પગલાં, હેટલાં લવયાર રે ॥ વિમલ૦ ૨॥
 સમવસરિયા આદિજિનવર, જાણી લાલ અનંત રે;
 અજિતરાંતિ ચોમાસું રહિયા, એમ અનેક મહંત રે ॥ વિમલ૦૩॥
 સાધુ સિધ્યા જિહાં અનંતા, પુંડરીકગણધાર રે;
 રાંબ ને પ્રદુમ્ન પાંડવ, પ્રમુખ બહુ અણગાર રે ॥ વિમલ૦ ૪॥
 નેમિજિનનો શિષ્ય થાવચો, સહસઅડી(૨૫૦૦) પરિવાર રે;
 અંતગણ સત્રમાંહિ, જ્ઞાતાસત્ર મજાર રે ॥ વિમલ૦ ૫॥
 લાવશું ભવિ જેહ ફરશે, સિદ્ધક્ષેત્ર મુઠામ રે;

નરકતિરિગતિ દોષ ૧વારે, જપે લાખ જિનનામ રે ॥ વિમલ ૦ ॥ ૬ ॥
 રયણમય શ્રીઋષભપ્રતિમા, પંચસયા ધનુમાન રે;
 નિત્ય પ્રતે જિહાં દંદ્રિ પૂજે, દુસમ સમય પ્રમાણ રે ॥ વિમલ ૦ ॥ ૭ ॥
 ત્રીજે ભવે જે મુક્તિ પહોંચે, ભવિક ભેટ તેહ રે;
 દેવસાનિધે સકલપાંછિત, પૂરવે સરનેહ રે ॥ વિમલ ૦ ॥ ૮ ॥
 એણિપરે વેહનો સમલ મહિમા, કહ્યો શાસ્ત્રમોઝાર રે;
 જ્ઞાનવિમલ ગિરિધ્યાન ધરતાં, મુજ આવાગમન નિવાર રે.
 ॥ વિમલ ૦ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયણજીનું સ્તવન.

રાગ પંતળી.

સીતારામકો પરમ જસ ગાયનારે—એ દેશી.

રગિરિરાજકો પરમ જસ ગાયનારે, વીતરાગકો ગીતરસ ગાયનારે;
 અતિમહુમાન મુધ્યાન રસીલે, જિનપદપદ દેખાવનારે ॥ ગિરિ ૦ ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ તુમ છોડી અવરકે દ્વારે, મેરે કમહુ ન જાવનારે ॥ ગિરિ ૦ ॥ ૨ ॥
 જયું આતકકે જલદસલિલવિણુ, સરોવરનીર ન ભાવનારે ॥ ગિરિ ૦ ॥ ૩ ॥
 જયું અધ્યાતમભવવેદીકું, કમહુ આર ન ધ્યાવનારે ॥ ગિરિ ૦ ॥ ૪ ॥
 સામ્યભવન મનમંડપમાંહિ, આયવસે પ્રભુપાઠનાં રે ॥ ગિરિ ૦ ॥ ૫ ॥
 આદિકરણકે આદીધરજિન, શત્રુજયશિખર મુહાવનારે ॥ ગિરિ ૦ ॥ ૬ ॥
 ભરતભૂપતિકે વિરચિત ગિરિતથ, પાસીતાણું નયર દેખાડના રે
 ॥ ગિરિ ૦ ॥ ૭ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાન કરતથે, પરમાનંદ પદ પાડના રે ॥ ગિરિ ૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયણજીનું સ્તવન.

આપદહાં રે પાતિકહાં તુમે, શું કરશે હવે રહીને રે:
 ૫સિદ્ધાયણ જળ નયણે નિરખ્યો, હરે જાઓ તુમે વહીનેરે ॥ આપ ૦ ॥ ૧ ॥

૧ નિવારે ધૃત્યપિ. ૨ અથવા ગાવના ગાવના ગાવના રે ગિરિ-
 રાજકો પરમ જસ ગાવના એમ પણ બોલાય છે. ૩ વરસાદના ખાણી
 વિના. ૪ પ્રભુના પગનાં. ૫ શ્રીસિદ્ધાયણ નયણે નિરખી ધૃત્યપિ.

‘કાળ અનાદિ લગે તુમહાથે, પ્રીતિ ધરી નિરવહીને રે;
 આજઘડી પ્રભુભગતે રહેવું, ઇમ શીખવીડં મનનેરે ॥ખાપ૦॥૨॥
 દુસમસમયે એણે ભરતે, મુક્તિ નહી સધણને રે;
 પણ તુજ ભક્તિ મુક્તિને ખેંચે, ચમક ઉપલ જિમ લોહને રે;
 ॥ખાપ૦॥૩॥

શુદ્ધસુવાસન ચૂરણ આપ્યું, મિથ્યાપંકશોધનને રે;
 આતમભાવ થયો તમ નિમેળ, આનંદમય તુજ ભજનેરે ॥ખાપ૦॥૪॥
 બાહ્યઅવ્યંતરદુરમનકેરો, ભય ન હોવે હવે મુજનેરે;
 સેવક મુખીઓ સુજશવિલાસી, એ મહિમા પ્રભુ તુજનેરે ॥ખાપ૦॥૫॥
 નામમંત્ર પ્રભુનો જે ધાર્યો, તે થયો જગે મોહનનેરે;
 તુછ મુખમુદ્રા નિરખી હરખું, જિમ ચાતક જલધરનેરે ॥ખાપ૦॥૬॥
 અક્ષયનિધાન તુછ સમકિત પામી, શું કીજે ચલ ધનનેરે;
 શાંતિમુધારસ નયનકચોલે, સૌચી સેવક તનુને રે ॥ ખાપ૦॥૭॥
 તુછ વિણ અવર ને દેવ કરીને, નવિ ચાહું ફરી ફરીનેરે;
 જ્ઞાનવિમલ કહે ભવજલ તારો, સેવકબાંધે મહીનેરે ॥ખાપ૦॥૮॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—શેત્રુંજે જમ્યે લાલન—એ દેશી.

. સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો,
 ઘરે ખેડાં પણ બહુ ફલ પાવો ભવિકા બહુ ફલ પાવો. ॥ ૧ ॥
 નંદીચરયાત્રાથે જે ફલ હોવે,
 તેહથી બમણું ફલ તે કુંડલગિરિ હોવે ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥
 ત્રિગણું રૂચકે ચરિગણું ગજદંતા,
 તેહથી બમણેડું ફલ જમૂ મહંતા. ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥
 પટગણુ ધાતકીચૈત્ય જુહારે,
 છત્રીસગણું ફલ પુખ્ખરવિહારે. ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥
 તેહથી તેરસગણું ફલ મેરચૈત્ય જુહારે,
 તેહથી સહસગણું ફલ સમ્મેતગિખરે. ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥

૧ આદિ અનાદિલગે ઇત્યપિ ૨ પ્રભુચરણે ઇત્યપિ.

૩ ચમકપાપાણુ જેમ લોહને ખેંચે તેમ. ૪ તેહથી આતમ થયો મુજ
 નિર્મળ ઇત્યપિ. ૫ કનકચોલે ઇત્યપિ. ૬ પુષ્કતધ્વીપના ચૈત્યે.

સાખગણું દેલ અંજનગિરિ બુદ્ધારે,
 દશસાખગણું દેલ અષ્ટાપદ ગિરનારે.
 કોણિગણું દેલ શ્રીશત્રુજય ભેગમે,
 એમ રે અનાદિના ^૧દુરિતને મેદે.
 એમ અનંત અનંત દેલ પાવે,
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ ગુણ ગાવે.

॥ ભવિં ॥ ૬ ॥

॥ ભવિં ॥ ૭ ॥

॥ ભવિં ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—ચાલો ચાલો વિમલગિરિ જયે રે—એ દશી

હાં રે મને આછીરાય ખતાવે રે,
 હાં રે મને નિહીરાય ખતાવે રે ॥ નાગર સજ્જનાં રે ॥
 હાં રે કોઈ શત્રુજયરાય ખતાવે રે,
 હાં રે વિમલાચળતીર્થ ખતાવે રે. ॥ નાગરં ॥ ૧ ॥
 દેહિં તસ માનને અરધસમાન રે,
 જો તારે દિલ આવે રે. ॥ નાગરં ॥ ૨ ॥
 અતિહિ ઉમહિઓને બહુદિન વહિઓ રે,
 ચારે પાજ ચકાવે રે. ॥ નાગરં ॥ ૩ ॥
 ધવલ દેવાલયાને મુરપતિ મળિયા રે,
 માનવના વૃંદ આવે રે. ॥ નાગરં ॥ ૪ ॥
 નિરખી નિરખીને હરખિત હોઈ રે,
 પરખી ચ્યાતક ધન પાવે રે. ॥ નાગરં ॥ ૫ ॥
 ધન ધન નરપતિ ધન ધન શૃંગપતિ,
 સંઘપતિતિલક ધરાવે રે. ॥ નાગરં ॥ ૬ ॥
 સકલતીરથમાં મહિમા મોઢે રે,
 આગમવાત મુણાવે રે. ॥ નાગરં ॥ ૭ ॥
 ચેર બેઠા પજુ એહને ધ્યાવે રે,
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાવે રે. ॥ નાગરં ॥ ૮ ॥

૧ દુરિત ઉમેદે પ્રત્યપિ. ૨ શ્રીસિદ્ધાચળતીર્થમાં ચાર પાજ (ચક્ર-
 વાના રસ્તા) છે તેમાં શત્રુજયની (નલેટીયા) ૧, શત્રુજયીનદીની ૨, રોહિ-
 શાળાની ૩, ઘેગીની ૪, એમ ચારપાજ; એ ચારપાજમાં દરેકના મૂળમાં
 શ્રીઆદીશ્વરજીવાનના પગલાં છે. ૩ ચાતકપદ્મી જેમ વરસાદ.

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—છંડાનાંછ—એ દેશી.

ત્રિભુવનનાયક તુંહિ (૨), સુરનર છે સવિ તુજ પાયક તુંહિ (૨);
આપો મુઝ સમકિતક્ષાયક તુંહિ(૨), સવિ ગુણમણિ વરલાયક તુંહિ(૨)
કે તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥
તું વિધિ વેધા વરગુણ પ્રદા, તું શંકર મહાદેવા;
તું પુરોત્તમ તુંહિ નિરંજન, વિદ્યેષ્ય સયમેવા ॥ તુંહિ ॥ ૨ ॥
યોગીધર તું યોગકરણ ગુણ, દાખે અતુલવ આખે;
નાસિજાત વળી આદિપુરૂષ તું, નામ અનેક એમ ભાખે ॥ તુંહિ ॥ ૩ ॥
વીતરાગની શુદ્ધિ ધ્યાતા, વીતરાગતા પાવે;
એ મુગતું પણ અચરિત્ર એહી, રાગી રાગ જણાવે ॥ તુંહિ ॥ ૪ ॥
કારણના ગુણ કારણ દાખે, એહવી છે પરિવાડી;
પણ કારણગુણ કારણ થઈને, ભાંછ રાગ અઝાડી ॥ તુંહિ ॥ ૫ ॥
ભવથી અસંગો ભવિમન વિસંગો, રૂકડગોરોચનવાન;
જિનહર મૂહરમાંહિ નિરખી, મોટું મહિમનિધાન ॥ તુંહિ ॥ ૬ ॥
સિદ્ધાચલ શ્રીમ્કપલજિનેધર, તે સમખિખ વિરાલે;
નિરખે દુઃખદોહડગ સવિભાલે, જિમ રહરિનાદે ગજરાજ ॥ તુંહિ ॥ ૭ ॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુવદન તિહાળી, દુરિતમિથ્યામતિ રાળી;
પ્રગટી સહજાનંદ દીવાળી, પાતિકપંક પખાળી ॥ તુંહિ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

લાહો પલેજ્યો રે લાહો લેજ્યો, લાહો લેજ્યો યાત્રા કરેજ્યો;
શત્રુજયગિરિની પાલે ચહતાં, અમહને સાથે લેજ્યો;
મુગતિવધૂની ચાહ કરો તો, શ્રીજિનપૂજા કર્યો ॥ લાહો ॥ ૨ ॥
મહારા જિનજીને નહવણ કરાયો, કંચનઝારી ભારી જડિત ઘડિત સારી
ખલખલ ખલખલ નિર્ભય નીરે ફેરાયો;
નીરે નહવરાયો, હરખ ધરાયો, લુહણાં અંગે કરાયો,

૧ નાસિરાજના પુત્ર અને પક્ષે પ્રદા. ૨ કન મુંદર.

૩ મૂધર એટલે પર્વત તે સિદ્ધગિરિ. ૪ સિંહના ચબ્દે જેમ હસ્તિરાજ.

૫ સેવો ધર્મપિ. ૬ અહિં 'યો'ને બદલે ગુજરાતીભાષામાં જ્યો બોલવો.

જિનમુખ નિરખી દિયડે હરખી, અમૃત નયન ભરાયો.

॥ લાહો ૦ ॥ ૨ ॥

મહારા સાહિબજીને આંગી બનાયો, કેશરચંદનરી હીરાકંચનરી,
જલહલ જલહલ લાલકે નીલ ક્વાયો;

લાલ જડાયો પાછી ઘડાયો, ભૂપણ આંગી ધરાયો,
આંગી વિરચાઈ અવલ બનાઈ કુમુભાસ પહિરાયો ॥ લાહો ૦ ॥ ૩ ॥

મહારા પ્રભુજીને છત્ર ધરાયો, મોતીની જલ્દી પ્રેઈ પરવાલી,
રણઝણ રણઝણ રજતધુધરી લાયો;

ધુધરી ઘમકાયો, અમર ધરાયો, ચંદ્રકિરણ સમશાયો,
અમ્હુપરે જિનને નમન કરે તે, હિંચી સુગતિ મિલાયો ॥ લાહો ૦ ॥ ૪ ॥

મહારા પ્રભુજી આગે ધૂપ કરાયો, કૃષ્ણાગર કરતૂરી અંબરમાંદિ-
ચૂરી, ધગ ધગ ધગ ધગ ધૂપ બતી સળગાયો;

જિનને ધૂપાયો, દુરિત દઝાયો, મંગલદીપ કરાયો,
ધૂપ પ્રદીપ દશાંગ કરતાં, સઘળાં કર્મ ખપાયો ॥ લાહો ૦ ॥ ૫ ॥

મહારા સાહિબ આગે વાગ્ગ વજગયો, માદલ ભૂંગલ ભેરી,
તાલ કંસાલ ન રેરી, હમદમ હમદમ ધુલિર નિસાણુ ગુઢાયો;

વાગ્ગ વજગયો, નૃત્ય કરાયો, બત્રીસખદ્ધ ધરાયો,
તત્ત્વ તનનન તનનન ઘેઘ ઘેઈ પાઠ ભણાયો ॥ લાહો ૦ ॥ ૬ ॥

મહારા સાહિબજીની ભક્તિ કરેયો, કાંઈ વીનતિને વચણે નયનસદ્ણે,
દિલ ધરિ દિલ ધરિ ગુણગણ તેહનાં ધરેયો;

ભક્તિ કરેયો, નેહુ ધરેયો, આણા ૧ સિરપરિ ધરેયો,
શ્રીજ્ઞાનવિમલસરિ ઋપભજિણેસર, અવિચલધ્યાને રહયો ॥ લાહો ૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાંતજીનું સ્તવન.

રાગ—લાયો લાયોને રાંજ મૂંઘા મૂંઘા મોતી—એ દેશી.

મોરારા આતમરામ કણ દિને શેત્રુંજે જશુ;
શેત્રુંજકેરી પાંજે ચઢતાં, ઋપભતણાં ગુણ ગાશુ ॥ મોરારા ૦ ॥ ૧ ॥

એ ગિરિવરનો મહિમા નિસુણી, હૈયડે સમક્તિ વાશુ;
જિનવર-ભાવસહિત પૂજને, ભવે ભવે નિર્મળ થાશુ ॥ મોરારા ૦ ॥ ૨ ॥

મન વચ કાયા નિર્મળ કરીને, સરજકૃતે નહાશુ;

મરદેવીના નંદન નિરખી, પાતિક દુરે પલાશુ' ॥ મોરાં ॥ ૩ ॥
 ઇણિગિરિ સિદ્ધ અનંતા હુવા, ધ્યાન સદા તસ ધ્યાશુ';
 સકલ જન્મમાં એ માનવભવ, લેખેકરીય સરાશુ' ॥ મોરાં ॥ ૪ ॥
 સુરનરપૂજિત પ્રભુપદકજરજ, નિલવટે તિલક ચક્રાશુ';
 'મનમાં હરસી કુંગર ફરસી, હૈયડે હરખિત થાશુ' ॥ મોરાં ॥ ૫ ॥
 સમકિતધારી સ્વામિસાથે, સદ્ગુરુ સમકિત લાશુ';
 છહરી પાળી પાપ પખાળી, દુરગતિ દુરે દલાશુ' ॥ મોરાં ॥ ૬ ॥
 શ્રીજિનનામી સમકિત પામી, લેખે ત્યારે ગણાશુ';
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ કહે ધનધન તે દિન, પરમાનંદપદ પાશુ' ॥ મોરાં ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—માહરી સહી રે સમાણી—એ દશી.

આવો ભવિક શત્રુજયગિરિ જઇયે, લેટીને નિર્મલ થઇયે રે;
 સખી ભવજલ તારે.
 પૂરવસંચિત પાપ પણારે, સેવ્યા શિવમુખ લહીયે રે ॥ સખીગા ॥ ૧ ॥
 કર્મભૂમિમાં એહ સરિખુ', તીરથ અવર ન કેઈ રે ॥ સખીગા ॥
 સિદ્ધ અનંત થયા એણે ઠામે, તીરથ ધરતી ભેઈ રે ॥ સખીગા ॥ ૨ ॥
 સમકિતશુદ્ધવિરતિ પરિણામે, જિનપૂજનો રાગી રે ॥ સખીગા ॥
 વળીય વિશેષ એણે ઠામે, એકમના લય લાગી રે ॥ સખીગા ॥ ૩ ॥
 એક દાય ત્રણ ભવમાંહે પામે, અવિચલ પરમાનંદી રે ॥ સખીગા ॥
 રનાગ મોર સિંહ વાઘપ્રમુખ તિરિ, સુગતિ ગયા જિન
 વંદી રે ॥ સખીગા ॥ ૪ ॥

પંથમે આરે ભવિકને તારે, ભવજલ પાર ઉતારે રે ॥ સખીગા ॥
 રિસહેસરઆણા શિરધારી, હોવે અદ્યસસારી રે ॥ સખીગા ॥ ૫ ॥
 દાન શીલ તપ ભાવના ભાવે, આપણીશક્તિ ન ગાપે રે ॥ સખીગા ॥
 ધિરપરિણામે વિધિ નવિ સ્વામે, વિવિધભક્તિ નવિ લોપેરે ॥ સખીગા ॥ ૬ ॥
 સોવનપુરિસાનિપરે નિતુ નિતુ, મંગલક્રમલા વાધે રે ॥ સખીગા ॥
 અનુક્રમે જ્ઞાનવિમલ ગુરુ ગુણધી, સહજે શિવમુખ સાધેરે ॥ સખીગા ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

આપો આપો ને લાલ, મુજને મૂંઘા મૂંઘાં મોતી;
 લાવો લાવે ને રાજ, મુજને મૂંઘા મૂંઘાં મોતી;
 શ્રીસિદ્ધાચલ નિરખી વધાવું, પૂરણપુણ્ય પનોતી ॥ આપો ૦ ॥૧॥
 પ્રથમજિનેસરને જઈ પૂજું, પહેરી નિર્મળ ઘોતિ;
 હરખે હરખે પ્રભુમુખ નિરખી, મુજને મટકે જોતી ॥ આપો ૦ ॥૨॥
 પૂરવસંચિત ખલુ પાતિકાં, દુઃખમ્મ દોહડગ જોતી;
 પ્રભુગુણગણ મોતનકી માલા, લાવનાગુણમાં પરોતી ॥ આપો ૦ ॥૩॥
 અનુભવક્ષાલા એસી પ્રગટી, પહેલાં કદીય ન હોતિ;
 ધ્યાનધ્યેયકિરિયા અનુભાવે, પ્રગટે નિરંજન જ્યોતિ ॥ આપો ૦ ॥૪॥
 પૂજા વિવિધ પ્રકારે વિરચિત, મણિમયભૂષણજ્યોતિ;
 નાઠકગીત કરંતા મોરી, વાંછિત આશ કલંતિ ॥ આપો ૦ ॥૫॥
 સિદ્ધાચલ નિરખી ભવભવની, અલક્ષી ગઈ રોઅંતિ;
 ઋદ્ધિસિદ્ધિલીલાસુખ પાઈ, હિયડે જે હસંતિ ॥ આપો ૦ ॥૬॥
 શિવમુદરીવરવા વરમાળા, કંઠે કવે વસી હોંતિ;
 જ્ઞાનવિમલગુરુ પ્રભુની સેવા, કામગવી ઢાહતિ ॥ આપો ૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—આજ સખી સંખેસરો—એ દશી.

એ ગિરિઓ ગિરિ રાજ્યો, પ્રભુમીજે લાવે;
 ભવભવસંચિત આકરાં, પાતિકાં જાવે. ॥ ૧ ॥
 વજ્રલેપસમ જે હોવે, તે પણ તસ દુર;
 એહનું દર્શન કીજીએ, ધરી લાક્ષ્મી પડર. ॥ ૨ ॥
 ચંદ્રશેખરરાજ થયો, નિજલગિનીલુખ્યો;
 તે પણ એ ગિરિ સેવતાં, ક્ષણમાંહે સિધ્યો. ॥ ૩ ॥
 શુકરાજ જ્ય પામીયો, એહને સુપસાયે;
 ગોહત્યાદિક પાપ જે, તે દુર પલાયે. ॥ ૪ ॥

૧ પહેલી નિજમલ ધોતી ઇત્યપિ. ૨ દોહડગ. ૩ અલક્ષી એટલે દરિદ્રતા.

અગમ અપેય અભક્ષ્ય જે, કીધાં જેણે પ્રાણી;
 તે નિર્મળ ઇણ ગિરિયે થાય, એ જિનવર વાણી. ॥ ૫ ॥
 પાદ સર્પ પ્રમુખા પશુ, તે પણ શિવ પામ્યા;
 એ તીરથ સેવ્યાથકી, સવિ પાતક વામ્યા. ॥ ૬ ॥
 ચૈત્રીપૂનમે વંદતાં, ટળે દુઃખ કિલેશ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી, હોય મુજસ વિશેષ. ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળજનું સ્તવન.

રાગ—સપ્તિ એ જિન તાર—એ દેશી.

તીરથ વાર એ તીરથ વાર, સાંભળજો સૌ તાર રે; એ તીરથ તાર.
 ભવજનનિધિ તરવા ભવિજનને, પ્રવહણપરે એ તાર રે ॥ એ૦ ॥ ૧ ॥
 એ તીરથનો મહિમા મોટો, નવિ માને તે કાર રે ॥ એ૦ ॥
 પાર ન પામે કહેતાં કોઈ, પણ કહિયે મતિ સાર રે ॥ એ૦ ॥ ૨ ॥
 સાધુ અનંતા ઇહાં કહે સિદ્ધા, અંત કર્મના કીધા રે ॥ એ૦ ॥
 અનુભવ અમૃતરસ જેણે પીધા, અભયદાન જગે દીધાં રે ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥
 નમિ વિનમિ નિધાધરનાયક, દ્રાવિડવારિખિલ જાણે રે ॥ એ૦ ॥
 થાયચ્યા શુક સેત્રગ પંથક, પાંડવ પાંચ વખાણે રે ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥
 રામમુનિ ને નારદમુનિવર, શાંખપ્રયુક્તકુમારે રે ॥ એ૦ ॥
 મહાનંદ પદ પામ્યા તેહના, મુનિવર ખડુ પરિવારે રે ॥ એ૦ ॥ ૫ ॥
 તેહભણી સિદ્ધક્ષેત્ર એહનું, નામ થયું નિરધાર રે ॥ એ૦ ॥
 શત્રુજયકદપે માહાત્મ્યે, એહનો ખડુ અધિકાર રે ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥
 તીરથનાયક વાંછિતદાયક વિમલાચલ જે ધ્યાવે રે ॥ એ૦ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ કહે તે ભવિને, ધર્મશર્મ ઘરે આવે રે ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળજનું સ્તવન.

સારો સોરઠેશ દેખાઓ રસીયા ॥ સારો ॥ આંકણી ॥
 સોરઠેશમે નીકે દો તીરથ, ગદગિરનાર શત્રુજય ગિરિયા ॥ સા૦ ॥ ૧ ॥
 રૈવતગિરિપરિ રચદુપતિકેશ, દીક્ષા કેવલજ્ઞાન રસિયા ॥ સા૦ ॥ ૨ ॥

૧ ન જનાવાયક જગ્યાએ ગયો હોય અને ન પીવાયાયક પીધું હોય
 અને નહિ ખાનાવાયક ખાધું હોય તેવા પ્રાણી પશુ. ૨ નેમિનાયના.

રાત્રુલનારી નેમીસર હાથે, મંજમ લેખ ^૧લવોદધિ તરીયા ॥સાગા૩॥
 શત્રુજયઉપરે શ્રીરિસહેસર, પૂરવનચાણું(વાર) સમોસરીયા ॥સાગા૪॥
 ઇહાં અણગાર અનંતઅપાર, અણસણગ્રહિ શિવમુખ વરીયા ॥સાગા૫॥
 નાલિમદ્દહારને કરીય જુહાર, પાવન કરું મેં સવિ પરીયા ॥સાગા૬॥
 હીન અવતાર ન હોત લગાર, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ શિર ધરીયા ॥સાગા૭॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચલનો વાશી પ્યારો લાગે, મોરા રાજીંદા ॥ સિદ્ધાચલ ॥
 શત્રુજયનો વાશી પ્યારો લાગે, મોરા રાજીંદા ॥ શત્રુજય ॥
 ઇણુણે કુંગરીયામાં ઝીણીઝીણી કોરણી, ઉપર શિખર બિરાજે.
 મોરા ॥ સિદ્ધા ॥ ૧ ॥
 કાને કુંડલ મુકુટ બિરાજે, ખાંદે બાજુમંથ ઇજે. મો ॥ સિગાર ॥
 ઐમુખ બિંબ અનોપમ ઇજે, અદ્ભુત હીઠે દુઃખ લાજે.

મોરાગા સિં ॥૩૦॥

ચુવા ચુવા અંદન એર અરગજ, કેશરતિલક વિરાજે મોગાસિંગ ૪ ॥
 એણે ગિરિ સાધુ અનંતા સિદ્ધા, કહેતાં પાર ન આપે મોગાસિંગ ૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ એણિપરે બોલે, આ લવ પાર ઉતારે મોગાસિંગ ૬ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

શુભપરિણામ વધારે તુમે શેત્રુંજે ચાલો, મરદેવીના નંદ
 નિહાલો. તુમે ૦

પાતિકપંક પખાલો, તુમે ગિરિવરીયે ચાલો,
 નિજ જીવિત જન્મ સુધારે રે, વિમલાચલ ચાલો. ॥૧॥
 માનું એ તીરથ સમરથ જગમાં, શું કરશે કળિકાલે રે ॥તુમે ૩॥
 એ સ્વાવન લવિજનકું કરવા, તરવા મોહહિમાળો રે ॥તુમે ૪ ॥
 દર્શનગુણે દર્શનકારક, જાણે દેવ દુંદાલો રે ॥ તુમે ૦ ॥
 ગગરવરજ સવિરજ સમવાને, માનું પુષ્કરવરસાલો રે ॥તુમે ૩ ॥
 સુનંદા મુમંગલાદેવીના, જગજ્જયણ એહ વાહલો રે ॥તુમે ૦ ॥

૧ સંસારરૂપ સમુદ્ર.

૨ પવિત્ર.

૩ ઋદ્ધિગારવ ૧, રસગારવ

૨, તથા સાતાગારવ ૩, એ ત્રણ ગારવરૂપ ધૂળ ૪ પુષ્કરાવર્તમેધ.

સંકટ સઘળાં અરતિ ને આરતિ, આજથી સવિ પરબળોરે ॥તુમેગા૫૧॥
 અલખ અગોચર ચરિત્ર તુમારે, ન લખે મૂઢમતિવાળોરે ॥તુમેગા
 માનું એ મોહજયને કહેતી, એ ગઠ રણેરોસાળો રે ॥તુમેગા૫૨॥
 શ્રીરિસાહેસરે તું પરમેશ્વર, ઉત્તતપૂર્વ ખુલાસો રે ॥તુમેગા
 ચરણસરોજયુગલ પ્રણમીને, જ્ઞાનવિમલ ગુણ પાળો રે ॥તુમેગા૫૩॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—રાય કહે રાણી પ્રત્યે—એ દશી.

નિહુડી રાયણ તરતજે રે મુણ મુંદરી.
 પિહુડા પ્રણજના પાય રે ગુણમંજરી.
 ઉત્તલ ધ્યાને ધ્યાદ્યએ રે મુઠ એહિજ મુક્તિ ઉપાય રે; ગુઠ ॥૧॥
 શીતલછાંચે બેસીયે રે મુઠ જાત્રા કરી મનરંગ રે; ગુઠ
 પૂછયે સોવનકુલડે રે મુઠ જિમ હોય પાવન અંગ રે. ગુઠ ॥૨॥
 ખીર ઝરે જેહ ઉપરે મુઠ નેહ ધરીને તેહ રે; ગુઠ
 તે ત્રીજે લયે શિય લહે મુઠ થાયે નિર્ભગ દહ રે. ગુઠ ॥૩॥
 પ્રીતિ ધરી પ્રદક્ષિણા મુઠ દિએ એહને જે સાર રે; ગુઠ
 અલંગપ્રીતિ હોએ તેહને મુઠ ભવભવ તુમ નિરધાર રે ગુઠ ॥૪॥
 કુસુમપત્રફલ મંજરી મુઠ શાખા થડ ને' મૂલ રે ગુઠ
 દેવતણા છે રવસતિયા મુઠ તીરથ ને અનુકૂલ રે. ગુઠ ॥૫॥
 તીરથધ્યાન ધરી મને મુઠ સેવો એહની છાંય રે; ગુઠ
 જ્ઞાનવિમલસરિ ભાખિઓ મુઠ શત્રુજયમાહાત્મ્યમાંય રે ગુઠા૬॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—કાફી.

ગિરિરાજ તેરે દર્શનથે, અમ મેરો મન હે લીના;
 મરૂદવીકે લાણે તુમ ગિરિ પધારે,
 નાલિકે છખીલા લાલ મેરે પ્રાણધારે. ॥ ગિરિ ॥૧॥
 ગ્રોહએહ દુર ગલેરિ તુમ ધ્યાન સેતી;

ચિત્તમાં આનંદ હુઓ તાકી વાત કરું કેતી,	॥ ગિરિં ॥૨॥
મિથ્યાત લાત મારકે ધકાય દુર ઝીનો;	
દીનશરણ શુદ્ધકરણ તુમ પાય લીના.	॥ ગિરિં ॥૩॥
‘ગજેન્દ્ર’ રેવા રેર મેવા ત્યહિ સેવા વાલહી;	
પુણ્ય કે અખાર સાર કલ્પવેલિ મેં લહી.	॥ ગિરિં ॥૪॥
મુધાસમાન તોરે ધ્યાન રહું તેણ પીનો;	
એક તાન તણ ય માન જિમ ‘નીરમીના.	॥ ગિરિં ॥૫॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ વયલ શરણ મેરે એહી;	
તું અદહી તું અનેહી-મેં સદા તુમ નેહી.	॥ ગિરિં ॥૬॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—પ્રભાતી.

આવી રૂડી ભક્તિ મેં પહેલા ન જાણી,	
પહેલા ન જાણી રે પ્રભુજી પહેલા ન જાણી;	
સંસારની ‘માયામાં’ મેં તો વલોયું પાણી.	॥ આવીં ॥૧॥
શત્રુજયગિરિવર જઞ્ઞએ, નવાણું વહીએ;	
આતમ શુદ્ધ કરીને એ તો, પાવન થઞ્ઞએ.	॥ આવીં ॥૨॥
ઋષભજિજ્ઞેસર સ્વામી માર, ભેટ્યા ભલે ભાવે;	
નાલિનરેસરનંદન દીઠા, હરખ્યો તે વારે.	॥ આવીં ॥૩॥
ચોરાશીલાખ જીવાયોનિમેં, ભામિયો કાલ અનંતા;	
તિહાં ભાવામત્તને નવિ પેખ્યો, એવો અરિહંતા.	॥ આવીં ॥૪॥
કામ ક્રોધ માન માયા લોભે, અતિ રડવડીયો;	
એકેંદ્રી બેઠંદ્રિ તેઠંદ્રિમાંહે, તું નવિ પેખ્યો.	॥ આવીં ॥૫॥
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ઈમ જન્મે, મુને એહવા હેવા;	
મોક્ષમાર્ગના સ્વામિ આપો, મુજને એ મેવા.	॥ આવીં ॥૬॥

(૨૨૨)

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—મારૂં.

મારૂં મન મોહું રે શ્રીસિદ્ધાચળે રે, દેખીને હર્ષખત થાય;
વિધિગુ' કીજેરે જાત્રા એહની રે, મહારાં ભવભવના દુઃખ જાય.

॥ મારૂં ૦ ॥ ૧ ॥

પંચમે આરેરે પાવન કરણે રે, એ સમો તીરથ નહિ કોય;
મોટો મહિમારે 'મહિયલ એહનો રે, આ ભરતે ઇહાં જોય.

॥ મારૂં ૦ ॥ ૨ ॥

ધણ ગિરિ આબ્યા રે જિનવર ગણધરા રે, સિધ્યા સાધુ અનંત;
કુહલુ કર્મ પણ ધણગિરિ ફરસતારે, હોમ કર્મની શાંત ॥ મારૂં ૦ ॥ ૩ ॥

જૈનધર્મ તે સાચો જાણિયે રે, માતું તીરથ એ થંભ;
ગુરનરકિતરનૃપવિધાધરા રે, કરતાં નાદા હો રંભ ॥ મારૂં ૦ ॥ ૪ ॥

ધનધન વેલા રે ધનધન તેઘડી રે, ધરીયે હૃદયમોજારે;
શ્રીજ્ઞાનવિમલમૂર્તિગુણ એહના ઘણા રે, કહેતાં નાવે હો પાર.

॥ મારૂં ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચલ વંદો રે નરનારી, નરનારી નરનારી ॥ સિદ્ધાં ૦ ॥
નાભિરાયા મરૂદેવીકો નંદન, ઋષભદેવ મુખકારી ॥ સિં ૦ ॥ ૧ ॥

સિદ્ધાચલ વંદો રે નરનારી, તમે ભેટો રે તરનારી; સિદ્ધાં
તારે ચારે પાજ ઉપરવારી ॥ સિં ૦ ॥ ૨ ॥

સમકિત શુદ્ધકરણ એ તીરથ, ત્રિભુવનમન હિતકારી ॥ સિં ૦ ॥ ૩ ॥
શિવમુખકરણ ભવદુઃખવારણ, મોહ મિથ્યાત નિવારી ॥ સિં ૦ ॥ ૪ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુ વેલ વધારણ, હાં રે આવા ભક્તિ કરૂં એક તારી.
॥ સિં ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—નાયકાની દેશી.

એક દિન પુઠરીકગણધરૂં રે લાલ,

૧ પૃથ્વીતલમાં અથવા જગમાં ઇત્યાદિ.

૨ જ્ઞાનવિદ્યોત ઇત્યાદિ.

પૂછે શ્રીઆદિજિજ્ઞાંદ મુખકારી રે;
 કહીયે તે લવજલ ઉતરી રે લાલ,
 પામીશ પરમાનંદ લવવારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૧ ॥
 કહે જિન ઠણગિરિ પામશે રે લાલ,
 જ્ઞાન અને નિર્વાણ જયકારી રે;
 તીરથમહિમા વાંધશે રે લાલ.
 અધિક અધિક મંદાણુ નિરવારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૨ ॥
 એમ નિમુણી તિહાં આવીયા રે લાલ,
 ઘાતિકર્મ કર્યાં દુર તમવારી રે;
 પંચકોડમુનિએ પરિવર્યા રે લાલ,
 હુઆ સિદ્ધિ હજાર લવ વારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૩ ॥
 ચૈત્રીપૂનમ દિન કીજીયે રે લાલ,
 પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલવારી રે;
 ફલ પ્રદક્ષિણા કાઉરસગે રે લાલ,
 લોગસ્સ થુઈ નમુકાર નરનારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૪ ॥
 દશ વીશ ત્રીસ ચાલીશ લલા રે લાલ,
 પચાસ પુષ્પની માલ અતિસારી રે;
 નરલવ લાહો લીજીયે રે લાલ,
 જિમ લહો જ્ઞાનવિસાલ મનોહારી રે. ॥ એક૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—લાજલદે માત મહાર—એ દેશી.

સિદ્ધાચળ ગુણગણ, લવિ પ્રણમો ધરી નેહ;
 આજહો સોહો રે મન મોહો, તીરથરાજીયોજી. ॥ ૧ ॥
 આદીધર અરિહંત, મુક્તિવધૂનો કંત;
 આજહો પૂરવ વાર નવાણું આવી સગોસર્થોજી. ॥ ૨ ॥
 સકલમુરમુરરાજ, કિતરદેવ સમાજ;
 આજહો સેવારે સારે તે કરજોડી કરીજી. ॥ ૩ ॥
 દર્શનથી દુઃખ દુર, સેવે મુખ ભરપૂર;

આજહો એણેરે કળિકાળે કદપતર અછેછ. ॥ ૪ ॥
 પુંડરીકગિરિધ્યાન, લહીએ બહુયશમાન;
 આજહો દીપે રે અધિકી તસ જ્ઞાનકલા ઘણીછ. ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજીજ્ઞનું સ્તવન.

રાગ—નાટકીયાની નંદીની દેશી.

સંઘપતિભરતનરેસર, શત્રુજયગિરિ આવે રે લોલ.
 અહો શત્રુજયગિરિ આવે રે લોલ.
 સોવન દહેરાસર વળી, આગળ પધરાવે રે લોલ અહો
 'વાસવપ્રમુખ મુરુ બહુ, સાથે તિહાં સોહેરે લોલ અહો
 વંશદિવાકુ સોહાવીઓ, ત્રિભુવનમનમોહેરે લોલ અહો ॥૧॥
 બાહુબલ આદે કરી, કોડિ મુનિવર મળિયારે લોલ અહો
 જ્ઞાની ગણધર જાણીયે, નમિ ચિનમિ બળીયારે લોલ અહો
 સોમયશા આદે કરી, મહીધર રથવાળા રે લોલ અહો
 સામંત મંત્રિ અધિપતિ, માની મન્દરાગારે લોલ અહો ॥૨॥
 શ્રાવક ને વળી શ્રાવિકા, વર આણુપ્રતધારીરે લોલ અહો
 કનકસેનાદિક સાધવી, પ્રતિની પ્રતધારી રે લોલ અહો
 અતુરંગસેનાએ પરિવર્યા, છત્રચામરધારા રે લોલ અહો
 અઢંગક દાને વરસતા, જિમ સજલજલધારા રે લોલ અહો ॥૩॥
 સાથે મુલદ્રાદિક બહુ. પ્રવરપદ્મરાણી રે લોલ અહો
 ઈંદ્રમાળ પહેરે તિહાં, ધન ધન અવતારા રે લોલ અહો
 ઓમ્કવશુ ગિરિરાજની, કરે ભક્તિ અપારારે લોલ અહો
 શિખર શિખર ત્રિહુ કાળના, કરે જૈન વિહારારે લોલ અહો ॥૪॥
 ગણધર નાલિસાથે અછે, બહુ મુનિ આધારારે લોલ અહો
 બિંબપ્રતિષ્ઠા તે કરે, વિધિશુ જયકારા રે લોલ અહો
 સંઘપતિતિલક સોહામણુ, ઈંદ્રાદિકસાથે રે લોલ અહો
 થાપી થાપે જસ ઘણે, જ્ઞાનવિમલ ભાગે રે લોલ અહો ॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળનું સ્તવન.

રાગ દેશાખ—અમહે વાદ્યા રે (૨)—એ દેશી.

અમહે નાદ્યારે (૨) સૂરજકુંડમાં નાદ્યા રે;

૧ શ્રીસિદ્ધાયજની ભેટી ન હોય, ત્યાંસગે ભવ સઘળો એ વાદ્યા રે.
॥અમહે૦॥૧॥

તીરથ ખડુ અવનીતળે નિરખ્યાં, તે મનમાં ન સુહાયા રે;
નાભિનરેસરતંદન નિરખત, ધર્મ સકલ આરાધ્યા રે ॥અમહે૦॥૨॥
કોઠિ અનંત મુનીસર સિધ્યાં, તપ સઘળાએ સરાધ્યા રે;
ભાવસહિત જે ગિરિવર ફરસે, તસ શિવમુખ ઝકર આપારે ॥અ૦॥૩॥
હોય અકુમ સાત છટ કરીને, લાખ નવકારજ ધ્યાયો રે;
ધણિપરે વિધિશુ શત્રુજય સેવે, તસ દુઃખદુરિત ગમાયારે ॥અ૦॥૪॥
જે નર શ્રીસિદ્ધેસર ભેટે, ધન્ય તે જનનીભયા રે;
જ્ઞાનવિમલગિરિ ધ્યાન ધરતા, સમકિતગુણિધિ પાયા રે ॥અ૦॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયજળનું સ્તવન.

રોતુંજકેરી દુકે ઉમાહો લાગ્યો રે નયણાં,
લલિતસરોવરપાલ હારોદર લાગી રે સયણાં;
શ્રીઆદીશ્વર અરિહંતજ રે, એલગડી અવધાર;
ભયભંજન ભગવંતજ રે, મનમંદિર પાઉધાર.

॥ કૃપા કરી સુણીયે રે વયણા ॥૧॥

તીરથ તીરથ સહુ કહે રે, પણ રોતુંજ સમ નહી કોય;
સીમધરજિનરાજજ રે, લાખે મુણે ભવિલોય ॥ કૃપા ॥૨॥
પંચમઆરે એહ ॥ રે, સિદ્ધક્ષેત્ર શુભ એહ કામ;
ભવિકલોકને તારવા રે, એહ યથાર્થ નામ. ॥ કૃપા ॥૩॥
દુઃખ દુરગતિને વારવા રે, કારણ એહ અનૂપ;
સિદ્ધેસર જિનરાજનો રે, મહિમા અકલ અરૂપ. ॥ કૃપા ॥૪॥
કહેતાં પાર ન પામીયે રે, જસગુણ અનંત અપાર;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ માહરો રે, વાંછિત સુખદાતાર. ॥ કૃપા ॥૫॥

૧ ત્યાંસુધી સિદ્ધાયજને ભેટ્યો ન હોય ત્યાંસુધી. ૨ આરાખ્યો.

૩ હાથમાં આલ્યા. ૪ પધારો. ૫ ભવિલોક.

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—સિંધુડા.

૧ તથ યમુનાનો રે અતિ રળિયામણો—એ દેશી.

ગિરિ શ્રીશત્રુઞ્ય અતિરળિયામણોરે, જિહ્વાં ઋષભજિહ્વૃદ દયાલ; એહવો રે અનોપમ અવર ન પેળીયે રે, સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલ. ॥૧॥

મહારા છપતણો પ્રતિપાળ, દિલમાંહે સંભાળ, શું કરે તસ કલિકાળ. ॥ ગિરિ૦ ॥ આંચલી ॥

માતું કીર્તિથલજ થાપીયોરે, ભુવનમાં ભરતભૂપાલ; પાવન પૂજારે કરતાં પામીયેરે, ભવજલરાશિની પાલ ॥ગિરિ૦૨॥

અંકનશીતલ(રે) જેહને દરિસણેરે, વિપયકપાયની આલ; ઉપરામ પામેરે ધ્યાને એહનેરે, જો ન હુએ ભવજભલ ॥ગિરિ૦૩॥

નામથકી એ તીરથ ચપરગડુંરે, જાણે બાળગોપાલ; સુકૃતિશિરોમણિ તે નર વિધિથકી રે, જે હોયે ઈહાં ઉજમાલ. ॥ ગિરિ૦ ॥ ૪ ॥

પગલાં ઉપરે રે રાયણરૂપમાં રે, માતું એ સુરતરૂપાલ; જ્ઞાનવિમલગુણ પુણ્યપરંપરા રે, પ્રસારે પ્રેમ વિશાલ ॥ ગિરિ૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—રામકલી.

તું ત્રિભુવનમુખકાર ઋષભજિન તું ત્રિભુવન૦
શત્રુઞ્યગિરિ શણગાર ઋ૦ ભૂપણ ભરતમઝાર ઋ૦
આદિપુરૂષ અવતાર ઋ૦ ॥ આંકણી૦ ॥

તુમ ચરણે પાવન કર્યું રે, પૂર્વનવાણું વાર; તેણે તીરથ સમરથ થયું રે, કરવા જગત ઉદ્ધાર ॥ ઋ૦ ॥ ૧ ॥

અવર તે ગિરિ પર્વતે વડારે, એહ થયો ગિરિરાજ; સિદ્ધ અનંતા ઈહાં થયારે, વળી આખ્યા અવર જિનરાજ ॥ઋ૦૨॥

૧ મહારં મન મોહું રે શ્રીસિદ્ધાચળ રે—એ દેશી જન્યાય છે.

૨ ઉપરામી ભય. ૩ પ્રકટ પ્રસિદ્ધ. ૪ તમારા પગલાંએ.

મુંદરતા મુખસદનથી રે, અધિક જિહ્વાં પ્રાસાદ;
 બિંબ અનેકે શોભીયે રે, દીડે ટળે વિધવાદ. ॥ ૪૦ ॥ ૩ ॥
 ભોળાકાને ઉમદ્યા રે, આવે સવિ ભવિલોહ;
 રુક્મિભક્ત તસ અડકે નહિરે, બધું સોવનધન ગરેહ ॥ ૪૧ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ જસ શિરે રે, તસ ખસે ભવ પરવાહ;
 કરતસગત શિવમુંદરી રે, મળે સહજ ધરી ઉચ્છાંહ ॥ ૪૨ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તવન.

રાગ—દેશાખ.

શત્રુજયગિરિ સાંભરે રે, મુજ મન પક્ક ન વિસરે,
 જિહ્વાં નિરખું ઋપભજિષુદ;
 ભેદરહિત કરી ભાવના, અમે કરશું પાપનિકંદ ॥ શત્રુજયગ ॥ ૧ ॥
 સિદ્ધિસૌધ આરોહણ કીધો, માનું એ થ'ભ ઉત્તંગ;
 ત્રિવિધ ત્રિવિધથી પાવન થય્યો, એ સમ અવર ન ગંગ ॥ શાગાર ॥
 ભવિકલોકને ભવજલમિતરણકું, પએ વડ સફરી ભુંગ;
 જ્ઞાનવિમલગિરિ ભરતભૂમિકા, ભૂપણમાણિકનંગ ॥ શાં ॥ ૩ ॥

અથ શ્રીઅષ્ટાપદગિરિતીર્થનું સ્તવન.

રાગ—આપો આપોને લાલ મૂંઘા મૂંઘાં મોતી—એ દર્શિ.

અષ્ટાપદગિરિ યાત્રા કરણકું, રાવણુ ¹પ્રતિહરિ આપદ્
પુષ્પકનાભવિમાને બેસી, મંદોદરી સહાયા. ॥૧॥

શ્રીજિન પૂજી લાલ, સમક્તિ નિર્મળ કીજે,
નયણે નિરખી લાલ, નરભય સંજો કીજે;
હૈયડે હરખી લાલ, સમતાસંગ કરીજે ॥ અંકણી ॥

અઉમુખ અઉમતિહરણુ પ્રાસાદે, ચૌવીશે જિન બેઠા;
અઉદિશિ સિંહાસન સમનાસા, પૂર્વદિશે રદાય બેઠા ॥શ્રીજિનગા૨॥

સંભવ આદે દક્ષિણ ચારે, પાંચમે આઠ મુપાસા;
ધર્મ આદિ ઉત્તરદિશે બાણે, એવં જિન ચૌવીશા ॥શ્રીજિનગા૩॥

બેઠા સિંહતણે આકારે, જિણહર ભરતે કીધા;
રથણખિંબ મૂત્તિ થાપીને, જગે જસવાદ પ્રસિદ્ધો ॥શ્રીજિનગા૪॥

કરે મંદોદરીરાણી નાટક, રાવણુ ²તતી વખતે;
માદલ વીણા તાલ તંબુરા, પગરવ ડમડમકાવે ॥શ્રીજિનગા૫॥

ભક્તિભાવે ઇમ નાટક કરતાં, તૂટી તંતી વિચાલે;
સાંધી આપ નસા નિજકરની, ³લઘુકળણુ⁴ તતકાણે ॥શ્રીજિનગા૬॥

દ્રવ્યભાવશુ⁵ ભક્તિ ન ખાંડી, તે અક્ષયપદ બાંધ્યું;
સમક્તિસુરતરંગ⁶ કળ પામ્યો, તીર્થ⁷કરપદ સાંધ્યું ॥શ્રીજિનગા૭॥

એણિપેરે ભવિજન બે જિન આગળ, બહુપરે ભાવના ભાવે;
જ્ઞાનવિમલગુણુ તેહનાં અહનિશ, સુરનરનાયક ગાયે ॥શ્રીજિનગા૮॥

૧ પ્રતિનામુદેવ. ૨ મોટા એટલે શ્રીઆદીશ્વરભગવાન ને શ્રીઅ-
જિતનાથ. ૩ વીણા. ૪ લઘુલાવણી કળા.

અથ શ્રીસમ્મેતશિખરગિરિતીર્થનું સ્તવન.

રાગ—કપૂર હોવે અતિ ઉજળો રે—એ દેશી.

સમ્મેતશિખરગિરિ ભેટીયે રે, મેટવા ભવના પાશ;
 આતમમુખ વરવા ભણી રે, એ તીરથ ગુણનિવાસ રે ॥ ૧ ॥
 ભવિયા સેવો તીરથ એહ, સમ્મેતશિખર ગુણગોહરે ॥ ભગાઆંકણી ॥
 સમ્મેતશિખર ૧૬૬૫ે કહ્યો રે, વીશ હુંક અધિકાર;
 વીશ તીર્થકર શિવવર્ધા રે, બહુમુનિને પરિવારે ॥ ભગ ॥ ૨ ॥
 સિદ્ધક્ષેત્રમાંહે વસ્થા રે, ભાખે નય વ્યવહાર;
 રનિશ્વય નિજસ્વરૂપમાં રે, દાય નય પ્રભુજના સારે ॥ ભગા ૩ ॥
 આગમવચન વિચારતાં રે; અતિ દુર્ગમનયવાહ;
 વસ્તુતત્ત્વ જોણે જાણીયે રે, તે આગમ સ્વાદ્વાહ રે ॥ ભગ ॥ ૪ ॥
 જ્યરથરાય તણીપરે રે, જાત્રા કરો મનરંગ;
 ભવદુઃખને દઈ અજાણિ રે, થાય સિદ્ધિવધૂનો સંગરે ॥ ભગા ૫ ॥
 સમકિતયુત જાત્રા કરે રે, તો શિવહેતુ થાય;
 ભવહેતુ કિરિયા ત્યાગથી રે, આતમગુણ પ્રગટાય રે ॥ ભગા ૬ ॥
 જોહ સમયે સમકિત થયું રે, તેહ સમયે હોય નાણ;
 જ્ઞાનવિમલગુરુ ભાખીયા રે, આવશ્યકભાષ્યની વાણ રે ॥ ભગા ૭ ॥

૧ શ્રીતીર્થક્રમપ્રથમા. ૨ વ્યવહારનય માને છે કે સિદ્ધભગવાન
 સિદ્ધક્ષેત્રમાં રહ્યા છે અને નિશ્ચયનય માને છે કે સિદ્ધભગવાન આપસ્વરૂપ-
 માં રહ્યા છે તે બે નય પ્રમાણ છે. ૩ જ્ઞાનજીવી.

અથ શ્રીઅર્ચુદ(આપુજી)ગિરિતીર્થનું સ્તવન.

રાગ—નિંદરડી વેરણ હુધ રહી—એ દશી.

આજ અનોપમપુણ્યધી, મેં લેટ્યા હો શ્રીઆદિજિણ્દઃ
આપુશિખરે સોહતો, ઘણું મોહતો હો ભવિજનના વૃંદ ॥આજગા||૧||
પરમકૃપાળુ કૃપાનિલો, તું જગતિલો હો પ્રભુ મહિમાવંતઃ
પરઉપકારી પરગણ, જગમાં વડા હો તું અતિશયવંત ॥આજગા||૨||
ઉમાહો બહુદિવસનો, મનમાંહતો હો પૂરણ થયો તેહ;
૧રિસહજિનેસર નિરખીઆ, હૈયે હરખીયા હો જિમ રચાતક મેહ.
॥આજગા||૩||

પહાણ પલાશ પનગ ઘણા, ખીહામણાં હો કુંગરના ઘાટ;
ચાર ચરહ ભરી તલહટ્ટી, જિહાં ખાવોહો વળી જવનો ખાંચા ॥આજગા||૪||
ખેલ ન જાણે કેળવી, વળી મેળવી હો જાણે નહિ વાત;
નાલિતણી મોટમ ધરે, મન નવિ ધરે હો સદ્યુરની વાત ॥આજગા||૫||
ભાતપ્રમુખ જિહાં વેચીયે, ઉલેચાય હોઃઠમે ઠમે નીર;
હીર ન લેલે કેહને, વળી જેહને હો નહિ રૌચ શરીર ॥આજગા||૬||
છાતિ ગાતિ જિહાં થાડલી, વળી થાડા હો લોકે જિહાં રૂપ;
ભૂપ ઘણું જિહાં લોલીયા, નહિ ભોજને હો વળી આશુ તૂપ ॥આજગા||૭||
તે દશ તે પાવન કર્યો, તિમ રહ્યવયો હો આવે સવિ લોક;
નહિતરે કુણુ ઇચ્છે દેશડે, કહો એવડા હો મિલે મહાજનથાક ॥આજગા||૮||
તે સવિ મનમાં અવગણી, બહુ ભાવણું હો ધરી હૃદયે વિવેક;
પ્રભુ તુજ દરિસણ અલજ્યા, ઠમઠમનાહો આવે સંઘ અનેકા ॥આજગા||૯||
આપુ અતિસોહામણો, ઉંચો ઘણો હો વિપમા જસ પાજ;
પણ જિન તાહરા ધ્યાનથી, સુખથી ચઢે હો ભેટે જિનરાજ ॥આજગા||૧૦||
ખાર ગામ ઉપર વસે, જાણે કુંગરે હો દેવતાનું વાસ;
અખકદંબ અપક ઘણા, વળી કમળનાહો મહકે જિહાં વાસા ॥આજગા||૧૧||
સરસ જડી બહુ આપધી, છત્રતુતણી હો જિહાં લાભે પૂર;
ઠમઠમ નીરે ભર્યો, વળી પરવર્યો હો રૂણકુલ પૂર ॥આજગા||૧૨||
શ્રીધર્મધોપસૂરીતણી, આજ્ઞા લહે હો ૧૪જિહાં વિમલમંત્રીશ;

૧ શ્રીકૃપલજિનેશ્વર

૨ ચાતકપદ્મી જેમ વરસાદને દેખી આ-

નંદ પામે તેમ.

૩ પવિત્ર.

૪ દોઝો દોઝો.

૫ ઈર્દાં

આપુગિરિયે.

ચક્ષુસરી ને અમિકા, તસ સાન્નિધે હો લહી સદ્ગજગીશા ॥ આગા ૧૩ ॥
 આરસમય જિન દહરૂં, ગિરિ સેહરૂં હો અનોપમ જિહાં કામ;
 બહોતેરમંડપ દીપતા, વળી એહનું હો વિમલવસહી નામ ॥ આગા ૧૪ ॥
 મંડપે મંડપે કોરણી, અછે નવનવા હો વારૂં વિજ્ઞાન;
 જોતાં તૃપ્તિ ન પામીયે, ધ્વજકલસથુ હો દીસે અલિરામ ॥ આગા ૧૫ ॥
 પીતળ 'ભારઅઢારની, શ્રીઋપલની હો મૂલપ્રતિમા કીધ;
 સંવત સહસ્ત્રસમઠ્યાસીએ, મંત્રીધરે હો જગમાં જસ લીધા ॥ આગા ૧૬ ॥
 હસ્તિશાસ આગળ લલી, ઘોડ ચઢ્યો હો વળી વિમલમંત્રીશ;
 ઇત્ર ધર્યું શિરઉપરે, લણેજડા હો રહ્યો મન ધરી રીસ ॥ આગા ૧૭ ॥
 સોનૈયા ઇલાં ખરચીયા, મંત્રીધરે હો તિમ કોડી અઢાર,
 સહસ્રછપત્ર તિમ ઉપરે, શતપાંચશે હો પચાસ ઉદાર ॥ આગા ૧૮ ॥
 પીતલમયપ્રતિમાતણે, રસમયમાનથી હો થયો નાશ તેવાર;
 સંવત તેર અઠ્યાતરે, પ્રતિમાતણે હો કીધો ઉદાર ॥ આગા ૧૯ ॥
 તે પ્રતિમા સંપ્રતિ અછે, લવિ મન રૂચે હો એ મૂલપ્રાસાદ;
 તે પાસે શ્રીનેમિના, દીસે અતિભલો હો ખીજે પ્રાસાદ ॥ આગા ૨૦ ॥
 વસ્તુપાલ તેજપાલજી, ભાઈ ગુણનીલા હો થયા પુણ્યપવિત્ર;
 સંવત ખારઅઠ્યાસીએ, જિનવાસીયે હો કર્યું કામ પવિત્ર ॥ આગા ૨૧ ॥
 ખાર કોડિ વળી જાણીયે, શતદાયસેં હો વળી સહસ્રખાવત્ર;
 સોનૈયા ખરચ્યા ઇલાં, જે પેખશે હો તે માનવ ધત્ર ॥ આગા ૨૨ ॥

૧ અહિં ભારતું માન નિચે પ્રમાણે—૭ સરસવે એક થવ થાય,
 ત્રણ થવે એક ચણોડી થાય, ત્રણ ચણોડીયે એક વાલ થાય, તેવા સોલ
 વાલે એક ગદિયાણે થાય, તેવા દશ ગદિયાણે એક પપ થાય, તેવા દોઢસો
 ગદિયાણે એક મણ થાય (એવા નાનકડા મણનો પણ કાંઈક દેશમાં વ્ય-
 વહાર કરાય છે), તેવા દશ મણે એક ધડી થાય, ને તેવી દશ ધડીએ
 એક ભાર પ્રમાણ થાય તેવા અઢાર ભાર વજન પ્રમાણે શ્રીઋપલદેવભગ-
 વાનની મહાપ્રતિમા શ્રીવિમલશાશેઠે ભરાવી. ૨ દુપમાકાલના દોષથી.

૩ તેના માટે વસ્તુપાલતેજપાલમંત્રીયે કરાવેલ શ્રીનેમિનાથના દેરાસરની
 પ્રથસ્તિની છર્ણુપ્રતમાં એક ઠેકાણે એક લેખ આ પ્રમાણે છે. શ્લોક:—
 વસુઠ મુનિ ૭ ગુણ ૩ શશિ ૧ વર્ષે (૧૩૭૮) જ્યેષ્ઠાસિત્તનવમીસો-
 મયુતે દિવસે । શ્રીજ્ઞાનચંદ્રગુરુના પ્રતિષ્ઠિતોર્જુદગિરૌ વૃષભઃ ॥૧॥
 સંવત્ ૧૩૭૮ વર્ષે જીર્ણોદ્ધારઃ કૃતઃ ઇલાદિ.

બેપાસે બે આલીયા, અને નવલબો હો કોરશી બહુમૂલ;
 ચારથલ ચોડીતણા, રકસવટણા હો રૂપાસમૂલ ॥આગા॥૨૩॥
 હસ્તિશાલ પાછળ અછે, તસ પાછળ હો દશ મૂરતિ બેહ;
 દશ પેડી અછે એહની, જિનને નમે હો આણી બહુનેહ ॥આગા॥૨૪॥
 પીતલપરિકર પરિવરુ, શ્રીઋપણુ હો વરખિંબ ઉચ્છાહ;
 પત્ર પચવીસે રચાવિઓ, ત્રીચુ દહર હો વળી લીમેશાહ ॥આગા॥૨૫॥
 ચૌમુખ પારસનાથનું, ચોથું દહર હો દીસે ઉત્તંગ;
 ખરતરવસહી બે કહે, સંઘવીતણું હો જિનગૃહ એક ચંગ ॥આગા॥૨૬॥
 માંડવગઢવાસી ભલા, ભાઈ ગુણનિલા હો સહસામુરત્રણ;
 અચલગઢે અવિચલ મને, મંડાવિયો હો મોટો મંડાણ ॥આગા॥૨૭॥
 પીતલ મણ સયચોદની, પ્રતિમા અછે હો પ્રાંઠી જિહાં ખાર;
 ચૌમુખ અચલગઢે ભલો, શ્રીઋપણુ હો પ્રાસાદ અઘાર ॥આગા॥૨૮॥
 કુમારપાલનૃપનું કર્ણ, મહાવીરનું હો દહર મુખકાર;
 તિમ વળી શાંતિજિણુંદનું, દર અછે હો ત્રીચુ જયકાર ॥આગા॥૨૯॥
 આઠ પ્રાસાદ ઈમ ઉપરે, ભાવે કરી હો પૂજે નર બેહ;
 આઠમહાસિદ્ધિ તે લહે, વળી ગહગઢે હો ત્રિભુવનમાં તેહ ॥આગા॥૩૦॥
 અલૌકિક તીરથ છે ઘણા, બેવાતણા હો કૌતુકના ઠામ;
 ઇણિપરે આબુ ફરસીયે, મનહરબે હો જપીયે જિનનામ ॥આગા॥૩૧॥
 આજ ભવોદધિ હું તર્યો, શમરસભર્યો હો દીડો જિનરાજ;
 કાજ સર્ચાં આજ માહરાં, ગુણ તાહરાં હો કેતા કર્તુ આજ ॥આગા॥૩૨॥
 તારક તું પ્રભુ મુજ મિદ્યો, હવે સવિ ધ્યયો હો ભવભયનો પાસ;
 આશ સફલકરો મનતાણી, ત્રિભુવનધણી હો આબુગઢવાસ ॥આગા॥૩૩॥
 અખાત્રીજદિને કરી, આબુતણી હો યાત્રા અતિસાર;
 સત્તરઅઠ્યાવીસ સંવતે, દહિઓદરના હો સાથે આવકસાર ॥આગા॥૩૪॥
 વિનયવિમલપંડિતભો, જગે જસ ઘણો હો ધીરવિમલકવીશ;
 તસ શિષ્ય નય ઇમ ભણે, પ્રભુદરિશણે હો પોહોતી મનહ જગીશ.
 ॥આગાગા॥૩૫॥

૧ બે ગોખડા.

૨ કમોડીના પાપાણના.

૩ માંડવગઢના

સુરનાણપાદશાહનું કરાવેલ છે ૪ ચૌદમેયુગમાલીન(૧૪૪૪) મથુ વગ્નત
 પ્રમાણે. ૫ અલૌકિક એટલે લોકોત્તર જૈનધર્મના તથા આલૌકિક
 ઇત્થપિ. ૬ આ દહિઓદરપુર તે રાધનપુરની પામે છે.

અથ શ્રીઅર્ધુદગિરિતીર્થનું સ્તવન.

રાગ—સાવે લાવોને રાગ મૂઘાં મૂઝા માતી—એ દેશી.

આવો આવોજ રાગ, અર્ધુદગિરિવર જન્મ્યો,
શ્રીજિનવરની ભક્તિ કરીને, આતમ નિર્મલ થય્યો;
વિમલવસહિમાં પ્રથમજિનેસર, મુખ નિરખે મુખ પડ્યો,
અપકેતકપ્રમુખકુમુભવર, કંઠે પદોર ઠવીયો ॥આવો૦૧૧॥
જમણેપાસે હુણગવસહી, શ્રીનેમીથર નમીયો;
રાજિમતીવર નયણે નિરખી, દુઃખઢાહગ સવિ ગમીયો ॥આવો૦૧૨॥
સિદ્ધાચક્ષે શ્રીમુખલજિનેસર, રૈવતે નેમિ સમરીયે,
અર્ધુદગિરિની યાત્રા કરતા, બિહું તીરથ ચિત્ત ધરીયે ॥આવો૦૧૩॥
મંડપે મંડપે વિવિધ કોરણી, નિરખી હૈયડ ઠરીયે;
શ્રીજિનવરના બિંબ નિહાળી, નરલવ સફલો કરીયો ॥આવો૦૧૪॥
અથલગઢે આદીસર પ્રણમી, અશુભકર્મ સવિ હરીયે;
પાસ શાંતિ નિરખ્યા જખ નયણે, મન મોહું હુંગરીયો ॥આવો૦૧૫॥
પાંજે ચલતાં પંજીમ વાધે, જિમ ઘાડ પાખરીયે;
સકલજિનેસર કેશરે પૂજી, પાપપણ સવિ હરીયે ॥આવો૦૧૬॥
એકણ ધ્યાને પ્રણને ધ્યાતાં, મનમાંહિ નવિ હરીયે;
જ્ઞાનવિમલ કહે પ્રણ મુપસાયે, સકલસંઘ મુખ કરીયે ॥આવો૦૧૭॥

૧ હાર. ૨ ગિરનારે, તેને માટે એક જૈનસ્વીથર, વસ્તુપાલમં-
નીથરે આબુજી ઉપર કરાવેલ શ્રીનેમિનાથના દેરાસરની પ્રશસ્તિની પાછળ
અપે ૩ કાવ્ય—

સિદ્ધક્ષેત્રમિતિ પ્રસિદ્ધમહિમા શ્રીપુંડરીકો ગિરિઃ,
ભીમાન્ રૈવતકોઽપિ વિશ્વવિદિતઃ સેત્રં વિમુક્તેરિતિ ।

નૂનં સેત્રમિદં દ્વયોરપિ તયોઃ શ્રીઅર્બુદસ્તત્પદ્મ—

ભેજાતે કથમન્યથા સમમિમં શ્રીઆદિનેમી સ્વયમ્ ॥ ૧ ॥

૨ પાર્શ્વનાથ ને શાન્તિનાથ. ૪ ઉદાસ.

અથ શ્રીતારંગગિરિતીર્થમંડન શ્રીઅજિતનાથજિનસ્તવન.
ઢાળ ૧ લી.

રાગ—મેડી ઉપર મેહ ઝરોખે વીજળી હો લાલ—એ દશી.

આણંદ અધિક ઉઘાહ ધરી દિલમાં ઘણો હો લાલ ધરી૦
બહુદિનનો ઉમાહ સદ્ગ યથો મુજતણો હો લાલ સદ્ગ૦ ॥ ૧ ॥
ભવતારણ તારંગ અચલ જળ નિરખીઓ હો લાલ અચલ૦
હીયડું હેજ વિલાસ ધરી ઘણું હરખિઓ હો લાલ ધરી૦ ॥ ૨ ॥
દંડ કલસ અભિરામ ધ્વજશયુ સોહતો હો લાલ ધ્વજ૦
ગગનશુ માંડે વાદ પ્રાસાદ મન મોહતો હો લાલ પ્રાસાદ૦ ॥ ૩ ॥
કુમાળપાલનરિંદ પરમશ્રાવક ક્યો હો લાલ પરમ૦
ધન્ય ધન્ય રહેમસૂરીંદ જેણે નૃપ ઉદ્યો હો લાલ જેણે૦ ॥ ૪ ॥
તેણે કીધો કુમારવિહાર નામે દેવકુલ ભલો હો લાલ નામે૦
મહીયલમાંહિ જ્યંત જાણે ત્રિભુવનતિલો હો લાલ જાણે૦ ॥ ૫ ॥
એકા અજિતજિજ્ઞંદ ગગનક મનોહર હો લાલ ગગનક૦
વિજયામાત મહાર સોભાગી સુદર હો લાલ સોભાગી૦ ॥ ૬ ॥
ચપત્તતુની વનરાજિ વિરાજે બહુપરે હો લાલ વિરાજે૦
કોડિશિક્ષા જિહાં દીઠે ભવિજન મન હરે હો લાલ ભવિ૦ ॥ ૭ ॥
તારણદેવીનામ અછે રખવાલિકા હો લાલ અછે૦
એ ગિરિની મનોહાર ભવિક, સુખદાયિકા હો લાલ ભવિક૦ ॥ ૮ ॥
ચાર પાજે ચઢી ચઢિગતિ દુઃખ નિકંદીયે હો લાલ દુઃખ૦
લેડી અજિતજિજ્ઞંદ સદા આણંદીયે હો લાલ સદા૦ ॥ ૯ ॥
તોરણ થંભ ઉત્તંગ કંગારની કોરણી હો લાલ કંગારની૦
પૂતળીરૂપ અનૂપ શોભા અતિઉગણી હો લાલ શોભા૦ ॥ ૧૦ ॥
સિદ્ધાચલસમ એહ આનંદપુર પાસથી હો લાલ આનંદ૦
સદ્ગ કરે અવતાર સુદર્શનવાસથી હો લાલ સુદર્શન૦ ॥ ૧૧ ॥

૧ પર્વત. ૨ કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીહેમચંદ્રસંમિહારાજ. ૩ ગ-
નક એટલે હાથીના લાંબનવાળા. ૪ હેમંત ૧, શિશિર ૨, વસંત ૩,
ગ્રીષ્મ ૪, વર્ષા ૫, ચરદ ૬, એ ૭ ઋતુઓ અને દરેક ઋતુઓ બે બે
માસ પ્રમાણની જાણવી. ૫ કંગરનાં લાકડાં. ૬ આનંદપુર એટલે
વડનગર તે હમણા તારંગાજી પાસે ૮ ને પહેલા પજુ વડનગરમાં સિદ્ધાચ-
ળતીર્થની તલહટ્ટી હતી.

રાગ—નણ્ડલની દેશી.

સાહિબ અજિતજિણ્ડ અવધારીયે, દાસતણી અરદાસ હો;
 સા૦ શ્રીતારણગિરિમંદણો, મહીમાં મહિમનિવાસ હો ॥સા૦૧૨॥

સા૦ ગુણ અનંત છે તાહરે, તો કાં ન દિઓ એક હો;
 સા૦ તિણગુણથી તુઝને મિલ્યો, ભક્તિતણે મુવિવેક હો ॥સા૦૧૩॥

સા૦ રચણાયર એક રચણડે, દેતાં ન હોય હાણિ હો;
 સા૦ તિણે નારો લોકની આપદા, વાધે મુજસની વાણી હો ॥સા૦૧૪॥

સા૦ મુનજરથી હોઈ, સેવક શુદ્ધ મુખોધ હો;
 સા૦ તરણિપ્રભા પણ દુરથી, કરે કમલાકરખોધ હો ॥સા૦૧૫॥

સા૦ ગિરઆ ગુણવંતા જિંકે, હોય તે સમભાવ હો;
 સા૦ નહાનાં મહોદાં નવિ ગણે, સવિને તારે નાવ હો ॥સા૦૧૬॥

સા૦ હાથે દાય કુમુમાંજલી, વાસે વામ અવામ હો;
 સા૦ અંદ્રળ્યોતિ સુધળે સમી, ઉંચ નીચ ગુણધામ હો ॥સા૦૧૭॥

સા૦ મેહ મહીતલે વરસતાં, ન ગણે કામ કુકામ હો;
 સા૦ અંદન નિજવાસે કરી, તરવર પરિમલ ધામ હો ॥સા૦૧૮॥

સા૦ ફલદલ છાયા બહુ કરે, પંથીજન વિશ્રામ હો;
 સા૦ વાટે જે સુરતરૂં રૂંપ્યા, ઉપગારી ગુણધામ હો ॥સા૦૧૯॥

સા૦ નહાના સામું વિશેષ જે, સાહિબને ચિત્ત હોય હો;
 સા૦ નિર્ગુણ પણ ગુણવંત તે, લોક કહે સહુકોય હો ॥સા૦૨૦॥

સા૦ ઈમ જાણીને તારીયે, વીનતડી દિલ આણ હો;
 સા૦ આવી લાગ્યા પાઉલે, તેહને રી કરે તાણ હો ॥સા૦૨૧॥

સા૦ લોચન લટકે તાહરે, તરીયા સેવક લાખ હો;
 સા૦ કહો તેણે રથ આપીયું, તે પ્રભુ મુજને દાખ હો ॥સા૦૨૨॥

સા૦ ચિત્ત ધરંરથો તો પૂરથો, એ નિશ્ચયમહારાજ હો;
 સા૦ સેવક પણ મુખીયો હોયે, વધશે સાહિબ લાજ હો ॥સા૦૨૩॥

સા૦ જ્ઞાનવિમલ તેજે તપે, પ્રભુતાસુંદરી સાથ હો;
 સા૦ મહેર ધરીને માનીયે, વીનતડી જગનાથ હો ॥સા૦૨૪॥

/ કલશ.

ભવભ્રાંતિવારણુ જગતતારણુ, તારંગગિરિવરમંડલો,
 શ્રીઅનિતનિનવર નાણુદિલુથર, 'દુરિતતિમિરવિહંડલો;
 ચઠિતીસ અતિશય રચણુ મણિગણુ, ભવણુવણુ રચણુાયદો,
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીદવદિત, સકલમંગલ મુહંકરો. ॥૨૫॥

અથ શ્રીરાણુકપુરતીર્થનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—કુંગરવાર—એ દશી.

મ્પ્રહસમે પ્રણમી પ્રેમશુ' રે લાલ, ગાઉં ઝપભજિશુ'દરે;
 મનમોહન મહારા
 સફલ મનોરથ માહરેરે લાલ, ઉદ્ધરયો અંગે આણુંદરે મન૦ ॥પ્રહ૦॥૧॥
 ત્રિભુવનતિલક સોહામણો હો લાલ, પ્રોદો રુપહવિ પ્રાસાદ રે મન૦
 ઉત્તત ઉચપણે કરી રે લાલ, કરે ગગનશુ' વાદરે મન૦ ॥પ્રહ૦॥૨॥
 સિદ્ધનિલયને પહોંચવા રે લાલ, ઉલાળ્યો માતું થ'લ રે મન૦
 જોતાં તુમિ ન પામીયે રે લાલ, છુટીને ભવદંભરે મન૦ ॥પ્રહ૦॥૩॥
 નલિનીગુહમવિમાનની રે લાલ, માંદણી એહ અચંભરે મન૦
 પૂતળી મિસે માતુ આવીને રે લાલ, જોવા થિર થઈ રંભરે મન૦
 ॥પ્રહ૦॥૪॥
 મોટો દશ મેવાડ છ હો લાલ, જિહાં રાણિકપુર અલિરામ રે મન૦
 પોરવાડ તિહાં પરગડારે લાલ, ધત્રોદા જરા નામરે મન૦ ॥પ્રહ૦॥૫॥
 ધન્ય ધાનસદે તેહનીરે લાલ, તરણી પુણ્યપ્રધાન રે મન૦
 ધર્મકારજ કરી મોટિકારે લાલ, અવિચલ રાખ્યું નામ રે મન૦
 ॥પ્રહ૦॥૬॥
 અમૃતપોસહે આદરી રે લાલ, ધરતાં ધર્મનું ધ્યાન રે મન૦
 મુધર્મવાસી સુર કહેરે લાલ, વાંછિત દેઉં દાનરે મન૦ ॥પ્રહ૦॥૭॥
 વર માંગ્યો દેવલતણુરે લાલ, અનોપમ અતિહિ ઉદામ રે મન૦
 પદ્મ આલેખી આપીયારે લાલ, સુરવિમાન ઉપમાન રે મન૦
 ॥પ્રહ૦॥૮॥

૧ પાપરૂપ અધિકાર. ૨ વન=પાણી ને રત્નાકર=સમુદ્ર.

૩ પ્રભાતે. ૪ પૃથ્વીમાં.

દેખા શિલાવટને દિયોરે લાલ, કોરણી પવિત્ર ન હોય રે મન
પત્થરખાણ કહી તિહાં રે લાલ, વિઘન નહિ ઈહાં કોપરે મન

॥ પ્રહૃં ૦ ॥ ૬ ॥

ઢાળ ૨ જી.

રાગ—કોઇ લો પર્વત ધુધલો રે લોલ—એ દેશી.

સંવત ચૈત્રપંચાષ્ટમાં રે લોલ, શુભમુહૂર્તે શુભવારે રે જિણુંદરાય.
મોટે મંડાણે મંડાવીયો રે લોલ, ધરણે ઋષભવિહાર રે જિણુંદરાય.

॥ આવો આવો શ્રીજિન વંદીયેરે લોલ ॥ ૧૦ ॥ આંચલીગા
પ્રજ્ઞાંડ માંડી માંડણી રે લોલ, કીધાં વળી પંચમેર રે જિણુંદો
મોઢા પ્રાકાર ચિહ્ન દિશેરે લોલ, માનું મોહને કરવા બેસેરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૧ ॥

દહરી ચોરાશી દીપતીરે લોલ, ચિહ્ન દિશે પોળ છે ચારે જિણુંદો
લખચોરાશીયોનિમે રે લોલ, માનું ચૌગકલ્પમણ નિવારે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૨ ॥

ઉત્તર શિર થાંભા બલા રે લોલ, ચૈત્રસયાં ચૌવીશ રે જિણુંદો
રતોરણુઓલિ સોહામણીરે લોલ, એક એક દિશે બત્રીસેરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૩ ॥

વિવિધપ્રકારે કોરણી રે લોલ, પૂતળી ગણીય ન જાય રે જિણુંદો
મંડપ ચાર ચિહ્નદિશેરે લોલ, રંગમંડપ સુખદાય રે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૪ ॥

સહસ્રકૂટ તેમાં સોહીયે રે લોલ, અષ્ટાપદ પ્રતિબિંબ રે જિણુંદો
નવનિધિપરે નવ સૂહરાં રે લોલ, તિહાં અનેકજિનબિંબરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૫ ॥

રાયણુતળે પ્રણપાદુકા રે લોલ, અદ્યુદ્યુતિ ચંગ રે જિણુંદો
ત્રિણુવન ઉદરવા લણીરે લોલ, માનું ત્રિહ્ન સૂમિ ઉતંગરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૬ ॥

સ્વર્ગે શાશ્વત દહરાં રે લોલ, તિમ જુહવીતળે એહ રે જિણુંદો
એ સમવડ બે આણીયે રે લોલ, તેહવો ન દીકા કોપરે જિણુંદો

॥ આવો ૦ ॥ ૧૭ ॥

ઢાળ ૩ જી.

રાગ—ધૌરણીમાં—એ દેશી.

સંવત ચૌદસતાજીએ રે, શુદ્ધિ પંચમી શુભ યોગ;
માસવૈશાખતણી ભલી રે, આણી બહુવિધ રંગ રે.

॥ શ્રીજિન સેવીયે ॥ ૧૮ ॥

મુવિહિતતપગચ્છ યતિપતિ રે, શ્રીસોમમુન્દરસુરિ;
કરે પ્રતિષ્ઠા અતિભલી રે, વાજતે મંગલતૂર રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧૯ ॥
મૂળનાયક શ્રીનકપલજી રે, ચઉમુખ થાપે રે તેહ;
સમવસરણની થાપના રે, ચઉગતિવારક તેહ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૦ ॥
પરિકરચુત ત્રિહું ભૂમિકા રે, ત્રિભુવનનો ઉદ્ધાર;
ચઉવીસસહસને માજનેરે, બિંબપ્રતિષ્ઠા તેણીવારે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૧ ॥
નાટક વિવિધપ્રકારનાં રે, ઓછવ અતિઘણ થાય;
સંઘ આવે દશદિશિતણા રે, ભેટી પાવન થાય રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૨ ॥
અચલ હુઓ અવનીતળે રે, તીરથ મહિમાવંત;
ધરણવિહાર મનોહરે, જસ ગુણનો નહિ અંતરે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૩ ॥
આજલગે તેહ ચૈત્યની રે, પૂજા ભક્તિ વિશેષ;
દિન દિન થાપે દીપતી રે, થાપે પુણ્યની રેખ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૪ ॥
ચિહું દિશના સંઘ સામઠા રે, જો આવે સમવાર;
પણ સંકટતા નવિ હુવેરે, એહવો ચૈત્યવિસ્તારે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૫ ॥
શાંધત ચૈત્ય તે સાંભરે રે, દીઠે ધણિ પ્રાસાદ;
જન્મ સફલ તેહનો હુવેરે, નાશે સવિ વિપવાદ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૬ ॥
ચાર પ્રાસાદ પાસે અછે રે, પુણ્યતણા તે કામ;
આજલગે થાતાં અછે રે, બિંબપ્રાસાદના કામ રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૭ ॥
તેહનું ધ્યાન સદા ધરે રે, સમકિત નિર્ભળ થાય;
જ્ઞાનવિમલ સુખસંપદા રે, પામે સુજસ સવાય રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨૮ ॥

૧ મંગલવાનિંત્ર. ૨ કેટલેક ઠેકાણે સવાલાખ પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા

પણ કહેલ છે. યદુક્ત—શ્રીકલ્પસૂત્રલઘુવૃત્તૌ શ્રીસોમમુન્દરસુરિઃ સ
ચ શ્રીરાણકપુરે ચતુર્મુખશ્રીધરણવિહારે સપાદલક્ષમતિમામતિષ્ઠા
કૃદિતિ । ૩ સમકાળે. ૪ સાંકડાસ.

અથ શ્રીજિનપૂજાવિધિનું સ્તવન.

હાલ.

શ્રીજિનપદનિવાસિની, સમરી ચારદમાય;

૧૫૦૫૦૦૦ ધુરે લણી, બ્રાહ્મીલીપી કહેવાય ॥ ૧ ॥

દશવિરતિની માંડણી, હોઈ સમકિત શુદ્ધ;

જિનપૂજાથી યોગ શુભ, બાંધે નિર્મલ છુદ્ધ ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—રાસકની દેશી.

પ્રણમિય પાસજિજ્ઞાંસ પાય, પસણું પૂજાવિધિ;

પ્રથમ લવિકજન લાવશું, એ જોઈ ભૂમિ શુદ્ધ ॥

૨૦૦૦૦૦ માલન દુગંધનીય, કુલ સંગતિ વરને;

જે જિનલક્ષિ હીણ હોય, તેહને પણ તરવે ॥ ૩ ॥

શુભસ્થાનક જોઈ કરી, દૂપણ સવિ છંડ;

ધરે પેસતાં વામભાગે, દેશસર મંડે ॥

ભૂમિથડી દોઢ હોય ઉંચ, સિંહાસન સ્થાપે;

પસમયોરસ સંઘણ જોઈ, જિમ શિવમુખ આપે ॥ ૪ ॥

૧ ૫૦૦૦૦૦ જે શ્રીભગવતીસૂત્ર તેના પ્રારંભમાં નમો વંચીય લી-
વિષ એ પાઠ છે. ૨ આંડાલ. ૩ તરવે એટલે તર્જના તિર-
સ્કાર કરે. ૪ ડાબે પાસે યદુક્ત-વિવેકવિલાસે વાયદગ્ગ્ઝીય શ્રી
જિનદત્તસૂરિભિઃ-ગૃહે પ્રવિશતા વામ-ભાગે મુસ્થાનસંસ્થિતમ્ । દે-
વતાયતનં કુર્યાત્સાદ્ધર્મસ્તોર્ધ્વમુમિષુ ॥૧॥ इत्यादि. ૫ એકથી
બીજા દીવણસુધી આડું એક સૂત્ર તથા જમણા દીવણથી ડાબા રકંધસુધી
બીજું સૂત્ર તથા ડાબા દીવણથી જમણા ખંધ સુધી ત્રીજું સૂત્ર અને ની-
ચેથી માથાસુધી ચોથું સૂત્ર એ ચારે મંત્રોનું પ્રમાણ સરખું આવે તો પ્ર-
તિમાં રામચતુરસ કહેવાય છે. યદુક્ત-અન્યોડન્યજાનુસ્કંધાન્ત-સ્તિર્ય-
ર્યંફુત્રનિપાતનાત્ । કેશાન્તાશ્ચલયોધાન્તઃ મૂત્રૈર્યાચતુરસ્રતા ॥૧॥

‘શુક વત્સ ને રાહુ પરિઘ, શૂન યોગિની કાલ;

વૈધૃત ને વ્યતિપાત લાત, ઇત્યાદિક યજ્ઞે ॥

શુભમુહૂર્તે ગુરુશાખરયુ, રુદ્રિ કલશ ચઢાવે;

ઓઞ્ચયશુ જિનરાજ બિંબ, ઘરમાં પધરાવે

॥ ૫ ॥

તારા રાશિ નક્ષત્ર ચેત્તિ, ગણ નાડીવર્ગ;

મિલતે નામે ‘આપણે, હોય જે જિનવર્ગ ॥

ચૈત્રમાસે હોય શોક રોગ, બેઠે ધન હાણિ;

આપાદે તિમ ભાદ્રમાસે, હોય શૂન ઠાણ

॥ ૬ ॥

આશ્વિન કાર્તિક માસ હોય, કલેશાદિક દુઃખ;

માઘે ભય હોય અગ્નિનો, માગશરે ધન મુખ ॥

આવણ ને વૈશાખ પોય, ફાગણ મુખકાર;

એ માસે જિનરાજબિંબ, ઠવતાં જયજયકાર

॥ ૭ ॥

દીપાવસવ વિજ્યાદિ દિવસ, જેહ લોકપ્રધાન;

તિણ દિવસે પણ થાપના, ડીજે સાવધાન ॥

કાષ્ઠલેપ પાપાણ ચિત્ર, લોહ ઇંતની દાખી;

દેરાસરે મૂલબિંબ તે, સ્થાપન નવિ રાખી

॥ ૮ ॥

અંગાપાંગે હીન હોય, ખડિત વિણપરિકરે;

નાસિકા દોયે દુષ્ટ જેહ, નવિ તેહ દેરાસરે ॥

પૂરવે ચૌપદ નાશ હોય, ઇશાને ભભંતો;

અગ્નિકૂણે ભય અગ્નિનો, વાયુકૂણે સચિંત

॥ ૯ ॥

નૈઋત્યે નિર્ધન કાર જાણી, ઉત્તરે હોય હાણિ;

જિનવર સન્મુખ રાગવી, દિશિ ત્રિદિશિ પ્રમાણ ॥

દક્ષિણ પાશ્વમ સન્મુખે, જિનવર બિંબ સ્થાપે;

મુખ સંપત્તિ સંતાન મુખ, જગમાં જસ વ્યાપે

॥ ૧૦ ॥

વાસ્તુકશાસ્ત્ર પ્રમાણ જણ, બકવટતપ્યન;

૧ બિંબપ્રવેશમાં શુક સન્મુખ તથા જમણે પાસે ન જોઇયે તથા વત્સ સન્મુખ અથવા પુઠે ન જોઇયે તથા રાહુ સન્મુખ ન જોઇયે તથા પરિધયોગ લજ્જો તથા શૂન-યોગિની-કાળ-સન્મુખ ત્વજ્જા તથા યોગિની પુઠે અથવા ડાખી સારી અને વૈધૃતિ વ્યતિપાત એ બે કુયોગો ત્વજ્જા અને લતાદિક કુયોગોનો ત્યાગ કરવો વિશેષ મુદ્દત જોવાનો અધિકાર ન્યોતિઃશાસ્ત્રથી જાણવો. ૨ પહેલા. ૩ ચિંતાવાળો.

અથ વિવેકવિલાસ દેખી, તિમ સ્થાપન મંત્ર ॥

શંકા કંખા દોષ પોષ, ન ધરે મિથ્યાત;

ધમ દેરાસર ઘરે ઠયે, ધન તેહની માત

॥૧૧॥

હુહા.

હવે જિણવિધિ પૂજા કરે, આવક નિર્મળભક્તિ;

સંક્ષેપિ તે વિધિ કહું, જેહની જેવી શક્તિ

॥૧૨॥

હાળ ૨ છ.

૧રાગ—રવમાગાની દેશી.

પ્રથમ પૂરવદિશે આહવા ઉત્તરદિશે, સન્મુખ આન ભવિ આચરે એ;

શુદ્ધનિર્મળજળે તેલમર્દન કરે, યતનાશુ' રનીર તિહાં વાવરે એ ॥૧૩॥

કેશે દિયે કાંકરી ભક્તિ મનમાં વશી, બેસી પરનાલિય બાજો એ;

૩પોતિક પહેરીને જીવયતના હોધ, તિણપરે આનજલ પરઠવેએ ॥૧૪॥

ચરણે ચાખડી ઠવે મુખે જિનગુણ સ્તવે, નિર્મળ ધોતિક પહેરતોએ;

એકપદ નિર્મળ ઉત્તરાસંગનું, આઠપડકેશ મુખે ધારતો એ ॥૧૫॥

વસ્ત્ર દોષ જિનવર પૂજતાં નર ધરે, નારીને વસ્ત્ર ત્રણ દાખીયે એ;

નારી નરવસ્ત્રનો પાલટો નવિ કરે, તાન જિનભક્તિશુ' રાખીયેએ ॥૧૬॥

મન વચ કાય ધન વસ્ત્રને ભૂમિકા, પૂજા ઉપગરણ શુદ્ધિ સાતની એ;

સાચવે પાચવે કલ્પનિજકર્મને, ભવિકજન સિદ્ધિસાધન ભણીએ ॥૧૭॥

વિધિધડી ચંદન ચોરસીયે ઘસી, ભરી કુરિ રજતકચોલડીએ;

૧૫૨જિનવરખિખને પૂજણી પૂજને, પછી નહવે કનકજલકલસલેએ ॥૧૮॥

રકાર કરે. 'જાં તિહાં દોષ હવે' ધરે, ચંદન વાટકી કરી પુરે એ;

મિનદત્તસૂરિમિંહિ મેળવી ભેળવી, હિંગુલ કેશરચુ' ભરે એ ॥૧૯॥

વતાયતનં કુર્યાત્સે મોગરેલ ચૂઆ અતિ, અરગજ અખીર તિહાં વિસ્તરેએ;

પીળ દોચણસુધી આ મુખે જિનપૂજતો, ભવિકનર એણીપરે ભવતરેએ ॥૨૦॥

પીળું સૂત તથા ડાળા હેણનો ભય કહે, અગ્નિસંતાપભય સંભવે એ;

પી માયાસુધી ચોથું સૂતમુખ પશ્ચિમે, વાયુ ચોથે હામે સુત હરે એ ॥૨૧॥

તેમાં સમયતુરંત કહેવાય છે. પનમાટે ઉનરી—એ દેશી ભણતી.

૨ ૫૬૬

૧૫૨જિનવરખિખને પૂજણી પૂજને, પછી નહવે કનકજલકલસલેએ ॥૧૮॥

૧૫૨જિનવરખિખને પૂજણી પૂજને, પછી નહવે કનકજલકલસલેએ ॥૧૮॥

૧૫૨જિનવરખિખને પૂજણી પૂજને, પછી નહવે કનકજલકલસલેએ ॥૧૮॥

પૂર્વદિશે સંપદા ઉત્તરે કુળ ખડુ, ધરાને ધર્મની વાસના એ;
 ધણિપરે બાણતો ભવિકજન પૂજતો, છેલ્લો બંધ દુઃખપાશનાએ ॥૨૨॥
 રચરણ અંગુષ્ઠયુગ બાનુયુગ કરયુગ, અંગસયુગ મસ્તકે નિલવટી એ;
 કંઠે હૃદયસ્થળે ઉદર નાભિમંડળે, અંગે નવતિલક દક્ષિણવટીએ ॥૨૩॥
 વિવિધયુક્તે કરી ભક્તિશુ નવનવી, ભાતિની આંગીય વિરચિયે એ;
 સાતનારક નર તિરિગતિ નવવિધ, દુઃખરૂળે જો જિન ચરચીએ
 એ ॥૨૪॥

દુહા.

તદનંતરે જિનચરતણે, કંઠે કુસુમચિ *દામ;
 ગુણસંયુત ગુંથી ઠવે, કરતો ભાવ પ્રણામ

॥૨૫॥

ઢાળ ૩ છ.

રાગ—જિનગુણ ગાવે હો નાગકુમારી—એ દેશી.

જિનગણે ઠાવે હો કુસુમચી માળા, જિનગુણ ગાવે હો ભાવવિશાલા.
 ॥ જિન૦ ॥

જિન ગુણ ગાવે હો દેધ દેધ તાલા,

જિન ગુણ ગાવે હો કે ભાવે ત્રિકાલા,

ચપક કેતક દમણે મરચો બાઈ જુઈવાલા;

નાગ પુત્રાગપ્રિયગુ અશોક, મોગર માલતીમાલા ॥ જિ૦ ૧૨૬॥

૧

આગ્નેયી.	દક્ષિણ.	નૈઋતી.
પૂર્વ.	દિશાવિદિશા યંત્ર.	પાશ્ચિમ.
ઐશાની.	ઉત્તર.	વાયવ્ય.

૨ એ ખગને અંગુઠે ૧, એ ઢીંચણે ૨, એ હાથે ૩, એ ખભે ૪,
 મસ્તકે ૫, કપાળે ૬, કંઠે ૭, હૃદયે ૮, નાભિએ ૯, એ નવઅંગે પૂજ.

૩ કુલની માળા.

કૃષ્ણાંગ કરતુરી અંબર, કુંદરૂઢ ઘનસારો;
 દુરૂઢ સેલારસ બાતી મુંદર, ધૂપ ઘટી વિસ્તારો ॥ જિં ॥૨૭॥
 જિમ જિમ ધૂપ હો તિમ દુરગતિ, દાહગ દુરમતિ નાથો;
 ધૂપ દશાંગ કરતાં ભવિને, પરિવલપાપ પણસે ॥ જિં ॥૨૮॥
 લોકલોકપ્રકારાક દીપક, છું જિન ધમ કહે દીવો;
 દીપકપૂજા કરતો ભવિજન, તુમ પરે તે ચિરંજીવો ॥ જિં ॥૨૯॥
 ત્રણ પુજ કરી હણિપરે માંગે, જિનમારગ અનુસરતો;
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર ત્રણ આપો, અક્ષતપૂજા કરતો ॥ જિં ॥૩૦॥
 સ્વર્ગાદિક ફલ જિનપૂજનાં, તેહ ભણી ફળ દાવે;
 શ્રીફળ પૂગીફળ નાણાદિક, પરભવ દુઃખી ન હોવે ॥ જિં ॥૩૧॥
 વિવિધ સુખડી નૈવેદ્યપૂજા, કરતો મને ઈમ રાખે;
 શિવસુખ સુખાદી ત્રણ આપો, જિમ ભવિઆગક આખે ॥ જિં ॥૩૨॥
 દક્ષિણદિશે પ્રતિમાને દીવો, ગણે ધૂપ કરીને;
 ફલ નૈવેદ્યાદિક જિનસન્નુખ, ભૂપણ રજિનકરે દીને ॥ જિં ॥૩૩॥
 સાઠ નવ ત્રણ કર ગુર મજિઝમ; જંઘન્ય અવધહ સંગે;
 ધ્યાન ચૈત્યવંદન નરદાહિણ, તિમ પવામા વાંમાંગે ॥ જિં ॥૩૪॥
 ચંદનવિણ પૂજા નવિ દાખી, તે કીલે પરભાતે;
 વાસપૂજા મધ્યાનહે સાંજે, ધૂપ દીપ બહુભાતે ॥ જિં ॥૩૫॥
 જિનપ્રદક્ષિણા દીવે ભવિકે જે, ત્રણ સાન એકવીસ;
 ચઉગઈ ભમણ ન હોવે તેહને, એ ફલ વીસવાંવીસ ॥ જિં ॥૩૬॥
 અષ્ટમકારે જે જિન પૂજે, અષ્ટકર્મ હોવે દુરે;
 આઠ અનંતા ગુણ ને પામે, શિવસુખ હોય હજાર ॥ જિં ॥૩૭॥
 અષ્ટમગલ તસ ઘરે નિત્ય હોવે, અષ્ટમહાસિદ્ધિ પાવે;
 આઠે પ્રવચનમાતા સુધી, તેહની જે જિન ગાયે ॥ જિં ॥૩૮॥

દુહા

જિન પૂજતા ચિત્ત ધરો, એહ અવસ્થા તીન;

છંદસ્થા ને કેવલી, શિદ્ધસ્વરૂપ અદીન

॥૩૯॥

૧ સોપારી.

૨ શ્રીજિનના હાથમા આભૂષણ આપે.

૩ સાઠ

હાથ અમે નવહાથ અને ત્રણહાથ એમ અનુક્રમે ઉત્કૃષ્ટ, અધ્યમ, જંઘન્ય
 અવધહ બાણવો.

૪ પુરપ જમણે પામે.

૫ સી ડાબે પાસે.

૬ સિદ્ધના આઠ ગુણ.

ઢાળ ૪ થી.

રાગ સામેરી—સમવસરણ સુરવાળાં વાળે—એ દેશી.

છંદસ્થાના, ત્રણ પ્રકાર, જન્મ રાગ્ય આમણ્ય ઉદાર;
ભાવિલે તિમ સાર, ઇંદ્ર ઉચ્છવે લિએ જિમ સુરગિરિ;
કલશ ધરી રહે જિણપરે સુરવર, શિર ઉપરે નીર ઠવંત. ॥૪૦૧॥
જિણવેલાએ કીને પખાળ, નિર્મળનીરે કલશ વિશાળ;
જન્માવસ્થા(જન્મઅવસ્થા) સાર ॥

અંદન કેશરને ઘનસાર, યુગ્ય ચઢાવે બેણીવાર;
રાગ્યાવસ્થા સાર ॥૪૧॥

કેશરહિત શિર મુખ ઘેખીલે, આમણ્યાવસ્થા બાણીલે;
સાધુપણું ભાવીલે, જિનમુખ નિરખી રીલે ॥
બીજી અવસ્થા કેવલીકેરી, અઉવિધ સુર રહે જિનને ઘેરી;
વાળે ભુગત ભેરી ॥૪૨॥

પ્રાતિહારજ આઠ બિરાળે, કોડિ ગમે તિહાં વાળાં વાળે;
વચરાદિક સવિ ભાળે ॥
૩૩મ્મ હંમ મણિ ત્રણ ગઢ સોહે, ત્રણભુવનનાં મનડાં મોહે;
પરખદ દશઢોહ બોહે ॥૪૩॥

અઉમુખ અઉવિધ ધર્મ પ્રકાશે, બાર છત્ર રહે અધર આકાશે;
ચોવીસ આમર ખાસ ॥

ઉભયપાસે કંકેલિ ઉદાર, કુમુભવૃષ્ટિ સુરમાલા ધાર;
ધર્મધ્વજ તિહાં ચાર ॥૪૪॥

સહસ્રજોયણનો તસ વિસ્તાર, પાદપીઠ સિંહાસન સાર;
અતિરાય ત્રીસ ને ચાર ॥

સુર અમરીવાળે તિહાં અંગ, અમરકુમર કરે નાટક અંગ;
ભાવ અધિક મન રંગ ॥૪૫॥

સતરજોડ જપ્ પૂજા કીલે, કેવલી અવસ્થા ઈમ ભાવીલે;
સમકિતનું ફળ લીલે ॥

સિદ્ધ અવસ્થા કહીએ એહ, પર્યંકાસન બેઠા બેહ;
કાઉરસગે રહ્યા તેહ ॥૪૬॥

આપ તર્યા તેમ અમને તારો, અષ્ટકર્મનો ક્લેશ નિવારો;
 સમક્તિ દેધ મુધારો ॥
 જગચિંતામણિ તું જગનાથ, જગબાંધવ તું શિવપુર સાથ;
 જગગુરુ તુંહિ અનાથ ॥૪૭॥
 પરમપુરૂષ પ્રભુ તું પુરૂષોત્તમ, દુરે કર્યો તે 'મોહમહાતમ;
 શરણાગત જન શરણો ॥
 અજરઅમર પ્રભુ તું અવિનાશી, તિમ કરો મુજને સુખવિલાસી;
 તો દર્શો તુમ સાખાશી ॥૪૮॥
 ચૈત્યવંદન કરતાં ભાવીજે, ગર્ભાવાસે જિમ 'નવિ આવીજે;
 ધણિપરે વિનતિ ડીજે ॥
 સંયમે ધીરવિમલ જિનદેવ, ધણિપરે જે કરે જિનની સેવ;
 નય કહે એ નિતુમેવ ॥૪૯॥

હુહા.

જે જિનભક્તિયે દુમણો, ન ધરે જિનશુ' નહ;
 નરરૂપે તે નારડી, નય કહે તેહની દહ ॥૫૦॥
 ભાવસહિતભક્તિયે કરી, નવિ ડીધી જિનસેવ;
 દાસપણું' પરભવ લહે, નય કહે તે નિતુમેવ ॥૫૧॥

ઢાળ પ મી.

ચરાગ આશાવરી—નમો રે નમો શ્રીશત્રુજયગિરિવર—એ દેશી.
 શ્રીજિનપૂજા વિધિશુ' ડીજે, શિવસુખ રહેજે લીજેરી;
 જિન તુજ સુખસુદા નિરખ'તાં, મુજ તનમન અતિરીઝેરી ॥શ્રી૦॥૫૨॥
 પચવરણ વર કુસુમચી માલા, જે જિનકઠે આરોપેરી;
 તે નરને શિવવનિતા વરવા, વરમાળા ગળે એપેરી ॥શ્રી૦॥૫૩॥
 કુસુમકલીનો છેદ ન ડીજે, પત્રભાગ નવિ ડીજેરી;
 ઉત્તમસ્થાનક તરવરકેરું, ઉત્તમગંધ ગ્રહીજેરી ॥શ્રી૦॥૫૪॥
 ડીડ ખાધું 'કુવસને બાંધ્યું, પગે લાગ્યું ભોંયે પડીયુંરી;
 નાલિથકી જે હેઠું ધરીયું, તિમ શિર ઉપર ચઢીયુંરી ॥શ્રી૦॥૫૫॥

૧ મોહરૂપ મહાંધકાર. ૨ જિમ નાનિજે ધસપિ.

૩ આપડલાં રે પાતિકડાં તુમે શું કરશે દવે રહીને રે—એ દેશી નળ્યવી.

૪ ખરાબ વસ્ત્રે આધેલું અથવા અડક્યું.

વાસી રાખ્યું લોકે દરશ્યું, કોણું 'કરંધી ખલિઉરી;
 ગંધવિહુણું આણું દુણું, અવર દેવને માગઉરી ॥શ્રી૦॥૫૬॥
 પત્ર કુસુમ એહવું વરણલે, પહેરીને શુભવેરાણ;
 ઉત્તલનિર્મળ વસ્ત્ર અખણિ, જેહ સુપોત સુપેસણ ॥શ્રી૦॥૫૭॥
 એણીપેરે વિધિશું જે જિન પૂજે, ધૂજે પાતિક તાસણ;
 રતન જિનગુણપૂજનો રસીયો, ભવેભવે મુખપય દાસણ ॥શ્રી૦॥૫૮॥
 વસ્તુ.

જ્ઞાત્ર ચંદન દીપ જલ ધૂપ કુસુમ નૈવેદ્ય ધ્વજ ચામરે,
 વાસ અક્ષત દેવદ્રવ્યવૃદ્ધિં વાજિત્ર નાટક ગીત મુતિ;
 પત્ર છત્ર ફલ અતિપ્રસિદ્ધ ॥

વસ્ત્રવિભૂષણ અતિઘણાં, એમ એકવીશ પ્રકાર;
 નય કહે પૂજા વિનયો, જિન ! હમને ભવજલ તાર. ॥૫૯॥

દુહા.

આઠ સત્તર એકવીશવિધ, એકશતને વળી આઠ;
 એક સહસ્રઆઠ ઉપરે, એમ પૂજાવિધિ પાઠ ॥૬૦॥
 હવે જિનપૂજા ફળ કહું, લહી મયની સાખ;
 જિનપ્રતિમા જિનચારિત્રી, એ ગણધરની ભાખ ॥૬૧॥

હાળી ૬ કૃતી.

રાગ—કાખાની દેશી.

ભવિકજન ભાવશું 'જિનપૂજા કરો, જિન તરે એહ 'ભવજલધિ
 સોહિલો;
 દેશવિરતિતણું ફલ એહ મોટકું, મુગુણમાં તેહ નર ગણિએ પહિલો.
 ॥ભવિક૦॥૬૨॥

ચોથફલ દેહરે ભયવા મન ધરે, છક ફલ ઉદ્યમે ગમન ભણીને;
 સાત અઠ ચરણ સાહમો હોવે જિનઘરે, તેહને અકુમળું ફલ કહીને.
 ॥ભવિક૦॥૬૩॥

૧ હાથથી ખળીગયું એટલે પડીગયેયું. ૨ શ્રીનયવિમલગણી
 (શ્રીજ્ઞાનવિમલચરિ). ૩ તમારા ચરણકમલનો. ૪ જિનપ એટલે
 તીર્થકર. ૫ ભવસમુદ્ર.

૧દશમફલ અર્ધપાંચે બારે ૨દ્વાદશમફલ, પક્ષ(૧૫)ઉપવાસ ફલ દેવ દીઠે
માસફલ પૂજતાં ચઠત ફલ એણિપરે, સકલ પૂજાથકી પાપ નિઠે.

॥ભવિક૦॥૬૪॥

સોગણું પુણ્ય જિનજિંબને પૂજતાં, ૩સહસ્રગુણું ચંદને લેપ કરતાં;
લાખગણું ૪કુસુમથી માળ આરોપતાં,અનંતગણું પુણ્ય નાટક કરતાં.

॥ભવિક૦॥૬૫॥

૫પ્રહસમે પૂજાથી સર્વ સંકટ ટળે, મધ્યદિને જન્મના પાપ નારે;
સંધ્યપૂજાથકી સાત લાખ પાપ સવિ, નાદપૂજાથકી દુઃખપણાસે.

॥ભવિક૦॥૬૬॥

૬નીરપૂજાથકી અગનીરોગતા, ચંદને સુજશ સૌભાગ્ય વાધે;
વસ્ત્રથી વિરતરે ૭સુતસુતાપરિકરા, ફળથકી દેવતાઆયુ સાધે.

॥ભવિક૦॥૬૭॥

ધૂપથી પરજલે પાપ સંતાપ સવિ, દીપથી દલિકની કોઠિ જાવે;
૮અક્ષતે જ્ઞાનચારિત્રધન સંપન્ને, ૯શૂદ્રકુસુમથી રાજ્ય પાવે.

॥ભવિક૦॥૬૮॥

૧૦વાસપૂજાથકી ધર્મની વાસના, નાટકે તીર્થપદ હોય હાથે;
૫ચવર્ણી કુસુમદામ જે ગળે ઠવે, શિવવધૂ તેહને ગ્રહે બાથે.

॥ભવિક૦॥૬૯॥

મંગલદીપથી મંગલમાલિકા, આરતીએ અરતિઉચાર ભાંજે;
છત્ર ચામરથકી ભવિકજન સહજથી, તેજપ્રતાપ મહાપૂર રાજે.

॥ભવિક૦॥૭૦॥

જ્ઞાન લાહે દ્રવ્યપૂજાથકી ધન ઘણું, ધ્વજથકી સર્વમાંહિ માન પામે;
જિનપ આસરણપૂજાથકી ભવિજના, ચક્રવર્ત્યાદિપદ ઇંદ્ર પામે.

॥ભવિક૦॥૭૧॥

ઇંછીપરે ૧૧રજતે સોવત્ર અંગી પ્રમુખ, જે કરે ભાવશુભાસ જાણી;
એમ બહુફલવતી દેવપૂજા છતી, સકલવિધિ શાસ્ત્રમાંહે વખાણી.

॥ભવિક૦॥૭૨॥

૧ દશમ એટલે ચાર ઉપવાસ.	૨ દેરાસરને બારણે પહેલેથકે
દ્વાદશમ એટલે પાંચ ઉપવાસનું ફળ.	૩ દળસંગણું.
માળા.	૪ કુલની
૫ પ્રભાતે પૂજાકરવાથી.	૬ જલપૂજા.
પ્રમુખ પરિવાર.	૭ પુત્રપુત્રી
૮ અક્ષત (ચોખ્ખા)ની પૂજા.	૯ પૂર્વભવે શ્રીકૃ-
મારપાલરાજના જીવની જેમ જિનપ્રતિમાને છુટક છુટક ફલ ચલાવે તો.	
૧૦ વાસકોપની પૂજા.	૧૧ રૂપાસોનાની.

૧આદ્યદિનકૃત્યની વૃત્તિ પૂજાપ્રકરણ-પ્રમુખ બહુમુખ્યતાં વિધિ સુણીને;
જાણવારૂપ સંદેષથી એ કહો, દેવપૂજા સમયે એ લણીને.

॥ભવિક૦॥૭૩॥

૨અચ્છતપગચ્છવરગગનદિનમણિસમ્રો, ઓવિજયપ્રભસૂરીં રાજે;
પડિતરાય કવિધીરવિમંડતંજી, શિષ્ય નયવિમલ કંઠે ભવિક કાજે.

॥ભવિક૦॥૭૪॥

ઢાળ ૭ મી.

રાગ ધન્યાશ્રી.

પૂજે રે ભવિ ભાવ ધરીને પૂજે;
શિવમુખદાયક ત્રિભુવનનાયક, એ સમ દેવ ન દુજેરે ॥ભવિ૦॥૭૫॥
ચ્છા હોય જે શિવમુખકેરી, જે ભવભયથી ધૂજે;
તો ભક્તિશુ તન મન ભેળી, શ્રીજિનવરપદ પૂજે રે ॥ભવિ૦॥૭૬॥
બહુભવસંચિત ચિત્તમાંહિથી, મિથ્યામતરજપુજે;
શ્રીજિનચરણ સરણ કરી અહનિરા, કર્મવૃત્તિશુ કુઝારે ॥ભવિ૦॥૭૭॥
મોહવિટંબન મહિલામાયા, જાળમાંહે મમ મૂઝો;
જિમ અપરં પરભવજગતમાં, ઊવરિનાહે અરંજોરે ॥ભવિ૦॥૭૮॥
શિવમુખસાધન જિનવર પૂજન, કામગવી ઘરે દુઝો;
નય કંઠે એ હિતશીખ અમહારી, માની ભવિ પ્રતિષ્ઠા રે.
॥ભવિ૦॥૭૯॥

કલશ (કુહા).

અંદ્ર(૧) વેદ(૪) ભોજન(૧૭) વરિસ(૧૭૪૧), વિજયદશમી યુધવાર;
પૂજાકલ રચના રચી, સમીશહેરે મોઝાર. ॥૮૦॥
વીરચંદ્ર આગ્રહ કરી, કીધો એહ સ્તવત્ત;
ભણતાં નવનિધિ સંપન્ને, મુણતાં ચિત્ત પ્રસન્ન. ॥૮૧॥

॥ ઇતિ શ્રીજિનપૂજાવિધિસ્તવનં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

૧ શ્રીદેવદક્ષરિમહાગજે આદ્યદિનકૃત્યવૃત્તિ રચેલ છે અને પૂજાપ્રકરણ
શ્રીઉમાસ્વામિનાયકકૃત છે ૨ અચ્છ એટલે નિર્મળ ૩ આહ
ધૃત્યપિ ૪ મહિલા જે સ્ત્રી તેની માયાજાળમાં ન મુઝો ૫ શ્રી-
નયવિમલગણિ (શ્રીજાનવિમલસૂરિ) ૬ વરિસ એટલે વર્ષ ૭ શ્રી-
શંખેશ્વરતીર્થની પાસે મુંજપરતી પાસે રહેલ સમીગામના રહેવાસી શ્રેષ્ઠ-
વીરચંદ્રશાસકના આમહુથી આ સ્તવન રચેલ છે.

૧દશમદેલ અધર્પથે બારે ૨દ્વાદશમદેલ, પદ્મ(૧૫)ઉપવાસ દેલ દેવ દીઠે;
માસદેલ પૂજતાં ચલત દેલ એણિપરે, સકલ પૂજાથકી પાપ તિઠે.

॥ભવિક૦॥૬૪॥

સોગણું પુણ્ય જિનાબિંબને પૂજતાં, ૩સહસ્રગુણું ચંદને લેપ કરતાં;
લાખગણું ૪કુસુમથી માળ આરોપતાં, અનંતગણું પુણ્ય નાટક કરતાં.

॥ભવિક૦॥૬૫॥

૫પ્રહસમે પૂજથી સર્વ સંકટ ટળે, મધ્યદિને જન્મના પાપ નારો;
સંધ્યપૂજાથકી સાત લખ પાપ સવિ, નાદપૂજાથકી દુઃખપણાસે.

॥ભવિક૦॥૬૬॥

૬નીરપૂજાથકી અંગનીરોગતા, ચંદને સુજશ સૌભાગ્ય વાધે;
વશ્વથી વિસ્તરે ૭શ્રુતસુતાપરિકરા, ફળાથકી દેવતાઆયુ સાધે.

॥ભવિક૦॥૬૭॥

ધૂપથી પરજલે પાપ સંતાપ સવિ, દીપથી દલિદની કેડિ બાયે;
૮અક્ષતે જ્ઞાનચારિત્રધન સંપન્ને, ૯છૂટકકુસુમથી રાજ્ય પાવે.

॥ભવિક૦॥૬૮॥

૧૦વામ્પૂજાથકી ધર્મની વાસના, નાટકે તીર્થપદ હોય હાથે;
૧૧વ્યવર્ણી કુસુમદામ જે ગળે ઠપે, શિવવધૂ તેહને ગ્રહે બાથે.

॥ભવિક૦॥૬૯॥

મંગલદીપથી મંગલમાલિકા, આરતીએ અરતિઉચ્ચાર લાંબે;
છત્ર ચામરથકી ભવિકજન ચાહુજથી, તેજપ્રતાપ મહાપૂર રાંબે.

॥ભવિક૦॥૭૦॥

જ્ઞાન લાહે દ્રવ્યપૂજાથકી ધન ઘણું, ધ્વજથકી સર્વમાંહિ માન પામે;
જિનપ આસરણુપૂજાથકી ભવિજના, ચક્રવર્ત્યાદિપદ ઇંદ્ર પામે.

॥ભવિક૦॥૭૧॥

ઈણીપરે ૧૨જતે સોવત્ર અંગી પ્રમુખ, જે કરે ભાવશું લાભ જાણી;
એમ બહુફલવતી દેવપૂજા છતી, સકલવિધે શાસ્ત્રમાંહે વખાણી.

॥ભવિક૦॥૭૨॥

૧ દશમ એટલે ચાર ઉપવાસ. ૨ દેરાસરને બારણે પહોંચેયકે
દ્વાદશમ એટલે પાંચ ઉપવાસનું ફળ. ૩ હજારગણું. ૪ કુલની
માળા. ૫ પ્રભાતે પૂજાકરવાથી. ૬ જલપૂજા. ૭ પુત્રપુત્રી
પ્રમુખ પરિવાર. ૮ અક્ષત (ચોખા)ની પૂજા. ૯ પૂર્વભવે શ્રીકૃ-
મારપાલરાજના જીવની જેમ જિનપ્રતિમાને છુટક છુટક પુલ ચઢાવે તો.
૧૦ વાસશેષની પૂજા. ૧૧ રૂપાસોનાની.

૧ શ્રાદ્ધદિનકૃત્યની વૃત્તિ પૂજાપ્રકરણ-પ્રમુખ બહુપ્રથમાં વિધિ સુણીને;
જાણવારૂપ સંદેપથી એ કહ્યો, દેવપૂજા સમયે એ લણીને.

॥ભવિક૦॥૭૩॥

૨ અચ્છતપગચ્છવરગગનાદિનમણિસમે, શ્રીવિજયપ્રભસૂરીંદ રાજે;
પંડિતરાય કવિધીરવિમલતલ્લા, શિષ્ય નયવિમલ કહે ભવિક'કાજે.
॥ભવિક૦॥૭૪॥

ઢાળ ૭ મી.

રાગ ધન્યાશ્રી.

પૂજે રે ભવિ ભાવ ધરીને પૂજે;
શિવસુખદાયક ત્રિભુવનનાયક, એ સમ દેવ ન દુજોરે ॥ભવિ૦॥૭૫॥
ઘમ્મ હોય જો શિવસુખકેરી, જો ભવભયથી ધૂજે;
તો ભક્તિશુ' તન મન લોગી, શ્રીજિનવરપદ પૂજે રે ॥ભવિ૦॥૭૬॥
બહુભવસંચિત ચિતમાંહેથી, મિથ્યામતરજપૂજે;
શ્રીજિનચરણ શરણ કરી અહનિરા, કર્મનૃપતિશુ' હુઓરે ॥ભવિ૦॥૭૭॥
આહવિટ'બન મહિલામાયા, જાળમાંહે મમ મૂંઝો;
'જિમ અપર' પરભવજગસેમાં, ભિવટિનાહે અરેઓરે ॥ભવિ૦॥૭૮॥
શિવસુખસાધન જિનવર પૂજન, કામગવી ઘરે દુઝો;
નય કહે એ હિતશીખ અમહારી, માની ભવિ પ્રતિજુઝો રે.
॥ભવિ૦॥૭૯॥

કલશ (દુહા).

ચંદ્ર(૧) વેદ(૪) લોજન(૧૭) વરિસ(૧૭૪૨), વિજયદશમી જુવવાર;
પૂજકલ રચના રચી, સમીશહેર મોઝાર. ॥૮૦॥
વીરચંદ્ર આશ્રહ કરી, કીધો એહ સ્તવત્ર;
લણતાં નવનિધિ સંપન્ને, મુંણતાં ચિત્ત પ્રસન્ન. ॥૮૧॥

॥ ઇતિ શ્રીજિનપૂજાવિધિસ્તવનં સમ્પૂર્ણમ્ ॥

૧ શ્રીદેવદ્રસ્ટિમહાગજે શ્રાદ્ધદિનકૃત્યવૃત્તિ રચેન છે અને પૂજાપ્રકરણ
શ્રીઉમાસ્વાતિવાચકકૃત છે ૨ અચ્છ એટલે નિર્મળ ૩ ચાહ
ધૃત્યપિ ૪ મહિલા જે સ્ત્રી તેની માયાભળમા ને મુઝો. ૫ શ્રી-
નયવિમલગણિ (શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ) ૬ વરિસ એટલે વર્ષ. ૭ શ્રી-
સ ખેશ્વરતીર્થની પાસે મુજપરની પામે રહેલ સમીચામના રહેવાસી શ્રેષ્ઠ-
વીરચંદ્રઆનંદના આશ્રહથી આ સ્તવન રચેન છે.

અથ શ્રીજ્ઞાનપંચમીતિથિનું સ્તવન.

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—ફગની દશી.

પ્રશુભી શ્રીગુરુપદ્મજ, જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ ઉપાય;
 પંચમીતપ મહિમા કરું, મુણએ ભવિસમુદાય ॥
 ત્રિગટે બેઠા મિંદા, ગિરયા વીરજિણુંદ;
 જે ઉપદેશ અનેકધા, નિસુણે મુરનરવુંદ ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાનલોચન મુવિલાસે, લોકાલોકપ્રકારા;
 ભક્તિ મુક્તિદાતાર છે, જ્ઞાન પરમમુખવાસ ॥
 જ્ઞાન વિના નર પશુ કહે, લહીએ કાંઈ ન ભેદ;
 જ્ઞાનદીપક સમજાની, સર્વારાધક વેદ ॥ ૨ ॥
 દેશ આરાધક કિરિયા, જ્ઞાન વિના તે અધ;
 જ્ઞાનસહિત જે કિરિયા, તે સોનું ને મુગધ ॥
 દક્ષિણાવર્તક શંખ, દુધે ભરિયો તેહ;
 જ્ઞાની ધ્યાસોધાસમાં, કઠિન કરમ કરે છેહ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનસહિત કૃતકિરિયા, તે તરિયા ભવસિંધુ;
 મહાનિશીધમાં અક્ષરા પંચમી જ્ઞાનપ્રખધ ॥
 ભગવતીપ્રમુખ આગમમાંહિ, જ્ઞાનતણા બહુમાન;
 પહેલું જ્ઞાન અનુભવે, કિરિયા તાસ પ્રધાન ॥ ૪ ॥

ઢાળ ૨ છ.

રાગ—સાહેલડીની દશી.

પંચમીતપવિધિ સાંભળો સાહેલડી રે, જિમ પામો ભવપારતો;
 જિનગણધરમુનિ ઉપદેશે ॥સાળા ભવિયણ ને હિતકારતો ॥ ૫ ॥
 માગશિર માધ કાગુણ ભલા ॥સાળા જેઠ આપ્યાદ વૈશાખતો;
 પદ રકાતી વળી લીલજે ॥સાળા શુભદિને સદ્ગુરુ સાખતો ॥ ૬ ॥
 દહરે દેવ જીહારીયે ॥સાળા ગીતારથ ગુરુવંદતો;
 ધોધી શક્તિ પૂજીએ ॥સાળા પ્રભાવના માંડી નાંદિતો ॥ ૭ ॥
 ઉભયદંક આવશ્યક કરે ॥સાળા દેવવંદન ત્રણે કળતો;

૧ જ્ઞાનવિના પશુ રહીએ ઇત્યપિ. ૨ કાર્તિકમાસ.

૩ બે દંડના પ્રતિકમણ

બ્રહ્મચર્યને પાળીએ : ॥સાળા ॥ આરંભસચિત્તપરિહારતો ॥ ૮ ॥
 પંચમીરતવન શુદ્ધ કહે ॥સાળા ॥ પંચમે ચોથ ઉપવાસતો;
 ત્રિવિધ ચતુર્વિધ ગુરૂને બુધે ॥સાળા ॥ અથવા પૌષ્ઠ ખાસતો ॥ ૯ ॥
 ગીતારથ પાસે પઠે ॥સાળા ॥ મન ધરે તસ ઉપગારતો;
 જાવજીવ ઉત્કૃષ્ટપદે ॥સાળા ॥ પંચ વરસ સાઠ સારતો ॥૧૦॥
 જ્યન્યપદે એમ જાણીએ ॥સાળા ॥ અથવા વળી એક વર્ષતો;
 ઉજમણે આરાધીયે ॥સાળા ॥ જિમ પહેંચે મનહર્ષતો ॥૧૧॥

ઢાળ ૩ છ.

રાગ—શારદ બુદ્ધિદાર્ધ—એ દશી.

નિજ શક્તિને સાર, ઉજમણું કરો વાર;
 વિત્ત ખરચો મોટે મને, પ્રતિમા ભરાવો *ચાર ॥
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર ટીકા, ત્રિણે જ્ઞાનને પૂજે;
 થાપના પૂજને *ગુરૂપરે કાઉસમ્મ કીજે ॥૧૨॥

તૂટક.

પાંચ એકાવન લોગસકેરો, પંચ પંચ વસ્તુ ઢાવે;
 *પાઠા પરતિ રૂમાલ ને લેખણ, વાસકું*પી ને જોવે ॥
 પાટી પોથી ઠવણી કવત્રી, પૂજણી નોકારવાળી;
 દોરા ચાખખી થાપનાચારજ, તિમ મુહપતિ સુ*વાળી ॥૧૩॥

કાગળ ને કાંઠા, ખડીઆ વત્તરણા કાંખી;
 ઝરમર ચંદ્રઆ, વાળાકુંચી લાંબી ॥
 આરતી ધૂપધાણા, મંગલદીપ દ્વૈગાર;
 પ્રાસાદ ને પ્રતિમા, તેહના વળી શણગાર ॥૧૪॥

તૂટક.

સારસાર વસ્તુ જગતમાં, જ્ઞાન દર્શન ઉપગરણા;
 કેશર સુખડ અગર કપૂર, *ખાતી ધ્વજ અંગલૂહણા-
 પંચ અહુવ શક્તિ પંચવીશ, પંચવાદનો દીવો,

૧ ચોથમહતે ઉપવાસ.

૨ તિવિહાર અથવા ચતુર્વિહારપણે.

૩ મુંદર.

૪ ગુરૂપર ઈત્યાપિ એટલે ગુરૂઆગળ.

૫ પાના ઈત્યાપિ

અને પરતિ એટલે પ્રતિ.

૬ ઝારી.

૭ અગરખતી.

ફેલ પકવાન ધાન બહુમેવા, કુસુમ પ્રમુખ બહુ મેવા ॥૧૫॥
 પૂરવ અથ ઉત્તર, દિશિ વિદિશિ ઇશાન;
 નમો નાણુસપદને, ધ્યાવો થઈ સાવધાન ॥
 સાહુમ્મીવચ્છલ કીજે, ગીતગાને જાગીજે;
 એ કરણી કરતા, જ્ઞાનને આરાધીજે ॥૧૬॥

ટૂંક.

સાધીજે ઇમ શિવપદ સાચું, જિમ ગુણમંજરી વરદત્ત;
 લહે સૌભાગ્ય વળી જ્ઞાન આરાધું, કરી નિજ નિર્મળ ચિત્ત ॥
 તે સંબંધ કથાથી કહેજો, લહેજો વાંછિતકામ;
 જ્ઞાનવિમલગુરૂ આજ્ઞા પસાચે, અધિક ઉદય હોય આજ ॥૧૭॥

—❧❧❧—

અથ શ્રીપંચમીતિથિનું સ્તવન.

કુહા.

પ્રણમી પ્રેમે પાસજિન, પદપંકજ અભિરામ;
 પંચમીતપમહિમા કહું, સુહૃતાં સીએ કામ ॥ ૧ ॥
 અલકાઅધિક વિરાજતી, દ્વારવતી ધતિ નામ;
 નેમિજિજ્ઞેસર આવીયા, રૈવતગિરિ શુભકામ ॥ ૨ ॥
 કેશવ વંદન આવીયા, બેડી પરબદા બાર;
 વરદત્તગણધર તવ તિહાં, પ્રશ્ન કરે મુવિચાર ॥ ૩ ॥
 હંસણુ નાણુ ચરિતની, કહેા તિથિ કેહી હોય;
 કિણુવિધિ તે આરાધીયે, જપે શ્રીજિન સોય ॥ ૪ ॥
 ચૌદશ આઠમ પૂર્ણિમા, અમાવસી એ તિથિ આર;
 આરિત્ર પોસહ આદરી, લહીયે લવજલપાર ॥ ૫ ॥
 પંચમી બીજ ઇચ્છારસી, જ્ઞાનતણી તિથિ એહ;
 જ્ઞાનભક્તિ બહુ સાચવો, જિમ હોય નિર્મલ દેહ ॥ ૬ ॥
 'નવતિથિ' શેષે કીજીયે, દર્શનભક્તિ વિશેષ;

૧ ફેલ પકવાન ધાન ટુલ બહુ મેવા, ધુપપ્રમુખ બહુ દેવો ઇત્યપિ
 પાઠ: ૨ આ પંચમીતિથિના બીજ સ્તવનમાં વરદત્ત ને ગુણમંજરીની
 કથાનો સંબંધ છે. ૩ સ્વર્ગનગરી. ૪ ઉપર ગણાવેલ તિથિશિ-
 વાય બાકી રહેલ નવતિથિઓ.

જિનપૂજન કલ્યાણકા-દિક સાધર્મિક દેખ	॥ ૭ ॥
તેહમાંહિ વળી નિર્મળી, કાર્તિકપંચમી જેહ;	
જ્ઞાનારાધનની કહી, નેમિજિને ધરી નેહ	॥ ૮ ॥
એહ દિવસ આરાધતાં, પામ્યું નિર્મળ નાણ;	
વરદત ને ગુણમંજરી, મુણજ્યો તાસ વખાણ	॥ ૯ ॥

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—દાન કહે જગે હું વડા—એ દેશી.

જમ્બૂદ્વીપે ભરતમાં, પદ્મપુરી અતિસોહે રે;
 ૧ મુપમા જેહની જોયતાં, મુરનરના મનમોહે રે.
 ॥ શ્રીજિનવર એમ ઉપદિશે ॥૧૦ ॥
 અજિતસેન જસ રાજિઓ, તસ ધરણી યશોમતીરાણી રે;
 વરદત તેહનો મુત લલો, સકલકળા ગુણખાણી રે ॥ શ્રી ॥૧૧ ॥
 આઠવરસનો જખ થયો, તવ મૂંકયો નિરાણે રે;
 અક્ષર માત્ર ન આવડે, જિમ જળમાં શેવાલ રે ॥ શ્રી ॥૧૨ ॥
 અનુકંમે પૌવન પામીઓ, વિણકુણ કોઠે દેહો રે;
 રતિ નવિ પામે કેહથી, ન ધરે કાંઈ સનેહો રે ॥ શ્રી ॥૧૩ ॥
 હવે તિણહીજપુરમાં વસે, સિંહદાસ જિનધર્મી રે;
 કોટિધ્વજ વ્યવહારીઓ, સંઘમુખ્ય શુભકર્મી રે ॥ શ્રી ॥૧૪ ॥
 કપૂરતિલકા તસ ગેહિની, ગુણમંજરી તસ બેટી રે;
 વચને મૂંગી વરતવું, રોગતણી છે પેટી રે ॥ શ્રી ॥૧૫ ॥
 ૨ સોલવરસની સા થઇ, પણ તસ કોઈ ન મ્હહે રે;
 માતપિતા પરિજન સર્વે, તસ દુઃખે દુઃખીયાળીહે રે ॥ શ્રી ॥૧૬ ॥

કુહા.

એણે સમયે તવ એકદા, વિજયસેન ગચ્છનાથ;
 ચઉનાણી ગુરુગુણ ભર્યા, મુનિપરિકરે સનાથ ॥૧૭ ॥
 નાગરજન સવિ આવીયા, મુતસંયુત નરનાથ;
 સિંહદાસ તનયા સહિત, વદે શ્રીમુનિનાથ ॥૧૮ ॥

ઢાળ ૨ છ.

રાગ—વાડી ફુલી અતિલલી મન લમરારે—એ દેશી.

કલેશનાશિની દેશના હિતઆણી રે, લાખે શ્રીગુરરાજ;

॥ મુણે લખિ આણી રે ॥

જ્ઞાન આરાધન સાચવો હિં ધ્રુવલપકનને કલે મુણો ॥૧૯ ॥

જ્ઞાન વિરાધે લે મને હિતં તે પરલવે મનહીણ મુણો

વચને લેહ વિરાધતા હિતં તે મૂંગા દુઃખહીણ મુણો ॥૨૦ ॥

કાયાથી લે વિરાધતાં હિતં તસ કુષ્ઠાદિરોગ મુણો

ત્રિવિધવિરાધન જ્ઞાનની હિતં લે મૂરખ કરે ભોગ મુણો ॥૨૧ ॥

પુત્ર કલત્ર ધન મિત્રનો હિતં તેહને હોયે નાશ મુણો

આધિવ્યાધિ તસ પરલવે હિતં નિર્વિવેક તલુ તાસ મુણો ॥૨૨ ॥

સિંહદાસ ઇમ સાંભળી હિતં પૂછે હંસઃ આણી મુણો

કહો ભગવન ! કિણ કર્મથી હિંમુજ^૧ તનયા ગુણહીણ મુણો ॥૨૩ ॥

ગુરુ કહે એહ સંસારમાં હિતં મુખદુઃખ કર્મતેહાથ મુણો

કર્મધડી બળિયા નહીં હિતં ચઢી રહલધર સાથ મુણો ॥૨૪ ॥

એહનો પૂરવભવ મુણો હિતં હૃદયે વિચારો હેવ મુણો

કર્મતણી ગતિ એહવી હિતં ગુરુલાખે તતખેવ મુણો ॥૨૫ ॥

ઢાળ ૩ છ.

રાગ—કંત તમાકુ પરિહરો—એ દેશી.

ધાતકીખડે ભરતમાં, મનોહર ખેટકનામ નરરાજ;

નયરમાંહિ વ્યવહારિઓ, ધનવંત વસુદેવ નામ નરરાજ.

॥ પૂરવભવ તુમે સાંભળો ॥૨૬ ॥

સુંદરી નામે ગેહિની, તસ મુત પચે રસાલ નરરાજ;

આસપાલ પહેલો ભલો, બીજે-તે તેજપાલ નરરાજ ॥પૂઠા૨૭ ॥

ગુણપાલ ત્રીજે કહ્યો, ધર્મપાલ ધર્મસાર નરરાજ;

લાવણ્યરૂપે શોભતી, વળી તસ પુત્રી ચાર નરરાજ ॥પૂઠા૨૮ ॥

લીલાવતી ને શિલાવતી, રંગાવતી તિમ જાણુ નરરાજ;

મૃગાવતી ચોથી ભલી, મહિમા ગુણની ખાણુ નરરાજ ॥પૂઠા૨૯ ॥

પંડિત પાસે મોકલ્યા, તે પાંચે નિજનંદ નરરાજ;

ચપલાઈ કરતા 'ઘણું', માંહોમાંહિ દંદ નરરાજ ॥પૂગા૩૦ ॥
 પડિત મારે તેહને, તે રોયે ઘરે બાય નરરાજ;
 પડિતને રૂપલે હણ્યો, જો ફરી તુમ ન સુહાય નરરાજ ॥પૂગા૩૧ ॥
 દુઃખથી તિણે ભણે શું હોવે, શિખવે ઇણિપરે માય નરરાજ;
 કંઠશોષ કીધાયકી, શું અધિકેડું થાય નરરાજ ॥પૂગા૩૨ ॥
 પાટી પોથી પ્રમુખજે, પરજાણે તિણિવાર નરરાજ;
 મૂર્ખપણાથી તેહને, નવિ પરણાવે નાર નરરાજ ॥પૂગા૩૩ ॥
 તિણે દુઃખે દુઃખીઓ સ્ત્રીપ્રત્યે, ભાખે શેઠ વચન નરરાજ;
 અંગજ મૂરખ રાખીયા, કીધો અહિલ જનમ નરરાજ ॥પૂગા૩૪ ॥
 પ્રત્યુત્તરે તવ સ્ત્રી કહે, એ સઘળો તુમ દોષ નરરાજ;
 ધર્મથાનકે રૂપલે હણી, આણી અતિઘણો રોષ નરરાજ ॥પૂગા૩૫ ॥
 તે તુજ તનયા ઉપની, જ્ઞાનાશાતના કીધ નરરાજ;
 અંગે પીડી રોગશું, એ ફલ તાસ પ્રસિદ્ધ નરરાજ ॥પૂગા૩૬ ॥

ઢાળ ૪ થી.

રાગ—વીરે વખાણી રાણી ચેલણાળ—એ દેશી.

પૂરવલય ઈમ સાંભળીજી, જાતિરુમરણ લહો તામ;
 કહો ભગવન! હવે એહવુંજી, કર્મ છોડણું નિદાન.
 ॥ જ્ઞાન આરાધન આદરોજી ॥૩૭ ॥
 હણે અવસરે વરદતનોજી, કર્મ પુછે નૃપ તામ;
 ગુરુ કહે એહિજ ભરતમાંજી, શ્રીપુરે શેઠ વસુ નામ ॥ જ્ઞા૦ ॥૩૮ ॥
 વસુસાર વસુદેવ બિહું હતાજી, તેહના પુત્ર ગુણવંત;
 ગુરુતણી દેશના સાંભળીજી, વનમાંહિ તેણે એકાંત ॥ જ્ઞા૦ ॥૩૯ ॥
 સંજમ બેહુજણે આદ્યોજી, સૂરિમુનિમુદર પાસ;
 વસુદેવ બહુશ્રુતગુણથીજી, સૂરિપદ ઠવે રે ઉદ્ધારો ॥ જ્ઞા૦ ॥૪૦ ॥
 પંચસયસાધુને વાચનાજી, આપતો કરતો સજ્જાય;
 એકદિન પોરિસી સૂયતાંજી, પ્રશ્નમાં સ્થણિ વિહાય ॥ જ્ઞા૦ ॥૪૧ ॥
 નિદ્રા ન કરી શકે ગચ્છધણીજી, ચિંતવે મનમાંહિ એમ;
 ધન્ય મૂરખ મુજ બાંધવોજી, કિસીય ચિંતા નહિ તેમ ॥જ્ઞા૦ ॥૪૨ ॥
 એહવું મૂર્ખપણું લહુંજી, ચિત્તે ધરું બેહ અજ્ઞાન;

પારદિન ઝાન કરી ઉપ-ચોલ, તાહરે પુત્ર નિદાન ॥૩૧૦૪૩॥
 વૃદ્ધબ્રાતા થયો હસલોલ, માનસસરોવરમાંહિ;
 ઈમ સુણી જાતિસ્મરણ લાલુંલ, વરદતે દેશનામાંહિ ॥૩૧૦૪૪॥
 ભૂપતિ રોઠ ખેલું લાલેલ, સૂરિ આગળ કરજોડી;
 વિધિ કહો જ્ઞાન આરાધવાલ, જેમ પહોંચે મનકોડી ॥૩૧૦૪૫॥

ઢાળ પ મી.

રાગ—વીરજિતેસરચરણકમળકમળાક્યવાસો—એ દેશી.

ભાષે તવ મુનિનાથ સાથ નિમુલે ચિત્ત આણી,
 ઉન્નવલપંચમી દિવસે જેહ આરાધે પ્રાણી;
 ૧ ચોથલગત જિન વાંદવા પૂજા ત્રિહું કાળ,
 સાવધકરણી નવિ કરે બ્રહ્મચર્ય સંભાળે. ॥૪૬॥
 માસ માસ એણિપરે કરે તિહાં પાંસઠમાસ,
 ઉજમણું કરે તેહણું પંચ વસ્તુ પ્રકાશ;
 પાટી પોથી પરતિ પંચ ઠવણી ને કવલી,
 નોકારવાળી પૂજણી ચાખખી પંચવર્ણી. ॥૪૭॥
 પંચ જાતિ ફલ પંચ પંચ, જિનખિંખ આસાહ,
 પંચ જાતિના દ્રવ્ય જેહ યાજો પંચ પ્રમાદ;
 માસે માસે ન કરી શકે તો કાલિક પંચમી,
 અજૂઆળી આરાધીયે જાવજીવ કરે એમ. ॥૪૮॥
 કુમુદ કપૂર મુગધ દ્રવ્ય લેધ પુસ્તક પૂજે,
 ઠવણી ખાજોઠ ઉપરે થાપીને રીજે;
 ૨ પંચવર્તિ દીપક કરે તિમ સ્વસ્તિક પૂરે,
 પંચવર્ણ ફલ મુખડી ધન ઢાવે અક્ષર. ॥૪૯॥
 ૩ ઝોઝો નમોનાણ(સસ) જાણ ગુણે સહસજ દાય.
 ઉત્તર સહામો શુદ્ધ વસ્ત્ર ધરે નિર્મળ હોય;
 ગુરુમુખે લઠ પંચખખાણ રૂપાનાણું મૂકે,
 જાવજીવ ઈમ ઉચરે પછે વિધિ નવિ ચૂકે. ॥૫૦॥
 જે પોસહને કારણે એ વિધિ ન કરી શકે,
 તો ખીજે દિન સાચવેતો કીર્તિ ઝલકે;

રોગ સોગ સંતાપ દુઃખ જાયે સંપદ થાવે,
 અનુક્રમે સુરસુખ લોગવી અજરામર થાવે. ॥૫૨॥
 તે તપ યેહુ જણે આદ્યો થયા તેહ નીરોગ,
 તિણે સૌભાગ્યની પંચમી કહે તે એહવું લોગ;
 એમ ઉજમણું ચરિસ વરિસ કરે વરદત શિક્ષા,
 સહસ(૧૦૦૦) કન્યા પરણી તિહાં અનુક્રમે લિયે દીક્ષા ॥૫૨॥
 ગુણમંજરી પણ થઈ નીરોગ ગુણચંદ્રે પરણી,
 પંચમીતપનો વિધિ અનેક કીધી નિર્મલ કરણી;
 અંતે સંયમ આદરી ગ્રંથિહુ વિજયવિમાને;
 બત્રીશસાગર આયુમાન પહોતા ગુણધ્યાને. ॥૫૩॥

ઢાળ ૬ ફી.

રાગ—શારદ છુદ્ધિદાઢ—એ દશી.

જપ્તપુર્વવિદેહે વિજયપુષ્કલાવતી નામ,
 પુંડરીકિણીનયરી અમરસેનનૃપ ધામ;
 ગુણવતી તસ રાણી તસ કુખે ઉપત્ર,
 વરદતજીવ સુરના ગુણ લક્ષણ સંપુત્ર.

ત્રુટક.

ગુણલક્ષણ સંપુત્રો પેખી શૂરસેન દિગ્ગો નામ,
 બાર વરસનો એકશતકન્યા પરણાવ્યો અલિરામ;
 તીર્થકરમુખથી પૂરવણવ નિસુણી ચારિત્ર લેધ,
 વર્ષ સહસ એક પાળી કેવળ સિધ્યા કર્મ ખપેઈ. ॥૫૪॥

હયે રમણીવિજયે નરસિંહભૂપતિગેહે,
 અમરાવતીકુખે ગુણમંજરીજીવ તેહે;
 ઉપત્રો આવી સુગ્રીવ કવિઉ નામ,
 બહુ કન્યા પરણ્યો રાગતેજ બહુધામ.

ત્રુટક.

બહુધા મુખ વિતસંતાં હુઆ પુત્ર ચોરાશીહજાર,

૧ એહુજણે એટલે વરદત ને ગુણમંજરીયે. ૨ વર્ષેવર્ષે.
 ૩ એહુ ઈત્યપિ. ૪ સંપૂર્ણ.

ધાપી પુત્ર રાજ્યે લેઇ સંયમ કેવળ પામ્યા સાર;
પૂર્વએકલખ ભવિ પ્રતિબોધી પામ્યા અવિચલ મુખ,
સૌભાગ્યપંચમીના તપ કરતાં જાયે દુર્ગતિદુઃખ.

॥૫૫॥

એહ સખચ નિમુણી જ્ઞાન આરાધો પ્રાણી,
આશાતના દાણો જિમ થાઓ ગુણપ્રાણી;
એમ જાણી નાણી મુણીયે એ હિત આણી,
શ્રીજિનવરગણધરની એહવી ઉત્તમ વાણી.

ટૂટક.

ઉત્તમવાણી જિનની મુણીને પ્રતિષ્ઠાભ્યા ભવિપ્રાણી,
પંચમનાણુ લાહેવા કારણે એ સાચી સદિનાણી;
શ્રીવિનયવિમલકવિરાજમુસેવક ધીરવિમલકવિરાય,
નયવિમલ તસ શિષ્ય કહે એમ જ્ઞાને મુજસ સવાય.

॥૫૬॥

—❀❀❀—

અથ શ્રીમૈત્રેયકાદશીતિથિનું સ્તવન.

દાળ ૧ લી.

રાગ—શાંતિજિન એક મુજ વિનતિ—એ દેશી.

દેશ સોરઠ દ્વારાપુરી, કેશવ હરિનરિંદુએ;
પાંદવકુલનભદ્રિનમણી, સૌમ્યગુણે જિમ ચંદુએ.

॥ ૧ ॥

॥ દહમને ધર્મ સમાચરો ॥આંકણી ॥

નેમિજિજીવંક સમોસર્પા, મુનિવર સહસ્રઅઘાર(૧૮૦૦૦)એ;
રૈવતગિરિ મુણી આવીયા, વંદે 'હરી મુખકાર'એ ॥૬૬૦॥ ૨ ॥
નિમુણી દેશના પુછીઉં, એકાદશીફલ સાર'એ;
જ્ઞાનની તિથિ આરાધતાં, આપે શિવમુખ આર'એ ॥૬૬૦॥ ૩ ॥
દાખે સુવ્રતમુનિકથા, નિમુણે પરમદા રખા'એ;
પુણ્યવિશેષધકી ફેલે, વિધિથી શુભ આચાર'એ ॥૬૬૦॥ ૪ ॥
ધાતકીદક્ષિણસરતમાં, વિજયપુરી સુવિશાળુએ;

* આ સ્તવન કેટલાએક પૂર્વવૃદ્ધપુરૂષો કલાલુકનો અધિકાર હોવાથી
સ્તવનમાં ગણે છે અને કેટલાએક સુવ્રતશૈલના ચરિત્રરૂપે હોવાથી સંકાય
તરીકે પણ માને છે. ૧ મુજ ૨ ખાર.

પશ્ચિમદિશિ ઇંદુકારને, નૃપ નામે પૃથિવીપાણ્યે ॥૬૬૦॥ ૫ ॥
 ચંદ્રવતી તેહની પ્રિયા, નગરગેઠ સૂરનામએ;
 પુત્ર અનેક છે તેહને, સકલકળા ગુણધામએ ॥૬૬૦॥ ૬ ॥
 જિનધર્મે ^૧ખડુનેહીઓ, આવશ્યકવ્રતધારએ;
 એકદિન ગુરુમુખે જ્ઞાનનો, સુણ્યો મહિમા હિતકારએ ॥૬૬૦॥ ૭ ॥
 તવ ગુરુ ધવલ એકાદશી, દિન આરાધન ભાખ્યોરે;
 જ્ઞાનખળે તસ હિત લણી, વિધિ સઘળો તિહાં દાખ્યોરે ॥૬૬૦॥ ૮ ॥

ઢાળ ૨ જી.

રાગ—પ્રુણ્ય પ્રશાસીએ એ દેશી.

મૌનપણે પોસહ કરે રે, અહોરત્તો ચૌવિહાર;
 પઠન ગુણન જિન નામનાં રે, કરતાં ધર્મ વિચાર રે.
 ॥ ભવિ વ્રત આદરો ॥ ૯ ॥
 પારણે ઉત્તરવારણે રે, એક ભક્ત આહાર;
 ઉભયદંક આવશ્યક^૨ રે, કરે સચિત્તપરિહાર રે ॥ ભ૦ ॥૧૦ ॥
 જ્ઞાનતણી પૂજા કરે રે, સાહગ્મિવાત્સલ્ય સાર;
 જિન આગળ દેહ^૩ કરે રે, પૂજા વિવિધપ્રકાર રે ॥ ભ૦ ॥૧૧ ॥
 સંવિભાગવ્રત સાચવી રે, પારણ એમ કરંત;
 ખારવરસ પૂરે થયે રે, ઉજમણ મનખંત રે ॥ ભ૦ ॥૧૨ ॥
 જિનવરને નવ ભૂયણાં રે, પ્રત્યેકે અચાર;
 ધાન પકવાન પ્રમુખ ખડુરે, લખાવે અંગ અચારરે ॥ ભ૦ ॥૧૩ ॥
 સંઘભક્તિ ખડુવિધિ કરે, જ્ઞાનોપગરણ સાર;
 ઠવણી કવલી ચાખખી રે, પાણ પ્રમુખ અચાર રે.
 વિયંગણા તિમ સાર રે ॥ ભ૦ ॥૧૪ ॥
 એણિપરે ખડુવિધિ સાચવે રે, એક વરસ તે સર્વ;
 અચાર અચારસ ઉજળી રે, કીધું પૂરણ પર્વ રે ॥ ભ૦ ॥૧૫ ॥
 ઉજમણના દિનથકી રે, પત્રરમે દિન તેહ;
 શૂનરોગે મરી સુર થયોરે, ^૩આરણ્યકદ્યે ગુણગેહરે ॥ ભ૦ ॥૧૬ ॥

૧ ખડુસ્નેહવાળો.

૨ જિનધર્મે પ્રત્યપિ

૩ આરણ્યનામે

અચારમા દેવોડે

ઢાળ ૩ છ.

રાગ—આદિકરણ ઓઆદિજનન—એ દેશી.

તિહાંથી ચવિ આ ભરતમાંછ, શૌરીપુરે પુણ્યવંતછ;
સમુદ્દતવ્યવહારિયોછ, પ્રીતિમતીનો કંતછ.

॥ ભાવે ભવિયણુ મતધરોછ ॥ ૧૭ ॥

તસકુખે ૧ મુર ઉપન્થોછ, નાહનિદેપણુ કામછ;
નિધિ પ્રગટ્યે મહોત્સવ કરેછ, સુમત દીધું નામછ ॥ભાગા૧૮ ॥
સાધુસમીપે સંપ્રહેછ, સમક્તિ તિમ મત પ્યારછ;
યોવનવયે પરણાવિયોછ, કન્યા અચાર ઉદારછ ॥ભાગા૧૯ ॥
સંયમ જનકે આદ્યોછ, સાધે આતમકાજછ;
સુમત ઘરસ્વામી થયોછ, કોડિ અચાર ધન સાજછ ॥ભાગા૨૦ ॥
ધર્મયોગસૂરિ આવીયાછ, કહે તિહાં પર્વ વિચારછ;
જાતિસ્મરણથી તે પ્રહેછ, સ્પુરવળ્યો આચારછ ॥ભાગા૨૧ ॥
એક દિન પોસહ આદ્યોછ, મૈત્રી નિશિ પરિવારછ;
તે નિમુણી ચાર આવિયાછ, ધન લેવા તેણીવારછ;
કીધા પ્રદીપ પ્રચારછ ॥ભાગા૨૨ ॥

દીક્ષા કાઉરસઓ રહ્યાછ, લેવે ધનની કોડિછ;
થ'ભે શાસનદેવતાછ, નહીં કોઈ ધર્મની જોડિછ ॥ ભાગે૦૨૩ ॥
લોકે રાય જણાવીઓછ, આવીયો મોકીદારછ;
થ'ભાણા સવિ તે તિહાંછ, અચરિજ એહ અપારછ ॥ભાગા૨૪ ॥

ઢાળ ૪ થી.

રાગ—હમચડીની દેશી.

મન ધર કરીને પોસહ પારે, વિધિ સઘલો આરાધે;
રાજા પણ તેહને ઘરે આવ્યો, એટલે ભગતિ બહુસાધે રે.
હમચડી. ॥૨૫ ॥

અભયદાન માંગી મૂકાવ્યા, તસ્કર વ્યસનથી વાર્યા;
શોષપદે રાજાએ થાપ્યો, તસપરિજન સત્કાર્યા રે હમચડી. ॥૨૬ ॥
વાળી એકદા અચારસદ્વિસે, સપરિવાર મતધાર;

લાગ્યો અમિ જવલણું પુર દેખી, ધર્મશાસ્ત્ર કરે સારરે હમચડી ॥૨૭॥
 ધર્મશાલા સુમતગેહદિક, મૂકી અવર સવિ 'જલીઉં';
 દેખી નરપતિ બોલે એહને, ધર્મે વિધન સવિ યજીઉંરે
 હમચડી. ॥૨૮॥

એકશતબહોંતેર પુત્ર થયા તસ, સઘળીએ નારીકેર;
 'કોલિવાણું' ધન સવિ મૂકી, લીધે સયમ થઈ શૂરાંરે હમચડી ॥૨૯॥
 જયશેખરચઉનાણી ગુરૂધી, અંગ અચાર અભ્યાસે;
 છઠ્ઠ અઠ્ઠમ રાત ચાર છમ્માસી, એક તિમ ચાર ચઉમ્માસી રે,
 હમચડી. ॥૩૦॥

એમ તપ કરતાં સુમતમુનિને, જ્ઞાનએકાદશીદિવસે;
 અંગે પીડા બહુ ઉપજાવી, પણ સ્થિરતાગુણ વિકસેરે હમચડી ॥૩૧॥
 એક મિથ્યાસુર કોણણ કાળે, પરમુનિને મુખે આવી;
 શ્રાદ્ધગૃહે જઈ 'ભેષજ' લાવે, તો વેડના રામાવે રે હમચડી ॥૩૨॥
 કહે વ્યંતર જો 'વસતી'ને બાહિર, જાવે તો મુખ પાવે;
 કહ્યો ન માન્યો મસ્તકે હણીઓ, પણ નિગમન ન ઠગાવે રે.
 હમચડી ॥૩૩॥

એણિપરે ઘાતિકર્મ ખપાવી, પામી કેવલનાણુ;
 સિદ્ધ થયો સુરવૃંદ મળીને, આશ્ચર્ય કરે વિદાણુરે હમચડી ॥૩૪॥
 વનિતા પણ અચારે સયમ, લેઈ નિરતીચાર;
 માસસંલેખણ શિવગતિ પામી, વળી બહુ તસ પરિવાર રે.
 હમચડી ॥૩૫॥

ઢાળ પ મી.

રાગ—બે કરજોડીને જિનપાવે લાગું—એ દેશી.

નમિજિણુંદે કેશવ આગે, એહ સંબધ કહે ચિત્તરાગે;
 સાંભળી કૃષ્ણ એ દિવસ આરાધે, ક્ષાયિકસમકિતના ગુણગાવે ॥૩૬॥
 અરજિતવ્રત નમિજિનવર જ્ઞાન, મૂકી જન્મ વ્રત કેવલજ્ઞાન;
 એકચોવીશીમાં પચકલ્યાણ, ત્રણચોવીશીના પત્રરે કલ્યાણ ॥૩૭॥
 એકજુલેરે એમ લાણીએ, દશક્ષેત્રે દોહરો જાણીએ;

અતીત અનાગત ને વર્તમાન, પંચાસ પંચાસ એમ પ્રમાણ ॥૩૮॥
 નેવુંજિનના નામ ગણીને, 'એક ત્રણને એકજ લીને;
 અદારમે ઓગણીશ ને એકવીશ, વર્તમાન જિન એ નિશદીશ ॥૩૯॥
 સાતમે ચોથા છઠ્ઠો એહ, અતીત અનાગતના જિન બેહ;
 મોઢું પર્વ કહ્યું તિણ હેતે, જિનશાસનને વળી શૈવસંકેત ॥૪૦॥
 આગશર શુદ્ધી અચારસ પાળે, તે સુવિ કર્મના મેલ ખપાવે;
 જાવજાવ કીલે શુભલાવે, લવલવનાં તેમ સંકટ જાવે ॥૪૧॥
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ એણીપરે લાખે, એહ ચરિત્રતણી છે સાખે;
 આરાધે જે જિનકલ્યાણ, હોવે તસ ઘરે દ્રાડિ કલ્યાણ ॥૪૨॥

અથ શ્રીવીશસ્થાનકતપનું સ્તવન.

કહા.

શ્રીજિનમુખકજવાસિની, બ્રહ્માણી શ્રુતદેવી;
 થાનકતપમહિમા વિધિ, હું પલણું નિતમેવ. ॥ ૧॥
 જિન સિદ્ધ પવયણ શુર થિવિર, બહુશ્રુત તપસી નેહ;
 વાતસલ્ય કીલે એહતું, બહુનાણાપયોગે તેહ. ॥ ૨॥
 હંસણ વિનય આવશ્યકે, શીલે નિરતીચાર;
 પ્રમદિ ક્ષણ પણ નહીં, તપ અનારાંસ વિચાર. ॥ ૩॥
 અતિથિસંવિભાગે કરી, ચઉવિધ દાન આહાર;
 વૈયાવચ્ચ તસ દાખીયે, ઉપસર્ગાદિ નિવાર. ॥ ૪॥
 ચઉવિધ સંઘ સમાધિનું, અપૂર્વજ્ઞાન અભ્યાસ;
 શ્રુતભક્તિ તીર્થપ્રભાવના, એ વીશ પુણ્યનિવાસ. ॥ ૫॥

૧ અનુક્રમે અદારમા તીર્થકરનું એક અને ઓગણીશમાના ત્રણ અને એકવીશમાનું એક એમ પાંચ કલ્યાણક જણાવ્યા. ૨ શૈવશાસ્ત્રમાં પણ મૌન-કાદશીનું માહાત્મ્ય કહેલ છે. ૩ વીશસ્થાનકપદના નામ નીચે પ્રમાણે- અરિહંતપદ ૧, સિદ્ધ ૨, પ્રવચન ૩, આચાર્ય ૪, સ્થિવિર ૫, ઉપાધ્યાય ૬, સાધુપદ ૭, જ્ઞાનપદ ૮, દર્શનપદ ૯, વિનયપદ ૧૦, આરિત્રપદ ૧૧, બ્રહ્મવત ૧૨, ક્રિયાપદ ૧૩, તપપદ ૧૪, ગોધમપદ ૧૫, જિનપદ ૧૬, સંયમપદ ૧૭, જ્ઞાનપદ ૧૮, શ્રુતપદ ૧૯, તીર્થપદ ૨૦ એ વીશપદ જણાવ્યા.

ઢાળ ૧ લી.

રાગ—બે કર્નેડીને જિન પાયે લાણુ—એ દશી.

હવે થાનકતપ જેણિપરે કીજે, તેહતણા વિધિ ઈમ નિસુણીજે;
સમકિંતધારી જે નરનારી, સચિત્તપરિહારી ને બ્રહ્મચારી ॥ ૧॥
ઉત્તરપારણે ૧ એકાહારી, ત્રિહૃદ્ધિ વિધિ જિનપૂજે નિરધારી;
આવશ્યક ૨ દુગવેલ સંભાળે, યતના રૂડી જીવની પાળે ॥ ૭॥
ગુરુભક્તિ વળી વિધિનો રાગી, ધર્મસક્ત ને વિષયનો ત્યાગી;
સજ્જનસંગી કપટે ન લિંગી, તત્ત્વ ત્રણનો જે અતિરંગી ॥ ૮॥
એહવા લક્ષણનો જે પ્રાણી, અમૃતપરે મીઠી જસ વાણી;
તે એ તપ કરવા ઉજમાલ, જિનપદ બાંધે પુણ્યવિશાલ ॥ ૯॥
ગુરુમુખથી ફલ એહનાં નિસુણી, વિધિ અનુસારે કરતો કરણી;
શ્વાયસહસ પદ્મું કરે ગણણું, લેશથી ચરિત્ર એહનું હવે પલણું ॥ ૧૦॥
સાધુ આવક એ તપને ધારે, ચોથ છઠ્ઠમાસલગત ઉદાર;
૫ પ્રથમ અતિમજિન સર્વ આરાધ્યાં, શેષે ઇગદુગ પૂર્વભવે સાધ્યા ॥ ૧૧॥
આવક પોસહ કરી આરાધે, મૂલગવિધિયેતો જિનપદ બાંધે;
બીજે દિને પૂજાદિક કરણી, સાચવતો વિધિશુ જિમ વરણી ॥ ૧૨॥
યદ્યપિ કાઉસગ્ગ થયે ન દાખ્યા, પણ સુવિહિતમુનિયે વિધિમાં રાખ્યા;
એહથી દર્શનશુદ્ધિ વિશેષે, તપ ચારિત્રતણે પણ લેખે ॥ ૧૩॥
એક નવકારને કાઉસગ્ગે, પલિય સુરાયુ બાંધે સગ્ગે;
ઓગણીશલાખ ને સહસ ત્યાશી, દુગરાત સહસકુ ઉપર વાસી ॥ ૧૪॥
લોગરસકાઉસગ્ગે એતાં જાણે, ઇગસકુલખ સહસ પાંત્રીશ આણે;
દુસય દુસકુ પદ્યોપમ ૫ આય, બાંધે મુરતું કરી મન ઠાય ॥ ૧૫॥
તેહભણી કાઉસગ્ગ છે જીત, ત્રિકરણયોગશુ વિધિ સુપવિત;
સામાયિક કરીને જે કીજે, તો સહેજે સંસાર તરીજે ॥ ૧૬॥
થાનક થાનક કાઉસગ્ગ કરવા, સામાયિકે ભવજલધિ તરવા;
નામ ઠામ હવે એહનાં દાખે, ૬ થ્રંથ વિચારામૃતની સાખે ॥ ૧૭॥

૧ ઉત્તરવારણે તથા પારણે એકાસણુ કરે. ૨* જે ટંક.

૩ બેહજર પ્રમાણે. ૪ પહેલા અને છેલ્લા તીર્થકરે (ઋષભદેવજી ને મહાવીરસ્વામિયે) વીચે સ્થાનકને આરાધ્યા છે અને બાકીના બીજા તીર્થકરોએ પૂર્વભવમાં એક સ્થાનક અથવા બે સ્થાનક એમ આરાધ્યાં.
૫ આયુધ્ય. ૬ વિંશતિસ્થાનવિચારામૃતસંગ્રહગ્રંથ (૧૫૨૦ વર્ષે) શ્રી-મત્તપાગન્ધીય શ્રીજિ નહર્પગ્ગરિનો રમેલ છે.

ઠાળ ૨ છ.

રાગ ભાંગની—ચેતન ચેતીયે રે—એ દેશી.

ગિનપૂજાવિધિ અર્થાંતરથી જાણીયો રે, કહેતાં વાધે વિસ્તાર;
જે વિશેષપદારથ જગમાં જાણીયે રે, તેહની ભક્તિ ઉદાર,
તે તિહાં જોડીયે સાર ॥૧૮॥

જિનવર પૂજ્યે રે, પામી નરભવયોગ;
ધર્મ અતુલ છે જગમાં શ્રીજિનવરતણેરે, આશયે શિવયોગ.

॥ જિં ॥ એ આંકણી ॥

નમોઅરિહંતાણું ગણીએ પ્રથમપદ ભણું રે, તેપણુ રચ્ય સત્તર પ્રકાર;
પૂજા કીજે વળી પ્રાસાદ કરાવીયે રે, તસ આશાતના વાર ॥જિં ॥૧૯॥
તસ પ્રત્યનીકની સંગતિ સહજે વારીયેરે, કાઉસગ ચોવીશ વા આર;
અવર્ણવાદઆશ્ચાદન જસ શ્રુતિ ગાઘ્યે રે, ભક્તિબહુમાન ઉદાર.

॥ જિં ॥૨૦॥

દેવપાલભૂપાળપરે ત્રીજે ભવે રે, પામે જિનપદ જેમ;
મનોરમા તસ ઘરણી ગણધરપદવી લહીરે, પ્રથમ થાનકને પ્રેમ.

॥ જિં ॥૨૧॥

ભક્તિ કરે ભવિ બીજે થાનકે સિદ્ધની રે, બિંબ ભરાવો ખાસ;
મણીરૂપસોવન ધાતુતણી બહુરે, સિદ્ધગુણ કીર્તિને રાશ ॥જિં ॥૨૨॥
નમોસિદ્ધાણું દાય સહસ જપીયે સદારે, પૂરવ વિધિ સવિ હોય;
કાઉસગ અઠ અથ પત્તર લોગસ્મતણેરે, તન્મયધ્યાનેજેયા ॥જિં ॥૨૩॥
અરિહંતને પણ બીજી પદ એ માન્ય છે રે, પતોશી અવરાં વાત;
એહને ધ્યાને સિદ્ધસ્વરૂપીઆતમારે, સાદિ અનંત હુઈ જતા ॥જિં ॥૨૪॥
મહાતીર્થ પુઠરીક અષ્ટાપદ રૈવતારે, શ્રીસમ્મેતાદિક ઠામ;
વિધિશું કીજે યાત્રકે પદ ભરાવીયેરે, બાંધે જિનપદ તામ ॥જિં ॥૨૫॥
હસ્તિપાલનૃપ ચિત્રપ્રધાનતણીપરે રે, ત્રીજે ભવે જિન થાય;
મંત્રી ગણધરપદ પામી શિવ જમરયેરે, બીજાપદ સુપસાય ॥જિં ॥૨૬॥
ત્રીજે થાનકે પ્રવચનભક્તિ કહી ભલી રે, પ્રવચન અઉવિહ સઘ;

૧ તેના માટે આ પુસ્તકમાં ૨૩૮મા પૃષ્ઠમાં જાપેલ જિનપૂજાવિધિનું

સ્તવન જૂઓ.

૨ અષ્ટપ્રકારી અથવા સત્તરમેદીપૂજા.

૩ શત્રુ.

૪ અથવા.

૫ તે વળી બીજી વાત શી કરવી

૬ રૈવતાચળ

જેટલે ગિરનાર.

‘અમભ્યાદિક છે આગમ મુખ્યનારે, કીજે ન તસ્સ ઉદ્ધંધ ॥ગિ૦॥૨૭॥
 સમકિતવંતા શાસનભક્તા જે ભવિષ્યાણીયા રે, કીજે તાસ સહાય;
 બાળકોના નવદીક્ષિત વૃદ્ધાદિકતણેરે, અનુમહ કરે નિરમાય ॥ગિ૦॥૨૮॥
 ‘નમોપવયણસ્સ’ ગણીયે કહિસગ્ગ કીજીયેરે, લોગસ્સ અઉ અથવા પાર;
 ચિંતન કરતા જિનદત્તશેઠતણીપરે રે, હીરમલા તસ નાર ॥ગિ૦॥૨૯॥
 શેઠને જિનપદ ગણધરપદ વળી નારીનેરે, પામી લહે શિવસુખ;
 ત્રીજે થાનકે ભક્તિ કરો એમ ભાવશુ’ રે, મહિમા મોટિમ લખખ.
 ॥ ગિ૦ ॥૩૦॥

ઢાળ ૩ જી.

રાગ—પારધીયાની ઢેશી.

ચોથે થાનકે કીજીયે રે, રાજે ગુરની ભક્તિ રે ગુણરસિયા;
 આચારી આચાર્યનીરે, છત્રીશગુણની વ્યક્તિ રે ચિત્તવસિયા ॥૩૧॥
 ‘નમોઆચરિયાણુ’ ગણેરે, છત્રીસ લોગસ્સ કહિસગ્ગરે ગુણ૦
 ત્રિકરણ વિનયે સેવના રે, અતિ ઉચ્છાહ અથગ્ગ રે ચિત્ત૦ ॥૩૨॥
 પુરુષોત્તમનૃપની પરે રે, જિનપદ લહીએ સાર રે ગુણ૦
 અન્ન પાન વસતી ને વેચાવચ્ચેરે, પૂજાને સત્કાર રે ચિત્ત૦ ॥૩૩॥
 પદ પંચમે વળી ચિવિરની રે, સેવા બહુવિધ હોય રે ગુણ૦
 રશ્મિતપર્યાયવયધી વળી રે ત્રિવિધ લોકોત્તર જોય રે ચિત્ત૦ ॥૩૪॥
 સીદાતા સમ સંયમે રે, ધિર કરતાં હોય ચ્ચેર રે ગુણ૦
 ‘નમોચિરાણુ’ ધ્યાઈએ રે, કહિસગ્ગ ત્રણ પણ તેરે રે ચિત્ત૦ ॥૩૫॥
 પદોત્તરનૃપની પરે રે, જિનપદ લહીએ ક્ષેમ રે ગુણ૦
 છઠું બહુશ્રુતને નમો રે, ઉપાધ્યાયપદ ગ્રેમ રે ચિત્ત૦ ॥૩૬॥
 ‘નમોઉવચ્છાયાણુ’ જપોરે, કહિસગ્ગ લોગસ્સ પચવીશરે ગુણ૦
 વિવિધભક્તિ તસ સાચ્યોરે, બહુશ્રુતની મુજગીશ રે ચિત્ત૦ ॥૩૭॥
 મહેન્દ્રપાલનૃપની પરે રે, જેમ સુતરીલપ્રધાન રે ગુણ૦
 જિનગણધરપદ પામશ્યે રે, બેહુની મોટી મામ રે ચિત્ત૦ ॥૩૮॥
 તપસી સાધુપદ સાતમે રે, ભક્તિ કરો દ્રવ્યભાવ રે ગુણ૦

૧ અમભ્યાદિક આગમની મુખ્યતા રે ઈલપિ.

૨ સમવાયાંગ-

સૂત્રમુધી ભણેય હોય તો શ્રુ.સ્થિવિર અને દીક્ષા લીધે વીસ વર્ષ થયા હોય
 તો દીક્ષાપર્યાયસ્થિવિર તથા સાઠ અથવા સિત્તેર વર્ષની વયવાળા વૃદ્ધ હોય
 તે વયસ્થિવિર કહેવાય છે. ૩ ચિવિર. ૪ પાંચ.

‘નમોલોએસગ્વસાહુણું’ રે, ‘સગવીશ લોગસ્સ ખાસ રે ચિત્ત ॥૩૯॥
 વીસામણ વાતસદ્યધી રે, પ્રમુખ કરો ઘણી સેવ રે ગુણ ॥
 વીરલદ્રમુનિની પરે રે, જિનપદ લહે સ્વયમેવ રે ચિત્ત ॥૪૦॥
 જ્ઞાનોપયોગ પ્રતિજ્ઞણે રે, ચિંતવો આઠમે ઠાણ રે ગુણ ॥
 ‘નમોનાણુસ્સ’ પદ કહિસગ્ગે રે, રપણ એકાવન માનરે ચિત્ત ॥૪૧॥
 જ્ઞાનોપગરણ જ્ઞાનને રે, જ્ઞાનીને બહુમાન રે ગુણ ॥
 જયંતદેવરાજ પરે રે, ખાંધે જિનપદ નામ રે ચિત્ત ॥૪૨॥

ઢાળ ૪ થી.

રાગ—મેડી ઉપર મેહ અરખે વીજળી હો લાલ અરખે—એ દેશી.
 નવમું સ્થાનક દર્શનપદનું ધ્યાનએ હો લાલકે પદનું ॥
 ‘નમોદસણુ(સ્સ)’ કરી જાપકે પાપ પલાઈએ હો લાલકે પાપ ॥
 ગપણ અથવા સસઠ લોગસ્સને ચિંતીએ હો લાલ લોગ ॥
 સુગુર સુદેવ સુધર્મ એ દર્શનમંતીએ હો લાલ એ દર્શન ॥૪૩॥
 દર્શનના ઉપગરણ વધારો બહુપરે હો લાલ વધારો ॥
 નિઃશંકાદિ કાપ નિવારી ચિત્ત ધરો હો લાલ નિવારી ॥
 જિમ હરિવિક્રમભૂષ જિનેંદ્રપદવી લહે હો લાલ જિનેંદ્ર ॥
 દર્શનથી વળી જ્ઞાનચારિત્ર ગુણ ગહગહે હો લાલ ચારિત્ર ॥૪૪॥
 દશમું પદ ‘નમોવિનયસ્સ’ ગણી આરાધીએ હો લાલ ગણી ॥
 ગુણિપદ તેરનો વિનય ચહિએદ સાધીએ હો લાલ ચહિ ॥
 અહવા દશવિધ ભેદ વિનય કહિસગ્ગ કરો હો લાલ વિ ॥
 દશ અથવા બાવત્ર લોગસ્સ કરી ભવતરો હો લાલ લોગ ॥૪૫॥
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર ને તપ ઉપકારીનો હો લાલ કે તપ ॥
 મોક્ષ વિનય પણ ભેદ એ જૈનાચારનો હો લાલકે જૈના ॥
 ધનમેષ્ટિપરે તેહ મુનિવ્રત આદરી હો લાલ મુનિ ॥
 ખાંધે જિનપદ નામ કરી કિરિયા ખરી હો લાલ કરી ॥૪૬॥
 ઉભયકાળ આવશ્યક પદ્ધતિ સાચવે હો લાલકે પદ ॥
 સામાયિક બહુવાર કરી કર્મ પાચવે હો લાલ કરી ॥
 ‘નમોચરિત’ પદ, બાપ સત્તર અથ પાંચનો હો લાલ સત્તર ॥
 કરે કહિસગ્ગ દશ સામાચારી સંચનો હો લાલ સામા ॥૪૭॥

નિરતીયારે ભક્તિ કરે ચારિત્રની હો લાલ કરે
 સર્વવિરતિ દેશવિરતિ કરે ચિત્ત ચિત્રથી હો લાલ કરે
 અરુણદેવભૂપાલપરે તે જિન હોયે હો લાલ પરે
 'બારસમું' હવે ઠાણુ શીલવ્રતનું કહે હો લાલ શીલં ॥૪૮॥
 ચિંતામણિપરે લીલ શીલ જે આદરે હો લાલકે શીલં
 નવવિધવાડી ૧૫શુદ્ધ અઠાર લેદે ધરે હો લાલ અઠારં
 વ્રતધારીની ભક્તિ સાધુઆવકતણી હો લાલ સાધુ
 લોગસ્સ નવ વા અઠાર 'કાઊસંગે' ભણી હો લાલ કાઊં ॥૪૯॥
 'નમો બલવધારિણુ' પાઠ જપે સદા હો લાલકે પાઠં
 ચંદ્રવર્મનૃપ જેમ લહે જિનપદ બુદ્ધ હો લાલ લહે
 તેરમે થાનકે એહ પ્રમાદ કણુ નવિ કરે હો લાલ પ્રમાદં
 'નમોકિરિયાણુ' જપ કરી ભવજલ તરે હો લાલકે કરીં ॥૫૦॥
 વળી પિંડસ્થ પદસ્થ રૂપસ્થ રૂપાતીતનું હો લાલકે રૂપાં
 ધ્યાન ધરે વળી ધર્મ શુક્લની રીતિનું હો લાલ કે શુક્લં
 રકરે પ્રમાદપરિહાર આચાર અનુમાદના હો લાલ આચારં
 કાઊસંગ તેર પણુવીસ અકિય આદહાદના હો લાલ અકિં ॥૫૧॥
 નિરતિયાર ક્રિયા સાધે વિકથાભાધિને હો લાલકે વિકથાં
 હરિવાહનનૃપ જેમ તે જિનપદ સાધીને હો લાલકે જિનં
 ચૌદમે રથાનકે બાહ્ય અભ્યંતરતપ ધરે હો લાલ અભ્યં
 'નમોતવસ્સ' ગણે પાઠ લોગસ્સ 'દ્વાદશ કરે હો લાલ લોગં ॥૫૨॥
 અનારાંસ અનિદાન કરી ચિત્ત નિર્મલું હો લાલ કરીં
 કંચનકેતુનૃપ જેમ લહે જિનપદ ભલું હો લાલ લહે
 પનરમે થાનકે એહ ઉચિત અશનાદિકે હો લાલ ઉચિતં
 શુદ્ધ અતિથિસંવિભાગ કરે પૂજાદિકે હો લાલ કરે ॥૫૩॥
 તેહ ભણી 'નમોગોયમ' ગણીયે કાઊસંગે હો લાલ ગણીં
 'એકાદશ લોગસ્સ સુખાત્રાદિક વગે હો લાલ સુખાત્રાં
 '૧૨વકનકરૂપ તામ્ર ને મૃન્મય પાત્ર છે હો લાલ કે મૃન્મં

૧ બારમું વ્રત હવે ઠાણુ શીલવ્રતનું કહે હો લાલ શીલં ઇત્યપિ.

૨ કરે પ્રમાદ પરિહાર આચાર અપ્રમાદનો હો લાલ આચારં ઇત્યપિ.

૩ બાર લોગસ્સનો કાઊસંગ. ૪ અગીઆર. ૫ રતના, સુવર્ણના, રૂપાના, તાંબાના અને માટીના એમ પાત્ર.

જનમુનિઆવકેસમકિતિ મિથ્યાત્વિમાત્ર છે હો લાલ મિં ॥૫૪॥
એણિપેરે પાત્ર વિચાર સંવિલાગ પ્રત ધરે હો લાલ સંવિં
નરવાહનનૃપ જેમ થઈ જિન ભવ તરે હો લાલકે થઈ
મન વય કાય વિશુદ્ધ એહુડું જે આદરે હો લાલ એહું
જ્ઞાનવિમળગુણરાશિ ભુવનમાં વિસ્તરે હો લાલ ભુવં ॥૫૫॥

ઢાળ ૫ મી.

રાગ—મુનિ મન સરોવર હંસલો—એ દેશી.

વૈયાવચ્ચપદ સોલમું, ભવિ તુમે ભાવે આરાધો રે;
રજિનસૂરિયાધગમુનિ ગુણી, દશવિધ ભેદધી સાધો રે. ॥૫૬॥
શ્રીજિનવર એમ ઉપદિશે ॥ એ આંકણી ॥
ઉપસર્ગાદિક ઢાળવે, વૈયાવચ્ચ વિશેષ રે;
તે ભણી અપહિવાઇ કહું, પ્રવચને ઉચિત સંધેષ રે ॥શ્રીજિં॥૫૭॥
જિન ઉત્કૃષ્ટ ગુણીમાંહિ, તે ભણી 'જિણાણુ' ગણીયેરે;
કાઉસગ પાંચ લોગરસનો, અધિગત ગુરુમુખે મુણીયેરે ॥શ્રીજિં॥૫૮॥
શ્રીમૂતકેતુનૃપતિપરે, તીર્થંકરપદ ફરસે રે;

૧ ઉપર પ્રમાણે અનુક્રમ જેમકે જિન હોય તે રત્નપાત્રસમાન
મુનિ તે કંચનપાત્રસમાન તથા સુશ્રાવક હોય તે રૂપાના પાત્રસમાન અને
દક્ષ સંમ્પ્રકવધારી હોય તે તાંબાના પાત્ર સમાન અને મિથ્યાત્વી હોય તે
ભાટીના પાત્રસમાન એમ જાણવું. ૨ તીર્થંકરનો, આચાર્યનો, વાચ-
કનો, મુનિનો, ગુણીનો. ૩ ઉપસર્ગ એટલે શું તે જાણવા માટે—
દેવાદિકૃતસ્યોપસર્ગશબ્દસ્ય વ્યુત્પત્તિરિયં ઉપસૃજ્યન્તે સિપ્યન્તે
ચ્યાવ્યન્તે પ્રાણિનો ધર્માદિર્યેષુ ઇત્યુપસર્ગાઃ દેવાદિકૃતોપદ્રવેજ્વિતિ
શ્રીસ્થાનાંગસૂત્રવૃત્ત્યાદૌ તથા ઉપસર્જનમુપસર્ગઃ અથવા કારણ-
સાધનઃ ઉપસૃજ્યતે સમ્બઘ્યતે પીઢાદિભિઃ સહ જીવસ્તેનેત્યુપસર્ગઃ
અથવા કર્મસાધનઃ ઉપસૃજ્યત સમ્બઘ્યતે તત્કોઽસાધેવ તદુપસર્ગઃ
અથવા ઉપાદાનસાધનઃ તતસ્તસ્માદુપસર્ગાજીવઃ ઉપસૃજ્યતે સ-
મ્બઘ્યતે પીઢાદિભિઃ સહ યસ્માત્તત ઉપસર્ગ ઇત્યાદિ શ્રીઉત્તરાધ્ય-
યનસૂત્રવૃત્તિશ્રીવિશેષાવશ્યકમહાભાષ્યવૃત્ત્યાદૌ પ્રોક્તમસ્તીતિ ।
૪ ગુણીપુરોમાં 'ત્કૃષ્ટ જિનવર છે માટે 'નમોજિણાણુ' એમ ગણવું.

રાણીયશોભતી તેહની, ગણધરપદે ભવ તરસે રે ॥ શ્રીજિં ॥ ૫૬૧ ॥
 પદ સમાધિ હવે સત્સમુદ્ર, દ્રવ્યભાવે ઉપજાવે રે;
 'સુરિમુખ ચઉવિહ સંઘને, સુપરેશુ' સુવિધિ સિખાવેરે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૦ ॥
 સંઘમાં ઉત્તમ મુનિવરા, તે ભણી 'નમોન્યાદિત્ર' જાપીએ રે;
 વિઘનનિરાકરવે કરી, રેખણ લોગસ્સ કર્મ ખાપીએરે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૧ ॥
 શ્રીપુરંદરનૃપની પરે, જિનપદ લહે મુખકાર રે;
 બંધુમતી તેહની પ્રિયા, હોશે તસ ગણધાર રે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૨ ॥
 પદ અદારમે આદરે, અપૂર્વ જ્ઞાનગુ' મહણ રે;
 'અંગાનંગ' આવશ્યકે, ભણીયે કરી યોગાવહાણ રે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૩ ॥
 તત્ત્વજ્ઞાનની ચિંતના, 'નમોનાણુસ્સ' પદ જાપ રે;
 કાઠિસગ્ગ 'પણ અથ બારનો, જ્ઞાનથી ટળે સવિ પાપરે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૪ ॥
 'સાગરે' દુનૃપની પરે, તીર્થ'કરપદ પામે રે;
 આદર કરીને આશાતના, ટાળતો સવિ દુઃખ વામે રે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૫ ॥
 હવે શ્રુતપદ યોગણીશમુ', શ્રુત તે ગણધરે રચિયુ' રે;
 ચૌદપૂરવી દશપૂરવી, મત્યેકબુદ્ધબુદ્ધિ અચિઉ' રે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૬ ॥
 વિભિશુ' મહેણુ' દેવણુ', પ્રત્યનીકતા ટાળે રે;
 અંગ અનંગ લખાવીએ, શક્તિ શાસન અભુઆળેરે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૭ ॥
 'નમોમુચસ્સ' પદ ધ્યાણએ, 'ચઉ અથ પણ્યાલીરા રે;
 લોગસ્સ કાઠિસગ્ગ કીણયે, ધરીયે ભક્તિ અશેષ રે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૮ ॥
 શાતક અધ્યયનપદ પાહુડા, ઉદ્દેશાદિક ચૂલા રે;
 ધારીયે અંગને પૂર્વના, તો વાધે શ્રુતલીલા રે ॥ શ્રીજિં ॥ ૬૯ ॥
 રવચૂનૃપની પરે, સ્યાદ્રાદે નહીં શંકા રે;
 જિનપદ લહી શિવગતિ લહે, પાવે પુણ્યની લંકા રે ॥ શ્રીજિં ॥ ૭૦ ॥
 પ્રવચનતીર્થપ્રભાવના, વીશમુ' સ્થાનક જાણે રે;
 વિદ્યાનિમિત્ત ઉપદેશ તથે, ઉત્તતિ કરે મુખમાણે રે ॥ શ્રીજિં ॥ ૭૧ ॥
 તીર્થપ્રતિષ્ઠાયાતરા, સાહમિવત્સલ આદિ રે;

૧ આચાર્યપ્રમુખ. ૨ વિઘને દુર કરવાથી પાંચ લોગસ્સને કાઠિસગ્ગ કરવો. ૩ અંગ તે આચારંગાદિ, અનંગ (ઉપાંગ) તે શ્રીઉવવાદસિત્તા-

દિ તે સાધુએ યોગોદ્ધન કરીને ભણવા અને આવશ્યકાદિ (પ્રતિક્રમણાદિ-

ક્રિયા) તે શ્રાવકો ઉપધાન વહન કરીને ભણે. ૪ પાંચ અથવા બારનો.

૫ સાગરચંદ્રગણ. ૬ ચાર અથવા પીરતાવીસ.

‘ધર્મકથા વિધિશું કરે, યાળી સયલપ્રમાદ રે ॥ શ્રીજિં ॥૭૨॥
 ‘નમોતીત્યરસ’ પદ ચિંતિયે, કાઉસગ લોગરસ ચાર રે;
 મેઢપ્રભનરપતિની પરે, પામે જિનપદ સાર રે ॥ શ્રીજિં ॥૭૩॥
 પૂર્વસ્થાનક સવિ એહમાં, માયે તિણે કરી બળિયો રે;
 એક એકમાં વધતા વિધે, કરતાં પાતિક યજિયો રે ॥ શ્રીજિં ॥૭૪॥
 અગે ન આયે તેહને, વીશ અસમાધિના ઠાણ રે;
 વીશસ્થાનકતપ સેવતાં, શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ આણે રે ॥ શ્રીજિં ॥૭૫॥

ઢાળ ૬ ફી.

રાગ—શાંતિજિન લામણે જાઉં—એ દેશી.

સ્થાનક વીશે ધમ આરાધો, પોસહ કરી ભવિ પ્રાણીય;
 સૂરિવાયગમુનિ ચરિતપદે ચઉ, સર્વવિરતિ સહીનાણીય. ॥૭૬॥
 બલિહારી એ જિનનણી ॥ આંચળી. ॥
 એહનો પાર ન પામીએ, કાંઈ કહેતાં ગુણસમુદાયય;
 એકેક પદ આરાધતાં કેધ, જિનપદ સહી શિવજયય ॥બલિં ॥૭૭॥
 હિંમણાં ઉલટ ધરી કીજે, નિજધનને અનુસારેય;
 ધન સહી તપ નવિ ઉજમે, કાંઈ તેહનો અફલ જનમવારેય ॥બળ ॥૭૮॥
 સૂરતખંદર મુંદર આવક, સ્થાનકતપ આદરતાય;
 તેહતણે વિધિ જાણણ હેતે, પ્રબલ પુણ્ય અનુસરતાય ॥બળ ॥૭૯॥
 અથ વિચારામૃતથી નિમુણી, જ્ઞાનવિમલ ગુરૂવાણીય;
 સમક્ષિતઅનુભવ ઉદ્ધસે એહથી, અવર ન એહ સમાણીય ॥બળ ॥૮૦॥
 સંવતરસન્નતુમુનિવિદુ(૧૭૬૬) માસે, પોપવદી આઠમ બુધવારેય;
 બણવા કાજે સ્તવન કર્યું એ, નિતુ નિતુ મંગળચારય ॥બળ ॥૮૧॥

અથ પરચુરણ સ્તવનો.

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

મેં જિનમુખ દખણ જાઉં રે, પ્રભુકો જન્મ લયો મેં
 પતિનજીવનમાંહિ શુભ છાયા, આણંદિત મન થાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૧॥
 સોહમમુરપતિ મનએમ ચિંતિત, હરિજીગમેથી જુલાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૨॥
 ઘરને નંદિત મુદિત મન સવિ, મુર તેડી અણાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૩॥
 પાલકયાન સકલસુરસેવિત, નંદીસરવર ઠાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૪॥
 જિનજનની નમી હરિ જિન લેવત, પંચરૂપ ધરી આઉં રે પ્ર૦ ॥ ૫॥
 મંદરભૂધરશિખરશિરોપરિ, જન્મમહોત્સવકાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૬॥
 નાદક નાદ અવાજ અનાહત, ગૃહંગ તાલ ખજાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૭॥
 મંગલ આઠ અનોપમ શુણ્યુત, સમકિત શુદ્ધ ઠરાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૮॥
 ખત્રીસકોડી રજતની વૃદ્ધિ, નરપતિગેહ લરાઉં રે પ્ર૦ ॥ ૯॥
 એમ આનંદ જન્મમહોત્સવ, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પ્યાઉં રે પ્ર૦ ॥૧૦॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રથયાત્રાગર્ભિત.)

જિન હરિસણથી દુઃખ જાવેલ જિન૦ ॥ એ આંકણી ॥
 પ્રભુભગતે શિવમુખ થાવેલ, રથયાત્રા એમ સોહાવેલ;
 પિંડસ્થાદિકચક્ર ચતુર ચક્રે, મૈત્ર્યાદિક ઘટ વળવેલ ॥૨થ૦॥૧॥
 ખાદ્યઅભ્યંતરરજલરકંઠક, મિથ્યા અજ્ઞાન મિટાવેલ ॥૨થ૦॥૨॥
 મદ્દા રોરી અમદલતા ભેરી, વિવિધ વાજિંત્ર વળવેલ ॥૨થ૦॥૩॥
 અભયદાન ઉચિતાદિક અનોપમ, કુસુમનો પગર લરાવેલ ॥૨થ૦॥૪॥
 જે નિરવિઘન પઅનઘ અર્થાદિક, ચામર ચતુર વીંઝાવેલ ॥૨થ૦॥૫॥
 ગુણીગણ મહાજનવૃંદ પ્રમેદે, એમ શ્રીજિન પદરાવેલ ॥૨થ૦॥૬॥
 ત્રિવિધવિવિધ શુભયોગ જનિત ક્રિયા, છત્ર પવિત્ર ધરાવેલ ॥૨થ૦॥૭॥
 અનુચિત અવિધિ આશાતનાદિક જે, અનુચિતકર્મ ઉસરાવેલ ॥૨થ૦॥૮॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ મુજસ મહોદય, ત્રિભુવન સુજસ ચઢાવેલ ॥૨થ૦॥૯॥

૧ ત્રણભુવનમા.

૨ દેવોને બોલાવીને.

૩ ઇંદ્ર.

૪ નિષ્કપટી.

૫ મુંદર.

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવનઃ

જાણ્યો રે મે' મન અપરાધી (૨) ॥ એ આંકણી ॥

જે પરભાન પરમારથ જાણ્યો, તિણ્થી પંચમીગતિ નવિ સાધી રે. ॥જગા ૧॥

મહામૂઢતા લેહ અનાદિની, ૧દુર્મતિવિજયાવિલાસપાધી ॥જગા ૨॥

શુદ્ધચેતન જ્ઞાનદશા તખ, સુમતિ મુસંગતિ રહી અસાધી ॥જગા ૩॥

શુદ્ધાશુદ્ધવિચાર વિવેચન, તુજ આણા તે નવિ આરાધી ॥જગા ૪॥

અવિધિ અનીતિ ૨અસજ્જનસંગતિ, તિણ્થી તુષ્ટાવેલડી

વાધી ॥જગા ૫॥

વિપયકપાયદાવાનલ યોગે, ૩સાગ્યસુધારસવેલડી બાધી ॥જગા ૬॥

એમ પ્રવચનમર્યાદારીતિ, અતિ અવિવેકપસાય વિરાધી ॥જગા ૭॥

એમ બહુપુદ્ગલપરિવર્તનથી, ૪આરતિ અરતિ ને અસમાધિ ॥જગા ૮॥

સોભય દૂર મિથ્યો અખ જાણ્યો, તત્ત્વપ્રતીતની શેરી લાધી ॥જગા ૯॥

જ્ઞાનવિમલસાહિબ મુનજરે, ૫સરત સહજસભાય સમાધી ॥જગા ૧૦॥

. અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—રામગિરિ.

પ્રભો ! તાહરી યોગમુદ્રા, ભાવતાં ભાવનાશ રે;

૫ચરણધર્મે શાંતિશર્મે, ઉદીચો ભવપાશ રે. ॥ ૫૦ ॥૧॥

દ્રવ્યશિવે સંયમી તું, ધરે બંધ અબંધ રે;

જે પ્રવર્તન તે નિવર્તન, શુભકપાય સંબંધ રે. ॥ ૫૦ ॥૨॥

નિશ્ચયવ્યવહાર હેતે, ક્રિયા અક્રિય હેત, રે;

જાણ્યો શુભાણ્યોગે, એકરૂપ સમેત રે. ॥ ૫૦ ॥૩॥

ભાવ આદાસીન્ય સઘળે, કરે તું નિજ કામ રે;

ભીમકાંતશુણ્ણાઘપર નિજ, ટાળવાને ધ્યાન રે. ॥ ૫૦ ॥૪॥

નિશ્ચયે તું જિહ્વાં અયોગી, તિહ્વાં પ્રવર્તનરૂપ રે;

દ્રવ્યથી પણ નહિ અલગો, સમયે અચલ અનૂપ રે. ॥ ૫૦ ॥૫॥

એમ ચરિત્ર અનેક જોતાં, ૬અલખ તું ન લખાય રે;

ધ્યેય ધ્યાતા ધ્યાન એકે, જ્ઞાનવિમલ કહાય રે. ॥ ૫૦ ॥૬॥

૧ દુર્ણદ્વિરૂપ વિજયા (ભાંગ) ના વિલાસને આપધીરૂપ. ૨ દુર્જનસંગતિ. ૩ સમતારૂપ અમૃતરસ. ૪ પીડા. ૫ ચારિત્રધર્મે.

૬ લક્ષ્મી ન આગે તેમ.

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

લગગર્ધ અખીયાં ચેરી રે, મહારો નાથજી જાણે;
 ધિખી મૂરતિયાં તેરી રે ॥ મહારો ૧૦ ॥ એ આંકણી ॥
 પ્રભુગુણનંદનવનહનિકુંજમાં, ખેલત ચેતના પ્યારી રે ॥મહાગા ૧॥
 વિકસિતકળપરે હોવત છતીયાં, પ્રસરતિ મન સુખકારીરે ॥મહા ૧૦॥૨॥
 રોમરોમ વલ્કલચુક ઉલ્લસિત, નિકસિત ભ્રાંતિ ખિચારી રે ॥મહા ૧૦॥૩॥
 રેરસના તુમ ગુણ પાર ન પાવત, કરત વિનતીયાં ધારીરે ॥મહા ૧૦॥૪॥
 રહત ન દુરમન દાવ ન ફાવત, તુમ્હુ સૂરતીયાં ભારી રે ॥મહા ૧૦॥૫॥
 અતુલવનયણે જિમજિમ જાવત, પ્રગટ ન પતીયાં અરી-

આરી રે ॥મહા ૧૦॥૬॥

ગતિ છતિ ધિતિ ભગત વસુધાતા, ધારત ન ભક્તીયા
 ભારી રે ॥મહા ૧૦॥૭॥

જ્ઞાનવિમલગુણ ઉદય આહોનિશ, હોવત નતિયા સારીરે ॥મહા ૧૦॥૮॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

મહારા લયલયના લય જય રે, પ્રભુને દિલ લાઈ ॥એ આંકણી ॥
 મુરચિપવનસે આસઘર શોધું, છાઈ શમરસ પાની;
 ઉચિત સુગુણના ફૂલ ખિજાઈ, ધ્યાનધૂપધરી પ્રગયણી રે ॥પ્રગા ૧॥
 ત્રિકરણયોગ અવચક ત્રિગડું, તર અશોક સિતજાણી;
 ધ્યેય સમાયત શિખરસિંહાસન, બેસે મહારો નાથજી નાણીરે ॥પ્રગા ૨॥
 છત્ર તીન કર તીન અવસ્થા, મોટી માલ સુદાણી;
 વિધિ અનાશાતન ચામર સુરનર, અવગુણમેણિ ઉજાણીરે ॥પ્રગા ૩॥
 સ્તુતિ રાજદાદિક નાદ અનાહત, હુંહુલિ કોડી બજાની;
 હું મહારા પ્રભુરયું થઈ એકતાને, અવિચલ પ્રીતિ મચાણી રે ॥પ્રગા ૪॥
 ધણ વિધિરયું સવિ અંતર ભાગો, જ્ઞાનવિમલગુણખાણી;
 એહ નિશાની શુદ્ધચેતન, સુંદર જિણધરે આંણી રે ॥પ્રગા ૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રાગ—કલ્યાણ.

ધર્મ ન જાણીયા ચલ, દેખો માંધ ધર્મ ન જાણીયા ચલ ॥આંચલી॥
 આનમ પાયા ધર્મ ખસાયા, કર્મકી વેદન પામ;
 પરઆરા સો ખ્યારી કીની, દહતા ન ધરી કાંધ ॥ દેખો ૦ ॥૨॥
 'સાકરસહુત દુધ કટકતા, હેર જોરે હો જાઈ;
 પ્રોતપ્રકોપપ્રખસના કારણ, જુગા કરીયે જરાઈ ॥ દેખો ૦ ॥૨॥
 તું મિથ્યામતિ હેરકે જોરે, જિનચચ મધુર ન થાઈ;
 જમું ધ્વજ પદ્મર પ્રચચને પ્રેરિત, ન રહત દેવલ થાઈ ॥ દેખો ૦ ૥૩॥
 તું મિથ્યામતિધર્મસમીરે, કષિત ચેતન લાઈ;
 વચનકું હેન પરપર પરચિત, મોહિત મતિ થઈ માઈ ॥ દેખો ૦ ૥૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ તરણિકિરણ થઈ, મિથ્યાતમ વિરલાઈ;
 પ્રસરતબોધ પ્રભાત થયો અખ, સહજ સદા મુખદાઈ ॥દેખો ૦ ૥૫॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

મહાદેવી કહે બરતને હો રાજ, અહુનિશિ વીતક વાત;
 વારિ મહારા નંદના.
 ઋષભ ઋષભ કરતી રહું હો રાજ, વિસરે નહીં દિનરાત વાં ॥૧॥
 વરસદિવસસગે સાંભળું હો રાજ, નવિ મિલ્યું ઉલ્ક ને અન્ન વાં ॥૨॥
 કેમ કરીને રહેતો હશે હો રાજ, હામે તસ સ્તનમત્ર વાં ॥૨॥
 નયણે ન દેખું જિહ્વાંલગે હો રાજ, તિહ્વાંલગે નહીં સંતોષ વાં ॥૩॥
 મનગમતા મેલા વિના હો રાજ, કેમ હોવે મુખનો પોષ વાં ॥૩॥
 તું મુખમાં લીણા રહે હો રાજ, ધુરે નિશાનનિધોષ વાં ॥૪॥
 'લસનાશુ' લીલા કરે હો રાજ, જાખે બેઠો જોષ વાં ॥૪॥
 પરદુઃખે દુઃખીયા થાડતા હો રાજ, ચતુર વિચારો ચિત્ત વાં ॥૫॥
 ઘડી 'વરસાસેતિ વિના હો રાજ, મન મેલુ વિણ મિત્ત વાં ॥૫॥
 એહવે આવ્યા સાંભળી હો રાજ, આઈ ચઢિ પગચઢ;
 આવો મહારી આહથ.

દેખાડું^૧ સુતઝઘડી હો રાજ, જેમ મિટે સવિ દુઃખ દંદ આવો ॥૬॥
 દેખી આપ વિચારતાં હો રાજ, પામ્યા સહજ સ્વભાવ આવો
 જ્ઞાનવિમલની જ્યોતિમાં હો રાજ, પ્રગટ્યો પરમપ્રભાવ આવો ॥૭॥

અથ શ્રીઆદીશ્વરજિન સ્તવન.

રાગ—તોટકઁછંદ.

જિનરાજ જીહારણ જાસ્યાંજી, આદીસર સેટણ જાસ્યાંજી;
 અમહે પાતિક દુરે પડાસ્યાંજી, અમહે સહજે શિવસુખ પાસ્યાંજી; ।
 સુદિતમને મનમોહન પ્રભુના, અદ્ભુત ગુણગણ ગાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૧॥
 ભાવભગતિશુ^૨ ધમ એકતાને, મૃદંગ તાલ વજાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૨॥
 વિવિધભક્તિશુ^૩ બહુવિધ જીગતે, અમહે આંગી અવલ
 બનાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૩॥
 સુંદર સૂરતિ સહજે સુભગતા, અમહે નિરખી સુખીયા
 થાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૪॥
 નરભવફલ નિર્મલદરિસણથી, સુકૃતકર્માઈ કરાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૫॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આણંદ લહીને, અમહે અવિચલસુખ
 સરાસ્યાંજી ॥જિ૦॥૬॥

અથ શ્રીસંભવનાથજિન સ્તવન.

રાગ—સામેરી.

લીનો રે મન સંભવજિનસે^૧ લીનો ॥ એ આંકણી ॥
 જખ સેનાસુત નયણે નિરખ્યો, સફલ જન્મ લયો અખ મોહો
 તિનસે^૨ ॥લી૦॥૧॥
 તુમસમ ઓર મેં અવર ન પેખ્યો, વિનતિ કરું કહો હું જઈ
 કિનસે^૩ ॥લી૦॥૨॥
 દુઃખભજનકી વાત કહું મેં, અવરઅવર દ્વારે જઈ કિનસે^૪ ॥લી૦॥૩॥
 હવે ભવભવ હું અવરને ધહું, સુપનાંતર પણ કોમ ન મનસે^૫ ॥લી૦॥૪॥
 મંગલવેલી વધારણ તુમચું, નામનિદાન અધિકજયું^૬ ઘનસે^૭ ॥લી૦॥૫॥
 ગુણલંછન કંચનવન કાયા, માયામોહ વિકારન મનસે^૮ ॥લી૦॥૬॥

ટુંહિ ટુંહિ ટુંહિ ટુંહિ ટુંહિ ટુંહી, કહતે હૈ અખ મોહિઅનસે ॥૬૧॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ અપનો સેવક, કૃપાકરીને અધિકકરી ગણસે ॥૬૨॥

અથ શ્રીનમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—હમીર કથ્યાણ.

નીલકમલલોચન નમિજિનવર, પ્રભુમત મુરનરરાયા;
વિજયનૃપતિમુત મુગુણમુહાયા, વપારાણી જાયા ॥ નીલ૦ ॥૧॥
અલયેસર જગદીસર સાહિબ, કેસરચરિત કાય;
દેહેરાસર જેઠા મનમંદિર, પેઠા ભવિમન ભાય ॥ નીલ૦ ॥૨॥
જિહાંલગે હમહચી લેટન હુધ, તિહાંલગે ભવેભવે વાઘા;
તે દિન ધન્ય મુકૂતારથ પ્રણના, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાયા ॥ નીલ૦ ॥૩॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—ધર્મજિણેસર ગાઉ રંગરયુ—એ દશી.

નથજ્ઞાનંદન નેમિજિનેસર, માતશિવાદેવીનંદ સોભાગી;
ખાવીશમો જિનવર જગે જયકર, જન્મથકી વ્રતવંત સોભાગી.
નેમિનિરંજન નિરૂપમ નિરખીયે ॥૧॥
ધન્યકુમરનૃપ ધનવતીને ભવે, પ્રથમ લહું સમકિત સો૦
પ્રામુકજલ દર્ધ તાપ શમાવીઓ, આતમ કીધ પવિત્ર સો૦ ॥ને૦ ॥૨॥
અનુક્રમે તિહાંધી નવમે ભવે લહ્યા, તીર્થંકરપદ ઋદ્ધિ સો૦
ચોવિશીમાં શીલશિરોમણી, કુમરપણે લહ્યા સિદ્ધિ સો૦ ॥ને૦ ॥૩॥
‘અ’જનવાને ધનુપજ દશતણું, ગંખલંછન ગુણધામ સો૦
સહસવરસવું જેહનું આંખું, નેમિનાથ જસ નામ સો૦ ॥ને૦ ॥૪॥
નવભવલગે સંખંધ છે એહનો, રાજિમતી અને નેમિ સો૦
ઈહાંપણ શીર શિરોમણી બિહું થયા, પ્રગટ્યો પૂરણપ્રેમ સો૦ ॥ને૦ ॥૫॥
સહસઅઘાર મુનીસર સોહીયે, સાધ્વી સહસચાલીશ સો૦
છઠ્ઠરથાવરથા ચોપનદિને, ગણી અચાર મુજગીશ સો૦ ॥ને૦ ॥૬॥
ચવિયા અપરાજિતવિમાનથી, શૌરીપુરે થયો જન્મ સો૦
સમુદ્રવિજયકુલકમલદિવાકર, દ્વારિકાયે વ્રતધર્મ સો૦ ॥ને૦ ॥૭॥
કેવલજ્ઞાન લહે રૈવતગિરિએ, યાદવનો પરિવાર સો૦

દીક્ષા દેહને પ્રતિષ્ઠાંબ્યા, પાંડવ દશ ય દશારે સો ૦ ॥ ને ૦ ॥ ૮ ॥
 અધકૃષ્ણી ભુજંગવૃષ્ટીતણા, સહસ્રગમે અણગાર સો ૦
 રાજિમતી પણ 'સહસ્રકની સાથે, લેવે સંયમભાર સો ૦ ॥ ને ૦ ॥ ૯ ॥
 અધવ નેમિતણા દશ જાણીયે, શ્રીરહનેમિકુમાર સો ૦
 રાજિમતી રહનેમિનું આઉખું, નવસયવરસ ઉદાર સો ૦ ॥ ને ૦ ॥ ૧૦ ॥
 સહસવરસનું પાળી આઉખું, સિદ્ધ્યા નેમિકુમાર સો ૦
 પંચસયાછત્રીશ મુનિ સાથશું, કરીય સંલેખન સાર સો ૦ ॥ ને ૦ ॥ ૧૧ ॥
 ત્રણ કલ્યાણક ગિરનારે થયા, દાય શૌરીપુરે સાર સો ૦
 શ્રીનેમીસર રાજિમતી ખેહું, યાદવવંશ શૃંગાર સો ૦ ॥ ને ૦ ॥ ૧૨ ॥
 તિલકયશાદિક પદ અંધવ વળી, સાતમે ગજમુકુમાલ સો ૦
 અંતગઢકેવલી થઈ શિવ પામીયા, કેઈ શત્રુજય ગિરનાર
 સો ૦ ॥ ને ૦ ॥ ૧૩ ॥
 પાંડવ પાંચ કુંતી ને દ્રૌપદી, માસખમણ દાય કીધ સો ૦
 અણસણ ગ્રહી શત્રુજયઉપરે, દ્રૌપદી અંભ પ્રસિદ્ધ સો ૦ ॥ ને ૦ ॥ ૧૪ ॥
 જલિમયાલિપ્રમુખ બહુમુનિવરા, યાદવની કેઈ કોડિ સો ૦
 કેઈ અનુત્તર કેઈ સુર શિવગતિ, પામ્યા ભવદુઃખ છોડિ સો ૦ ॥ ને ૦ ॥ ૧૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરીશ કહે ઇશ્યું, ધન્ય એહના અવતાર સો ૦
 સિદ્ધ્યા શત્રુજય ને રૈવતગિરે, લેઈ સંયમભાર સો ૦ ॥ ને ૦ ॥ ૧૬ ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

રાગ—વેલાઉલ.

ગિરનારે સાહિજ શ્યામ, તિહાં મેરે મન લીનોઃ
 મેં રહું સદા તુમહારે ચરણ પદમલ પરે લીનો ॥ એ અંકણી ॥
 શિવાદેવીકે લાડિલે, તુમહ તોરણ પધારે;
 પશુપાપોકર સુણી સાર, દ્વરિકા સિંધા રે ॥ ગિ ૦ ॥ ૧ ॥
 હાર ચીર તોરડારિ, શૃંગાર નાહિં સજે;
 વિરહતાપકે પ્રજાપ, અંગ અંગ દહે ॥ ગિ ૦ ॥ ૨ ॥
 પીયુ ! પીયુ ! મુખે જપતિ, નીરવિણ લેમ મન્દી;
 મૃગી આપ મૂઘ હીન, પાપ વિણ પાળી ॥ ગિ ૦ ॥ ૩ ॥

૧ એકદળર કન્યાની સાથે. ૨ નવસેં (૬૦૦) વર્ષ.

૩ પાંચમા બ્રહ્મદેવલોકે. ૪ ગિરનારે. ૫ જમર ૬ પાણીવિના માછલી.

કેશલુચ મુચ ચોચ, ખીઉપાય લગી;
 લેખ ચરણ ધરી કરણ, જન્મમરણ લગી ॥ ગિ૦ ॥૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પસાય, એકતાન થાયે;
 એ દપતી પ્રણામથે, દુઃખ દુરે જાયે ॥ ગિ૦ ॥૫॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

છાડી ચલ્યો યદુવંશી, કહા કહીયે હો સખી મુને મેલી ગયો
 યદુવંશી;

અષ્ટલવાંતર પૂરવ સંખધે, મેં જાણ્યું પરણેસી ॥ ક૦ ॥૧॥
 આયે તોરણ ઉરણજન કરી, પાછા ક્યું ફરેસી ॥ ક૦ ॥૨॥
 ઈશુ વિચાર કર તુરતમે, વળિયા જ્યું પરદેશી ॥ ક૦ ॥૩॥
 માતું એ રચરજ અમરકરણ કું ધયાહી સાન કરેસી ॥ ક૦ ॥૪॥
 અભયદાન દેખ સખ પશુયનકું મોકુલારે ધરેસી ॥ ક૦ ॥૫॥
 ઈહ વિચારસાર સંસારમાં, ચારિત્ર લેખ શુભ લેશી ॥ ક૦ ॥૬॥
 થલગતિદીન મીનપરે સતલયે, રાણુલનારી સુકેશી ॥ ક૦ ॥૭॥
 નેમિનાથ શિર હાથ લહીને, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ બેસી ॥ ક૦ ॥૮॥
 હોત ઉપ તિહાં આતમકે ગુણ, દપતી દાય મિલેસી ॥ ક૦ ॥૯॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

સમતારાણીના વ્વાતિમ છો રસીયા સં આપગુણે છકે છકીયા;
 મેં હું તુમહારે હાજર નજરે, તુંહિજ મેરે મન વસીયા ॥સ૦॥૧॥
 હું તુમહ ચાહું ગોઠ ગિછાઉં, પ્રેમકી કસવટી કસીયા ॥સ૦॥૨॥
 આતમકંતા તું મતિવંતા, નિરખિત રોમ ઉલહસિયા ॥સ૦॥૩॥
 તેરી દાસત અક્ષયસ્વભાવે, દેખી મોહાદિક અરિ ખસીયા ॥સ૦॥૪॥
 તુમહ આણ્ણાવિહું તેવે કાંઈ, લાગ અસખ બદામ ॥સ૦॥૫॥
 જી ખસિયાપરે હાથ ધરો નર, દુઃખ લહે જેમ જગદપામે ॥સ૦॥૬॥
 પાસશંખેશ્વર પરતા પૂરણ, પપુહવે દગશતધામ ॥સ૦॥૭॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સંગતિ એહીજ, લાખ કોડિ નિધિ દામ ॥સ૦॥૮॥

૧ ચારિત્ર. ૨ અરજ એટલે પાપરહિત અથવા વિનતિ તથા અજર
 ઇત્યપિ ૩ સ્વામી. ૪ પામા એટલે ખસનો ગદ એટલે રોગ.
 ૫ પૃથ્વીમાં હજારો તીર્થોના સ્થાનમા.

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

રાગ—તુંગિયાગિરિશિખર સોહો—એ દશી.

૧ વીર મધુરી વાણી લાખે, જલધિજલ ગંભીર રે;
 ઇંદ્રભૂતિ ચિત્તઆંતિરજકણ, હરણપવરસગીર રે ॥વીર૦॥૧॥
 પંચભૂતથકીજ પ્રગટે, ચેતનાવિજ્ઞાન રે;
 તેહમાં લયલીન થાવે, ન પરભવ સંજ્ઞાન રે ॥વીર૦॥૨॥
 વેદપદનો અર્થ એહવો, કરે મિથ્યારૂપ રે;
 વિજ્ઞાનઘનપદ વેદકેરાં, તેહનું એહ સ્વરૂપ રે ॥વીર૦॥૩॥
 ચેતના વિજ્ઞાનઘન છે, જ્ઞાનદર્શન ઉપયોગ રે;
 પંચભૌતિક જ્ઞાનમય તે, હોય વસ્તુસંયોગ રે ॥વીર૦॥૪॥
 જિહાં જેહવી વસ્તુ દખે, હોય તેહનું જ્ઞાન રે;
 પૂરવ જ્ઞાન વિપર્યયથી, હોય ઉત્તમ જ્ઞાન રે ॥વીર૦॥૫॥
 એહ અર્થ સમર્થ જાણી, રમજાણુ પદ વિપરીત રે;
 એણિપરે ભ્રાંતિ નિરાકરીને, થયા શિષ્ય વિનીત રે ॥વીર૦॥૬॥
 દીપાલિકાપ્રભાત કેવલ, લહ્યું તે ગૌતમસ્વામિ રે;
 અતુકમે શિવસુખ લહ્યાં તેહને, નય કરે પરણામ રે ॥વીર૦॥૭॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન સ્તવન.

મહાવીર તોરા સમવસરણકીરે, મેંજાઉં મેંજાઉં બલિહારી વારી;
 મહાવીર તોરા સમવસરણકી રે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 ત્રણ ગઠ ઉપર રે તખત બિરાજે રે, વાણી જિન જોજન સારી;
 ॥ મેં જાઉં ॥ મહા ॥ ૨ ॥
 દેશના અમૃત રે ધારા વરસે રે, જિનશાસન જ્ય જ્યકારી;
 ॥ મેં જાઉં ॥ મહા ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ રે જિન ગુણ ગાવે રે, તાર્યા છે નર ને નારી;
 ॥ મેં જાઉં ॥ મહા ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીમહાવીરજિન(રસવેલી) સ્તવન.

રાગ—સામેરી.

અનિહાં વીરજિનેધરરાયા, હાં રે મેં પૂરવપુણ્યે પાયા;

અનિહાં મુકૂતમુખેય જગાયા, હાં રે મેં ધ્યાનભુવનમેં ધ્યાયા.
 ત્રૂક—દિલમેં ધ્યાયા મુકૂત પાયા દુઃખગમાયા ભવેભવે,
 ૧ હરિરાજ ગાયા હરખ પાયા રાચીલકાયા ગુણસ્તપે;
 સિદ્ધાર્થત્રિશક્તાદેવીજાયા હરિમુહાયા લંછને,
 સાત હાથ સોવનવાન કાયા સુરવધાયા અતુલિને. ॥૧॥

અનિહાં મૂરતિ મોહનગારી, હાં રે ત્રિભુવનજન હિતકારી;
 અનિહાં સૂરતિ મુદર સારી, હાં રે એતો જિનવર જગજ્યકારી.
 ત્રૂક—જયકાર અતિશય રસચ્છીલીલા કામિની શું પરિવર્યો,
 અહુનિરા દેવલજ્ઞાન અવિકલ વરવિભૂતિ અલંકર્યો;
 શૃંગાર સુંદર ધીરજમંદર મુગુણમણિરયણાયરો,
 ૨ વરધવલનીરજપરે અલેખન તું અકિંચન જિનવરો ॥૨॥

અનિહાં તું નિરમોહી અમાર્ધ, હાં રે તુંતો અવિષયી અકપાચી;
 અનિહાં પ્રભુ પ્રભુતાને પાધ, હાં રે તેહિ ન તુજ ચિત્ત આધ.
 ત્રૂક—આર્ધન પ્રભુતા એહ ચિત્તમાં રહ્યો સમતાભાવમાં,
 રતિ અરતિ ને વિરહિત સુવિહિત સમચિતોદયભાવમાં;
 જગનાથ ! આપ અનાથ સમરથ સાથ શિવનગરીતણો,
 તુજ હાથ જો મુજ શિર થાપે દાસ જણી આપણો ॥૩॥

અનિહાં તું નિરસંગ ૪અકોહી, હાં રે તુંતો અંતરરિપુગણ જોહી;
 અનિહાં તું જો જનપડિઓહી, હાં રે તુંહિ અદાપ અદ્રોહી.
 ત્રૂક—અદ્રોહી સોહી વિદ્યેમોહી મુગુણગણગોહી અછે,
 આપે અનેહી બહુસનેહી કરી ભવિકામને રચિ;
 તું નિરંજન શખનીપરે પુલ્કવીપરે સમતા ધરે,
 વૃષભપરે પ્રતધરણ દુર્ઘર ચરણભાર છુરાધરે. ॥૪॥

અનિહાં તું સમવસરણમાં સોહો, હાં રે ભવિજનને પડિઓહો;
 અનિહાં વાણીગુણ પાંત્રીશ, હાં રે અતિશય જાસ ચોત્રીશ.
 ત્રૂક—ચોત્રીશઅતિશય પ્રાતિહારજ આઠ અહુનિરા દીપતા,
 સવિતેજમાંહો અધિક અધિકી મુલગતા ગુણ છપતા;
 તિહાં દવદેવી વિવિધ નારક કરે નવનવ છંદએ,

ખત્રીશ બદ્ધ મુખદ્ધ છાજે ધરી અધિક આણુંદ એ. ॥૫॥

અનિહાં રાગ સંગીત આલાપે, એકશત આઠશુ થાપે;
અનિહાં મુરકુમરને સુરકુમારી, હાંરે કરે નાટક અતિમનોહારી.

ત્રુટક—મનોહાર સાર શણગાર પહેરી દેવવાજિત્ર મેલવા,
ધપમધ ધૌં ધૌં ધુધુમિ ધુધુકિ મરજ મદલ સેલવા;
તતિતતિ તનનનતી વાણી આપટ ચિચિ પટતાલએ,
ગાગડંદાકિ દો દો ઝિઝિમિ ઝિમિઝિમિ રણકિરણ કંસારએ ॥૬॥

અનિહાં ગાવતી કરી એકતાના, દેવતી જન બહુમાના;
અનિહાં શુદ્ધ નાટ નદ વસંત, હાંરે માલવકેશી મહંત.

ત્રુટક—મહંત પંચમ લલિત લૈરવ માણી ધન્યાસિરી,
ગૂજરી ટોડી સિંધુ ગૌડી રામગિરિ આશાઉરી;
ભૂપાલ સારંગ રામકલીને કાન્દડો કલ્યાણ એ,
મધુમાદ શંકરાભરણ પરદા સૌરઠી અઢાણ એ. ॥૭॥

અનિહાં કાસીસ બાદ મહદાર, અધરસ ગોડ ઉદાર;
અનિહાં દશાખ ને સામેરી, એસવિ ધોરણી રપૂરે.

ત્રુટક—પૂરવી વેલાઉલ કેદારે પરજ લીમપલોસિરિ,
હિંડાલ દીપક ફાગ પાગડ વિહંગડા ને જ્યતસિરી;
મેવાડ દેવગંધાર દેશી વિવિધલાપા વિસ્તરી,
પરજ ઋપલ ગંધાર ધૈવત મધ્ય નેપથ અનુસરી. ॥૮॥

અનિહાં જગ જસવંતી આણા, શિરધરે સુરસપરાણા;
અનિહાં જિનરાજ આગલે તેડે, લવણમણના નાટક દેડે.

ત્રુટક—રેડે તિહાં લવદુઃખ સઘળા બધ નિર્મલ તિહાં કરે,
થય યુદ્ધ મંગલ કરે પ્રભુના ભવિક તારે ને તરે;
રસરંગ ધણિપરે વેલ લણવી અહુનિશ સિદ્ધિ નવનિધિ લહે,
શ્રીજ્ઞાનવિમલગુણાદિ સમકિત સહજ લીલા તે વરે ॥૯॥

અથ શ્રીસિદ્ધાયળમહાતિર્થ સ્તવન.

માતા મરદેવીનો નંદ રે, પ્રથમતીર્થંકર બાણીયે;
મુખડ સોહે પૂનમકેરો ચંદ રે, આદીશ્વર ભેટું રે શેતુજે જઈ ॥૧॥
વિમલાચલ સ્વામી સમોસર્થો, પૂર્વનવાણું વારોવાર રે;

૧ હવે રાગણીમા ગયાતાં રાગના નામ કહે છે. ૨ પૂરવી રાગ.

સાચણહેઠે દીધી પ્રભુ દેશના, ઝપલદેવ છે યુગનો આધાર રે.

॥આ૦॥૨॥

શત્રુ'જે સંઘ આવે ઘણા, ભરતેસર છે આદી'વરના પુત્ર રે;
ચક્રવર્તિની ઝડિ લેઈ ચાલતું, સંઘવી થયા પ્રથમ અદ્ભુત રે.

॥આ૦॥૩॥

કેશર મુખડ ધનસારમાં, પૂજવા પૂજવા પ્રથમજિણુંદ રે;
સાચણહેઠે પૂજ્યાં પ્રભુ રેખાવણાં, પાવણાં પૂંઠે અઠાણું સો નંદ રે.

॥આ૦॥૪॥

શત્રુ'જે પ્રાસાદ કરાવીયો, ભરીયા ભરીયા પ્રુણભંગાર રે;
વિમલગદ ઝઈ ઋષિ વાવર્યો, ધન્ય ધન્ય તેનો અવતાર રે ॥આ૦॥૫॥
સકલતીરથમાંહે મુગમાં, કુંગર ચઢતાં હૃદય અપાર રે;
ઉભાં દેખી સર્વઝડિ હુવે લેથકી, જ્ઞાનકહે હું વંદુ વારોવાર રે ॥આ૦॥૬॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળમહાતીર્થ સ્તવન.

વિમલગિરિ ચલે જાઉં રે સચણા ॥ વિમલ૦ ॥ એ આંકણી ॥
વાટ વિપમકી કોઈ પરવાહ નહી, ઋણકલોક મિલી આઉં રે સ૦
મંખી પંથી શત્રુ'જયગિરિકે, સિદ્ધિરાહ જતાઉં રે સ૦ ॥વિ૦॥૧॥
ધું તસ શાખાસી સાર મિદામ, મેવે ચાંચ ભરાઉં રે સ૦
નયણે નિરખી પરખી મુક્તાફલ, કંચનકુમુદ વધાઉં રે સ૦ ॥વિ૦॥૨॥
ધન્યધન્ય તે દિન કમહી હોશયે ?, જિણ્ણદિન દરિસણ પાઉં રે સ૦
તુમ્હ દરિમણ એહ સંસારમે, સાર કરીને સરાઉં રે સ૦ ॥વિ૦॥૩॥
મેરે દિલ મત આઉં રે મિધ્યામત, નિશ્ચે યુદ્ધિ ઠહરાઉં રે સ૦
દુગ્ધ પ્રાપ્તિ ઘૃત નહીં પુલતે, તેમ ગુણ નૃત્ય યહ ઠરાઉં રે સ૦ ॥વિ૦॥૪॥
૫... ૬... ૭... ૮... ૯... ૧૦...
લાવના પાવન શુદ્ધસંગીતે, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાઉં રે સ૦ ॥વિ૦॥૫॥

૧ બરાસપ્રમુખ. ૨ પગલાં. ૩ ધન. ૪ ઘણાલોક.
૫ અહિં જે પદો ગમેલ છે માટે કોઈની પાસે આ સ્તવન હોય તો જે
પદો મૂકવા અથવા " ગીત ગાન જિન આજે કરતે, મુકત કમાઈ ઠગાઈ
રે સ૦ " એમ સંભવે છે.

॥શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીયશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરૈભ્યો નમઃ॥

અથ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત સ્તુતિ(થોય)સંગ્રહઃ

*અથ શ્રીપ્રતિપત્ત(એકમ)તિથિની સ્તુતિ.

ગુણસાથે નહિં બોલું ઝડપણ, તેં મુજને વિસારીછ—એ દેશી.

એક મિથ્યાત અસંયમ અવિરતિ દુર કરી શિવ વસીયાછ,
સંયમ સંવર વિરતિતણા ગુણ ક્ષાયિકસમકિત રસીયાછ;
કુંથુજિણુંદ સતરમા જિનવર જે છઠ્ઠા નરદેવછ,
પડવાદિન જે શિવગતિ પોહોતા સેવું તે નિત્યમેવછ. ॥૧॥

એક કલ્યાણક સત્રતિ જિનવું એમ સદહ છું પરિભાણછ,
દશ ક્ષેત્રે મળી ત્રણ ચઉવીશી તેહનાં ત્રીશ કલ્યાણછ;
પડવાદિવસ અનોપમ બાણી સમકિતગુણ આરાધણ,
સકલજિનેસર ધ્યાન ધરીને મનવાંછિતફલ સાધણ. ॥૨॥

એક કૃપારસ અનુભવસંયુત આગમરચણનિહાણછ,
ભવિકલોક(ભવ) ઉપકાર કરેવા ભાષે શ્રીજિનભાણછ;
જિમ મેંડા લેખે નવિ આવે એકાદિક વિષું અંકછ,
તિમ સમકિત વિણ પક્ષ ન લેખે પ્રતિપદ સમ સુવિચેકછ. ॥૩॥

કુંથુજિણેસર શાસનસાનિધકારી ગર્ધર્વયક્ષછ,
વાંછિત પૂરે સંકટ ચૂરે દેવ બલા પ્રત્યક્ષછ;
સંવેગી ગુણવંત મહાયશ સંયમરંગરંગીલાછ,
શ્રીનયવિમલ કહે જિન નામે નિત્ય નિત્ય હોવે લીલાછ. ॥૪॥

* અહિ પ્રથમ પદાન્તિથિની સ્તુતિયો સર થાય છે. ૧ ચકવર્તી,

અથ શ્રીબીજતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—મનોહર મૂર્તિ મહાવીરતણી—એ દેશી.

બીજદિને ધર્મનું બીજ આરાધીએ,
શીતલજિનતણી સિદ્ધિગતિ સાધીએ;
શ્રીવચ્છલાંછન કંચનસમતનુ,
દ્વરચતુષ્પત્ત દેહ 'નેતુ' ધણું.

॥ ૧ ॥

અર અભિનંદન સુમતિ વામુપૂજ્યનાં,
અવન રજતુ અવનને જ્ઞાન થયાં એહનાં;
પંચકલ્યાણક બીજદિને જાણીએ,
કાળ ત્રિહુ ત્રણ ચોવીશીજિન આણીએ.

॥ ૨ ॥

ધર્મ બિહુભેદ જે જિનપરે ભાષિઓ,
સાધુશ્રાવકતણે ભવિકચિત્ત વાસીઓ;
એહ સમકિતતણું સાર છે મૂલ્યું,
અહુનિશ આગમજ્ઞાનને આલેખું.

॥ ૩ ॥

મનુજ સુર રાસનસાનિધ દારકે,
શ્રીઅશોકાભિધા વિઘનભયવારકે;
શીતલસ્વામિના ધ્યાનધી સુખ લહે,
ધીરગુરૂસીસ નયવિમલકવિ એમ કહે.

॥ ૪ ॥

અથ શ્રીત્રીજતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—રાખેશ્વરપાસણ પૂજ્યએ—એ દેશી.

ત્રેયાંસજિજોસર શિવ ગયા, જે ત્રીજદિને નિર્મલ થયા;
એશીધણું સોવનવનકાયા, ભવભવ તે સાહિજ જિનરાયા ॥૧॥
વિમલ કુંથુ ધર્મ સુવિધીજિના, જસ જન્મ જ્ઞાનજ જ્ઞાન ધના;
વર્તમાન કલ્યાણક પંચ થયા, જિણદિન જિન તે કરજે મયા ॥૨॥
ત્રણતત્ત્વ જિહાંકણ ઉપદેશ્યાં, તે પ્રવચનવચણાં ચિત્તવશ્યાં;
ત્રણગુણિગુણ મુનિવરા, તે પ્રવચન વાંચે શ્રુતધરા ॥૩॥
ધર્શનસુરમાતવી મુહંકરા, જે સમકિતદષ્ટિ સુરવરા;
ત્રિકરણશુદ્ધિ સમકિતતણી, નયલીલા હોયે અતિઘણી ॥૪॥

અથ શ્રીચોથતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—આવણ મુદિ દિનપંચમીએ—એ દેશી.

સર્વાર્થસિદ્ધથી ચવીએ, મરૂદેવી ^૧ઉચરે ઉપત્ત તો;
 યુગલધર્મ શ્રીઋપલજીએ, ચોથતણે દિન ધત્ત તો ॥૧॥
 મહિલ પાસ આલિનંદન એ, ચવિયા વળી પાસ નાણ તો;
 વિમલ દીક્ષા ઇમ પદ થયાએ, સંપ્રતિજિન કદયાણ તો ॥૨॥
 ચારનિરૂપે સ્થાપના એ, ચઉવિહદેવનિકાય તો;
 ચઉમુખે ચઉદિશિ દેશનાએ, ભાષે શ્રુતસમુદાય તો ॥૩॥
 ગામુખ્યક્ષ ચક્રેસરીએ, શાસનની રખવાળ તો;
 સુમતિસંયોગસુવાસનાએ, નય ધરી નેહુ નિહાળ તો ॥૪॥

અથ શ્રીપંચમીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—શ્રીશત્રુઙ્ગયગિરિ તીરથ સાર—એ દેશી.

(ત્રિપદીની દેશી.)

ધર્મજિણુંદ પરમપદ પાયા, સુન્નતાનામે રાણી જાયા;
 પણપાલીસ ધણું કાયા, પંચમીદિન તે ધ્યાને ધ્યાયા;
 મુજ મન સિંતરે જખ જિન આયા, તવ મેં નવનિધિપાયા ॥૧॥
 નેમિ સુવિધિના જન્મ કહીલે, અજિત અનંતસંલવ શિવ લીલે;
 દીક્ષા કુંથુ ગ્રહીલે, ચંદ્ર વ્યવન સંલવ નાણ સુણીલે;
 ત્રિહુ ચોવીશી એમ જાણીલે, સવિ જિનવર.પ્રણમીલે ॥૨॥
 પંચપ્રકારે આગમ લાખે, જિનવરચંદ્રસધારસ આખે;
 ભવિજન હિયડે રાખે, પંચજ્ઞાનતણે વિધિ દાખે;
 પંચમીગતિને મારગ લાખે, જેહુધી સવિ દુઃખ નાશે ॥૩॥
 જિનભક્તિ પ્રજ્ઞાસિદેવી, ધર્મનાથજિનપદ પ્રણમેવી;
 કિતરસુર સંસેવી, બોધિબીજશુભદ્રિ લહેવી;
 શ્રીનયવિમલ સદા મતિ દેવી, દુરમનપિઘન હરેવી ॥૪॥

અથ શ્રીછઠ્ઠિતિથિની સ્તુતિઃ

રાગ—શંખેશ્વરપાસજી પૂજ્યે—એ દેશી.

શ્રીનેભિજિણેસર લિયે દીક્ષા,
છઠ્ઠિવસે ૧ સુવિધિચરણ શિક્ષા;
૨ એક કાજળ એક શશિકર ગોરા,
નિત્ય સમરૂં જિમ જલધર મોરા. ॥ ૧ ॥

પદ્મપ્રભ શીતલ વીરજિના,
ઐયાંચજિણુંદં રજિણું લહે ચવના;
વળી વિમલ સુપાસનાણ ૪ આ હોવે,
કદ્યાણુક સંપ્રતિ જિન જોવે. ॥ ૨ ॥

જિણું જપણા પદવિધકાયતણી,
પદ્મતસપદ મુનિરાયતણી;
જેહુ. આગમમાંહિ જાણીએ,
તે અનુપમ ચિત્તમાં આણીએ. ॥ ૩ ॥

જે સમક્ષિતદૃષ્ટિએ ભાવીએ,
સંયેગમુધારસ ૫ સીંચીએ;
નયવિમલ કહે તે અનુસરો,
અનુભવરસ સાથે ૬ ચિત્ત ધરો. ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીસાતમતિથિની સ્તુતિ.

શ્રીચંદ્રપ્રભજિન જ્ઞાન પામ્યા વળી લક્ષ્મી ભવપાર,
મહાસેનનૃપકુલકુમલદિનકર લક્ષ્મણામાત મદહાર;
૭ શશિચંક શશિસમ ગૌરદેહે જગતજનશિણુગાર,
સમમીદિને તેહ નમતાં ૮ હોય નિત્ય જયકાર. ॥ ૧ ॥

ધર્મે શાંતિ અનંત જિનવર વિમલનાથ સુપાસ,
ચ્યવન જન્મ ને ચ્યવન શિવપદ પામ્યા દાય ખાસ;

૧ શ્રીસુવિધિનાથને ચારિત્ર. ૨ એક શ્રીનેમિનાથ કાજલવણું અને શ્રીસુવિધિનાથ ચંદ્રમાના કિરણની જેમ ગોરા. ૩ લહે જિહ્વા ઇત્યપિ.
૪ આઠ કદ્યાણુ. ૫ મેરીયે ઇત્યપિ. ૬ પ્રીતિધરો ઇત્યપિ.
૭ ચંદ્રવાંજન. ૮ દુવે ઇત્યપિ.

એમ વર્તમાન જિહ્વદંકેરં થયાં સાત કટ્યાણુ,	
તે સાતમદિન સાત મુખનું હેતુ લહિયે જાણુ.	॥ ૨ ॥
જિહ્વાં સાતનયનું રૂપ લહિયે સમ્મલંગીભાવ,	
જે સાત પ્રકૃતિના ક્ષય કર્યાથી લહે ક્ષાયિકભાવ;	
તે જિનવરાગમ સકલ અનુભવ લહે લીલવિલાસ,	
જિમ સાતનરકનું ^૧ દુઃખ છેદી સાત ભય હોયે નાશ.	॥ ૩ ॥
શ્રીચંદ્રપ્રભજિનરાજશાસન વિજય દેવવિશેષ,	
તસ દેવી જ્યાસા કરે સાનિધ રભવિકને સુવિશેષ;	
દુઃખ દુરિતઠતિ સમંત સઘળે વિઘનકોડી દુરંત,	
જિનરાજ ધ્યાને લહિએ લીલા નયવિમલ શુભવંત.	॥ ૪ ॥

અથ શ્રીઆઠમતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—ગ્રહ ઉડી વંદુ—એ દશી.

આભનંદન જિનવર પરમાનંદપદ પામ્યા,	
વળી નમિ નેમીસર જન્મ લહી શિવકામ્યા;	
તિમ મોક્ષ અવન બિહું પામ્યા પાસ મુપાસ,	
આઠમને દિવસે સુમતિ જન્મ મુપ્રકારા.	॥ ૧ ॥
વળી જન્મ ને દીક્ષા ઋપભતણા જિહ્વાં હોયે,	
મુમ્મતજિન જન્મ્યા સંભવ અવનું જોયે;	
વળી જન્મ અજિતનેઃ એમ અગીયાર કટ્યાણુ,	
સંપ્રતિ જિનવરના આઠમને દિન જાણુ.	॥ ૨ ॥
જિહ્વાં પ્રવચનમાતા આઠતણા વિસ્તાર,	
અસંગીયે જાણા અવિ જગજીવવિચાર;	
તે આગમ આદર આણીને આરાધો,	
આઠમને દિવસે આઠ અક્ષયમુખ સાધો.	॥ ૩ ॥
શાસનરખવાળી વિદ્યાદેવી સોલ,	
સમકિતની સાનિધ કરતી છાકમછોલ;	
અનુભવરસલીલા આપે મુજસ જગીશ,	
કવિધીરવિમલનો નયવિમલ કહે સીશ.	॥ ૪ ॥

અથ શ્રીનવમીતિથિની સ્તુતિ.

સુમત સુવિધિ સુમતિ શિવ પામ્યા,
અનિત સુમતિ નમિ સંયમ કામ્યા;
કુંથુ વાસુપૂજ્ય સુવિધિજિન ચવિયા,
નવમીદિન તે સુરવર નમિયા.

॥ ૧ ॥

શાંતિજિણુંદ થયા જિહાં જ્ઞાની,
વર્તમાન જિનવર શુભ ધ્યાની;
દશ કલ્યાણક નવમી દિવસે,
સવિ જિનવર પ્રણમું મન 'હરસે.

॥ ૨ ॥

જિહાં નવતત્ત્વવિચાર કહીજે,
નવવિધ ચ્છદ્ધ આચાર લહીજે;
તે આગમ મુણતાં સુખ લહીયે,
નવવિધપરિબ્રહ્મવિરતે કહીયે.

॥ ૩ ॥

સમકિતદૃષ્ટિ 'સુરસ'દાહા,
આપે સુમતિવિલાસ સમૂહા;
શ્રીનથવિમલ કહે જિન નામે,
દિન દિન દોલત અધિકી પામે

॥ ૪ ॥

અથ શ્રીદશમીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—કનકતિલક લાલે—એ દેશી.

અર નેમિજિણુંદા યાગિયા કુઃખદંદા,
પ્રભુપાસનિણુંદા જન્મ પૂજ્યા મહેદંદા;
દશમીદિન ચ્છમદંદા-નંદમાકંદ કંદા,
ભવિજન અરવિંદા પલાસને જે દિણુંદા.
અર જન્મ સુહાવે વીર ચારિત્ર પાવે,
અનુભવલયલાવે કેવલજ્ઞાન યથાવે;

॥ ૧ ॥

- ૧ હર્ષ. ૨ બ્રહ્મચર્યનો આચાર. ૩ દેવતાનો સમૂહ.
૪ અમંદ આનંદરૂપ માકંદ (આળાતુ વૃક્ષ) તેના કદ સમાન.
૫ ભાસને એટલે વિકરાર કરવા માટે સર્થ તથા શાસને ઇત્યાદિ.
૬ અનુભવરસ ઇત્યાદિ. ૭ પાવે ઇત્યાદિ.

૫૮ જિન કહ્યાણ સંપ્રતિ જે પ્રમાણ,
 સવિ જિનવરભાણ શ્રીનિવાસાહિષાણ. ॥ ૨ ॥
 દશવિધ આચાર જ્ઞાનમાંહે વિચાર,
 દશ સત્યપ્રકાર પચ્ચખખાણાદિ ચાર;
 મુનિ દશગુણધાર ભાપિયા જિહાં ઉદાર,
 તે પ્રવચનસાર જ્ઞાનનો જે આગાર. ॥ ૩ ॥
 દશદિશિ દિશિપાસા જે મહાલોકપાસા,
 મુરનરમહિપાસા શુદ્ધદષ્ટિ કૃપાસા;
 નયવિમલ વિશાસા જ્ઞાનસમ્બી મયાસા,
 જયમંગલમાસા પાસ નામે મુખાસા. ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીઅગીયારશતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—શાહલનિરીગિતચ્છંદ.

'મહીદેવ મુજન્મ સંયમ મહાજ્ઞાન' લહ્યા જે દિને,
 તે એકાદશીવાસરઃ શુભકરઃ કહ્યાણમાસાસયઃ;
 વૈદ્યુદેયરકુલવંશજલધિપ્રાણાસને ચંદ્રમા,
 માતા યસ્ય પ્રભાવતી ભગવતી કુલધ્વજોડ્યાજિજનઃ ॥૧॥
 જ્ઞાન' શ્રીકૃષ્ણભાજિતાખ્યમુખતેઃ પ્રાદુરભૂત સન્નમેઃ,
 પાર્થિવૈશૈ ચરણં ચ મોક્ષમગમત પદપ્રભાખ્યઃ પ્રભુઃ;
 ઈત્યેતદ્દશકં ચ યત્ર દિવસે કહ્યાણકાનાં શુભં,
 જાતં સંપ્રતિવર્તમાનજિનપા દ્યુર્મહામંગલમ્ ॥૨॥
 સાંગોપાંગમનંતપર્યવગુણોપેતં સદાપાસકં—
 કાદરયઃ પ્રતિમાશ્ચ યત્ર ગદિતાઃ શ્રદ્ધાવતાં તીર્થપૈઃ;
 સિદ્ધાન્તાભિવ્રજપતિર્વિજયતે બિબ્રતસદેકાદશા—
 ચારાંગાદિભયં વપુર્વિલસિતં ભક્ત્યા તુતં રસાધિભઃ ॥૩॥
 વૈરૂપા વિદ્યાતુ મંગલતતિં સદર્શનાનાભિહ,
 શ્રીમન્મહિજિનેશશાસનમુરઃ કૌભેરનામા પુનઃ;
 દિપ્પાલપ્રહ્લયક્ષદક્ષનિવહાઃ સર્વેડપિ ચ દૈવતા—
 સ્તે સર્વે વિદધન્તુ સૌખ્યમતુલં જ્ઞાનાત્મનાં સુરિણામ્ ॥૪॥

* આ સ્તુતિ ગુર્જરાખ્યાગિતિત સંસ્કૃતખ્યાગસદિત છે.
 ભાવતઃ ઈતિપિ.

અથ શ્રીઆરસતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—ઉપજાતિચ્છંદ.

જે દ્વાદશીને દિને જ્ઞાન પામ્યા,
 અર સુત્રતસ્વામી મુરેંદ્ર નામ્યા;
 મધ્વી લહે સિદ્ધિ સંસાર છોડી,
 ૧ તે દેવ વંદુ બીહું હાથ જોડી. ॥ ૧ ॥
 ૧૫મ શીતલ શ્રેયાંસ સુપાસ ચંદ્ર જાયા,
 શીતલ ચરણ અલિનંદન મુનિરાયા;
 નેમિ વિમલ ચવનુ તેર એ વર્તમાના,
 ત્રિકાલ પૂજીને કરૂં પ્રણામ. ॥ ૨ ॥
 ચલિક્ષુતણી જે પ્રતિમા છે ખાર,
 જે દ્વાદશાંગીરચનાવિચાર;
 ઉપાંગ ખાર અનુયોગદ્વાર,
 ૭ છે પયજા દશ મૂલ ચાર. ॥ ૩ ॥
 શ્રીસંઘરક્ષાકર ધર્મલક્ષ્મી,
 મુરામુરા દેવપદ પ્રશક્તી;
 સદા દીઓ સુદરબોધિબીજ,
 ૪ ક્ષીનય પાખે ન કિમે પતિજન. ॥ ૪ ॥

અથ શ્રીતેરસતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—ગૌતમ બોલે અથ સંભાળી—એ દેશી.

(ત્રિપદીની દેશી.)

પદમજિલેસર શિવપદ પાવે, તેરસ અનુભવ ઓપમ આવે;
 સકલસમીહિત લાવે ॥ શાંતિનાથ વાળી મોશ્વે સિધાવે,
 દર્શન જ્ઞાન અનંત સુખ પાવે; સિદ્ધ સરૂપી થાવે ॥
 નાલિરાયામરૂદેવીમાતા, ઋષભદેવના જે વિખ્યાતા;

૧ વિમલ ચવન વંદુ બિહું હાથ જોડી ઈત્યપિ. ૨ પદ્મપ્રભ
 શીતલચંદ્ર જાયા, સુપાસ શ્રેયાંસ ચવે નેમિરાયા; અલિનંદન શીતલ ચરણ
 જાન, ધમ તેર કલ્યાણક વર્તમાન, ત્રિકાલ પૂજીને કરૂં પ્રણામ ॥ ૨ ॥
 ઈત્યપિ પાઠઃ ૩ સાધુ. ૪ સ ધર્મ પાખે ન કિમે પતિજન ઈત્યપિ.

કંચનકોમલ ગાત ॥ વિંધ્યસેનનૃપ ૧અચિરાગત,
 સેવો શાંતિ જગતનો તાત; બેહુના શુભ અવદાંત ॥૧૧
 પદ્મ ચંદ્ર એયાંસ જિનેશા, ધર્મ મુપાસ જે જગજનધીશા;
 સંયમ લે શુભલેશા ॥ વીર અનંત ને શાંતિમહીશા,
 જન્મ અવન અજિત મુજગીશા; યાજ્યા સકલકલેશા ॥
 વર્તમાનકલ્યાણ કહેસા, તેરસ દિને સવિ અવર ૨મહેશા;
 પ્રણમે જસ નિશદીસા ॥ સકલ જિજ્ઞેસર ૩ભુવનદિનેશા,
 ૪મદનમાનનિર્મથન ૫મહેશા; તે સેવો વીસવાવીસા ॥૧૨
 તેર કાઠીયા ને જે ગાળે, તેર કિયાના સ્થાનક યાળે;
 તે આગમ અણુઆણે ॥ તેર સજોગીના ગુણઠાણ,
 તે પામીને ૬ઉજ્જવલઠાણ; તેહને કેવલનાણ ॥
 ૭ભક્તિખડુમાન જસવાદ ભણીલે, આશાતના તેહની યાળીલે;
 જિનમુખ તેર પદ લીલે ॥ ૮ચારગુણની તેર કરીલે,
 બાવન ભેદ વિનય ભણીલે; જિમ સંસાર તરીલે ॥૧૩
 ચક્ષેસરી ગોમુખમુર ઘરણી, સમકિતધારી સાનિધકરણી;
 ઋષભચરણ અનુસરણી ॥ ગોમુખમુરનું મનકું હરણી,
 નિર્વાણી દેવી જયકરણી; ગરુડચક્ષુર ઘરણી ॥૧
 શાંતિનાથગુણ બોલે વરણી, દુશ્મનદૂરકરણ રવિ ભરણી;
 મુખસંપાત વિસ્તરણી ॥ કીર્તિકંભસા ઉજ્જવલ કરણી,
 રોગસોગસંકટ ઉદ્ધરણી; નયવિમલના દુઃખહરણી ॥૧૪

અથ શ્રીચઉદશીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—મનોહરભૂર્તિ મહાવીરતણી—એ દેશી.

વાસુપૂજ્યજિનેસર શિવ લલ્યા, જે રક્તકમલને વાન કદ્યા;
 વસુપૂજ્યનૃપતિમુત માત જ્યા, ચંપાનચરીયે જન્મ થયા ॥
 ચઉદશીદિવસે જે સિદ્ધિ ગયા, જસ લાંછનરૂપે મહિપ થયા;
 જે અજરઅમર નિકલક લયા, તસ પાય નમી કૃતકૃત્ય થયા ॥૧॥
 શ્રીશીતલ શાંતિ વાસુપૂજ્યજિના, અભિનંદન કૃત્ય અનંત જિના;

૧ અચિરામાત હત્યપિ. ૨ મહેશા એટલે તીર્થકરો. ૩ કામ.

૪ મદાદેવ. ૫ ઋષેશ્રણ હત્યપિ. ૬ ભક્તિમાન ગદુમાન ભણી-

ને હત્યપિ. ૭ તેર ચોકું બાવન. ૮ સ્ત્રી.

સંયમ લિયે કેઇ શુભમના, કેઇ પંચમનાણુ લહે મુવના ॥
 કહ્યાણુક આઠ સોહામણા, નિત્ય નિત્ય તસ લીજે ભામણાં;
 સવિ ગુણમણિરયણારોહણા, પહોંચે સવિ મનની કામના ॥૨॥
 જિહાં ચઉદશલેદે જીવતણાં, જગ લેદ કહ્યા છે અતિથણા;
 ગુણઠાણા ચૌદ તિહાં લણ્યા, ચઉદશપૂર્વની વર્ણના ॥
 નવિ કીજે શંકાદુપણા, અતિચારતણી જિહાં વારણા;
 પ્રવચનરસ કીજે પારણાં, જિમ લહીયે લવજલતારણા ॥૩॥
 શાસનદેવી ૧નામે ચંડા, દિયે દુર્ગતિદુર્જનને દંડા;
 અકલંક કક્ષા ધરી સમતુંડા, જસ જિજ્ઞા અમૃતરસકુંડા ॥
 જસ કર જપમાલા કોહંડા, સુરનામ કુમાર છે ઉદંડા;
 જિન આગળ અવર છે એરંડા, નયવિમલ સદા સુખ અખંડા ॥૪॥

અથ શ્રીપૂર્ણમાતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—દ્રુતવિલંબિતઅંક;

જિનપ સંલવ લિયે સંયમ જિહાં, શ્રીમુનિમુવ્રતલું ચવલું તિહાં;
 સકલનિર્મળચંદ્રતણી ૨વિલા, વિશદપદ્મતણે શિર પૂર્ણિમા ॥૧॥
 ધર્મનાથજિન કેવલ પામિયા, પદ્મપલજિન નાણુ સુધામિયા;
 એમ કહ્યાણુક સંપ્રતિ જિનતણાં, થયાં પૂનમદિવસે સોહામણાં ॥૨॥
 પત્રરયોગતણા વિરહે લહ્યા, પત્રરલેદે સિદ્ધ જિહાં કહ્યા;
 પત્રરખંધનપ્રમુખ વિચારણા, જિનવરાગમ તે મુણિયે જણા ॥૩॥
 સકલસિદ્ધિસમીહિતદાયકા, સુરવરા જિનશાસનનાયકા;
 ૩વિદ્યુકરોજવલકીતિકરા ઘણી, નયવિમલ જિનનામતણા ગુણી ॥૪॥

અથ શ્રીઅમાવાસ્યાતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—ચોપાઈની ઢેશી.

અમાવાસ્યા તો ઈંઈ ઉજળી, વીરતણે નિર્વાણ મળી;
 દિવાળીદિન તિહાંથી હોત, રાય અહાર કરે ઉવોત ॥ ૧ ॥
 શ્રીશ્રેયાંસ નેમી લહે જ્ઞાન, વામુપૃથ્વ્ય ગ્રહે સંયમ ધ્યાન;
 સંપ્રતિ જિનના થયા કહ્યાણુ, અમાવાસ્યાદિવસે ગુણખાણુ ॥ ૨ ॥

કાલ અનાદિ મિથ્યાતનિવાસ, પૂરણ સંજ્ઞા કહીએ તાસ;
 આગમજ્ઞાન લહું જે વાર, કૃષ્ણપદ્મ જિત્યાં તેણિવાર ॥ ૩ ॥
 માતંગયદ્ધ સિદ્ધાધ દેવી, સાનિધકારક જે સ્વયમેવી;
 કવિ નયવિમલ કહે શુભચિત્ત, મંગલલીલ કરે નિત્ય નિત્ય ॥૪॥

અથ શ્રીકૃષ્ણશુક્લપદ્મતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—મહ ઉડી વંદુ—એ દેશી.

સાસય ને અસાસય ચૈત્યતણા ખિહું ભેદ,
 થાપનને રૂપે રૂપાતીત સુભેદ;
 ખેહું પદ્મે ધ્યાયો જિમ હોએ ભવચ્છેદ,
 અવિચલ સુખ પામે નારો સઘળા ખેદ. ॥ ૧ ॥

ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી કાળ ખે ભેદ પ્રમાણ,
 ત્રીજે ને ચોથે આરે જિનવર જાણ;
 ઉત્કૃષ્ટ કાળે સત્તરિસય(૧૭૦) જિનરાજ,
 તિમ વીર જઘન્યથી વંદી સારો કાજ ॥ ૨ ॥

ખિહું ભેદે ભાખ્યા જીવ સકલજગમાંહિ,
 એક કૃષ્ણપદ્મી એક શુક્લપદ્મી ગુણમાંહિ;
 વળી દ્રવ્ય કદાં ખે જીવ અજીવ વિચાર,
 તે આગમ જાણો નિશ્ચય ને વ્યવહાર ॥ ૩ ॥

સયમધર મુનિવર શ્રાવક જે :ગુણવંત,
 ખિહું પદ્મના સાનિધકારક સમકિતવંત;
 જે શાસનસુરવર વિઘન કોડી હરંત,
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ લીલાલચ્છી લહંત. ॥ ૪ ॥

॥ ઇતિ શ્રીમત્તપાગચ્છાચાર્યવિમલશાસ્ત્રીયશ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ-
 કૃતાઃ પંચદશતિથીનાં સ્તુતયઃ સમ્પૂર્ણાઃ ॥

અથ શ્રીબીજતિથિની સ્તુતિ.

પૂજ સાથે નહિ બોલું ઋપણી તે મુજને વિસારીછ—એ દેશી.

જાંબુદ્વીપે અહનિશ દીપે દાય સૂરજ દાય ચંદાછ,
તાસવિમાને શ્રીઋપણાદિક સાધ્યત નામ જિહ્વાદાછ;
તેહ ભણી ઉગતે શશિ નિરખી પ્રણમે ભવિજનવૃંદાછ,
બીજ આરોપો ધર્મનું બીજે પૂજે શાંતિજિહ્વાદાછ ॥૧૫॥

દ્રવ્ય ભાષ બિહુ ભેદ પૂજે ચોવીશે જિનચંદાછ,
પાંધન દાય કરીને દૂરે પામ્યા પરમાનંદાછ;
દુષ્ટધ્યાન દાય મત્તમતંગજલેદનમત્ત રમચંદાછ,
બીજતણે દિન તે આરાધો જેમ જગમાં ચિરનંદાછ ॥૧૬॥

દુવિધ ધર્મ જિનરાજ પ્રકાશે સમવસરણ મંદાણાછ,
નિશ્ચય નય વ્યવહાર બિહુશુ આગમ મધુરી વાણીછ;
નરક તિર્યચ ગતિ દાય ન હોયે બીજછકે આરાધેછ,
દુવિધ દયા ત્રસ થાવર કેરી કરતાં શિવસુખ સાધેછ. ॥૧૭॥

બીજ ચંદ પેરે ભૂપણભૂપિત દીપે નિલવર ચંદાછ,
ગરૂડયક્ષનારી સુખકારી નિર્વાણી સુખકંદાછ;
બીજતણે તપ કરતાં ભવિજન સમકિત સાનિધકારીછ,
ધીરવિમલકવિ શિષ્ય કહે નય સંઘના વિઘન નિવારીછ ॥૧૮॥

અથ શ્રીપંચમીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—મંગળ આઠ કરી જસ આગળ—એ દેશી.

પંચવરણ કલશે કરી જિનનો જન્મમહોત્સવ રંગેછ,
સોવનકલશે સુર નિપજાયે ગેરમહાધર રૂંગેછ;
સમુદ્રવિજયકુલકમલદિવાકર માત શિવાદેવીનંદાછ,
પંચમીનો તપ કરતાં લહિયે ભવિ અને પરમાણંદાછ ॥૧૯॥

પંચવરણ જિનવર ચોવીશા પંચમીગતિના ધરાછ,
પંચપ્રભાદમદનમદધશા જસ અને રાગ ન રીશાછ;

પંચભોગતમભેદદિનેશ સેવે મુરનરધશાલ,
 પંચમીનો તપ કરતાં લહિયે દિન દિન અધિક જગીશાલ ॥૨૧॥
 પંચ મહાપ્રતર્ધર્મ પ્રકારે સમવસરણુ જિનભાણુ,
 પંચ પ્રકારે આગમ ભાષે સરસમુધારસવાણી,
 પંચમનાણુ લહેવા કારણ પંચમીનો તપ કીજે,
 પાંસઠ માસે પાંચ ઉજમણે માનવલવકૂલ લીજે ॥૩૧॥
 પંચવરણુના ચરણ પહેરી જિનપદપકજ ભમરી,
 નેમિજિણુંદ નણા ગુણ ગાવે શ્રીઅખ્યાઈ અમરી,
 પંચમીતપની સાનિધ્યકારી ક્રુતદેવી મુખકારી,
 ધીરવિમલકવિ શિષ્ય કહે નય સંઘના વિઘનનિવારી ॥૪૧॥

અથ શ્રીઅષ્ટમીતિથિની સ્તુતિ.

દુજસાથે નહિ ખોલું જપભણ તે મુજને વિસારીલ—એ દશી.
 મંગલ આઠ કરે જસ આગળ ભાવ ધરી મુરરાજે,
 આઠજાતિના કલશ ભરાવી નવરાયે જિનરાજે,
 વીરજિનેશ્વર જન્મમહોત્સવ કરતાં શિવમુખ સાધે,
 આઠમનો તપ કરતાં અમઘરે મંગળકમલા વાધે ॥૧॥
 આઠ કર્મવધરી ગજગંજન રઆષ્ટાપદ પેરે બળીયાલ,
 આઠમે આઠ દ્વરૂપ વિચારી મઠ આઠે જસ ગલીયાલ,
 આઠમીગતિ પોહોતા તે જિનવર ફરસ આઠ નહિ અગે,
 આઠમનો તપ કરતાં અમઘરે નિત્ય નિત્ય વાધે રંગે ॥૨॥
 પ્રાતિહારજ આઠ ખિરાજે સમવસરણુ જિનરાજે,
 આઠપ્રકારે આગમ ભાષી ભવિમનસંશય ભાજે,
 આઠ મહાપ્રવચનની માતા પાસો નિરતીચારજ,
 આઠમને દિને આઠ પ્રકારે જીવદયા ચિતધારે ॥૩॥
 આઠ પ્રકારે પૂજા કીજે માનવલવ કૂલ લીજે,
 સિદ્ધાધિદેવી જિનપદસેવી અષ્ટમહાસિદ્ધિ દીજે,
 આઠમનો તપ કરતાં લહીયે નિર્મળદેવલનાણુ,
 ધીરવિમલકવિસેવક નય કહે તપથી કોડકધ્યાણુ ॥૪॥

અથ શ્રીએકાદશીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—એકાદશી અતિ રૂપડી—એ દેશી.

શ્રીનેભિજિનવર સયલસુખકર યાદવકુલસિણગાર,
 લે કંત રાણુલનારીકરે જન્મથી બ્રહ્મચાર;
 લે વિધરજન વાનિ અજન રાખલંછન સાર,
 એકાદશીદિન પ્રણમીયે જિન શિવાદેવી મહાર ॥૧॥

અગીયારપ્રતિમા દેશવિરતિ વહો નિર્મલધ્યાન,
 ચૌવીશજિનવરલક્ષિ કરતાં લહો અમરવિમાન;
 હમ બાર વર્ષે પૂર્ણ કીજે તપ તણે પરિમાણ,
 એકાદશીદિન સકલ ઉત્તમ જૈન શિવ મંદાણ ॥૨॥

અગીયાર પાઠાં પરતિ ઠવણી પુજણીયું પ્રમાણ,
 તિમ જિનવિભૂષણ વિગતદુપણ ચાખખી રસુવિશાલ;
 હમ ઉજમીએ સદ્ગુણ કીજે મનુજનો અવતાર,
 એકાદશીદિન સુગુરુમુખથી સુણો અંગ અગીયાર ॥૩॥

શિર મુકુટ મંદિત જહિતકુંડલ વિમલભાતીહાર,
 ચંદ્રચુગલ અંચલ કસિણ કરીયો કંચૂ જિમ જલધાર;
 અંખિકાદેવી દેવસેવી ગોત્રધસુરની નાર,
 ધીરવિમલકવિ સુશિષ્ય કહે નયવિમલ સંધને સુખકાર ॥૪॥

અથ શ્રીમૈત્રેયકાદશીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—શ્રીશત્રુજય તીરથ સાર—એ દેશી.

(ત્રીપદીની દેશી.)

નયરીદારાવતી કૃષ્ણનરેશ, રાજા રાજ્ય કરે સુવિશેષ;
 તેજે જાણે દિનેશ ॥ સમવસર્યા શ્રીનેભિજિનેશ,
 પરિકર સદસઅઢાર(૧૮૦૦૦) મુનીશ; પ્રણમે સુરનર ઈશ ॥
 તવ વંદે શ્રીકૃષ્ણનરેશ, સ્વામી દાખો દિવસવિશેષ;

૧ જૈનશાસનમાં તથા શૈવશાસનમાં પણ મૈત્રેયકાદશીનું આઠાત્મક છે
 “ સદસશાસ્ત્રમંડણ ” ઇત્યપિ પાઠ ૨ ચંદ્રશાલ ઇત્યપિ.

૩ રતનયુગલ. ૪ પરિવાર.

પૂછે નામી રીશ ॥ જેણે દિન પુણ્ય કર્યું લવલેશ,
ખહુફલદાયક હોય અરોપ; તે દાખો જિનેશ ॥ ૧ ॥

નેમિજિજ્ઞાંદ વદે ધમ વાણી, અર્ધમાગધી જે કહેવાણી;
સાંભળે 'સારંગપાણી ॥ મૃગશિરશુદી અગીયારશ જાણી,
દોઢશો કદ્યાણકની ખાણી; વેદપુરાણે વખાણી ॥

શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી વખાણી, સુવ્રતશેઠે તે શુભ જાણી;
આરાધી ચિત્ત આણી ॥ તે તપથી થયો કેવલનાણી,
જિનચક્રીશતણી એમ કહાણી; શિવસુખની નિશાણી ॥ ૨ ॥

૨૩જી જિનનાં મળી પાંચ કદ્યાણ, ત્રણચક્રીશી નવ જિનસાણ;
એકજાલરત પ્રમાણ ॥ પણ્યાલીસે (૪૫) જિનવર જાણ,
પંચોત્તેર તેહનાં કદ્યાણ; ઐરવતે તિમ જાણ ॥

દશદેવે એણીપેરે પરિમાણ, નેત્રું જિનનાં દોઢશો કદ્યાણ;
અગીયારશદિને આણ ॥ 'દીક્ષા જન્મ અને વળી નાણ,
તિમ વળી પામ્યા જિન નિર્વાણ, આગમવચણપ્રમાણ ॥ ૩ ॥

૪૫૨૨સહસ્ર જિનનામ ગુણીને, જૈનધરીને પોસહ લીને;
અહોરતહો પાળીને ॥ જિનપૂજને પારણું કીને,
વરસ અગીઆર લગે એમ કીને; પાપપડલ સવિ છીને ॥

શક્તિયે જાવજાવ કરીને, ગુરુવચસરસસુધારસ પીને;
નરભવતું ફલ લીને ॥ એમ અખાદ્ય સાનિધ કીને,
ધીરવિમલકવિ જગે જાણીને, કવિ નય એમ પલણીને ॥ ૪ ॥

૧ કૃષ્ણ. ૨ શ્રીમલ્લિનાથ, શ્રીઅરનાથ તથા શ્રીનમિનાથ એ ત્રણ તીર્થકરના મળી પાંચ કલ્યાણક તેમજ અતીત, અનાગત, વર્તમાન એમ ત્રણ જૈનીશીના નવ તીર્થકર તેને પાંચે ગુણતાં ૪૫ જિન થાય તે સર્વના ૭૫ કલ્યાણક થાય એ પાંચ લરતે જાણવા અને પાંચ ઐરવતક્ષેત્રે પણ તેમજ ગણવા એટલે નેત્રું તીર્થકરના ૧૫૦ કલ્યાણક થાય.

૩ શ્રોમલ્લિજન્મવ્રતકેવલાનિ તથા નમિજ્ઞાનમરવ્રતં ચેતિ વચનાત્ વર્તમાનચોવિર્ધના ત્રણ તીર્થકરના મળી પાંચ કલ્યાણક. ૪ દોઢશો નેધારવાણીનું ગણણું ૧૫૦૦૦ થાય છે.

અથ શ્રીચૌદશીતિથિની સ્તુતિ.

રાગ—મંગલ આઠ કરી જસ આગળ—એ દેશી.

ચૌદસુપનમૂચિત હરિપૂજિત સિદ્ધારથકુલચંદાણ,
 ચૌદરચણપતિનરપતિવંદિત ત્રિશલારાણીનંદાણ,
 કેશરિલંછન કંચનવાને સોહે વીરગિણંદાણ,
 પાખી પર્વ કહું દિન ચૌદશે આરાધો મુખદંદાણ ॥૧૭॥
 ચંદ્રદેશદશગ્નિનચંદા વંદા ભાવધરી ભવિષ્યાણિણ,
 ચૌદશમે ગુણદાણે ચઢીને પ્રામ્યા શિવમુખખાણીણ;
 ચૌદરાજ ઉપરે જે પોહોત્યા ચૌદશીદિન આરાધાણ,
 ચૌદશીતપ કરતાં ભવિજનને ચૌદશવિદ્યા સાધાણ ॥૨૧॥
 ચંદ્રદેશદેવ મલીને વિરચે ગદ ત્રણતું પરિભાણ,
 ચૌદસહસ્રમુનિપરિકરસંયુત ખેસે શ્રીજિનભાણ;
 ચૌદપૂરવ અર્થે ઉપદેશે નિમુણે પર્ષદા બારણ,
 છવદયા ચંદ્રદશીદિને પાળો પ્રાણી ચંદ્રદેવકારણ ॥૩૩॥
 ચંદ્રદેહુવન વરા કરવા વરવા શિવરમણી મનહરણીણ,
 સિદ્ધાધિદેવી જનમુખકરણી માતંગયક્ષની ઘરણીણ;
 ચંદ્રદશીતપની સાનિધકરણી વિશદવરણતનુવરણીણ,
 યજ્ઞાનવિમલ કહે જિન અનુસરણી સકલસંઘ દુઃખહરણીણ ॥૪૧॥

અથ શ્રીરાંખેશ્વરપાર્શ્વનાથની સ્તુતિ.

શંખેશ્વરપાસણ પૂછએ, નરભવનો લાહો લીણએ;
 મનવાંછિતપૂરણસુરતરૂ, જય વામાયુત અલપેસરૂ ॥ ૧ ॥
 દાય રાતા જિનવર અતિભલા, દાય ઘોળા જિનવર ગુણનીલા;
 દાય લીલા દાય શામલ કહ્યા, સોલે જિન કંચનવર્ણ લહ્યા ॥૨॥
 આગમ તે જિનવરે ભાખીઓ, ગણનર તે હૈડે રાખીઓ;
 તેહનો રસ જેણે ચાખીઓ, તે હુવો શિવમુખ સાખીઓ ॥૩॥
 પધરણીધરરાય પદ્માવતી, પ્રભુ પાદ્યંતણા ગુણ ગાયતી;
 સહુ સંઘના સંકટ ચૂરતી, નયવિમલના વાંછિત પૂરતી ॥૪॥

૧ ચૌદરત્નપાત ચક્રવાર્તી. ૨ ચૌદ ને દશ ચૌવીશ. ૩ વિશદ
 એટલે ઉજવવાળું. ૪ નયવિમલ કહે જિન અનુસરણી છત્રપિ પાડઃ
 ૫ શ્રીધરજોડ ને પદ્માવતીદેવી.

અથ શ્રીસીમધરજિનની સ્તુતિ.

રાગ—પ્રહ ઉડી વંદુ—એ દશી.

શ્રીસીમધર જિનવર મુખકર સાહિબ દેવ,
અરિહંત સકલની ભાવ ધરી કરૂં સેવ;
સકલ આગમપારગ ગણધરભાષિત વાણી,
જયવંતી આણા જ્ઞાનવિમલ ગુણખાણી.

॥ ૧ ॥

અથ શ્રીસિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

રાગ—મંગલ આઠ કરી જસ આગળ—એ દશી.

સકલમુરમુરનરવિદ્યાધર ભક્તિથકી જે શુણીયેલ,
સિદ્ધચક્ર ભવિને મુખદાયક નાયક નવપદ શુણીયેલ;
મનવાંછિતપૂરણ સુરતરથી અધિકો મહિમા શુણીયેલ,
રોગ સોગ સવિ સંઠક ચૂરણ જસ ગુણ પાર ન શુણીયેલ. ॥૧॥

કાંચન કોમલવર નિહુપ્પલ ઘનશામલરૂચિ દેહાલ,
કેકે સ્ફટિક પ્રવાલ રૂચિરવર પંચવરણ ગુણગેહાલ;
સતરિસય(૧૭૦) જિનભરતૈરાવત પંચ પંચવિદેહાલ,
સિદ્ધચક્ર ધ્યાને તે ધ્યાઓ થયા થસ્યે છે જેહાલ. ॥૨॥

અરિહંત સિદ્ધ આચારજ વાચક સાધુતણા સમુદાયલ,
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર તપ નિર્મળ નવપદ શિવપદ થાયલ;
સિદ્ધચક્રનો મહિમા દાખ્યો શિવસાધનનો ઉપાયલ,
એ વિણ અવર ન દુલ્લે લહીયે જસ ગુણ કહ્યા ન જાયલ. ॥૩॥

વિમલયક્ષમુર સાનિધકારી અહગણ સવિ દિશિપાલાલ;
ચક્રેસરી અમરી દિશિકુમરી શ્રુતદેવી રખવાળાલ,
સિદ્ધચક્રમંત્રે અધિકારી વારી ચિત્તના ચાળાલ,
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ આણુંદ વહતી કરતી મંગલમાલાલ. ॥૪॥

૧ આ સ્તુતિ ચાર વખત કહેવાય છે. ૨ ક પદ્મકથા.

૩ કેકે તીર્થકરો સુવર્ણવર્ણ કેકે નીલોત્પલ (કાળકમલ) ના વર્ણ.

કુટલાએક વરસાદની જેમ સ્થામવર્ણ અને કેકે સ્ફટિકરત્નની જેમ દિનવચ
વર્ણ, કેકે પ્રવાલાની જેમ રાતાવર્ણ જિનેશ્વરે ગણવા.

અથ શ્રીસિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

અરિહંત નમો વળી સિદ્ધ નમો, આચારજ વાયક સાદુ નમો;
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર નમો, તપ એ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રભુમો ॥૧॥
 અરિહંત અનંત થયા થાશે, વળી ભાવ નિરોધે ગુણ ગાશે;
 પરિક્રમણા દેવવંદન વિધિશુ, આંખિલતપગણથું ગણે વિધિશુ ॥૨॥
 ૧૭રી પાળી જે તપ કરશે, શ્રીપાલતણીપેરે ભવ તરશે;
 સિદ્ધચક્રને કુણ આવે તોલે, એહવા જિનઆગમ ગુણ ખોલે ॥૩॥
 સાઠાચારે વરસે તપ પૂરો, એ કર્મવિદારણ તપ શૂરો;
 સિદ્ધચક્ર ને મનમદિર થાપો, નયવિમલેસર વર આપો ॥૪॥

અથ શ્રીઅધ્યાત્મની સ્તુતિ.

રાગ—મંગલ આઠ કરી જસ આગલ—એ દેશી.

સોવનવાડી કુલડે છાઈ છાળ ભરી હું લાવું'છ,'
 કુલજ લાવું ને હારે ગુ'થાવું પ્રભુજને કંઠે સોહાવું'છ;
 ઉપવાસ કરું તો ભૂખજ લાગે ઉતું પાણી નવિ ભાવે'છ,
 આંખિલ કરું તો છુ'થું ન ભાવે નીવિએ દૂચા આવે'છ ॥૧॥
 એકાસણું કરું તો રહી ન રાકું સુખે ખાઉં તણ રંક'છ,
 સામાયક કરું તો ખેશી ન રાકું નિંદા કરું 'સારિરાત'છ;
 દહરે જાવું તો ખોદીજ થાઉં ઘરનો ધંધો ચૂક'છ,
 દાન દઉં તો હાથજ ધુજે હૈયે કપ વધુરે'છ ॥૨॥
 જતરે જમડાવું તેહજ આબુ' સર્વ મેલીને ચાલે'છ,
 રહો રહો જમડા' આજનો હહારો શેતુ'જે 'જળને આવું'છ;
 શેતુ'જે જળને દ્રવ્યજ ખરચું મોક્ષમારગ હું માગું'છ,
 ઘેસા છવડા ઘેલું શું ખોલે એટલા દિવસ શું કીકું'છ ॥૩॥
 જાતે જે છપે પાછળ ભાવું શું શું સાથે આવે'છ,

૧ ૭ પ્રકારની રી નીચે પ્રમાણે—ચક્ર, એકાદારી ભૂમિસંસ્કાર-
 કારી, પદ્માં ચારી શુદ્ધસમ્યક્ત્વધારી । યાત્રાકાલે સર્વસચિત્ત-
 હારી, પુણ્યાત્મા સ્પાદ્ બ્રહ્મચારી વિવેકી ॥ ૧ ॥

૨ નયવિમલેસર એ વાક્યથી નયવિમલ એવું કર્તા તરીકે ખોતાનું
 નામ પણ સૂચ્યું અને સિદ્ધચક્રના અધિષ્ઠાપક વિમલેસર ચક્ષુનું નામ પણ
 સૂચ્યું છે. ૩ આખી રાત્રી. ૪ જમ આણું ઇસિય.

હાચીજ કૃતેર ખોખરી હાંડી કાઢના ભારા સાથેજ;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ એણીથેરે ભાષે ધ્યાઓ અધ્યાતમધ્યાનજ,
ભાવશક્તિશુ' જિનજને પૂજે સમકિતને અભુઆજોજ ॥૪॥

અથ શ્રીપર્યુષણપર્વની સ્તુતિ.

(ત્રિપદીની દશી.)

પર્વ પૂજાસણ પ્રણયે કીજે, સત્તરસેદી જિનપૂજા રચીજે;
વાળિ'ત્રનાદ સુણીજે ॥ પ્રસાવના શ્રીકૃષ્ણની કીજે,
પાત્રકજનને દાનજ દીજે; જીવ અમાર કરીજે ॥
મનુષ્યજન્મ કૃણ લાહો લીજે, ૧ચોથ છઠ્ઠ અઠ્ઠમ તપ કીજે;
સાહમિવચ્છલ કીજે ॥ ઇમ અઠ્ઠાઈ મહોચ્છવ કીજે,
કદપમુત્ર ઘેર પધરાવીજે, આદિનાથ પૂજીજે ॥૧॥
વડા કદપ દિન ધુર મંગણ, દશ કદપ આચાર પ્રમાણ;
નાગકેતુ ગુણખાણ ॥ પછી કીજે સૂત્રમંગણ,
નમુદ્યુષ્ઠ હોય પ્રથમ વખાણ; મેઘકુમાર અલિકાણ ॥
દશ અચ્છરનો અધિકાર, ઈંદ્ર આદેશે ગર્ભાપહાર;
દેખે સુપન ઉદાર ॥ ચોથે સુપને ણીજી' સાર,
સુપનપાઠક આખ્યા દરખાર; ઇમ ત્રીજી' જથકાર ॥૨॥
ચોથે વીરજન્મ વખાણ, દિશિકુમરી સવિ ઈંદ્રને જાણ;
દીક્ષા પાંચમું વખાણ ॥ પારણા પરિસહ તપને નાણ,
ગણધરવાદ ચોમાસ પ્રમાણ; તિમ પામ્યા નિર્વાણ ॥
એ છઠ્ઠે વખાણે કહિયે, તેજાધરદિવસે એ લહીયે;
વીરચરિત્ર એમ સુણીયે ॥ પાસનેમિજિનઅંતર સાત,
આઠમે ઋષ્યપલ ધિરા અવદાત; સુણતાં હોય સુખ સાત ॥૩॥
સંવચ્છરીદિન સહુ નરનારી, ખારસેસૂત્ર ને સમાચારી;
નિસુલો અઠ્ઠમ ધારી ॥ સુણીયે ગુરુપદ્મવલી સારી,
ચૈત્યપ્રવાદી અતિમનોહારી; ભાવે દેવ જહારી ॥
સાહમીસાહમણ ખામણાં કીજે, સમતારસમાંહે ઝીલીજે;
દાન સંવચ્છરી દીજે ॥ ઇમ ચક્ષેસરી સાનિધ કીજે,
જ્ઞાનવિમલસૂરિ જગ જાણીજે, સુજસ મહોદય કીજે ॥૪॥

“અથ શ્રીપર્યુપણપર્વની સ્તુતિ.

રાગ—ત્રિપદીની ઢેરી.

પર્વ પત્નસણ પુણ્યે કીલે, સત્તરમેદી જિનપૂજા રચીલે;
 વાજિત્રનાદ સુણીલે ॥ મહુયજ્ઞ-મંદલ લાહો લીલે,
 કલ્પસૂત્ર ઘરે પધરાવીલે; જીવ અમાર કરીલે ॥
 પ્રભાવના શ્રીફલની કીલે, યાચકજનને દાનજ દીલે;
 સાહુમિવત્સલ કીલે ॥ એમ અઘ્ઘાઈમહોચ્છવ કીલે,
 છઠ્ઠ અઠ્ઠમ દશમાદિ કરીલે; આદિનાથ પૂજીલે ॥૧॥
 વચકલ્પ દિને હુરિ મંડાણ, દશ કલ્પ આચાર પ્રમાણ;
 નાગકેતુ ગુણખાણ ॥ પછે કીલે સત્ર મંડાણ,
 નમુશ્ચુણ હોય પ્રથમ વખાણ; સવિ જિન ગુણમણીખાણ ॥
 દશ અઠેરાંનો અધિકાર, ઇંદ્ર આદેશે શર્ણપહાર;
 દેવે સુપન દીદાર ॥ ચોથે સુપને બીજી સાર,
 સુપનપાઠક આવ્યા દરબાર; ઇંદ્ર ત્રીશુ જયકાર ॥૨॥
 ચોથે વીર જન્મ વખાણ, દિશિકુમરી સવિ ઇંદ્રને જાણ;
 દીક્ષાએ પાંચમું વખાણ ॥ પારણ પરિસહ તપને નાણ,
 ગણધર સંઘ ચઉમાસ પ્રમાણ; તિમ પામ્યા નિર્વાણ ॥
 એ છઠ્ઠ વખાણે કહીએ, તેજાધરદિવસે એ લહીએ;
 અકુમતપ આદરીએ ॥ પાસનેમિજિન અંતર સાત,
 આઠમે ઋષભધેર અવદાત; સુણતાં હોય મુખસાત ॥૩॥
 સંવત્સરી દિને સહુ નરનારી, બારસેસૂત્ર ને સમાચારી;
 સુણીએ સાહુ હિતકારી ॥ તિમ શ્રીગુરુપદ્મવલી સારી,
 ચૈત્યપ્રવાહી કીલે સારી; પઠિશ્વરણ ચિત્ત ધારી ॥
 સાહામિસાહમણિ ખામણ કીલે, સમતારસમાંદિ ઝીલીલે;
 દાન સંવત્સરી દીલે ॥ ઇંદ્ર ચક્ષેસરી સાનિધ કીલે,
 નયવિમલકવિ જગ બાણીલે; સુજરામહોદય લીલે ॥૪॥

* આ સ્તુતિ જીર્ણપ્રતિ પ્રમાણે જાપેવ છે કેમકે ઉપરની સ્તુતિમાં
 ને આ સ્તુતિમાં પાકાંતરનો ભાગ જાણ હોવાથી ફરીને જાપેવ છે.

અથ *શ્રીપરિશિષ્ટસ્તવનો.

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(દેશી સિપાઇઝાની.)

અરજ મુલો જિનરાજ, મેરે દિલ આય વસો ॥ માહરી અરજ ૦ ॥
 ॥ એ આંકણી ॥
 સકલસુરાસુરનરવિધાધર, આય ખડે તુમ પાય ॥ મેરે દિલ ૦ ॥ ૧ ॥
 દાસ સલાવ કરી જો દેખો, તો લવલવનાં દુઃખ જાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૨ ॥
 દીન ઉદ્ધાર દુરંધર તુમ સમ, અવર ન કો કહેવાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૩ ॥
 તુલ સમ કરણા કામ ન કોઇ, રથે ન કરો સુપસાય ॥ મેરે દિલ ૦ ॥ ૪ ॥
 દેતાં દામ ન ખેસે કાંઇ, ઉંણીમ કાંઇ ન થાય ॥ મેરે દિલ ૦ ॥ ૫ ॥
 જે જેહના તે તેહના આખર, જિહાં તિહાં ચિત્ત ન બંધાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૬ ॥
 પણ કાચે એક સાચે ખોલે, મુણી મનમાં મુખ થાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૭ ॥
 માહરે છે તે પ્રગટ કરતાં, પ્રભુ તુજ નામ મુહાય ॥ મેરે દિલ ૦ ॥ ૮ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુસ્થં ધમ વિનતિ, કરતાં પાપ પલાય ॥ મેરે ૦ ॥ ૯ ॥
 અતુલવલીલાસુદરી સહેજે, ધાધ મિલે ગલે આય ॥ મેરે ૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

પ્રભુ માહરે વાંક કિર્યોરે શીખામણ દીજે ખલકમૂલ તુમે તારીયા
 તેણે શ્યુ' તુમને દીધું શ્યુ' કરણા કીધું ॥ પ્રભુ મા ૦ ॥ ૧ ॥
 એહ અનાદિસંસારમાં આવીને વસ્યો રે,
 માયામમતાવશે પડ્યો ક્યો દીન જિર્યો રે ॥ પ્રભુ મા ૦ ॥ ૨ ॥
 હું સહેજે ભદ્રક અશુ' શઠ વાત ન જાણું,
 કુમતિકુમરણીકુસંગતે ન લહું ગુણકાણું ॥ પ્રભુ મા ૦ ॥ ૩ ॥
 તે તેવડી આવીને મીલ્યા મુજ વિષય કમાયા,

* આ પરિશિષ્ટ સ્તવનો વડોદરેથી પ્રવર્તક શ્રીકાતિવિજયજી તરફથી આવેલા છે જો કે તેઓશ્રીના તરફથી ફક્ત એકવા શ્રીજ્ઞાનવિમલસુરિજીના રચેલા ૧૮૧ સ્તવનની પ્રત આવેલી હતી પણ તેમાંથી કેટલાએક સ્તવનો આ પુનઃકર્મા છપાઇ ગએલ છે તેથી છપાયા વિનાના સ્તવનો આ પરિશિષ્ટ તરીકે દાખલ કર્યા છે તેવી રીતે વિશેષ વૃદ્ધિ થશે.

મન ગાદિલમે' આસરે આજ લેદ ને પાયા ॥ પ્રભુ માં ॥૪૧॥
 લટપટ રીઝાઈ કરં ઘટ આવી વસો રે,
 એટલે મેં સઘળું લહું હવે અરજ કિરો રે ॥ પ્રભુ માં ॥૪૨॥
 હું બહુનેહી છુમતણો છું અદેહી અનેહી,
 દેહી દુઃખ સહુ લહે કહું વાત હું કેહી ॥ પ્રભુ માં ॥૪૩॥
 મોહવશે સ્થિતિ એહવી સહુકોની દીસે,
 બાલયા પળ જગે તેહના સીમાધર દીસે ॥ પ્રભુ માં ॥૪૪॥
 તાદશ જ્ઞાન ક્રિયા નહિ જોયે મોહ ભાગે,
 છુમ દરિસણચક્ર સહાયથી નહી મિથ્યા ભાગે ॥ પ્રભુ માં ॥૪૫॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ માહરા સેવક નિહાળો,
 સો વાતે એક વાતએ આજક પ્રતિપાળો, નિજ બિરદ સંભાળો.
 ॥ પ્રભુ માં ॥૪૬॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ કાફી કનડી.)

મુગતિકો મારગ મસ્તહે મુણે જ્ઞાનીલોકો ॥ મુગાં ॥
 પરમપુરુષકી લક્ષિત હે ॥ મુણેાં ॥ મુગાં ॥ ૧ ॥ એ આંધલી ॥
 સકલમુરારુરનરવિધાધર, પ્રભુ ચરણકમલે આશક્ત હે
 ॥મુણેાં॥મુગાં॥૨॥
 છુમ આજુદ્ધલપ્રાપતિ રાખે, કાલગુણનાદિ ગુદસ્ત હે
 ॥મુણેાં॥મુગાં॥૩॥
 પરમધરુમપદ ચરણધરણગુણ દારણ એહી પ્રશસ્ત હે
 ॥મુણેાં॥મુગાં॥૪॥
 દ્રવ્યભાવશયુ' બહુવિધ ભેદ ભરમનિષ્કાસન લક્ષ્ત હે
 ॥મુણેાં॥મુગાં॥૫॥
 વચન અગોચર ચરિત પવિત્ર ગુણ છુમચી અનંતી રક્ષિત હે
 ॥મુણેાં॥મુગાં॥૬॥
 છુમ સેવામેવારસ પીવત મેરો મન અલિમસ્ત હે
 ॥મુણેાં॥મુગાં॥૭॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુનામતું અતન એહી પરમનિધિ વસ્તુ હે
 ॥મુણેાં॥મુગાં॥૮॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ કડખો.)

સકલજિનરાજ દિતરાજ પડે દીપતા, મોહમિથ્યાતમત તિમિર ટાળે;
નામને થાપના દ્રવ્યભાવે કરી ત્રિજગજનતાતણા સહજ પાળે ॥

ધ્યાન અનુભાવથી પાપ ટાળે ॥ સકલ ૦ ॥૧॥

પંચકલ્યાણકે પરમહિષગારીયા તારિયા કેઈ ભવિષ્યકોડી;
કરણના હમનધી ચરણગુણ ધરણથી, તરણનું હેતુ તુલ્ય ભક્તિ^૧હોડી;

દેવ કોષ અવર નવિ તુલ્ય જોડી ॥ સકલ ૦ ॥૨॥

તાઈ અનુયાયી નહી કેહને સૂત્ર કહે, તું અમાથી અકપાયી ભાઈ;
પાઈ અદ્ભુત કલા કોષ લોગુત્તરા, ચરિત વિસદશપણે ચિરવડાઈ ॥

॥ સકલ ૦ ॥૩॥

દર્શનજ્ઞાનચારિત્ર આવરણથી, એકમાંહે એક નહીં લેહભાવે;

થાનકે લેહ તે દ્રવ્યથી દેખીયે, ઐક્યતારૂપ ગતરૂપ ભાવે;

પ્રવૃત્તિથી નિવૃત્તિ તો ધર્મ પાવે ॥ સકલ ૦ ॥૪॥

જે મહાદેવ પરબ્રહ્મ વર શંકરો, જેહ પુરુષોત્તમો વિદ્યારૂપી;

એહ પર્યાયથી નામ પરધ્યાનના, ધ્યેય ગુણગેય મહિમા અરૂપી

॥ સકલ ૦ ॥૫॥

તીર્થંકર વીર્યંકર ધૈર્યંકર જગતજન તારવા વાસનાં મૂલ હેતે;

અપરથી તેહ ગુણ સિદ્ધતો દેખીયે, સ્વપરમતવયણ મધ્યસ્થ ચેતે

॥ સકલ ૦ ॥૬॥

પરમ મંગલતણું મૂલ એ હેતુ છે, જ્ઞાનવિમલાદિગુણ સહજભાવે;

ધર્મભાવે કરી ધર્મ આરાધતાં, પરમ આણંદમય સ્વઅખ્ય થાવે

દુષ્ટદુશ્મન સવિ દુરિ જાવે, શતનીશાણ જગમાં વખરે ॥સગા ૭॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

સમવસરણ સુખ દેતહે, સુખો ભવિકા લોકો સમઃ;

મુકૃત સુખીજકો ખેતહે, સુજ્ઞાની લોકો સમઃ ॥ આંકણી ॥

પ્રણમતગુરુનરમુકુટરત્નરૂપિ, ભાસ્તિભુવન ઉદ્યોતહે ॥સુજ્ઞાની ૦ ૧॥

સમવસરણે નિરખી નવિ હરખે, ભાવથકી અચેનહે ॥સુજ્ઞાની ૦ ૨॥

ગિવસુખકમલાકરમેલાવણ, એહી સાચો સકેતહે ॥સુજ્ઞાની ૦ ૩॥

જગજીવન જગનાયક બેઠત, પરખદા બાર સમેતહે ॥મુશાની૦॥૪॥
અમૃત અંજનપરે જ્યોતિપ્રકાશક, સુદશસુરાગજનનેતહે

॥મુશાની૦॥૫॥

મણિમયકચનરજતવિરાજિત, કાંતિ ત્રિગદમહસેતહે ॥મુશાની૦॥૬॥
જ્ઞાનવિમલગુણરત્નમહોદધિ, ઉદ્વિસત બહુબહુ હેતહે ॥મુશાની૦॥૭॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(સામીઠા મુજને સેતુજે લકઠ ચાલ—એ દેશી.)

પ્રભુજી મુજને ચિત્તમાંહી અવધાર રે (૨) પ્રભુજી
હાં હાં રે સાહિબજી મુજને ચિત્તમાંહી અવધાર ॥ એ આંચલી ॥
વિલખ કિરયો છે અનંતશક્તિને, બાંહી ગ્રહી મુજને તાર રે ॥
॥ સા૦ ॥૧॥

એ નિરદલી દાસ છે રે આપણો, સયમુખે એમ કહી ભાખેરે;
માહરેરે એક તુંહિ પણ પુજને, મુજ સરિખા કેઠ લાખ રે ॥
॥ સા૦ ॥૨॥

પ્રભુદરિસણ અનુભવ અમૃતરસ આતમ અહનિશ આખી રે;
એહ મધુર આગે અધિક ન કાંધ દ્રાખ સસાખ મુધા સાખી રે ॥
॥ સા૦ ॥૩॥

કઠિન કર્મના મર્મથી તાર્યા, સહજે સુગુણ નરનારી રે;
અમ સરીખા કહો કેમ વિસાર્યા, કીધા ન ભવને પારે ॥સા૦॥૪॥
મહેર ન કહેતે મૈત્રી ન રહે નહિ અનાભોગ આચાર રે;
દોષ અમારા ચિત્ત વિસાર્યા, તુમે તો નિકારણ ઉપકારે ॥સા૦॥૫॥
ત્રિકરણ યોગે ત્રિગુણ અભેદે, તુમ આણા જિહાં હોય રે;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ હૃદય અહોનિશ, અંતરભાવ ન કોય રે ॥સા૦॥૬॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ સામેરી.)

લીનો રે મન દુંદુભિ હરિકે, દુંદુભિકે ધ્વનિ મુખી પાવન ભવે
માહમિથ્યાત સખ દુરિકે ॥ લીનો૦ ॥૧॥
ચિહું-દિશિ ચાર ઉદાર સોહાવત, સહસ યોજનકો
૫૨૪ ટાકુકે ॥ લીનો૦ ॥૨॥

જ્ઞાન વિશાલ રજત કંચનમણિ વિવિધ રતનકે
 સાગરોં ધરકે ॥ લીના૦ ॥૩॥
 જિનકી મૂરતિ સૂરતિ પેખી, આધિ વ્યાધિ અરિ અંતર ધરકે
 ॥ લીના૦ ॥૪॥
 જિબ્જી દેશના સરસ સુહાવત, માનું સુધી અમૃતરસતરકે
 ॥ લીના૦ ॥૫॥
 ભુવનતિલકસમ જન તે હોવત, જ્ઞાનવિમલપ્રભુ
 આણુ શિર ધરકે ॥ લીના૦ ॥૬॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ ધન્યાશ્રી.)

પ્રભુકી ભક્તિ વિના ના કહું, પ્રભુકી ભક્તિ વિના;
 પુરુષાનકો એહી પરમારથ પ્રભુ આણુ રહણુ ॥ ના કહું૦ ॥૧॥
 વીતરાગભાવે હોવે શિવગતિ, વીતરાગ મન કરના;
 આગમ પેઠ પુરાણ કુરાણમેં એહીજ વચણુ વિના ॥ના કહું૦૨॥
 જુઠે તન ધન સયણુ કે કારણુ, કરે પ્રપંચ ઘણુ;
 અંતે રારણુ ન આવત કેમ, પ્રભુકી આણુ વિના ॥ના કહું૦૩॥
 મેરી ગતિમતિસ્થિતિ પરતીતે, ધ્યાંહીં એકમના;
 પાપપાપકાદલ હોય દુરે, પાવન કરે જ્યું ચના ॥ના કહું૦૪॥
 સત્યકી ભલસાર નરપતિ જ્યું, કરત દેવકીનંદના;
 કૈવલ્યાનપ્રમુખા લહે તીર્થ-કરપઠ તુમ સ્તવના ॥ના કહું૦૫॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુકી સેવાથી, હોવત થું સુમના;
 ભાવધકી 'તદ્રૂપે' હોવત, તો હહાં કહા કહુના ॥ના કહું૦૬॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ.)

પ્યારે પ્રભુદીવાર હમારે પ્યારે ॥ એ આંકણી ॥
 સૂરતિ સુંદર મુદ્રા મનોહર, નિરખત થેં સુખકાર;
 જે તુમ ધ્યાન મુદ્રારસ પરસત, મિઠે ભવતાપવિકાર ॥પ્યારે૦૨॥
 તુમ વિજ્ઞ સન્નિ ભવ અહિલ ગમાએ, એહી સકલ અવતાર;
 નિધારણુ જગ્યાંધવ હિનકર, જૂન જગજન ઉપમાર ॥પ્યારે૦૩॥

તુમ આજ્ઞા પ્રરતીત વિના સવિ, જોવત-થે' ચિત્ત ધાર; .
 કષ્ટ ક્રિયા તપ જપ ક્ષમણાદિક જ્યુ' વિષુ દામ વિગાર ॥પ્યારે૦॥૩॥
 દામધામમનકામમામ સવિ, પુણ્યવંત પરિવાર;
 તુમ સેવા મુરતરૂઢી. છાયા, પસારિતમુખસહકાર ॥પ્યારે૦॥૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ પૂહવિ પરગટ, દેવ સવે શિરદાર;
 વીતરાગભાવે મુજ મનમાં આવી, ભવજલ પાર ઉતારે ॥પ્યારે૦॥૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

જિનરાજ સુહૃદ મોરી વિનતિ, અતિ ઉમાહે દાસપણામી;
 બહુદિનકેરી જે હતી ॥ ૧ ॥

ભાવવિભાવ વરસાન્કતુ વરસત, રાગ ઘનાઘન તીતનિ;
 નિજ ઉત્કર્ષ ગર્જાવ ગરજતિ, અમરી 'સદામિની ચમકતી,
 ॥ જિન૦ ॥ ૨ ॥

ઘોર અજ્ઞાન અધાર મિથ્યામતિ, પવન કપટ હે બગતતિ;
 જળ તુલ્ય 'સમક્રિત શરદ વિશાન્કતુ, તવ કલુષિત વરપાપતિ.
 ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥

સહજ વિવેકતરણિકે તેજે, વિકસિત કમલિણી શુભમતિ;
 માનસમાનસસર દૃઢ્યાંબુજ, અતુલવ હંસ ધરે ધૃતિ ॥જિન૦॥૪॥
 ભવેભવે પ્રભુ દરિસન તુલ્ય સેવા, મેરે ગતિ મતિ થિતિ છતિ;
 અહુનિશં ધ્યાન તાન મુજ એહી, ધમ કહે જ્ઞાનવિમલ યતિ.
 ॥જિન૦॥૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ.)

હમ હીને' હે પ્રભુ 'ધ્યાનમે', કરમભરમજજીરસે' કુદે;
 હોઈ રહે' એકે તાનમે', ॥હમ૦॥૧॥
 રોમ રોમ પરમાનંદ ઉલસત, હોત મગનતા જ્ઞાનમે';

૧ વીજળી. ૨ સમ્યક્ત્વરૂપ શરદન્કતુ. ૩ જંજીર-હાથીને

પગે બાંધવાનું નાકું-દોરકું તે મુતરનું હોય છે અને બહુ બાકું તથા મજબૂત હોય છે. આ નાકાવંડે કરી હાથીનો પાછલો પગ બંધાય છે અથવા ખીન્ને અર્થે જંજીર એટલે એકી સાંકળ પણ થાય છે.

સવિ સભાવમે' તુ'હિ તુ'હિ, ઓર ન આવત 'માનસે' ॥હમગાર૩॥
 જ્યુ' તરવારે અરિ દૂર નિક'દે, અલગ રહી હેં મ્યાનસેં;
 આતમશક્તિ ભગતિ જ્યુ' તેસી, હોયે પુદ્ગલ ધનસેં ॥હમગાર૩॥
 અહુનિશ મૈત્રીભાવ-ઉદાસીત, ત્રિભુવન અલયા દાનસેં;
 અજ્ય કલા કોઈ એસી તુદ્ધચી, નિશ્ચિતનય પરધાનસે ॥હમગાર૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા શુભ તેરો, પસર્યો આનાપ્રાનસેં;
 સહજસદાગમબોધ સુલભતા, દેહ સફલ કરો દાનસેં ॥હમગાર૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ સામેરી.)

જાણે રે પ્રભુ વાતાં મનકી, જાણે રે૦
 અતિ હરખે હું તુમ પય આયો,
 સફલ દિશા ભઈ અખ માહિ તનકી ॥ જાણે રે૦ ॥૧॥
 તુમ પદકી પ્રરતીત લહીને,
 આશ કંઈ હું અખ નવી પરકી ॥ જાણે રે૦ ॥
 કનકપુરૂષ લહી-કુણ પામર જન,
 સેવન કીજે ઓર અધનકી ॥ જાણે રે૦ ॥૨॥
 ચિતિતદાયક ચિંતામણી લહીને,
 આશ કિસી તસ વરસત ઘનકી ॥ જાણે રે૦ ॥
 જુખ તુપા ભય ભ્રાંતિ સવિ નિકસત,
 જખ ડાયા લહી નંદનવનકી: ॥ જાણે રે૦ ॥૩॥
 ઝગેર ઝગેર કહેયે શ્યુ' હોવત,
 જોવન વિભવ તપાવત જનકી ॥ જાણે રે૦ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ કૃપા લહેર થેં,
 કહીં ન જાવત શોભા તનકી ॥ જાણે રે૦ ॥૪॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ—શ્રીરાગ.)

અખ મેરે નરભવ સફલ ભયે,

દરિસન દેખત શ્રીજિનવરકો, દુઃખ દુરમતિ સવિ દુરિ ગએ.

॥અમૃગા૧॥

પૂરવ સંચિત પુણ્ય પ્રકૃતિભર, પરમાનંદગુણ પ્રગટ થયે;
પારંગત પરમેશ્વર પેખત, અનુભવ શુભશક્તિ મહાઉદયે ॥અમૃગા૨॥
તુંહી અવરણી બહુવિધ વરણી, ધ્યાવત ધ્યાન વિધાનકએ;
નિર્ગુણપણે નિજત્રિગુણ વિભાસિત, સંગદ્વંદ્વકુરિત પરિમલએ.

॥અમૃગા૩॥

આપ અકામી કામિતપૂરણ, આપ અનંત અમલ અખએ;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુપદની સેવા, સરસસુધારસ અધિક પએ ॥અમૃગા૪॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

(રાગ વસંત.)

ધન આ વેળા રે ધન આ વેળા રે, જહાં દીઠા ભગવંત;
મીઠા સરસસુધારસથી પણ, વાહાણા અધિક અત્યંત ॥ધનગા૧॥
આવ્યા મનમાંહિ ઘણું ભાવ્યા, ગદ્ય મિધ્યામતિ ભ્રાંતિ;
‘ભાવગભેગે’ શુભસંકલ્પે, આપ મિલ્યા એકંત ॥ધનગા૨॥
ભાવ મનોગમ જાણુ ખિરૂને, રચું કહેવું મતિવંત;
મિલન અભેદપણે થિરતાએ, એ પૂરો મનખંત. ॥ધનગા૩॥
તે સાહિબની શોભ ન કહીએ, સેવક ખારિ રગંત;
ભવધિતિ પ્રમુખ અજર બહુયધપિ, ખલજન દેખિ હસંત ॥ધનગા૪॥
શિવસુખદાયક નાયક તુંહિ, એહીજ માહરં તંત;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામ આઘારે, એહીજ મોટો મંત ॥ધનગા૫॥

અથ શ્રીસાધારણજિન સ્તવન.

રજોયો રે ભાગ્ય કર્મનો જોરો, કિમ જિનને જઘ મિલીએ;
અઘે અજાણુ અનાદિસંસારમાં, કહો કિમ દુઃખથી ટળીએ.
॥ જોયો ૦ ॥૧॥
આપણું ધન સવિ વશ કીધું, મોહમહીપતિ વગીએ;
પરઆશાની અથાહનદીમાં, વિષયપકે કલીએ ॥ જોયો ૦ ॥૨॥
૧ ભાગ્યયોગે. ૨ જોયો રે.

એહ અસારસંસાર કંતારે, ચઉગતિમાં રસકૃપીએ;
કર્મકંસ જોરો તો ભાગે, જો જિનપુરુષોત્તમને ભાળીએ.

॥ જોયો ૧૦ ॥ ૩૥

તો પ્રવચનગોરસની રચના, કરતાં કિમહી ન ખાળીએ;
મધ્યામત દંભાદિક અંતરે, દૈત્યથકી નવિ છાળીએ ॥ જોયો ૧૦ ॥ ૪૥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુસંગતિ કરતે, કેવલકમલા મિલીએ;
આપ સમાન કરે એ સાહિબ, જો હેજેશ્યું હુળીએ ॥ જોયો ૧૦ ॥ ૫૥

અથ શ્રીઆદિનાથજિન સ્તવન.

કોઇ આણુ મિલાવે, કોઇ આણુ મિલાવે;
ઋષભજિનેસર આણુ મિલાવે.
મરૂદેવી ભરતકું વચન પઠાવે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૧ ॥

ખખર ન લાવે મુઝ નંદનકેરી,
તું તો પદખંડ પૃથ્વીરાજ ચલાવે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૨ ॥

ભરત કહે 'આઘ' અમે. મુત તેરા,
આઘ કહે મેરે ચિતકું ન આવે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૩ ॥

ફલ સહકારકેરી જસ મન હંછા,
'આકફલે તે તૃપતિ ન પાવે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૪ ॥

વરસ સહસ અંતે કેવલ પામી,
'પુરિમતાલનગરે પ્રભુ આવે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૫ ॥

તવ વનપાલક ભરતભૂપતિને,
જસ વધાધ વચણ મુણાવે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૬ ॥

ગજખંધે મરૂદેવી બેસારી,
ઋદ્ધિ દેખાવન વંદન જાવે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૭ ॥

નિરમોહી મુતની ઋદ્ધિ દેખી,
મોહુતિમિર તવ સખ મિટ જાવે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૮ ॥

જ્ઞાનવિમલ લહી જ્યોતિઝલામલ,
મુત પહેલા 'આઘ' શિવગતિ પાવે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીઆદિનાથજિન સ્તવન.

એસો અનોપમ સાહિબ મેરો મોહનહે મનકો,
 શ્રીરિસહેસર જિન પરમેસર મેરાએ,
 સોહત જ્યોતિ ઝંઝામલકો ॥એસો૦૧॥
 પુરિમતાસપુરવર ઓચ્છવ હોવત કેવલકો ॥એસો૦૨॥
 સહસ્રસુરાસુરનાયક આવત, લાવના લાવ ધરે નીકો ॥એસો૦૩॥
 રજતહેમગઠરયણ સુવિરચિત, ખેસત તિહાં ત્રિભુવનટીકો ॥એસો૦૪॥
 સજલજલદધ્વનિ દેશના દેવત, માતુંહે મેહ અમીયકો ॥એસો૦૫॥
 વૃષ્ટ મુખતેજઝંઝામલ નિરખત, અવર દેવ લાગત કીકો ॥એસો૦૬॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ આગર એહી, નાલિનરેસરકો કીકો ॥એસો૦૭॥

અથ શ્રીઆદિનાથજિન સ્તવન.

[રહીલાવંત કુમર વડા—એ દશી.]

શ્રીઅરિહંત અવનીતલે, ઉપકારી શિરદાર રે ॥ જિણુંદ ॥
 ઉપમા અવર નકો અછો, વારિ જાઉં વાર હજારરે ॥ જિણુંદ૦ ॥
 અમયજા મન મોદે કહે ॥ એ આંકણી ॥૧॥
 ખલક મુલક એક પલકમે, દરિસણથી લહે લીલ રે ॥ જિં ॥
 કોઇ દુઃખિયા નવિ હોવે, એ વૃજ સહજવું રીલરે ॥ જિં ૦ મ૦ ૧ ॥
 નામ તમારું નિત્યપ્રતિ, લવલયલજણ હાર રે ॥ જિં ० ॥
 વચન અગોચર તાહરું, ચરિત લહે નવિ પાર રે ॥ જિં ૦ મ૦ ૩ ॥
 ગતિમતિરિથિતિછતિ માહરે, જીવન પ્રાણાધાર રે ॥ જિં ० ॥
 મુજ મનવાંછિત પૂરવા, સુરગુર અધિક ઉદાર રે ॥ જિં ૦ મ૦ ૪ ॥
 ધ્યાનલવનથી વેગજા, મ હરગો પ્રભુજી કોઇવાર રે ॥ જિં ० ॥
 એહીજ વિનતી માનવી, જિહાં લગે એ સંસાર રે ॥ જિં ૦ મ૦ ૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણ તાહરું, વસિયા દ્વિયમઝાર રે ॥ જિં ० ॥
 તેહથી વૃષ્ટ સમતા લહુ, એહીજ કર્મ મનોહાર રે ॥ જિં ૦ મ૦ ૬ ॥

અથ શ્રીસંભવનાથજિન સ્તવન.

[રાગ અસાહીયો]

શ્રીસંભવજિનવર સાહિબા, વસિયા મુજ ચિત્ત મઝાર;
 ધર્મસનેહી સુપરિશ્ચુ, જિમ હંસીહિયડે હાર રે ॥ શ્રીં ॥૧॥
 જન્મ થયે સવિ જગતમાં, જિહં નામ દુઃખ દુકાળ;
 ધાન્યનિકરે સવિ નીપના, ગુણે નામ કંચુ સુવિશાસ રે ॥ શ્રીં ॥૨॥
 તુલ્ય ધ્યાને મુજ દ્વંદ્વમાં, થયા સમકિત સૂચ સુગાલ;
 મિથ્યામત દારિદ્ર ઉપશમ્યો, દુર્ધ્યાન થયો વિસરાલ રે ॥ શ્રીં ॥૩॥
 છરે ભૂખજિતારિકુલતિલો, રસેનાહરિ રાજમરાલ;
 હું ઉપકરવા સારિયો, તાહરે ઉપકારનો હાળ રે ॥ શ્રીં ॥૪॥
 છરે અવરહેવ યાચું નહિ, પામી તુલ્ય ચરણરસાલ;
 સરોવરજલ જલધર વિના, નવિ યાચે ચાતકખાલ રે ॥ શ્રીં ॥૫॥
 છરે પરમપુરૂષ પરમાતમા, છહો પુણ્યસરોવરપાલિ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામધે, નિત્ય હોવે મંગલમાંસ રે ॥ શ્રીં ॥૬॥

અથ શ્રીશીતલનાથજિન સ્તવન.

[ટેશી રસીયાની]

શીતલજિનવર સાહિબ સુદર, સવિ સુખકારક દેવ હયાલા;
 પૂરણપ્રેમ ધરીને જેહની, સારે મુરનર સેવ મયાલા ॥ શીતલ ॥૧॥
 મોહનગારી મૂરતિ તાહરી, સૂરતિ અતિસુખકાર સોહાવે;
 જનમનવાંછિતપુરણી પૂરવા, મુરતરસમ અવતાર કહાવે ॥ શીતલ ॥૨॥
 નયન સંકેમલ અમીયકચોસાં, ઉપશમરસને ઉઘાંહિ જિનેસન;
 સમકિતતરવર જે તે સિંચીઓ, પસર્યો મુજ મનમાંહિ વાહહેસર.
 ॥ શીતલ ॥૩॥

દહરથનંદન ચંદનની પરે, યાજે ભવદુઃખતાપ ભવિનો;
 દુર્ભતિ દોહગ દુર્ગતિને હણે, પ્રભુ તુમ નામનો જાપ સદ્ગુણો.
 ॥ શીતલ ॥૪॥

શ્રીવત્સલાંછન કંચનસમ તત્તુ, નંદમાનમહાર કહીજે;
 એકવાખપૂરવ વરસતું આઉંખું, ભદ્રિલપુર અવતાર ભણીજે.

૧ દુઃખ દરિયપિ ત્યા દુઃખ એટલે દરિયો. ૨ સેનામાતાના ઉદરે
 તાજહંમ. ૩ ધર્મ જિનેસર ગાઉં રંગરત્ન—એ દેશી જાણી.

॥ શીતલ ॥ ૫૧

શીતલ પીતલપટે નહીં પ્રીતડી, સોવનપરે ખરી સ્વામિ અમારે;
ખાઇકરિસણ કેવલ દેવતાં, કહો કિરોયે જેસે છે દામ તુમારે.

॥ શીતલ ॥ ૬૫

સેવક જાણીને પ્રભુ દીણ્યે, તુમ પદપંકજસેવ સદાઈ;
ધીરવિમલકવિ સેવક નય કહે, જિનદરિસણે નિતમેવ ભલાઈ.

॥ શીતલ ॥ ૭૧

અથ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

[રાગ—કપાળી દેશી.]

અનંતજિનરાજના ચરણની સેવના પાવના ભાવના ચિત મુહાવે;
જુગતિરયુ' જગતમે' જતનધી જોયતાં અવર ઉપમાન કહો કોણ આપે.

॥ અનંત ॥ ૧

સંત નવિ અંત તુઝ ગુણજો કો લહે નવિ વહે એહયો ગર્વ કોઈ;
સકલરૂપે કરી વચનગોચરથડી યદ્યપિ મોહનો અંત હોય.

॥ અનંત ॥ ૨

વસ્તુ ઉપમાન સવિ રૂપથી ભાખિયે તું અરૂપી કહો કિમ મવીજે;
ધ્યાન સાપેક્ષ સાક્ષ્યને ધ્યાઈએ તું નિરાલંબ નિરપેક્ષ કહીજે.

॥ અનંત ॥ ૩

વિધિતણી સેવના અવિધિ અણમેવના એહ તુઝઆણ નિર્ધાર લહીએ;
જે નિરાસ'સ આસ'સ સમભિચ્છિએ મોક્ષસંસારતું હેતુ કહીએ.

॥ અનંત ॥ ૪

સિંહસેનાંગજે સેનસાંછનધરો, માત સુયશાનજો તું મદહારો;
જ્ઞાનવિમલાદિગુણ ઉદય અવિચલપણે, તો હુવે જો દિલે દાસ ધારો.

॥ અનંત ॥ ૫

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(મોરારા સાહિબ હો શ્રીશીતલનાથ—એ દેશી.)

મુખદાપી હો શ્રીશાંતિજિણ્દકે સાહિબ મુણીએ વીનતી,
સેવકની હો મુપરે દિલમાંહિકે બહુદિનકેરી જે હતી;
તુમ આણા હો પાપે નિરધારકે કાળ અનંત લગે ભર્યો,

લિપ્તરૂપે હો ધરી આતમભાવકે શુદ્ધ અણેદે નવિ નમ્યો ॥૧॥
 જે ભાખ્યા હો દંડ ચંદ્રવીશકે તેહમાં નવ દંડ અણે,
 તુમ ભગતિ હો હીજા નર જેહકે 'પ્રાહિ' તે તેહમાં 'ગણે';
 નિખેપા હો જિનના છે આરકે સરીખે ભાવે જાણવા,
 તિહાં બહુલી હો છે પ્રવચનમાખીકે મન સદેહ ન આણવા ॥૨॥
 તુમ મુદ્રા હો નિરખીને જેહ કે હરખ ન પામ્યા પ્રાણીયા,
 તે દુર્લભ હો બોધિ નિરધાર કે જાણો પ્રથમગુણધાણીયા;
 તસ તપ જપ હો કિરિયાના મર્મકે કાઠણુ તે સવિ કર્મના,
 નવિ આપે હો સ સારનો પારકે રામ ન પામે ધર્મના ॥૩॥
 તુમ ચરણે હો આખ્યો હું આજકે સામગ્રી સઘળી સહી,
 જે દાહિલાં હો મ્યારે 'પરમાંગકે તે પામ્યા મે ગહગહી;
 નિજસેવક હો કામિત ન લહંતકે તે સાહિબશોભા કિસી,
 અમે લેશ્યુ' હો તુમ 'અવ્યલ સાહિકે દેગો તુમે હરખી હસી ॥૪॥
 નવિ જાણ્યા હો દીક્ષા પણ નાહિકે એહવો કાળ ઘણો વઢો,
 હવે જાણ્યા હો દીક્ષા બહુહેજકે કહો કિમ જાઈ હવે રહો;
 મે' જોડી હો એહવી એકાંતકે પ્રીતિ ન જાયે તે ટળી,
 મૂઝાર્થ હો જિમ ગુણપર્યાયકે જિમ દુધે ધૂત હળીમળી ॥૫॥
 વળી ભવસ્થિતિ હો કાલાદિક દોષકે અવલખન બહુ દાખરથો,
 તેમ નિરખી હો ઉવેખી સ્વામિતો પોતાવટ કેમ રાખરથો;
 વળી કહેરથો હો અવસર નહિ' આજકે અવિરતિ દોષ દેખાડરથો,
 અવલખ્યા હો આવી જે બાહિકે કિમ તેહને હવે છાંડરથો ॥૬॥
 વળી કહેરથો હો અમે છું નીરાગકે સહુ પ્રાણી સરિખા ગણ',
 નહિ' માતું હો અમે તેહ વચનકે તારક બિરદ છે તુમતણું;
 તુમ મુદ્રા હો મુખસત્ર દેખકે લટકે વાંછિત આપરથો,
 શુભ અનુભવ હો વિચમાહિ દલાલકે સહજ સભાવે થાપરથો ॥૭॥
 મુઝ નિશ્ચય હો એહવો છે સ્વામિ! કે અલગા પસકએક નવિ રહો,
 તસ મનઘી હો અંતર નહિ કાંતકે વયણે આપતણો કહો;
 મુઝ સાથે હો જે છે એકનાનકે એકમને તે ધ્યાઈએ,
 રહ માટે હો બાસકપરે જેહકે વીનતિ વયણે ગાગ્યે ॥૮॥

૧ પ્રાયેકરી ૨ નુય ૩ આ દુર્લભ આગ પરમાગનો અ-
 પિકાગ્રીકિતનાં યથામતના ચતુરંગીયાખ્યાનથી જાણુનો ૪ જેડોઝાત્રીને

કહેવાનો હો એહતો વ્યવહારકે વિનતી લોકશીખાવવા,
 શુદ્ધસમકિત હો જેહને છે હાથેકે અંતર કાઈ ન ભાવવા;
 મૃગસાંછન હો કંચનવન કાયકે અચિરાનંદન જગધણી,
 તુમ ધ્યાને હો હોય મુજસમુવાસકે જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ધણી ॥૮॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(મારા સાહિબ હો શ્રીશીતલ—એ દેશી.)

મારા સાહિબ હો શ્રીશાંતિજિણું કે અંદનશીતલ દેશના;
 આવી નમે હો પ્રભુ તાહરા પાયકે નરપતિ મુરપતિ દેશના ॥૧॥
 મુખકારી હો તાહરો દીદાર કે સાર સંસારમાં એહ છે;
 વારીબડી હો હું વાર હજાર કે અંદ અંકાર જુ' નેહ છે ॥૨॥
 ધર્મારથી હો પુરપારથ આર કે મોક્ષદેવે સવિ તે દેવ્યા;
 અનુબંધે હો આરે પરમાણુ કે જે તુમચી આણે મિદ્યા ॥૩॥
 નામ થાપન હો દ્રવ્ય ભાવ સ્વભાવ કે આર નિરોધ જે તુમતણા;
 ત્રિભુવનમાં હો તારક છે એહ કે જેહને એ તસ સી મજા ॥૪॥
 કર્ણજાકર હો જગજનપ્રતિપાલ કે શ્રીવિદ્યેસેનનૃપનંદનો;
 અચિરામાતા હો વાળી પંચમયકી કે સોલમો જિન કંચનવનો ॥૫॥
 મૃગસાંછન હો મૂરતિ મનોહાર કે સાગવાહથી આવીયા;
 જહુમોદે ॥૬॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(રાગ—માહરી સહી રે સમાણી—એ દેશી.)

મુખકર સાહિબ શાંતિજિનેસર, કેસરચરચિત દેહા રે;

૧ પ્રતિ લખનારને આ સ્તવન સંપૂર્ણ ન મળવાથી આ સ્તવન
 લિખિતપ્રતિમાદિ દુટક લખેલ છે વાસ્તે આ સ્તવનની ૬ ઉપરાંત ગાયા-
 આ હોવી નેહએ અને ૬ જ ગાયા હોય તો નીચેનું પદ હોય એમ
 સંભવે છે. જેમકે—“ જહુમોદે હો વંદા જિન આજ કે જ્ઞાનવિમલગુણે ભા-
 વિયા ॥ ૬ ॥ ” તેમ કરતાં આ સ્તવન જેની પાસે સંપૂર્ણ હોય અથવા
 આ પુસ્તકમાં છપાયા ઉપરાંત બીજા પણ શ્રીજ્ઞાનવિમલસંસ્કૃત સ્તવનો હોય
 ને તે જો શ્રીમત્પન્થાસજીવ્યાવિમલજીવ્યામાલા ઉપર લખી મોકલશે તો
 તેઓના આભારસહિત બીજી આવૃત્તિમાં દાખલ કરાશે.

પ્રભુ સુગુણસનેહા ॥

તુમ સાથે છે અધિક સનેહા, જિમ ચક્રવાને દીહા રે;

વળી ચાતક મેહા ॥૧॥

હું છું તુમ પદપંકજ ખેહા, તુમે છા ગુણમણિગેહા રે;

દિયો મુખ અછેહા ॥

અવર કહો તુમ તોલે કેહા, કાકું ઘણું કિણિ રેહા રે;

જિમ રચણી દીહા ॥૨॥

સૂરતિ સુંદર ભવિમુખકારી, મૂરતિ મોહનગારી રે;

મુઝ લાગે પ્યારી ॥

નિષ્કારણ ત્રિભુવનહિતકારી, પારેયો ઉગારી રે;

કીરતિ વિસ્તારી ॥૩॥

તેણીપરે મુઝને પ્રભુ નિસ્તારો, આંહી ગ્રધાને તારો રે;

વીનતી અવધારો ॥

ભવભન ઠાકુર તું છે માહરો, હું સેવક છું તાહરો રે;

દુઃખ દોહગ વારો ॥૪॥

૧ સંવત(૨સ?) ૨સ મુનિ વિષ્ણુ વરસે(૧૭૬૬), માહમાસે ઘણું હરખેરે;

બહુ ભવિજન નિરખે ॥

નાગરસુંદરકેરી ઘરણી, અમૃતઆધ એ ભવતરણી રે;

કરી મોટી કરણી ॥૫॥

૧ આ સ્તવન ઉપરથી એમ જણાય છે કે, નાગરસુંદરશેઠની સ્ત્રી અમૃતઆધએ શ્રીશાંતિનાથની પ્રતિમા ભરાવીને સંવત ૧૭૬૬ વર્ષે માહમાસે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરમહારાજની પાસે પ્રતિષ્ઠા (અંજનસન્નાક) કરાવી તે સમયે આ શ્રીશાંતિનાથભગવાનનું સ્તવન રચેલ છે. પણ આ વર્ષનો આંક ૧૭૬૬ હોય તેમ જણાવું નથી કેમકે જુનીપ્રતમાં " સંવત ૨સ મુનિ વિષ્ણુ વરસે " એમ લખાણ હોવાથી પ્રથમ આંક ગએલ છે અર્થાત્ જુનીપ્રતમાં અશુદ્ધ છે તેથી આ આંક અટકવે મૂક્યો છે વાસ્તે આ સ્તવન દ્રાષ્ટી. જાની પાસે હોય તો સાલનો આંક સુધારી લેવો એજ. અથવા કદાચ આ અમૃતઆધ સુરતનાં હોય ને સુરતમાં પ્રતિષ્ઠા કરાવી હોય તો આ ૧૭૬૬ ની સાલ ધટી શકે કેમકે ૧૭૬૬ ની સાથે શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી મહારાજ સુરતમાં હતા ને ત્યાં સંવત ૧૭૬૬ ના ચોપાદી ૮ ને શુધવારે વીશસ્થાનકતપતું સ્તવન રચેલ છે.

ખિંબંબરાવી પ્રતિષ્ઠા કીધી, ગ્રાણા સારી લીધી રે;
મનકામના સીધી ॥

અચિરાનંદન મૃગલંછન જિન, શાંતિનાથ જગસ્વામી રે;
મુઝ અંતરયામી ॥૬૧॥

નેહ ધરીને જેમ જેમ બુદ્ધાં, ઉદ્ધરે ચિત્તકું માહરું રે;
લવભાવક વારું ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુ દિલમાં ધારું, ઇમ આપોણું તારું રે;
તુમ નામ સંભારું ॥૬૨॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(શ્રીસીમંધર વિનતી—એ દર્શી.)

શાંતિજિનેસર સાહિબા, અવિચલ મુખ આપે;

સોલસો જિન ચઢી પંચમો, જગમાં જગ વ્યાપે ॥ શાંતિ ॥૧॥

વિદ્યેસેન અચિરાતલો, મુત મુંદર સોહો;

મૃગલંછન કંચનવને, ત્રિભુવનમન મોહો ॥ શાંતિ ॥૨॥

જિમ પારેવો ઉગારીયો, રાખ્યો નિજ સરણે;

દુર્ધર શિંચ્યાણાથકી, દાતા જસ વરણે ॥ શાંતિ ॥૩॥

તિમ મુઝ મોહશિંચ્યાણથી, ઉગારો સ્વામી;

ચરણ શરણમેં આઠધું, સેવા મેં પામી ॥ શાંતિ ॥૪॥

શાંતિનાથ શિવપુરતલો, સાર્ધવાહ એહ બળીઓ;

મિલિઓ મુઝ ભાગ્યે કરી, દુઃખદાહગ ટળીયો ॥ શાંતિ ॥૫॥

શાંતિદાસમુત મુંદર, અમીપાલ નેમિદાસ;

પૂજે પ્રણમે ભાવરધું, પહોંચે મનની આશ ॥ શાંતિ ॥૬॥

એહ વિદ્યાસ છે મુઝ મને, તારક તુમ સરીખો;

અવર ન એહસમ જાણિયે, જ્ઞાનવિમલે પરખો ॥ શાંતિ ॥૭॥

અથ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(રાગ વેલાઉલ.)

મેરે દિલમાંહિ વસો, શ્રીશાંતિજિણુંદા;

કદહી ન હોયો વેગળા, અચિરાદે નંદા ॥ મેરે ॥૧॥

ચિત્તગયંદકે ઉપરે, જગુ માવતખંદા;

બહોર ન તિહાંથી ઉતરે, ત્યુ' સોહે જિનચંદા ॥ મેરેં ॥૨॥
 ત્રિજીવન આશા પૂરવા, પ્રભુ સુરતરકંદા;
 સકલમુરમુરમધુકરા', સેવે પદ અરવિંદા ॥ મેરેં ॥૩॥
 તુમ નામે દુરે હોયે, દુઃખદોહગદંદા;
 મુખસંપદ સહજે મિલે, જે ભજે ભવિવંદા ॥ મેરેં ॥૪॥
 વિશ્વસેનનૃપકુલતિલો, સોલસમ જિણંદા;
 ભાવધરી ભગતિં યુજે, જ્ઞાનવિમલસરિંદા ॥ મેરેં ॥૫॥

અથ શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામિનું સ્તવન.

શ્રીજિનના ગુણ ગાઉં રે, પ્રભુજી જયકારી;
 ચરણકમલને પાઉં રે, જાઉં બલિહારી ॥ એ આંકણી ॥
 શ્રીમુનિસુવ્રતજિનવર મુખકર, જગબંધવ જગવાહલા;
 સુકૃતજ્ઞતાનવપક્ષવ કરવા, તુઝ આણા રંધનમાલા રે ॥ પ્રભુજીગારા ॥
 ઉપકારિશિર શેષ છે તુંહી, ગુણનો પાર ન લહીએ;
 લોકોત્તરગુણ લૌકિકનરથી, કૃણ અતિશયથી કહીએ રે ॥ પ્રભુજી ॥
 સમકિતમુખાલી સલધુશિશુને, આપીને પ્રીતિ કરાવી;
 કેવલસરયણ દિધાવિણ સાહિબ, કિમ સરશે કહો સમજાવી રે ॥ પ્રભુજી ॥
 કન્ધપલંકન વાને અંજનપણે, પાપપંક સ્પર્શ યાજે;
 અચરિજ એહ અદ્ભુત જગમાંહી, ધવલધ્યાન અભુઆજેરે ॥ પ્રભુજી ॥
 વીતરાગપણે લોકતણાં મન, રંજે એ અધિકાર્ય;
 મુમિત્ર જાન તો યુગતું સહુરયુ' રાખે જે મિત્રાર્ય રે ॥ પ્રભુજી ॥
 પદ્માનંદનના પદવંદન, કરતા મુરનર કોડી;
 કપૂર હીરતણે દહરાસરે, ભવને ન દો તસ લોડી રે ॥ પ્રભુજી ॥
 જ્ઞાનવિમલગુણની પ્રભુતાર્ય, અધિક દિધ દિલધારે;
 દરિસનથી દર્શન કરી નિર્મળ, સદ્ગુણ કહે જમવારે રે ॥ પ્રભુજી ॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

(ઋષભજિનેસર પ્રીતમ માહરો—એ દેશી.)

નેમિજિણેસર નાયક માહરો રે, ખાયકસમકિત દેહ;

- ૧ મધુકરા એટલે ભગરા. ૨ મેઘમાળા. ૩ લધુ બાજકને.
 ૪ કેવલજ્ઞાનપરત્ન દીધા વિના. ૫ કપૂરચંદ દીગચંદના દેગમગ્માં.

'સાયક લાગે ન કામતણાં જિહારે, લાયક ગુણનોરે'ગેહ ।નેમિગાં॥
 મુરનરનાયક જેહુને આલગે રે, પાયકપરે કરઝેડી;
 નાયકડારે જગે દીગે ઘણારે, પાત્ર નાયક એહની ન જોડી ॥નેમિગાં૨॥
 જે જગે યોગદેમકર જાણિયે રે, તેહીજ નાયક લાવ;
 નાયકડારે નામે છે ઘણારે, કવ્ય કધીર સમ લાવ ॥નેમિગાં૩॥
 રાજુલ કહે એ મુજ ચિત્ત દારણારે, માહરે નાયક નેમ;
 પતિભારે રે હુ ચિત્ત મેલવારે, અવરરુ' પ્રેમનો નેમ ॥નેમિગાં૪॥
 વર ધણી પતિ કંત નાથ ઘર નામથી રે, નાયક પ્રીતમ કંત;
 એહ ઉપાધિક નામ અનેક છેરે, તેહની નહિ મુજ ખંત ॥નેમિગાં૫॥
 દુઃકૃત દુરે પાવન કરે તે પતિ રે, તેહથી રાખે તે નાથ;
 જેહના સંશય નિરૂપાધિક ગુણે રે, નાયક તે શિવસાથ ॥નેમિગાં૬॥
 તે પ્રીતમ પરમારથે દાખિયે રે, રોન ન તોપ ન જસ;
 કંત અમૂરતિ અચલ અવગાહનારે, એહવા વરતણી આશ ॥નેમિગાં૭॥
 છટ્ટી છટ્ટી છેહ દિયે જિકે રે, નેહ ન રહે લગાર;
 પરરુ'પર પરભાપે જો મીલે રે, તે દિલ નહિ ભરતાર ॥નેમિગાં૮॥
 રાજુલ મંજુલ ધમ મને ચિંતવી રે, સીધો સંયમભાર;
 એણિપરે દિલધરી પ્રીતિ જે નિરવહેરે, તેહીજ મુગુજ શિરદાર.
 ॥નેમિગાં ૯॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુતાયે હળીમળી રે, અંતર નહીં રે લગાર;
 સંમુદ્રવિજયનૃપનંદન કુલતિલોરે, ધન્ય શિવાદેવીમહાર ॥નેમિગાં૧૦॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

શ્રીયાદ્યકુલનભયંદા, હાં રે માતશિવાદેવીનંદા રે ॥સનેહી નેમ ॥
 એસી પ્રીતિ ન તોડા, રંગીલા નેમ વીનનડી મુજ આપો ॥૧॥
 નવભવકેરા સનેહા હાં રે હવે કાંઈ દિયો છટ્ટી છેહા રે [૨]
 ॥ હડીલા નેમ૦ ॥૨॥
 કહે રાજુલ પ્રભુમી પાયા, હાં રે કથું કરી વિવાહ મનાયા રે [૨]
 ॥ હડીલા નેમ૦ ॥૩॥
 તો સોરણ કાહેકું આપા, જો દિલ હુતી એહવી આપા રે [૨]
 ॥ સનેહી નેમ૦ ॥૪॥

પશુપતકી કરુણા ધારી, હાં રે થયા આપે મહાવ્રતધારી રે [૨]
 ॥ રંગીલા નેમ૦ ॥૫॥
 મેરી સહિયાં મેં લાજ લગાઈ, હાં રે કાં કીધી 'મોંસે' ઠગાઈ રે [૨]
 ॥ હડીલા નેમ૦ ॥૬॥
 મહી સંયમ કરી એક નારી, હાં રે નેમિ તારી રાજુલ નારી રે [૨]
 ॥ સનેહી નેમ૦ ॥૭॥
 લક્ષ્મી જ્ઞાનવિમલગુણ લારી, હાં રે એ ક'પતીને જાહેં બલિહારી રે [૨]
 ॥ હડીલા નેમ૦ ॥૮॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

(રાગ સામેરી.)

શામલિયા તું પાછો ફિરી મત જાય ॥ શામ૦ ॥
 લાપડાં માણસની પરે કરે તે, લોકમાં હાંસી થાય. ॥૨૧૦૦૧૧॥
 તું તાહરે ઘરે સાહિબડો છે, હું માહરે ઘરે રાજ; ॥૨૧૦૦૨૧॥
 મેદ્યે વિનાહો વિછાહી જાતાં, નહીં લસા માણસકાજ ॥૨૧૦૦૩૧॥
 આજ દયા તુજ દિલમાં આવી, પશુયાં મુણી પોકાર; ॥૨૧૦૦૪૧॥
 માહરે વખતે ઉલિખ્યો છે, પરણો યાદવરાય; ॥૨૧૦૦૫૧॥
 કાજલયાને કંતડો, કહો કિણને આવે દાય; ॥૨૧૦૦૬૧॥
 જેહવી સંગતિ સેવીએ, તિહાં તેહવો ગુણ પ્રાય; ॥૨૧૦૦૭૧॥
 નંદગોપાલા બાંધયાને, કિણપરી શીખ દેવાય ॥૨૧૦૦૮૧॥
 એવડું 'ખુ'લું તે ખમિ જે, જેહને ન હોએ કામ; ॥૨૧૦૦૯૧॥
 પણ તુમ પહેલાં જે સહુ, પ્રોતમ ! અવિચલ કામ ॥૨૧૦૦૧૦॥
 ઇણીપરે રાજુલ નેમિજી રે, રાખ્યું શીલ અલંગ; ॥૨૧૦૦૧૧॥
 જ્ઞાનવિમલ કહે સ્વામિશ્યું, કમ કીજે રંગાવંગ ॥૨૧૦૦૧૨॥

અથ શ્રીનેમિનાથજિન સ્તવન.

(રાગ કાફી—સારંગ.)

નેમિજિજ્ઞાંઠ સોહાવે, પ્રભુ અંતરજનમી;
 નાથ નિરંજન કાવે, જિન ગિવગતિગામી ॥૩૧૦૦૧૩॥

અણપરિણિતનું જિરૂઃ ધરાવે, રાત્રીસકંત કહાવે ॥પ્રભુ૦૧૨॥
 રામરસાણુનો સિંધુ^૧ કહાવે, દુશ્મન દોગ ગમાવે ॥પ્રભુ૦૧૩॥
 અકલઅરૂપ સિખ્યો નવિ જાવે, સવિ જીવે દિલમાં દ્યાવે ॥પ્રભુ૦૧૪॥
 રયામવરણ પણ ઉગ્ગલ ધ્યાવે, સકલસુરામુર ગાવે ॥પ્રભુ૦૧૫॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ હૈ લખ લીલા, લય વિના કાઉ ન પાવે ॥પ્રભુ૦૧૬॥

અથ શ્રીમનમોહનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન

(રાગ ખંગાડી)

પાસ પરમપ્રભુ મહિમભંજર, નિર્દોષ કરતા ઉપકાર;
 સાહિબ સેવિયે હાં રે મનમોહન પાસજી સેવિયે ॥સા૦૧૧॥
 દીઠા રે મીઠા અમૃતપાંહિ, મુંદરવર દેહરાસરમાંહિ;
 ધ્યાયા રે દિલ દેહરાસરમાંહિ ॥સા૦૧૨॥
 અમૃત મુખદાર દીઠાર, નિરખત સદંશ થયો અવતાર ॥સા૦૧૩॥
 પૂરવ પ્રણયપસાયે આજ, પામ્યો લયોદયિતરવા આજ ॥સા૦૧૪॥
 તુઝ આણાથી નહીં લયલીતિ, એહીજ છે મુઝ પરમમતીતિ ॥સા૦૧૫॥
 પરલ જીયો એહ તુઝ સાહજ, રૂમકાપતિ કરે કામિતકાજ ॥સા૦૧૬॥
 તિમ મોહાદિક પરલ અસમાન, જીતી સહુ તુમ ધ્યાન ^૩નિદાન ॥સા૦૧૭॥
^૨કાન્દકક જરાનિર્બિગપ્રાણ, તુઝ નમલે થયું ચોધ યુવાન ॥સા૦૧૮॥
 તિમ તુઝ લયજલ છંદણ નીર, અશ્વય અજર હોય એહ શરીર ॥સા૦૧૯॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ મુનજરે હોય, ગંજ ન શકે દુશ્મન કોય ॥સા૦૨૦॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

સાંસળ સહીયર વાતડી, મીઠાપે અતિમીઠીજે;
 જગજીવન જિનરાજની, મેં સરતિ નયલે દીડીજે ॥સાં૦૧૧॥
 શાંતિસુધારસરયું લઈ, નિરૂપમનયતકચોલાજે;

૧ મણિઆરિસારી પરિ, રીપે કાંઈક પોલાને : ॥સાં૦૧૨॥
 વદનચંદ્ર નિરખી કરી, મુઝ હરખે નયનચકોરાને;
 પદ્માસનપૂરી કરી, બેઠા સાહિબ મારાને ॥સાં૦૧૩॥
 આવો જઈએ પૂજવા, એ જિન છે પરઉપગારીને;
 સાતે સુખ સહજે મીલે, એતો વરીએ શિવસુખનારીને ॥સાં૦૧૪॥
 ભગતિતણો એ ભોળવ્યો, એતો સુખમાં સઘળાં દેશ્યેને;
 સુખજાને મરકે કરી, એતો નેકનજરે કરી જોશ્યેને ॥સાં૦૧૫॥
 જાણું હવણાં બોલશ્યે, એતો હસિતવદન હેજળુને;
 ૨ આપણે લાયકો એ મિલ્યો, એતો મોહનમિત્ર મયાળુને ॥સાં૦૧૬॥
 ધરણેંદ્ર ને પદ્માવતી, એતો વૈદેહ્યા વળી પાસેને;
 સેવા સારે એહુની, જસ નામે સંકટ નારો ને ॥સાં૦૧૭॥
 વાંછિત પરતા પૂરવે, એતો અર્ધસેનકુલદીવોને;
 મોજ મહિરામણ માહરો, પ્રભુપાસજી જિન ચિરંજીવોને ॥સાં૦૧૮॥
 પુરિસાદાણી પાસજી, એ તો વામાનંદન વાડોને;
 જ્ઞાનવિમલ કહે આપણો, એ , સાહિબ ભવનો તાડોને ॥સાં૦૧૯॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(૬૨ી જિંદલીની.)

પ્રભુ પાસજી ઉંખરવાડી, વાહલા જિન રશિશુને માયંડી;
 હો મૂરતિ અતિસારી ॥
 મૂરતિ મનમોહનગારી, હો સ્વામિ શોભા અતિસારી ॥૧॥
 ॥ એ આંકણી ॥
 ભવભયની ભાંજ અમાડી, પ્રભુ પરપ્રયા વસ્તિયા શિવલાડી;
 હો સ્વામિ સુખકારી ॥૨॥
 મુઝ ફુલી સમકિતગુણવાડી, શુભદષ્ટિ હવે ઉઘાડી;
 હો સ્વામિશોભા અતિભારી ॥૩॥
 મિથ્યામતિક્રમતિ પછાડી, રશુ કર્યો મોહ અનાડી;
 હો સ્વામિશોભા અતિભારી ॥૪॥
 ભવસિંધુ ધઈ હવે ખાડી, તે તરતાં શી છે આડી;
 હો સ્વામિશોભા અતિભારી ॥૫॥

નિર્ધાટી દુશ્મનધાડી, પરઆશાપાશ પછાડી;

હો સ્વામિશોભા અતિભારી ॥૬॥

તુમ આણા જળ ચિર ચાડી, થઇ જ્ઞાનવિમલગુણ જાડી;

હો સ્વામિશોભા અતિભારી ॥૭॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(વિષે મિલે નંદજીએ, માંગત દધિકો દાન—એ દર્શી.)

પ્રભુકે આગે શુભાન કરે, અખ માનગુમાન કે ઓર ઠારહે ॥પ્રભુ૦॥

જો તુમ ભક્તિ મુક્તિને ચાહો, તોરણ કરાયો નિતસે ॥ પ્રભુ૦ ॥

ભૂતલ આયે ભવિકજનવંદા, સરગથી આયે ઇંદ્ર;

ખારે પરખદા બિચમે બેઠે, માતવામાજીકે નંદ ॥ પ્રભુ૦ ॥૧॥

ઘતધે ગણધર મુનિવર બેઠે, ઘતધે કેવલીવૃંદ;

સકલધુરાસુર વિવિધપ્રકારે, કરે નારક નવચંદ ॥ પ્રભુ૦ ॥૨॥

દશના નિમુણી કેઈ ભવિકજન, કાટે કમંતા કંદ;

ક્ષીણમોહની મુદ્રા દેખી, રજે વિરોધને દંદ ॥ પ્રભુ૦ ॥૩॥

ભામંડલશોભિતસિંહાસન, બાણે મેઝગિરિંદ;

તેજ પ્રતાપ જસ કાંતિપરાજિત-પ્રહુગણસૂરજચંદ ॥ પ્રભુ૦ ॥૪॥

મન અલિ લીન રહે ગુણરાગે, પ્રભુ તુમપદ અરવિંદ;

જ્ઞાનવિમલપ્રભુચરણપસાએ, પાછ પરમાનંદ ॥ પ્રભુ૦ ॥૫॥

અથ શ્રીમનમોહનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(ઈંદર આંખા આંખલી રે—એ દર્શી.)

શ્રીમનમોહનપાસજી રે, ભવિષ્યોધન તુમ રીલ;

જગ શોભન તુમ ધ્યાન છે રે, ગુણમણિરોહણ રૈલ ॥૧॥

કૃપાનિધિ ! હીકો તુમ દીદાર, સંકલ થયો અવતાર ॥ કૃપા૦ ॥

પામ્યો ભવજળપાર ॥ કૃપા૦ ॥ એ આંકણી ॥

અવનીતળે આવે નહીં રે, તુમ સમતા ઉપમાન;

પણ મુદૃતી તે બાણીયે રે, બેઠ ધરે ભવિ ધ્યાન ॥ કૃપા૦ ॥૨॥

જે તુમમાં સ્થિર થઇ રહ્યા રે, તેહીજ ગુણી જગરૂપ;

જે તુમથી અલગા રહ્યા રે, તે દુઃખિયા ભવકૂપ ॥ કૃપા૦ ॥૩॥

લોકોત્તરગુણધી થયા રે, લોકોત્તરસુખ લીન;
 ગુણ લોકોત્તર સંપન્ને રે, નહીં ઠહાં મેખ ન મીન ॥ કૃપા૦ ॥૪॥
 સયંભૂરમણ સુખ સહજનો રે, ભ્રમણ ન ભવનો કોય;
 નમણતાણા અનુભાવધી રે, સ્વચ્છીરમણ જય હોય ॥ કૃપા૦ ॥૫॥
 અંતર તાહુરા ધ્યાનથી રે, અંતરરિપુ જય થાય,
 એતો ગુગતી વાત છે રે, પણ દુર્લભ ધ્યાન ઠરાય ॥ કૃપા૦ ॥૬॥
 નીલવરણ કરુણાપરો રે વામાદેવીનંદ;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચરણની રે, સેવા પરમાનંદ ॥ કૃપા૦ ॥૭॥

અથ શ્રીપંચાસરાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(૬૨ી કંખાની.)

પાસ પંચાસરા પ્રગટ પરમેશ્વરા ધર્મરા સર્વ તુમ ચરણ નામે;
 પાસ મહાવીર મનોહારિ ગુણ સોહિયે ભવિકજન વંદના કોડિ કામે.
 ॥ પાસ૦ ॥૧॥

એકેતો નાગને જલણ ઉગારીયો આપી નિજ દરિસણે ધરણ કીધો;
 એકણે કોશીયો રોપથી શોષીઓ સ્વર્ગ સહસાર કીધો પ્રસિદ્ધો.
 ॥ પાસ૦ ॥૨॥

એકે પાદવતણી જોર જરા અપહરી કાનહ જયવાદ બહુમાન આપ્યો;
 એકણે ઐંદ્ર અભિમાન હીણો કરી દશાણ્વલિદ્રવ્ય મુનિ પાસે થાયો.
 ॥ પાસ૦ ॥૩॥

એકે પ્રસેનજિત મુદિતતરી જય કીધો લઘુવયપણેથકે જગતમાંહિ;
 એકણે મંદરો ભૂધરો તણપરે તોલીઓ એહ યરા જીવનમાંહિ.
 ॥ પાસ૦ ॥૪॥

એક ભૂભારસહને શેષનાગને એકે અતુલી સહરીને અગંભ;
 માનને મૂકી લંબનમિયે પદ વરયા આપણા કૂરતાપાપમંભ.
 ॥ પાસ૦ ॥૫॥

એક પંતવકરતનુ ભવે નિધિ આપતો એકસગકર વાગી ભય સાત રાજે;
 એક પ્રભુતાધણી એક શાસનધણી બિહુ મિલી મોહમિથ્યાત્વ ગાળે.
 ॥ પાસ૦ ॥૬॥

૧ સદ્મીરમણ એટલે કૃષ્ણવાસ્તવેન.

૨ અમિથી ઉગાર્યો.

૩ કૃષ્ણને. ૪ સિંહ. ૫ શ્રીપાર્શ્વનાથનું શરીર નવદાયનું અને
 શીમહાસીરવામિનું શરીર સાત દાયનું જણવું.

એમ કેતા કહું ચરિત્ર પાવન પ્રભુ તાહરાં માહરાં ભાગ્ય જાગ્યાં;
આજતો ૧ બેઠું પ્રભુ દેખીયા પ્રસનથી ૨ શુ અલ્પ રૂ લેવે કાંઈ માગ્યાં.

॥ પાસ૦ ॥૭॥

આણું ૩ અનિયાણપણે વાસના દીલ્યો કીલ્યો એહ મુપસાય ઝાઝો;
તુમ વિના અવરની યાચના નવિ કરે આપણો તુઠાડી મુઝ-

એહ આજો ॥ પાસ૦ ॥૮॥

બોધિબીજે કરી આત્મગુણ ઉણ્ણસે જ્ઞાનવિમલતાણું નૂર વાધે;
દુષ્ટદુશ્મન સવે દુર હોવે તેહથી સહજ મુખસંપદ સકલ સાધે.

॥ પાસ૦ ॥૯॥

અથ શ્રીપંચાસરાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

શ્રીપંચાસરાપાસજિનેસર, કેસરચરચિત કાય;
સકલસુરાસુરરાય મળીને, ૧ ધાય નમે તુજ પાય ॥૧॥

જિનરાજ હમારે દિલ વરયો હો, અહો મેરે પ્યારે તુમ જિરયો-
આર ન કોય જિનરાજ૦ ॥ એ આંકણી ॥

ખાયકસમકિત સહજસભાવે, અવર ન ઉપમ લાગ;
નિજપરિણતિ કિયતિ અખય અમાપિત, આપે અધ્યાત્મ શાગ.

॥ જિનરાજ૦ ॥૨॥

પરપરિણતિ વાદળદલ ફાટે, પ્રગટિતબોધવસંત;
કંદસમ ઉલ્લસિત મિલઆયો, નિજગુણ થે વિકસંત ॥જિ૦॥૩॥

વિરમિત ૫તમ માયાકે ઠાયા, પાયા પ્રવચન ૧ ચૂરે;
ચરણ ચક્રવા ચેતના ચક્રવી, મિલી રહ્યો અતિમહમૂર ॥જિ૦॥૪॥

સાહિબસાનિધિ નવનિધિ પાથે, આથે મંગલમાળ;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુતાઈ દીપે, નિજગુણ સૂચ મુગાલ ॥જિ૦॥૫॥

અથ શ્રીસ્તાંભનપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ મહાર—ત્રિભુવનતારણ તીરથ—એ દેશી.)

સકલકુશલવનસિંચન ૧ અભિનવ જલધરૂ રે કે અભિ૦

૧ શ્રીપંચાસરાપાર્શ્વનાથ ને શ્રીમહાવીરગ્રામી. ૨ અનેરૂં (બીનું).

૩ નિયાણાયેરહિત. ૪ દોડીદોડીને. ૫ તમ એટલે અંધકાર.

૬ અભિનવ ઇત્યપિ.

પરમાનંદનિધાન કે કામિતમુરતરૂં રે કે કામિત૦ ॥
 ત્રિભુવનભવભયવારણકારણ તું અછે રે કે કારણ૦
 મીથંભણજિનપાસતું નામ સદા રૂચે રે કે નામ૦ ॥ ૧ ॥
 સમકેલામણિજ્યોતિ ઝગમગ જલહલે રે કે ઝગમગ૦
 તાહરા તેજ પસાય કે ઉપદ્રવ સવિ ટળે રે કે ઉપદ્રવ૦ ॥
 મહિમાવંત મહંત ભગતજન સેવતા રે કે ભગ૦
 ઉભા રહે કરજોડી કે આગળે દેવતા રે કે આગળે૦ ॥ ૨ ॥
 આજ સફલ અવતાર દિવસ ને રાતડી રે કે દિવસ૦
 જિહાં પ્રભુ તુમચું ધ્યાન ધરું તે શુભ ઘડી રે કે ધરું૦ ॥
 પ્રાણાધાર પવિત્ર પરમ ગુરૂ માહરો રે કે પરમ૦
 એહ પરમ અવલંબન તુમચો આશરો રે કે તુમચો૦ ॥ ૩ ॥
 ધર્મકુરંધરધીર ધર્મજિન સોહીએ રે કે ધર્મ૦
 ધર્મારધને હેતે કે ધર્મ આરાહીએ રે કે ધર્મ૦ ॥
 શાંતિકરણ જિન શાંતિજિનેશ્વર સુંદર રે કે જિન૦
 ધર્મ શાંતિ શુભશાંતિ કૃપાગુણમંદર રે કે કૃપા૦ ॥ ૪ ॥
 ત્રિવિધયોગ કરી શુદ્ધિ કરણસ્થિરતા ધરી રે કે કરણ૦
 પૂજીને જિનરાજ લહો નવિ હુખ ફરી રે કે લહો૦ ॥
 ફરિન જ્ઞાન ચરિત્ર લહેવા અપ કરો રે કે લહે૦
 તો સેવો ત્રણ દેવ કુમતિ સવિ પરિહરો રે કે કુમતિ૦ ॥ ૫ ॥
 મંગલકારણ એહ સદા આરાધીયે રે કે સદા૦
 પુરૂષારથ પરમારથ સહજે સાધીયે રે કે સહજે૦ ॥
 વિશ્વસેનનૃપનંદન અચિરામાત૯ રે કે અચિરા૦
 પંચમચઢી જિનવર સોલભો શાંતિ૯ રે કે સોલભો૦ ॥ ૬ ॥
 ભાનુનૃપતિકૃતચંદ કે મુગ્ધાનંદનો રે કે મુગ્ધતા૦
 વજ્રલાંછન ધર્મનાથ કે પત્રરંભો જિનો રે કે પત્રર૦ ॥
 અધિસેનનૃપ તાત કે વામામાવડી રે કે વામા૦
 ત્રેવીશમા જિનરાજની સેવા સાંપડી રે કે સેવા૦ ॥ ૭ ॥
 તુમ શાસન વિષ્ણુ જેહ ક્રિયા સવિ સાંપડી રે કે ક્રિયા૦
 તેહ ભણી તુમ નામ ન મૂકું એક ઘડી રે કે ન મૂકું૦ ॥

૧ મેરૂપર્વત. ૨ ઉદ્દિપતી ચિરતા. ૩ આ રતનમાં કહેલ
 રતંબનપાર્શ્વનાથ ૧, તથા ધર્મનાથ ૨, ને શીશાંતિનાથ ૩ એ ત્રણ દેવ.

ગું કરે દુર્ભનિ દુર્ગતિ રહ.ને ખાપડી રે કે રહીને
 રત્નવપયુત સાધુ અવર સવિ કાપડી રે કે અવર ॥ ૮ ॥
 ત્રિજ્યે-એ જિનરાજ ત્રિલોક્યુલમણી રે કે ત્રિલોક
 મુગધજ શાંતિને પામપદે લાંછન ફણી રે કે પદે ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ મોઢા બેહને શિરધણી રે કે બેહને
 તસ મુખ સંપદ સહજ સદા હોય અતિઘણી રે કે સદા ॥ ૯ ॥

અથ શ્રીશ્યામળપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[રાગ મહાર.]

આજ સખી સુવિહાણાં હે લેલ્યા શામલ પાસ;
 વદનકમલ પ્રભુ પેખીને હે આનંદ અધિક ઉદ્ધાસ ॥૧॥
 ॥ જિનવર દરિસણ દેયો આજ ॥ એ આંકણી ॥
 અમ ઘરે આજ વધામણા હે નિત નિત અતિઉચ્છરંગ;
 પ્રભુ તુમ દરિસણ પામીયો હે નિર્મલ ગંગતરંગ ॥જિનગા૨॥
 અમ ઘરે મંગલમાલિકા હે કેલિ કરે નિસદીસ;
 પ્રભુ તુઝ દરિસણથી લહું હે સમક્તિ વિથાવીસ ॥જિનગા૩॥
 સાતે મુખ આવી મિલ્યા હે દીઠે તુમ દીદાર;
 મુરતરૂ મુરમણિ મુરગવી હે આબ્યા અમ ઘરે ખાર ॥જિનગા૪॥
 દૂરે-દોહગ દુઃખમાં હે કુમતિ કદામહ દૂર;
 મુમતિ સદા સહજે વરે હે સહજાનંદ સનૂર ॥જિનગા૫॥
 વામાનંદન જગતણા હે અનોપમ એહ આધાર;
 ભવિક્ષોકનો નાયક હે મનવર સમી રાણગાર ॥જિનગા૬॥
 મુખાધક-સોહામણા હે પ્રણમે મુરનર દોઢિ;
 ધીરવિમલકવિરાજનો હે સીસ કહે કરજોડી ॥જિનગા૭॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[રાગ કાફી—વસંત.]

વામાનંદ વસંતરથુ ખેલે, પ્રભુ પુરિસાદણિ;

૧ મુગધું છે લાંછન જેને એવા થીશાંતિનાથ. ૨ ૩૮૫૨૬ તથા
 ચિંતામણીરત્ન ને કામધેનુગાય એ વણ. ૩ આ સમીનવર શ્રીશંખેશ્વર-
 જીતીર્યની પાસે જે તે હમણાં સમીનવર તરિકે જોળખાય છે.

અવિચલમુખ સંગતિ મિલે, ગુણરણની ખાણી ॥પ્રભુ૦૧૧॥
 પરમાનંદનંદનવનમાંહિ, સમતા સુદરી ગેલે;
 જડતા હિમ પદ શિશિરવતી તે, અનુભવપરિમલ એલે ॥પ્રભુ૦૧૨॥
 અધ્યાતમમુખશાંતિ પ્રસંગે, પ્રસરત પવનઝંકારે;
 અરિહંત અતિશય અદ્ભુત શોણિત કુમુદવૃદ્ધ કૃતમેલ ॥પ્રભુ૦૧૩॥
 પાતિકપાત ઝરત ત્રિહુ જગદા, શોક સતાપકું ઠેલે;
 અપદ લાલગુલાબ અજાળે, ખોલસિરિ ને પલિ ॥પ્રભુ૦૧૪॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુગુણમકરંદે, મંગલકમલાકેલિ;
 જિનદરિસનથે દરિસણ નિર્મલ, આજ ભયે રંગેલી ॥પ્રભુ૦૧૫॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

મુખદાર્ઘ આર્ઘ વરદાર્ઘ સરસતી રે,
 ચિત્ત ધ્યાન પાર્ઘ સુમતિ સદા મુખવિત રે;
 જિન વામાનંદા પાસજિણંદા દેવ રે,
 શમસુરતરૂંદા સુરનરંદિદા સેવ રે. ॥ મુખ૦ ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ પુરિસાદાણી ગુણખાણી ભગવંત રે,
 મુજ મનડે આણી ગાઈસ મહિમાવંત રે;
 તુઝ સાથે નેહા રેહા પત્થર જેમ રે,
 નિગુણારથું નેહા ત્રેહા આસ પ્રેમ રે. ॥ મુખ૦ ॥ ૨ ॥
 તુઝારથું જે લલિયા બળિયા તે જગમાંહિ રે;
 કિમહોપે ગલિયા મિલીયા તુઝચી ખાંહિ રે;
 તુઝ મુખશશિ નિરખે દરખે નયણ અમૂલ રે,
 મેં અવર ઉપેખ્યા જિમ નિરમાર્ઘસ કૃતરે. ॥ મુખ૦ ॥ ૩ ॥
 મન મોલે નાપે તેહ દિશ્યો મહારાજ રે,
 ખિરદાવલી બોલે તાહરી ગરીબનિવાજ રે;
 મન મેલું મીલીયા તે કિમ અલગા જાન રે,
 પટકુલે બેઠી ભાંતિ પરી કિમ યાદ રે. ॥ મુખ૦ ॥ ૪ ॥
 નજરે નિરખીજે હેજાણુ દીદાર રે,
 રસારંગીધી જે અતિહુમાં ગિરદાર રે;

૧ દુલની જાત.

૨ નિર્માવ એટલે ઉત્તરી અંગેવ, બગરી અંગેલ

કરમાદ ગયેલ ૧૫મી જેમ.

જિમ જગમાં વાધે મુગુણ સાહિજ મામ રે,
 અંતર નેહ વાધે દુરમનમુહુડા રયામ રે ॥ મુખ૦ ॥ ૫ ॥
 પૂરવદ્યે નેહો આબો તાહરે પાસરે,
 લટકેરયું જીઓ પૂરો મનની આશ રે;
 સમજૂને કહેવું તેહ વયણની ખત રે,
 જિમ આદર મેહા નેહા તેમ પસરંત રે. ॥ મુખ૦ ॥ ૬ ॥
 હમ જાણી કીજે સેવક આપસમાન રે,
 ગુણવંતા તારો આયજો છે અસમાન રે;
 શુદ્ધસમકિત આપો થાપો તુહા પાઠ વાસ રે,
 નય પ્રભુજી વદે તુહાથી લીસવિલાસ રે ॥ મુખ૦ ॥ ૭ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[દેશી કડખાની.]

પૂર પ્રભુ ! પૂર મહાગૂર મનકામના નામના તાહરી સર્વકામે;
 હામ મુખ ધામ બહુ મામ તુઝ નામથી લવિકુજન સયણજન
 તેહ પામે ॥ પૂર૦ ॥ ૧ ॥
 મુગતિના ઘસ જગદીશ ! તુઝ પાઉલે સુરનરાધીશ સવિ સીસ નામે;
 અહનિશે તેહ ખગસીસ બહુલી લહે એહ આશીષ સવિ કર્મ
 વામે ॥ પૂર૦ ॥ ૨ ॥
 વિધનહર પાસ અરદાસ મુણ દાસની જાસ સાનિધિયકી કામ છત્યો;
 હમ જે દામુખો^૧ તેહ મુમન થયો એક મુઝને પ્રભુ! કાં ન ચિંત્યો.
 ॥ પૂર૦ ॥ ૩ ॥
 અમલ અલવેસરા આજ આવી મિદ્યા ભાગ્યના યોગથી હવે એકંતિ
 દિલથકી કેમકરીને હવે જાઠરયો પૂરવા વિહુ^૨ પ્રભુ મનહખતિ.
 ॥ પૂર૦ ॥ ૪ ॥
 વિકટ સંકટ જિંકે નિકટ આવે નહિ પ્રગટ તુમ નામ ધ્યાનાનુભાવે;
 તરણિકરે તિમિર જિમ કદપતક અંગણે^૩ દરિદ્ર દાહગ યથા દૂરજાયે.
 ॥ પૂર૦ ॥ ૫ ॥

૧ બક્ષીસ ભેટ. ૨ દામુખો એટલે સર્પ. ૩ મુમન એટલે
 દેન. ૪ સર્પના કિણ્વથી જેમ અધકાર. ૫ દારિદ્ર્ય ને દૌર્ભાગ્ય.

ધરીય ઉચ્છરંગ ૧૫૨૬ગુપ્તદરથી આવીયા અતિઘણા લાભ જાણી;
સૂરતશહેરમાં મહેર કરી મુજ દિયો જ્ઞાનવિમલાદિગુણસ્થણ સ્વામી; ૨
પ્રજામીયે ૨૫૨૬સમે પ્રેમ આણી ઘણો સેવ કરો એહની ભવિક-
પ્રાણી ॥ પૂરો ॥૬॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[યોદ્ધા દીલદમ સાક્ષર ચરણાખે—એ દશી.]

સરણાખે મેરે દિલમે ૧૫૨૬કૃપાકર સાંધે સરણા સાંધે;

જગત ઉદ્ધરના વિનતિ વાત કરું તુમ સુણિએ.

મેં પાયે તુમ ચરણાં એ ॥મેરે૦૧૧॥

૧૫૨૬ધરણાધર તુમ આગળ આયો, બેઠો હું દિલ ધરણા એ;

તારક અવર ન કોઈ પેખ્યો, ભવજસંગાર ઉતરના એ ॥મેરે૦૧૨॥

૧૫૨૬વરણાવરણ ન કોઈ લાગત, કાળ અનંતે ફરણા એ;

આ સંસારમેં એહી દીસે, જન્મ જરા ને મરણા એ ॥મેરે૦૧૩॥

૧૫૨૬સરણા પોપણ વિષયકયાયકી, તિલે પ્રભુનામ ન સરણા એ;

જે દિન જાવત વહોર ન આવત, જ્યુ ગિરિકા નિઝરણા એ ॥મેરે૦૧૪॥

૧૫૨૬સરણા પાપકરી એ પિંડ, વિણ તુપતિ રહે નિરણા એ;

તરણા તો એક તાહરે ધ્યાને, મોહનૃપતિ શુ સરણા એ ॥મેરે૦૧૫॥

૧૫૨૬ડરણા કોઈ દુઃખ દરિદસે કર્મકી કોઈ નિઝરણા એ;

કરણા જ્ઞાનવિમલપ્રભુકરી, ભવોદધિપાર ઉતરણા એ . ॥મેરે૦૧૬॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[તાપી નાશ્તાનું પુણ્ય—એ દશી.]

એહિજ ઉત્તમ કામ, બીજું મુને કાંઈ ન ગમે;

ચુકત કમાઈ ફક્ષપત પાઈ, પામું પ્રભુનું નામ ॥ખીજું૦૧૧॥

૧૫૨૬ધન પખવાડો ધન તે દહાડો, ધન તે ઘડી લય જામ ॥ખીજું૦૧૨॥

૧૫૨૬સાર સંસારમેં એહીજ જાણું, જે જપિયે જિનનામ ॥ખીજું૦૧૩॥

૧૫૨૬ધન તે ગામાગરવરપદ્મ, પુરસંખાધન કામ ॥ખીજું૦૧૪॥

૧૫૨૬તેહિજ ભુવન વિમાન અમાન શુભ, જિહાં હોય જિણ-

૧ આ પાર્શ્વનાથજિનની મૂર્તિ કંચુનંદરથી ચૂરતમહેમાં આવતી તેનું
આ સ્તવન, ૨ પ્રમાણે, ૩ ધનણીધર ઇત્યાદિ. ૪ આમાકરણન વિગેરે.

વર ૧ધામ ॥બીજીગા૩॥

કપ્રક્રિયા સવિ તુમ વિણ નિઝલ, જ્યુ' ગગને ચિત્રામ ॥બીજીગા૪॥
જે' તુમ ચ્યાર નિદેષે ધીમ, કરણો તસ સવિ રવામ ॥બીજીગા૫॥
તુમ આણા વિણ તેવે કાંઈ, ભાગ અસખ્ય બદામ ॥બીજીગા૬॥
તે ખસીયાપરે હાથ ઘસે નર, દુઃખ લહે જિમ ગગધામ ॥બીજીગા૭॥
પાસ સંખેસર પરતા પૂરણ, પહુવિયે દગરાત ધામ ॥બીજીગા૮॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સંગતિ એહીજ, લાખકોડિ નિધિદામ ॥બીજીગા૯॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

પાસ રંગ લગો ચોલરંગ લગા, લગા રે દિલ લગા ॥ પાસ૦ ॥
તુંહિ જગતકે દિલકા જ્ઞાની, તુંહિ પરમશિવમગા;
અકલઅરૂપી સિદ્ધસરૂપી, પરમપુરૂષ જગમગા ॥પાસ૦૧॥
અવર દેવ તુલ અંતર મોટો, જિણપરિ હંસ ને બગા;
ખિહુકો નામ કહત જન પંખી, જ્યુ' રકોઈલ ને કુગા ॥પાસ૦૨॥
કંઠવહુ પ્રભુડી ગુણભાલા, જ્યુ' બંભણ ગલે ધગા;
મેરે મનમાં તુંહિજ વસીયો, જ્યુ' પટ અંતર તગા ॥પાસ૦૩॥
મોહભિથ્યાત કરત કહા અખથે, ચાલત નહીં તસ ઠગા;
નાથ નિરંજન ધ્યાન ધરંતા, દૂરે દોહડગ દગા ॥પાસ૦૪॥
પરમાનંદ પરમસુખ પાયો, ભાવઠ ભવભય ભગા;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ મુજસ ભણતે, પલાયગદિન અખ જગા ॥પાસ૦૫॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

પાસજિન ગાઘએ, જિણુદગુણ ગાઘએ;
શ્રીશંખેશ્વરજિનરાય, જિણુદ ગુણ ગાઘએ. ॥૧॥
કમઠહીહઠભાજણો રે, રંજણો રે જગત આધાર;
મંગલવેલી વધારવા, પ્રભુ નવપુષ્કરજલધાર ॥ જિ૦ ૧૨॥
ત્રિભુવનતિલક સમોવડી રે, દીપે તું જિનભાણુ;
યાદવજરાનિવારણો, પ્રભુ ભાવ મનોગત જાણ ॥ જિ૦ ૧૩॥
તુફા પદ પૂજે પ્રેમસ્થુ રે, તસ પાતિક દુરે પલાય;

૧ અન્દિતના દેરાસરો.

એટલે ખગનો ગદ એટલે રો

૩ પામા

જાગ્યદિન.

અદ્વિતીયસિદ્ધિ સંપન્ને, પ્રભુનામે નવનિધિ થાય. ॥ જિં ॥૪॥
 જલજે જલતો ઉગારીઓ રે, નાગ તે નાગકુમાર;
 દંદિતજે પદે થાપીઓ, પ્રભુ એ તાહરો ઉપગાર. ॥ જિં ॥૫॥
 પુરિસાદાણી પાસજી રે, પાવન પરમકૃપાળ;
 જગજીવન જગવાલહો, પ્રભુ શરણાગત પ્રતિપાળ. ॥ જિં ॥૬॥
 સુરનરમાનવદાનવા રે, સારે તોરી એવ;
 જ્ઞાનવિમલ કહે જગતમાં, પ્રભુ તુંહિજ દેવનો દેવ ॥ જિં ॥૭॥

અથ શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(આવો અમથે દેશ સોલાગી—એ દેશી.)

આવો અમથે ચિત્ત સોલાગી, જિનજી આવો અમથે ચિત્ત; :
 ત્રિભુવનજનના ચિત્ત સોલાગી ॥ એ આંકણી ॥
 સુખકર શ્રીશંખેશ્વર નામે, નવનિધિ ત્રિદિ સંપત્તિ ॥ સો ॥
 સુરવરદાનવરાનવનાયક, પાલકપદે પ્રભુમતિ ॥ સો ॥૧॥
 કમિતકાપક નામક ભવિનો, સુરતર અધિક પ્રભાવ ॥ સો ॥
 ભવજલનિધિને તરવા હોદે, નિરપમ પ્રભુ પદ નાવ ॥ સો ॥૨॥
 પુરિસાદાણી ગુરુગણિજાણી, રાત્રી વામાનદ ॥ સો ॥
 અવનીતજાગ્રં અનોખા દેશે, માહેમાનો રમકદ ॥ સો ॥૩॥
 નીલવરણ તનુ નવકર માને, અર્ધસેનનૃપ તાત ॥ સો ॥
 ધાવજશનિધારણુ તુંહી, ને રાહા અવધાત ॥ સો ॥૪॥
 આજુ વર્તુ અહનિશ દુઃખર, એહીજ પરપ્રતિધાન ॥ સો ॥
 જ્ઞાનવિમલદી રાહસ્ય નિર્ગો, રાત્રી દેહે ભગવાન ॥ સો ॥૫॥

અથ શ્રીભાદ્રાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ કાફી—સોના રૂપાકે સોગડે ચર્ચ્યાં ખેત્રત ખાજ—એ દેશી.)

આજ સખી મનમોહનો, મહારો અંતરયામી;
 સેવક અહનિશે તાહરે, તું માહરો સ્વામી,
 હાં રે મેવાપુણ્યે પામી ॥ ૧ ॥

સફલ સદા જન સુરતર, ચિંતામણિ સરીખો;
 પરત પૂરણ પાસજી, ભવિનયજે નિરખો. ॥ ૨ ॥

ધરણીંદ ને પદ્માવતી, ભવિ આશા પૂરે;	
આઠ મહાસિદ્ધિ મોઢકી, હુધ આજ હમ્મરે.	॥ ૩ ॥
તુમ નામે કરી જાગતો, શાસન જગમાંહિ;	
સેવકને સાધારતો, દેઘ નિજખાંહિ	॥ ૪ ॥
પુરિસાદાણી પરગડા, 'લાભો જગે સોહે;	
અમૃત અધિક તુઝ દરિસણે, ત્રિભુવનમન મોહે.	॥ ૫ ॥
મિલીયા તાહરા ધ્યાનને, તેહીજ હોધ બળીયજ	
તે ટળાયા દુઃખદુરિનથી, સવિ સુખને લાગીયા.	॥ ૬ ॥
જ્ઞાનવિમલગુણના ધણી, તે તુમ યરા બોલે;	
સંપ્રત્તિકાળે જોવતાં, કોઇ નહીં તુમ તોલે.	॥ ૭ ॥

અથ શ્રીભાભાપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ કાફી.)

(હમારૂં દિલ લાગ્યું પ્રભુ નામ—એ દેશી. અથવા સિપાહાની.)	
હમારૂં મન લાગ્યું પ્રભુ પાય.	
હમારૂં દિલ લાગ્યું, હમારૂં ચિત્ત લાગ્યું પ્રભુ પાય;	
ભાભાપાસજી ઇંહી ઇંહી, યંહી જપત દિન જાય ॥હમારૂં૦૧૧॥	॥ એ આંકણી ॥
જિનવરદેવ વિના અબ કબહી, ઓર ન આવે દાય;	
તુમ દર્શને દર્શન પરતીતે, જિનઆણા સુખદાય ॥હમારૂં૦૧૨॥	
અંધસેનનૃપવંશવિભૂષણ, વામાદેવી માય;	
સેવકવાંછિત સુરતરૂં પૂરણ, નંદનવર્નસમ કાંધ ॥હમારૂં૦૧૩॥	
વીતરાગતા તાહરી દીપે, ઇંહી અનંગ અકાય;	
નયનાનંદન અંદનશીતલ, નામે નવનિધિ 'થાય' ॥હમારૂં૦૧૪॥	
તુમ પય વિલગા વિધિશ્યુ જે જન, તેહીજ ત્રિભુવનરાય;	
અવિધિ આસંસપણે જે સેવક, તે અલગા ઠહરાય ॥હમારૂં૦૧૫॥	
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ સુનજરે હુતે, પાતિકતિમિરપસાય;	
નિષ્કારણ જગવત્સલ અવિચળ, સુખકર સખણસહાય ॥હમારૂં૦૧૬॥	

અથ શ્રીભાભાપાર્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ.)

ભલે ભાવે ભાભો લેટીએ;
 ભવભવસંચિત દુરિતઉપદ્રવ, દુઃકૃત દુરે મેટીએ ॥ ભલે ૦ ૧ ॥ એ આંખથી ॥
 આસંગાયત અતિઆનંદ, પ્રભુ 'ઉત્સંગમાં લેટીએ;
 અપનો જન્મ સંજીવ શું કીજે, શિવસુદરી ઘરે નેટીએ ॥ ભલે ૦ ૨ ॥
 રાહમહાઅરિયણ મહાખલ, અંતર અરિ સવિ રેટીએ;
 તે પ્રભુઆણ સુદર્શનચક્રે, લીલાશય ઉખેટીએ ॥ ભલે ૦ ૩ ॥
 હૃદય સેવ કરે જે જગમાં, તે પૂરણ હોય પેટીએ;
 જે ઘરના થઈ ખિન્નમતિકારક, તે ભવજલનિધિત ઘેટીએ ॥ ભલે ૦ ૪ ॥
 તુમ પદરેવા ભાવલગતિ વિણ, કળિયુગ કાથો ટૂટીએ;
 તુમ આણપરમાણે જે તપ જપ, તિણથી કર્મ સવિ છુટીએ ॥ ભલે ૦ ૫ ॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુ શુણનો મહિમા, કહેતા કિમહી ન ખૂટીએ;
 એ નરભવવૃદ્ધાવને શુણનિધિ, હરિ જિમ 'દધિપરે છુટીએ ॥ ભલે ૦ ૬ ॥

અથ શ્રીભાભાપાર્વનાથજિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ.)

ભલે ભાવે ભાભોપાસથ, ચરણ કમલ ભવિયાં તુમે લેટા;
 ચિત્ત હોયે સમકિત વાસના ભલે ૦ ॥ એ આંકણી ॥
 ભવભવકી સવિ ભાવક જાવે, પાવે કર્મ નિકાસના;
 અલખ લખી કિણહી નવિ તુમચી, સકલ સંજે ઉપાસના. ॥ ભલે ૦ ૧ ॥
 સહજસોભાગ સુસજ્જન સંગતિ, સુમતિ સુશુદ્ધિ સુવાસના;
 ધર્મારોગ્ય કુશલ અનુષ્ઠાની, ઈત્યાદિક હુવે આસના ॥ ભલે ૦ ૨ ॥
 નામમંત્રસમરણ અહનિશ જે, એહીજ પરમ 'સુધારના;
 અતુપિતભાવ મુદિતમાં તસ હુઈ, દોહગ દુરિત 'અપાસના. ॥ ભલે ૦ ૩ ॥

૧ ખોળામાં. ૨ મોહરૂપ મહાચતુ. ૩ કૃષ્ણની જેમ. ૪ દિહં.

૫ અમૃતભોજન. ૬ દર.

‘ધરણ્ય પદ્માવતીદેવી, સારે તુમ પદ શાસના;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચરણપસાથે, વંછિત હોવત દાસના ॥અલે૦૥૪॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

પ્રભુ દરિસનકી પ્યાસી, અખિયાં મેરી પ્રભુ દરિસનકી પ્યાસી;
પુરિસાદાણી પાસ તુઠારી, સુરનર જનતાહાસી;
આશા પૂરણ તું અવનીતજે, સુરતરૂને રસંકાસી ॥અખિયાં૦૥૧॥
નીરાગીરથું રાગ કરંતાં, હોવત જનમાં હાંસી;
એકપખો જે નેહ ચલાવે, દિહિ તેહને શાખાશી ॥અખિયાં૦૥૨॥
અજબ અમર અકલકે અનંતગુણ, આપ ભમે અવિનાશી;
હારજ સકલ કરી સુખ પાચે, અખકથું હોત ઉદાશી ॥અખિયાં૦૥૩॥
તું પ્રજ્ઞોત્તમ પરમપુરૂષ હે, જગમાં તું જિતકાસી;
જગથે દુરદોષ પણ પ્રજાચિત, અંતરિ ક્યું કરી જાસી ॥અખ૦૥૪॥
વામાનદન વદન તુલસી, કરતે શુભમતિ વાસી;
જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ચરણ પંસાએ, સમક્ષિતસીલવિલાસી ॥અખ૦૥૫॥

અથ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

મંગલકલપસલાનંદનન, નવપદ્મવને વસંત;
સંત અનંત મહંતસુવંદિત, ચરણસરોજ લલંત. ॥૧॥
પ્રભુપાસણ મેરે મન વરણહો, આહો મેરે લલના કેમત અનુભવ
કંઠ ॥ પ્રભુ૦ ॥ એ આંકણી ॥
એકલમલ અતુલી બલ રાજે, પ્રખ્યાતપ્રતાપ અખંડ;
દુઃખગંજન ગોડીથો ગાળે, મોહિત મહિમ પ્રહાંડ ॥પ્ર૦૥૨॥
સુખદાયક શરણાગત વતસલ, નીલમલલવાન;
પરતા પૂરણ સંકટ ચૂરણ, અતિશયસુગુણિધાન ॥પ્ર૦૥૩॥
કરૂણાવંત અનંતગુણાકર, નાગરવંદિત પાય;
સોહગસુંદર ધીરમાં મંદર, વાગાદેવી જસ માય. ॥પ્ર૦૥૪॥
જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા શુભવાસે, વાસિત ત્રિભુવન ગેહ,
ત્રિકરણશુદ્ધિ ભવે ભવે પ્રભુના, નામશય અધિક સનેહ ॥પ્ર૦૥૫॥

અથ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવનં.

(રાગ કાફી.)

મુજરો લેયોછ મુજરો લેયોછ, મુજરો લેયો અરજ મુજરો ॥
 ધે' રાજો છો થલગદ ઉપરે, ખખર અમારી લેયો ॥
 અહનિશ ચિત્ત ઉદ્ધાસે ધ્યાવા, સાહિબ મુનજર કર્યો ॥મુગા૧॥
 માહરા સાહિબજીને વિનતિ કરાયો, દિલમાં અવધારી વિનયે વિચારી
 અહનિશ અહનિશ સેવક કરી લેખવયો, સેવક લેખવયો કૃપા કરેયો.
 પૂરણ પ્રેમ ધરેયો મે' હું તુલ દરિસન અભિલાષી ॥
 દરિસન પહેલું દેયો ॥મુગા૨॥

માહરા સાહિબજીને મોતિ વધાયો, રૂપા સોના કુલે અતિહિં અમૂલે
 કાંઈ ભરિભરિ મોટા ધાગ ભરાયો, અતિસમરાયો મંગલ આઠ કરાયો
 વામાનંદન ચંદન શીતલ નિરખી હરખ ધરાયો ॥મુગા૩॥
 મહારાસાહેબજીની પૂજાખનાયો, ચંદન કેશર ઘોળી ખાસખરાસશયુ' લેળી,
 કાંઈ અતિ ઘણુ ઘણુ રજતકચોળા ભરાયો, ખોલી કરાયો છત્ર ધરાયો.
 ભૂવણ ભૂમિ પહિરાયો, પ્રભુમુખને મટકે લોચન લટકે ॥
 ત્રિભુવન લાલ ધરાયો ॥મુગા૪॥

માહરા સાહિબજીને પ્રભુતિ કરેયો, શ્રીજ્ઞાનવિમલપ્રભુ ગોડીપાસજી
 અધિક ઉદય હવે દેયો ॥મુગા૫॥

અથ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજિન સ્તવનં.

(રાગ રામકલી.)

ગોડીથો પ્રભુ ગાજે, કળિયુગે ગોડીં
 ધવલધોગ અવિચલ અતુલીખન, તેજ પ્રતાપ ખિરાજે હો કળિગા૧૧
 દુર્ગતિ દુર્ભતિ દોહડા દુરિહ, ભવભયભાવક ભાજે;
 જિનકે મુખ છવિ નરકે આગે, રવિ રાશિ ગ્રહ સવિ લાજે ॥કગ૨૧॥
 કરુણાવંત કૃપાળ કૃપાનિધિ, જસ પડહો જગે ગાજે વાજે;
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુતાઈ દોષતિ, સાહિબ મુખે નિવાજે ॥કગ૩૧॥

અથ શ્રીદીવાળીપર્વનું સ્તવન.

(રાગ કેદારો—હરિ વિષ્ણુ મારલો કોણ વગ્નયે ॥ હરિ ॥

ઓર અનેક વગ્નપત મુરલી—એ દેશી.)

પ્રભુ વિષ્ણુ વાણી કોણ મુણાવે ॥ પ્રભુ ॥ એ આંચલી ॥

જખધે વીર ગએ શિવમંદિર, અખ મેશ સંશય કોણ મિઠાવે ॥ પ્રગ ॥
કહે ગોતમગણહર તમહર એ જિનવરદિનકર જાવે રે જાવે ॥ પ્રગ ॥ ૧ ॥

કુમતિઉલક કુતીર્થક નાર તિગતિગાઠ તસ થાવે રે થાવે ॥ પ્રગ ॥

તુમ વિષ્ણુ ઐવિહસંધકમલવન વિકસિત કોણ કરાવેરે કરાવે ॥ પ્રગ ॥ ૨ ॥

મોકુસાથ લક કયું ન ચલે, ચિત્ત અપરાધ ધરાવેરે ધરાવે ॥ પ્રગ ॥

ધયું પરભાવ વિચારી અપનો, ભાવ સભાવમાં ભાવેરે ભાવે ॥ પ્રગ ॥ ૩ ॥

વીરવીર લવતાં વીર અક્ષર અંતરતિમિર હરાવેરે હરાવે ॥ પ્રગ ॥ ૪ ॥

ઈંદ્રભૂતિ અનુભવ અનુભૂતિ, જ્ઞાનવિમલગુણ પાવેરે પાવે ॥ પ્રગ ॥

સકલસુરાસુર હરખિત હોવત જૂહાર કરણકું આવેરે આવે ॥ પ્રગ ॥ ૫ ॥

*અથ શ્રીપદ્મનાભજિન સ્તવન. (૧)–

માહરા મનડામાંહિ વસજયો રે પ્રથમ જિણુંદા ॥ એ આંકણી ॥

વિનતડી એ મનમાં અવધારજો, હું છું તુમ પયવંદા ॥ માગ ॥ ૧ ॥

આગામિયૌવીશીયે ધારજો, પદ્મનાભજિણુંદા. ॥ માગ ॥ ૨ ॥

નયરસાતદ્વારે નૃપસમુચી, ભદ્રાદેવીનંદા ॥ માગ ॥ ૩ ॥

સિંહલાંછન વરકંચનવાને, સગકરતતુ ગતદંદા ॥ માગ ॥ ૪ ॥

વીરજિનેંદર પદ્મજ સેવા, કરતા નવનવ ચંદા ॥ માગ ॥ ૫ ॥

જિનપદ આંધુ ને ખાયક સાંધુ, એણિક નામે નરિંદા ॥ માગ ॥ ૬ ॥

વિમલવાહન દેવસેન પદ્મનાભ, નામ ત્રણ મુખકંદા ॥ માગ ॥ ૭ ॥

તિહાં સેવકને સુપરે સંભારજો, અરજ કરું મતિમંદા ॥ માગ ॥ ૮ ॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુથી સવિ લહિયે, અવિચલ શિવમુખવૃંદા ॥ માગ ॥ ૯ ॥

* અનાગતચંદ્રીશીના પ્રથમ તીર્થકર–

૧ સાત દાય પ્રમાણે શરીર.

અથ શ્રીપેદાલજિન સ્તવન. (૮)

(રાગ અહલીયા.)

પ્રહસમે પ્રણમું પ્રેમથી, પુરુષોત્તમ પરમકૃપાલુ;
 આગામી ચૈવીશીએ, શ્રીઆહમા જિન પેદાલ રે ॥૧॥
 અવધારે અરજ એ દાસની, માહરી આશા પૂરણહાર ॥આંઠણી॥
 હુંતો અવર ન ઓસગું, એક તારી તુલસ્યુ કીધ;
 દિલમાં ભણોતો લલુ, માહરે તુલ્ય ધ્યાને સિદ્ધ રે ॥અવગારા॥
 ધનુર્વિધાને કારણે કરી, દ્રોણાચારજ લાજિ;
 થાપનાથી તે રાંખરને, ધઈ ધનુર્વિધાની શક્તિ રે ॥અવગારા॥
 તિમ મુઝને ફલશે સહી, તુમ સેવાની પરતીત;
 એહમાંહી સંશય નહીં, એહભાવે કીધી પ્રીતિ રે ॥અવગારા॥
 આણુંસાધુના જીવ જે, તુમો હોરશે શ્રીગિનભાણુ;
 અમલાંછન કંચનવને, શ્રીકુંડુજિણુંદ પ્રમાણુ રે ॥અવગારા॥
 આશા એક તુમચી કરે, અંગીકૃતના પરિપાલ;
 જણુ જણુશ્યુ ચિત્ત મેલવે, એહવો નહીં માહરે દાગરે ॥અવગારા॥
 કોઠિલ ઉતકંઠિતધણી, ઉતકંઠાપૂરણુ અમ;
 તિમ તુમ ચરણથી ભવતર, મુઝ આશા એ અવલંબરે ॥અવગારા॥
 જ્ઞાનવિમલપ્રભુસેવના, હોળે મુઝ તે નિરંધાર;
 તેહથી સવિ મનકામના, ફલશ્યે મીલશ્યે પરિવાર રે ॥અવગારા॥

અથ શ્રીઅમમનાથજિન સ્તવન. (૧૨)

(ગિર્યા બાહુજિણુંદ—એ દેશી.)

અમમજિનેસર બારમા હો રાજ માહરા આતમરામ;

* આગામી ચક્રવીશીએ આહમા તીર્થકર.

૧ રાખરને એટલે જે લિલ ધનુર્વિધા મેગવત્રાવાસ્તે દ્રોણાચાર્યની
 મૂર્તિની પૂજા કરતો હતો તેથી (આપનાના મહિમાથી) તેને ધનુર્વિધા પ્રાપ્ત
 થઈ તે લિલની વિસ્તારથી કથા પાંચચરિત્રમાં છે. તો હે હુંપાકો !
 (હુંદીયાએ !) જિનમૂર્તિ વિગેરેને પૂજવાથી ભણ્યોને કેમ અગણિત પુણ્ય
 ન થાય અપિતુ યાવજ એ કર્તાનો આગય છે તેવી રીતે સર્વન જાણું.

અરજ અરજ કરું અહુનિયે હો રાજ માહરે એહીજ કામ.

॥ અરજ૦ ॥૧૮॥

આવતી આવતી ઓવીશીયે હો રાજ હોરયો શ્રીગિનચંદ્ર;
નેમિ નેમિજિજ્ઞંદના સેવકો હો રાજ બેહના હરીય ગાવિંદ.

॥ અરજ૦ ॥૧૯॥

ક્ષાયિક્ષમકિત પારકું હો રાજ હોરયો તુમે વીતરાગ;
ત્રીજે ત્રીજે સવને આંતરે હો રાજ મુઝ સંસ્કારે મહાભાગ.

॥ અરજ૦ ॥૨૦॥

મુહર મુહરલાંછન કંચનવને હો રાજ સાધવનુપતંતુમાન;
આપુ આપુ બેહનું જાણિયે હો રાજ સાપલાખવરસ પ્રમાણ.

॥ અરજ૦ ॥૨૧॥

સગવન સગવન ગણધર બેહને હો રાજ આસઠિસહસ અણુગર;
વિમલ વિમલ જિજ્ઞેસરની ચિતે હો રાજ કલ્યાણકદિન સાર.

॥ અરજ૦ ॥૨૨॥

તુમરયું એક તારી કરી હો રાજ ચરણ પ્રદાં, મેં હો સ્વામિ,
આમિત આમિતને છેહ દાખતા હો રાજ કિમ સરે તેહનારે કામ;
રહે કિમ પ્રભુની રે મામ એક ક્રિયા દોષ કામ ॥ અરજ૦ ॥૨૩॥

આજયકી એહ વીનતી હો રાજ માહરી ગ્રાજ મહિરાણ;
રખાલો બાલો મારૂં સેવીએ હો રાજ એહવી લોકની વાણ.

॥ અરજ૦ ॥૨૪॥

જ્ઞાન જ્ઞાનવિમલપ્રભુતા ઘણી હો રાજ લહરયો જિહાં તુમે સ્વામિ;
તિહાં કુરિ તિહાં કુરિ કામિત પૂરબયો હોરાજ. એ વિનતી અલિરામ

॥ અરજ૦ ॥૨૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચળજીનું સ્તાવન.

ઉંચો ગઢ રાત્રુંજયતણો મોરા લાલ રે,
મેં દીઠો [૨] નેહ નયણધી આજ રે;
મહારાં સિદ્ધાં [૨] મનવાંછિત સવિ કાજ રે,
હયે ચદરયું [૨] પાત્રીતાણાની પાજ રે;

એ જિનવર [૨] વહાલો ભવજસતરવા ઝહાજ રે,
હવે જાળ્યો [૨] પાતિકાં સવિ ભાજ રે.

॥ સિદ્ધાચલ ચાલોને જઠએ મોરા આતમશમ રે ॥૧॥

એ નંદન નાલિનરિંદનો મોરાલાલ રે,
એ વહાલો [૨] સુમંગલાલરતાર રે;
વળી બીજી [૨] રાણીસુનંદા હીયકાનો હાર રે,

ચિરંજીવો [૨] મરૂદેવીમાતમહાર રે;

વંશ વંધ [૨] શતશાખા પરિવાર રે ॥ સિદ્ધાચલ ॥૨॥

ધરમકરણ એ આદિથી મોરાલાલ રે,

તિજુ હેતે [૨] આદીસર કહેવાય રે;

કાંઈ દીઠે [૨] ભવભવના ભય ભય રે,

કાંઈ સેવે [૨] સવિ સુખસંપત્તિ થાય રે;

ગુણ માયે [૨] સકલસુરાસુરરાય રે,

મુને એહથી [૨] ૧(પૂજો) આયે અવર ન દાયરે ॥સિદ્ધાચલ ॥૩॥

અમ્બજસ્વરૂપ છે એહનું મોરાલાલ રે,

કાંઈ જોતાં [૨] તૃપતિ ન પામે નયણ રે;

એત્રા દીસે [૨] નિઃસ્વારથ જગસયણ રે,

એણે પ્રાપ્યો [૨] મોહ માન રને મયણ રે;

એત્રા કીજે [૨] શરણપણું જસ વયણ રે ॥ સિદ્ધાચલ ॥૪॥

ભામજે જાઈ જિનતણે મોરાલાલ રે,

તે તો ભેટ્યા [૨] ભામ્યકીજિજ્ઞાસ્યંદ રે;

જસ સોહો [૨] જ્ઞાનવિમલગુણવૃદ્ધ રે,

એત્રા મોહો [૨] સુરનર દાનવ ઇંદ રે;

જસ ધ્યાને [૨] જ્ઞાને લહીએ પરમાણ્ડ રે ॥ સિદ્ધાચલ ॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

(અપણે ડુંગરવહી જાઈ રે વેણાસી આપણે કાન્હ લાજ

કિસકી નહુ રાખત મૂરખલોક ચલાયને હાંસી—એ દેશી.)

વિમલગિરિ ચલે જાઈ રે, સયાણે વિમલગિરિ ચલે જાઈ.

વાર વિપમળી કેહિ પરવા નહિ ખલકલોક મિલી આઉં રે

॥ સયાણે વિં ॥૧॥

પ'ખી પ'થી શત્રુ'જ્યગિરિકે સીધી રાહ ખતાઉં રે ॥ સં વિં ॥

ધુ' તસ સાખાશી સાર મીઠાઈ મેયે ચાંચ લરાઉં રે ॥ સં વિં ॥૨॥

નયણે નિરખી પરખી 'મુકતાફલ કંચન કુમુમ વધાઉં રે ॥ સં વિં ॥

ધન ધન તે દિન કખહી હોશયે' બેણે દિન દરિસણુ પાઉં રે ॥ સં વિં ॥૩॥

તુમહી દરિસન એહ સં'સારમે' સાર કરીને સરાઉં રે ॥ સં વિં ॥

મેરે દિલ મત આઉ મિથ્યામત નિ'થે ચુહિ સરાઉં રે ॥ સં વિં ॥૪॥

દુઃખપ્રીતિ દધિ દૂત નહિ દુર્લભ તિમ ગુણ નૃતવ્ય ઠરાઉં રે

॥ સં વિં ॥

ભાવના પાવન શુદ્ધસંગીતે જ્ઞાનવિમલપ્રભુ ધ્યાઉં રે ॥ સં વિં ॥૫॥

અથ શ્રીસિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

(તાપી નાદ્યાનું પુણ્ય મુને બીજું કંઈ ન ગમે—એ દર્શી.)

ચાલુ' શેત્રુંલે 'નગે બીજું મુને કંઈ ન ગમે,

જિહાં ભવિક લહે શિવ 'મગા બીજું' ॥

જસ સિર નાવે 'કગા બીજું' ॥ એ આંકણી ॥

સખ સયાણે મિલી મંગલ ગાયો, એછે શિવમુખસગા ॥ બીં ॥૧॥

શ્રીરિસહેસર લેટીયો રે, મન વચ તન ત્રિહું વગ ॥ બીં ॥૨॥

ચિંતિત તે ન કરીશકે રે, માહાદિક અરિવગ ॥ બીં ॥૩॥

દંડ કલશ ધ્વજ સોહીએ રે, 'અ'ખરચુ'ખ વિલગ ॥ બીં ॥૪॥

માનું એ કહે ભવિકને રે, અમથી 'પાપ વિલગ ॥ બીં ॥૫॥

જન્મમરણભવ 'વારિધી રે, એહ અનાદિ અતગ ॥ બીં ॥૬॥

પ્રભુ ગુણ ચિંતન કીર્તને રે, ફરે દુરમન ભગ ॥ બીં ॥૭॥

ભરતભૂમિકામુદ્રિકા રે, તિહાં એ નિર્મલ નગ ॥ બીં ॥૮॥

જ્ઞાનવિમલપ્રભુ નામંથી રે, નિજગુણ ઝગમગ ॥ બીં ॥૯॥

૧ મોતી અને સોનાના પુલ. ૨ નગે એટલે પરંતે.

૩ મગા ધસમિ. ૪ મગડા અથવા કગા ધંત્યપિ. ૫ નાણે આ-
કારને ચુંબન કરતા રોપ તેમ હિંચા દંડ, કલશ, ધ્વજ વિગેરે શામે છે.

અથ શ્રીસીમંધરજિન સ્તવન;

મીઠા જિન મેં દીઠા રે, કાંઈ સમવસરણ મંઠાણ રે હરે.
 જયો જયો જગચિંતામણિ હરે ॥
 મીઠી રે વાણી સુણાવતાં રે, કાંઈ સીમંધર જગભાણ રે
 જયો જયો જગચિંતામણિ હરે ॥૧॥
 ધ્યાનભુવનમાં ધ્યાવતાં રે, કાંઈ મીઠીઆતમ ભાવરે હરે ॥ જયો ॥
 મીઠીમાં મીઠી મિલગાઈ રે, કાંઈ તવ હુઆ પૂર્ણ
 જમાવ રે હરે ॥ જયો ॥ ૨ ॥
 બલિહારી એ જિનતણીરે, જસ ધ્યાનથડી શુભકામરે હરે ॥ જયો ॥
 સીજે રીજે અનુભવેરે, કાંઈ ન્યારો આતમરામરે હરે ॥ જયો ॥ ૩ ॥
 દુખ દુર્ભતિદુર્ગતિતણેરે, કાંઈ તવ ન રહ્યો કોઈ દાવ રે હરે ॥ જયો ॥
 પરપરભાવમાંહિ રહ્યોરે, કાંઈ તવ લહ્યો સહજસ્વભાવરે હરે ॥ જયો ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનચિમલપ્રભુતા ઘણીરે, કાંઈ આઠમિલે મહામૂરરે હરે ॥ જયો ॥
 અહનિશિ સમતા સુદરીરે, કાંઈ હરખિત હોઈ હજૂરરે હરે ॥ જયો ॥ ૫ ॥

॥ શ્રીસરસ્વત્યૈ નમઃ ॥

॥ અથ શ્રીશાન્તિનાથજિનકલશપ્રારંભઃ ॥

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

શ્રેયઃશ્રીજયમજ્જલાભ્યુદયતાવહીપરોહામ્નુરો,

દારિદ્ર્યદ્રુપકાનનૈકદલને મત્તોદ્ધુરઃ સિન્ધુરઃ ।

૧વિશ્વેઽસ્મિન્ પ્રકટમભાવમહિમા સૌભાગ્યમાગ્યોદયઃ,

સઃ શ્રીશાન્તિજિનેશ્વરોઽધિપતદો જીયાત્ સુવર્ણચઙ્ક્રવિઃ ॥૧॥

॥ ગથપાઠ ॥

૨અહો ભવ્યભવ્યાઃ શૃણુત તાવત્ સકલમંગલલાલકેલિકલ-
નકસનકમલલીલાસકલકરોલમ્બિતચિત્તવૃત્તયઃ । વિહિતશ્રીજિ-
નેન્દ્રભક્તિમવૃત્તયઃ । સામ્પતં શ્રીમત્ શાન્તિજિનજન્માભિષેકકલશમ્ ।

ઠાણ ૧ લી.

(રાગ વસંત તથા નહ દેશાખ.)

(આરામ મંદરભાવ—એ દશી.)

શ્રીશાન્તિજિનવર સપલમુખકર કલશ ભણિએ તાસ,

એમ ભણિકજનને 'સર્વસંપત્તિ બહુલ લીલવિલાસ;

કુરુનામ જનપદતિલકસભાવ હાથ્યણાઉરે સાર,

જિણે નયરી કંચણરચણપણકણ સુગુણજણ આધાર. ॥ ૧ ॥

તિહાં રાય રાજે બહુ દીવાજે વિવેસેનનરીંદ,

નિજપ્રકૃતિ સોમહ તેજે તપનહ માનુ' ચંદ્ર દિણંદ;

તસ 'પયણખાણી પદરાણી નામે અચિરનાર,

૧ વિશ્વે સંસ્તુતસત્પતાપમહિમા इत्यपि पाठः ।

— ૨ અહો ભવ્યાઃ શૃણુત તાવત્સકલમજ્જલકેલિકલાલીલાસ-
નકા લીલારસરોપિતચિત્તવૃત્તયઃ સામ્પતં શ્રીમશાન્તિજિનેન્દ્રજન્મા-
ભિષેકકલશો ગીયતે इत्यपि पाठः ।

૧) ૩ સપલ ઇત્યપિ. ૪ જનપદ એટલે દેશ ૫ પ્રણય એટલે રનેહ.

મુખસેજ મુતાં ચૈદ થેખે મુખન સાર 'દુવાર. ॥ ૨ ॥

શ્રીશાંતિકરણ જિન શાંતિજિનેસર દેવ,

બે યોગદેશકર જગહિતકર નિતમેવ;

વિધેસેનનરેસરવ'શમહોદધિચ'દ,

મુગલાંછન ક'ચનવાને શમમુખક'દ. ॥ ૩ ॥

બે પ'ચમ ચક્રી સોલસમેા જિનરાય,

જસ નામે સઘળાં ઇતિ ઉપદ્રવ જાય;

આવી ઉપન્યા અગિરાદેવીકુખે,

નિજ મુખ ઉતરતાં ચૈદસ રમુહણાં રખે. ॥ ૪ ॥

દુહા.

ભાવારથ જેવા હુરથે, દ્રવ્યભાવધી બેહ;

જિનગુણ દાખુ' લેશધી, મતિમદે કહું તેહ. ॥ ૧ ॥

ઢાળ ૨ છ.

(રાગ—તેહિજ સામેરી તથા નટગાઘ રે.)

ઉત્તત સિત ગજવર ચઉવિધ ધર્મ કહુંત,

માનુ' મોહમહાગદ તસ શિર દોઢ દિયંત;

ઐરાવણપતિવતિસેવિત અઉગતિ અંત,

તિણ હેતે પ્રથમ ગજ મુખને શુભ ચઉદંત. ॥ ૧ ॥

સંયમભાર વહેવા ધોરી વૃષભ કહાવે,

ભરતે ભવિક્ષેત્રે બોધિખીજ વર વાવે;

જસ ઉત્તત કહું ઉત્તત ગોત્ર ને વંશ,

સિત અમૃતમંગલમુખ ખીજે વૃષભ અવતંસ. ॥ ૨ ॥

પરતીર્થક આપદ થીડિત ભવિવન રાખે,

એકલમહી દુર્લભ સિંહ પરાક્રમ દાખે;

'પરીસહગજ લેલી નહિ અસહાય અખીલ,

એહવો એ હોરથે ત્રીજે આવી એમ કહે સિંહ. ॥ ૩ ॥

દેધ વાર્ષિકદાને જિનપદલચ્છી લેશે,

૧ શ્રીશાંતિનાથ ભગવાનને એકલવે બે પદવી હતી (અરિહંતની ને ચક્રવર્તિની) તેથી અગિરામાતાએ “દુવાર” એટલે બેવાર ચૈદ સ્વપ્ના લેયા. ૨ સ્વપ્ના. ૩ સિત=ઉજવળ. ૪ આપદ=તીર્થ ચ.

૫ પરીપહરપ હાથી.

૧ મુજ આપલદપણ એહને સંગે મીટયે;
 જડકંઠકસંગે નિજ શુભ છંડી વાસ,
 શુરે લક્ષ્મી ચોધે સુપને અથેવિલાસ. ॥ ૪ ॥
 ત્રિભુવનશિર ધરશે જસ આણા સુરધામ,
 નિજજસમરમુરસિત જગત હુરશે ઉદામ;
 એ પંચમસુહણે છૂટે શશાધર દેખે,
 નિઃકલંક હું થાઉં તુજ સુતસંગ વિશેષ. ॥ ૫ ॥
 કુવલયે ૧ મુદ્દ દેશયે રામચંદ્રાતપચુકત,
 હવે સસમે દિનકર મિધ્યાતિમિરવિમુક્ત;
 ભવિકમલ વિકાસે માનું કહે પુષ્પદંત,
 તુમહુ સુતપરિ અદ્વયો નિત્ય ઉદય પલ્લવંત. ॥ ૬ ॥
 કુલધ્વજ તુમ નંદવ ધર્મધ્વજે સોહંત,
 સવિ ત્રિભુવનમાંહે એહિજ એક મહંત;
 હમ અહમ મુહુણે ભવિકને ભાવ જણાવે,
 હવે નવમે ૧ કુંભો સુપને એમ કહાવે. ॥ ૭ ॥
 જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર-ધર્મ મહાપ્રાસાદ,
 તસ સિખરે ઠવરશે આતમ નહિ વિપવાદ;
 હસમે પદ્મસરોવર સુકૃત કજ પદ ઠાવે,
 એ પાવન કરસ્યે જ્ઞાનજલે મંગલભાવે. ॥ ૮ ॥
 તુજ સુત શુભરયણે ગંભીરે મુગુણમહેઠા,
 થયો જાણી સેવે ક્ષીરસમુદ્રજ મીઠા;
 તેહ ભણી મુજ નીરે હોજ્યો તનુપરિભોગ,
 એકાદશે સુહણે માનું એ વિનતિ યોગ. ॥ ૯ ॥
 વાળી ભવનવિમાનાધિપ ચઉદેવનિકાય,
 સેવિત એ હોસ્યે પાસે સુરસમુદાય;
 ખારમે એ જાણો તેરમે સ્વણનો રાશી,
 ધનકંચન દર્પ કરસ્યે ત્રિગટે ૧ વાસી. ॥ ૧૦ ॥

૧ લક્ષ્મીનું ચપળતાપણું. ૨ કજ=કમલ. ૩ કહે ઇત્યપિ.

૪ શશાધર=ચંદ્ર. ૫ મુદ્દ=આનંદ. ૬ સુતપરે ઇત્યપિ. ૭ કુંભ

=કંધરા. ૮ જ્ઞાનરથ જળથી. ૯ ભવનપતિ, અંતર, અંતરિણી,

વૈમાનિક એ ચાર નિકાય. ૧૦ વાસ=રથાન.

ज्ञानाद्विभुसुमणि दस्ये लविने ओङ्,

‘परपरिकाषापी’ पूरवपरे गुणगुणः

'निजकर्मधंविष्णुने ध्यानात्तत्तत्तत्' रत्नवादी,

નિજ આત્મ નિર્મલ કંચનપરે અશ્રુવાળી.

॥ २२ ॥

निर्धूम अग्निसम लविसोपन करी शुद्ध,

ચાદસમે સુહૃદો અપ્રકર્મ ક્ષયે સિદ્ધ;

ચૌદરાજની ઉપરે કરસ્યે જે અહિમાણ,

ତେହ ଭଣ୍ଡା ସମ୍ପରକ୍ତ ଥାନ୍ତି ସୁଧନ ମଂଜାବୁ.

॥ १२ ॥

ગુણસદ્ગુણસંક્ષિપ્ત-અતિસુંદર આકાર,

જન માતા ચૌદે દષ્ટે સુપત ઉદાર;

પણ ચક્રિમાતા કાંઈક તેજે હીણ,

દેખે ઝઢાયપદ્ધર દાયવાર ગુણપીણ.

॥ १३ ॥

કુસકીરતીયંભો કુસાધાર કુસમેર,

કલસુરતરૂપાદ્ય જેહને નહિ ભવદેર;

કલમ'ગણ દીપક અપક દુરમનકેડી,

त्रिभुवन जस ભગતિ' નમસ્યે પદ કરજોડી.

॥ १४ ॥

વળી હોડી ન એડની કરતા ભવનમઝાર,

લોકોત્તરચરિતે ધન્ય હોત્યે અવતાર;

‘વળી ‘જ્ઞાનવિમલગુણ જેહના કેહતાં પાર,

ન લહે મુખે કહેતાં જો સુરગુરુચવતાર.

॥ २५ ॥

॥ इति श्रीशान्तिगिनचतुर्दशसुमार्थस्तवनम् ॥

સામ્યસિદ્ધ વિભાજથી તવ ચત્રીય રૂઢિયે ઉપજ,

५५७७६ "लक्ष्मिस्तुतमी द्विपत्र शुद्धिपत्र";

तत्र योगसौगन्धियोगविह्वर भारी धृति शमन्त,

વરસયલમંગલદેસિકમલા ઘરે ઘરે વિલસ'ત.

非 免 申

૧ જ્યારે તીર્થંકરમહારાજ વાર્ષિકદાન આપે છે તે સમયે “વર વરો વર વરો” એમ સર્વત્ર ઉદ્દ્યોપણા કરાવે છે ૨-કર્મરૂપ ધંધણી(લાક-

૬(1) ને બાળીને ૩ હોયપટ્થર એટલે તીર્થંકર અને ચક્રવર્તી એ બે

પરથીને એકબે ધાન્ય કરનાર હોય તેમની માના મે વખત ચોદ

०५भा दृजे. ४ छयरे=छर्रे (पेट). ५ लाद्वारादि मातम.

૬ સપુત્ર ઈત્યન્તિ

પરચંદ્રયોગે જિહ્વે તેરસ ૧૫ દિન થયો જન્મ,
તા મળઅરચણી દિશાકુમરી કરે સુધક્રમ;
તવ ચલિયઆસન દંદે મુણિય સવિ હરિ ઘંટનાદે મેલી,
મુરવિંદસાથે મેરમાથે રચ્યે મળણ કેલિ. ॥ ૨ ॥

ઢાળ ૩ છ.

(નાલિરાયા ઘરે નંદન જનમિયા એ—એ દેશી.)

તાલ—વિદ્યેસેનતપઘરે નંદન જનમિયા એ,
તિલુયણલવિયણ પ્રેમગું પ્રણમિયા એ.
ટૂંક—પ્રણમિયા ચહિસઠ દંદ, લેધ ઠવે મેરગિરિંદ;
મુરનદીય નીર સમીર, તિહાં દ્વીરજલનિધિનીર. ॥૧॥
સિંહાસને મુરરાજ, તિહાં મળ્યા દેવસમાજ;
સવિ આપધિની જાત, તિહાં સરસકમલ વિખ્યાત. ॥૨॥
તાલ—વિખ્યાત વિવિધ પરિકર્મના એ;
તિહાં હરખણર મુરલિ વરદામના એ.
ટૂંક—વરદામ માગધ નામ, જેહ તીર્થ ઉત્તમ ઠામ;
તિહાંતણી માટી સર્વ, ૪ કર ગ્રહે સર્વ મુપર્વ. ॥૩॥
ખાવનાચંદન સાર, અલિયોગી મુર અધિકાર;
મન ધરી અધિક આણુંદ, અવલોકતાં જિજ્ઞાસુંદ. ॥૪॥
તાલ—શ્રીજિનચંદને મુરપતિ સવિ નંદવરાવતા એ;
નિજ નિજ જન્મ સુકૃતારથ ભાવતા એ.
ટૂંક—ભાવતા જન્મ પ્રમાણ, અલિપેક્કલશમંગણ;
૧સાઠ લાખ ને એક કોડી, ૭શત દાય ૫આશ જોડી. ॥૫॥
આઠ જાતિના જે હોએ, ચહિસઠિસહસા(૬૪૦૦૦) જોએ
એણીપરે લક્ષિ ઉત્તર, કરે પૂજા વિવિધપ્રકાર. ॥૬॥
તાલ—વિવિધપ્રકારના કરિય સિણગારમુ એ;
લરિય જલ વિમલના વિપુલભંગારના એ.
ટૂંક—ભંગાર થાલ ચગેરી, મુપ્રતિષ્ઠ પ્રમુખ મુલેરી;
સવિ કલશ પરિમંગણ, તે વિવિધવસ્તુપ્રમાણ. ॥૭॥

૧ ૧૫ દિન એટલે તે દિન.

૨ જાણીને.

૩ મુરનદી=મંગા.

૪ કરે=દાય.

૫ મુપર્વ=દેવ.

૬ સાડી દત્તપિ.

૭ બસોને

૫આશ (૨.૫૦).

૮ ભંગાર=ઝારી.

આરતી મંગલદીપ, જિનરાજને સમીપ;

ભગવતીચરણી માંહિ, અધિકાર એ ઉચ્છાંહિ. ॥૮૫॥

તાલ—અધિક ઉચ્છાંહિરથું હરખ ભરી જલ લીજતા એ;

નવનવભાંતિરથું ભક્તિભર કીજતા એ.

ટૂંક—કીજતા નાટક રંગ, ગાજતી ગુહિર મૃદંગ;

કિર કીરતી કઠાલ, ચડિતાલ તાલ કંસાલ. ॥૮૬॥

રાખ પણવ ભુગલ ભેરી, ઝંઝૂરી વિણ નરેરી;

એક કરે હયહયકાર, એક કરે ગુંજગુંજકાર. ॥૮૭॥

તાલ—ગુલકાર ગરજનારવ કરે એ;

પાય ધુર ધુરય સુર ધરે એ.

ટૂંક—સુરં ધરે અતિ બહુમાન, તિલં કરે નવનવતાન;

વરવિવિધજાતિચંદ, બણે ભક્તિસુરતરંગંદ. ॥૮૮॥

વળી કરે મંગલ આઠ, એ જામપત્તીપાઠ;

૧થય ઘૂઈ મંગલ એમ, મને ધરે અતિબહુપ્રેમ. ॥૮૯॥

તાલ—પ્રેમ મુઘોપણા પુણ્યની સુરસહુએ;

સમક્તિ પોપણા શિષ્ટસંતોપણા એમ બહુએ.

ટૂંક—બહુપ્રેમરથું સુખ રખેમ, ઘરે આવીયા નિધિ જેમ;

ખત્રીશ કોડી મુવર્ણ, કરી વૃષ્ટિ રચણની ધન. ॥૯૦॥

જિન જનનીપાસે મેહલેલી, કરે અઘાઈની કેલી;

નંદીસરે જિનગેહ, કરે મહોતસવ સસનેહ. ॥૯૧॥

ઠાળ ૪ થી.

હવે રાય મહોચ્છવ કરે રસભર હુવો જખ પરભાત,

સુર પૂજ્યો સુત નયણ પેખે-હરખીઓ તવ તાન;

વરંધવલમંગલગીતગાને ૧સધવા ગાધ રાસ,

બહુદાને માને સુખી કીધા સકલ પૂચી આરા. ॥૯૨॥

પંચવરણીકુમુમવાસિતભૂમિકા ૨સલિત,

વર અગર અંદન ગુરૂ ધૂપ ધૂપણાં છઠા કુંકુમ દિત;

શિર મુકુટ મંડલ કાને કુંડલ હંચયે નવસર હાર,

ધમ સયલભૂપણૂવિનાંબર જગતજન પરિવાર. ॥૯૩॥

૧ સ્તવન ને સ્તુતિ. ૨ શ્રેમન્કયાણ. ૩ રત્નની.

૪ સધવા=રત્નામીવાળી, સવાસણુમીઓ. ૫ લીપેલી ભૂમી.

જિનજન્મકલ્યાણક મહોચ્છવે યૌદ્ધુવન ઉગેત,
 નારકી થાવર પ્રમુખ મુખીયા સકલમંગલ હોત;
 દુઃખ દુરિત ઈતિ સમંત સઘળે જિનરાજ જન્મપ્રતાપ,
 તિથે હેતે શાંતિકુમાર ઠવીડિં નામ ઇતિ આલાપ. ॥૩॥
 એમ શાંતિજિનનો કલશ લણતાં હોએ મંગલમાળ,
 કલ્યાણકમલાકેલિ કરતાં લહીએ લીલ વિશાલ;
 જિનસાત્ર કરિયે સહેજે તરીએ લવસમુદ્ર અપાર,
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીંદ જ'થે શ્રીશાંતિજિન જયકાર. ॥૪॥

॥ इति श्रीमत्तपागच्छाचार्यविमलशाखीयश्रीज्ञानविमल-
 स्वरिचितः श्रीशान्तिनाथजिनकलशः सम्पूर्णः ॥

॥ 'अथ श्रीपार्श्वनाथजिनकलशो लिख्यते ॥

‘શ્રીપાર્શ્વનાથ અનાથનો નાથ શિવપુરનો સાથ સકલમંગલ-
 મહાનિસય ત્રિભુવનતિલકસમાન કામિતપૂરણો સંકટચૂરણો દુરિત-
 વિહરણો ત્રિભુવનજનમનરંજણો શ્રીશ્રીયંત્રપાર્શ્વનાથજિનજન્મા-
 ભિષેકકલશમ.

ઢાળ ૧ લી.

મુખદાયક કાશીદેશ દીપે, ઘરતમૂસણગાર;
 તિહાં વણારસી વરનામ નયરી, ઝડિનો નહિ પાર ॥૧॥
 અવતરી અલકા એહ માનું, ભૂતલે જયકાર;
 મુરલોકની પેરે લોક થોકે, વસે મુગુણ દાતાર ॥૨॥
 તિહાં રાયરાણા મુકુટમણિસમ, અધ્યસેનનરીંદ;
 તસ નેહખાણી નામ રાણી, વામાદેવીનંદ ॥૩॥
 દશમે ભયે દેવલોકે દશમે, ત્યાંથકી ચવિયા દેવ;
 વહી એથે ચૈત્રતણી જાણે, નિજથિતિ સ્વયમેવ ॥૪॥

૧ ચૌદરાજલોક.

૨ આ શ્રીપાર્શ્વનાથજીના કલશની છાત્રપ્રત

શ્રીતરંગગિરિતીર્થની પામે આવેલ પ્રાચીન વડનગરમાં રહેલ શ્રીમત્તપાગચ-
 બૂપણ-વિમલશાખીય શ્રીમત્પન્થાસપ્રતાપવિમલગણિસિખ્યવિદ્યાસિદ્ધશાસનોદ્યો-
 તકશ્રીમત્પન્થાસહેમવિમલગણિના જ્ઞાનભંડારમાંથી મળેલ છે તે એટલ જુની
 પ્રતના અનુસારે મુધારીને આ છપાવેલ છે. ૩ ભરતક્ષેત્રની જૂમી.

તિહાં મધ્યરણીયે સુપના, ચૈદ લહે અતિ આણુંદ;
 ' સુખ રહેજ બોલે હેજ પેખે, સાર તાર અમંદ

॥૫॥

॥ વસ્તુ ॥

પ્રથમ ગજવર પ્રથમ ગજવર[૧] વૃષભ[૨] સિંહ[૩] ૧ સુલ-
 અષ્ટી[૪] દામ[૫] વિધ[૬] દિનકર[૭] ધ્વજ[૮] કુંભ[૯] પદ્મસર[૧૦]
 ક્ષીરનીરનિધી[૧૧] સુરવિમાન[૧૨] રથજ્ઞાન્યથા[૧૩] તેમ જલજી
 નિધૂમ[૧૪] સવે એ ચઉદશ સુમિષ્ટા અહિ જાગી વામાદેવી ક્રાંત-
 વયજે કહે કંતને સુપન સકલ તતખેવ ॥ ૧ ॥

ઢાળ ૨ જી.

ક્રમ કરતાં ર્યોદ્યાં માસ પીન, નવ ઉપર સાહાસાત દિન;
 શુભ ડોહલા બહોલા પૂરણ થાય, મનવાંછિત દીયે અર્થસેનરાયા ॥૧॥
 શુભમુહૂર્તે ઉચે સ્થાને સર્વ, ગ્રહ આવે પૂરિત આશાપર્વ;
 પોપવહી દશમી રથણીમધ્યવેલ, નક્ષત્ર વૈશાખા ચંદ્રવેલ ॥૨॥
 જગથો જિન ત્રિભુવન થયો ઉદોત, સુખિયા સવે સ્થાવરપ્રમુખ હોંત;
 આકાશે દેવદુંદુભિનાદ, 'ભૂયે' ઉદ્ધસી પામી બહુ આહવાદ ॥૩॥
 છપત્તદિશિકુમરી અમરી આવે, કરે જન્મમહોત્સવ ૫જીતભાવે;
 આસન કંખ્યાધી સપરિવાર, આવે જિહાં જન્મતલો આગાર ॥૪॥
 કરે યોજનમાને સૂતિગેહ, જિનજનની સાથે લિયે સનેહ;
 હરે ૭ક્યવર વરસે મુગધ નીર, કુલવૃષ્ટિ કરે રહી એક તીર ॥૫॥
 ધરે આમર વિજે ને 'ભૂગાર, દર્પણ સવિ આઠે કરે પ્રકાર;
 ચઉ દીપક ચાર રક્ષા કરે, અગ્નિ ઉપાઈ હોમ રક્ષા ધરે ॥૬॥
 ૬૨લાના ઘરતળે રથે, સ્નાન આગળ આહુત કરી પછે;
 થાપી જિનજનની હામ નય, દિશિકુમરી આચ્છવ એમ થાપા ૭ ॥

વસ્તુ.

હવે મહોચ્છવ હવે મહોચ્છવ ઈંદ્રકૃત જે રાખરાખદથી,
 ભવનપતિ વીશ ઈંદ્ર ખત્રીશ ૧૦૦૪તર પટહનાદથી;
 આવીયા સિંહનાદથી જ્યોતથી (જ્યોતિષી) બહુતર,

૧ સારી લક્ષ્મી. ૨ વોલા એટલે નયા. ૩ જન્મ્યા.

૪ ભૂમીપણ. ૫ જીત એટલે આચાર. ૬ ઘર. ૭ કમવર,

કમવર એટલે કચરો. ૮ ભાગાર ઇત્યપિ. ૯ રજા એટલે દેળ.

૧૦ વણુ'ર ઇત્યપિ.

દશ વૈમાનિક ઘંટનાદથી સપરિવારે મેરૂ સયત્ત,
આવે અતિઉચ્ચ લઈયા, કરતાં જે લીલ ॥૧॥

દાખ ૩ છ.

નિર્જિવિમાન નંદીસર થાપી, મુર સવળા-મેરૂ જાવેછ;
સોહમપતિ જિનભક્તિયે ભક્તો, જન્મનયર ઘેર આવેછ ॥૧॥

જિનજનની તસ પ્રતિષ્ઠા કરીને, અવસ્થાપિની દેવેછ;
નિર્જાપાધ પંચરૂપ કરીને, જિન લિયે કર સ્વયમેવછ ॥૨॥

આમર છત્ર ધરે એક આગળ ચાલે વજ્ર ઉડાલેછ;
પંચરૂપશુ જિન લેધ આવે, અત્રિધિ આશાતના ટાળેછ ॥૩॥

અવલોકે મુર અનિમિષ દિશતા, જિનને રહિત્સંગ ખેસારેછ;
આઠ જાતિના કલશ પાતરી, ચંગેરી સવિ ધારેછ ॥૪॥

તીર્થજળ આપધી ને માટી, કુમુદ પ્રમુખ બહુભાંતિછ;
અમ્યુત ઇંદ્ર અલિયોગિક મુરથી, અજાવે મનખંતછ ॥૫॥

૧૩૧ નિકાયના ખાસઠ [૬૨] ઇંદ્ર, ખાસઠ કલશ તેહનાછ;
છાસઠ છાસઠ ચંદ્ર સૂરજના, એકશોભત્રીશ[૧૩૨] બેહુનાછ ॥૬॥

વૈમાનિકની સોલ મુરીના સોલ[૧૬], ખસેઅધિકદશ[૨૧૦] જાણેછ;
અંસુરનિકાયની ૧૬૨ દેવીના, નવ નિકાય ખાર પ્રમાણેછ ॥૭॥

વ્યંતર ને જ્યોતિષીતણી દેવી, તેહના છે ચાર ચારછ;
તેહનો અઠ[૮] અલિયેક કલશ ઇમ, લોકપાલના ચાર[૪] છ ॥૮॥

એક અંગૂરક્ષક દેવનો, એક સામાનિકમુરકેરેછ;
એક ત્રાયત્રિશક દેવનો, એક પર્વદનો ભલેરેછ ॥૯॥

સાતકરકનો એક એમ સામાન્ય દેવતણે એક કહીયેછ;
૧૩૨ સહસ્ર આઠ જાતિના કલશ, અઢીશતે ગુણી લહીયેછ ॥૧૦॥

એક કોઠ સાઠલાખ જે કલશ, ભરિયા ક્ષીરધિનીરેછ;
જ્ઞાન અલિયેક કલશ ઇમ, શ્રીજિનશિર જલસહરેછ ॥૧૧॥

૧ દેખતાં. ૨ ખોળામાં. ૩ મુરપેં છત્રપિ. ૪ આ ગણના અઢીજે (૨૫૦) અલિયેકની છે. ૫ દશ અલિયેક ને નવનિકાયના ખાર અલિયેક. ૬ આઠજાતિના કલશમાં એકજાતિના આઠ આઠ (૮૦૦૦) હજાર કલશ હોય છે એટલે આઠજાતિના મળી ચોસહજાર (૬૪૦૦૦) કલશ એક એક અલિયેકમાં હોય છે તો ચોસહજાર(૬૪૦૦૦) ને અઢીજે (૨૫૦) અલિયેક ગુણનાં સર્વગણી એકકોઠ ને સાઠલાખ કલશ થાય છે.

નાલ પખાજ રખાખ તખૂરા સરણા સારંગીછ;
 વીણા વંસી મહુયર લેરી, નરેરી સાર મુરંગીછ ॥૧૨॥
 ગીત નાટ્ય વાજિંત્ર વિશેષે, તત્તવનશુપિર સંગીતેછ;
 નવનવચ્છદે નવનવભેદે, કરતાં બહુવિધ પ્રીતેછ ॥૧૩॥

વસ્તુ.

અન્યુતઘંદ્ર અન્યુતઘંદ્ર પ્રથમ અલિપેક કરતા જન્મના,
 પાપ તાપ સર્વિ જાવત દેવ સઘના
 સૂરજ અંદ્રમા ઇશાનઘંદ્ર રહે તવ જન્મલા
 ચાર ઝપલાના રૂપ કરી ક્ષીરનીર અલિપેક
 સોહમ ઇહાં ઇમ લહે જન્મમહોચ્છવ છેક ॥૧॥

ઠાળ ૪ થી.

એમ અલિપેક કરીને, આરતિને ઉતારે;
 કરે મંગલદીપો, મુખે કહે જયજયકાર ॥ ૧ ॥
 એકશોઆઃ(૧૦૮) કવીતે, જિનગુણ હરખે ગાયે;
 મુગલીર મહારથ, કહીને ભાવના ભાયે ॥ ૨ ॥
 જય જય જગનાયક, જગદીપક જિનરાજ;
 લોકોત્તરગુણગણ, તાહરે અંગે છાજે ॥ ૩ ॥
 જનવકરે જસ કાયા, છાયા નંદનવનભાસે;
 શ્રીઅરિહંત અનોપમ, સકલ અમલગુણરાસે ॥ ૪ ॥
 મુર સઘના જાયે, નંદીસરે જિનગેહ;
 અઢાધમહોચ્છવ, કરતાં અતિસસનેહ ॥ ૫ ॥
 જિન ગેહે મૂકી, ધૃષ્ટિ કરે મનોહાર;
 બત્રોશકોદીરયણે, ભરતા મહદિ ભંગાર ॥ ૬ ॥
 ઇમ જન્મમહોચ્છવ, જિનનો જાણી પ્રભાત;
 રાજા પણ તે પરે, કરતા અતિ વિખ્યાત ॥ ૭ ॥
 જિનજન્મકલ્યાણકે, મંગલમાળા કોડ;
 હોય જ્ઞાનવિમલગુણ, પ્રણમે બે કરે જોડ ॥ ૮ ॥

॥ इति श्रीमत्तपागच्छाचार्यविमलशास्त्रीयश्रीज्ञानविमल-

सूरिरचितः श्रीपार्श्वनाथजिनकलशः सम्पूर्णः ॥

અથ શ્રીચતુર્વિંશતિજિન ચૈત્યવંદન.

- આદિનાથપ્રભુ પ્રથમદેવ, સેવે મુખકારણ,
બીજા અજિતજિણ્દેવ, ભવપાપનિવારણ ॥ ૧॥
- ત્રીજા સંભવ મુખકર, એ વાંછિનાદાતાર;
અભિનંદન ચોથા નમુ, જિમ પામું ભવપાર ॥ ૨॥
- મુમતિનાથ સુપરિ નમુ, જિન પંચમ કહીએ;
પદ્મપ્રભ ઇદ્રા જિણ્દે, જપનાં મુખ લહીએ ॥ ૩॥
- જિનમુપાસસામી સાતમા એ, સેવ્યે સંપત્તિ દોડિ;
શ્રીચંદ્રપ્રભપ્રભુ આઠમા, નમતા નાવે ખોડી ॥ ૪॥
- મુવિધિનાથ શિવતણે સાથ, નવમા ભગવંત;
દશમા શીતલનાથસામી, સેવ્યે ભવઅંત ॥ ૫॥
- ત્રેયાંસજિન અગ્યારમાએ, જગજંતુજયકાર;
બારમા શ્રીવાસુપૂજ્ય, પૂજ્યે મુખ સાર ॥ ૬॥
- તેરમા શ્રીવિમલનાથે, ભવભાવઠ ભંજે;
અનંતનાથજિન ચઉદમા, દુર્ગતિ દુઃખ ગંજે ॥ ૭॥
- ધર્મનાથપ્રભુ પત્તરમાએ, પ્રણમે પરમાનંદ;
સાંતિજિણેસરે સોલમા, સમર્યે નિત આણુંદ ॥ ૮॥
- સત્તરમા ભાવે નમો, ભવિ કુંથુકૃપાલ;
અઠારમા અરનાથદેવ, અરિહંત દયાલ ॥ ૯॥
- મહીનાથ ઓગણીશમાએ, શિવસંપદ્ધતાર;
મુનિમુત્તજિન વીશમા, વિદ્યેતણે આધાર ॥ ૧૦॥
- એકવીશમા નમિનાથજી નિરખ્યે નિધિ લહીએ;
નેમિનાથ બાવીશમા, જસ ધ્યાને રહીએ ॥ ૧૧॥
- પાર્શ્વનાથ તેવીશમાએ, જસ નામે દુઃખ ભય;
વર્દમાનજિન ચોવીશમા, સમરંતા મુખ ધાય ॥ ૧૨॥
- અતીત અનાગત વર્તમાન, જે જિનવર કહીએ;
સ્વર્ગમર્ત્યપાતાલમાંહે, જિનપ્રતિમા લહીએ ॥ ૧૩॥
- તે સવિ વદા ભાવશુએ, ભવિકા મન ઉદ્ધાસ
જ્ઞાનવિમલપ્રભુનામધી, જિમ લહો શિવપુરવાસ ॥ ૧૪॥

સ્તવનસંગ્રહની શુદ્ધિપત્રિકા.

અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.	પૃષ્ઠ.	પંક્તિ.
મુરરમણી	મુરમણી	૧	૮
ગુણગ્રામ	ગુણગાન	૨	૪
દિવ્યધ્યનિ	દિવ્યધ્વનિ	૭	૧૫
તેમ	નેમિ (નેમ)	૮	૧૫
કરજોડી	કરજોડ	૧૪	૬
વર્ધમાન	વર્ધમાન	૧૪	૧૭
એના	એહના	૧૪	૨૦
સમક્ષિતમનમાંહિ	સમક્ષિતમાંહિ	૨૮	૫
આતા	આતા	૩૧	૧૭
પરતી તે	પ્રતીતે	૪૮	૨૫
પણુ	પણે	૪૮	૨૬
પ્રાણી	પાણી	૪૯	૧૯
નાહ	નહિં	૫૩	૧૮
આર્દ્ર	આર્દ્ર	૫૬	૩૩
કુરુવંદ	કુરુવિંદ	૫૭	૪
માધુ	મધિ	૬૨	૧૦
ત્રિશલાનંદ	ત્રિશલાનંદ	૬૩	૫
તૈલસાસ	તે કૈલાસ	૬૮	૭
પ્રેમધરીયે	પ્રેમધરીને	૬૮	૧૬
આધિક	અધિક	૬૮	૨૪
આહુખ	આહિખ	૭૬	૧
કેકે	કે	૭૮	૯
મંતરે	મંતરે જગત	૮૦	૭
મરૂદેવી	મરૂદેવી	૮૦	૨૦
વદોલ	વદોલ	૮૩	૧
નાહં	નાહં	૮૪	૨
આચારજ	અચરિત	૮૪	૭

અનુક્ર.	શુક્ર.	પૃષ્ઠ.	પાંજી.
આય	આયા	૮૫	૫
એકાન્ન	એકદિન	૯૪	૨૮
સર્વલ	સર્વલો	૯૫	૭
નિરખ્યાલ	નિરખિયાલ	૧૦૨	૩૦
આધક	અધિક	૧૦૩	૭
શુ' તેલ	મુતેલ	૧૦૫	૧૫
મુનજરેનજ	મુનજરેતેલે	૧૦૫	૧૬
તારમુજતારતાર	તારમુજતારમુજ	૧૦૫	૨૪
નિગતોગાદાહુ' રહુ'	નિરવહુ' ભવેભવે ચિત		
ચિતશુદ્ધિ, ભમતાં	શુદ્ધિ, તાહરે ધ્યાને રાનો		
ભવકાનને મુરતરૂ નીપરે	સદા હુ' રહુ'	૧૦૧	૨૭
આધર	અધિર	૧૦૫	૧૧
કિશુ'કીલપે મોહચૂરે	કિશુ'કીલપેમોહચોરે	૧૦૬	૨
સકલવિલોકને	સકલભવિલોકને	૧૦૬	૩
ભાજપાવે	મોજપાવે	૧૦૬	૯
આધક	અધિક	૧૦૬	૪
નોમ	નેમ	૧૧૮	૩
મતમિધ્યાત	મલમિધ્યાત	૧૨૪	૨૪
શીલજત્ય	શીલજલ	૧૨૫	૮
ગલિક	ગલે	૧૨૫	૧૮
ભવાધિતિ	ભવધિતિ	૧૩૦	૬
કાલ	કલિ	૧૩૦	૨૬
કોડીકારી	કોડીકારી	૧૩૧	૨૮
મે'ભમતાં	ભમતાં	૧૩૮	૧૦
હુ'કહુ'ક	કહુ'કહુ'ક (કર્ણી)	૧૪૩	૧૧
કાથન	કાથત	૧૪૭	૨૧
દુરિભામધ્યાત	દુરિતમિધ્યાત	૧૪૯	૧૨
સાંસરે	સંસિરે	૧૫૧	૨૫
નિત્યપ્રતિ	શુદ્ધમને	૧૫૩	૨
ગુ'ગણ	ગુણ	૧૫૭	૧૬
મંભલો	મંભાલો	૧૫૮	૧

અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.	પૃષ્ઠ.	પાંખિ.
દંડકવિચાર	દંડકવિચાર	૧૬૫	૧
સમાકૃત	સમકૃત	૧૬૫	૨૬
શાસનસાધક	શાસનનાયક	૧૭૩	૨૦
દાસ	દાસ	૧૭૫	૨૦
કેશુ	કિશુ	૧૭૬	૧૭
તરણી	તરણી	૧૭૭	૧૨
નાન	મુજનતી	૧૮૦	૨૨
જિનરાજશુ	જિનરાજની	૧૮૧	૨૬
નાલિના	નાલિના	૧૮૭	૨૩
પ્રકાશેકે	પ્રકાશેરે	૧૮૯	૧૪
વ્યવહારિયો	વ્યવહારિયો	૧૯૭	૨૫
પાનાપખાસી	પાનપિખાસી	૨૦૪	૨૪
અંગી	અંગે	૨૦૭	૧૦
ચંદન	ચિંદણ	૨૦૮	૧૩
દેવાલયાને	દેવલિયાને	૨૧૨	૧૮
ભાવામત	ભાવમિત	૨૨૦	૨૧
રૂપવાળા	રૂપવાળા	૨૨૩	૧૪
મુખસદનધી	મુખસદનધી	૨૨૬	૧
મૂતિ	મૂતિ	૨૨૭	૧૩
ભણેજડા	ભાણેજડા	૨૩૦	૯
અસૈદ્ધિક	સૈદ્ધિક	૨૩૧	૧૭
કુમારપાલ	કુમારપાલ	૨૩૩	૧૦
મલિન	મલિન	૨૩૮	૨૧
માગડીરી	મલિડીરી	૨૪૫	૨
ખેરકનામ	ખેરકગામ	૨૫૨	૧૬
મઘ	શંઘ	૨૬૨	૨૭
નૃપતિ	નૃપની	૨૬૬	૧૫
ભાવનાશ	ભાવનાશ	૨૭૦	૧૮
દશાનુ	દશાનુ	૨૭૮	૨૨
દેવ	દેવી	૨૮૧	૨૧

અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.	પૃષ્ઠ.	પાનિ.
આગાનંદન	આલિનંદન	૨૮૫	૧૪
ભાવિભાસ:	ભાવિભાસ: —	૨૮૭	૨૫
સંપાત	સંપત્તિ:	૨૮૯	૧૯
બાલયા	બલિયા	૩૦૨	૭
સમવસરજી	સમવસરજી	૩૦૭	૨૯
સહસ	સદ્સ	૩૦૫	૩૦
તીતની	તીતતિ	૩૦૬	૧૧
સસાર	સંસાર	૩૧૩	૬
ભયભીતિ	ભયભીતિ	૩૨૦	૧૫
દમર	મર	૩૨૪	૨૧
ખત	ખંત	૩૨૮	૫
પુદ	પુદ	૩૩૯	૨૨
પપજી	પપ્પજી	૩૪૨	૨૦
દપજી	દપ્પજી	૩૪૪	૧

॥ શુભં ભવતુ ॥